

V
B J
C

Liber testamentatus legatur pro libraria theologorum studii etc. olim venerabilis ac egregii viri domini Nicolai Czepel de Posnania decretorum doctoris prepositi wratislaviensis et canonici ecclesiarum Gneznensis etc. Wladislaviensis Posnaniensis et ploczensis qui ex humanis cessit ultima Septembris anno etc. 1518

Argonautica Apollonij Graeca

Hain, 1292

A

Argonautica Apollonij

ΓΕΝΟΣ Ἀπολλωνίου τοῦ ποιητοῦ τῶν ἀργοναυτικῶν.

πολλώνιος ὁ τῶν ἀργοναυτικῶν ποιητὴς, τὸ μὲν γένος ἦν ἀλεξανδρεύς· υἱὸς δὲ σιλλέως· ὡς δέ τινες ἰλλέως· φυλῆς πτολεμαΐδος. ἐγένετο δὲ ἐπὶ τῶν πτολεμαίων. καλλιμάχου μαθητής. τὸ μὲν πρῶτον συνὼν καλλιμάχῳ τῷ ἰδίῳ διδασκάλῳ· ὀψὲ δὲ ἐπὶ τὸ ποιεῖν ποιήματα ἐτράπετο. τοῦτον λέγεται ἔτι ἔφηβον ὄντα ἐνδείξασθαι τὰ ἀργοναυτικὰ καὶ κατεγνῶσθαι. μὴ φέροντα δὲ τὴν αἰσχύνην τῶν πολιτῶν· καὶ τὸ ὄνειδος καὶ τὴν διαβολὴν τῶν ἄλλων ποιητῶν καταλιπεῖν τὴν πατρίδα καὶ μετεληλυθέναι ἐς ῥόδον. κἀκεῖ αὐτὰ ἐπιξέσαντα διορθῶσαι. καὶ οὕτως ἐνδείξασθαι καὶ ὑπερευδοκιμῆσαι. διὸ καὶ ῥόδιον αὐτὸν ἐν τοῖς ποιήμασιν ἀναγράφει. ἐπαίδευσέ τε λαμπρῶς ἐν αὐτῇ. καὶ τῆς ῥοδίων πολιτείας καὶ τιμῆς ἠξιώθη. καὶ τὰ μὲν τοῦ γένους ταῦτα. ἡ δὲ ὑπόθεσις τῶν ἀργοναυτικῶν, τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον. Τυρὼ ἡ σαλμωνέως θυγάτηρ ἔτεκεν ἐκ ποσειδῶνος νηλέα· καὶ πελίαν· εἶτα γαμεῖται κρηθεῖ τῷ ἀδελφοῦ παιδί· καὶ τίκτει ἐξ αὐτοῦ αἴσονα· φέρητα· ἀμυθάονα· καὶ γίνεται ἐκ μὲν αἴσονος ἰάσων· ἐκ δὲ φέρητος ἄδμητος· ἀπὸ δὲ ἀμυθάονος, μελάμπους. καὶ ὁ μὲν ἰάσων ἐκδίδοται χείρωνι τρέφεσθαι· καὶ τὴν ἰατρικὴν μανθάνειν. αἴσονος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τὴν βασιλείαν τῷ ἰδίῳ ἀδελφῷ πελίᾳ καταλιπόντος· καὶ κρατεῖν τῆς θεσσαλίας κελεύσαντος ἕως ἂν ὑποστραφῇ ὁ ἰάσων ἀπὸ χείρωνος. χρησμὸν δὲ ἦν εἰληφὼς παρὰ τοῦ ἀπόλλωνος ὁ πελίας φυλάττεσθαι τὸν ἐπιόντα πρὸς αὐτὸν μονοπέδιλον. τεθνήξεσθαι γὰρ δι' αὐτοῦ. ὁ δὲ ἰάσων αὐξηθεὶς, ἔρχεται πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ πατρὸς μεθέξων καὶ αὐτὸς τῆς τοῦ πατρὸς βασιλείας. γενόμενος δὲ ἐν τῷ ἀναύρῳ ποταμῷ. ἔστι δὲ οὗτος θεσσαλίας· καὶ βουλόμενος περαιωθῆναι, εὑρίσκει ἐπὶ τῆς ὄχθης τὴν ἥραν γραῒ ὁμοιωθεῖσαν διαπεράσαι μὲν βουλομένην φοβουμένην δὲ καὶ ἐρῶσαν λαβὼν δ' αὐτὴν ὁ ἰάσων, ἐπὶ τῶν ὤμων διασώζει. κατὰ μέσον τοῦ ποταμοῦ τὸ ἓν πέδιλον καταλιπὼν ἐπὶ τοῦ πηλοῦ. εἶτα ἀπέρχεται πρὸς τὴν πόλιν μονοπέδιλος. καὶ εὑρίσκει πανήγυριν δημοσίαν· καὶ θυσίαν ἀγομένην τοῖς θεοῖς παρὰ πελίου. θεασάμενος οὖν τὸν ἰάσονα μονοπέδιλον ὁ πελίας, ὑπομιμνήσκεται τοῦ χρησμοῦ. εὐλαβούμενος δὲ αὐτὸν ἀνελεῖν· ἆθλον αὐτῷ προστάττει τοιοῦτον εἰπών· ὅτι ἀπελθὼν ἐς τὴν σκυθίαν, τὸ χρυσόμαλλον δέρας κόμισον· καὶ λήψῃ τὴν βασιλείαν τοῦ σοῦ πατρός. τοῦτο δὲ προσέταττεν, οὐχ ὡς τοῦ κωδίου τοῦ χρυσοῦ δεόμενος. ἀλλ' οἰό-

μενος αὐτοῦ ἐν τῇ ἀπολείᾳ ἐπαναιρεθήσεσθαι ὑπό τινος· ἢ ἐν τῇ θαλάσσῃ ναυαγήσειν. τὸ δὲ κατὰ τὸ χρυσόμαλλον δέρας, ὧδέ πως ἔχει·

Ἀθάμας υἱὸς αἰόλου. ἀδελφὸς κρηθέως. πρότερον γυναῖκα ἐσχηκὼς νεφέλην, δύο παῖδας ἐκ ταύτης φρίξον καὶ ἕλλην ἐγέννησεν. ἀποθανούσης δὲ τῆς νεφέλης, δευτέραν ἠγάγετο γυναῖκα ἰνώ· ἥτις ἐπιβουλεύσασα τοῖς τῆς νεφέλης παισὶ, παρέπεισε τὰς τῶν ἐγχωρίων γυναῖκας φρύγειν τὰ σπέρματα. ἡ γῆ δὲ πεφρυγμένον τὸν σπόρον δεχομένη, καρποὺς ἐτησίους οὐκ ἀπεδίδου. πέμψας οὖν εἰς δελφοὺς ὁ ἀθάμας περὶ τῆς ἀφορίας ἐπυνθάνετο. δώροις δὲ πείσασα ἰνὼ τοὺς πεμφθέντας ὑπέθετο αὐτοῖς εἰπεῖν ὑποστρέψασιν ὡς ἀνεῖλεν ὁ θεὸς ἕλλην καὶ φρίξον σφαγιασθῆναι εἰ βέλτιον ἀπαλλαγὴν τῆς ἀφορίας ἔσεσθαι. πεισθεὶς οὖν ὁ ἀθάμας, ἕλλην καὶ φρίξον τῷ βωμῷ παρέστησεν. ἀλλ᾽ ἐκείνους μὲν κατοικτείραντες οἱ θεοὶ, διὰ τοῦ χρυσομάλλου κριοῦ ἐναερίους ἀφήρπασαν. ὅθεν ἕλλη μὲν ἀντέχειν μὴ δυναμένη, εἰς τὸ ἀπ᾽ ἐκείνης κληθὲν ἑλλήσποντον καταπίπτει. φρίξος δὲ εἰς τὴν κολχικὴν διασώζεται γῆν. ἔνθα θύει μὲν τὸν κριὸν διὶ φυξίῳ, ὅτι ἐξέφυγε τὴν ἐπιβουλὴν τῆς μητρυιᾶς. γαμεῖ δὲ χαλκιόπην τὴν θυγατέρα αἰήτου τοῦ σκυθῶν βασιλέως. καὶ γεννᾷ ἐξ αὐτῆς παῖδας τέσσαρας· ἄργον· κυτίσωρον· μέλανα· φρόντιν. καὶ οὕτως ἐκεῖσε τελευτᾷ·

Ἄλλως Ἀπολλωνίου Βίος·

Ἀπολλώνιος ὁ ποιητὴς τὸ μὲν γένος ἦν ἀλεξανδρεύς· πατρὸς δὲ σιλλέως ἤτοι ἰλλέως· μητρὸς δὲ ῥόδης. οὗτος ἐμαθήτευσε καλλιμάχῳ ἐν ἀλεξανδρείᾳ ὄντι γραμματικῷ· καὶ συντάξας ταῦτα τὰ ποιήματα ἐπεδείξατο. σφόδρα δὲ ἀποτυχὼν καὶ ἐρυθριάσας παρεγένετο ἐν τῇ ῥόδῳ κἀκεῖ ἐπολιτεύσατο. καὶ σοφιστεύει ῥητορικοὺς λόγους· ὅθεν καὶ ῥόδιον αὐτὸν ἀπεκάλεσαν. ἐνταῦθα τοίνυν διάγων καὶ ἐπεξέσας αὐτοῦ τὰ ποιήματα, εἶτα ἐπιδειξάμενος, σφόδρα εὐδοκίμησεν· ὡς καὶ τῆς ῥοδίων ἀξιωθῆναι πολιτείας καὶ τιμῆς. τινὲς δέ φασιν ὅτι ἐπανῆλθεν εἰς ἀλεξάνδρειαν καὶ αὖτις ἐκεῖσε ἐπιδειξάμενος εἰς ἄκρον εὐδοκίμησεν· ὡς καὶ τῶν βιβλιοθηκῶν τοῦ μουσείου ἀξιωθῆναι αὐτόν· καὶ ταφῆναι δὲ σὺν αὐτῷ τῷ καλλιμάχῳ·

Παράκειται τὰ σχόλια ἐκ τῶν τοῦ λουκίλλου ταρραίου· καὶ σοφοκλείου. καὶ θέωνος·

Τάρρα πόλις κρήτης ὥς φησι λεπίνας ἐν τοῖς φιλολόγοις·

Ἀρχόμενος· ἀπὸ περιεκτικοῦ ῥήματος ἡ μετοχὴ ἐσχημάτισται. περιεκτικὰ δέ ἐστιν ὅσα δρᾶσιν καὶ πάθος ἐμφαίνουσιν· οἷον· βιάζομαι· δωροῦμαι· σφαγιάζομαι· οὕτω καὶ τὸ ἄρχομαι· τὸ μὲν ἔν τι σημαίνει ἀπὸ σοῦ τὴν ἀρχὴν ποιοῦμαι· ἔθος γὰρ ἀπὸ θεῶν προοιμιάζεσθαι· ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα· τὸ δέ τι σημαίνει ἐξουσιαζόμενος ὑπὸ σοῦ· οἷον ἐνθουσιῶν· παραπλησίως γὰρ τοῖς μαινομένοις οἱ ποιηταὶ ἐνθουσιῶσιν· ἔνιοι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀρξάμενος κεῖσθαί φασι τὸ ἀρχόμενος· ὁ οὖν λόγος ἀρξάμενος ἀπὸ σοῦ ὦ Φοῖβε μνημονεύσω τὰ ἔνδοξα τῶν Ἀργοναυτικῶν ἔργα·

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΡΟΔΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ ΠΡΩΤΟΝ.

ΡΧΟΜΕΝΟΣ ΣΕΟ ΦΟΙΒΕ. ΠΑ-
ΛΑΙΓΕΝΕΩΝ ΚΛΕΑ ΦΩΤΩΝ
ΜΝΗΣΟΜΑΙ. ΟΙ ΠΟΝΤΟΙΟ
ΚΑΤΑ ΣΤΟΜΑ. ΚΑΙ ΔΙΑ ΠΕΤΡΑΣ,
ΚΥΑΝΕΑΣ. ΒΑΣΙΛΗΟΣ ΕΦΗΜΟΣΥΝΗΙ ΠΕΛΙΑΟ,
ΧΡΥΣΕΙΟΝ ΜΕΤΑ ΚΩΑΣ ΕΥΖΥΓΟΝ ΗΛΑΣΑΝ ΑΡΓΩ.
ΤΟΙΗΝ ΓΑΡ ΠΕΛΙΗΣ ΦΑΤΙΝ ΕΚΛΥΕΝ. ΩΣ ΜΙΝ ΟΠΙΣΣΩ,
ΜΟΙΡΑ ΜΕΝΕΙ ΣΤΥΓΕΡΗ ΤΟΥ Δ' ΑΝΕΡΟΣ. ΟΝΤΙΝ' ΙΔΟΙΤΟ,
ΔΗΜΟΘΕΝ ΟΙΟΠΕΔΙΛΟΝ ΥΠ' ΕΝΝΕΣΙΗΙΣΙ ΔΑΜΗΝΑΙ.
ΔΗΡΟΝ Δ' ΟΥ ΜΕΤΕΠΕΙΤΑ ΤΕΗΝ ΚΑΤΑ ΒΑΞΙΝ ΙΗΣΩΝ
ΧΕΙΜΕΡΙΟΙΟ ΡΕΕΘΡΑ ΚΙΩΝ ΔΙΑ ΠΟΣΣΙΝ ΑΝΑΥΡΟΥ,
ΑΛΛΟ ΜΕΝ ΕΞΕΣΑΩΣΕΝ ΥΠ' ΙΛΥΟΣ. ΑΛΛΟ Δ' ΕΝΕΡΘΕ
ΚΑΛΛΙΠΕΝ ΑΥΘΙ ΠΕΔΙΛΟΝ ΕΝΙΣΧΟΜΕΝΟΝ ΠΡΟΧΟΗΙΣΙΝ.

Ἀργώ· ὁ μὲν Ἀπολλώνιος καλεῖ τὴν Ἀργὼ ἀπὸ Ἄργου τοῦ κατασκευάσαντος· Φερεκύδης δὲ ἀπὸ Ἄργου τοῦ Φρίξου υἱοῦ· ταύτην δέ φασι πρώτην ναῦν γενέσθαι μακράν· ἄλλοι δὲ λέγουσι Δαναὸν διωκόμενον ὑπὸ Αἰγύπτου, πρῶτον κατασκευάσαι· ὅθεν καὶ Δαναῒς ἐκλήθη· Εὔζυγον ἤγουν εὐκάθεδρον· Τοίην γὰρ Πελίης· τὸ τοίην τίθεται καὶ ἀνταποδοτικῶς καθ' ὁμοίωσιν πρὸς τὰς παραβολάς· οἵη γὰρ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν· καὶ ἀναφορικῶς· ἀλλὰ καὶ ὡς τοίη περ ἐοῦσα· νῦν δὲ δύναται μὲν ἐπὶ θαυμασμοῦ κεῖσθαι τοῦ κατὰ ἀναίρεσιν λόγου· δύναται καὶ κατὰ ἀναφορὰν πρὸς τὰ ἐπιφερόμενα· Ἄναυρον λέγει τὸν χείμαρρον· οἱ γὰρ ἐξ ὑετοῦ συνιστάμενοι ποταμοὶ οὕτω καλοῦνται·

Προχοῆσι· τῶν ποταμῶν οἱ συμβάλλοντες τόποι τῇ θαλάσσῃ· προχοαὶ λέγονται· ὡς ὅμηρος· ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῆσι· Ἥρης δὲ πελασγίδος· ὁμηρικῶς τὴν ἥραν πελασγίδα εἶπεν ἐκ τῆς θετταλικῆς χώρας· πελασγοὶ γὰρ ἐλέγοντο οἱ τὴν φθιωτικὴν κατῴκουν ὥς φησιν ὅμηρος· νῦν δ' αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ πελασγικὸν ἄργος ἔναιον· ἀφορίζων αὐτὸ τῆς πελοποννήσου· ἣν ἀχαϊκὸν ἄργος καλεῖ· Πρῶτα νῦν ὀρφῆος· ἡρόδωρος δύο εἶναι ὀρφεῖς φησίν· ὧν τὸν ἕτερον συμπλεῦσαι τοῖς ἀργοναύταις· φερεκύδης ἐν τῇ ς· φιλάμμωνα φησὶ καὶ οὐκ ὀρφέα συμπεπλευκέναι· εἶναι δὲ ὀρφέα, κατὰ μὲν ἀσκληπιάδην ἀπόλλωνος καὶ καλλιόπης· κατὰ δὲ ἐνίους, οἰάγρου καὶ πολυμνίας· ζητοῦσι δὲ διατί ὀρφεὺς ἀσθενὴς ὢν συνέπλευσε τοῖς ἥρωσιν· ὅτι μάντις ὢν ὁ χείρων ἔχρησε μὴ δύνασθαι τὰς σειρῆνας παρελθεῖν αὐτοὺς ὀρφέως μὴ συμπλέοντος· οὕτως ἡρόδωρος·

ΙΚΕΤΟ Δ' ΕΣ ΠΕΛΙΗΝ ΑΥΤΟΣΧΕΔΟΝ ΑΝΤΙΒΟΛΗΣΩΝ
ΕΙΛΑΠΙΝΗΣ. ΗΝ ΠΑΤΡΙ ΠΟΣΕΙΔΑΩΝΙ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙΣ
ΡΕΖΕ ΘΕΟΙΣ. ΗΡΗΣ ΔΕ ΠΕΛΑΣΓΙΔΟΣ ΟΥΚ ΑΛΕΓΙΖΕΝ.
ΑΙΨΑ ΔΕ ΤΟΝ ΔΕΣΙΔΩΝ, ΕΦΡΑΣΑΤΟ. ΚΑΙ ΟΙ ΑΕΘΛΟΝ
ΕΝΤΥΕ ΝΑΥΤΙΛΙΗΣ ΠΟΛΥΚΗΔΕΟΣ. ΟΦΡ' ΕΝΙ ΠΟΝΤΩΙ
ΗΕ ΚΑΙ ΑΛΛΟΔΑΠΟΙΣΙ ΜΕΤ' ΑΝΔΡΑΣΙ ΝΟΣΤΟΝ ΟΛΕΣΣΗΙ.
ΝΗΑ ΜΕΝ ΟΥΝ ΟΙ ΠΡΟΣΘΕΝ ΕΤΙ ΚΛΕΙΟΥΣΙΝ ΑΟΙΔΟΙ
ΑΡΓΟΝ ΑΘΗΝΑΙΗΣ ΚΑΜΕΕΙΝ ΥΠΟΘΗΜΟΣΥΝΗΙΣΙ.
ΝΥΝ Δ' ΑΝ ΕΓΩ ΓΕΝΕΗΝ ΤΕ ΚΑΙ ΟΥΝΟΜΑ ΜΥΘΗΣΑΙΜΗΝ
ΗΡΩΩΝ. ΔΟΛΙΧΗΣ ΤΕ ΠΟΡΟΥΣ ΑΛΟΣ. ΟΣΣΑ Τ' ΕΡΕΞΑΝ
ΠΛΑΖΟΜΕΝΟΙ. ΜΟΥΣΑΙ Δ' ΥΠΟΦΗΤΟΡΕΣ ΕΙΕΝ ΑΟΙΔΗΣ.
ΠΡΩΤΑ ΝΥΝ ΟΡΦΗΟΣ ΜΝΗΣΩΜΕΘΑ. ΤΟΝ ΡΑ ΠΟΤ' ΑΥΤΗ,
ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΘΡΗΪΚΙ ΦΑΤΙΖΕΤΑΙ ΕΥΝΗΘΕΙΣΑ
ΟΙΑΓΡΩΙ. ΣΚΟΠΙΗΣ ΠΙΜΠΛΗΪΔΟΣ ΑΓΧΙ ΤΕΚΕΣΘΑΙ.
ΑΥΤΑΡ ΤΟΝ Γ' ΕΝΕΠΟΥΣΙΝ ΑΤΕΙΡΕΑΣ ΟΥΡΕΣΙ ΠΕΤΡΑΣ
ΘΕΛΞΑΙ ΑΟΙΔΑΩΝ ΕΝΟΠΗΙ, ΠΟΤΑΜΩΝ ΤΕ ΡΕΕΘΡΑ.
ΦΗΓΟΙ Δ' ΑΓΡΙΑΔΕΣ. ΚΕΙΝΗΣ ΕΤΙ ΣΗΜΑΤΑ ΜΟΛΠΗΣ
ΑΚΤΗΣ ΘΡΗΪΚΙΗΣ ΖΩΝΗΣ ΕΠΙ ΤΗΛΕΘΟΩΣΑΙ
ΕΞΕΙΗΣ ΣΤΙΧΟΩΣΙΝ ΕΠΗΤΡΙΜΟΙ. ΑΣ Ο Γ' ΕΠΙ ΠΡΟ

Πιμπληΐδος· πιμπλεία χωρίον κατὰ πιερίαν· οἱ δὲ ὄρος θρᾴκης· οἱ δὲ κρήνην ἢ κώμην τῆς πιερίας· Θέλξαι· ἀπατῆσαι καὶ τέρψαι· τάσσεται δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῆς μετὰ βλάβης ἀπάτης· νῦν δὲ ὑπερβολικῶς κεῖται· ἀοιδάων δὲ ἐνοπῇ· τῇ τῶν ᾠδῶν εὐρυθμίᾳ· οὐκ εὖ δέ· ἡ γὰρ ἐνοπὴ ἡ ἐπὶ θορύβου τίθεται· Θρηϊκίης

ζώνης· ζώνη ἐστὶν ὀρεινὸς τόπος οὕτω καλούμενος. καὶ πόλις ὁμώνυμος ὥς φησι νίκανδρος. Ἑξείης στιχόωσιν· στοιχηδόν ἐστι καὶ ἑξῆς πυκναί. Πιερίηθεν· πιερία ὄρος θράκης ἐν ᾧ διέτριβεν ὀρφεύς. φησὶ δὲ ἡρόδωρος ὅτι παρῄνεσεν ὁ χείρων τῷ ἰάσονι ὅπως τὸν ὀρφέα σὺν τοῖς ἀργοναύταις παραλάβῃ. Ἀπιδανοῖο· ἀπιδανὸς καὶ ἐνιπεὺς ἀμφότεροι θεσσαλίας ποταμοί. τὸ δὲ φυλλήιον ὄρος μακεδονίας. ἡ δὲ πιρεσία χώρα καὶ πόλις. ἡ ἐστὶν ὑπὸ τὸ φυλλήιον. Λάρισσαν δ' ἐπὶ τοῖσι· λάρισαν τὴν θεσσαλικὴν λέγει· ἣν ἔκτισεν ἀκρίσιος· ἥτις ὠνομάσθη ἀπὸ λαρίσσης τῆς πελασγοῦ ὥς φησιν ἑλλάνικος. εἰσὶ δὲ λάρισαι τρεῖς. ἀρχαιοτάτη μὲν ἡ ἀργείων ἥτις ἐστὶν αὕτη ἡ ἀκρόπολις. δευτέρα δὲ ἡ ἐν τῷ πελασγικῷ τῆς θεσσαλίας. ἣν ὅμηρος ἄργισον φησὶ πλησίον τῆς γυρτώνης. ἧς νῦν ὁ ἀπολλώνιος μέμνηται. ἔστι δὲ καὶ περὶ φθίαν ἧς ὅμηρος μνημονεύει· φῦλα πελασγῶν. τὸν δὲ πολύφημον, ἐλάτου παῖδ' εἶπεν ἀπολλώνιος. ἰσοκράτης δὲ καὶ εὐφορίων ποσειδῶνος. οἱ δὲ λαπίθαι ἀπὸ λαπίθου τοῦ ἀπόλλωνος καὶ στίλβης νύμφης ὠνομάσθησαν.

ΘΕΛΓΟΜΈΝΑΣ ΦΌΡΜΙΓΓΙ ΚΑΤΉΓΑΓΕ ΠΙΕΡΊΗΘΕΝ.
ὈΡΦΈΑ ΜῈΝ ΔῊ ΤΟῖΟΝ ἘῸΝ ἘΠΑΡΩΓῸΝ ἈΈΘΛΩΝ
ΑἸΣΟΝΊΔΗΣ ΧΕΊΡΩΝΟΣ ἘΦΗΜΟΣΎΝΗΙΣΙ ΠΙΘΉΣΑΣ,
ΔΈΞΑΤΟ ΠΙΕΡΊΗΙ ΒΙΣΤΩΝΊΔΙ ΚΟΙΡΑΝΈΟΝΤΑ.
ἮΛΥΘΕ Δ' ἈΣΤΕΡΊΩΝ ΑὐΤΟΣΧΕΔΌΝ. ὋΝ ῬΑ ΚΟΜΉΤΗΣ
ΓΕΊΝΑΤΟ ΔΙΝΉΕΝΤΟΣ ἘΦ' ὝΔΑΣΙΝ ἈΠΙΔΑΝΟῖΟ
ΠΙΡΕΣΊΑΣ ὌΡΕΟΣ ΦΥΛΛΗΐΟΥ ἈΓΧΌΘΙ ΝΑΊΩΝ.
ἜΝΘΑ ΜῈΝ ἈΠΙΔΑΝΌΣ ΤΕ ΜΈΓΑΣ ΚΑῚ ΔῖΟΣ ἘΝΙΠΕΎΣ.
ἊΜΦΩ ΣΥΜΦΟΡΈΟΝΤΑΙ ἈΠΌΠΡΟΘΕΝ ΕἸΣ ἛΝ ἸΌΝΤΕΣ.
ΛΆΡΙΣΣΑΝ Δ' ἘΠῚ ΤΟῖΣΙ ΛΙΠῺΝ ΠΟΛΎΦΗΜΟΣ ἽΚΑΝΕΝ.
ΕἸΛΑΤΊΔΗΣ. ὋΣ ΠΡῚΝ ΜῈΝ ἘΡΙΣΘΕΝΈΩΝ ΛΑΠΙΘΆΩΝ
ὉΠΠΌΤΕ ΚΕΝΤΑΎΡΟΙΣ ΛΑΠΊΘΑΙ ἘΠΕΘΩΡΉΣΣΟΝΤΟ
ὉΠΛΌΤΕΡΟΣ ΠΟΛΈΜΙΖΕ. ΤΌΤ' ΑὖΤ' ΒΑΡΎΘΕΣΚΈ ΟἹ ἬΔΗ
ΓΥῖΑ. ΜΈΝΕΝ Δ' ἜΤΙ ΘΥΜῸΣ ἈΡΉΙΟΣ ὩΣ ΤῸ ΠΆΡΟΣ ΠΕΡ.
ΟΥ̓ ΔῈ ΜῈΝ ἼΦΙΚΛΟΣ ΦΥΛΆΚΗΙ ἘΝΙ ΔΗΡῸΝ ἜΛΕΙΠΤΟ

Οὐ δὲ μὲν ἴφικλος· ἴφικλος υἱὸς ἦν φυλάκου καὶ κλυμένης τῆς μινύου. τοῦτον ἡσίοδος ἐπὶ πυρίνων ἀθέρων τρέχειν φησί. δημάρατος δὲ ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἐπισκημ ἠνέσθαι δ' ἄξιον ὡς οὔτε ἡσίοδος οὔτε φερεκύδης φησὶ συμπεπλευκέναι τοῖς ἀργοναύταις ἴφικλον. τὸ δὲ οὐ δηρόν. ἀντὶ τοῦ τάχιστα. ὁ τρόπος ἀντίφρασις. ἰστέον δὲ ὅτι φερεκύδης μὲν συμφωνεῖ ἀπολλωνίῳ. λέγοντι ἀλκιμέ-

δὴν μητέρα εἶναι ἰάσονος τοῦ φυλάκου θυγατέρα. ἡρόδωρος δὲ πολυφήμην φησὶν εἶναι τὴν ἰάσονος μητέρα. θυγατέρα δὲ αὐτολύκου. ἄνδρων δὲ ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν συγγενειῶν θεογνίτην τὴν λαοδίκου μητέρα ἰάσονος γεγονέναι φησίν. Κασιγνήτην γὰρ ὄπυιεν. διὰ τοῦ παρεπομένου τὸ προηγούμενον δηλοῖ τὸ ἐγεγαμήκει.

ΜΗΤΡΩΣ ΑἸΣΟΝΙΔΑΟ. ΚΑΣΙΓΝΗΤΗΝ ΓᾺΡ ὌΠΥΙΕΝ
ἈΙΣΩΝ ἈΛΚΙΜΕΔΗΝ ΦΥΛΑΚΗΪΔΑ. ΤῆΣ ΜΙΝ ἈΝΩΓΕΙ
ΠΗΟΣΥΝΗ ΚΑῚ ΚῆΔΟΣ, ἘΝΙΚΡΙΝΘῆΝΑΙ ὉΜΙΛῼ.
ΟΥ ΔῈ ΦΕΡΑῖΣ ἌΔΜΗΤΟΣ ἘΫΡΡΗΝΕΣΣΙΝ ἈΝΑΣΣΩΝ
ΜΙΜΝΕΝ ὙΠῸ ΣΚΟΠΙΗΝ ὌΡΕΟΣ ΧΑΛΚΩΔΟΝΙΟΙΟ.
ΟΥ Δ' ἈΛΟΠῌ ΜΙΜΝΟΝ ΠΟΛΥΛΗΪΟΙ ἙΡΜΕΙΑΟ
ΥἹΕΕΣ. ΕΥ̓ ΔΕΔΑῶΤΕ ΔΟΛΟΥΣ. ἜΡΥΤΟΣ ΚΑῚ ἘΧΙΩΝ.
ΤΟῖΣΙ Δ' ἘΠῚ ΤΡΙΤΑΤΟΣ ΓΝΩΤῸΣ ΚΙΕ, ΝΙΣΣΟΜΕΝΟΙΣΙΝ
ΑἸΘΑΛΙΔΗΣ. ΚΑῚ ΤῸΝ ΜῈΝ ἘΠ' ἈΦΡΥΣΣΟΙΟ ῬΟῇΣΙΝ
ΜΥΡΜΙΔΟΝΟΣ ΚΟΥΡΗ ΦΘΙΑΣ, ΤΕΚΕΝ ΕΥ̓ΠΟΛΕΜΕΙΑ
ΤΩ Δ' ΑΥ̓ ΤΕΚΓΕΓΑΤΗΝ ΜΕΝΕΤΗΪΔΟΣ ἈΝΤΙΑΝΕΙΡΗΣ.
ἨΛΥΘΕ Δ' ἈΦΝΕΙΗΝ ΠΡΟΛΙΠῺΝ ΓΥΡΤΩΝΑ ΚΟΡΩΝΟΣ
ΚΑΙΝΕΪΔΗΣ. ἘΣΘΛῸΣ ΜῈΝ. ἙΟΥ̑ Δ' ΟΥ̓ ΠΑΤΡῸΣ ἈΜΕΙΝΩΝ.
ΚΑΙΝΕΑ ΓᾺΡ ΖΩΟΝ ΠΕΡ ἜΤΙ ΚΛΕΙΟΥΣΙΝ ἈΟΙΔΟΊ.

ἤτοι ἀπὸ τοῦ ὤπω ἐσχηματισμένης τῆς λέξεως ὅ ἐστιν ὀφθαλμῶν. ὃ ὀπτῶν ἢ ἐπιτηρῶν ἢ ἀπὸ τῆς ὀπὸς τῆς φωνῆς. διὰ τὰς τῶν ἀνδρῶν πρὸς τὰς γυναῖκας ὁμιλίας. ἀφ' οὗ καὶ ὄαροι αἱ γυναικῶν. Οὐ δὲ φεραῖς ἄδμητος. αἱ φεραὶ ὠνομάσθησαν ἀπὸ φέρητος τοῦ κρηθέως τοῦ ἀδμήτου πατρός. Εὐρρήνεσσι δὲ ἀντὶ τοῦ πολυπροβάτοις. τὸ δὲ χαλκωδόνιον ὄρος ὑπὲρ ἀμφ φερῶν. Οὐ δ' ἀλόπῃ μίμνον. θεσσαλίας πόλις ἡ μαγνησίας. Πολυλήιοι δὲ ἤτοι ἀπὸ τοῦ λήιου τοῦ σιτοφόρου πεδίου. ἢ ἀπὸ τῆς λείας ὅπερ βέλτιον. ἐπεὶ φέρει γοῦν δεδαῶτε δόλους. ἱστοροῦνται δὲ ἄυπνοι καὶ δῆνοι καὶ φαρέτρονοι. Αἰθαλίδης. κύριον παρωνυμικοῦ τύπον ἔχον. Ἀμφρυσσοῖο. γράφεται καὶ διὰ τοῦ β. ὡς διονύσιος. ἔστι δὲ ποταμὸς θεσσαλίας. προπαροξύνεται δὲ ὡς ἐν τῇ κ. τῆς καθόλου. Γυρτῶνα κόρωνος. ἣν ὅμηρος φησὶ γυρτώνην. ἔστι δὲ πόλις θεσσαλίας ἢ περραιβίας ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ γυρτῶνος τῆς φλεγύου. ὁ δὲ κόρωνος υἱός ἐστι καινέως. μυθολογοῦσι δὲ τὸν καινέα πρότερον γεγονέναι γυναῖκα εἶτα ποσειδῶνος αὐτῇ πλησιάσαντος μεταβληθῆναι εἰς ἄνδρα. τοῦτο ᾔτησε καὶ ἀτρωσίαν ἤρισε δὲ καὶ ἀπόλλωνι καὶ ἐνικήθη. οὗτος ἐκέλευε τοὺς παριόντας ὀμνύναι τὸ δόρυ αὐτοῦ. ἔνθεν ἡ παροιμία τὸ καινέως δόρυ. τινὲς

δέ φασι καινέα συμπλεῦσαι τοῖς ἀργοναύταις οὐ κόρωνον. ὁ δὲ ἀπολλώνιος παρὰ πινδάρου εἴληφε λέγοντος· ὁ δὲ χλωροῖς ἐλάτῃσι τυπεὶς ᾤχετο καινεὺς σχίσας ὀρθῷ ποδὶ γᾶν.

ΚΕΝΤΑΎΡΟΙΣΙΝ ὈΛΈΣΘΑΙ. ὍΤΕ ΣΦΈΑΣ ΟἾΟΣ ἈΠ' ἌΛΛΩΝ
ἬΛΑΣ' ἈΡΙΣΤΉΩΝ. ΟἹ Δ' ἜΜΠΑΛΙΝ ὉΡΜΗΘΈΝΤΕΣ
ΟΥ̓́ΤΕ ΜΙΝ ἘΓΚΛΙ͂ΝΑΙ ΠΡΟΤΈΡΩ ΣΘΈΝΟΝ. ΟΥ̓́ΤΕ ΔΑΪ́ΞΑΙ.
ἈΛΛ' ἌΡΡΗΚΤΟΣ ἌΚΑΜΠΤΟΣ ἘΔΎΣΕΤΟ ΝΕΙΌΘΙ ΓΑΊΗΣ
ΘΕΙΝΌΜΕΝΟΣ ΣΤΙΒΑΡΗ͂ΙΣΙ ΚΑΤΑΪ́ΓΔΗΝ ἘΛΆΤΗΙΣΙΝ.
ἬΛΥΘΕ Δ' ΑΥ̓͂ ΜΌΤΟΣ ΤΙΤΑΡΉΣΙΟΣ ὋΝ ΠΕΡῚ ΠΆΝΤΩΝ
ΛΗΤΟΪ́ΔΗΣ ἘΔΊΔΑΞΕ ΘΕΟΠΡΟΠΊΑΣ ΟἸΩΝΩ͂Ν.
ἨΔῈ ΚΑῚ ΕΥ̓ΡΥΔΆΜΑΣ ΚΤΙΜΈΝΟΥ ΠΆΪΣ. ἌΓΧΙ ΔῈ ΛΊΜΝΗΣ
ΞΥΝΙΆΔΟΣ. ΚΤΙΜΈΝΗΝ ΔΟΛΟΓΗΪ́ΔΑ ΝΑΙΕΤΆΑΣΚΕΝ.
ΚΑῚ ΜῊΝ ἌΚΤΩΡ ΥἿΑ ΜΕΝΟΊΤΙΟΝ ἘΞ ὈΓΌΕΝΤΟΣ
ὮΡΣΕΝ ἈΡΙΣΤΉΕΣΣΙ ΣῪΝ ἈΝΔΡΆΣΙΝ ὌΦΡΑ ΝΈΟΙΤΟ.
ΕἽΠΕΤΟ Δ' ΕΥ̓ΡΥΤΊΩΝ ΤΕ ΚΑῚ ἈΛΚΉΕΙΣ ἘΡΙΒΏΤΗΣ.
ΥἿΕΣ Ὁ ΜῈΝ ΤΕΛΈΟΝΤΟΣ. Ὁ Δ' ἼΡΟΥ ἈΚΤΟΡΊΔΑΟ.
ἬΤΟΙ Ὁ ΜῈΝ ΤΕΛΈΟΝΤΟΣ, ΕΥ̓ΚΛΕΙῊΣ ἘΡΙΒΏΤΗΣ.
ἼΡΟΥ Δ' ΕΥ̓ΡΥΤΊΩΝ. ΣῪΝ ΚΑῚ ΤΡΊΤΟΣ ἮΕΝ ὈΪΛΕΎΣ.
ἜΞΟΧΟΣ ἨΝΟΡΈΗΙ. ΚΑῚ ἘΠΑΪ́ΞΑΙ ΜΕΤΌΠΙΣΘΕΝ

τὸ δὲ αὐτῶν σημεῖον μέμνηκε διὰ τὸ μήτε θύειν τοῖς θεοῖς μήτε εὔχεσθαι ἀλλὰ τῷ ἑαυτοῦ δόρατι. διὸ ζῶντες ἐφορμᾶν αὐτῷ τοὺς κενταύρους. οἱ τινὲς κατὰ γῆν αὐτὸν ὠθοῦσιν. Ἀμπυκοῦ υἱὸς ὁ μόψος τιταρώμος. μητρὸς δὲ χλωρίδος.

Ἄγχι δὲ λίμνης ξυνιάδος. ξυνιὰς λίμνη τῆς θεσσαλίας. τινὲς δὲ πόλιν παρακειμένην τῇ βοιβηΐδι λίμνῃ. ἀπὸ δὲ τῆς πόλεως εἴρηκε ξυνιάδα ἐπειδὴ πλησίον αὐτῆς ἐστιν ἡ πόλις. οἱ δὲ φασὶ ξυνιάδα λέγεσθαι διὰ τὸ ξυνὸν εἶναι τὸ κοινόν. ταύτην δὲ κοινὴν εἶναι θεσσαλίας καὶ βοιωτίας. Κτιμένην δολοπηΐδα. κτιμένη πόλις τῆς θεσσαλίας. δολοπηΐδα δὲ τῆς θεσσαλίας εἶπε. δόλοπες γὰρ ἔθνος θεσσαλίας. ὅμηρος. ναῖον δ' ἐσχατιὴν φθίης δολόπεσσιν ἀνάσσων. Ἐξ ὀπόεντος. ὀποῦς πόλις τῆς λοκρίδος. ἀπὸ ὀπόεντος τοῦ ἠλείου. ὅμηρος οἳ κῦνον τ' ἐνέμοντ' ὀπόεντά τε καλλίαρόν τε. μενοιτίου δὲ καὶ σθενέλης πάτροκλος. Καὶ ἀλκήεις ἐριβώτης. ἰσχυρός. παραγωγῶς δὲ ἐσχημάτισται παρὰ τὴν ἀλκήν. ὡς φωνήεις παρὰ τὴν φωνήν. ἡρόδωρος ἐν τοῖς ἀργοναυτικοῖς τὸν εὐρυβάτην καλεῖ. καὶ φησὶν αὐτὸν τελέοντος υἱόν. ἄκτορος δὲ υἱοὶ μενοίτιος καὶ ἶρος. τούτων δὲ υἱοὶ μενοιτίου μὲν πάτροκλος. ἴρου δὲ εὐρυτίων.

ΕΥ ΔΕΔΑΩΣ ΔΗΙΟΙΣΙΝ, ΟΤΕ ΚΛΕΙΝΩΣΙ ΦΑΛΑΓΓΑΣ.
ΑΥΤΑΡ ΑΠ' ΕΥΒΟΙΗΣ ΚΑΝΘΟΣ ΚΙΕ. ΤΟΝ ΡΑ ΚΑΝΗΘΟΣ
ΠΕΜΠΕΝ ΑΒΑΝΤΙΑΔΗΣ ΛΕΛΙΗΜΕΝΟΝ. ΟΥ ΜΕΝ ΕΜΕΛΛΕ
ΝΟΣΤΗΣΕΙΝ ΚΗΡΙΝΘΟΝ ΥΠΟΤΡΟΠΟΣ. ΑΙΣΑ ΓΑΡ ΗΕΝ
ΑΥΤΟΝ ΟΜΩΣ ΜΟΨΟΝ ΤΕ ΔΑΗΜΟΝΑ ΜΑΝΤΟΣΥΝΑΩΝ
ΠΛΑΓΧΘΕΝΤΑΣ ΛΙΒΥΗΣ ΕΝΙ ΠΕΙΡΑΣΙ ΔΗΙΩΘΗΝΑΙ.
ΩΣ ΟΥΚ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣΙ ΚΑΚΟΝ ΜΗΚΙΣΤΟΝ ΕΠΑΥΡΕΙΝ,
ΟΠΠΟΤΕ ΚΑΚΕΙΝΟΥΣ ΛΙΒΥΗι ΕΝΙ ΤΑΡΧΥΣΑΝΤΟ,
ΤΟΣΣΟΝ ΕΚΑΣ ΚΟΛΧΩΝ, ΟΣΣΟΝ ΤΕ ΠΕΡ ΗΕΛΙΟΙΟ
ΜΕΣΣΗΓΥΣ ΔΥΣΙΕΣ ΤΕ ΚΑΙ ΑΝΤΟΛΑΙ ΕΙΣΟΡΟΩΝΤΑΙ.
ΤΩι Δ' ΑΡ ΕΠΙ ΚΛΥΤΙΟΣ ΤΕ ΚΑΙ ΙΦΙΤΟΣ ΗΓΕΡΕΘΟΝΤΟ
ΟΙΧΑΛΙΗΣ ΕΠΙΟΥΡΟΙ ΑΠΗΝΕΟΣ ΕΥΡΥΤΟΥ ΥΙΕΣ
ΕΥΡΥΤΟΥ, ΩΙ ΠΟΡΕ ΤΟΞΟΝ ΕΚΗΒΟΛΟΣ, ΟΥΔ' ΑΠΟΝΗΤΟ
ΔΩΤΙΝΗΣ. ΑΥΤΩι ΓΑΡ ΕΚΩΝ ΕΡΙΔΗΝΕ ΔΟΤΗΡΙ.
ΤΟΙΣΙ Δ' ΕΠ' ΑΙΑΚΙΔΑΙ ΜΕΤΕΚΙΑΘΟΝ, ΟΥ ΜΕΝ ΑΜ' ΑΜΦΩ
ΟΥΔ' ΟΜΟΘΕΝ. ΝΟΣΦΙΝ ΓΑΡ ΑΛΕΥΑΜΕΝΟΙ ΚΑΤΕΝΑΣΘΕΝ
ΑΙΓΙΝΗΣ, ΟΤΕ ΦΩΚΟΝ ΑΔΕΛΦΕΟΝ ΕΞΕΝΑΡΙΞΑΝ
ΑΦΡΑΔΙΗι. ΤΕΛΑΜΩΝ ΜΕΝ ΕΝ ΑΤΘΙΔΙ ΝΑΣΣΑΤΟ ΝΗΣΩι.
ΠΗΛΕΥΣ ΔΕ ΦΘΙΗι ΕΝΙ ΔΩΜΑΤΑ ΝΑΙΕ ΛΙΑΣΘΕΙΣ.

Καὶ ἐπαῖξαι· ἀντὶ τοῦ ἐπιδιῶξαι. περιττὸν μὲν τὸ μετόπισθεν. λείπει δὲ ὁ καὶ ἵν᾽ ᾖ· καὶ ὅτε κλείνωσι φάλαγγας· ἐς φυγὴν τρέψαν. Κάνθος κίω· τὸν Κάνθον καὶ ὁ Κλέων καταλέγει· ἔστι δὲ Κανήθου υἱός· ἀφ᾽ οὗ ὄρος ἐν Βοιωτίᾳ. ὁ δὲ Κάνηθος Ἄβαντος παῖς· ἀφ᾽ οὗ οἱ Εὐβοεῖς Ἄβαντες. Δηϊωθῆναι· κοινότερον νῦν δηωθῆναι τὸ φθαρῆναι. ἑξῆς δὲ ὁ ποιητὴς ὡς δυσφορῶν ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν ἡρώων ἐπιφωνεῖ· ὡς οὐκ ἀνθρώποισιν. ὁ δὲ νοῦς· οὐδέν ἐστι μέγιστον κακὸν οὗ ἄνθρωπος ἀποτυγχάνει. ἔδει οὖν διὰ τοῦ α. ἀπαυρεῖν· ἢ ὅτι οὐδὲν κακὸν μέγιστον ὃ μὴ ἀνθρώποις ἂν χωρὲς ἐπαυρεῖν· ὅ ἐστιν ἐπιτυχεῖν. Δυσίες τε καὶ ἀντολαί· τοσοῦτον φησὶ κεχωρισμένους τῆς τῶν Κόλχων χώρας ὅσον τῶν ἀνατολῶν αἱ δύσεις ἀφεστήκασιν· ἐπεὶ ἡ μὲν Λιβύη πρὸς δύσιν· ἡ δὲ Κολχὶς πρὸς ἀνατολήν. Οἰχαλίης ἐπίουροι. οἱ τῆς Ἀντιόπης παῖδες. Οἰχαλίαν δὲ οἱ μὲν νεώτεροι ἐν Εὐβοίᾳ φασὶν εἶναι. Ὅμηρος δὲ ἐν τῷ Πελασγικῷ Ἄργει καταλέγει. οἵ τ᾽ ἔχον Οἰχαλίην πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος. οἱ δὲ ὁμώνυμον φασίν. Τὸ δὲ οὐ μὲν ἀντὶ τοῦ οὐ μὴν οὐδ᾽ ὁμόθεν οὐδ᾽ ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου. διῳκίσθησαν γὰρ διὰ τὸν Φώκου φόνον. καὶ

ὁ μὲν ἐν Σαλαμῖνι κατῴκησεν, ἣν ἔφη νῆσον Ἀτθίδα· ὁ δὲ ἐν Φθίᾳ ὁ Πηλεύς.
Τοῖς δ' ἐπὶ Κεκροπίηθεν· ἀντὶ τοῦ σὺν τούτοις ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς. Κεκροπία γὰρ λέγεται ἡ Ἀττικὴ ἀπὸ Κέκροπος τοῦ βασιλεύσαντος. ἕτερος δέ ἐστιν ὁ Τελέων οὗτος ὁ Βούτου πατὴρ παρὰ τὸν πρότερον εἰρημένον τὸν Ἐριβώτου πατέρα. ἐϋμελίης δὲ ὁ πολεμικὸς ἀπὸ τῆς μελίας. Ἄλκων· Ἄλκωνα τὸν Φαλήρου πατέρα πρόξενός φησιν υἱὸν Ἐρεχθέως· φυγεῖν δὲ αὐτὸν λέγει ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς μετὰ τῆς θυγατρὸς Χαλκιόπης εἰς Εὔβοιαν ἐξαιτοῦντος δὲ τοῦ πατρὸς οὐκ ἐκδοῦναι τοὺς Χαλκιδέας. τὸ δὲ τηλύγετον ἐμ-

ΤΟΙ͂Σ Δ᾽ ἘΠῚ ΚΕΚΡΟΠΊΗΘΕΝ ἈΡΉΙΟΣ ἭΛΥΘΕ ΒΟΎΤΗΣ
ΠΑΙ͂Σ ἈΓΑΘΟΥ͂ ΤΕΛΈΟΝΤΟΣ. ἘΫΜΕΛΊΗΣ ΤΕ ΦΆΛΗΡΟΣ.
ἌΛΚΩΝ ΜΙΝ ΠΡΟΈΗΚΕ ΠΑΤῊΡ ἙΌΣ. ΟὐΜῈΝ ἜΤ᾽ ἌΛΛΟΥΣ
ΓΉΡΑΟΣ ΥἿΑΣ ἜΧΕΝ ΒΙΌΤΟΙΌ ΤΕ ΚΗΔΕΜΟΝΊΑΣ.
ἈΛΛΆ Ἑ ΤΗΛΎΓΕΤΌΝ ΠΕΡ ὍΜΩΣ ΚΑῚ ΜΟΥ͂ΝΟΝ ἘΌΝΤΑ,
ΠΈΜΠΕΝ ἽΝΑ ΘΡΑΣΈΕΣΣΙ ΜΕΤΑΠΡΈΠΟΙ ἩΡΏΕΣΣΙ.
ΘΗΣΈΑ Δ᾽ ὋΣ ΠΕΡῚ ΠΆΝΤΑΣ ἘΡΕΧΘΕΐΔΑΣ ἘΚΈΚΑΣΤΟ,
ΤΑΙΝΑΡΊΗΝ ἈΐΔΗΛΟΣ ὙΠῸ ΧΘΌΝΑ ΔΕΣΜῸΣ ἜΡΥΚΕ
ΠΕΙΡΊΘῼ ἙΣΠΌΜΕΝΟΝ ΚΕΝΙῊΝ ὉΔΌΝ. Ἦ ΤΈΚΕΝ ἌΜΦΩ
ῬΗΐΤΕΡΟΝ ΚΑΜΆΤΟΙΟ ΤΈΛΟΣ ΠΆΝΤΕΣΣΙΝ ἜΘΕΝΤΟ,
ΤΙ͂ΦΥΣ Δ᾽ ἉΓΝΙΆΔΗΣ ΣΙΦΑΈΑ ΚΆΛΛΙΠΕ ΔΗ͂ΜΟΝ

ταῦτα οὖν τὸν μονογενῆ· πρόσκειται γὰρ καὶ μοῦνον ἐόντα· ἀλλὰ καταγηράσαντι αὐτῷ γενόμενον· οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῶν παίδων εἰσὶ προσφιλεῖς. Θησέα δ' ὃς περὶ πάντας· Θησεὺς καὶ Πειρίθους ὁ μὲν ἐκ Διός, ὁ δὲ ἐκ Ποσειδῶνος, οἷς ἐφαμίλλους ἐποιοῦντο τὰς πράξεις· καὶ ὁ μὲν Θησεὺς τῆς Ἑλένης ἐρασθεὶς ἔσχεν συμπράττοντα αὐτῷ τὸν Πειρίθουν· ὁ δὲ Πειρίθους τὴν Περσεφόνην ἁρπάσαι βουληθεὶς ἀναγκαίως εἶχε τὸν Θησέα ἑπόμενον· καὶ δὴ διὰ Ταινάρου εἰς ᾅδου κατελθόντες καὶ ἐπί τινος πέτρας καθεσθέντες, αὖθις ἀναστῆναι οὐ δεδύνηνται. Ἡρακλῆς δὲ ὕστερον κατελθὼν ἐπὶ τὸν Κέρβερον, τὸν μὲν Θησέα ἀπέσωσεν ὡς μὴ ἑκόντι κατελθόντα· τὸν δὲ Πειρίθουν εἴασεν ἐπειδὴ προαιρέσει ἰδίᾳ κατῆλθεν. ἐπεστράτευσαν δὲ κατὰ τῆς Τροιζῆνος οἱ Διόσκουροι διὰ τὴν ἀδελφήν, Θησέως ὄντος ἐν ᾅδου· καὶ πορθήσαντες ἔλαβον αἰχμάλωτον Αἴθραν τὴν Θησέως μητέρα. Ταιναρίην· Φερεκύδης ἐν τῇ γ· φησὶν ὅτι Ἔλατος ὁ Ἰκάρου γαμεῖ Ἐριμήδαν τὴν Δαμασίκλου. τούτου δὲ γίνεται Ταίναρος· ἀφ' οὗ Ταίναρον καλεῖται ἡ πόλις καὶ ἡ

ἄκρα καὶ ὁ λιμήν. Κτηνὸν δ' ὅν· γράφεται καὶ κείνην· κτηνὴν μὲν ἤγουν κενὴν καὶ ματαίαν· κείνην δὲ ἀμαφορικῶς· τῆς δὲ ἀνδρίαν ἑκατέρου τῶν ἡρώων διασαφῶν ὁ ἀπολλώνιος, φησὶν ὅτι εἴπερ συνέπλευσαν ἀμφότεροι τοῖς ἀργοναύταις, ἔπαυσαν ἂν αὐτοὺς μεγάλων μόχθων· τίθησι δὲ καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ μὴ συμπλεῦσαι αὐτούς.

ΘΕΣΠΙΈΩΝ. ἘΣΘΛῸΣ ΜῈΝ ὈΡΙΝΌΜΕΝΟΝ ΠΡΟΔΑΗ͂ΝΑΙ
ΚΥ͂Μ' ἉΛῸΣ ΕὐΡΕΊΗΣ ἘΣΘΛῸΣ Δ' ἈΝΈΜΟΙΟ ΘΥΈΛΛΑΣ
ΚΑῚ ΠΛΌΟΝ ἨΕΛΊΩι ΤῈ ΚΑῚ ἈΣΤΈΡΙ ΤΕΚΜΉΡΑΣΘΑΙ.
ΑὐΤΉ ΜΙΝ ΤΡΙΤΩΝῚΣ ἈΡΙΣΤΉΩΝ ἘΣ ὍΜΙΛΟΝ
Ὦ͂ΡΣΕΝ ἈΘΗΝΑΊΗ. ΜΕΤᾺ Δ' Ἤ͂ΛΥΘΕΝ ἘΛΔΟΜΈΝΟΙΣΙΝ.
ΑὐΤῊ ΓᾺΡ ΚΑῚ ΝΗ͂Α ΘΟῊΝ ΚΆΜΕ. ΣῪΝ ΔΈ ΟἹ ἌΡΓΟΣ
ΤΕΥ͂ΞΕΝ ἈΡΕΣΤΟΡΊΔΗΣ ΚΕΊΝΗΣ ὙΠΟΘΗΜΟΣΎΝΗιΣΙΝ.
ΤΩ͂ι ΚΑῚ ΠΑΣΆΩΝ ΠΡΟΦΕΡΕΣΤΆΤΗ ἜΠΛΕΤΟ ΝΗΩ͂Ν
ὍΣΣΑΙ ὙΠ' ΕἸΡΕΣΊΗιΣΙΝ ἘΠΕΙΡΉΣΑΝΤΟ ΘΑΛΆΣΣΗΣ.
ΦΛΕΊΑΣ Δ' ΑὖΤ' ἘΠῚ ΤΟΙ͂ΣΙΝ ἈΡΑΙΘΥΡΈΗΘΕΝ ἹΚΑΝΕΝ
ἘΝΘ' ἈΦΝΕΙῸΣ ἜΝΑΙΕ ΔΙΩΝΎΣΟΙΟ ἝΚΗΤΙ
ΠΑΤΡῸΣ ἙΟΥ͂ ΠΗΓΗ͂ιΣΙΝ ἘΦΈΣΤΙΟΣ ἈΣΩΠΟΙ͂Ο.
ἈΡΓΌΘΕΝ ΑὖΤ' ΤΑΛΑῸΣ ΚΑῚ ἈΡΉΙΟΣ ΥἿΕ ΒΊΑΝΤΟΣ
ἬΛΥΘΟΝ. ἼΦΘΙΜΌΣ ΤΕ ΛΕΩΔΌΚΟΣ. ΟὛΣ ΤΈΚΕ ΠΗΡΩ͂
ΝΗΛΗῚΣ. ΤΗ͂Σ Δ' ἈΜΦῚ ΔΎΗΝ ἘΜΌΓΗΣΕ ΒΑΡΕΙ͂ΑΝ

Προδαῆναι· προμαθεῖν. ἀρίστου γὰρ αὕτη τέχνη κυβερνήτου. ὁ δὲ λόγος ἀγαθὸς μὲν καὶ ἡμέρας τῷ ἡλίῳ· νυκτὸς δὲ πρός τινα τῶν ἀστέρων τὸν καιρὸν τοῦ πλοῦ τεκμήρασθαι. Τριτωνίς· τρίτωνες τρεῖς βοιωτίας· θετταλίας· λιβύης· ἐν δὲ τῷ κατὰ λιβύην ἐτέχθη ἡ ἀθηνᾶ. Φλείας δ' αὖτ' ἐπί· πόλις πελοποννήσου ἡ ἀραιθυρέα ἐν ὁρίοις τῆς σικυῶνος κειμένη· ἡ νῦν ὀνομαζομένη φλιοῦσα ἀπὸ φλιοῦντος τοῦ διονύσου καὶ χθονοφύλης· καὶ αὐτὸς δὲ διόνυσος φλυοὺς ὠνομάζετο· ἀπὸ τοῦ φλύειν τὸν οἶνον ὅ ἐστιν εὐθηνεῖν. Ἀσωποῖο· ἀσωπὸς ποταμὸς θηβῶν· ἔχων τὰς πηγὰς ἐν ἀραιθυραίᾳ· ἐκεραυνώθη δὲ ὑπὸ διὸς διώκων αὐτὸν διὰ τὸ ἡρπακέναι τὴν θυγατέρα αὐτοῦ αἴγιναν ὥσπερ καὶ καλλίμαχος φησίν. Ἀργόθεν αὖ ταλαός· ἀμυθάονος τοῦ κρηθέος τοῦ αἰόλου τοῦ ἕλληνος τοῦ διὸς καὶ δωρίππης γίνεται μελάμπους ὥς φησι ἀκριχίδας· κληθῆναι δ' αὐτὸν οὕτως διὰ τὸ τεκοῦσαν τὴν μητέρα ἐκθῆναι αὐτὸν εἰς σύνδενδρον τόπον· τοὺς δὲ πόδας μελανθῆναι τῷ ἡλίῳ ἀσκίους ὄντας· ἐν δὲ ταῖς καλουμέναις μεγάλαις ἠοίαις λέγεται ὡς ἄρα μελάμπους ἀποδημῶν κατέλυσε παρὰ πολυφάτῃ· θύοντος δ' ἐκείνου

δράκων ἀνερπύσας κατέφαγε τὸν θεράποντα. ἀναιρεθεὶς δὲ ἐτάφη ὑπὸ Μελάμποδος. τὰ δὲ ἔκγονα αὐτοῦ ἐκτραφέντα καὶ περιλείχοντα τὰ ὦτα τοῦ Μελάμποδος ἐνέπνευσαν αὐτῷ τὴν μαντικήν. φωραθέντα δὲ ἐπὶ κλωπείᾳ τῶν βοῶν Ἰφίκλου τοῦ Φυλάκου καὶ συλληφθέντα ὑπ' αὐτοῦ τὸν Μελάμποδα, ἐπειδὴ τὸ τέγος ἔμελλεν ὅσον οὔπω πεσεῖσθαι τῆς οἰκίας κατανενοηκότα ὑπὸ μαντικῆς ἐν δεσμωτηρίῳ κατεχόμενον εἰπεῖν τῇ θεραπαίνῃ. ὁ δὲ Ἴφικλος μαθὼν τὸ πρόρρημα αὐτός τε ἀπαλλάττεται τοῦ κινδύνου καὶ Μελάμποδα αἰδεσθεὶς ἀπέλυσεν, ἐπιδοὺς αὐτῷ καὶ τὰς βοῦς ἃς ἀφίκετο κλέψαι.

ΑΙΟΛΙΔΗΣ ΣΤΑΘΜΟΙΣΙΝ ΕΝ ΙΦΙΚΛΟΙΟ ΜΕΛΑΜΠΟΥΣ.
ΟΥΔΕ ΜΕΝ ΟΥΔΕ ΒΙΗΝ ΚΡΑΤΕΡΟΦΡΟΝΟΣ ΗΡΑΚΛΗΟΣ
ΠΕΥΘΟΜΕΘ' ΑΙΣΟΝΙΔΑΟ ΛΙΛΑΙΟΜΕΝΟΥ ΑΘΕΡΙΞΑΙ.
ΑΛΛ' ΕΠΕΙ ΑΙΕ ΒΑΞΙΝ ΑΓΕΙΡΟΜΕΝΩΝ ΗΡΩΩΝ,
ΝΕΙΟΝ ΑΠ' ΑΡΚΑΔΙΗΣ ΛΥΓΚΗΙΟΝ ΑΡΓΟΣ ΑΜΕΙΨΑΣ
ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΗΙ ΖΩΟΝ ΦΕΡΕ ΚΑΠΡΙΟΝ. ΟΣ Ρ' ΕΝΙ ΒΗΣΣΗΙΣ
ΦΕΡΒΕΤΟ ΛΑΜΠΕΙΗΣ. ΕΡΥΜΑΝΘΙΟΝ ΑΜ ΜΕΓΑ ΤΙΦΟΣ
ΤΟΝ ΜΕΝ ΕΝΙ ΠΡΩΤΟΙΣΙ ΜΥΚΗΝΑΙΩΝ ΑΓΟΡΗΙΣΙ
ΔΕΣΜΟΙΣ ΙΛΛΟΜΕΝΟΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΠΕΘΗΚΑΤΟ ΝΩΤΩΝ.
ΑΥΤΟΣ Δ' ΗΙ ΙΟΤΗΤΙ ΠΑΡΕΚ ΝΟΟΝ ΕΥΡΥΣΘΗΟΣ,
ΩΡΜΗΘΗ. ΣΥΝ ΚΑΙ ΟΙ ΥΛΑΣ ΚΙΕΝ ΕΣΘΛΟΣ ΟΠΑΩΝ
ΠΡΩΘΗΒΗΣ ΙΩΝ ΤΕ ΦΟΡΕΥΣ ΦΥΛΑΚΟΣ ΤΕ ΒΙΟΙΟ.
ΤΩΙ Δ' ΕΠΙ ΔΗ ΘΕΙΟΙΟ ΚΙΕΝ ΔΑΝΑΟΙΟ ΓΕΝΕΘΛΗ

Νεῖον ἀπ' ἀρκαδίης. προπερισπωμένως ἀντὶ τοῦ νεωστί. ὀξυτόνως δὲ τὴν γῆν. Οὐ δὲ μὴν οὐδὲ βίην. ὁ ἑξῆς λόγος οὕτως. ἐπειδὴ ἤκουσε πλεῖν τοὺς ἀργοναύτας ὁ Ἡρακλῆς νεωστὶ διεληλυθὼς τὸ Ἄργος καθ' ἣν ὁδὸν ἐκόμιζε τὸν κάπρον ζῶντα ἐκ τοῦ Ἐρυμάνθου ὄρους ὅπου κατὰ τὰς βήσσας ἐνέμετο Λαμπείας τε καὶ Ἐρυμάνθου, ἦλθεν ὡς Ἰάσονα. Λάμπεια ὄρος Ἀρκαδίας, ἀφ' οὗ καὶ ποταμὸς ῥεῖ Ἐρύμανθος. Λυγκήιον. ἀπὸ Λυγκέως τοῦ βασιλεύσαντος Ἄργους. ἐὰν δὲ Λυρκήιον ἀπὸ ὄρους Ἀργείου Λυρκείου, ἀφ' οὗ ὁ Ἴναχος καταφέρεται ποταμός. Τῖφος ὁ κάθυγρος τόπος. περὶ δὲ τοῦ κάπρου καὶ Ἡρόδωρος φησὶν ὅτι ἐπὶ τὰς πύλας τῶν Μυκηνῶν κομίσας αὐτὸν ἀπέθετο. ἰλλόμενον δὲ, δεδεμένον. διὰ δὲ τοῦ ἀπεθήκατο τοῦ βαστάζοντος ἐπιδείκνυται ἡ δύναμις ὅτι [illegible] χερῶν. Ὕλας Ἡρακλέους ἐρώμενος, υἱὸς Θειοδάμαντος τοῦ Δρύοπος. οὕτω Μνασέας. [illegible]μικος δὲ Θειομένη τὰ Θειοδάμαντος καλεῖ. Φύλακος ἰωνικῶς ὁ φύλακος ἀ-

πὸ τοῦ φύλαξ. ὥσπερ καὶ τὸ μάρτυρος ὀξυτονητέον τὴν πρώτην. Ἡρωδιανὸς δὲ τὴν τελευταίαν ὀξύνει. φορεὺς δὲ ὁ φέρων. Ναύπλιος. ἀπόγονος τοῦ ἀρχαίου τοῦ Ποσειδῶνος υἱοῦ καὶ Ἀμυμώνης τῆς Δαναοῦ. Προίτου δὲ λέγει τοῦ Βελλεροφόντου ἐχθροῦ. Ἴδμων δ' ὑστάτιος. Χαμαιλέων φησὶ τὸν Θέστορα Ἴδμονα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις καλεῖσθαι διὰ ἐμπειρίαν. ἄλλοι φασὶ καὶ Θέστορα συμπλεῦσαι τοῖς Ἀργοναύταις. δηΐοχος δὲ καὶ Ἀμφιάραον. ὁ δὲ Ἴδμων ὡς ἱστορεῖ Φερεκύδης παῖς ἦν Ἀστερίας τῆς Κορώνου καὶ Ἀπόλλωνος. οὗ καὶ Λαοθόης Θέστωρ. τοῦ δὲ Κάλχας. ἀναιρεῖται δὲ Ἴδμων ἐν Μαριανδυνίᾳ ὑπὸ κάπρου. οὗτος δὲ Ἄβαντος φησὶ νομισθῆναι τὸν Ἴδμονα. συμμαρτυρεῖ δ' αὐτῷ καὶ Ἡρόδωρος. Αἰολίδῃσιν. Αἰόλου γὰρ τοῦ Ἕλληνος Κρηθεὺς καὶ Ἀθάμας. Κρηθέως δὲ Αἴσων. Αἴσονος δὲ ὁ Ἰάσων. Ἄβας δὲ Μελάμποδος ἦν τοῦ Ἀμυθάονος τοῦ Κρηθέως τοῦ Αἰόλου. Αἰτωλίς. εἰκότως Αἰτωλὶς ἡ Λήδα. ἐπεὶ Αἰτωλὸς ὁ Θέστιος. καὶ εἴρηκεν ἀπὸ τῆς χώρας. ὡσεί τις τὸν Συρακούσιον Σικελόν. ὁ δὲ Ἴβυκος Πλευρωνίαν φησί. καὶ Ἀνίκος δὲ Καλυδωνίαν. ἦν δὲ Θεστίου θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τῆς Αἰτωλίας Ἄρεως υἱοῦ καὶ Ἀνδροδίκης. Γλαύκου δὲ αὐτὴν τοῦ Σισύφου ἐκ πατρὸς ἐν Κορινθιακοῖς λέγει Εὔμηλος καὶ Παντειδυίας μητρός. ἱστοροῦσιν ὅτι τῶν ἵππων ἀπολομένων ἦλθεν εἰς Λακεδαίμονα ὁ Γλαῦκος. καὶ ἐκεῖ ἐμίγη Παντειδυίᾳ. ἣν ὕστερον γήμασθαι Θεστίῳ. τὴν δὲ Λήδαν οὖσαν Γλαύκου κληθῆναι Θεστίου. Αἰτωλὶς δὲ ἤτοι διὰ τὴν χώραν ἢ ἀπὸ Αἰτωλοῦ τοῦ ἥρωος. Φερεκύδης δὲ ἐν τῇ β' ἐκ Λαοφόντης τῆς Πλευρῶνος Λήδαν καὶ Ἀλθαίαν Θεστίῳ γενέσθαι φησί. ὅτι δὲ Γλαύκου ἐστὶ θυγάτηρ καὶ Ἀλθαί

ΝΑΥΠΛΙΟΣ. Η ΓΑΡ ΕΗΝ ΚΛΥΤΟΝΗΟΥ ΝΑΥΒΟΛΙΔΑΟ.
ΝΑΥΒΟΛΟΣ ΑΥ ΛΕΡΝΟΥ. ΛΕΡΝΟΝ ΓΕ ΜΕΝ ΙΔΜΕΝ ΕΟΝΤΑ
ΠΡΟΙΤΟΥ ΝΑΥΠΛΙΑΔΑΟ. ΠΟΣΕΙΔΑΩΝΙ ΔΕ ΚΟΥΡΗ
ΠΡΙΝ ΠΟΤ' ΑΜΥΜΩΝΗ ΔΑΝΑΙΣ ΤΕΚΕΝ ΕΥΝΗΘΕΙΣΑ
ΝΑΥΠΛΙΟΝ. ΟΣ ΠΕΡΙ ΠΑΝΤΑΣ ΕΚΑΙΝΥΤΟ ΝΑΥΤΙΛΙΗΙΣΙΝ.
ΙΔΜΩΝ Δ' ΥΣΤΑΤΙΟΣ ΜΕΤΕΚΙΑΘΕΝ, ΟΣΣΟΙ ΕΝΑΙΟΝ
ΑΡΓΟΣ. ΕΠΕΙ ΔΕΔΑΩΣ ΤΟΝ ΕΟΝ ΜΟΡΟΝ ΟΙΩΝΟΙΣΙΝ
ΗΙΕ. ΜΗ ΟΙ ΔΗΜΟΣ ΕΥΚΛΕΙΗΣ ΑΓΑΣΑΙΤΟ.
ΟΥ ΜΕΝ ΟΓ' ΗΕΝ ΑΒΑΝΤΟΣ ΕΤΗΤΥΜΟΝ. ΑΛΛΑ ΜΙΝ, ΑΥΤΟΣ
ΓΕΙΝΑΤΟ. ΚΥΔΑΛΙΜΟΙΣ ΕΝΑΡΙΘΜΙΟΝ ΑΙΟΛΙΔΗΙΣΙΝ
ΛΗΤΟΙΔΗΣ. ΑΥΤΟΣ ΔΕ ΘΕΟΠΡΟΠΙΑΣ ΕΔΙΔΑΞΕΝ
ΟΙΩΝΟΥΣ Τ' ΑΛΕΓΕΙΝ. ΗΔ' ΕΜΠΥΡΑ ΣΗΜΑΤ' ΙΔΕΣΘΑΙ.
ΚΑΙ ΜΗΝ ΑΙΤΩΛΙΣ ΚΡΑΤΕΡΟΝ ΠΟΛΥΔΕΥΚΕΑ ΛΗΔΗ

ας ἀνύεται λέγων· τοὺς τέκε θυγάτηρ γλαυκώπη μάκαιρα· φασὶ τὸν μὲν πολυδεύκη, διός· τὸν δὲ κάστορα τυνδάρεω. τηλυγέτους δὲ νῦν ἀντὶ τοῦ ἀγαπητούς. ὅμηρος δὲ τοὺς ἐν γήρᾳ γενομένους· Ἀρήνηθεν οἱ ἀφαρητιάδαι. φερεκύδης τὴν μητέρα τῶν περὶ ἴδαν ἀρήνην φησὶν ἀφ᾽ ἧς ἡ πόλις. πείσανδρος πολυδώραν. θεόκριτος λαοκόωσαν. οὗτοι δὲ συνήκμαζον τοῖς διοσκούροις. ἀρήνη δὲ πόλις πελοποννήσου πλησίον πύλου. καὶ ὅμηρος· οἱ δὲ πύλον τ᾽ ἐνέμοντο καὶ ἀρήνην ἐρατεινήν. πύλος δὲ αὕτη ἡ νέστορος ἡ καὶ ἀμμώδης.

ΚΆΣΤΟΡΑ Τ᾽ ὨΚΥΠΌΔΩΝ ὮΡΣΕΝ ΔΕΔΑΗΜΈΝΟΝ ἽΠΠΩΝ
ΣΠΑΡΤΗΘΕΝ. ΤΟῪΣ Δ᾽ ἬΓΕ ΔΌΜΟΙΣ ἘΝΙ ΤΥΝΔΑΡΈΟΙΟ
ΤΗΛΥΓΈΤΟΥΣ ὨΔῖΝΙ ΜΙῇ ΤΈΚΕΝ. ΟὐΔ᾽ ἈΠΊΘΗΣΕΝ
ΝΕΙΣΟΜΈΝΟΙΣ. ΖΗΝῸΣ ΓᾺΡ ἘΠΆΞΙΑ ΜΉΔΕΤΟ ΛΈΚΤΡΩΝ.
ΟἹ Τ᾽ ἈΦΑΡΗΤΙΆΔΑΙ ΛΥΓΚΕῪΣ ΚΑῚ ὙΠΈΡΒΙΟΣ ἼΔΑΣ
ἈΡΉΝΗΘΕΝ ἜΒΑΝ. ΜΕΓΆΛῌ ΠΕΡΙΘΑΡΣΈΕΣ ἈΛΚῇ
ἈΜΦΌΤΕΡΟΙ. ΛΥΓΚΕῪΣ ΔῈ ΚΑῚ ὈΞΥΤΆΤΟΙΣ ἘΚΈΚΑΣΤΟ
ὌΜΜΑΣΙΝ. ΕἸ ἘΤΕΌΝ ΓΕ ΠΈΛΕΙ ΚΛΈΟΣ ἈΝΈΡΑ ΚΕῖΝΟΝ
ῬΗΙΔΊΩΣ ΚΑῚ ΝΈΡΘΕ ΚΑΤᾺ ΧΘΟΝῸΣ ΑὐΓΆΖΕΣΘΑΙ.
ΣῪΝ ΔῈ ΠΕΡΙΚΛΎΜΕΝΟΣ ΝΗΛΉΙΟΣ ὯΡΤΟ ΝΈΕΣΘΑΙ.
ΠΡΕΣΒΎΤΑΤΟΣ ΠΑΊΔΩΝ. ὍΣΣΟΙ ΠΎΛῼ ἘΞΕΓΈΝΟΝΤΟ.

Σὺν δὲ περικλύμενος· νηλεὺς ἔσχε παῖδας. ἐκ μὲν χλωρίδος νέστορα. περικλύμενον. χρόμιον. ἐκ δὲ διαφόρων γυναικῶν. ταῦρον. ἀστέριον. λυκάονα. δηίμαχον. εὐρύβιον. ἐπιλέοντα. φράσιον. ἀντιμένη. ὡς δὲ ἀσκληπιάδης φησὶ καὶ ἀλάστορα. καὶ ὁ ποιητής. δώδεκα γὰρ νηλῆος ἀμύμονος υἱέες ἦμεν· ὅτι νηλέος παῖς περικλύμενος δῆλον· φησὶ γὰρ ὁ ποιητής· νέστορά τε χρόμιόν τε· περικλύμενόν τ᾽ ἀγέρωχον· τοῦτον δὲ ὡς ἔγγονον αὐτοῦ ὁ ποσειδῶν. νηλεὺς γὰρ ποσειδῶνος, ἄλλοις τε ἐκόσμησε καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ εἰς πάντα μεταβάλλεσθαι. ὡς καὶ ὁ εὐφορίων· ὃς ῥά τε πᾶσιν ἔικτο θαλάσσιος ἠύτε πρωτεύς. ἀναιρεῖ δὲ αὐτὸν ἡρακλῆς εἰς μυῖαν μεταβληθέντα ἐν τῷ πρὸς πυλίους πολέμῳ κατὰ συμβουλὴν ἀθηνᾶς τῷ ῥοπάλῳ πλήξας ἐμπαγέντα ὥσπερ μέλισσαν τῷ κέντρῳ. ἡσίοδος δὲ μεταβληθέντα εἰς τινὰ τῶν συνήθων μορφῶν ἐπικαθεσθῆναι τῷ ὀμφαλῷ τοῦ ζυγοῦ τῶν ἡρακλέους ἵππων. βουλόμενον εἰς μάχην καταστῆναι τῷ ἥρωι. τὸν δὲ ἡρακλέα καιρίως αὐτὸν κατατοξεῦσαι τῆς ἀθηνᾶς ὑποδειξάσης· φησὶ δὲ οὕτως. περικλύμενόν τ᾽ ἀγέρωχον ὄλβιον ᾧ πόρε δῶρα ποσειδάων ἐνοσίχθων. παντοῖ᾽· ἄλλοτε μὲν γὰρ

ἐν ὄρνισι φαίνεσκεν αἰετός· ἄλλοτε δ᾽ αὖτε πελέσκετο θαῦμα ἰδέσθαι μύρμηξ· ἄλλοτε δ᾽ αὖτε μελισσάων ἀγλαὰ φῦλα· ἄλλοτε δεινὸς ὄφις καὶ ἀμείλιχος· εἶχε δὲ δῶρα παντοῖα οὐκ ὀνομαστά· τὰ μὲν καὶ ἔπειτα δόλωσεν βουλῇ ἀθηναίης.

Οἱ τεγέην· τεγέα πόλις ἀρκαδίας· κλῆρον δὲ τὴν βασιλείαν τοῦ ἀφείδαντος· ὁ γὰρ ἀλεὸς ἱστορεῖται ἀφείδαντος υἱὸς εἶναι τοῦ ἀρκάδος· ἀφείδας δὲ ὁ ἀρκάδος ἀρχαῖος ἥρως ἐβασίλευσε τεγέας· ἀφ᾽ οὗ καὶ ἡ χώρα ἀρκαδία. δύο δέ εἰσι κηφεῖς· ὁ μὲν ἀλεοῦ· οὗ μνημονεύει ἀπολλώνιος· ὁ δὲ ἕτερος οὗ μνημονεύει ἑλλάνικος ἐν τῷ περὶ ἀρκαδίας. Ἀγκαῖος· λυκούργου καὶ ἀντινόης ἀγκαῖος καὶ ἐπίοχος· τιμᾶται δὲ παρ᾽ ἀρκάσιν ὥς φησιν ἀριστομένης. μνημονεύει καὶ ὅμηρος τούτου τοῦ λυκούργου. ὁ λυκόοργος ὑποφθὰς δουρὶ μέσον περόνησε. καὶ ἀέθλαι μωλοὶ ἑορτὴ παρ᾽ ἀρκάσιν· ἐπειδὴ λυκοῦργος λοχήσας κατὰ τὴν μάχην εἷλεν ἐρευθαλίωνα. μῶλος δὲ ἡ μάχη.

ΝΗΛῆΟΣ ΘΕΙΌΙΟ. ΠΟΣΕΙΔΆΩΝ ΔΈ ΟἹ ἈΛΚῊΝ
ΔῶΚΕΝ ἈΠΕΙΡΕΣΊΗΝ. Ἡ Δ᾽ ὍΤΤΙ ΚΕΝ ἈΡΉΣΑΙΤΟ
ΜΑΡΝΆΜΕΝΟΣ, ΤῸ ΠΈΛΕΣΘΑΙ ἘΝῚ ΞΥΝΟΧῇ ΠΟΛΈΜΟΙΟ.
ΚΑῚ ΜῊΝ ἈΜΦΙΔΆΜΑΣ, ΚΗΦΕΎΣ Τ᾽ ἼΣΑΝ ἈΡΚΑΔΊΗΘΕΝ
ΟἹ ΤΕΓΈΗΝ ΚΑῚ ΚΛῆΡΟΝ ἈΦΕΙΔΆΝΤΕΙΟΝ ἘΝΑΙΟΝ.
ΥἹΕ ΔΎΩ ἈΛΕΟῦ. ΤΡΊΤΑΤΌΣ ΓΕ ΜῈΝ ἙΣΠΕΤ᾽ ἸΟῦΣΙΝ
ἈΓΚΑῖΟΣ. ΤῸΝ ΜῈΝ ῬΑ ΠΑΤῊΡ ΛΥΚΌΟΡΓΟΣ ἜΠΕΜΠΕ.
ΤῶΝ ἈΜΦΩ ΓΝΩΤῸΣ ΠΡΟΓΕΝΈΣΤΕΡΟΣ. ἈΛΛ᾽ Ὁ ΜῈΝ ἬΔΗ
ΓΗΡΆΣΚΟΝΤ᾽ ἈΛΕῸΝ ΛΊΠΕΤ᾽ ἈΜ ΠΌΛΙΝ ὌΦΡΑ ΚΟΜΊΖῌ.
ΠΑῖΔΑ Δ᾽ ἘῸΝ ΣΦΕΤΈΡΟΙΣΙ ΚΑΣΙΓΝΉΤΟΙΣΙΝ ὌΠΑΣΣΕ.
ΒῆΔ᾽ ὅΓΕ ΜΑΙΝΑΛΊΗΣ ἌΡΚΤΟΥ ΔΈΡΟΣ, ἈΜΦΊΤΟΜΌΝ ΤΕ
ΔΕΞΙΤΕΡῇ ΠΆΛΛΩΝ ΠΈΛΕΚΥΝ ΜΈΓΑΝ. ἜΝΤΕΑ ΓΆΡ ΟἹ
ΠΑΤΡΟΠΆΤΩΡ ἈΛΕῸΣ ΜΥΧΆΤῌ ἘΝΈΚΡΥΨΕ ΚΑΛΙῇ,
ΑἼ ΚΕΝ ΠΩΣ ἜΤΙ ΚΑῚ ΤῸΝ ἘΡΗΤΎΣΕΙΕ ΝΈΕΣΘΑΙ.
ΒῆΔΕ ΚΑῚ ΑὐΓΕΊΗΣ, ὋΝ ΔῊ ΦΆΤΙΣ ἨΕΛΊΟΙΟ
ἜΜΜΕΝΑΙ. ἨΛΕΊΟΙΣΙ Δ᾽ ὅΓ᾽ ἈΝΔΡΆΣΙΝ ἘΜΒΑΣΊΛΕΥΕΝ,
ὌΛΒῼ ΚΥΔΙΌΩΝ. ΜΈΓΑ Δ᾽ ἼΕΤΟ ΚΟΛΧΊΔΑ ΓΑῖΑΝ
ΑὐΤΌΝ Τ᾽ ΑἸΉΤΗΝ ἸΔΈΕΙΝ ΣΗΜΆΝΤΟΡΑ ΚΌΛΧΩΝ.

Βῆ δ᾽ ὅγε μαιναλίης· μαίναλον ὄρος ἀρκαδίας καὶ πόλις ἀπὸ μαινάλου τοῦ ἀρκάδος· οὗ πατὴρ λυκάων. καλιῇ δὲ ἀντὶ τοῦ οἰκίᾳ· κυρίως δὲ ἡ ἐκ κάλων κατεσκευασμένη· κᾶλα δὲ τὰ ξύλα· ξυλίναις γὰρ ἐχρῶντο τὸ παλαιὸν οἰκίαις. λίθων

μηδέπω ἐπινοηθέντος. Βῆ δὲ καὶ αὐγείης· οὗτος λόγῳ μὲν ἦν ἡλίου· τῇ δὲ ἀληθείᾳ φόρβαντος ἐκ τῆς νηλέως ὑρμίνης· οἱ δέ φασιν ἀπὸ τῆς νυκτέως· οἱ δὲ αὐτὴν ἐπόχου θυγατέρα φασίν· ἐδόκουν δὲ ἀκτῖνας ἀπολάμπειν αὐτοῦ τῶν ὀφθαλμῶν· τούτου τῶν βοσκημάτων ὁ ἡρακλῆς τὴν κόπρον ἐκάθηρεν· Ἀστέριος δὲ· ἀστέριον τὸν ἀστερίωνα λέγει· ἀπὸ ὑπερασίου βασιλέως τῆς ἀχαΐας καὶ πόλις ὑπερασία· ὅμηρος· οἳ θ᾽ ὑπερασίην· Πελλήνης· ἡ ἀχαϊκὴ πελλήνη διὰ τοῦ ε· ἡ δὲ ἑτέρα ἡ τῆς ἀρκαδίας διὰ τοῦ α· γράφεται παλλήνη· ἀχαΐς δὲ μέρος τῆς θετταλίας· ἧς ἡ πελλήνη· Ταίναρον· ἀκρωτήριον τῆς λακωνικῆς ἀπὸ ταινάρου τοῦ ποσειδῶνος· Εὐρώπη τιτυοῖο· τοῦ ἐλάρης παιδός· οὗτος δὲ ἐν ἅδου τετιμώρηται διὰ τὸ ἐν πυθῶνι στελλομένην καταισχύνειν τὴν λητώ· ὡς καὶ ὅμηρος· τιτυὸν Γαίης υἱόν· ὁ δὲ εὐφορίων ἀρτέμιδος φησὶν αὐτὸν ἧφθαι καὶ διὰ τοῦτο τιμωρεῖσθαι. Διερῇ πεφόρητο· διερὴ κυρίως ἡ ἐκ διὸς γινομένη κάθυγρος γῆ· ἐξ οὗ καὶ διαίνω τὸ βρέχω· εἴληπται παρὰ τὸ ὁμηρικόν· αἳ δ᾽ ὅτε δὴ σκιρτῷεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν καὶ τὰ ἑξῆς. Καὶ δ᾽ ἄλλω δύο παῖδε· ὁ μὲν ἀγκαῖος υἱὸς ἀστυπαλαίας γὰρ ἦν τῆς φοίνικος καὶ ποσειδῶνος· ἐργῖνος δὲ ἀπόγονος κλυμένου· γὰρ ἦν τοῦ πρέσβωνος καὶ βουζίγης τῆς λύκου· ὁ δὲ μίλητος ἀφ᾽ οὗ καὶ ἡ πόλις μίλητος εὐξαντίου τοῦ μίκωνος ἦν· οἱ δὲ φασὶν αὐτὸν ἀπόλλωνος καὶ ἀρείας τῆς κλεόχου· ἐκλήθη δὲ μίλητος ὅτι ἐκρύβη ὑπὸ τῆς μητρὸς ἐν μίλακι· οἱ δέ φασιν ὑπὸ σαρπηδόνος τοῦ διὸς μίλητον κτισθῆναι ὀνομασθεῖσαν ἀπὸ τῆς ἐν κρήτῃ· ὀνομασθῆναι δὲ αὐτὴν

ΑΣΤΈΡΙΟΣ ΔῈ ΚΑῚ ἈΜΦΊΩΝ ὙΠΕΡΑΣΊΟΥ ὙἹΕΣ
ΠΕΛΛΉΝΗΣ ἈΦΊΚΑΝΟΝ ἈΧΑΙΐΔΟΣ. ἭΝ ΠΟΤΕ ΠΈΛΛΗΣ
ΠΑΤΡΟΠΆΤΩΡ ἘΠΌΛΙΣΣΕΝ ἘΠ᾽ ὈΦΡΎΣΙΝ ΑἸΓΙΑΛΟῖΟ.
ΤΑΊΝΑΡΟΝ ΑὖΤ᾽ ἘΠῚ ΤΟῖΣΙ ΛΙΠῺΝ ΠΟΛΎΦΗΜΟΣ ἽΚΑΝΕ.
ΤῸΝ ῬΑ ΠΟΣΕΙΔΆΩΝΙ. ΠΟΔΩΚΕΙΈΣΤΑΤΟΝ ἌΛΛΩΝ
ΕὐΡΏΠΗ ΤΙΤΥΟῖΟ ΜΕΓΑΣΘΕΝΈΟΣ ΤΈΚΕ ΚΟΎΡΗ·
ΚΕῖΝΟΣ ἈΝῊΡ ΚΑῚ ΠΌΝΤΟΥ ἘΠῚ ΓΛΑΥΚΟῖΟ ΘΈΕΣΚΕΝ
ΟἼΔΜΑΤΟΣ. ΟὐΔῈ ΘΟΟῪΣ ΒΆΠΤΕΝ ΠΌΔΑΣ. ἈΛΛ᾽ ὍΣΟΝ ἌΚΡΟΙΣ
ἼΧΝΕΣΙ ΤΕΓΓΌΜΕΝΟΣ ΔΙΕΡῇ ΠΕΦΌΡΗΤΟ ΚΕΛΕΎΘῼ.
ΚΑῚ Δ᾽ ἌΛΛΩ ΔΎΟ ΠΑῖΔΕ ΠΟΣΕΙΔΆΩΝΟΣ ἽΚΟΝΤΟ
ἬΤΟΙ Ὁ ΜῈΝ ΠΤΟΛΊΕΘΡΟΝ ἈΓΑΥΟῦ ΜΙΛΉΤΟΙΟ

πρῶτον λέγουσι Πιτυοῦσαν· οἱ δὲ Ἀστερίαν· εἶτα Ἀνακτορίαν· εἶτα Μίλητον. καὶ Ἀριστόκριτός φησιν ὅτι Ἀρείᾳ θυγάτηρ ἐγένετο Κλεόχου· ἧς καὶ Ἀπόλλωνος γενέσθαι βρέφος καὶ τοῦτο ἐκτεθῆναι εἰς μίλακα· τὸν δὲ Κλεόχον ἀνελέσθαι καὶ ὀνομάσαι ἀπὸ τῆς μίλακος Μίλητον. τοῦτον δὲ ἀνδρωθέντα καὶ φθονούμενον ὑπὸ τοῦ Μίνωος ἀναχωρῆσαι εἰς τὴν Σάμον. ἀφ' οὗ καὶ τόπος ἐστὶ Μίλητος· καὶ ἀπὸ τῆς Σάμου μεταβὰς εἰς τὴν Καρίαν ἔκτισε πόλιν Μίλητον ἀφ' ἑαυτοῦ καλέσας. Ὁ δ' Ἰμβρασίης· τὴν Σάμον φησίν. Ἴμβρασος γὰρ ποταμὸς Σάμου· ὃς μετεκλήθη Παρθένιος.

διὰ τὸ ἐκεῖ παρθένον οὖσαν γεγράφθαι τὴν Ἥραν· καὶ Καλλίμαχος μέμνηται. ὁ δὲ Ταρραῖος οὕτως· παρθενιὰς δὲ ἡ Σάμος ἀπὸ Παρθενίας τῆς Σάμου γυναικὸς ὠνομάσθη. Παρθενίης Ἀγκαῖος· Ἀριστοτέλης φησὶ περὶ Ἀγκαίου ὅτι φιλογεώργος ὢν καὶ φυτεύων ἀμπελῶνα βαρὺς ἐπέκειτο τοῖς οἰκέταις· εἷς δὲ τῶν οἰκετῶν ἔφη μὴ μεταλήψεσθαι τὸν δεσπότην τοῦ καρποῦ. ὁ δὲ Ἀγκαῖος ἐπειδὴ ὁ καρπὸς ἐφθάκει χαίρων ἔθυε· καὶ τὸν οἰκέτην ἐκέλευσε κεράσαι αὐτῷ· μέλλων δὲ τὴν κύλικα προσφέρειν τῷ στόματι, ὑπεμίμνησκεν αὐτὸν τοῦ λόγου. ὁ δὲ ἔφη· πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου. τοῦ ἔτι λεγομένου ἧκέ τις ἀγγέλλων ὡς ὑπερμεγέθης σῦς λυμαίνεται τὸν ὄρχατον. ὁ δὲ Ἀγκαῖος ἀποβαλὼν τὴν πόσιν ἐπὶ τὸν σῦν ὥρμησε καὶ πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἐτελεύτησεν· ὅθεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν παρὰ προσδοκίαν τι πραττόντων. καὶ Φερεκύδης ἐν τῇ κ΄ φησὶ

ΝΟΣΦΙΣΘΕΙΣ ἘΡΓΙ͂ΝΟΣ. Ὁ Δ' ἸΜΒΡΑΣΊΗΣ ἝΔΟΣ ἭΡΗΣ
ΠΑΡΘΕΝΊΗΣ ἈΓΚΑΙ͂ΟΣ ὙΠΈΡΒΙΟΣ. ἼΣΤΟΡΕ Δ' ἌΜΦΩ
ἨΜῈΝ ΝΑΥΤΙΛΊΗΣ ἨΔ' ἌΡΕΟΣ ΕΥ̓ΧΕΤΌΩΝΤΟ.
ΟἸΝΕΊΔΗΣ Δ' ἘΠῚ ΤΟΙ͂ΣΙΝ ἈΦΟΡΜΗΘΕῚΣ ΚΑΛΥΔΩ͂ΝΟΣ
ἈΛΚΉΕΙΣ ΜΕΛΈΑΓΡΟΣ ἈΝΉΛΥΘΕ ΛΑΟΚΌΩΝ ΤΕ
ΛΑΟΚΌΩΝ ΟἸΝΗ͂ΟΣ ἈΔΕΛΦΕΌΣ. ΟΥ̓ ΜῈΝ ἸΗ͂Σ ΓΕ
ΜΗΤΈΡΟΣ. ἈΛΛΆ Ἑ ΘΗ͂ΣΣΑ ΓΥΝῊ ΤΈΚΕ ΤῸΝ ΜῈΝ ἌΡ' ΟἸΝΕΎΣ
ἬΔΗ ΓΗΡΑΛΈΟΝ ΚΟΣΜΉΤΟΡΑ ΠΑΙΔῸΣ ἼΑΛΛΕΝ.
ὯΔ' ἘΤΙ ΚΟΥΡΊΖΩΝ ΠΕΡΙΘΑΡΣΈΑ ΔΥ͂ΝΕΝ ὍΜΙΛΟΝ
ἩΡΏΩΝ. ΤΟΥ͂ Δ' ΟΥ̓́ΤΙΝ ὙΠΈΡΤΕΡΟΝ ἌΛΛΟΝ ὈΊΩ
ΝΌΣΦΙΝ Γ' ἩΡΑΚΛΗ͂ΟΣ ἘΠΕΛΘΈΜΕΝ. ΕἸ Κ' ἜΤΙ ΜΟΥ͂ΝΟΝ
ΑΥ̓͂ΘΙ ΜΈΝΩΝ ΛΥΚΆΒΑΝΤΑ ΜΕΤΕΤΡΆΦΗ ΑἸΤΩΛΟΙ͂ΣΙΝ.
ΚΑῚ ΜῊΝ ΟἹ ΜΉΤΡΩΣ ΑΥ̓ΤῊΝ ὉΔΌΝ. ΕΥ̓͂ ΜῈΝ ἌΚΟΝΤΙ
ΕΥ̓͂ ΔΈ ΚΑῚ ἘΝ ΣΤΑΔΊῌ ΔΕΔΑΗΜΈΝΟΣ ἈΝΤΙΦΈΡΕΣΘΑΙ
ΘΕΣΤΙΆΔΗΣ ἼΦΙΚΛΟΣ ἘΦΩΜΆΡΤΗΣΕ ΚΙΌΝΤΙ.

τὸν ἀγκαῖον ὑπὸ τοῦ καλυδωνίου συὸς πληγέντα τὸν μηρὸν ἀποθανεῖν. Ἀλλὰ ἐθήσσα· θῆσσα ἡ δούλη. ἀθηναῖοι δὲ καὶ τὰς πενιχρὰς γυναῖκας θήσσας λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ θητεύειν ἐπὶ μισθῷ διὰ τὸ ἐνδεῶς εἶναι τῶν ἐπιτηδείων. καὶ ὥσπερ τὸ κρῆς παράκειται τὸ κρῆσσα, οὕτω καὶ τὸ θὴς θῆσσα. Ὠλενίοιο· ὤλενοι τῆς ἀ-

ΣΥΝ ΔΕ ΠΑΛΑΙΜΟΝΙΟΣ ΛΕΡΝΟΥ ΠΑΙΣ ΩΛΕΝΙΟΙΟ.
ΛΕΡΝΟΥ ΕΠΙΚΛΗΣΙΝ ΓΕΝΕΗΝ ΓΕ ΜΕΝ ΗΦΑΙΣΤΟΙΟ.
ΤΟΥΝΕΚ' ΕΗΝ ΠΟΔΑ ΣΙΦΛΟΣ. ΑΤΑΡ ΔΕΜΑΣ ΟΥΚ ΕΤΙΣ ΕΤΛΗ
ΗΝΟΡΕΗΝ Τ' ΟΝΟΣΑΣΘΑΙ. Ο ΚΑΙ ΜΕΤΑΡΙΘΜΙΟΣ ΗΕΝ
ΠΑΣΙΝ ΑΡΙΣΤΗΕΣΣΙΝ ΙΗΣΟΝΙ ΚΥΔΟΣ ΑΕΞΩΝ.
ΕΚ Δ' ΑΡΑ ΦΩΚΗΩΝ ΚΙΕΝ ΙΦΙΤΟΣ ΟΡΝΙΤΙΔΑΟ
ΝΑΥΒΟΛΟΥ ΕΚΓΕΓΑΩΣ. ΞΕΙΝΟΣ ΔΕ ΟΙ ΕΣΚΕ ΠΑΡΟΙΘΕΝ.
ΗΜΟΣ ΕΒΗ ΠΥΘΩΔΕ ΘΕΟΠΡΟΠΙΑΣ ΕΡΕΕΙΝΩΝ
ΝΑΥΤΙΛΙΗΣ. ΤΟΘΙ ΓΑΡ ΜΙΝ ΕΟΙΣ ΥΠΕΔΕΚΤΟ ΔΟΜΟΙΣΙΝ.
ΖΗΤΗΣ ΑΥ ΚΑΛΑΙΣ ΤΕ ΒΟΡΗΙΟΙ ΥΙΕΣ ΙΚΟΝΤΟ.

χαΐας δύο. ὅμηρος· οἳ πλευρῶν' ἐνέμοντο καὶ ὤλενον. Ἀλθαία καὶ ἴφικλος ἀδελφοὶ ἐκ δηϊδαμίας τῆς περιήρους. Σιφλός· ἀντὶ τοῦ κεκακωμένος· οἱ δὲ τὸν κακόποδα καὶ ἐπίμωμον ἀπέδοσαν· σίφλος δὲ ὁ μῶμος. Ἐκ δ' ἄρα φωκήων· οἱ φωκεῖς ἐκλήθησαν ἀπὸ φώκου τοῦ αἰακοῦ. τὸν δὲ ἴφιτον γενεαλογοῦσι ναυβόλου καὶ περινοίκης τῆς ἱππομάχου. ἡ δὲ πυθὼ πόλις φωκίδος, ἔνθα τὸ μαντεῖον, ἀπὸ τοῦ πυνθάνεσθαι τῶν μαντείων οὕτω κληθεῖσα. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ σεσῆφθαι τὸν δράκοντα. Ζήτης αὖ κάλαΐς τε· τούτους ἐκ διαφόρων τόπων συμπλεῦσαι τοῖς ἀργοναύταις φασίν· οἱ μὲν γὰρ ἐκ θρᾴκης ὡς ἀπολλώνιος· ἡρόδωρος δὲ ἐκ δαυλίδος· δοῦρις δὲ ἐξ ὑπερβορέων. καταλέγει δὲ τούτους καὶ ἀντίμαχος. φανόδικος δὲ ἐν α. δηλιακῶν ἐξ ὑπερβορέων αὐτοὺς ἐλθεῖν ἐπὶ τὸν πλοῦν. τὴν δὲ ὠρίθυαν σιμωνίδης ἀπὸ βριλισσοῦ φησιν ἁρπασθεῖσαν ἐπὶ τὴν σαρπηδονίαν πέτραν τῆς θρᾴκης ἐνεχθῆναι. ἔστι γὰρ καὶ τῆς κιλικίας ὁμώνυμος ὡς καλλισθένης. στησίχορος δὲ ἐν τῇ γηρυονίδι καὶ νῆσόν τινα ἐν τῷ ἀτλαντικῷ πελάγει σαρπηδονίαν φησί. περὶ δὲ τῆς θρᾳκίας σαρπηδονίας πέτρας ὅτι πρὸς τῷ αἵμῳ ὄρει ἐστὶ φερεκύδης φησί, περὶ τῆς ἁρπαγῆς ἱστορῶν τῆς ὠριθυίας. χοιρίλος δὲ ἁρπασθῆναί φησιν αὐτὴν ἄνθη ἀμέλγουσαν ὑπὸ τὰς τοῦ κηφισοῦ πη-

γάς. ἡσαγόρας δὲ ἐν τοῖς μεγαρικοῖς τὸν τὴν ὠρείθυιαν ἁρπάσαντα βορέαν, υἱὸν στρυμόνος φησίν· οὐχὶ δὲ τὸν ἄνεμον. ἡ δὲ ὠρείθυια ἐρεχθέως θυγάτηρ. ἣν ἐξ ἀττικῆς ἁρπάσας ὁ βορέας ἤγαγεν εἰς θράκην. κἀκεῖσε συνελθὼν ἔτεκε ζήτην καὶ κάλαϊν. ὡς σιμωνίδης ἐν τῇ ναυμαχίᾳ. φινεὺς δὲ κλεοπάτραν τὴν ὠρειθυίας πρώτην ἔγημεν. μετὰ ταῦτα δὲ ἰδαίαν τὴν δαρδάνου. ἥτις ἀπεχθῶς ἔχουσα πρὸς τοὺς προγόνους λέγω δὴ τοὺς ἀπὸ κλεοπάτρας υἱοὺς ἐπείρατο τυφλῶσαι αὐτούς. οἱ δὲ ὅτι ὁ πατὴρ ἐτύφλωσεν αὐτοὺς διαβαλλούσης τῆς μητρυιᾶς πρὸς αὐτόν. κέκροπος δὲ κρέουσα. ὠρείθυια. πρόκρις. ὠρειθυίας δὲ καὶ βορέου χιόνη χθονία κλεοπάτρα. ζήτης καὶ κάλαϊς. ὁ δὲ βορέας ἰδὼν ὠρείθυιαν παίζουσαν ἐν τῷ ἰλισσῷ ἠράσθη αὐτῆς ἐξ ἧς οὗτοι. Κεκροπίηθεν. ἡ ἀκρόπολις τῆς ἀττικῆς κεκροπία ἐκαλεῖτο τὸ πρότερον. Σαρπηδονίην ὅθι. πόλις τῆς ἀττικῆς ἀπὸ σαρπηδόνος τοῦ τῆς θράκης βασιλέως ἀδελφοῦ πόλτυος. τὰ δὲ ἐφεξῆς προσέθηκεν ἐπεὶ καὶ ἑτέρα ἐστὶ σαρπηδονία πέτρα τῆς κιλικίας. Ἐπ' ἀκροτάτοισι ποδῶν. τοῖς σφυροῖς ἢ τοῖς ἀστραγάλοις. Ἐρεμνὰς δὲ, ἤτοι κατὰ συγκοπὴν ἐρεβεννάς. τουτέστι καταπληκτικάς. σκοτεινὰς κυρίως. ἐξ οὗ μελαίνας. Λυγαίοις. σκοτεινοῖς κατὰ μετωνυμίαν. λύγος γὰρ τὸ σκότος ἀπὸ τοῦ λύγου τοῦ φυτοῦ ὅπερ ἐστὶ πυκνὸν καὶ δασύ. Φολίδεσσι. ταῖς στίξεσι τοῖς ποικίλμασι τῶν πτερῶν. Ὑπάτης δὲ, ἄκρας κεφαλῆς. ὁ δὲ λόγος ἔστον ἐρυ-

ΟὙΣ ΠΟΤ' ἘΡΕΧΘΗῚΣ ΒΟΡΈῌ ΤΈΚΕΝ ὨΡΊΘΥΙΑ
ἘΣΧΑΤΙῇ ΘΡΉΚΗΣ ΔΥΣΧΕΙΜΈΡΟΥ. ἜΝΘ' ἌΡΑ ΤΉΝ ΓΕ
ΘΡΗΪΚΙΟΣ ΒΟΡΈΗΣ ἈΝΕΡΕΊΨΑΤΟ ΚΕΚΡΟΠΊΗΘΕΝ
ἸΛΙΣΣΟΥ͂ ΠΡΟΠΆΡΟΙΘΕ ΧΟΡῷ ἜΝΙ ΔΙΝΕΎΟΥΣΑΝ.
ΚΑΊ ΜΙΝ ἌΓΩΝ ἝΚΑΘΕΝ ΣΑΡΠΗΔΟΝΊΗΝ ὍΘΙ ΠΈΤΡΗΝ
ΚΛΕΊΟΥΣΙΝ ΠΟΤΑΜΟΙ͂Ο ΠΑΡᾺ ῬΟΟΝ ἘΡΓΊΝΟΙΟ.
ΛΥΓΑΊΟΙΣ ἘΔΆΜΑΣΣΕ ΠΕΡῚ ΝΕΦΈΕΣΣΙ ΚΑΛΎΨΑΣ.
ΤῺ ΜῈΝ ἘΠ' ἈΚΡΟΤΆΤΟΙΣΙ ΠΟΔΩ͂Ν ἙΚΆΤΕΡΘΕΝ ἘΡΕΜΝᾺΣ
ΣΕΙ͂ΟΝ ἈΕΙΡΟΜΈΝΩ ΠΤΈΡΥΓΑΣ ΜΈΓΑ ΘΑ͂ΜΒΟΣ ἸΔΈΣΘΑΙ.
ΧΡΥΣΕΊΑΙΣ ΦΟΛΊΔΕΣΣΙ ΔΙΑΥΓΈΑΣ. ἈΜΦῚ ΔῈ ΝΏΤΟΙΣ
ΚΡΆΑΤΟΣ ἘΞ ὙΠΆΤΟΙΟ ΚΑῚ ΑὐΧΈΝΟΣ ἜΝΘΑ ΚΑῚ ἜΝΘΑ
ΚΥΆΝΕΑΙ ΔΟΝΈΟΝΤΟ ΜΕΤᾺ ΠΝΟΙῇΣΙΝ ἜΘΕΙΡΑΙ.

ἐμὰς πτέρυγας κινούμενοι καταπληκτικὰς τοῦ ἰδέσθαι.
Οὐ δὲ μὲν οὐδ' αὐτοῖο πάϊς. Ἄκαστος Πελίου υἱὸς ἐστὶ μὲν Κρηθηίδα ἢ ὥς τινες Ἱππολύτην. ἡ δὲ Πηλέως ἐρασθεῖσα αὐτή, ὡς ἀπετύγχανε δεομένη, προλαβοῦσα τὸν Πηλέα τῷ ἀνδρὶ κατηγόρει ὡς πειραθέντα αὐτῆς. ὁ δὲ ἐξαγαγὼν τὸν Πηλέα ὡς ἐπὶ θήραν εἰς τὸ Πήλιον κατέλιπεν αὐτὸν ἄοπλον ἐν τῷ Πηλίῳ ἵνα ὑπὸ θηρίων διαφθαρῇ. ἐπιστὰς δὲ ὁ Ἑρμῆς ἢ ὥς τινες Χείρων ἔδω-

ΟΥ ΔΕ ΜΕΝ ΟΥΔ' ΑΥΤΟΙΟ ΠΑΪΣ ΜΕΝΕΑΙΝΕΝ ΑΚΑΣΤΟΣ
ΙΦΘΙΜΟΥ ΠΕΛΙΑΟ ΔΟΜΟΙΣ ΕΝΙ ΠΑΤΡΟΣ ΕΗΟΣ
ΜΙΜΝΑΖΕΙΝ ΑΡΓΟΣ ΤΕ ΘΕΑΣ ΥΠΟΕΡΓΟΣ ΑΘΗΝΗΣ·
ΑΛΛ' ΑΡΑ ΚΑΙ ΤΩ ΜΕΛΛΟΝ ΕΝΙΚΡΙΝΘΗΝΑΙ ΟΜΙΛΩΙ.
ΤΟΣΣΟΙ ΑΡ' ΑΙΣΟΝΙΔΗΙ ΣΥΜΜΗΣΤΟΡΕΣ ΗΓΕΡΕΘΟΝΤΟ.
ΤΟΥΣ ΜΕΝ ΑΡΙΣΤΗΑΣ ΜΙΝΥΑΣ ΠΕΡΙΝΑΙΕΤΑΟΝΤΑΣ
ΚΙΚΛΗΣΚΟΝ ΜΑΛΑ ΠΑΝΤΑΣ, ΕΠΕΙ ΜΙΝΥΑΟ ΘΥΓΑΤΡΩΝ

κεν αὐτῷ ἡφαιστότευκτον μάχαιραν. ἣ ταύτῃ τὰ ἐπιόντα τυγχάνων τῶν θηρίων ἀνῄρει. καὶ εἰς τὴν πόλιν ἐπανελθὼν, τήν τε Ἀκάστου γυναῖκα καὶ αὐτὸν ὥς φασί τινες ἀνεῖλε τὸν Ἄκαστον. οἱ δὲ ἐπὶ κίνδυνον αὐτοὺς ἔπεμψεν ὁ Πελίας, διότι ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐξήρχετο. καὶ οὗτος μὲν φησὶν ἄκοντος τοῦ πατρός. Δημάρατος δὲ ὅτι ἐκέλευσεν ὁ Πελίας τὸν Ἄργον ἀρμοῖς γόμφοις παγῆναι ἵνα ταχέως ἀπολέσῃ αὐτούς. ὁ δὲ Ἄργος τοὐναντίον πεποίηκεν. τὸ δὴ πιστὸν ἔχων παρὰ τοῦ τέκτονος ὁ Ἄκαστος ἐπέβη. διὰ τοῦτο ὁ ποιητὴς φησὶν Ἀθηνᾶς ὑποθημοσύνῃσι γενέσθαι αὐτήν. Ἄργος τε θεᾶς. διὰ τὸ τὴν Ἀργὼ κατασκευάσαι Ἀθηνᾶς προνοίᾳ. Ἐπεὶ Μινύαο θυγατρῶν. ὁ γὰρ Μινύας πολλὰς εἶχεν θυγατέρας. καὶ γὰρ ὁ Ἰάσων Ἀλκιμέδης ἐστὶ τῆς Κλυμένης τῆς Μινύου θυγατρός. Στησίχορος Ἐτεοκλυμένης φησί. Φερεκύδης δὲ Ἀλκιμέδης τῆς Φυλάκου. Ἡσιόνης δὲ τῆς Δαναοῦ καὶ Διὸς γίνεται Ὀρχομενός. ἀφ' οὗ καὶ ἡ πόλις Ὀρχομενὸς καλεῖται. Ὀρχομενοῦ δὲ καὶ Ἑρμίππης τῆς Βοιωτοῦ, γίνεται Μινύας ἐπίκλησιν. φύσει δὲ Ποσειδῶνος ὃς οἰκεῖ ἐν Ὀρχομενῷ. ἀφ' οὗ ὁ λαὸς Μινύαι ἐκλήθησαν. ἐκ δὲ Μινύου καὶ Κλυτοδώρας, γίνεται Πρέσβων καὶ Περικλυμένη καὶ Ἐτεοκλυμένη. ἐκ δὲ Φανοσύρας τῆς Παίονος καὶ Μινύου πάλιν Ὀρχομενὸς καὶ Διοχθώνδης καὶ

ἀθάμας. ὁ δὲ σκήψιος δημήτριος φησὶ τοὺς περὶ τὴν ἰωλκὸν οἰκοῦντας μινύας προσαγορεύεσθαι. Παγασαί· ἀκρωτήριον μαγνησίας. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ πεπῆχθαι τὴν ἀργώ. ὁ δὲ σκήψιος, ἀπὸ τοῦ πηγαῖς περιῤῥέεσθαι τοὺς τόπους. ἔστι δὲ καὶ παγασαίου ἀπόλλωνος ἱερόν. Ἀστέρες ὣς νεφέεσσι· πρὸς

ΟΙ ΠΛΕΙΣΤΟΙ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΟΙ ΑΦ' ΑΙΜΑΤΟΣ ΕΥΧΕΤΟΩΝΤΟ
ΕΜΜΕΝΑΙ. ΩΣ ΔΕ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝ ΙΗΣΟΝΑ ΓΕΙΝΑΤΟ ΜΗΤΗΡ
ΑΛΚΙΜΕΔΗ. ΚΛΥΜΕΝΗΣ ΜΙΝΥΪΔΟΣ ΕΚΓΕΓΑΥΙΑ.
ΑΥΤΑΡ ΕΠΕΙ ΔΜΩΕΣΣΙΝ ΕΠΑΡΤΕΑ ΠΑΝΤ' ΕΤΕΤΥΚΤΟ
ΟΣΣΑ ΠΕΡ ΕΝΤΥΝΟΝΤΑΙ ΕΠΑΡΤΕΕΣ ΕΝΔΟΘΙ ΝΗΕΣ
ΕΥΤ' ΑΝ ΑΓΗΙ ΧΡΕΟΣ ΑΝΔΡΑΣ ΥΠΕΙΡ ΑΛΑ ΝΑΥΤΙΛΛΕΣΘΑΙ.
ΔΗ ΤΟΤ' ΙΣΑΝ ΜΕΤΑ ΝΗΑ ΔΙ' ΑΣΤΕΟΣ. ΕΝΘΑ ΠΕΡ ΑΚΤΑΙ
ΚΛΕΙΟΝΤΑΙ ΠΑΓΑΣΑΙ ΜΑΓΝΗΤΙΔΕΣ. ΑΜΦΙ ΔΕ ΛΑΩΝ
ΠΛΗΘΥΣ ΕΠΕΡΧΟΜΕΝΩΝ ΑΜΥΔΙΣ ΘΕΕΝ. ΟΙ ΔΕ ΦΑΕΙΝΟΙ
ΑΣΤΕΡΕΣ ΩΣ ΝΕΦΕΕΣΣΙ ΜΕΤΕΠΡΕΠΟΝ. ΩΔΕ Δ' ΕΚΑΣΤΟΣ
ΕΝΝΕΠΕΝ ΕΙΣΟΡΟΩΝ ΣΥΝ ΤΕΥΧΕΣΙΝ ΑΙΣΣΟΝΤΑΣ.
ΖΕΥ ΑΝΑ. ΤΙΣ ΠΕΛΙΑΟ ΝΟΟΣ. ΠΟΘΙ ΤΟΣΣΟΝ ΟΜΙΛΟΝ
ΗΡΩΩΝ ΓΑΙΗΣ ΠΑΝΑΧΑΙΪΔΟΣ ΕΚΤΟΘΙ ΒΑΛΛΕΙ.
ΑΥΤΗΜΑΡ ΚΑΙ ΔΟΜΟΥΣ ΟΛΟΩΙ ΠΥΡΙ ΔΗΩΣΕΙΑΝ
ΑΙΗΤΕΩ. ΟΤΕ ΜΗ ΣΦΙΝ ΕΚΩΝ ΔΕΡΑΣ ΕΓΓΥΑΛΙΞΗΙ.
ΑΛΛ' ΟΥ ΦΥΚΤΑ ΚΕΛΕΥΘΑ. ΠΟΝΟΣ Δ' ΑΠΡΗΚΤΟΣ ΙΟΥΣΙΝ.

τὸ γένος καὶ τὴν τύχην καὶ τὴν ἀμδρίαν ἀπιδὼν ἀστέρας μὲν τοὺς ἥρωας φησί· νεφέλας δὲ τὸν δημοτικὸν ὄχλον. Πόθι τόσσον ὅμιλον. οὐχ ὑγιῶς τὸ πόθι. ἔστι γὰρ τῆς ἐν τόπῳ σχέσεως δηλωτικόν. τὸ δὲ ἔκτοθι βάλλει, ἀντὶ τοῦ ἀποστέλλει. Παναχαιΐδα δὲ τὴν θεσσαλίαν φησίν· ὅτι αὕτη πρώτη ἐκλήθη ἀχαΐα. ἀπὸ ἀχαιοῦ τοῦ ξούθου. Πυρὶ δηώσειαν· συμφλέξειεν. ἢ πολεμήσειαν καταστρέψειαν. δόμους δὲ τὴν χώραν τὴν γῆν συνεκδοχικῶς. Ἄλλου φυκτὰ κέλευθα· ἀντὶ οὐκ ἐκφεύξιμος αὐτοῖς ἡ ὁδός. κατ' ἀνάγκην γάρ ἐστιν. οὐ δὲ ἄπρακτος ὁ ἆθλος· ἀνύουσι γὰρ ῥᾳδίως. οἷον δυσκατόρθωτος. ἢ οὐ φευκτὰ καὶ οὐκ εὔπλοα. διὰ τοὺς ἐμ μέσῳ κινδύνους. Πόνος δ' ἄπρηκτος ἰοῦσιν· ἤγουν ἐν τῷ πλῷ ὁ κίνδυνος. ἢ κατὰ κοινοῦ τὸ οὐ· ἵνα ᾖ· ἀλλ' οὐ φυκτὰ κέλευθα· οὐ δὲ ὁ πόνος ἄπρακτος.

Πρὸς τὸ αὐτῆμαρ δὲ δόμους ὀλοῷ πυρὶ δηώσωμεν αἰήτεω· ὅτε μή σφιν ἑκὼν δέρος ἐγγυαλίξῃ· οἱ δὲ οὕτως· ἄπρηκτος δύσπρακτος· δυσεργής· δυσκατόρθωτος. Νόστοιο τέλος θυμηδές· θυμῆρες· καὶ τοῦτο ὡς πρὸς γυναικείαν φύσιν ἄγαν θαυμαστῶς πρὸς τὰς φύσεις καὶ τοὺς λόγους ἀμφοτέρων ἀνέπλασεν. τοῖς μὲν γὰρ ἀνδράσιν ἐπεὶ θρασυτέρα ἡ φύσις, ἄνυσιν καὶ τέλος τῶν μελλόντων ἐσάγει. ταῖς δὲ γυναιξὶν ἐπεὶ ἀσθενέστεραι, εὐχὰς καὶ ἱκεσίας ποιεῖ. τοιαῦται γὰρ ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ φοβερῶν πραγμάτων αἱ γυναῖκες.

ΩΣ ΦΑΣΑΝ ΕΝΘΑ ΚΑΙ ΕΝΘΑ ΚΑΤΑ ΠΤΟΛΙΝ ΑΙ ΔΕ ΓΥΝΑΙΚΕΣ
ΠΟΛΛΑ ΜΑΛ' ΑΘΑΝΑΤΟΙΣΙΝ ΕΣ ΑΙΘΕΡΑ ΧΕΙΡΑΣ ΑΕΙΡΟΝ
ΕΥΧΟΜΕΝΑΙ ΝΟΣΤΟΙΟ ΤΕΛΟΣ ΘΥΜΗΔΕΣ ΟΠΑΣΣΑΙ
ΑΛΛΗ Δ' ΕΙΣ ΕΤΕΡΗΝ ΟΛΟΦΥΡΕΤΟ ΔΑΚΡΥΧΕΟΥΣΑ
ΔΕΙΛΗ ΑΛΚΙΜΕΔΗ. ΚΑΙ ΣΟΙ ΚΑΚΟΝ ΟΨΕ ΠΕΡ, ΕΜΠΗΣ
ΗΛΥΘΕΝ. ΟΥΔ' ΕΤΕΛΕΣΣΑΣ ΕΠ' ΑΓΛΑΙΗι ΒΙΟΤΟΙΟ.
ΑΙΣΩΝ ΑΥ ΜΕΓΑ ΔΗ ΤΙ ΔΥΣΑΜΜΟΡΟΣ Η ΤΕ ΟΙ ΗΕΝ
ΒΕΛΤΕΡΟΝ. ΕΙ ΤΟ ΠΑΡΟΙΘΕΝ ΕΝΙ ΚΤΕΡΕΕΣΣΙΝ ΕΛΥΣΘΕΙΣ
ΝΕΙΟΘΙ ΓΑΙΗΣ ΚΕΙΤΟ ΚΑΚΩΝ ΕΤΙ ΝΗΙΣ ΑΕΘΛΩΝ.
ΩΣ ΟΦΕΛΕΝ ΚΑΙ ΦΡΙΞΟΝ. ΟΤ' ΩΛΕΤΟ ΠΑΡΘΕΝΟΣ ΕΛΛΗ
ΚΥΜΑ ΜΕΛΑΝ ΚΡΙΩι ΑΜ' ΕΠΙΚΛΥΣΑΙ. ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΑΥΔΗΝ
ΑΝΔΡΟΜΕΗΝ ΠΡΟΕΗΚΕ ΚΑΚΟΝ ΤΕΡΑΣ ΩΣ ΚΕΝ ΑΝΙΑΣ

Δειλὴ ἀλκιμέδη. ἐπίπονε. ὀψὲ δὲ νοῦς εἰ καὶ ὀψέ, ὅμως δ' οὖν ἦλθε. καὶ σοὶ κακὸν ἀλκιμέδη. λείπει δὲ ἡ διὰ πρόθεσις. καὶ οὐ διετέλεσας λαμπρῶς τὸν βίον αὐχοῦσα ἐπὶ τοιούτῳ υἱῷ. Ἦ τέ οἱ ἦεν· πρὸ τοῦ τὸν ἄθλον ἐπιστῆναι. κακῶν δὲ· ἤτοι τῶν ἰδίων ἢ τῶν μελλόντων ἐπιπωλεῖσθαι τοῖς ἀργοναύταις. Ὡς ὄφελεν καὶ φρίξον. λέγεται γὰρ ὅτι τῆς ἕλλης καταπεσούσης ἀγωνιῶντι τῷ φρίξῳ κατὰ διὸς βούλησιν ἐφθέγξατο θαρσύνων αὐτὸν ὁ κριός. διασώσειν αὐτὸν εἰς τὴν σκυθίαν. τοῦτο δὲ αὐτῇ τῇ ἀλκιμέδῃ ἔμελλε κακὸν γενέσθαι τοῦ υἱοῦ ἐκεῖσε στελλομένου. ὅτι δὲ ἐλάλησεν ὁ κριὸς καὶ ἑκαταῖος φησίν. ἔνιοι δέ φασιν αὐτὸν ἐπὶ κριοπρώρου σκάφους πλεῦσαι. διονύσιος δὲ ἐν β. κριόν φησι φρίξου τροφέα γενέσθαι. καὶ συμπεπλευκέναι αὐτῷ εἰς κόλχους. διὸ καὶ μεμυθεῦσθαι τὰ περὶ τῆς τοῦ κρίου θυσίας αὐτόθι.

Ἐπὶ προμολῇσι· τῇ ἐξόδῳ τῶν ἀριστέων. ἀπὸ τοῦ εἰς τοὔμπροσθεν μολεῖν. ἔνθεν καὶ τὰς πρώτας προφάσεις τῶν ὀρῶν προμολὰς λέγουσι. Βεβολημένη. λύπη βλάπτουσα ἢ ἀθυμοῦσα. Ὀξὺ δ' ἑκάστην. μετενήνεκται ἀπὸ τῶν κατὰ τὴν ἀφήν. ὡς παρ' ὁμήρῳ. ὡς δ' ὅταν ὠδίνουσαν ἔχει βέλος ὀξύ. ἄχος δέ ἐστι σύγχυσις ψυχῆς. λύπη ἐπιτεταμένη. σαφὲς δὲ ἐκ τοῦ λέγειν τὸν ποιητήν· ἔνθ' ἀχαιοὶ οὐ παιδὸς ἀπέφθιτο.

ἈΛΚΙΜΈΔΗΙ ΜΕΤΌΠΙΣΘΕ ΚΑῚ ἌΛΓΕΑ ΜΥΡΊΑ ΘΕΊΗ.
ΑἹ ΜῈΝ ἌΡ ὯΣ ἈΓΌΡΕΥΟΝ ἘΠῚ ΠΡΟΜΟΛΗ͂ΙΣΙ ΚΙΌΝΤΩΝ.
ἬΔΗ ΔῈ ΔΜΩ͂ΕΣ ΤΕ ΠΟΛΕΙ͂Σ ΔΜΩΑΊ Τ' ἈΓΈΡΟΝΤΟ.
ΜΉΤΗΡ Δ' ἈΜΦ' ΑΥ̓ΤῸΝ ΒΕΒΟΛΗΜΈΝΗ. ὈΞῪ ΔῈ ἙΚΆΣΤΗΝ
ΔΥ͂ΝΕΝ ἌΧΟΣ. ΣῪΝ ΔΈ ΣΦΙ ΠΑΤῊΡ ὈΛΟΩ͂Ι ὙΠῸ ΓΉΡΑΙ
ἘΝ ΤΥΠᾺΣ ἘΝ ΛΕΧΈΕΣΣΙ ΚΑΛΥΨΆΜΕΝΟΣ ΓΟΆΑΣΚΕΝ.
ΑΥ̓ΤᾺΡ Ὁ ΤΩ͂Ν ΜῈΝ ἜΠΕΙΤΑ ΚΑΤΕΠΡΉΫΝΕΝ ἈΝΊΑΣ
ΘΑΡΣΎΝΩΝ. ΔΜΏΕΣΣΙ Δ' ἈΡΉΙΑ ΤΕΎΧΕ' ἈΕΊΡΕΙΝ
ΠΈΦΡΑΔΕΝ. ΟἹ ΔῈ ΣΊΓΑ ΚΑΤΗΦΈΕΣ ἨΕΊΡΟΝΤΟ.
ΜΉΤΗΡ Δ' ὩΣ ΤᾺ ΠΡΩ͂Τ' ἘΠΕΧΕΎΑΤΟ ΠΉΧΕΕ ΠΑΙΔΊ.
ὯΣ ἜΧΕΤΟ ΚΛΑΊΟΥΣ' ἈΔΙΝΏΤΕΡΟΝ. ἨΎΤΕ ΚΟΎΡΗ
ΟἸΌΘΕΝ ἈΣΠΑΣΊΩΣ. ΠΟΛΙῊΝ ΤΡΟΦῸΝ ἈΜΦΙΠΕΣΟΥ͂ΣΑ

Ἐν τυπὰς ἐν λεχέεσσιν. ἀντὶ τοῦ περιεσφιγμένος ὡς πάντα τὰ μέλη ἐκτυποῦσθαι ἐκ τῆς σφίγξεως. ὅμηρος ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος. ἐντυπὰς δὲ λέγεται καὶ ὁ περιβεβλημένος κατὰ τῆς ὄψεως οὕτως. ὡς καὶ τὸν τύπον διὰ τοῦ ἱματίου θεωρεῖσθαι. Κατηφέες· κατηφεῖς κατάστυγνοι διὰ τὴν λύπην. τὸ δὲ ἠείροντο παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ κεῖται τοῦ ἤειρον. ἐπεχεύατο. ἀντὶ τοῦ ἐπέθηκεν ἐπέβαλεν. Ἀδινώτερον. ὅμοιον τὸ σχῆμα τῷ μελάντερον ἠΰτε πίσσα. τὸ γὰρ συγκριτικὸν ἔλαβεν ἀντὶ τοῦ ἀπολελυμένου. Ἠΰτε κούρη. ἀκαταλλήλως τὴν παραβολὴν τέθεικεν. ὑποτίθεται γὰρ γραῦν μὲν τὸν ἰάσονα. κόρην δὲ τὴν μητέρα. ἔδει δὲ φησὶ κατὰ τὸ ἐναντίον ταῦτα τάξαι. ἀλλ' ἐροῦμεν ὅτι. προσφόρως ὑπόκειται ὁ ἰάσων. οὐ κατὰ τὴν ἡλικίαν ἀλλὰ κατὰ τὴν γηροκομίαν τῇ μητρί. καὶ γὰρ ἡ γραῦς τὴν κόρην ἀνατρέφει ὡς ἡ μήτηρ πρὸς τῷ τὸ ἀφωρέπονον διὰ τὴν ἡλικίαν. καὶ γὰρ τὸ γῆρας καὶ ἡ βραχεῖα ἡλικία παρῳοίκασι καὶ πρὸς τὸ χρῄζειν τῆς τρεφούσης. μητρυιὰ δὲ ὥσπερ ἀπηνὴς ἐπικειμένη ἐστὶν ὁ πελίας. τὸ δὲ κηδεμονῆος κατὰ πλεονασμὸν ἀπὸ τοῦ κηδεμόνας. οὕτω δὲ λέγονται οἱ κατὰ γάμον οἰκεῖοι. οἱ κηδεσταὶ καὶ κηδόμενοι. Ἢ οὐκ ἐστί. τοῦτο καὶ πρὸς τὴν ἀλκιμέδην. ἢ οὐκ ἐστὶν ἄλλοι παῖδες

Βίοτον βαρὺν· λείπει τὸ οὖσα· ὑπὸ μητρυιὰν οὖσα κακὴν ζωὴν διάγει. τίθεται γὰρ τὸ βίοτος καὶ ἐπὶ τῆς ζωῆς ὡς νῦν καὶ ἐπὶ τοῦ πλούτου. τὸ δὲ ἠγηλάζει καὶ ἠγηλάσκει κατὰ τοῦ αὐτοῦ πράγματος κεῖται. δηλοῖ δὲ τὸ ἐπὶ τῷ αὐτῷ τόπῳ διατρίβειν καὶ ἐνέχεσθαι καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἀναστρέφεσθαι. ἐπὶ γὰρ τῶν μυιῶν φησὶν ὅμηρος· αἵτε κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον ἠλάσκουσι. καὶ ὁ πηκῶιμος ἐμὸν μένος ἠλασκάζει. Ἐκφλύξαι· ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν. φλύζειν δὲ κυρίως

μύρεται. ᾗ οὐκ εἰσὶν ἔτ᾽ ἄλλοι κηδεμονῆες.
ἀλλ᾽ ὑπὸ μητρυιῇ, βίοτον βαρὺν ἡγηλάζει.
καί ἑ νέον πολέεσσιν ὀνείδεσιν ἐστυφέλιξεν
τῇ δέ τ᾽ ὀδυρομένῃ δέδεται κέαρ ἔνδοθεν ἄτῃ.
οὐδ᾽ ἔχει ἐκφλύξαι τόσσον γόον ὅσσον ὀρεχθεῖ.
Ὣς ἀδινὸν κλαίεσκεν. ἑὸν παῖδ᾽ ἀγκὰς ἔχουσα
ἀλκιμέδη. καὶ τοῖον ἔπος φάτο κηδοσύνῃσιν.
Αἴθ᾽ ὄφελον κεῖν᾽ ἦμαρ, ὅτ᾽ ἐξειπόντος ἄκουσα
δειλὴ ἐγὼ πελίαο κακὴν βασιλῆος ἐφετμὴν.
αὐτίκ᾽ ἀποτυχὴν μεθέμεν κηδέων τε λαθέσθαι
ὄφρ᾽ αὐτός με τεῇσι φίλαις ταρχύσαο χερσὶν.
τέκνον ἐμόν. τὸ γὰρ οἶον ἔην ἔτι λοιπὸν ἐέλδωρ
ἐκ σέθεν. ἄλλα δὲ πάντα πάλαι θρεπτήρια πέσσω.

τοὺς λέβητας φαμὲν καιομένους ἀναβάλλειν τῇ θερμότητι τὸ ὕδωρ. περισπᾶται δὲ τὸ ὀρεχθεῖν ὡς ποιῶν. ἔστι δὲ μύκημα φωνῆς ἀνάρθρου. ὅμηρος· πολλοὶ μὲν βόες ὀρέχθεον. δεῖ δὲ μᾶλλον ἀκούεσθαι ἐπὶ τοῦ στένειν. ἀνα καὶ ἐπὶ τοῦ ταχύνεσθαι ὅμηρος· ἐν ἄλσεσι θυμὸν ὀρέχθων. ἔοικε δὲ τὸ μὲν περισπώμενον εἶναι διὰ τοῦ ο. τὸ δὲ βαρύτονον διὰ τοῦ ω. ὀρέχθω. Ὣς δὲ λίην· πάνυ τετηρημένως. ἀδύνατον γὰρ μητέρα εἰς τοσοῦτον κίνδυνον ἐξιόντος τοῦ παιδὸς μὴ κλαίειν. Ἐπεὶ οὐ μὲν· πρὸς τὸ παρ᾽ ὁμήρῳ οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.

Ἀχαιιάδεσσι· ταῖς θεσσαλαῖς, ἀπὸ ἀχαιοῦ τοῦ φθίου. ὅμηρος· μυρμιδόνες δὲ καλοῦντο καὶ ἕλληνες καὶ ἀχαιοί. Δμωὶς ὅπως· ἐν τῇ προεκδόσει οὕτως ἔχει· δμωὶς ὅπως κενεοῖσι βιώσομαι ἐν μεγάροισιν· καὶ τὸ ἑξῆς οὕτως· οἰζυρὴ ἀχέουσα δυσάμμορος. εὕρηται δὲ καὶ οὕτως· σεῖο πόθῳ φίλε κοῦρε δυσάμμορος. ᾧ ἔπι μούνῳ· ἐπὶ ἄρρενι μόνος δεῖ μόνον· εἶχε γὰρ καὶ ἀδελφὴν ἰάσων ἱππολύτην ὥς φησιν ἴβυκος. Μίτρην πρῶτον ἔλυσα. λύουσι γὰρ τὰς ζώνας αἱ πρώτως τίκτουσαι καὶ ἀνατιθέασιν ἀρτέμιδι. ὅθεν καὶ λυσιζώνης ἀρτέμιδος ἱερὸν ἐν ἀθήναις.

ΝΥΝ ΓΕ ΜΕΝ Ἢ ΤῸ ΠΆΡΟΙΘΕΝ ἈΧΑΙΙΆΔΕΣΣΙΝ ἈΓΗΤΉ
ΔΜΩῚΣ ὍΠΩΣ ΚΕΝΕΟῖΣΙ ΛΕΛΕΊΨΟΜΑΙ ἘΝ ΜΕΓΆΡΟΙΣΙΝ·
ΣΕΊΟ ΠΌΘΩι ΜΙΝΎΘΟΥΣΑ ΔΥΣΆΜΜΟΡΟΣ ᾯ ἜΠΙ ΠΟΛΛῊΝ
ἈΓΛΑΐΗΝ ΚΑῚ ΚΥ͂ΔΟΣ ἜΧΟΝ ΠΆΡΟΣ. ᾯ ἜΠΙ ΜΟΥΝΩι
ΜΊΤΡΗΝ ΠΡΩ͂ΤΟΝ ἜΛΥΣΑ ΚΑῚ ὝΣΤΑΤΟΝ. ἜΞΟΧΑ ΓΆΡ ΜΟΙ
ΕἸΛΕΊΘΥΙΑ ΘΕᾺ ΠΟΛΈΟΣ ἘΜΈΓΗΡΕ ΤΌΚΟΙΟ.
ὬΜΟΙ ἘΜΗ͂Σ ἌΤΗΣ. ΤῸ ΜῈΝ ΟΥ̓Δ' ὍΣΟΝ ΟΥ̓Δ' ἘΝ ὈΝΕΊΡΩι
ὨΙΣΆΜΗΝ, ΕἸ ΦΡΊΞΟΣ ἘΜΟῚ ΚΑΚῸΝ ἜΣΣΕΤ' ἈΛΎΞΑΣ.
ὩΣ ἭΓΕ ΣΤΕΝΆΧΟΥΣΑ ΚΙΝΎΡΕΤΟ. ΤΑῚ ΔῈ ΓΥΝΑῖΚΕΣ
ἈΜΦΊΠΟΛΟΙ ΓΟΆΑΣΚΟΝ ἘΠΙΣΤΑΔΌΝ. ΑΥ̓ΤᾺΡ Ὁ ΤΉΝ ΓΕ
ΜΕΙΛΙΧΊΟΙΣ ἘΠΈΕΣΣΙ ΠΑΡΗΓΟΡΈΩΝ ΠΡΟΣΈΕΙΠΕΝ.
ΜΉ ΜΟΙ ΛΕΥΓΑΛΈΑΣ ἘΝΙΒΆΛΛΕΟ ΜΗ͂ΤΕΡ ἈΝΊΑΣ
ὯΔΕ ΛΊΗΝ. ἘΠΕῚ ΟΥ̓ ΜῈΝ ἘΡΗΤΎΣΕΙΣ ΚΑΚΌΤΗΤΟΣ.

Κινύρετο· ἐθρήνει. κυρίως δὲ κινύρεσθαι ἐστὶν ἐπὶ βοός. ἡ εἴρηται παρὰ τὸ κινεῖν τὴν οὐρὰν ἐν τῷ μυκᾶσθαι. ὁ ἀπίων δὲ εὑρὼν τὴν ἐτυμολογίαν παρὰ ἀπολλοδώρῳ ταύτην, ὅτι ταῦρος λέγεται παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐράν, μετέθηκε τὴν εὕρεσιν τῆς ἐτυμολογίας. Ἐπισταδόν· ἐφεξῆς κλαίουσαι. Ὧδε λίην· πάνυ τεταμένως· ἀδύνατον γὰρ μητέρα ἐς τοσοῦτον κίνδυνον ἐξιόντος τοῦ παιδὸς μὴ κλαίειν. Ἐπεὶ οὐ μὲν· πρὸς τὸ παρ' ὁμήρῳ· οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.

Ἀλλ' ἔτι κεν· πρὸς τὸ ὁμηρικὸν καὶ τοῦτο· πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθῃσθα. Ἄροιο· λάβῃς. ὅθεν καὶ τὴν ἀρὴν τινὲς ἐτυμολογοῦσιν ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν καὶ ὠφελεῖσθαι ἐν πολέμῳ. ὁ δὲ λόγος ἐπὶ κακῷ κακὸν ἀποίσεις. Ἀνιάζουσά περ· ὁ περ σύνδεσμος τίθεται πολλάκις ἀντὶ τοῦ γοῦν καὶ δή. μὴ δ' οὕτως ἀγαθός περ ἐών. οὕτως Ἀρίσταρχος ἀπέδωκεν. ἐν γὰρ τῷ ἀγαθός περ ἐών, τὸ περ μεταλαμβάνεται εἰς τὸ δή. καὶ ἐνταῦθα γοῦν τὸ περ μεταλαμβάνεται εἰς τὸ δή. ἀγαθὸς δὴ ὤν. καὶ φυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον. φυγόντι δὴ ἢ τὸ ἑξῆς οὕτως. τὴν μοῖραν κατὰ θυμὸν ἀνιάζουσα ὅμως τλῆθι φέρειν.

ΔΆΚΡΥΣΙΝ. ἈΛΛ' ἜΤΙ ΚΕΝ ΚΑῚ ἘΠΑΛΓΈΣΙΝ ἌΛΓΟΣ ἌΡΟΙΟ.
ΠΉΜΑΤΑ ΓᾺΡ Τ' ἈΐΔΗΛΑ ΘΕΟῚ ΘΝΗΤΟῖΣΙ ΝΈΜΟΥΣΙΝ.
ΤΩ͂Ν ΜΟῖΡΑΝ ΚΑΤᾺ ΘΥΜῸΝ ἈΝΙΆΖΟΥΣΆ ΠΕΡ ἜΜΠΗΣ
ΤΛΗ͂ΘΙ ΦΈΡΕΙΝ. ΘΆΡΣΕΙ ΔῈ ΣΥΝΗΜΟΣΎΝΗΙΣΙΝ ἈΘΉΝΗΣ
ἨΔῈ ΘΕΟΠΡΟΠΊΗΙΣΙΝ. ἘΠΕῚ ΜΆΛΑ ΔΕΞΙᾺ ΦΟῖΒΟΣ
ἜΧΡΗ. ἈΤᾺΡ ΜΕΤΈΠΕΙΤΑ ἈΡΙΣΤΉΩΝ ἘΠΑΡΩΓΗ͂Ι.
ἈΛΛᾺ ΣῪ ΜῈΝ ΝΥ͂Ν ΑὖΘΙ ΜΕΤ' ἈΜΦΙΠΌΛΟΙΣΙΝ ἝΚΗΛΟΣ
ΜΊΜΝΕ ΔΌΜΟΙΣ. ΜῊ Δ' ὌΡΝΙΣ ἈΕΙΚΕΛΊΗ ΠΈΛΕ ΝΗΪ.
ΚΕῖΣΕ Δ' ὉΜΑΡΤΉΣΟΥΣΙΝ ἜΤΑΙ ΔΜΩ͂ΈΣ ΤΕ ΚΙΌΝΤΙ.
Ἦ ΚΑῚ Ὁ ΜῈΝ ΠΡΟΤΈΡΩΣΕ ΔΌΜΩΝ ἘΞΩ͂ΡΤΟ ΝΈΕΣΘΑΙ.

Ἔχρη· ἀντὶ τοῦ ἐχρησμῴδησε περὶ τῆς ναυτιλίας. Ἀτὰρ μετέπειτά γε· ἐπειδὴ τοῖς προειρημένοις τῇ τε Ἀθηνᾷ καὶ ταῖς θεοπροπίαις ἔτι θάρσει καὶ ἐπὶ τῇ τῶν ἀριστέων ἀρωγῇ τουτέστι βοηθείᾳ. Ἀλλὰ σὺ μέν· παρὰ τὸ ὁμηρικόν· ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα. Μὴ δ' ὄρνις· πάλιν τὸ ὁμηρικόν· μὴ δέ μοι αὐτὴ ὄρνις ἀεικελίη. Κεῖσε δ' ὁμαρτήσουσιν· τὸ κεῖσε εἰς τὴν Κολχίδα. ἢ εἰς τὸν λιμένα. τὸ δὲ ὁμαρτεῖν ἐνταῦθα μὲν τὸ ἀκολουθεῖν. ἀλλαχοῦ δὲ καὶ τὸ ὁμοῦ τυχεῖν. ἔται δὲ ἀντὶ τοῦ ἑταῖροι. οὐκ ἔστι δὲ συνώνυμος ἡ λέξις κατὰ ἀποκοπὴν δὲ ἐξενήνεκται. πρῶτος δὲ Ὅμηρος κέχρηται λέγων· κασίγνητοί τε ἔται τε. διὸ καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ πλήρους ἐκφέρεται· οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι. Προτέρωσε· ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ ἔμπροσθεν. Ὅμηρος· οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον.

Οἷος δ' ἐκ νηοῖο· οἰκεία ἡ παραβολή· ὁ μὲν γὰρ ἰάσων νέος· καὶ ὁ ἀπόλλων νέ-
ος· Δῆλον ἀν' ἠγαθέην· Δῆλος μία τῶν κυκλάδων νήσων ἱερὰ ἀπόλλωνος· ἡ
πρὶν μὲν δῆλος· ὕστερον δὲ ἀστερία διὰ τὸ σχῆμα. πάλιν δὲ ὀρτυγία ἀπὸ
τῆς ἀδελφῆς τῆς λητοῦς· Ἠὲ κλάρον· κλάρος πόλις πλησίον κολοφῶνος·
ἱερὰ ἀπόλλωνος· καὶ χρηστήριον τοῦ θεοῦ ἀπὸ μαντοῦς τῆς τειρεσίου θυγατρὸς κα-
θιδρυμένον· ἢ ἀπὸ κλάρου τινὸς ἥρωος ὡς θεόπομπος. νέαρχος δέ φησιν ὅτι

ΟἿΟΣ Δ' ἘΚ ΝΗΟΪΟ ΘΥΏΔΕΟΣ ΕἾΣΙΝ ἈΠΌΛΛΩΝ
ΔΗ͂ΛΟΝ ἈΝ' ἨΓΑΘΈΗΝ ἨῈ ΚΛΆΡΟΝ. Ἢ Ὅ ΓΕ ΠΥΘΏ.
Ἢ ΛΥΚΊΗΝ ΕὐΡΕΙ͂ΑΝ ἘΠῚ ΞΆΝΘΟΙΟ ῬΟΗ͂ΙΣΙ,
ΤΟΙ͂ΟΣ ἈΝᾺ ΠΛΗΘῪΝ ΔΉΜΟΥ ΚΊΕΝ. ὮΡΤΟ Δ' ἈΫΤῊ
ΚΕΚΛΟΜΈΝΩΝ ἌΜΥΔΙΣ. ΤΩ͂Ι ΔῈ ΞΎΜΒΛΗΤΟ ΓΕΡΑΙῊ
ἸΦΙᾺΣ ἈΡΤΈΜΙΔΟΣ ΠΟΛΙΗΌΧΟΥ ἈΡΉΤΕΙΡΑ.
ΚΑΊ ΜΙΝ ΔΕΞΙΤΕΡΗ͂Σ ΧΕΙΡῸΣ ΚΎΣΕΝ. ΟὐΔ' ἘΤΙ ΦΆΣΘΑΙ
ἜΜΠΗΣ, ἹΕΜΈΝΗ ΔΎΝΑΤΟ ΠΡΟΘΈΟΝΤΟΣ ὉΜΊΛΟΥ.
ἈΛΛ' Ἣ ΜῈΝ ΛΊΠΕΤ' ΑὖΘΙ ΠΑΡΑΚΛΙΔῸΝ ΟἿΑ ΓΕΡΑΙῊ
ὉΠΛΟΤΈΡΩΝ. Ὁ ΔΈ, ΠΟΛΛῸΝ ἈΠΟΠΛΑΓΧΘΕῚΣ ἘΛΙΆΣΘΗ.

κατὰ κλῆρον ὁ
ἀπόλλων ἔ-
λαχε τὴν πό-
λιν· καὶ ἀπὸ τοῦ
κλήρου οὕτως
αὐτὴν ὀνομά-
σθαι. οἱ δὲ τὴν θη-
βαΐδα γεγρα-
φότες φασὶν ὅτι
ὑπὸ τῶν ἐπιγό-
νων ἀκροθίνιον
ἀνετέθη μαν-
τὼ ἡ τειρεσίου
θυγάτηρ εἰς δελφοὺς πεμφθεῖσα· καὶ κατὰ χρησμὸν ἀπόλλωνος ἐξερχομέ-
νη περιέπεσε ῥακίῳ τῷ λέβητος υἱῷ μυκηναίῳ τὸ γένος· καὶ γημαμένη αὐτῷ,
τοῦτο γὰρ περιεῖχε τὸ λόγιον, γαμεῖσθαι ᾧ ἂν συναντήσῃ· συναπῆλθον ἐκεί-
νῳ εἰς κολοφῶνα. κἀκεῖ δυσθυμήσασα, ἐδάκρυσε διὰ τὴν τῆς πατρίδος πόρ-
θησιν. διόπερ ὠνομάσθη κλάρος ἀπὸ τῶν δακρύων. συμφωνεῖ γὰρ τῷ λ τὸ ρ· ὡς ὑ-
δρηλοὶ ἀντὶ τοῦ ὑδρηροί. λέγεται δὲ καὶ κρήνην ἀναβλῦσαι ἀπὸ τῶν δακρύων μαν-
τοῦς κατὰ κλάρον. καὶ μαντεῖον ἐκεῖ ἀπόλλωνος αὐτὴν καταστῆσαι. οἱ δὲ κλάρον
φασὶ κληθῆναι διὰ τὸ κληρώσασθαι ἐκεῖ ποσειδῶνα καὶ ἄρην. ὁ δὲ ῥακίος
οὕτως ὠνομάζετο διὰ τὴν πενιχρότητα καὶ κακοδαιμονίαν· Κεκλομένων· πάν-
των ὁμοῦ κελευομένων καὶ ἐπευφημούντων· Τῷ δὲ ξύμβλητο· τοῦτο ξύμβο-
λον ἀγαθὸν ὅτι τε γεραιὰ καὶ ὅτι ἱέρεια ἡ ἰφιάς· Οὐδ' ἔτι φάσθαι· προσλη-
πτέον τοῦτο· καὶ ὅμως δὲ καὶ λαλῆσαι προθυμουμένη, οὐκ ἔφθασε. τὸ γὰρ ἔμπης
νῦν, ἀντὶ τοῦ ὅμως·

Αὐτὰρ ἐπεί ῥα πόληος ἐϋδμήτους λίπ' ἀγυιὰς,
ἀκτὴν δ' ἵκανεν Παγασηΐδα. τῇ μιν ἑταῖροι
δειδέχατ' Ἀργώῃ ἄμυδις παρὰ νηὶ μένοντες.
στῆ δ' ἄρ' ἐπὶ προμολῇς· οἱ δ' ἀντίοι ἠγερέθοντο.
ἐς δ' ἐνόησαν Ἄκαστον ὁμῶς Ἄργον τε πόληος,
νόσφι καταβλώσκοντας. ἐθάμβησαν δ' ἐσιδόντες
πασσυδίῃ Πελίαο παρὲκ νόον ἰθύνοντας.
δέρμα δ' ὁ μὲν ταύροιο ποδηνεκὲς ἀμφέχετ' ὤμους
Ἄργος Ἀρεστορίδης λάχνῃ μέλαν. αὐτὰρ ὁ καλὴν
δίπλακα. τήν οἱ ὄπασσε κασιγνήτη Πελόπεια.
ἀλλ' ἔμπης τὼ μέν τε διεξερέεσθαι ἕκαστα
ἔσχετο. τοὺς δ' ἀγορήνδε συνεδριάασθαι ἄνωγεν.
αὐτοῦ δ' ἰλλομένοις ἐπὶ λαίφεσιν ἠδὲ καὶ ἱστῷ
κεκλιμένῳ μάλα πάντες ἐπισχερὼ ἑδριόωντο.
τοῖσιν δ' Αἴσονος υἱὸς ἐϋφρονέων μετέειπεν.
Ἄλλα μὲν ὅσσα τε νηὶ ἐφοπλίσασθαι ἔοικεν.
πάντα γὰρ εὖ κατὰ κόσμον ἐπαρτέα κεῖται ἰοῦσιν.
τῷ οὐκ ἂν δηναιὸν ἐχοίμεθα τοῖο ἕκητι
ναυτιλίης. ὅτε μοῦνον ἐπιπνεύσουσιν ἀῆται.
ἀλλὰ φίλοι ξυνὸς γὰρ ἐς Ἑλλάδα νόστος ὀπίσσω.
ξυναὶ δ' ἄμμι πέλονται ἐς Αἰήταο κέλευθοι.
τούνεκα νῦν τὸν ἄριστον ἀφειδήσαντες ἕλεσθε
ὄρχαμον ὑμείων, ᾧ κεν τὰ ἕκαστα μέλοιτο
νείκεα συνθεσίας τε μετὰ ξείνοισι βαλέσθαι.
Ὣς φάτο. πάπτηναν δὲ νέοι θρασὺν Ἡρακλῆα.
ἥμενον ἐν μέσσοισι. μιῇ δέ ἑ πάντες ἀϋτῇ
σημαίνειν ἐπέτελλον. ὁ δ' αὐτόθεν ἔνθα περ ἧστο.
δεξιτερὴν ἀνὰ χεῖρα τανύσσατο φώνησέν τε.

Δειδέχατο· ἐ
δεξιοῦντο· ἢ
προσεδέχον
το· Καταβλώ
σκοντας· κατε
ρχομένους· κα
ταμολίσκον
τας· τὸ β ἀντὶ
τοῦ μ. σύμφωνες
γὰρ τὸ β τῷ μ.
ὅθεν καὶ ὁ ψω
μὸς βλωμός·
ἀπὸ τοῦ βλώσ
κειν διὰ τοῦ λαι
μοῦ ὅ ἐστι κα
τέρχεσθαι. ἢ
ἐπεὶ τὴν βλω
θρὴν ὁ μικρὸς τοῦ
ἄχρι τοῦ αἰθέρος
μολίσκου
σαν· Δέρμα
δ' ὁ μὲν· σύνη
θες τοῖς ἥρωσι
τὸ δερματοφο
ρεῖν.

ΜΉΤΙΣ ἘΜΟῚ ΤΌΔΕ ΚΥ͂ΔΟΣ ὈΠΑΖΈΤΩ. ΟΥ̓ ΓᾺΡ ἜΓΩΓΕ
ΠΕΊΣΟΜΑΙ. ὭΣΤΕ ΚΑῚ ἌΛΛΟΝ ἈΝΑΣΤΉΣΑΣΘΑΙ ἘΡΎΞΩ.
ΑΥ̓ΤῸΣ ὍΤΙΣ ΞΥΝΆΓΕΙΡΕ ΚΑῚ ἈΡΧΕΎΟΙ ὉΜΆΔΟΙΟ.
Ἠ ῬᾺ ΜΈΓΑ ΦΡΟΝΈΩΝ. ἘΠῚ Δ᾽ ἬΙΝΕΟΝ ὩΣ ἘΚΈΛΕΥΕΝ
ἩΡΑΚΛΈΗΣ. ἈΝᾺ Δ᾽ ΑΥ̓ΤῸΣ ἈΡΉΙΟΣ ὬΡΝΥΤ᾽ ἸΉΣΩΝ
ΓΗΘΌΣΥΝΟΣ. ΚΑῚ ΤΟΙ͂Α ΛΙΛΑΙΟΜΈΝΟΙΣ ἈΓΌΡΕΥΕΝ.
ΕἸ ΜῈΝ ΔΉ ΜΟΙ ΚΥ͂ΔΟΣ ἘΠΙΤΡΩΠΑ͂ΤΕ ΜΈΛΕΣΘΑΙ
ΜΗΚΈΤ᾽ ἜΠΕΙΤ᾽ ὩΣ ΚΑῚ ΠΡῚΝ ἘΡΗΤΎΟΙΤΟ ΚΈΛΕΥΘΑ.
ΝΥ͂Ν ΓΕ ΜῈΝ ἬΔΗ ΦΟΙ͂ΒΟΝ ἈΡΕΣΣΆΜΕΝΟΙ ΘΥΈΕΣΣΙΝ
ΔΑΙ͂Τ᾽ ἘΝΤΥΝΏΜΕΣΘΑ ΠΑΡΑΣΧΕΔῸΝ ὌΦΡΑ Δ᾽ ἼΩΣΙΝ
ΔΜΩ͂ΕΣ ἘΜΟῚ ΣΤΑΘΜΩ͂Ν ΣΗΜΆΝΤΟΡΕΣ ΟἾΣΙ ΜΈΜΗΛΕΝ
ΔΕΥ͂ΡΟ ΒΌΑΣ ἈΓΈΛΗΘΕΝ ἘΫΚΡΊΝΑΝΤΑΣ ἘΛΆΣΣΑΙ.
ΤΌΦΡΆ ΚΕ ΝΗ͂᾽ ἘΡΎΣΑΙΜΕΝ ἜΣΩ ἉΛῸΣ ὍΠΛΑ ΤΕ ΠΆΝΤΑ
ἘΝΘΈΜΕΝΟΙ ΠΕΠΆΛΑΧΘΕ ΚΑΤᾺ ΚΛΗΐΔΟΣ ἘΡΕΤΜΆ.
ΤΕΊΩΣ Δ᾽ ΑΥ͂ ΚΑῚ ΒΩΜῸΝ ἘΠΆΚΤΙΟΝ ἘΜΒΑΣΊΟΙΟ
ΘΕΊΟΜΕΝ ἈΠΌΛΛΩΝΟΣ. Ὃ ΜΟΙ ΧΡΕΊΩΝ ὙΠΈΔΕΚΤΟ
ΣΗΜΑΝΈΕΙΝ. ΔΕΊΞΕΙΝ ΤΕ ΠΌΡΟΥΣ ἉΛῸΣ ΕἼ ΚΕ ΘΥΗΛΑΙ͂Σ
ΟὟ ἝΘΕΝ ἘΞΆΡΧΩΜΑΙ ἈΕΘΛΕΎΩΝ ΒΑΣΙΛΗ͂Ϊ.
Ἠ ῬΑ. ΚΑῚ ΕἸΣ ἜΡΓΟΝ ΠΡΩ͂ΤΟΣ ΤΡΆΠΕΤ᾽ ΟἹ Δ᾽ ἘΠΑΝΈΣΤΑΝ
ΠΕΙΘΌΜΕΝΟΙ. ἈΠῸ Δ᾽ ΕἽΜΑΤ᾽ ἘΠΉΤΡΙΜΑ ΝΉΗΣΑΝΤΟ.
ΛΕΊΩΙ ἘΠῚ ΠΛΑΤΑΜΩ͂ΝΙ. ΤῸΝ ΟΥ̓Κ ἘΠΈΒΑΛΛΕ ΘΆΛΑΣΣΑ
ΚΎΜΑΣΙ. ΧΕΙΜΕΡΊΗ ΔῈ ΠΆΛΑΙ ἈΠΟΈΚΛΥΣΕΝ ἍΛΜΗ.
ΝΗ͂Α Δ᾽ ἘΠΙΚΡΑΤΈΩΣ ἌΡΓΟΥ ὙΠΟΘΗΜΟΣΎΝΗΙΣΙΝ
ἜΖΩΣΑΝ ΠΆΜΠΡΩΤΟΝ. ἘΫΣΤΡΕΦΕΙ͂ ἜΝΔΟΘΕΝ ὍΠΛΩΙ.
ΤΕΙΝΆΜΕΝΟΙ ἙΚΆΤΕΡΘΕΝ. ἽΝ᾽ ΕΥ͂ ἈΡΑΡΟΊΑΤΟ ΓΌΜΦΟΙΣ
ΔΟΎΡΑΤΑ. ΚΑῚ ῬΟΘΊΟΙΟ ΒΊΗΝ ἜΧΟΙ ἈΝΤΙΌΩΣΑΝ.
ΣΚΆΠΤΟΝ Δ᾽ ΑἾΨΑ ΚΑΤ᾽ ΕΥ͂ΡΟΣ ὍΣΟΝ ΠΕΡΙΒΆΛΛΕΤΑΙ ΧΩ͂-
ἨΔῈ ΚΑΤᾺ ΠΡΩ͂ΡΑΝ ἜΣΩ ἉΛῸΣ ὉΣΣΆΤΙΟΝ ΠΕΡ ΡΟΣ.

ΕΛΚΟΜΕΝΗ ΧΕΙΡΕΣΣΙΝ ΕΠΙΔΡΑΜΕΕΣΘΑΙ ΕΜΕΛΛΕΝ.
ΑΙΕΙ ΔΕ ΓΡΟΤΕΡΩ. ΧΘΑΜΑΛΩΤΕΡΟΝ ΕΞΕΛΑΧΑΙΝΟΝ·
ΣΤΕΙΡΗΣ ΕΝΔΟΛΚΩΙ ΞΕΣΤΑΣ ΣΤΟΡΕΣΑΝΤΟ ΦΑΛΑΓΚΑΣ.
ΤΗΝ ΔΕ ΚΑΤΑΝΤΗ ΚΛΙΝΑΝ. ΕΓΙ ΠΡΩΤΗΙΣΙ ΦΑΛΑΓΞΙΝ
ΩΣ ΚΕΝ ΟΛΙΣΘΑΙΝΟΥΣΑ ΔΙ ΑΥΤΑΩΝ ΦΟΡΕΟΙΤΟ.
ΥΨΙΔΑΡΕΝΘΑ ΚΑΙ ΕΝΘΑ ΜΕΤΑΣΤΡΕΨΑΝΤΕΣ ΕΡΕΤΜΑ
ΠΗΧΥΙΟΝ ΠΡΟΥΧΟΝΤΑ ΠΕΡΙ ΣΚΑΛΜΟΙΣΙΝ ΕΔΗΣΑΝ.
ΤΩΝΔΕΝΑΜΟΙΒΑΔΙΣ ΑΥΤΟΙ ΕΝΕΣΤΑΘΕΝ ΑΜΦΟΤΕΡΩΘΕΝ
ΣΤΕΡΝΑΘΟΜΟΥ ΚΑΙ ΧΕΙΡΑΣ ΕΓΗΛΑΣΑΝ. ΕΝΔΑΡΑ ΤΙΦΥΣ
ΒΗΣΑΤΙΝΟΤΡΥΝΕΙΕ ΝΕΟΥΣ ΚΑΤΑ ΚΑΙΡΟΝ ΕΡΥΣΣΑΙ.
ΚΕΚΛΟΜΕΝΟΣ ΔΗΥΣΕ ΜΑΛΑ ΜΕΓΑ. ΤΟΙ ΔΕ ΠΑΡΑΣΣΟΝ
ΩΙ ΚΡΑΤΕΙ ΒΡΙΣΑΝΤΕ ΜΙΗΙ ΣΤΥΦΕΛΙΞΑΝ ΕΡΩΗΙ
ΝΕΙΟΘΕΝ ΕΞ ΕΔΡΗΣ ΕΠΙΔΕΡΡΩΣΑΝΤΟ ΓΟΔΕΣΣΙΝ.
ΓΡΟΠΡΟΒΙΑΖΟΜΕΝΟΙ. ΗΔΕΣΓΕΤΟ ΠΗΛΙΑΣ ΑΡΓΩ.
ΡΙΜΦΑ ΜΑΛ. ΟΙΔΕΚΑΤΕΡΘΕΝ ΕΠΙΑΧΟΝ ΑΙΣΣΟΝΤΕΣ.
ΑΙΔΑΡ ΥΓΟΤΡΟΠΙΔΙ ΣΤΙΒΑΡΗΙ ΣΤΕΝΑΧΟΝΤΟ ΦΑΛΑΓΚΕΣ
ΤΡΙΒΟΜΕΝΑΙ. ΠΕΡΙΔΕΣΦΙΝ ΑΙΔΝΗ ΚΗΚΙΕ ΛΙΓΝΥΣ
ΒΡΙΘΟΣΥΝΗΙ. ΚΑΤΟΛΙΣΘΕ ΔΕΣΩ ΑΛΟΣ. ΟΙ ΔΕ ΜΙΝ ΑΥΘΙ
ΑΥ ΑΝΑΣΕΙΡΑΖΟΝΤΕΣ ΕΧΟΝ ΠΡΟΤΕΡΩΣΕ ΚΙΟΥΣΑΝ.
ΣΚΑΛΜΟΙΣ ΔΑΜΦΙΣ ΕΡΕΤΜΑ ΚΑΤΗΡΤΥΟΝ ΕΝΔΕΟΙ ΙΣΤΟΝ
ΛΑΙΦΕΑ ΤΕΥΓΟΙΗΤΑ ΚΑΙ ΑΡΜΑΛΙΗΝ ΕΒΑΛΟΝΤΟ.
ΑΥΤΑΡ ΕΓΕΙ ΤΑ ΕΚΑΣΤΑ ΠΕΡΙΦΡΑΔΕΩΣ ΑΛΕΓΥΝΑΝ.
ΚΛΗΙΔΑΣ ΜΕΝ ΠΡΩΤΑ ΓΑΛΩΙ. ΔΙΕΜΟΙΡΗΣΑΝΤΟ.
ΑΝΔΡΕΝΤΥΝΑΜΕΝΩ ΔΟΙΩ ΜΙΑΝ. ΕΚΔΑΡΑ ΜΕΣΣΗΝ
ΗΡΕΟΝ ΗΡΑΚΛΗΙ ΚΑΙ ΗΡΩΩΝ ΑΤΕΡ ΑΛΛΩΝ.
ΑΓΚΑΙΩΙ ΤΕΓΕΗΣ. ΟΣ ΡΑ ΓΤΟΛΙΕΘΡΟΝ ΕΝΑΙΕΝ
ΤΟΙΣ ΜΕΣΣΗΝ ΟΙΟΙΣΙΝ ΑΠΟΚΛΗΙΔΑ ΛΙΓΟΝΤΟ
ΑΥΤΩΣ. ΟΥΤΙ ΠΑΛΩΙ. ΕΠΙΔΕΤΡΕΠΟΝ ΑΙΝΗΣΑΝΤΕΣ.

Εὐστείρης· εὐτρόπιδος. Οἰήια δὲ τὰ πηδάλια, οἱονεὶ οἰήσια, ἐπειδὴ οἰήσεως χρεία τῷ κυβερνήτῃ. οἱ δὲ γλωσσογράφοι τοὺς οἴακας. Νήεον αὐτόθι· ᾠκοδόμουν, κατεσκεύαζον, ἀπὸ τῆς τῶν λίθων συνθέσεως. ἢ ἐστὶ νήησις. ἢ ἐσώρευον. ἔνθεν καὶ νηδύς. καὶ ναῦς ἐν ᾗ σωρεύεται ὁ φόρτος. Ἐπακτίου· ἐπάκτιος ὁ ἐν τῇ ἀκτῇ τιμώμενος. Τείως δ' αὖτ' ἀγέληθεν· ἐν τοσούτῳ, ἐν ὅσῳ ταῦτα ἐποίουν. ἡ δὲ θεν πρόθεσις νῦν ἐστι τόπου δηλωτική, ἀντὶ τοῦ εἰς τοὔμπροσθεν· ὡς τὸ ἐκ δ' ἄγαγε προφόωσδε. Δύω βόε· εἰκότως ἐπὶ δυσὶ προσηγορίαις Ἀκτίου Ἐμβασίου δύο βοῦς ἄγουσιν. Κουρότεροι· ἐπεὶ ἴσως ἀεὶ νέος ὁ θεὸς καὶ οἱ τῶν ἑταίρων νεώτεροι τὴν θυσίαν ἐπιτελοῦσιν. ἢ ὁμηρικῶς ἐπὶ τῆς τῶν νέων θυσίας. κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο. ἤτοι οὖν συγκριτικῶς ἐστιν ἢ πρωτοτύπως. Χέρνιβα· χέρνιβα μὲν οἷς τὰς χεῖρας νίπτουσιν, οὐλοχύτας δὲ οἱ μὲν τὰ κανᾶ, ἐπεὶ δι' αὐτῶν φέρεται τὰ πρὸς θυσίαν. οἱ δὲ τὰς κριθάς, ἐπειδὴ οὐλὰς ἐνέβαλλον τοῖς βωμοῖς. Αἰσωνίδα· Αἰσωνὶς πόλις τῆς Μαγνησίας ἀπὸ τοῦ πατρὸς Ἰάσονος, ὡς καὶ Πίνδαρός φησι καὶ Φερεκύδης. Ἄνυσιν καὶ πείραθ' ὁδοῖο· ἄνυσιν τὴν ἐνέργειαν ἢ τὴν ταχυτῆτα. ὅμηρος οὐκ ἀνύω φθονέουσα. Πείραθ' ὁδοῦ· αὐτὸν τὸν πλοῦν καὶ τὸ πέρας τῆς ὁδοῦ. Ἐπαίτιος· διὰ τὸ χρησμῳδῆσαι τῷ Πελίᾳ. ῥητορικῶς δὲ ὥσπερ αἰτίῳ γενομένῳ τοῦ πλοῦ τῷ θεῷ καὶ τὸ πᾶν πρᾶγμα ἀνατίθησιν ὥσπερ οἰκεῖον.

ΤΙΦΥΝ ΕΥΣΤΕΙΡΗΣ ΟΙΗΙΑ ΝΗΟΣ ΕΡΥΣΘΑΙ
ΕΝΘΕΝ Δ' ΑΥ ΛΑΙΓΓΑΣ ΑΛΟΣ ΣΧΕΔΟΝ ΟΧΛΙΖΟΝΤΕΣ
ΝΗΕΟΝ ΑΥΤΟΘΙ ΒΩΜΟΝ ΕΠΑΚΤΙΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ.
ΑΚΤΙΟΥ ΕΜΒΑΣΙΟΙΟ Τ' ΕΠΩΝΥΜΟΝ. ΩΚΑ ΔΕ ΤΟΙ ΓΕ
ΦΙΤΡΟΥΣ ΑΖΑΛΕΗΣ ΣΤΟΡΕΣΑΝ ΚΑΘΥΠΕΡΘΕΝ ΕΛΑΙΗΣ
ΤΕΙΩΣ Δ' ΑΥΤ' ΑΓΕΛΗΘΕΝ ΕΡΙΠΡΟΕΗΚΑΝ ΑΓΟΝΤΕΣ
ΒΟΥΚΟΛΟΙ ΑΙΣΟΝΙΔΑΟ ΔΥΩ ΒΟΕ. ΤΟΥΣ Δ' ΕΡΥΣΑΝΤΟ
ΚΟΥΡΟΤΕΡΟΙ ΕΤΑΡΩΝ ΒΩΜΟΥ ΣΧΕΔΟΝ. ΟΙ Δ' ΑΡ ΕΠΕΙΤΑ
ΧΕΡΝΙΒΑ Τ' ΟΥΛΟΧΥΤΑΣ ΤΕ ΠΑΡΕΣΧΕΘΟΝ. ΑΥΤΑΡ ΙΗΣΩΝ
ΕΥΧΕΤΟ ΚΕΚΛΟΜΕΝΟΣ ΠΑΤΡΩΙΟΝ ΑΡΟΛΛΩΝΑ.
ΚΛΥΘΙ ΑΝΑΞ ΓΑΓΑΣΑΣ ΤΕ ΡΟΛΙΝ Τ' ΑΙΣΩΝΙΔΑ ΝΑΙΩΝ
ΗΜΕΤΕΡΟΙΟ ΤΟΚΗΟΣ ΕΡΩΝΥΜΟΝ. ΟΣ ΜΟΙ ΥΠΕΣΤΗΣ
ΠΥΘΟΙ ΧΡΕΙΟΜΕΝΩ. ΑΝΥΣΙΝ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΘ' ΟΔΟΙΟ
ΣΕΙΜΑΝΕΕΙΝ. ΑΥΤΟΣ ΓΑΡ ΕΡΑΙΤΙΟΣ ΕΠΛΕΥ ΑΕΘΛΩΝ.
ΑΥΤΟΣ ΝΥΝ ΑΓΕ ΝΗΑ ΣΥΝ ΑΡΤΕΜΕΕΣΣΙΝ ΕΤΑΙΡΟΙΣ.

Ἑλλάδα· Ἑλλάδα οἱ μὲν, τὴν Φθίαν φασὶ συνωνύμως· ἡμεῖς δὲ χώραν ὑπολαμβάνομεν εἶναι Ἑλλάδα· οὐ μέντοι γε τὴν αὐτὴν τῇ Φθίᾳ, ἐνταῦθα δὲ καὶ ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Ὀρτυγίην· περὶ τῆς Ὀρτυγίας Φανόδικος ἐν τοῖς Δηλιακοῖς ἱστορικῶν· ἢ Νίκανδρος ἐν τρίτῃ Αἰτωλικῶν. ἐκ τῆς ἐν Αἰτωλίᾳ Ὀρτυγίας φησὶ τὴν Δῆλον ὀνομα-

ΚΕΙ͂ΣΕ ΤΕ ΚΑῚ ΠΑΛΊΝΟΡΣΟΝ ἘΣ ἙΛΛΆΔΑ ΤΟῚ Δ᾽ ἌΡ ὈΠΊΣΣΩ
ΤΌΣΣΩΝ, ὍΣΣΟΙ ΚΕΝ ΝΟΣΤΉΣΟΜΕΝ. ἈΓΛΑ᾽ ᾺΤΑΎΡΩΝ
ἹΡᾺ ΠΆΛΙΝ. ΒΩΜΩ͂Ι ἘΠΙΘΉΣΟΜΕΝ. ἌΛΛΑ ΔῈ ΠΥΘΟΙ͂,
ἌΛΛΑ Δ᾽ ἘΣ ὈΡΤΥΓΊΗΝ ἈΠΕΡΕΊΣΙΑ ΔΩ͂ΡΑ ΚΟΜΊΣΣΩ.
ΝΥ͂Ν Δ᾽ ἼΘΙ. ΚΑῚ ΤΉΝΔ᾽ ἩΜΙ͂Ν ἙΚΗΒΌΛΕ ΔΈΞΟ ΘΥΗΛῊΝ
ἭΝ, ΤΟΙ ΤΗ͂ΣΔ᾽ ἘΠΙΒΆΘΡΑ ΧΆΡΙΝ ΠΡΟΤΕΘΕΊΜΕΘΑ ΝΗῸΣ
ΠΡΩΤΊΣΤΗΝ ΛΥ͂ΣΑΙ ΜΙ Δ᾽ ἌΝΑΞ ἘΠ᾽ ἈΠΉΜΟΝΙ ΜΟΊΡΗΙ
ΠΕΊΣΜΑΤΑ. ΣῊΝ ΔΙᾺ ΜΗ͂ΤΙΝ ἘΠΙΠΝΕΎΣΕΙΕ Δ᾽ ἈΉΤΗΣ
ΜΕΊΛΙΧΟΣ. ὯΙ Κ᾽ ἘΠῚ ΠΌΝΤΟΝ ἘΛΕΥΣΌΜΕΘ᾽ ΕὐΔΙΌΩΝΤΕΣ.
Η. ΚΑῚ ἍΜ᾽ ΕὐΧΩΛΗ͂Ι ΠΡΟΧΎΤΑΣ ΒΆΛΕ. ΤῺ Δ᾽ ἘΠῚ ΒΟΥΣῚΝ
ΖΩΣΆΣΘΗΝ ἈΓΚΑΙ͂ΟΣ ὙΠΈΡΒΙΟΣ. ἩΡΑΚΛΈΗΣ ΤΕ.
ἬΤΟΙ Ὁ ΜῈΝ ῬΟΠΆΛΩΙ ΜΈΣΣΟΝ ΚΆΡΗ ἈΜΦΙΜΈΤΩΠΑ
ΠΛΗ͂ΞΕΝ. Ὁ Δ᾽ ἈΘΡΌΟΣ ΑὖΘΙ ΠΕΣῺΝ ἘΝΕΡΕΊΣΑΤΟ ΓΑΊΗΙ.
ἈΓΚΑΙ͂ΟΣ Δ᾽ ἙΤΈΡΟΙΟ ΚΑΤᾺ ΠΛΑΤῪΝ ΑὐΧΈΝΑ ΚΌΨΑΣ
ΧΑΛΚΕΊΩΙ ΠΕΛΈΚΕΙ ΚΡΑΤΕΡΟῪΣ ΔΙΈΚΕΡΣΕ ΤΈΝΟΝΤΑΣ.

σθῆναι γράφων τάδε. οἱ δ᾽ ἐξ Ὀρτυγίης τῆ Τηνίδος ὁρμηθέντες. οἱ μὲν, τὴν Ἔφεσον. οἱ δὲ, τὴν πρότερον Δῆλον καλουμένην. ἄλλοι δὲ τὴν ὁμοτέρμονα Σικελίας νῆσον. ὅθεν Ὀρτυγίαι πᾶσαι βοῶνται καὶ ἡ Δῆλος οὐν οὕτως μεμύθευται ἀπὸ τῆς Ἀστερίας μεταμορφώσεως τῆς Λητοῦς ἀδελφῆς. ἀλλὰ καθὸ πᾶσαι αἱ Ὀρτυγίαι ἀποικίαι εἰσὶ τῆς κατ᾽ Αἰτωλίαν Ὀρτυγίας. Ἐπίβαθρα· ἐπιβατήρια χάριν δέ. μισθὸν. μυνὶ ὑπὲρ τοῦ ἐπιβῆναι νῦν πρῶτον τῆς νεώς. Προτεθείμεθα· ἀντὶ τοῦ ποιούμεθα· θεῖναι γὰρ τὸ ποιῆσαι. Προχύτας· οἱ μὲν τὰς κριθάς· οἱ δὲ τὸ ὕδωρ ὃ εἰώθασιν ἐμβάλλειν εἰς τὸ οὖς τοῦ ἱερείου ἐπὶ τοῦ ἐπινεύειν τὸ ἱερεῖον. λοιπὸν δὲ ἦσαν τὸ ζώσασθαι ἀντὶ τοῦ ἀναζῆναι ἢ ἑτοιμασθῆναι· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὁπλίσασθαι. Χαλκείῳ πελέκει· Ἀπολλώνιος φησὶν ἐν πρώτῳ τῶν ὑπομνημάτων τὸν σίδηρον ὑπὸ τῶν ἀρχαίων χαλκὸν λέγεσθαι. ἀγνοῶν ὅτι μηδέπω εὑρεθέντος σιδήρου χαλκῷ ἐχρῶντο. ὡς καὶ Ἡσίοδος φησί· χαλκῷ δ᾽ εἰργάζοντο· μέλας δ᾽ οὐκ ἔσκε σίδηρος.

Περιῤῥηδὴς κεράεσσιν· ἐπὶ πρόσωπον μετὰ ὁρμῆς κατενεχθείς. ἐπιῤῥαγεὶς εἰς τὸ ἔμπροσθεν. ἢ ἐπενεχθείς. ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ. περιῤῥηδὴς δὲ τραπέζῃ κάππεσεν. ὁ δὲ Εὐρύμαχος ἀντὶ τοῦ περιφερόμενος τὸ κατὰ κύκλον πεσεῖν οὕτω λέγεται. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπενεχθεὶς εἰς τὸ ἔμπροσθεν· Δημῷ· τῷ ἐπιπλόῳ ἐνειλοῦσι τὰ ἱερεῖα. ἵνα δὴ κατασταλῶσι. Θηεύμενος· τὸ θηεῖσθαι ὅμηρος ἐπὶ τοῦ θαυμάζειν τίθησιν. θηήσαντο τὸν ἔλαφον. ὁ δὲ ἀπολλώνιος, ἐπὶ τοῦ βλέπειν. Ἑλίκεσσι ταῖς τοῦ καπνοῦ συστροφαῖς· Πορφυρέαις· πορφυριζούσαις· ταῖς τοῦ πυρὸς λαμπαῖς. καὶ ἀλήσωσιν ὁμοίως πορφυριζούσαις. ἐναργὴς δὲ ἡ φράσις· Κῶας ἄγοντας· ἔδει ἄγουσιν εἰπεῖν πρὸς τὸ ὑμῖν. καὶ ὁ ποιητὴς δέ. ἐπεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἐόντα· Ἀσίδος. ἡ ἀσία ὠνομάσθη ἀπὸ ἀσίας τῆς προμηθέως μητρὸς καὶ ἄτλαντος. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ πολλὴν ἄσιν ἔχειν· Ὧδε κακοῖς δεδαώς· οὐκ ἐν τῷ καθόλου ἀλλ' ἐν τοῖς ἐμοῖς βλαβεροῖς. ὑπερβατὸν δέ ἐστι καὶ πλεονάζει ὁ καὶ σύνδεσμος. λείπει δὲ ἡ ἐξ πρόθεσις. καὶ ἐν ἄλλα

ἬΡΙΠΕ Δ᾽ἈΜΦΟΤΈΡΟΙΣΙ ΠΕΡΙῬῬΗΔῊΣ ΚΕΡΆΕΣΣΙΝ.
ΤΟῪΣ Δ᾽ἝΤΑΡΟΙ ΣΦΆΞΑΝΤΕΣ ΘΟῶΣ ΔΕΙΡΆΝ ΤΕ ΒΟΕΊΑΣ.
ΚΌΠΤΟΝ. ΔΑΊΤΡΕΥΌΝ ΤΕ ΚΑῚ ἹΕΡᾺ ΜΗ͂Ρ᾽ἘΤΆΜΟΝΤΟ.
ΚᾺΔ Δ᾽ἌΜΥΔΙΣ ΤΆΓΕ ΠΆΝΤΑ ΚΑΛΎΨΑΝΤΕΣ ΠΎΚΑ ΔΗΜῷ
ΚΑῖΟΝ ἘΠῚ ΣΧΊΖΗΙΣΙΝ. Ὁ Δ᾽ἈΚΡΉΤΟΥΣ ΧΈΕ ΛΟΙΒᾺΣ
ΑἸΣΟΝΊΔΗΣ ΓΉΘΕΙ ΔῈ ΣΈΛΑΣ ΘΗΕΎΜΕΝΟΣ ἼΔΜΩΝ,
ΠΆΝΤΟΣΕ ΛΑΜΠΌΜΕΝΟΝ ΘΥΈΩΝ ἊΠΟ ΤΟΙ͂Ό ΤΕ ΛΙΓΝῪΝ
ΠΟΡΦΥΡΈΑΙΣ ἙΛΊΚΕΣΣΙΝ ἘΝΑΊΣΙΜΟΝ ἈΪΣΣΟΥΣΑΝ.
ΑἾΨΑ Δ᾽ἈΠΗΛΕΓΈΩΣ ΝΌΟΝ ἜΚΦΑΤΟ ΛΗΤΟΪΔΑΟ.
ὙΜΙ͂Ν ΜῈΝ ΔῊ ΜΟῖΡΑ ΘΕῶΝ ΧΡΕΙΏ ΤΕ ΠΕΡῆΣΑΙ
ἘΝΘΆΔΕ ΚῶΑΣ ἜΧΟΝΤΑΣ. ἈΠΕΙΡΈΣΙΟΙ Δ᾽ἘΝῚ ΜΈΣΣΩ
ΚΕῖΣΈ ΤΕ ΔΕΥ͂ΡΟ Τ᾽ἜΑΣΙΝ ἈΝΕΡΧΟΜΈΝΟΙΣΙΝ ἌΕΘΛΟΙ.
ΑὐΤᾺΡ ἘΜΟῚ ΘΑΝΈΕΙΝ ΣΤΥΓΕΡῆι ἘΠῚ ΔΑΊΜΟΝΟΣ ΑἼΣῌ
ΤΗΛΌΘΙ ΠΟΥ ΠΈΠΡΩΤΑΙ ἘΠ᾽ἈΣΊΔΟΣ ἨΠΕΙΡΟΙΟ.
ὯΔΕ ΚΑΚΟΙ͂Σ ΔΕΔΑῺΣ ἜΤΙ ΚΑῚ ΠΆΡΟΣ ΟἸΩΝΟΙ͂ΣΙΝ
ΠΌΤΜΟΝ ἘΜΌΝ, ΠΆΤΡΗΣ ἘΞΉΙΟΝ, ὌΦΡ᾽ἘΠΙΒΑΊΗΝ
ΝΗΌΣ. ἘΥΚΛΕΊΗ ΔῈ ΔΌΜΟΙΣ ἘΠΙΒΆΝΤΙ ΛΊΠΗΤΑΙ.
ὩΣ ἌΡ᾽ἜΦΗ. ΚΟΥ͂ΡΟΙ ΔῈ ΘΕΟΠΡΟΠΊΗΣ ἈΪΟΝΤΕΣ,
ΝΌΣΤῼ ΜῈΝ ΓΉΘΗΣΑΝ. ἌΧΟΣ Δ᾽ἝΛΕΝ ἼΔΜΟΝΟΣ ΑἼΣῌ.

κται γεν. καὶ ἀντὶ δοτικῆς. ἔστι δὲ καὶ τὸ ῥῆμα συντελικὸν ἀντὶ τοῦ ἐξῆλθον. ὁ δὲ λόγος οὕτως· ἔμπροσθεν ἐκ κακῶν οἰωνῶν ἐγνωκὼς τὸν ἐμαυτοῦ μόρον ἐξῆλθον ἐκ τῆς πατρίδος. ἵνα ὑμῖν συμπλεύσας κλέος ἀπενέγκωμαι. Ὄφρ' ἐπιβαίην· ὑπερβατόν ἐστι. τὸ δὲ ἑξῆς ὄφρ' ἐπιβαίην νηός. ἐπιβάντι δὲ τῆς νηὸς καὶ ἂν δοξία τοῖς οἴκοις λίποιτο. Σταθερόν· ἀντὶ τοῦ καυματηρὸν καὶ θερμόν.

ΗΜΟΣ Δ' ΗΕΛΙΟΣ ΣΤΑΘΕΡΟΝ ΠΑΡΑ ΜΕΙΒΕΤΑΙ ΗΜΑΡ
ΑΙ ΔΕ ΝΕΟΝ ΣΚΟΠΕΛΟΙΣΙΝ ΥΠΟΣΚΙΟΩΝΤΑΙ ΑΡΟΥΡΑΙ
ΔΕΙΕΛΙΝΟΝ ΚΑΙΝΟΝΤΟΣ ΥΠΟ ΖΟΦΟΝ ΗΕΛΙΟΙΟ,
ΤΗΜΟΣ ΑΡ' ΗΔΗ ΠΑΝΤΕΣ ΕΠΙ ΨΑΜΑΘΟΙΣΙ ΒΑΘΕΙΑΝ
ΦΥΛΛΑΔΑ ΧΕΥΑΜΕΝΟΙ ΠΟΛΙΟΥ ΠΡΟΠΑΡ ΑΙΓΙΑΛΟΙΟ
ΚΕΚΛΙΝΘ' ΕΞΕΙΗΣ. ΠΑΡΑ ΔΕ ΣΦΙΣΙ ΜΥΡΙ' ΕΚΕΙΤΟ
ΕΙΔΑΤΑ ΚΑΙ ΜΕΘΥ ΛΑΡΟΝ ΑΦΥΣΣΑΜΕΝΩΝ ΠΡΟΧΟΗΙΣΙΝ
ΟΙΝΟΧΟΩΝ. ΜΕΤΕΠΕΙΤΑ Δ' ΑΜΟΙΒΑΔΙΣ ΑΛΛΗΛΟΙΣΙ
ΜΥΘΕΥΝΤ', ΟΙΑ ΤΕ ΠΟΛΛΑ ΝΕΟΙ ΠΑΡΑ ΔΑΙΤΙ ΚΑΙ ΟΙΝΩΙ
ΤΕΡΠΝΩΣ ΕΨΙΟΩΝΤΑΙ. ΟΤ' ΑΑΤΟΣ ΥΒΡΙΣ ΑΠΕΙΗ.
ΕΝΘ' ΑΥΤ' ΑΙΣΟΝΙΔΗΣ ΑΜΗΧΑΝΟΣ ΕΙΝ ΕΟΙ ΑΥΤΩΙ,
ΠΟΡΦΥΡΕΣΚΕΝ ΕΚΑΣΤΑ ΚΑΤΗΦΙΟΩΝΤΙ ΕΟΙΚΩΣ.
ΤΟΝ Δ' ΑΡ ΥΠΟΦΡΑΣΘΕΙΣ ΜΕΓΑΛΗΙ ΟΠΙ ΝΕΙΚΕΣΕΝ ΙΔΑΣ.
ΑΙΣΟΝΙΔΗ, ΤΙΝΑ ΤΗΝΔΕ ΜΕΤΑ ΦΡΕΣΙ ΜΗΤΙΝ ΕΛΙΣΣΕΙΣ.
ΑΥΔΑ ΕΝΙ ΜΕΣΟΙΣΙ ΤΕΟΝ ΝΟΟΝ. Η Ε ΣΕ ΔΑΜΝΑΙ
ΤΑΡΒΟΣ ΕΠΙΠΛΟΜΕΝΟΝ. ΤΟ Τ' ΑΝΑΛΚΙΔΑΣ ΑΝΔΡΑΣ ΑΤΥΖΕΙ.

λέγει δὲ τὴν μεσημβρίαν ἐκ τοῦ συμβαίνοντος· ἐπειδὴ μεσουρανήσας ὁ ἥλιος θερμαίνει πάντα. διὰ τὸ πανταχόθεν ἐπίσκεψιν ἐπέχειν τῶν ὑποκειμένων· ἢ διὰ τὸ ἑστηκέναι. ἤπερ γὰρ δοκεῖ τὸ τῷ κινεῖσθαι ὁ ἥλιος. Πολιοῦ· διὰ τὸ λευκαίνεσθαι ὑπὸ τοῦ κύματος κλυζόμενον.

Φυλλάδα δὲ τὴν στιβάδα τῶν φύλλων. Λαρόν· παρὰ τὸ λίαν ἀρηρός. ἢ παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω πεποίηται. Ἡσίοδος δέ φησι λαροῖς ποσί, τοὺς κατόπιν καλέσιν. Εψιόωνται· παρὰ τὴν ἑψίαν· ἥ ἐστι διὰ λόγων παιδιά. οἷον ἐπεσία τις οὖσα. παρὰ τὸ ἔπος. διὸ καὶ ψιλοῦται. ὅτε δὲ δασύνεται, ἀντὶ τοῦ ἀκολουθοῦσιν. Ἄατος· ἡ ἄγαν βλαπτική. τὸ γὰρ α τὸ πρῶτον, ἐπίτασίς ἐστιν. ὡς ἀχανὲς καὶ ἀτωνές. Πορφύρεσκεν· ἀντὶ τοῦ κατὰ βάθους ἐνεθυμεῖτο. πορφύρα γὰρ εἶδος ἰχθύος ἐν βάθει τῆς θαλάσσης εὑρισκόμενον. ἐμερίμνα γοῦν καὶ τὴν τῆς γῆς καὶ τὴν θαλάσσης κίνδυνον.

Ζεὺς τόσον. περὶ τοῦ κύκλωπος ὅμηρος· οὐδ' ἂν ἐγὼ διὸς ἄχθος ἀλευάμενος πεφιδοίμην. διὰ τούτου αὐτοῦ ἡ ὑπερηφανία δηλοῦται. καὶ ὅμηρος δὲ ἀσεβῆ αὐτὸν λέγει· καί ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἵλετο τόξον. Τοῖόν μ' ἀρήνηθεν. ἀρήνη πόλις πελοποννήσου. νῦν δὲ ἱεράνα λέγεται ὡς φησὶ πείσανδρος. φησὶ δὲ ὑπερηφάνως ὡς οὐ φέρεις με σύμπλουν, ἀλλὰ βοηθόν. Χαλίκρητον. τὸν ἄκρατον. τὸν χαλῶντα τὰς φρένας. ἀθηναῖοι δὲ τὸν ἄκρατον χάλιν λέγουσι. αἰσχύλος δὲ καὶ τὰς βάκχας χαλιμίας φησὶ λέγεσθαι. Ἴδμων δέ. οἰκείως τὸν Ἴδμονα ὡς μάντιν ὄντα ποιεῖ ἐναντιούμενον τῷ Ἴδᾳ ἐχθρῷ ὄντι ἀπόλλωνι.

ἴστω νῦν δόρυ θοῦρον, ὅτῳ περιώσιον ἄλλων
κῦδος ἐνὶ πτολέμοισιν ἀείρομαι. οὐδέ μ' ὀφέλλει
Ζεὺς τόσον, ὁσσάτιόν περ ἐμὸν δόρυ. μή νύ τι πῆμα
λοίγιον ἔσεσθαι, μὴ δ' ἀκράαντον ἄεθλον
Ἴδεω ἑπομένοιο καὶ εἰ θεὸς ἀντιόῳτο.
τοῖόν μ' Ἀρήνηθεν ἀοσσητῆρα κομίζεις.
Ἦ, καὶ ἐπισχόμενον πλεῖον δέπας ἀμφοτέροισι
πῖνε χαλίκρητον λαρὸν μέθυ. δεύετο δ' οἴνῳ
χείλεα, κυάνεαί τε γενειάδες. οἱ δ' ὁμάδησαν
πάντες ὁμῶς. Ἴδμων δὲ καὶ ἀμφαδίην ἀγόρευσε.
δαιμόνιε, φρονέεις ὀλοφώϊα καὶ πάρος αὐτῷ.
ἦέ τοι εἰς ἄτην ζωρὸν μέθυ θαρσαλέον κῆρ
οἰδάνει ἐν στήθεσσι, θεοὺς δ' ἀνέηκεν ἀτύζειν.
ἄλλοι μῦθοι ἔασι παρήγοροι, οἷσί περ ἀνὴρ
θαρσύνοι ἕταρον. σὺ δ' ἀτάσθαλα πάμπαν ἔειπας.
τοῖα φάτις καὶ τοὺς πρὶν ἐπιφλύειν μακάρεσσιν
υἷας Ἀλωϊάδας, οἷς οὐδ' ὅσον ἰσοφαρίζεις.

Οἰδάνει. ἐπαίρει, μετεωρίζει, θρασύνει. ἐνεργητικῶς. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς θαλάσσης ὅταν ἄρχηται μετεωρίζεσθαι. Τὸ ἐπιφλύειν ἀντὶ τοῦ φλυαρεῖν καὶ λοιδορεῖν. Ἀλωιάδας. τὴν περὶ τούτων ἱστορίαν καὶ ὅμηρος οἶδεν. ἐρατοσθένης δὲ γηγενεῖς αὐτούς φησι. διὰ δὲ τὸ ἀνατραφῆναι ὑπὸ τῆς ἀλωέως γυναικὸς μυθευθῆναι ὡς ἀλωέως εἰσὶν υἱοί. ἡσίοδος δὲ ἀλωέως καὶ ἰφιμεδείας κατ' ἐπίκλησιν. ταῖς δὲ ἀληθείαις ποσειδῶνος καὶ ἰφιμεδείας αὐτούς. καὶ ἄλον πόλιν αἰτωλίας ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἐκτίσθαι. ἧς ὅμηρος μνημονεύει. οἵ τ' ἄλον εἶχον.

Ἐκ δ' ἐγέλασσε· καὶ τοῦτο κουφότητος σημεῖον. εἴγε καὶ ἰσοκράτης φησί. μὴ τὸ γέλωτα προπετῆ στέργε· Κερτομίοισιν. εἰρωνευτικοῖς. τὸ κέαρ τέμνουσι καὶ λυπεῖν δυναμένοις. ἐπιλλίζων δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπιμωκώμενος. ἐπιλλοὶ γὰρ οἱ στραβοί· Ἄγρει νῦν. δι' ἀμφοτέρων ἐπισκώπτει τὸν ἴδμονα. πρῶτον μὲν ὡς ἀτεχνῆ μάντιν. δεύτερον δὲ, ὡς μέγα φρονοῦντα ἐπὶ ἀπόλλωνι τῷ πατρὶ ὡς μέγα δυναμένῳ τοὺς αὐθάδεις καθαιρεῖν. τοῦτο δὲ μετὰ ἀπειλῆς φρασὶ λοιδορῶν· Χρειὼ δηλοῖ καὶ τὸ μετὰ χρείας καὶ μοῖραν λαγόμενον καὶ τὸ μέλλον. μεταμώνιον δὲ, μεταμελείας ἄξιον. γράφεται δὲ καὶ μεταμώνιον. ὅ ἐστι μάταιον·

ΗΝΟΡΕΗΝ. ΕΜΠΗΣ ΔΕ ΘΟΟΙΣ ΕΔΑΜΗΣΑΝ ΟΙΣΤΟΙΣ
ΑΜΦΩ ΛΗΤΟΙΔΑΟ ΚΑΙ ΙΦΘΙΜΟΙ ΠΕΡ ΕΟΝΤΕΣ.
ΩΣ ΦΑΤ' ΕΚ Δ' ΕΓΕΛΑΣΣΕΝ ΑΔΗΝ ΑΦΑΡΗΙΟΣ ΙΔΑΣ.
ΚΑΙ ΜΙΝ ΕΠΙΛΛΙΖΩΝ ΗΜΕΙΒΕΤΟ ΚΕΡΤΟΜΙΟΙΣΙΝ.
ΑΓΡΕΙ ΝΥΝ ΤΟΔΕ ΣΟΙΣΙ ΘΕΟΠΡΟΠΙΗΙΣΙΝ ΕΝΙΣΠΕ.
ΕΙ ΚΑΙ ΕΜΟΙ ΤΟΙΟΝΔΕ ΘΕΟΙ ΤΕΛΕΟΥΣΙΝ ΟΛΕΘΡΟΝ,
ΟΙΟΝ ΑΛΩΙΑΔΗΙΣΙ ΠΑΤΗΡ ΤΕΟΣ ΕΓΓΥΑΛΙΞΕ.
ΦΡΑΖΕΟ Δ' ΟΠΠΩΣ ΧΕΙΡΑΣ ΕΜΑΣ ΣΟΟΣ ΕΞΑΛΕΟΙΟ.
ΧΡΕΙΩ ΘΕΣΠΙΖΩΝ ΜΕΤΑΜΩΝΙΟΝ ΗΚΕΝ ΑΛΩΗΣ
ΧΩΕΤ' ΕΝΙΠΤΑΖΩΝ. ΠΡΟΤΕΡΩ ΔΕ ΚΕ ΝΕΙΚΟΣ ΕΤΥΧΘΗ,
ΕΙ ΜΗ ΔΗΡΙΟΩΝΤΑΣ ΟΜΟΚΛΗΣΑΝΤΕΣ ΕΤΑΙΡΟΙ
ΑΥΤΟΣ Τ' ΑΙΣΟΝΙΔΗΣ ΚΑΤΕΡΗΤΥΕΝ. ΑΝ ΔΕ ΚΑΙ ΟΡΦΕΥΣ
ΛΑΙΗΙ ΑΝΑΣΧΟΜΕΝΟΣ ΚΙΘΑΡΙΝ ΠΕΙΡΑΖΕΝ ΑΟΙΔΗΣ.
ΗΕΙΔΕΝ Δ' ΩΣ ΓΑΙΑ ΚΑΙ ΟΥΡΑΝΟΣ, ΗΔΕ ΘΑΛΑΣΣΑ
ΤΟ ΠΡΙΝ ΕΠ' ΑΛΛΗΛΟΙΣΙ ΜΙΗΙ ΣΥΝΑΡΗΡΟΤΑ ΜΟΡΦΗΙ.

μετὰ ἀνέμων φερόμενον. ἀπὸ γενικῆς πληθυντικῆς γίνεται κτητικὸς τύπος εἰς ος. τῷ ι παραληγόμενος. οἷον ἄμμων ἀμμώνιος. ἀνέμων, ἀνεμώνιος· Χώετ' ἐνιπτάζων. ἐχώλουτο καὶ ὠργίζετο κακολογῶν καὶ μεμφόμενος· Λαιῇ. κατ' εὐφημισμὸν τῇ ἀριστερᾷ. πείραζεν δὲ ἀντὶ τοῦ ἡρμόττεν. περιττὴ δὲ ἡ ἀνά. τὸ γὰρ ἑξῆς. καὶ ὀρφεὺς δὲ, εἰμὴ ὅτι. ἐκ τῆς ἀνά. τὸ ἀναστὰς λέγει. ἀναστὰς δὲ καὶ ὁ ὀρφεύς. ὅρα δὲ τὸ τῆς μουσικῆς χρήσιμον εἴγε τὰς στάσεις καὶ τὰς φιλονεικίας καταπαύει· Ἤειδεν δ' ὡς γαῖα. τὴν πρώτην σύγχυσιν τῶν στοιχείων λέγειν βούλεται ὡς ἐκείνους φιλονεικίας τὸ ἴδιον ἕκαστον μετέσχον καὶ τάξιν ἔλαβεν. οἰκεία δὲ καὶ τοῖς ὑποκειμένοις πράγμασιν ἡ ᾠδή. ὅτι πρέπον ἐστὶ τῆς μάχης παύσασθαι, καὶ εἰς τὴν οἰκείαν διάθεσιν ἐπανιέναι·

Νείκεος ἐξ ὀλοοῖο· Ἐμπεδοκλῆς φησὶν ὅτι συγκεχυμένων ἁπάντων τὸ πρότερον νεῖκος καὶ φιλία παραπεμφθέντα, τὴν διάκρισιν ἐποιήσαντο. χωρὶς δὲ τούτων οὐδὲν δύναται γενέσθαι. ᾧ ἕπεται ὡς εἰκὸς μηδὲ ἀπολωλέναι. ὁ δὲ Θαλῆς ἀρχὴν ὑπεστήσατο πάντων τὸ ὕδωρ· λαβὼν παρὰ τοῦ ποιητοῦ λέγοντος· ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε. καὶ Ζήνων δὲ τὸ παρ' Ἡσιόδου χάος ὕδωρ εἶναί φησι. οὗ συνιζάνοντος ἰλὺν γίνεσθαι. ἧς πηγνυμένης ἡ γῆ στερεμνιοῦται. τρίτομ δὲ ἔρωτα γεγονέναι καθ' Ἡσίοδον, ἵνα τὸ πῦρ παραστήσῃ. πυρωδέστερον γὰρ πάθος ἔρως. Ἀναξαγόρας δὲ μύδρον διάπυρον τὸν ἥλιον φησὶν ἐξ οὗ τὰ πάντα γίνεσθαι. διὸ καὶ Εὐριπίδης γνώριμος αὐτῷ γεγονὼς χρυσέαν βῶλον τὸν ἥλιον εἶπε. τὴν δὲ σελήνην ὁ αὐτὸς Ἀναξαγόρας χώραμ πλατεῖαν ἀποφαίνεται. ἐν ᾗ δοκεῖ ὁ νεμαῖος λέων πεπτωκέναι.

ΝΕΊΚΕΟΣ ἘΞ ὈΛΟΟῖΟ ΔΙΈΚΡΙΘΕΝ ἈΜΦῚΣ ἝΚΑΣΤΑ.
ἨΔ' ὩΣ ἜΜΠΕΔΟΝ ΑἸῈΝ ἘΝ ΑἸΘΈΡΕΙ ΤΈΚΜΑΡ ἜΧΟΥΣΙΝ
ἌΣΤΡΑ ΣΕΛΗΝΑΊΗ ΤῈ ΚΑῚ ἨΕΛΊΟΙΟ ΚΈΛΕΥΘΟΙ.
ΟὔΡΕΑ Θ' ὩΣ ἈΝΈΤΕΙΛΕ. ΚΑῚ ὩΣ ΠΟΤΑΜΟῚ ΚΕΛΆΔΟΝΤΕΣ
ΑὐΤΗ͂ΙΣΙΝ ΝΎΜΦΗΙΣΙ ΚΑῚ ἙΡΠΕΤᾺ ΠΆΝΤ' ἘΓΈΝΟΝΤΟ.
ἬΕΙΔΕΝ Δ' ὩΣ ΠΡΩ͂ΤΟΝ ὈΦΊΩΝ ΕὐΡΥΝΌΜΗ ΤῈ
ὨΚΕΑΝῚΣ ΝΙΦΌΕΝΤΟΣ ἜΧΟΝ ΚΡΆΤΟΣ ΟὐΛΎΜΠΟΙΟ.
ὭΣ ΤΕ ΒΊΗΙ ΚΑῚ ΧΕΡΣῚΝ Ὁ ΜῈΝ ΚΡΌΝΩΙ ΕἼΚΑΘΕ ΤΙΜΗ͂Σ.
Ἡ ΔῈ ῬΈΗΙ. ἜΠΕΣΟΝ Δ' ἘΝῚ ΚΎΜΑΣΙΝ ὨΚΕΑΝΟῖΟ.
ΟἹ ΔῈ ΤΈΩΣ ΜΑΚΆΡΕΣΣΙ ΘΕΟΙ͂Σ ΤΙΤΗ͂ΣΙΝ ἌΝΑΣΣΟΝ.
ὌΦΡΑ ΖΕῪΣ ἜΤΙ ΚΟΥ͂ΡΟΣ ἜΤΙ ΦΡΕΣῚ ΝΉΠΙΑ ΕἸΔῺΣ
ΔΙΚΤΑΙ͂ΟΝ ΝΑΙΈΣΚΕΝ ὙΠῸ ΣΠΈΟΣ. ΟἹ ΔΈ ΜΙΝ ΟὔΠΩ
ΓΗΓΕΝΈΕΣ ΚΎΚΛΩΠΕΣ ἘΚΑΡΤΎΝΑΝΤΟ ΚΕΡΑΥΝΩ͂Ι.
ΒΡΟΝΤΗ͂Ι ΤΕ ΣΤΕΡΟΠΗ͂Ι ΤΕ. ΤᾺ ΓᾺΡ ΔΙῚ ΚΥ͂ΔΟΣ ὈΠΆΖΕΙ.
Η. ΚΑῚ Ὁ ΜῈΝ ΦΌΡΜΙΓΓΑ ΣῪΝ ἈΜΒΡΟΣΊΗΙ ΣΧΈΘΕΝ ΑὐΔΗ͂Σ.

Δικταῖον· τὸ κρητικὸν ἔνθα ἀνετράφη ὁ Ζεύς. ὡς καὶ Καλλίμαχος ἱστορεῖ. Οὔρεα· Δοῦρίς φησι τοὺς ὑπὸ τῶν γιγάντων κατενεχθέντας λίθους τοὺς μὲν εἰς τὴμ θάλασσαν πεσόντας γενέσθαι νήσους· τοὺς δὲ ἐς τὴν γῆν ὄρη·

Τοὶ δ᾽ ἄμοτον. ἀντὶ τοῦ ἀμότως καὶ ἀκορέστως. οὐδὲ νοῦς. λήξαντος δὲ τῆς ᾠδῆς ἀπλήρωτοι αὐτῆς ὄντες ἔτι προσωτάκεσαν τὰς κεφαλὰς ἀνατεταϰότες τὰ ὦτα καὶ ἠρεμοῦντες ἐν ἡσυχίᾳ. τοιαύτῃ ἡδονῇ συνείχοντο. Κηληθμῷ. ἐν δὲ τῇ προεκδόσει μετὰ τοῦτο γέγραπται. ἦμος δὲ τρίτατη φάνη ἠὼς τῇ δὲ ἐπὶ νύκτα Σκυθίσιον ἑκάτοιο κατ᾽ αὐτόθι δινομένοισι τῆμος ἄρ᾽ ἐκ Διόθεν πνοιὴ πέσεν. ὦρτο δὲ Τῖφυς κεκλόμενος βαίνειν ἐπὶ σέλμασι τοὶ δ᾽ ἀΐοντες ἑξῆς δὲ τεκμηραμένων σμερδαλέον δὲ λιμήν. Οὐδ᾽ ἐπὶ δὴν μετέπειτα. οὕτως ἀναστρεπτέον τὴν φράσιν ἔπειτα οὐκ ἐπὶ δὴν δὲ μετὰ χρόνον κεράσαντες. ἀντὶ τοῦ εὐθέως καὶ μετ᾽ ὀλίγον.

ΤΟΙ Δ᾽ ἌΜΟΤΟΝ ΛΉΞΑΝΤΟΣ ἜΤΙ ΠΡΟΫ́ΧΟΝΤΟ ΚΆΡΗΝΑ.
ΠΆΝΤΕΣ ὉΜΩ͂Σ ὈΡΘΟΙ͂ΣΙΝ ἘΠ᾽ ΟΥ̓́ΑΣΙΝ ἨΡΕΜΈΟΝΤΕΣ
ΚΗΛΗΘΜΩ͂Ι· ΤΟΙ͂ΟΝ ΣΦΙΝ ἘΝΈΛΛΙΠΕ ΘΕΛΚΤῪΝ ἈΟΙΔΉΝ.
ΟΥ̓Δ᾽ ἘΠῚ ΔΗ͂Ν ΜΕΤΈΠΕΙΤΑ ΚΕΡΑΣΣΆΜΕΝΟΙ ΔῊ ΛΟΙΒΆΣ.
Ἣ ΘΈΜΙΣ ἘΣΤῚ. ΤΈΩΣ ἘΠΊ ΤΕ ΓΛΏΣΣΗΙΣΙ ΧΈΟΝΤΑΙ

Ἡ θέμις. ὅτι ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς κρατῆρα κιρνᾶν ὅτε μέλλοιεν καθεύδειν. καὶ τὰς γλώσσας τῶν ἱερείων ἐπιθύειν τῷ Ἑρμῇ. καὶ ἐπισπένδειν οἶνον καὶ ἴσως φυσικῶς. ἐπεὶ γὰρ Ἑρμῆς λόγος εἶναι παραδέδοται. ὄργανον δὲ αὐτοῦ ἡ γλῶσσα. ἢ τῆς ὕπνου ἐπιπεσόντος ἠρεμοῦντες εἰκότως τῷ Ἑρμῇ αὐτὴν θύουσιν. καὶ Ὅμηρος. γλώσσας δ᾽ ἐν πυρὶ βάλλον. Διευχίδας δὲ ἐν τοῖς Μεγαρικοῖς ἱστορεῖ ὅτι Ἀλκάθους ὁ Πέλοπος διὰ τὸν Χρυσίππου φόνον φυγαδευθεὶς ἐκ Μεγάρων ἀπήρχετο κατοικήσων εἰς ἑτέραν πόλιν. καὶ δὴ περιπεσὼν λέοντι λυμαινομένῳ τὰ Μέγαρα ἐφόνευσε καὶ ἕτεροι ἦσαν ἀπεσταλμένοι ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῶν Μεγάρων καταγωνίζεσθαι τοῦτον. καὶ τὴν γλῶτταν αὐτοῦ εἰς πήραν θέμενος ἐπανῆλθεν αὖθις εἰς τὰ Μέγαρα. καὶ ἀπαντησάντων τῶν ἀπεσταλμένων ἐπὶ τὴν θήραν ὅτι αὐτοί εἰσιν οἱ καταγωνισάμενοι, τὸ θηρίον προσκομίσας τὴν πήραν ἤλεγξεν αὐτούς. διόπερ θύσας τοῖς θεοῖς ὁ βασιλεὺς τὸ τελευταῖον τὴν γλῶσσαν ἐπέθηκεν τοῖς βωμοῖς. καὶ ἀπὸ τότε ἔθος τοῦτο διέμεινε Μεγαρεῦσι.

Φιλόχορος δὲ ἐν τῷ περὶ θυσιῶν φησὶν ὅτι τὸ κάλλιστον τοῦ σώματος καὶ πρωτεῦόν ἐστι. καὶ Ὅμηρος. ἀλλ᾽ ἄγε τάμνετε γλώσσας. ἀντὶ τοῦ πανυστάτους λέγει.

Ἐν γάρ οἱ δόρυ· πιθανῶς ἐκ τῆς Δωδωνίδος φησὶ δρυὸς τὸ ξύλον εἶναι ἐν τῇ ἀργοῖ τὸ φωνῆεν. ἐπεὶ καὶ αὐτὴ ἐφθέγγετο ὡς φησὶν ὅμηρος· ὄφρα θεοῖο ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο βουλὴν ἐπακούσοι. Οἱ δ᾽ ἀνὰ σέλματα. τὰς τῶν ἐρετῶν καθέδρας τὰ σελιδώματα. καθόλου δὲ τὸ πλατὺ ξύλον σέλμα λέγεται καὶ σελίδωμα, ὅθεν καὶ τὰς σελίδας τῶν ῥαψῳδιῶν διὰ τὸ πλάτος φαμέν. Ποσσὶν ὑπεκλύσθη. καὶ αὐτῷ ἐπικαθέντι κάτωθεν παρὰ τοῖς ποσὶ μᾶλλον ἐπεκλύσθη ἡ τρόπις τῆς νεὼς καὶ ἐν βάθει τῆς θαλάσσης ἐγένετο τῷ βάρει τοῦ ἥρωος. Ἢ ἐνὶ πυθοῖ ἐν τῇ Δήλῳ. τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως. καθάπερ ἠίθεοι ἐν δελφοῖς ἢ ἐν Δήλῳ ἢ ἐν ἰσμηνῷ περὶ τὸν βωμὸν τοῦ ἀπόλλωνος χορὸν στήσαντες πρὸς τὸ τῆς κιθάρας μέλος ἡρμοσμένως κροτοῦσι τοῖς ποσὶν, οὕτω καὶ οὗτοι τῇ τοῦ ὀρφέως κιθάρᾳ κηλούμενοι σφοδρότερον πρὸς τὴν κωπηλασίαν ἦσαν. τὸ δὲ ἑξῆς ὁμαρτῇ ἐπαίσσωσιν. καὶ δὲ ὑπὸ πρόθεσις παρῆκται ὡς παρ᾽ ὁμήρῳ ὕπαι πόδα νείατον ἴδης.

ΑἸΘΟΜΈΝΑΙΣ. ὝΠΝΟΥ ΔῈ ΔΙᾺ ΚΝΈΦΑΣ ἘΜΝΏΟΝΤΟ.
ΑΥΤᾺΡ ὍΤ᾽ ΑἸΓΛΉΕΣΣΑ ΦΑΕΙΝΟῖΣ ὌΜΜΑΣΙΝ ἨῺΣ
ΠΗΛΊΟΥ ΑἸΠΕΙΝᾺΣ ἼΔΕΝ ἌΚΡΙΑΣ. ἘΚ Δ᾽ ἈΝΈΜΟΙΟ
ΕὔΔΙΟΙ ἘΚΛΎΖΟΝΤΟ· ΤΙΝΑΣΣΟΜΈΝΗΣ ἉΛῸΣ ἌΚΡΑΙ,
ΔῊ ΤΌΤ᾽ ἈΝΈΓΡΕΤΟ ΤῖΦΥΣ. ἌΦΑΡ Δ᾽ ὈΡΌΘΥΝΕΝ ἙΤΑΊΡΟΥΣ
ΒΑΙΝΈΜΕΝΑΊ Τ᾽ ἘΠῚ ΝῆΑ. ΚΑῚ ἈΡΤΎΝΑΣΘΑΙ ἘΡΕΤΜΆ.
ΣΜΕΡΔΑΛΈΟΝ ΔῈ ΛΙΜῊΝ ΠΑΓΑΣΉΙΟΣ. ἨΔῈ ΚΑῚ ΑὐΤῊ
ΠΗΛΙᾺΣ ἼΑΧΕΝ ἈΡΓῺ. ἘΠΙΣΠΈΡΧΟΥΣΑ ΝΈΕΣΘΑΙ.
ἘΝ ΓΆΡ ΟἹ ΔΌΡΥ ΘΕῖΟΝ ἘΛΉΛΑΤΟ. ΤΌ Ῥ᾽ ἈΝᾺ ΜΈΣΣΗΝ
ΣΤΕῖΡΑΝ ἈΘΗΝΑΊΗ ΔΩΔΩΝΊΔΟΣ ἭΡΜΟΣΕ ΦΗΓΟῦ.
ΟἹ Δ᾽ ἈΝᾺ ΣΈΛΜΑΤΑ ΒΆΝΤΕΣ ἘΠΙΣΧΕΡῺ ἈΛΛΉΛΟΙΣΙΝ
ὩΣ ἘΔΆΣΑΝΤΟ ΠΆΡΟΙΘΕΝ ἘΡΕΣΣΈΜΕΝ ᾯ ἘΝῚ ΧΏΡῼ.
ΕὐΚΌΣΜΩΣ ΣΦΕΤΈΡΟΙΣΙ ΠΑΡ᾽ ἜΝΤΕΣΙΝ ἙΔΡΙΌΩΝΤΟ.
ΜΈΣΣῼ Δ᾽ ἈΓΚΑῖΟΣ ΜΈΓΑ ΤῈ ΣΘΈΝΟΣ ἩΡΑΚΛῆΟΣ
ἽΖΑΝΟΝ. ἌΓΧΙ ΔΈ ΟἹ ῬΌΠΑΛΟΝ ΘΈΤΟ. ΚΑΊ ΟἹ ἜΝΕΡΘΕ
ΠΟΣΣῚΝ ὙΠΕΚΛΎΣΘΗ ΝΗῸΣ ΤΡΌΠΙΣ. ΕἼΛΚΕΤΟ Δ᾽ ἬΔΗ
ΠΕΊΣΜΑΤΑ ΚΑῚ ΜΈΘΥ ΛΕῖΒΟΝ ὙΠῈΡ ἉΛΌΣ. ΑὐΤᾺΡ ἸΉΣΩΝ
ΔΑΚΡΥΌΕΙΣ ΓΑΊΗΣ ἈΠῸ ΠΑΤΡΊΔΟΣ ὌΜΜΑΤ᾽ ἜΝΕΙΚΕΝ.
ΟἹ Δ᾽ ὭΣΤ᾽ ἨΊΘΕΟΙ ΦΟΊΒῼ ΧΟΡῸΝ Ἢ ἘΝῚ ΠΥΘΟῖ.

Ἰσμηνοῖο. ἰσμηνὸς ποταμὸς βοιωτίας. ἀφ' οὗ ἰσμηνίου ἀπόλλωνος ἱερόν. Κήκιεν ἅλμη. ἀνεδίδοτο. καὶ ἐνεπήδα ἑκατέρωθεν τῆς νεὼς ἡ θάλασσα. Μορμύρουσα δεινῶς ταρασσομένη καὶ κινουμένη φοβερῶς. ἐν δὲ τῇ προεκδόσει μορμύρουσα τυπῇσιν ἐρισθενέων μένει ἀνδρῶν. Τεύχεα. εἰς κόσμον τῆς νεὼς εἰώθασιν ὅπλα περιτιθέναι. Μακραὶ δ' αἰέν. ὁμοίως. ἐλευκαίνετο δὲ τὸ ὕδωρ καθάπερ ἀτραπὸς διὰ χλοηφοροῦντος πεδίου ἢ ἄλλως. ὡς δήλη ἐστὶν ἡ ὁδὸς πεδίου μεταξὺ χλοηφόρου οὕτω καὶ ὁ τύπος τῆς νεὼς ἐφαίνετο. Πάντες δ' οὐρανόθεν διὰ τοῦτο ἐβεβαιώσατο καὶ τοὺς θεοὺς σκοπεῖν καὶ θαυμάζειν τὸν πλοῦν. οὐ γὰρ ἁπλῶς τινες ναῦται ἦσαν. ἀλλ' ἡμίθεοι. τὸ δὲ νῆα ὑπὸ ἀθηνᾶς εἰργασμένην πρὸς πᾶν θαῦμα κεῖται. Ἀθηναίης ἰτωνίδος. γράφεται καὶ τριτωνίδος. ἰτωνίας δὲ ἀθηνᾶς ἐστὶν ἱερὸν ἐν κορωνείᾳ τῆς βοιωτίας. ὁ μέν τοι ἀπολλώνιος οὐκ ἂν λέγοι τὴν ἀθηνᾶν ἐπὶ κατασκευῇ τῆς ἀργοῦς ἀπὸ τῆς ἐν ἰτωνίᾳ κλήσεως.

Η ΠΟΥ ΕΝ ΟΡΤΥΓΙΗι Η ΕΦ ΥΔΑΣΙΝ ΙΣΜΗΝΟΙΟ
ΣΤΗΣΑΜΕΝΟΙ ΦΟΡΜΙΓΓΟΣ ΥΠΑΙ ΠΕΡΙ ΒΩΜΟΝ ΟΜΑΡΤΗι
ΕΜΜΕΛΕΩΣ ΚΡΑΙΠΝΟΙΣΙ ΠΕΔΟΝ ΡΗΣΣΩΣΙ ΠΟΔΕΣΣΙΝ.
ΩΣ ΥΠ ΟΡΦΗΟΣ ΚΙΘΑΡΗι ΠΕΠΛΗΓΟΝ ΕΡΕΤΜΟΙΣ
ΠΟΝΤΟΥ ΛΑΒΡΟΝ ΥΔΩΡ. ΕΠΙ ΔΕ ΡΟΘΙΑ ΚΛΥΖΟΝΤΟ.
ΑΦΡΩι ΔΕΝΘΑ ΚΑΙ ΕΝΘΑ ΚΕΛΑΙΝΗ ΕΚΗΚΙΕΝ ΑΛΜΗ.
ΔΕΙΝΟΝ ΜΟΡΜΥΡΟΥΣΑ ΕΡΙΣΘΕΝΕΩΝ ΜΕΝΕΙ ΑΝΔΡΩΝ.
ΣΤΡΑΠΤΕ Δ ΥΠ ΗΕΛΙΩι ΦΛΟΓΙ ΕΙΚΕΛΑ ΝΗΟΣ ΙΟΥΣΗΣ
ΤΕΥΧΕΑ. ΜΑΚΡΑΙ Δ ΑΙΕΝ ΕΛΕΥΚΑΙΝΟΝΤΟ ΚΕΛΕΥΘΟΙ
ΑΤΡΑΠΟΣ ΩΣ ΧΛΟΕΡΟΙΟ ΔΙΕΙΔΟΜΕΝΗ ΠΕΔΙΟΙΟ.
ΠΑΝΤΕΣ Δ ΟΥΡΑΝΟΘΕΝ ΛΕΥΣΣΟΝ ΘΕΟΙ ΗΜΑΤΙ ΚΕΙΝΩι
ΝΗΑ. ΚΑΙ ΗΜΙΘΕΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΜΕΝΟΣ. ΟΙ ΤΟΤ ΑΡΙΣΤΟΙ
ΠΟΝΤΟΝ ΕΠΙΠΛΩΕΣΚΟΝ ΕΠ ΑΚΡΟΤΑΤΟΙΣΙ ΔΕ ΝΥΜΦΑΙ
ΠΗΛΙΑΔΕΣ ΚΟΡΥΦΗιΣΙΝ ΕΘΑΜΒΕΟΝ ΕΙΣΟΡΟΩΣΑΙ
ΕΡΓΟΝ ΑΘΗΝΑΙΗΣ ΙΤΩΝΙΔΟΣ. ΗΔΕ ΚΑΙ ΑΥΤΟΥΣ
ΗΡΩΑΣ ΧΕΙΡΕΣΣΙΝ ΕΠΙΚΡΑΔΑΟΝΤΑΣ ΕΡΕΤΜΑ.

μᾶλλον δὲ ἀπὸ θεσσαλικῆς ἰτωνίας· περὶ ἧς ἑκαταῖος μὲν ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν λέγει· ἀρμενίδας δὲ ἐν τοῖς θηβαϊκοῖς ἀμφικτύονος υἱὸν ἴτωνον ἐν θεσσαλίᾳ γεννηθῆναι· ἀφ᾽ οὗ ἴτων πόλις καὶ ἰτωνὶς ἀθηνᾶ· μέμνηται καὶ ἀλέξανδρος ἐν πρώτῳ καρυκῶν ὑπομνημάτων. Πολιῇ δ᾽ ἐπὶ κύματος ἀγῇ· τῷ αἰγιαλῷ ἔνθα τὰ κύματα περιάγνυται. Σουίδας ἐν θεσσαλικοῖς φησιν ἰξίονος υἱὸν εἶναι χείρωνα· ὥσπερ καὶ τοὺς λοιποὺς τῶν κενταύρων. ὁ δὲ τὴν γιγαντομαχίαν ποιήσας, φησὶν ὅτι ὁ κρόνος μεταμορφωθεὶς εἰς ἵππον ἐμίγη φιλύρᾳ τῇ ὠκεανοῦ· διόπερ καὶ ἱπποκένταυρος ἐγεννήθη ὁ χείρων. τούτου δὲ γυνὴ χαρικλώ. εἰκότως δὲ παρεισήνεγκεν εἰκόνα τοῦ χείρωνος· καὶ ὅτι φιλάνθρωπος καὶ ὅτι δικαιότατος κενταύρων· καὶ διὰ τὴν οἰκειότητα τὴν εἰς τὸν ἰάσονα. παρ᾽ αὐτοῦ γὰρ ἔμαθε τὴν ἰατρικήν· ὅθεν καὶ ἰάσων ἐκλήθη παρὰ τοῖς ἴωσιν. Πηλείδην ἀχιλῆα· ἠκολούθησεν ἀπολλώνιος τοῖς μεθ᾽ ὅμηρον ποιηταῖς ὑπὸ χείρωνος λέγων τὸν ἀχιλλέα τραφῆναι. ὅμηρος δὲ οὐδὲν τοιοῦτον λέγει. διαπεφωνήκασι δὲ καὶ περὶ τῆς αὐτοῦ μητρός. ἐκεῖνος γὰρ πανταχοῦ θέτιδος αὐτὸν ἀποφαίνεται. λυσίμαχος ὁ ἀλεξανδρεὺς ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν νόστων κατὰ λέξιν λέγων. σουίδας γὰρ καὶ ἀριστοτέλης οἱ περὶ εὐβοίας πεπραγματευμένοι. καὶ ὁ τοὺς φρυγίους λόγους γράψας καὶ δαΐμαχος καὶ διονύσιος ὁ χαλκιδεὺς οὐ τὴν περὶ ἀχιλλέως διεσπαρμένην ἀφῆκαν ἡμῖν ἐπὶ χώρας δόξαν. ἀλλὰ τοὐναντίον. οἱ μὲν ἐκ θέτιδος αὐτὸν νομίζουσι γεγονέναι τῆς χείρωνος. δηΐμαχος δὲ ἐκ φιλομίλας τῆς ἄκτορος. ἄλλοι δ᾽ ἄλλως περὶ αὐτοῦ ἀποφαίνονται.

ΑΥΤΑΡ Ο ΓΕΞ ΥΠΑΤΟΥ ΟΡΕΟΣ ΚΙΕΝ ΑΓΧΙ ΘΑΛΑΣΣΗΣ
ΧΕΙΡΩΝ ΦΙΛΛΥΡΙΔΗΣ. ΠΟΛΙΗΙ ΔΕΠΙ ΚΥΜΑΤΟΣ ΑΓΗΙ
ΤΕΓΓΕ ΠΟΔΑΣ. ΚΑΙ ΠΟΛΛΑ ΒΑΡΕΙΗΙ ΧΕΙΡΙ ΚΕΛΕΥΩΝ,
ΝΟΣΤΟΝ ΕΠΕΥΦΗΜΗΣΕΝ ΑΚΗΔΕΑ ΝΙΣΣΟΜΕΝΟΙΣΙ.
ΣΥΝ ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΡΑΚΟΙΤΙΣ ΕΠΩΛΕΝΙΟΝ ΦΟΡΕΟΥΣΑ
ΠΗΛΕΙΔΗΝ ΑΧΙΛΗΑ ΦΙΛΩΙ ΔΕΙΔΙΣΚΕΤΟ ΠΑΤΡΙ.
ΟΙ ΔΟΤΕ ΔΗ ΛΙΜΕΝΟΣ ΠΕΡΙΗΓΕΑ ΚΑΛΛΙΠΟΝ ΑΚΤΗΝ,
ΦΡΑΔΜΟΣΥΝΗΙ ΜΗΤΙ ΤΕ ΔΑΙΦΡΟΝΟΣ ΑΓΝΙΑΔΑΟ
ΤΙΦΥΟΣ. ΟΣ Ρ ΕΝΙ ΧΕΡΣΙΝ ΕΥΞΟΑ ΤΕΧΝΗΕΝΤΩΣ
ΠΗΔΑΛΙ ΑΜΦΙΕΠΕΣΚ ΟΦΡ ΕΜΠΕΔΟΝ ΕΞΙΘΥΝΟΙ.

Μεσόδμῃ· ἰσοδόκῃ, ὅπου τίθεται ὁ ἱστὸς καὶ κλίνεται. Προτόνους δὲ τὰ ἐξ ἑκατέρου μέρους τοῦ ἱστοῦ ἐπὶ τὴν πρῷραν καὶ τὴν πρύμναν ἐκτεινόμενα σχοινία. ἠλακάτη δὲ λέγεται, τὸ λεπτότατον καὶ ἀκρότατον μέρος τοῦ ἱστοῦ κατὰ ἐρατοσθένην· ὑπὲρ ὅ ἐστι τὸ καρχήσιον. ἴκριον δέ, οἱ μὲν μέρος τοῦ ἱστοῦ λέγουσι. βέλτιον δὲ νοεῖν ἴκριον τὴν καλουμένην κεραίαν· ἧς τὰ ἄκρα, ἀκρότερα λέγονται. λέγεται δὲ ἴκρια καὶ τὰ σανιδώματα, οἷς οἱ πάσσαλοι πρόσκεινται. περόνας δὲ τοὺς πασσάλους τοὺς ἐπὶ τῶν σανιδωμάτων· ἢ τοὺς καλουμένους γόγχους οἷς τὰ σχοινία δεσμοῦσι. κάλωας δὲ τὰ σχοινία νῦν μὲν οἷς ὁ ἱστὸς ἰσχυρὸς γίνεται ἀφ' ἑκατέρου τοῦ πλαγίου τῆς νεώς.

ΔῊ ῬΑ ΤΌΤΕ ΜΈΓΑΝ ἹΣΤῸΝ ἘΝΕΣΤΉΣΑΝΤΟ ΜΕΣΌΔΜῌ.
ΔῆΣΑΝ ΔῈ ΠΡΟΤΌΝΟΙΣΙ ΤΑΝΥΣΣΆΜΕΝΟΙ ἙΚΆΤΕΡΘΕΝ.
ΚᾺΔ Δ' ΑὐΤΟῦ ΛΊΝΑ ΧΕῦΑΝ ἘΠ' ἨΛΑΚΆΤΗΝ ἘΡΎΣΑΝΤΕΣ.
ἘΝ ΔῈ ΛΙΓῪΣ ΠΈΣΕΝ ΟὖΡΟΣ ἘΠ' ἸΚΡΙΌΦΙΝ ΔῈ ΚΆΛΩΑΣ
ΞΕΣΤῇΣΙΝ ΠΕΡΌΝῌΣΙ ΔΙΑΚΡΙΔῸΝ ἈΜΦΙΒΑΛΌΝΤΕΣ.
ΤΙΣΑΊΗΝ ΕὔΚΗΛΟΙ ὙΠῈΡ ΔΟΛΙΧῊΝ ΘΈΟΝ ἌΚΡΗΝ.
ΤΟῖΣΙ ΔῈ ΦΟΡΜΊΖΩΝ ΕὐΘΉΜΟΝΙ ΜΈΛΠΕΝ ἈΟΙΔῇ
ΟἸΆΓΡΟΙΟ ΠΑΐΣ ΝΗΟΣΣΌΟΝ ΕὐΠΑΤΈΡΕΙΑΝ
ἌΡΤΕΜΙΝ. Ἣ ΚΕΊΝΑΣ ΣΚΟΠΙᾺΣ ἉΛῸΣ ἈΜΦΙΈΠΕΣΚΕ
ῬΥΟΜΈΝΗ ΚΑῚ ΓΑῖΑΝ ἸΩΛΚΊΔΑ. ΤΟῚ ΔῈ ΒΑΘΕΊΗΣ
ἸΧΘΎΕΣ ἈΐΣΣΟΝΤΕΣ ὙΠΕΡΘ' ἉΛῸΣ ἌΜΜΙΓΑ ΠΑΎΡΟΙΣ

καὶ καθόλου δὲ πᾶν σχοινίον κάλως λέγεται. διὸ καὶ διαιροῦντες αὐτούς, οἷς μὲν καθέλκεται τὸ ἱστίον μεσουρίας λέγουσιν. οἷς δὲ ἰσχυροποιεῖται ὁ ἱστός, ἐξ ἑκατέρου μέρους ἐπὶ τὴν πρῷραν προτόνους· τοὺς δὲ κατὰ τὰς γωνίας, πόδας. ἐφεξῆς δὲ τούτων προσόδας. μεθ' οὓς εἰσὶν οἱ καλούμενοι τέρθριοι. εἶτα οὓς λέγουσι μέσους. διακριδὸν δέ, ἀντὶ τοῦ διωρισμένως καὶ ἐκτεταγμένως. ὅταν οὖν λέγῃ ἐπὶ τὴν ἠλακάτην ἐρύσαι τὰ λίνα, τοῦτό φησιν. ὅτι μέχρι τοῦ ἀκροτάτου μέρους τοῦ ἱστοῦ ἀνείλκυσαν τὰ ἱστία. Ἰστέον ὅτι ἐρατοσθένης ἐν τῷ ἀρχιτεκτονικῷ, μέρη ταῦτα φησὶν ἱστοῦ. πτέρνη. θωράκιον. ἠλακάτη. καρχήσιον. κεραία. ἴκριον. Τίσαιον δὲ ἀκρωτήριον θεσσαλίας. οἱ δὲ θεσπρωτίας. Εὐθήμονι. εὖ διατεθειμένῃ. ἐν ῥυθμῷ ἐν πηκτῷ.

γενέσθαι γὰρ τὸ ποιῆσαι. τὴν ἄρτεμιν ὑμνεῖ διὰ τὸ τὸν τόπον ἱερὸν αὐτῆς εἶναι.
Ἄπλετοι· ἀπροσπέλαστοι. μεγάλοι. διασκαίροντες καὶ διανηχόμενοι. διὰ δὲ
τοῦ ἄμμιγα τὸ τοῦ μέλους θελκτικὸν σημαίνει. οἷον οἱ μηκέτι ἑαυτοὺς βλάπτον-
τες. ἀλλὰ μεθ' ἡσυχίας ἑπόμενοι. Νόμιον μέλος· ποιμενικὸν παρὰ τοὺς
νομέας. ἢ νόμιον μέλος ὕμνος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οὕτω λεγόμενος. Ἠερίη
πολυλήιος· ἡ θεσσαλία. παρὰ τὸ μέλαιναν εἶναι τὴν γῆν. οὕτω γὰρ καὶ τὴν αἴγυ-
πτον ἠερίαν φασίν. ἢ ἠερία ἀντὶ τοῦ πρωία. ἀπὸ τοῦ ἦρι. Πελασγῶν· τῶν θεσσα-
λῶν. ἀπὸ πε-
λασγοῦ τοῦ ἰνά-
χου. ἢ ἀπὸ πε-
λασγῶν ἔθνους
βαρβαρικοῦ οἰ-
κήσαντος τὴν
θεσσαλίαν καὶ
τὸ ἄργος. ἢ ἀ-
πὸ πελασγοῦ
τοῦ ποσειδῶνος
υἱοῦ καὶ λαρί-
σης. στάφυλος
δὲ ὁ ναυκρατί-

ΑΠΛΕΤΟΙ ΥΓΡΑ ΚΕΛΕΥΘΑ ΔΙΑΣΚΑΙΡΟΝΤΕΣ ΕΠΟΝΤΟ.
ΩΣ ΔΟΠΟΤ' ΑΓΡΑΥΛΟΙΟ ΚΑΤ' ΙΧΝΙΑ ΣΗΜΑΝΤΗΡΟΣ
ΜΥΡΙΑ ΜΗΛ' ΕΦΕΠΟΝΤΑΙ ΑΔΗΝ ΚΕΚΟΡΗΜΕΝΑ ΠΟΙΗΣ
ΕΙΣ ΑΥΛΙΝ Ο ΔΕ Τ' ΕΙΣΙ ΠΑΡΟΣ ΣΥΡΙΓΓΙ ΛΙΓΕΙΗ.
ΚΑΛΑ ΜΕΛΙΖΟΜΕΝΟΣ ΝΟΜΙΟΝ ΜΕΛΟΣ. ΩΣ ΑΡΑ ΤΟΙΓΕ
ΩΜΑΡΤΕΥΝ. ΤΗΝ Δ' ΑΙΕΝ ΕΠΑΣΣΥΤΕΡΟΣ ΦΕΡΕΝ ΟΥΡΟΣ.
ΑΥΤΙΚΑ Δ' ΗΕΡΙΗ ΠΟΛΥΛΗΙΟΣ ΑΙΑ ΠΕΛΑΣΓΩΝ
ΑΥΕΤΟ. ΠΗΛΙΑΔΑΣ ΔΕ ΠΑΡΕΞΗΜΕΙΒΟΝ ΕΡΙΓΝΑΣ
ΑΙΕΝ ΕΡΙΠΡΟΘΕΟΝΤΕΣ. ΕΔΥΝΕ ΔΕ ΣΗΓΙΑΣ ΑΚΡΗ.
ΦΑΙΝΕΤΟ Δ' ΕΙΝΑΛΙΗ ΣΚΙΑΘΟΣ. ΦΑΙΝΟΝΤΟ Δ' ΑΓΩΘΕΝ.

της πελασγὸν φησὶν ἀργεῖον τὸ γένος. μετοικῆσαι δὲ εἰς θεσσαλίαν. καὶ ἀπ' αὐ-
τοῦ πελασγίαν τὴν θεσσαλίαν κληθῆναι. ὅτι δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ ἀργεῖοι ἐκαλοῦντο
πελασγοὶ σοφοκλῆς ἐν ἰνάχῳ φησί. καὶ οἱ τυρσηνοὶ δὲ πελασγοί. Ερίπνας·
ἀπορρῶγας. κολώνας. σπήλαια κρημνώδη. λέγουσι δὲ οὕτω καὶ τὰς οἰκίας ἀ-
πὸ τοῦ ἐρηρεῖσθαι. ἐρίπνη δὲ λέγεται ἐπὶ τοῦ ἀκρωτηρίου παρὰ τὸ ἄγαν πνέε-
σθαι. Σηπιάς· ἀκρωτήριον ἐν ἰωλκῷ οὕτω καλούμενον διὰ τὸ τὴν θέτιν ἐν-
ταῦθα εἰς σηπίαν μεταβληθῆναι διωκομένην ὑπὸ πηλέως. Εἰναλίη σκία-
θος· ἡ παραθαλασσία.

νῆσος γὰρ ἡ σκίαθος τῆς θεσσαλίας ἐγγὺς εὐβοίας, ἧς καὶ σιμωνίδης μέμνηται. Πειρεσιαὶ δὲ πόλις μαγνησίας. μάγνησσα δὲ πόλις τῇ χώρᾳ ὁμωνύμως. ὑπεύδιος ἄγαν εὔδιος καὶ παραθαλάσσιος. Μάγνησσα· τὴν μαγνησίαν λέγει τὴν κατὰ θεσσαλίαν· ἔστι γὰρ καὶ ἑτέρα μαγνησία περὶ ἔφεσον ἐκτισμένη ὑπὸ λευκίππου τοῦ καρὸς μετοικήσαντος ἐκεῖ σὺν μάγνησι τοῖς ἐκ κρήτης. μάγνησσα θ' ὑπεύδιος· ὁμοῦ σὺ

ΠΕΙΡΕΣΙΑΙ. ΜΑΓΝΗΣΣΑ Θ' ΥΠΕΥΔΙΟΣ ΗΠΕΙΡΟΙΟ
ΑΚΤΗ ΚΑΙ ΤΥΜΒΟΣ ΔΟΛΟΠΗΙΟΣ. ΕΝΘ' ΑΡΑ ΤΟΙ ΓΕ
ΕΣΠΕΡΙΟΙ ΑΝΕΜΟΙΟ ΠΑΛΙΝ ΠΝΟΙΗΙΣΙΝ ΕΚΕΛΣΑΝ.
ΚΑΙ ΜΙΝ ΚΥΔΑΙΝΟΝΤΕΣ ΥΠΟ ΚΝΕΦΑΣ ΕΝΤΟΜΑ ΜΗΛΩΝ
ΚΕΙΑΝ ΟΡΙΝΟΜΕΝΗΣ ΑΛΟΣ ΟΙΔΜΑΤΙ. ΔΙΠΛΟΑ Δ' ΑΚΤΑΙΣ
ΗΜΑΤ' ΕΛΙΝΥΕΣΚΟΝ. ΑΤΑΡ ΤΡΙΤΑΤΩΙ ΠΡΟΕΗΚΑΝ
ΝΗΑ ΤΑΝΥΣΣΑΜΕΝΟΙ ΠΕΡΙΩΣΙΟΝ ΥΨΟΘΙ ΛΑΙΦΟΣ
ΤΗΝ Δ' ΑΚΤΗΝ ΑΦΕΤΑΣ ΑΡΓΟΥΣ ΕΤΙ ΚΙΚΛΗΣΚΟΥΣΙΝ.
ΕΝΘΕΝ ΔΕ ΠΡΟΤΕΡΩΣΕ ΠΑΡΕΞΕΘΕΟΝ ΜΕΛΙΒΟΙΑΝ
ΑΚΤΗΝ Τ' ΑΙΓΙΑΛΟΝ ΤΕ ΔΥΣΗΝΕΜΟΝ ΕΙΣΟΡΟΩΝΤΕΣ.

οὐ τραχεῖά τις οὐδὲ πετρώδης· ἀλλ' ὁμαλή τις καὶ εὔδιος. Καί μιν κυδαίνοντες· τὸν δόλοπα. ὁ δὲ δόλοψ ἑρμοῦ υἱός, ὃς ἐν μαγνησίᾳ τῇ πόλει ἀπώλετο καὶ αὐτόθι τάφον παρὰ τῷ αἰγιαλῷ ἔσχεν, ὡς κλέων ἐν πρώτῳ τῶν ἀργοναυτικῶν. τοῖς μὲν οὖν κατοιχομένοις ὡς περὶ ἡλίου δυσμὰς ἐναγίζουσι· τοῖς δὲ οὐρανίδαις ὑπὸ τὴν ἕω ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου. ἔντομα δὲ τὰ σφάγια κυρίως τὰ τοῖς νεκροῖς ἐναγιζόμενα διὰ τὸ ἐν τῇ γῇ αὐτῶν ἀποτέμνεσθαι τὰς κεφαλάς. οὕτω γὰρ θύουσι τοῖς χθονίοις· τοῖς δὲ οὐρανίοις ἄνω ἀναστρέφοντες τὸν τράχηλον σφάζουσιν. ὅμηρος· αὐέρυσαν μὲν πρῶτα. ἄλλοι δὲ ἔντομα φασὶ τοῖς τεθνεῶσιν ἐναγίζον ὡς ἄγονα τοῖς ἀγόνοις· τοῖς δὲ οὐρανίοις θεοῖς ἔνορχα ἔθυον. λείπει δὲ ἡ παρὰ πρόθεσις· ἵν' ᾖ ἔθυον τῷ δόλοπι παρὰ τῷ οἴδματι τῆς θαλάσσης.

Ἐλινύεσκον· περὶ τὸ αὐτὸ διέτριβον ἢ ἐστρεύγοντο ἐμποδιζόμενοι τῆς ὁδοῦ.

Μελίβοια· πόλις θεσσαλίας.

Ὁμόλην· Ὁμόλη ὄρος Θεσσαλίας οὕτω καλούμενον ἢ πόλις Θράκης. Οὐδ' ἔτι δηρόν· ὁ λόγος· οὐκ ἔμελλον μετὰ πολὺ παρέρχεσθαι τὰ ῥεύματα τοῦ ποταμοῦ. Τὸ δὲ ὑπεκβαλεῖν, τὸ ἀμεῖψαι τὰ ῥεῖθρα τοῦ Ἀμύρου ποταμοῦ σημαίνει. Εὐρυμένας δὲ φάραγγας τὰς εἰς τὸ πλάτος ἀνεῳγμένας. Ἀμύροιο ῥέεθρα· Ἄμυρος Θεσσαλίας ποταμὸς ἐκρέων μετὰ τὴν Μελίβοιαν κείμενος· προσαγορευόμενος ἀπὸ Ἀμύρου τοῦ υἱοῦ Ποσειδῶνος. ἔστι δὲ καὶ ἡ πόλις αὐτόθι. Ὄσσης· Ὄσσα ὄρος πρὸς τῷ τέλει τῆς Θεσσαλίας μεθ' ὃ διαδέχεται ἡ Μακεδονία. Κλίτεα δὲ τὰς ἀνακλίσεις τῶν ὀρῶν

ΗΩΘΕΝ ΔΟΜΟΛΗΝ ΑΥΤΟΣΧΕΔΟΝ ΕΙΣΟΡΟΩΝΤΕΣ
ΠΟΝΤΩι ΚΕΚΛΙΜΕΝΗΝ ΠΑΡΕΜΕΤΡΕΟΝ. ΟΥΔΕΤΙ ΔΗΡΟΝ
ΜΕΛΛΟΝ ΥΠΕΚ ΠΟΤΑΜΟΙΟ ΒΑΛΕΙΝ ΑΜΥΡΟΙΟ ΡΕΕΘΡΑ.
ΚΕΙΘΕΝ ΔΕΥΡΥΜΕΝΑΣ ΤΕ ΠΟΛΥΚΛΥΣΤΟΥΣ ΤΕ ΦΑΡΑΓΓΑΣ
ΟΣΣΗΣ, ΟΥΛΥΜΠΟΙΟ ΤΕΣΕΔΡΑΚΟΝ. ΑΥΤΑΡ ΕΠΕΙΤΑ
ΚΛΙΤΕΑ ΠΑΛΛΗΝΑΙΑ ΚΑΝΑΣΤΡΑΙΗΝ ΥΠΕΡ ΑΚΡΗΝ
ΗΝΥΣΑΝ ΕΝΝΥΧΙΟΙ ΠΝΟΙΗι ΑΝΕΜΟΙΟ ΘΕΟΝΤΕΣ.
ΗΡΙ ΔΕ ΝΙΣΣΟΜΕΝΟΙΣΙΝ ΑΘΩ ΑΝΕΤΕΛΛΕ ΚΟΛΩΝΗ
ΘΡΗΙΚΙΗ. Η ΤΟΣΣΟΝ ΑΠΟΠΡΟΘΙ ΛΗΜΝΟΝ ΕΟΥΣΑΝ,
ΟΣΣΟΝ ΕΣ ΕΝΔΙΟΝ ΚΕΝ ΕΥΣΤΟΛΟΣ ΟΛΚΑΣ ΑΝΥΣΣΑΙ
ΑΚΡΟΤΑΤΗι ΚΟΡΥΦΗι ΣΚΙΑΕΙ, ΚΑΙ ΕΣΑΧΡΙ ΜΥΡΙΝΗΣ.

ἢ βάσεις. Παλλήνη δὲ ὄρος Θράκης καὶ πόλις ὅθεν ἦν Πρωτεύς. Κάναστρα δὲ ἀκρωτήριον τῆς Παλλήνης. Ὄλυμποι δέ εἰσιν ἕξ· Μακεδονίας, Θεσσαλίας, Ἰωνίας, ἐν ᾧ καὶ Ὀλύμπια φησὶν Ἀπολλόδωρος ἄγεσθαι. Μυσίας, Κιλικίας, Ἤλιδος, Ἀρκαδίας. Ἄθω· Ἄθως ὄρος Θράκης ὑψηλότατον. ἡ δὲ διάνοια· ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ ὁ Ἄθως αὐτοῖς ἀνεφάνη ἀπέχων τῆς Λήμνου τοσοῦτον, ὅσον ἂν ναῦς πλεύσασα ἀπὸ ἠοῦς μέχρι μεσημβρίας πλοῦν διανύσῃ. καὶ τοσοῦτον φησὶν ἀπέχουσαν τὴν Λῆμνον, ὅμως σκιάζει διὰ τὸ ὕψος παρακλίνοντος τοῦ ἡλίου. οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ μέχρι Μυρίνης. πόλις δέ ἐστιν ἡ Μυρίνη πρὸς τῷ τέλει τῆς Λήμνου. δίπολις γάρ ἐστιν ἡ Λῆμνος. ἔχει γὰρ Ἡφαιστίαν καὶ Μυρίνην. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Μυρίνης τῆς Θόαντος γυναικὸς, Κρηθέως δὲ θυγατρός. Καὶ ἐσάχρι· περιττὸς ὁ καὶ σύνδεσμος.

Σιντηίδα· ἐπιθετικῶς Σιντηὶς ἡ Λῆμνος. Τυρσηνοὶ γὰρ αὐτὴν πρῶτοι ᾤκησαν βλαπτικώτατοι ὄντες· ἢ τῶν ὑπὸ τῶν βαρβάρων οἰκηθεισῶν. καὶ ὅμηρος· ᾤχετο ἐς λῆμνον μετὰ σίντιας ἀγριοφώνους. ἑλλάνικος δέ φησι σίντιας ὀνομασθῆναι τοὺς λημνίους, διὰ τὸ πρώτους ὅπλα ποιῆσαι πολεμικὰ πρὸς τὸ σίνεσθαι τοὺς πλησίον καὶ βλάπτειν. Ἔνθ' ἄμυδις· αἱ λήμνιαι γυναῖκες ἐπὶ πολὺ τῆς ἀφροδίτης τιμῶν καταλιγωρήσασαι, καθ' ἑαυτῶν τὴν θεὸν ἐκίνησαν. πάσαις γὰρ δυσοσμίαν ἐνέβαλεν ὡς μηκέτι αὐτὰς τῶν ἀνδρῶν ἀρέσκειν. τῶν δὲ πρὸς θρᾷκας ἐχόντων πόλεμον καὶ πολλάκις ἐκεῖθεν αἰχμαλώτους λαμβανόντων. καὶ ἀποστρεφομένων τὰς συνουσίας γαμετὰς

ΤΟΙΣΙΝ ΔΑΥΤΗΜΑΡ ΜΕΝ ΑΕΝ ΚΑΙ ΕΠΙ ΚΝΕΦΑΣ ΟΥΡΟΣ
ΠΑΓΧΥ ΜΑΛΑ ΚΡΑΙΠΝΟΣ. ΤΕΤΑΝΥΣΤΟ ΔΕ ΛΑΙΦΕΑ ΝΗΟΣ.
ΑΥΤΑΡ ΑΜ ΗΕΛΙΟΙΟ ΒΟΛΑΙΣ ΑΝΕΜΟΙΟ ΛΙΠΟΝΤΟΣ
ΕΙΡΕΣΙΗι ΚΡΑΝΑΗΝ ΣΙΝΤΗΙΔΑ ΛΗΜΝΟΝ ΙΚΟΝΤΟ.
ΕΝΘ ΑΜΥΔΙΣ ΠΑΣ ΔΗΜΟΣ ΥΠΕΡΒΑΣΙΗιΣΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
ΝΗΛΕΙΩΣ ΔΕΔΜΗΤΟ ΠΑΡΟΙΧΟΜΕΝΩι ΛΥΚΑΒΑΝΤΙ
ΔΗ ΓΑΡ ΚΟΥΡΙΔΙΑΣ ΜΕΝ ΑΠΗΝΗΝΑΝΤΟ ΓΥΝΑΙΚΑΣ
ΑΝΕΡΕΣ ΕΧΘΗΡΑΝΤΕΣ. ΕΧΟΝ Δ ΕΠΙ ΛΗΙΑΔΕΣΣΙ
ΤΡΗΧΥΝ ΕΡΟΝ. ΤΑΣ ΑΥΤΟΙ ΑΓΙΝΕΟΝ ΑΝΤΙΠΕΡΗΘΕΝ
ΘΡΗΙΚΙΗΝ ΔΗιΟΥΝΤΕΣ. ΕΠΕΙ ΧΟΛΟΣ ΑΙΝΟΣ ΟΠΑΖΕ
ΚΥΠΡΙΔΟΣ. ΟΥΝΕΚΑ ΜΙΝ ΓΕΡΑΩΝ ΕΠΙ ΔΗΡΟΝ ΑΤΙΣΑΝ.
Ω ΜΕΛΕΑΙ. ΖΗΛΟΙΟ Τ ΕΠΙΣΜΥΓΕΡΩΣ ΑΚΟΡΗΤΟΙ.

κατὰ τῆς θεοῦ ὀργὴν ἐψηφίσαντο αἱ γυναῖκες νύκτωρ τοὺς ἄνδρας ἀνελεῖν. καὶ οὐ μόνον τοῦτο ἐποίησαν. ἀλλὰ καὶ τὰς αἰχμαλώτους ἀνεῖλον. δείσασαι δὲ μὴ οἱ παῖδες ἀνδρωθέντες τιμωρήσονται αὐτάς, πᾶν ὁμοῦ τὸ ἄρσεν γένος ἀνεῖλον. Ἀντιπέρηθεν· ἐξεναντίας. οὕτω γὰρ κεῖται ἡ θρᾴκη τῆς λήμνου. ληιάδας τὰς αἰχμαλώτους. Ἄτισαν· οὐκ ἐτίμησαν. ἰστέον δὲ ὅτι τῶν ἀμφιγνοούντων ὅτι κατὰ χόλον τῆς ἀφροδίτης αἱ λημνιάδες δύσοσμοι ἐγένοντο. μυρτίλος ἐν πρώτῳ λεσβικῶν διαφέρεται. καί φησι τὴν μήδειαν παραπλεύσασαν διὰ ζηλοτυπίαν ῥίψαι εἰς τὴν λῆμνον φάρμακον. καὶ δυσοσμίαν γενέσθαι ταῖς γυναιξίν. εἶναί τε μέχρι τοῦ νῦν κατ' ἐνιαυτὸν ἡμέραν τινά. ἐν ᾗ διὰ τὴν δυσωδίαν ἀποστρέφονται τὰς γυναῖκας ἄνδρες τε καὶ υἱεῖς.

Οἵη δ' ἐκ πασέων. ἀκότως ἡ ὑψιπύλη οὐκ ἀπέκτεινε τὸν πατέρα· πρῶτον μὲν διότι πατήρ. ἔδωκε τὴν ὀφειλομένην τῷ θόαντι σωτηρίαν· δεύτερον δὲ διὰ τὴν ἡλικίαν. καὶ ὅτι οὐκ αἴτιος ἦν αὐτὸς οὐδὲ συνεργὸς τῆς τῶν ἄλλων λημνιάδων ἀσελγείας. Ἐς οἰνοίην ἐρύσαντο. εἴληφε τὴν ἱστορίαν παρὰ θεολύτου. σίκινος δὲ ἐστι νῆσος τις πρὸ τῆς εὐβοίας τὸ πρότερον οἰνοίη καλουμένη διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ἀμπελόφυτον. μνημονεύει δὲ τῆς μετονομασίας ξεναγόρας. λέγων ὅτι μετωνομάσθαι ἀπὸ σικίνου τοῦ θόαντος καὶ οἰνοΐδος νύμφης. ὅτι δὲ ἐνθάδε θόας ἐσώθη, καὶ κλέων ὁ κουριεὺς ἱστορεῖ. καὶ ἀσκληπιάδης ὁ μυρλεανὸς δεικνὺς ὅτι παρὰ κλέωνος ταῦτα πάντα μετήνεγκεν ἀπολλώνιος. Ἐπακτῆρες. ἀντὶ τοῦ ἁλιεῖς. ἐπὶ νήσου κυνηγοὺς οὐδεὶ λέγειν. Ταῖσι δὲ βουκολίαι τε. λοιπὸν γὰρ διὰ τὸ ἀνδρῶν πολὺν χρόνον στερίσκεσθαι τὴν νῆσον ἡ πεῖρα αὐτὰς καὶ εἰς ἀνδρεῖον μετέβαλεν βίον καὶ ἐπιτήδευμα. Ἦ θαμὰ δὴ παπταίνον. ὁ ἦ σύνδεσμος ἰσοδυναμεῖ τῷ δή. ὡς τεκμαίρεσθαι τὸν δὴ σύνδεσμον. ὡς παρ' ὁμήρῳ ἦ δὴ λοίγια. ἐκ παραλλήλου.

ΟΥΚ ΟΙΟΝ ΣΥΝ ΤΗΙΣΙΝ ΕΟΥΣ ΕΡΡΑΙΣΑΝ ΑΚΟΙΤΑΣ
ΑΜΦ' ΕΥΝΗΙ. ΠΑΝ Δ' ΑΡΣΕΝ ΟΜΟΥ ΓΕΝΟΣ. ΩΣ ΚΕΝ ΟΠΙΣΣΩ
ΜΗ ΤΙΝΑ ΛΕΥΓΑΛΕΟΙΟ ΦΟΝΟΥ ΤΙΣΕΙΑΝ ΑΜΟΙΒΗΝ·
ΟΙΗ Δ' ΕΚ ΠΑΣΕΩΝ ΓΕΡΑΡΟΥ ΠΕΡΙΦΕΙΣΑΤΟ ΠΑΤΡΟΣ
ΥΨΙΠΥΛΕΙΑ ΘΟΑΝΤΟΣ Ο ΔΗ ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΝ ΑΝΑΣΣΕ.
ΛΑΡΝΑΚΙ Δ' ΕΝ ΚΟΙΛΗΙ ΜΙΝ ΥΠΕΡΘ' ΑΛΟΣ ΗΚΕ ΦΕΡΕΣΘΑΙ
ΑΙ ΚΕ ΦΥΓΗΙ. ΚΑΙ ΤΟΝ ΜΕΝ ΕΣ ΟΙΝΟΙΗΝ ΕΡΥΣΑΝΤΟ
ΠΡΟΣΘΕΝ. ΑΤΑΡ ΣΙΚΙΝΟΝ ΓΕ ΜΕΘΥΣΤΕΡΟΝ ΑΥΔΗΘΗΣΑΝ
ΝΗΣΟΝ ΕΠΑΚΤΗΡΕΣ ΣΙΚΙΝΟΥ ΑΠΟ ΤΟΝ ΡΑ ΘΟΑΝΤΙ
ΝΗΙΑΣ ΟΙΝΟΙΗ ΝΥΜΦΗ ΤΕΚΕΝ ΕΥΝΗΘΕΙΣΑ.
ΤΑΙΣΙ ΔΕ ΒΟΥΚΟΛΙΑΙ ΤΕ ΒΟΩΝ. ΧΑΛΚΕΙΑ ΤΕ ΔΥΝΕΙΝ
ΤΕΥΧΕΑ. ΠΥΡΟΦΟΡΟΥΣ ΤΕ ΔΙΑΤΜΗΞΑΣΘΑΙ ΑΡΟΥΡΑΣ
ΡΗΙΤΕΡΟΝ ΠΑΣΗΙΣΙΝ ΑΘΗΝΑΙΗΣ ΠΕΛΕΝ ΕΡΓΩΝ.
ΟΙΣ ΑΙΕΙ ΤΟ ΠΑΡΟΙΘΕΝ ΟΜΙΛΕΟΝ. ΑΛΛΑ ΓΑΡ ΕΜΠΗΣ
Η ΘΑΜΑ ΔΗ ΠΑΠΤΑΙΝΟΝ ΕΠΙ ΠΛΑΤΥΝ ΟΜΜΑΣΙ ΠΟΝΤΟΝ.
ΔΕΙΜΑΤΙ ΛΕΥΓΑΛΕΩΙ. ΟΠΟΤΕ ΘΡΗΙΚΕΣ ΙΑΣΙ.

Τῷ καὶ ὅτε. ἔλεγον γὰρ αὐτοὺς ὡς εἰς πόλεμον ἐλήλυθον. Μυρίνη πόλις τῆς Λήμνου. ἧς καὶ ἀνωτέρω μέμνηται. Θυιάσιν ὠμοβόροις. μαινάσιν. ἔνθεν καὶ τὴν Σεμέλην Θυώνην καλοῦσιν. ἐπειδὴ Αἰσχύλος ἔγκυον αὐτὴν παρεισήγαγεν οὖσαν καὶ ἐνθεαζομένην. ὁμοίως δὲ καὶ τὰς ἐφαπτομένας τῆς γαστρὸς αὐτῆς ἐνθεαζομένας. ἄλλως. μαινάσι. βάκχαις. καὶ ἡ Σεμέλη Θυώνη παρὰ τὸ θύειν καὶ ὁρμᾶν. μαινομένας. τὸ δὲ ὠμοβόροις. ὅτι πολλάκις τῇ μανίᾳ κατασχεθεῖσαι καὶ ὠμὰ σπαράγματα ἐσθίουσιν ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν βάκχαις φησίν. Θοαντιάς. δύο τύποι εἰσὶ τῶν θηλυκῶν πατρωνυμικῶν. ὁ εἰς ας οἷον πωλιάς. καὶ ὁ εἰς ις οἷον πελοπίς. καὶ ταῦτα δὲ εἰς ας μεταβάλλει τὴν τελευταίαν. παρεντιθεμένου τοῦ ι. ἵνα μὴ εἴη κακόφωνα. Τείως δ' αὖτ' ἐκ νηός. ἐν τοσούτῳ ἐν ὅσῳ αὗται ὡπλίζοντο. ἐπεκτέταται δὲ τὸ τέως κείμενον ἀντὶ τοῦ ἕως. ἕως δή. Σφωϊτέροιο. ἀκαίρως τῷ δυϊκῷ ἐχρήσατο ἀντὶ ἑνικοῦ. Ἀπροφάτους. ἀπροσφωνήτους ἀπροφασίστους. Ἐπιδέδρομε λήθη. ὅτι λέγονται οἱ τεθνηκότες λήθην τῶν γεγονότων αὐτοῖς ἐν τῇ ζωῇ λαμβάνειν. οὗτος οὖν φησι καὶ τεθνηκὼς εἰς λήθην οὐκ ἔπεσεν. καὶ μετεμψυχωθεὶς κατὰ τὸν τῶν φιλοσόφων λόγον, ἤδη τις ἦν διὰ τὰς τοῦ ἑρμοῦ βουλάς.

ΤΩι ΚΑῚ ὍΤ' ἘΓΓΎΘΙ ΝΉΣΟΥ ἘΡΕΣΣΟΜΈΝΗΝ ἼΔΟΝ ἈΡΓΏ,
ΑὐΤΊΚΑ ΓΑΣΣΥΔΊΗι ΓΥΛΈΩΝ ἜΚΤΟΣΘΕ ΜΥΡΊΝΗΣ
ΔΉΙΑ ΤΕΎΧΕΑ ΔΥ͂ΣΑΙ ἘΣ ΑἸΓΙΑΛῸΝ ΠΡΟΧΈΟΝΤΟ
ΘΥΪ́ΑΣΙΝ ὨΜΟΒΌΡΟΙΣ ἼΚΕΛΑΙ. ΦᾺΝ ΓᾺΡ ΓΟΥ ἹΚΆΝΕΙΝ
ΘΡΗΙ͂ΚΑΣ. ἩΔ' ἍΜΑ ΤΟΙ͂ΣΙ ΘΟΑΝΤΙᾺΣ ὙΨΙΠΎΛΕΙΑ
ΔΥ͂Ν' ἘΝῚ ΤΕΎΧΕΣΙ ΓΑΤΡΌΣ, ἈΜΗΧΑΝΊΗι Δ' ἘΧΈΟΝΤΟ
ἌΦΘΟΓΓΟΙ. ΤΟΙ͂ΟΝ ΣΦΙΝ ἘΠῚ ΔΈΟΣ ἨΩΡΕΙ͂ΤΟ.
ΤΕΊΩΣ Δ' ΑὖΤ' ἘΚ ΝΗΌΣ ἈΡΙΣΤΗ͂ΕΣ ΓΡΟΈΗΚΑΝ
ΑἸΘΑΛΊΔΗΝ ΚΉΡΥΚΑ ΘΟΌΝ. ΤΩι ΠΈΡ ΤΕ ΜΈΛΕΣΘΑΙ
ἈΓΓΕΛΊΑΣ ΚΑῚ ΣΚΗ͂ΓΤΡΟΝ ἘΓΈΤΡΕΠΟΝ ἙΡΜΕΊΑΟ
ΣΦΩΪΤΈΡΟΙΟ ΤΟΚΗ͂ΟΣ ὍΣ ΟἹ ΜΝΗ͂ΣΤΙΝ ΓΌΡΕ ΠΆΝΤΩΝ
ἌΦΘΙΤΟΝ. ΟὐΔ' ἜΤΙ ΝΥ͂Ν ΓΕΡ ἈΓΟΙΧΟΜΈΝΟΥ ἈΧΈΡΟΝΤΟΣ
ΔΊΝΑΣ ἈΠΡΟΦΆΤΟΥΣ ΨΥΧῊΝ ἘΓΙΔΈΔΡΟΜΕ ΛΉΘΗ.

Φερεκύδης δέ φησιν ὅτι δῶρον εἶχε παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ ὁ Αἰθαλίδης, τὸ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ποτὲ μὲν εἰς ᾅδου, ποτὲ δὲ ἐν τοῖς ὑπὲρ τὴν γῆν τόποις εἶναι. φασὶ δὲ τοῦτον τὸν Αἰθαλίδην οἱ Πυθαγορικοὶ τῆς ψυχῆς οὔσης ἀφθάρτου, κατὰ μὲν τοὺς Τρωϊκοὺς χρόνους ἀναβιώσαντα Εὔφορβον εἶναι τὸν Πάνθου. ἔπειτα ἐκ τούτου Πύρρον τὸν Κρῆτα. εἶτα Ἡλεῖον τινά, οὗ τὸ ὄνομα ἀγνοεῖται. μετὰ ταῦτα αὐτὸν τὸν Πυθαγόραν. Πυθαγόρας δὲ ἐν τῷ μεταγγίζεσθαι τὰς ψυχὰς καὶ παρεισδύνειν εἰς ἕτερα σώματα φησὶν ὅτι γένοιτο μὲν πρῶτον Αἰθαλίδης. εἶτα Εὔφορβος ἥρως. εἶτα Ἑρμοῦ υἱὸς Ἡσαμίας ἑταίρας καὶ Πυθαγόρας. τὴν δὲ μνήμην αὐτῷ παρέπεσθαι τῷ κεχαρίσθαι Ἑρμῆν τῷ Αἰθαλίδῃ ὤμοτι.

ἀλλ' ἥγ' ἔμπεδον αἰὲν ἀμειβομένη μεμόρηται,
ἄλλοθ' ὑποχθονίοις ἐναρίθμιος, ἄλλοτ' ἐς αὐγὰς
ἠελίου ζωοῖσι μετ' ἀνδράσιν. ἀλλὰ τί μύθους
Αἰθαλίδεω χρειώ με διηνεκέως ἀγορεύειν;
ὅς ῥα τόθ' Ὑψιπύλην μειλίξατο δέχθαι ἰόντας
ἤματος ἀνυμένοιο διὰ κνέφας. οὐδὲ μὲν ἠοῖ
πείσματα νηὸς ἔλυσαν ἐπὶ πνοιῇ βορέαο.
Λημνιάδες δὲ γυναῖκες ἀνὰ πτόλιν ἷζον ἰοῦσαι
εἰς ἀγορήν. αὐτὴ γὰρ ἐπέφραδεν Ὑψιπύλεια.
Καί ῥ' ὅτε δὴ μάλα πᾶσαι ὁμιλαδὸν ἠγερέθοντο,
αὐτίκα ῥ' ἥγ' ἐνὶ τοῖσιν ἐποτρύνουσ' ἀγόρευεν.
Ὦ φίλαι. εἰ δ' ἄγε δὴ μενοεικέα δῶρα πόρωμεν
ἀνδράσιν. οἷά τ' ἔοικεν ἄγειν ἐπὶ νηὸς ἔχοντας,

Μεμόρηται· κατὰ ἔκθλιψιν τοῦ ι. ἔστι γὰρ μεμοίραται. ἀντὶ τοῦ κεκλήρωται. Αἰθαλίδης δὲ κῆρυξ τῶν Ἀργοναυτῶν. ἑτερήμερος ὥς φησιν· ὥστε μίαν μὲν ὑπὸ τὸν ᾅδην, μίαν δὲ ὑπὸ τὴν ἡμέραν διάγειν. Μειλίξατο· παρεκάλεσεν. ἔπεισε τῷ λόγῳ συνετὸς ὤν. καὶ γέγονε παρὰ τὸ ὁμηρικόν. ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἰδῇ. Ἤματος ἀνυμένοιο· τῆς ἡμέρας ἐπὶ δύσιν ἀνυμένης. Πείσματα· τὰ τῆς πρώρας σχοινία. ὁ δὲ λόγος· καίτοι τῇ πνοῇ οὔσῃ τῇ βορέου ἐπιτηδείᾳ τοῖς Ἀργοναύταις πρὸς τὸν πλοῦν, ὅμως οὐκ ἔλυσαν τὰ σχοινία.

Λαρόν· ἡδὺν ἀπολαυστικόν. παρὰ τὸ λῶ πεποίηται ὃ σημαίνει τὸ θέλω. ἤϊα δὲ νῦν ἐφόδια βρώματα. Μὴ δ' ἄμμε· δῶμεν αὐτοῦ χρείας, ἵνα ἐκτὸς τῶν πύργων μένωσιν ἀπρόσοδοι πρὸς ἡμᾶς. μήπως διὰ τὴν τῶν ἐπιτηδείων ἀνάγκην ἢ χρείαν εἰσιόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀκριβῶς τὰ καθ' ἡμᾶς μάθωσιν. Ἡμετέρη μὲμ νῦμ· κατ' ἔγκλισιν τὸ νῦν ἀναγνωστέον· οὐ γὰρ δηλοῖ χρόνον. ἀλλ' ἴσον ἐστὶ τὸ δή. ἐκ παραλλήλου δὲ διὰ τὸ μέτρον. Ὑμέων δ' εἴ τις· παρὰ τὸ ὁμηρικόν· νῦν δ' εἴ τις τῆσδε γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι. Ῥικνοῖσι· ῥυσοῖς. ἡ δὲ λέξις παρὰ Καλλιμάχῳ· καὶ μὰ τὸ ῥικνὸν συφαρεμόν. διασκευάζει δὲ ὁμηρικῶς τὴν γραῦν οὕτως· ὃς δὴ γήραϊ κυφὸς ἔην. Ἐπιχνοάουσαι· ὡς χνοῦν ἔχουσαι τὰς λευκὰς φυομένας θρίχας. Μόλις· κακῶς διὰ τοῦ λ. ἔδει γὰρ διὰ τοῦ γ. μόγις παρὰ τὸμ μόγον. Ἐπαυρέσθαι· ἐὰν μὲν παροξυτόνως ἔσται ἀόριστος ἀντί τοῦ ἀπολαῦσαι. ἐὰμ δὲ προπαροξυτόνως, παρατατικὸς ἀντὶ τοῦ ἀπολαύειν.

ΗΙΑ ΚΑῚ ΜΈΘΥ ΛΑΡΌΝ. ἽΝ' ἜΜΠΕΔΟΝ ἜΚΤΟΘΙ ΠΎΡΓΩΝ
ΜΊΜΝΟΙΕΝ. ΜῊ Δ' ἌΜΜΙ ΚΑΤᾺ ΧΡΕΙῺ ΜΕΘΈΠΟΝΤΕΣ
ἈΤΡΕΚΈΩΣ ΓΝΏΩΣΙ, ΚΑΚῊ Δ' ἘΠῚ ΠΟΛΛῸΝ ἽΚΗΤΑΙ
ΒΆΞΙΣ. ἘΠΕῚ ΜΈΓΑ ἜΡΓΟΝ ἘΡΈΞΑΜΕΝ. ΟὐΔΈ ΤΙ ΠΆΜΠΑΝ
ΘΥΜΗΔῈΣ ΚΑῚ ΤΟῖΣΙ ΤΌ Γ' ἜΣΣΕΤΑΙ, ΕἼ ΚΕ ΔΑΕῖΕΝ.
ἩΜΕΤΈΡΗ ΜῈΝ ΝΥΝ ΤΟΊΗ ΠΑΡΕΝΉΝΟΘΕ ΜῆΤΙΣ
ὙΜΈΩΝ Δ' ΕἼ ΤΙΣ ἌΡΕΙΟΝ ἜΠΟΣ ΜΗΤΊΣΕΤΑΙ ἌΛΛΗ
ἘΓΡΈΣΘΩ. ΤΟῦ ΓᾺΡ ΤΕ ΚΑῚ ΕἽΝΕΚΑ ΔΕῦΡΟ ΚΆΛΕΣΣΑ.
ὩΣ ἌΡ' ἜΦΗ, ΚΑῚ ΘῶΚΟΝ ἘΦΊΖΑΝΕ ΠΑΤΡῸΣ ἙΟῖΟ
ΛΑΪΝΕΟΝ. ἜΠΕΙΤΑ ΦΊΛΗ ΤΡΟΦῸΣ ὯΡΤΟ ΠΟΛΥΞΏ,
ΓΉΡΑΪ ΔῊ ῬΙΚΝΟῖΣΙΝ ἘΠΙΣΚΆΖΟΥΣΑ ΠΌΔΕΣΣΙΝ.
ΒΆΚΤΡῼ ἘΡΕΙΔΟΜΈΝΗ. ΠΕΡῚ ΔῈ ΜΕΝΈΑΙΝ' ἈΓΟΡΕῦΣΑΙ.
ΤῊΙ ΚΑῚ ΠΑΡΘΕΝΙΚΑῚ ΠΊΣΥΡΕΣ ΣΧΕΔῸΝ ἙΔΡΙΌΩΝΤΟ
ἈΔΜῆΤΕΣ. ΛΕΥΚῆΙΣΙΝ ἘΠΙΧΝΟΆΟΥΣΑΙ ἘΘΕΊΡΑΙΣ.
ΣΤῆ Δ' ἌΡ' ἘΝῚ ΜΈΣΣῌ ἈΓΟΡῆΙ. ἈΝᾺ Δ' ἜΣΧΕΘΕ ΔΕΙΡΉΝ.
ἯΚΑ ΜΌΛΙΣ ΚΥΦΟῖΟ ΜΕΤΑΦΡΈΝΟΥ. ὯΔΈ Τ' ἜΕΙΠΕΝ.
ΔῶΡΑ ΜῈΝ ὩΣ ΑὐΤῆΙ ΠΕΡ ἘΦΑΝΔΆΝΕΙ ὙΨΙΠΥΛΕΊῌ,
ΠΈΜΠΩΜΕΝ ΞΕΊΝΟΙΣΙΝ. ἘΠΕῚ ΚΑῚ ἌΡΕΙΟΝ ὈΠΆΣΣΑΙ
ὝΜΜΙ ΓΕ ΜΉΝ. ΤΊΣ ΜῆΤΙΣ ἘΠΑΥΡΈΣΘΑΙ ΒΙΌΤΟΙΟ.

Ἄλλα δ' ὀπίσσω· πολλὰ δὲ κακὰ χείρονα μάχης καὶ πολέμου ἔσται. Ἄγονοι· ἄσπερμοι. διὰ τὸ ἀνδρὶ μὴ συνεῖναι. διὰ δὲ τοῦ ἐπιθέτου τοῦ γήρως τὸν λόγον ἐπὶ πλεῖον ἐκάκωσε, στυγερὸν γῆρας εἰπών. Βώσεσθε· ἀντὶ τοῦ βιώσεσθε. ὁ δὲ νοῦς· αἱ δὲ νεώτεραι πῶς βιώσονται καὶ ζήσονται ὅταν γηράσκητε.

τῶν μὲν παλαιοτέρων παρεληλυθυσῶν· ὑμῶν δὲ λοιπὸν μὴ δυναμένων ἐργάζεσθαι. Ἢ αὐτόματοι οἱ βόες ἀροτριάσουσι καὶ θερίσουσι τοῦ ἔτους περιερχομένου, μηδεμιᾶς ἀνθρώπου ἐπικειμένου τῷ ἔργῳ. Καὶ πρόκα· εὐθέως. γράφεται καὶ περιτελλομένου ἔτους. Ἦ μὲν ἐγών· ἐν ἤθει λέγει ταῦτα. εἰ καὶ πεφρίκασιν, οἷον φοβοῦνται ἐπελθεῖν ἐμὲ αἱ κῆρες, νῦν ὅμως ἀποθανοῦμαι. λέγει δὲ τῷ ὑπεργεγηρακέναι. Αὔτως ἡ θέμις· οὕτως ὡς προσῆκόν ἐστιν. Ἐπήβολος· ἐπιτυχὴς καὶ κυρία ἐπιτυχεῖν τῶν κακῶν. ἢ ἀντὶ τοῦ δεσπόζουσα καὶ συμφέρουσα. Ληΐδα· καταχρηστικῶς τὰ χρήματα. κυρίως δὲ τὰ ἐκ λαφυραγωγίας. Ἄστυ· ἐτυμολογεῖ εὔμολπος τὴν λέξιν ἄστυ λέγων παρὰ τὸ ἵστασθαι ἐπὶ

ΑἼ ΚΕΝ ἘΠΙΒΡΊΣῌ ΘΡΗΐΞ ΣΤΡΑΤῸΣ. ἨῈ ΤΙΣ ἌΛΛΟΣ
ΔΥΣΜΕΝΈΩΝ. ἍΤΕ ΠΟΛΛᾺ ΜΕΤ' ἈΝΘΡΏΠΟΙΣΙ ΠΈΛΟΝΤΑΙ.
ὩΣ ΚΑῚ ΝΥ͂Ν ὍΔ' ὍΜΙΛΟΣ ἈΝΩΐΣΤΩΣ ἈΦΙΚΆΝΕΙ.
ΕἸ ΔῈ ΤῸ ΜῈΝ ΜΑΚΆΡΩΝ ΤΊΣ ἈΠΟΤΡΈΠΕΙ, ἈΛΛᾺ Δ' ὈΠΊΣ-
ΜΥΡΊΑ ΔΗΙΟΤΗ͂ΤΟΣ ὙΠΈΡΤΕΡΑ ΠΉΜΑΤΑ ΜΊΜΝΕΙ. ΣΩ
ΕὖΤ' ἊΝ ΔῊ ΓΕΡΑΡΑῚ ΜῈΝ ἈΠΟΦΘΙΝΊΘΟΥΣΙ ΓΥΝΑῖΚΕΣ.
ΚΟΥΡΌΤΕΡΟΙ Δ' ἌΓΟΝΟΙ. ΣΤΥΓΕΡῸΝ ΠΟΤῚ ΓΗ͂ΡΑΣ ἽΚΗΣΘΕ.
ΠΩ͂Σ ΤΗ͂ΜΟΣ ΒΏΣΕΣΘΕ ΔΥΣΆΜΜΟΡΟΙ. ἨῈ ΒΑΘΕΊΑΙΣ
ΑὐΤΌΜΑΤΟΙ ΒΌΕΣ ὝΜΜΙΝ ἘΝΙΖΕΥΧΘΈΝΤΕΣ ἈΡΟΎΡΑΙΣ
ΓΕΙΟΠΌΝΟΝ ΝΕΙΟῖΟ ΔΙΕΙΡΎΣΣΟΥΣΙΝ ἌΡΟΤΡΟΝ.
ΚΑῚ ΠΡΌΚΑ ΤΕΛΛΟΜΈΝΟΥ ἜΤΕΟΣ ΣΤΆΧΥΝ ἈΜΉΣΟΝΤΑΙ.
Ἦ ΜῈΝ ἘΓῺΝ ΕἸ ΚΈΝ ΜΕ ΤΑΝΥ͂Ν ἜΤΙ ΠΕΦΡΎΚΑΣΣΙ
ΚΗ͂ΡΕΣ ἘΠΕΡΧΌΜΕΝΟΝ ΠΟΥ ΟἼΟΜΑΙ ΕἸΣ ἜΤΟΣ ἬΔΗ
ΓΑῖΑΝ ἘΦΈΣΣΕΣΘΑΙ. ΚΤΕΡΈΩΝ ἈΠῸ ΜΟῖΡΑΝ ἘΛΟΥ͂ΣΑΝ
ΑὔΤΩΣ Ἣ ΘΈΜΙΣ ἘΣΤῚ ΠΆΡΟΣ ΚΑΚΌΤΗΤΑ ΠΕΛΆΣΣΑΙ.
ὉΠΛΟΤΈΡῌΣΙ ΔῈ ΠΆΓΧΥ ΤΆΔΕ ΦΡΆΖΕΣΘΕΙ ἌΝΩΓΑ.
ΝΥ͂Ν ΓᾺΡ ΔῊ ΠΑΡᾺ ΠΟΣΣῚΝ ἘΠΉΒΟΛΟΣ ἘΣΤ' ἈΛΕΩΡΉ
ΕἼ ΚΕΝ ἘΠΙΤΡΈΨΗΤΕ ΔΌΜΟΥΣ ΚΑῚ ΛΗΐΔΑ ΠΑ͂ΣΑΝ

μετεώρου γὰρ κεῖνται αἱ πόλεις. Ἥδε μενοινή, ἀντὶ τοῦ βουλή. ἀστείως δὲ ἐπεὶ αὐτῇ ἤρεσεν τὰ λεχθέντα ἵνα μὴ ὥσπερ ἀκολασίαν κατηγορῆται τὴν κοινὴν

ὙΜΕΤΕΡΗΝ ΞΕΙΝΟΙΣΙ. ΚΑΙ ἈΓΛΑΟΝ ἌΣΤΥ ΜΕΛΕΣΘΑΙ.
ΩΣ ἜΦΑΤ' ΕΝ Δ' ἈΓΟΡΗ͂Ι ΠΛΗ͂ΤΟ ΘΡΟΟΥ. ΕὙΑΔΕ ΓΑΡ ΣΦΙΝ
ΜΥ͂ΘΟΣ. ἈΤΑΡ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΔΕ ΠΑΡΑΣΧΕΔΟΝ ΑΥ̓͂ΤΙΣ ἈΝΩΡ-
ΥΨΙΠΥΛΗ ΚΑΙ ΤΟΙΟΝ ὙΠΟΒΛΗΔΗΝ ἜΠΟΣ ΗΥ̓ΔΑ. ΤΟ
ΕἸ ΜΕΝ ΔΗ ΠΑΣΗΙΣΙΝ ἘΦΑΝΔΑΝΕΙ ἭΔΕ ΜΕΝΟΙΝΗ
ἬΔΗ ΚΕΝ ΜΕΤΑ ΝΗ͂Α ΚΑΙ ἌΓΓΕΛΟΝ ὈΤΡΥΝΑΙΜΙ.
Η ΡΑ. ΚΑΙ ἸΦΙΝΟΗΝ ΜΕΤΕΦΩΝΕΕΝ ἆΣΣΟΝ ἘΟΥ͂ΣΑΝ.
ὌΡΣΟ ΜΟΙ ἸΦΙΝΟΗ ΤΟΥ͂ Δ' ἈΝΕΡΟΣ ἈΝΤΙΟΩΣΑ
ἩΜΕΤΕΡΟΝΔΕ ΜΟΛΕΙ͂Ν ὍΣΤΙΣ ΣΤΟΛΟΥ ἩΓΕΜΟΝΕΥΕΙ.
ὌΦΡΑ ΤΙ ΟἹ ΔΗΜΟΙΟ ἜΠΟΣ ΘΥΜΗ͂ΡΕΣ ἘΝΙΣΠΩ.
ΚΑΙ Δ' ΑΥ̓ΤΟΥΣ ΓΑΙΗΣ ΤΕ ΚΑΙ ἌΣΤΕΟΣ ΑἼ ΚΕ ΘΕΛΩΣΙ
ΚΕΚΛΕΟ ΘΑΡΣΑΛΕΩΣ ἘΠΙΒΑΙΝΕΜΕΝ ΕΥ̓ΜΕΝΕΟΝΤΑΣ.
Η. ΚΑΙ ἜΛΥΣ' ἈΓΟΡΗΝ. ΜΕΤΑ Δ' ΕἾΣ ἙΟΝ ὮΡΤΟ ΝΕΕΣΘΑΙ.
ΩΣ ΔΕ ΚΑΙ ἸΦΙΝΟΗ ΜΙΝΥΑΣ ἼΚΕΘ' ΟἹ Δ' ἘΡΕΕΙΝΟΝ
ΧΡΕΙ͂ΟΣ Ὅ ΤΙ ΦΡΟΝΕΟΥΣΑ ΜΕΤΗΛΥΘΕΝ. ὮΚΑ ΔΕ ΤΟΥΣ ΓΕ
ΠΑΝΣΥΔΙΗ ΜΥΘΟΙΣΙ ΠΡΟΣΕΝΝΕΠΕΝ ἘΞΕΡΕΟΝΤΑΣ.
ΚΟΥΡΗ ΤΟΙ Μ' ἘΦΕΗΚΕ ΘΟΑΝΤΙΑΣ. ἘΝΘΑΔ' ἸΟΥ͂ΣΑΝ
ΥΨΙΠΥΛΗ. ΚΑΛΕΕΙΝ ΝΗΟΣ ΠΡΟΜΟΝ ὍΣΤΙΣ ὈΡΩΡΕΝ.
ὌΦΡΑ ΤΙ ΟἹ ΔΗΜΟΙΟ ἜΠΟΣ ΘΥΜΗΔΕΣ ἘΝΙΣΠΗ.
ΚΑΙ Δ' ΑΥ̓ΤΟΥΣ ΓΑΙΗΣ ΤΕ ΚΑΙ ἌΣΤΕΟΣ ΑἼ ΚΕ ΘΕΛΗΤΕ.

πασῶν ἐπι-
καλεῖται μαρ-
τυρίαν. Καὶ
ἄγγελον μετὰ
νῆα. ἀντὶ τοῦ ἐ-
πὶ τὴν ναῦν. πε-
ριττὸς δὲ ὁ καὶ
σύνδεσμος.
Ὄρσο μοι Ἰφι-
νόη. τὸ ἑξῆς ὄρ-
σο μοι Ἰφινόη
τοῦ δ' ἀνέρος ἀν-
τιόωσα ὅστις
στόλου ἡγεμο-
νεύει ἡμέτε-
ρόνδε μολεῖν.
τὸ δὲ ἀντιόω-
σα, ἀντὶ τοῦ ἀν-
τιάσουσα. οἷον
ἀξιώσουσα.
τουτέστι δεησο-
μένη. στόλος
δέ ἐστιν ἐπὶ

πρᾶξίν τινα στελλόμενον πλῆθος εἴτε ἐπὶ νεῶν εἴτε καὶ πεζῇ καὶ σχεδὸν ἐπὶ πάσης ὁρμῆς καὶ μείζονος παρασκευῆς. ἐνταῦθα δὲ στόλον τὸ τῆς μιᾶς νηὸς πλῆθος εἶπε. προστίθησι Παλαμήδης. οὕτω δὲ λέγεται καὶ ἡ εἰς ὀξὺ ἀπόληξις. Εὐμενέοντας τοῦτο ὡς πρὸς ὃ ἐδεδοίκεσαν μὴ ἄρα πολέμιοι ἦσαν. Κούρη τοί μ' ἐφέηκε. διὰ τοῦ κούρη τὸν τῶν Ἀργοναυτῶν φόβον ἀποκρούεται καὶ γὰρ αὐτοὶ ἐδεδοίκεσαν ἑωρακότες αὐτὰς καθωπλισμένας. καὶ ἀποτρέπεται. παρθένος γὰρ ἡ καλέσασα. τὸ δὲ θοαντιὰς ἀντὶ τοῦ θόαντος.

Εἵσαντο· ἀντὶ τοῦ διενοήθησαν· ὑπέλαβον. Τηλυγέτην δὲ νῦν ἀκουστέον μόνην. ὁ γὰρ νοῦς· διενοήθησαν δὲ μονογενῆ Θόαντι τὴν Ὑψιπύλην γεγενημένην τὴν βασιλείαν τοῦ πατρὸς εἰληφέναι. Ἰτωνίδος. ἐν Θεσσαλίᾳ θεὰ Ἰτωνὶς τιμᾶται. καὶ ἐν Κορωνείᾳ πόλει τῆς Βοιωτίας. ἀπὸ Ἴτωνος τοῦ ἱερέως. ἀστείως δὲ οὐ πολεμικῇ σκευῇ χρώμενον ἐξάγει. ἀλλ' ἐσθῆτι κοσμούμενον. πρῶτον μὲν ὅτι ἀπόλεμον αὐτὸν ἐκάλει. ἔπειτα ὅτι καὶ γυναικῶν μόνον ἡ πόλις· αἳ μάλιστα τοῖς τοιούτοις χαίρουσι. καὶ ὁ μὲν ἀνδρὸς ὡς καταφρονητὸς τῇ στολῇ εἴσειμι. καὶ ταύτας γυναῖκας. ἤδη δὲ καὶ διὰ τῆς δωρησαμένης θεοῦ, τὸ τῆς χλαμύδος κάλλος ἐσήμαινεν.

ΚΈΚΛΕΤΑΙ ἈΥΤΊΚΑ ΝΥ̃Ν ἘΠΙΒΑΙΝΈΜΕΝ ἘΥΜΕΝΈΟΝΤΑΣ.
ΩΣ ἌΡΕΦΗ. ΠΆΝΤΕΣΣΙ ΔῈ ΝΑΊΣΙΜΟΣ ἭΝΔΑΝΕ ΜΥ̃ΘΟΣ.
ὙΨΙΠΎΛΗΝ ΔΕ͂ ΊΣΑΝΤΟ ΚΑΤΑΦΘΙΜΈΝΟΙΟ ΘΌΑΝΤΟΣ
ΤΗΛΥΓΈΤΗΝ ΓΕΓΑΥῖΑΝ ἈΝΑΣΣΈΜΕΝ. ὯΚΑ ΔῈ ΤΌΝΓΕ
ΠΈΜΓΟΝ ἼΜΕΝ. ΚΑῚ Δ᾽ ἈΥΤΟῚ ἘΠΕΝΤΎΝΟΝΤΟ ΝΈΕΣΘΑΙ.
ΑΥΤᾺΡ ὉΓ᾽ ἈΜΦ᾽ ὬΜΟΙΣΙ ΘΕᾶΣ ΤΡΙΤΩΝΊΔΟΣ ἜΡΓΟΝ,
ΔΊΓΛΑΚΑ ΓΟΡΦΥΡΈΗΝ ΓΕΡΟΝΗΣΑΤΟ. ΤΉΝ ΟἹ ὌΠΑΣΣΕ
ΠΑΛΛΆΣ. ὍΤΕ ΠΡῶΤΟΝ ΔΡΥΌΧΟΥΣ ἘΓ ΒΆΛΛΕΤΟ ΝΗῸΣ,
ἈΡΓΟΥ̃Σ. ΚΑῚ ΚΑΝΌΝΕΣΣΙ ΔΆΕ ΖΥΓᾺ ΜΕΤΡΉΣΑΣΘΑΙ.
ΤΗ̃Σ ΜῈΝ ῬΗΐΤΕΡΟΝ ΚΕΝ ἘΠ᾽ ἨΈΛΙΟΝ ἈΝΙΌΝΤΑ
ὌΣΣΕ ΒΆΛΟΙΣ. Ἢ ΚΕΙ̃ΝΟ ΜΕΤΑΒΛΈΨΕΙΑΣ ἘΡΕΥΘΟΣ.
ΔῊ ΓᾺΡ ΤΟΙ ΜΈΣΣΗ ΜῈΝ ἘΡΕΥΘΉΕΣΣΑ ΤΈΤΥΚΤΟ.
ἌΚΡΑ ΔΈ ΠΟΡΦΥΡΈΗ ΓΆΝΤΗ ΓΈΛΕΝ. ἘΝ Δ᾽ ἙΚΆΣΤΩΙ
ΤΈΡΜΑΤΙ ΔΑΊΔΑΛΑ ΡΟΛΛᾺ ΔΙΑΚΡΙΔῸΝ ἘΥ̃ ἘΚΈΚΑΣΤΟ.
ἘΝ ΜῈΝ ἜΣΑΝ ΚΎΚΛΩΠΕΣ. ἘΠ᾽ ἈΦΘΊΤΩΙ ἭΜΕΝΟΙ ἜΡΓΩΙ.

Δρυόχους· ἐν οἷς καταπήγνυται ἡ τρόπις ξύλοις ταῦτα οὕτως καλοῦσιν. ὅμηρος ἵστασο ἑξείης δρυόχους ὡς δώδεκα πάντας. δρύοχοι οὖν τὰ ἐγκοίλια τῆς νεὼς κανόνας δὲ τὰς στάθμας οἷς τὰ ξύλα καὶ τοὺς τοίχους οἱ τέκτονες ἐξισάζουσι. δάε δέ, ἐδίδαξεν ἡ θεός. Τῆς μὲν ῥήιτερον· ἐν τῇ προεκδόσει, τῶν τῆς μὲν ῥήιτερον κεῖν. ἑξῆς ἐστὶν ἄκρα δὲ πορφυρέη· οἱ δὲ μεταξὺ δύο οὐ κεῖσιν. Ἔρευθος· ἐρύθημα ἐστὶ δὲ καὶ βοτάνης εἶδος ἐρυθρόν. ᾗ τὰ ἔρια βάπτουσιν ἐρευθήεσσα δὲ ἀντὶ τοῦ πυρρά. ὑπέρυθρος. καὶ ἔστι παρὰ τὸ σαπφικόν παντοδαπαῖς μεμιγμένα χροίαισιν. Κύκλωπες· οὗτοι οἱ κατασκευάσαντες τῷ Διὶ τὸν κεραυνόν. καὶ Ἡσίοδος οἳ Βροντήν τε Ζηνὶ δόσαν. τεῦξάν

τε κεραυνόν. Ἐπ' ἀφθίτῳ· ἐπὶ θείῳ καὶ θαυμαστῷ καὶ ἀθανάτῳ ἔργῳ. Ὃς τόσον· ἤτοι ἐπὶ ποσότητος τόσον, ἢ ἐπὶ θαύματος τοσοῦτον, ἀντὶ τοῦ μεγάλως. Μιῆς δ' ἔτι δεύετο· ὅτι ἦν ἡμιτελὴς παρὰ μίαν ἀκτῖνα κεραυνός. ἀμφίπεται δὲ ὅτι τὸ κατασκεύασμα ἀληθῶς εἶχε τὸν κεραυνόν, καὶ ὀλίγῳ ἐλαττούμενον τῆς ἀληθοῦς λαμπηδόνος. οὐ γὰρ οἷόν τε ἦν τεχνίτην ἐν ποικίλματι ὁμοίαν τὴν λαμπηδόνα ποιῆσαι τῆς ἀληθοῦς. Μαλεροῖο· οἱ νεώτεροι τοῦ

ΖΗΝῚ ΚΕΡΑΥΝῸΝ ἌΝΑΚΤΙ ΠΟΝΕΎΜΕΝΟΙ ὋΣ ΤΌΣΟΝ ἬΔΗ
ΠΑΜΦΑΊΝΩΝ ἘΤΈΤΥΚΤΟ. ΜΙῆΣ Δ' ἜΤΙ ΔΕΎΕΤΟ ΜΟῦΝΟΝ
ἈΚΤῖΝΟΣ ΤῊΝ ΟἼΓΕ ΣΙΔΗΡΕΊΗΣ ἘΛΆΑΣΚΟΝ
ΣΦΎΡΗΙΣΙΝ ΜΑΛΕΡΟῖΟ ΠΥΡῸΣ ΖΕΊΟΥΣΑΝ ἈΥΤΜΉΝ.
ἘΝ Δ' ἜΣΑΝ ἈΝΤΙΌΠΗΣ ἈΣΩΠΊΔΟΣ ΥἹΈΕ ΔΟΙΏ
ἈΜΦΊΩΝ ΚΑῚ ΖῆΘΟΣ. ἈΠΎΡΓΩΤΟΣ Δ' ἜΤΙ ΘΉΒΗ
ΚΕῖΤΟ ΠΈΛΑΣ. ΤῆΣ ΟἼΓΕ ΝΈΟΝ ΒΆΛΛΟΝΤΟ ΔΟΜΑΊΟΥΣ
ἹΈΜΕΝΟΙ. ΖῆΘΟΣ ΜῈΝ ἘΠΩΜΑΔῸΝ ἨΈΡΤΑΖΕΝ
ΟὔΡΕΟΣ ἨΛΙΒΆΤΟΙΟ ΚΆΡΗ ΜΟΓΈΟΝΤΙ ἘΟΙΚΏΣ.
ἈΜΦΊΩΝ Δ' ἘΠΊ ΟἹ ΧΡΥΣΈῌ ΦΌΡΜΙΓΓΙ ΛΙΓΑΊΝΩΝ
ἬΙΕ. ΔῚΣ ΤΌΣΣΗ ΔῈ ΜΕΤ' ἼΧΝΙΑ ΝΕΊΣΕΤΟ ΠΈΤΡΗ.

λαμπροῦ. οἱ δὲ τοῦ μαραντικοῦ. Ἀντιόπης· δύο Ἀντιόπαι ἐγένοντο· ἡ μὲν Νυκτέως, ἡ δὲ Ἀσωποῦ. περὶ ἧς νῦν Ἀπολλώνιος λέγει· καὶ Διός, Ἀμφίων καὶ Ζῆθος, οἳ καὶ τὰς Θήβας ἐτείχισαν, ὡς καὶ Ὅμηρός φησιν. οἱ πρῶτοι Θήβης ἕδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο. Φερεκύδης δὲ καὶ τὴν αἰτίαν παραδίδωσι τῆς οἰκοδομῆς, διότι Φλεγύας πολεμίους ὄντας εὐλαβοῦντο βασιλεύοντι Κάδμῳ. Κεῖτο πέλας· ἀφυῶς· ὡς πρὸς τὴν ἕδραν τῆς πόλεως τῶν τειχῶν καὶ τὴν στάσιν τὸ κεῖτο ἔταξεν. Ἐπωμαδὸν ἠέρταζεν· κατὰ τοὺς ὤμους ἐβάσταζεν. ἐπὶ τῶν ὤμων ἦρεν. διὰ δὲ τοῦ ἐοικώς, ἐκόλασε τὸν λόγον διὰ τὸ ἐν γραφῇ εἶναι. οὐ γὰρ ἀληθῶς ἐκακοπάθει ἐν τῇ γραφῇ. Ἐπί οἱ· ἐπ' αὐτῷ τῷ Ζήθῳ ἑπόμενος. Τὸ δὲ δὶς τόσση ἀντὶ τοῦ διπλασίων τοῦ Ἀμφίονος ἐπηκολούθει πέτρα. ὅτι δὲ ἠκολούθησαν τῇ Ἀμφίονος λύρᾳ οἱ λίθοι αὐτόματοι, ἱστορεῖ καὶ Ἀντιμενίδας ἐν πρώτῳ. τὴν δὲ λύραν δοθῆναι Ἀμφίονι ὑπὸ Μουσῶν φησι. Διοσκορίδης δὲ ὑπὸ Ἀπόλλωνος. καὶ Φερεκύδης δὲ ἐν τῇ δεκάτῃ ἱστορίᾳ ὑπὸ Μουσῶν.

δω· διπλῆ ὡς πρὸς ἣν ἐβάσταζεν ὁ ζῆθος. διὰ δὲ τούτου οὐδὲν ἕτερον δηλοῖ ἢ τὴν τῆς μουσικῆς καὶ τὴν τῆς εὐπαιδευσίας ἀρετὴν ὡς πρὸς τὴν ἄλογον ἀνδρίαν· παραινῶν ὅτι ὁ μὲν, ὡς σφόδρα ἰσχυρὸς ὀλίγον καίτοι κακοπαθῶν ἔφερων. ὁ δὲ, μέγιστον τῇ ἐν παιδευσίᾳ φέρειν ἠδύνατο. θοὸν δὲ τὸ εὐκίνητον καὶ εὐμετάφορον. ἀπὸ τοῦ θοάζειν ὅ ἐστι ταχύνειν· Ὀχμάζουσα· κατέχουσα βαστάζουσα. καίτοι μὴ οὖσα πολεμική. ἀλλ᾽ ὡς ἐραστῇ χαριζομένη τῷ ἄρει. κυρίως δὲ ἐστιν ὀχμάσαι τὸ ἵππον ὑπὸ χαλινὸν ἀγαγεῖν. ἢ ὑπὸ ὄχημα. σημαίνει καὶ τὸ ἐν μάχῃ κρατῆσαι ἀπὸ τῆς αἰχμῆς· Δίκηλον· κυρίως τὸ τῷ διῒ ἐοικὸς ἄγαλμα. καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν ὁμοίωμα. ὡς καὶ νῦν. καὶ δικηλίτας δὲ τοὺς σκωπτικούς. τοὺς ἐν τῷ σκώπτειν ἄλλον τινὰ μιμουμένους·

ΕΞΕΊΗΣ Δ᾽ ἨΣΚΗΤΟ ΒΑΘΥΠΛΌΚΑΜΟΣ ΚΥΘΈΡΕΙΑ.
ἌΡΕΟΣ ὈΧΜΆΖΟΥΣΑ ΘΟῸΝ ΣΆΚΟΣ· ἘΚ ΔΈ ΟἹ ὬΜΟΥ
ΠῆΧΥΝ ἘΠῚ ΣΚΑΙῸΝ ΞΥΝΟΧῊ ΚΕΧΆΛΑΣΤΟ ΧΙΤῶΝΟΣ
ΝΈΡΘΕΝ ὙΠῈΡ ΜΑΖΟῖΟ. ΤῸ Δ᾽ ἈΝΤΊΟΝ ἈΤΡΕΚῈΣ ΑὔΤΩΣ
ΧΑΛΚΕΊΗ ΔΊΚΕΛΟΝ ἘΝ ἈΣΠΊΔΙ ΦΑΊΝΕΤ᾽ ἸΔΈΣΘΑΙ.
ἘΝ ΔῈ ΒΟῶΝ ἜΣΚΕΝ ΛΆΣΙΟΣ ΝΟΜῸΣ ἈΜΦῚ ΔῈ ΒΟΥΣῚ
ΤΗΛΕΒΌΑΙ ΜΆΡΝΑΝΤΟ ΚΑῚ ΥἹΈΕΣ ἨΛΕΚΤΡΎΩΝΟΣ.

ἐν δὲ τῇ ἀσπίδι φησὶ χαλκῇ οὔσῃ ἐφαίνετο αὐτῇ μορφὴ ὁμοία· βουλόμενος δὲ δεῖξαι ὅτι πάντα ἀνακλᾶσθαι ἐγίνοντο τινῶν ἐν τῇ ἀσπίδι φησὶν ὅτι γυμνωθέντος τοῦ ὤμου τῆς ἀφροδίτης μέχρι τοῦ μαζοῦ εἰς τὸ ἐναντίον τῆς ἀσπίδος τὸ ὁμοίωμα τῆς ἀφροδίτης ἐφαίνετο διὰ τὸ λείαν εἶναι τὴν ἀσπίδα· Ἐν δὲ βοῶν· ἡ τάφος νῆσός ἐστι μία τῶν ἐχινάδων. ἣν ᾤκησαν τηλεβόαι. οἱ πρότεροι τὴν ἀκαρνανίαν οἰκοῦντες. ἀνδρῶν λῃστρικώτατοι τὸν τρόπον· καὶ εἰς ἄργος ἐπελθόντων τὰς τοῦ ἠλεκτρύωνος βόας ἀπήλασαν τοῦ πατρὸς ἀλκμήνης. γενομένης δὲ μάχης καὶ ὁ ἠλεκτρύων καὶ οἱ τούτου παῖδες ἀνῃρέθησαν. διὸ ἀλκμήνη μετέστη καὶ ἀνεκήρυξεν τὸν ἑαυτῆς γάμον τῷ τιμωρησομένῳ τὸν πατρῷον φόνον. τιμωρησάμενος δὲ ἀμφιτρύων ἔγημεν· ἡ ἱστορία σαφῶς παρ᾽ ἡσιόδῳ· περὶ δὲ τῆς μάχης ἡρόδωρος ἱστορεῖ. ὅτι περσέως καὶ ἀνδρομέδας, τεσσάρων παίδων ἐγένοντο

Ἀλκαῖος, σθένελος, μήστωρ, ἠλεκτρύων· καὶ κοινὴν ἔσχον τὴν βασιλείαν. μετὰ τὸν περσέως θάνατον. μήστορος δὲ θυγάτηρ ἱπποθόη· ἧς καὶ ποσειδῶνος, πτερέλας· τοῦ δὲ τηλεβόας καὶ τάφος· ὡς δέ τινές φασι, πτερέλα τοῦ τηλεβόου ἐγένοντο παῖδες οἱ καλούμενοι τηλεβόαι. ἐλθόντες δὲ ἀπῄτουν ἠλεκτρύωνα τὰ τῆς μάμμης ἑαυτῶν τῆς μητρὸς ἱπποθόης. ἀντισάντων δὲ αὐτοῖς οἱ ἠλεκτρυωνίδαι ἀνῃρέθησαν ὑπ' αὐτῶν. πτερέλα παῖδες τηλεβόας καὶ τάφος. ἀφ' ὧν ἡ νῆσος. τηλεβόαι οὖν οἱ τάφιοι ἤτοι ὅτι τῆλε ᾤκουν τὰς ἀπὸ ἄργους τὰς βοῦς ἀπήλασαν. ἢ ἀπὸ τηλεβόου τοῦ πτερέλα τοῦ βασιλέως υἱοῦ οὗ ἀδελφὸς τάφιος. ἀφ' οὗ καὶ ἡ νῆσος.

ΟἹ ΜῈΝ ἈΜΕΙΒΌΜΕΝΟΙ. ἈΤᾺΡ ΟἹ Γ' ἘΘΈΛΟΝΤΕΣ ἈΜΈΡΣΑΙ
ΑΗΪΣΤΑῚ ΤΆΦΙΟΙ. ΤΩ͂Ν Δ' ΑἼΜΑΤΙ ΔΕΎΕΤΟ ΛΕΙΜΏΝ
ἘΡΣΉΕΙΣ. ΠΟΛΈΕΣ Δ' ὈΛΊΓΟΥΣ ΒΙΌΩΝΤΟ ΝΟΜΗ͂ΑΣ.
ἘΝ ΔῈ ΔΎΩ ΔΊΦΡΟΙ ΠΕΠΟΝΕΊΑΤΟ ΔΗΡΙΌΩΝΤΕΣ.
ΚΑῚ ΤῸΝ ΜῈΝ ΠΡΟΠΆΡΟΙΘΕ ΠΈΛΟΥ ἼΘΥΝΕ ΤΙΝΆΣΣΩΝ
ἩΝΊΑ. ΣῪΝ ΔΈ ΟἹ ἜΣΚΕ ΠΑΡΑΙΒΆΤΙΣ ἹΠΓΟΔΆΜΕΙΑ.

Ἀμέρσαι δὲ τὸ στερῆσαι. Δηριόωντες· ἀγωνιζόμενοι. ὁ γὰρ οἰνόμαος ἄρεως ὢν παῖς καὶ ἀρπίνης τῆς ἀσωποῦ ἤτοι εὐρυθόης τῆς δαναοῦ, θυγατέρα ἔχων ἱπποδάμειαν καὶ χρησμὸν λαβὼν ἀναιρεθήσεσθαι ὑπὸ τοῦ ἰδίου γαμβροῦ, οὐκ ἐβούλετο ἐκδοῦναι αὐτήν. εἰ μὴ τῷ νικήσαντι αὐτὸν δι' ἵππων. προέκειτο δὲ αὐτοῖς κλάδεως ποταμὸς ἀφετηρία. ἰσθμὸς δὲ τὸ τέρμα. καὶ ἀνεῖλεν τρεῖς καὶ δέκα μνηστῆρας ὡς πίνδαρος ἱστορεῖ. ἐλθόντος δὲ τοῦ πέλοπος ἐπὶ τὸν ἆθλον, μετὰ ἵππων δεδομένων αὐτῷ ὑπὸ ποσειδῶνος, ἐρασθεῖσα ἡ ἱπποδάμεια πέλοπος ἔπεισε μυρτίλον τὸν ἑρμοῦ μὲν παῖδα, ἁρματοπηγὸν δὲ καὶ ἡνίοχον οἰνομάου, ἐμβαλόντα κήρινον ἔμβολον ἐπὶ τοῦ ἀκραξονίου. ἢ οὐδ' ὅλως ἐμβαλόντα τὸν ἔμβολον ὡς φερεκύδης ἱστορεῖ. οὗ γενομένου οἰνόμαος τῷ ἐκκυλισθῆναι τοῦ τροχοῦ ἀπέθανε. καὶ ἱπποδάμειαν πέλοψ ἔλαβεν. αἱ δὲ τοῦ οἰνομάου ἵπποι. ψίλλα καὶ ἅρπιμμα. ὁ δὲ μυρτίλος ἑρμοῦ υἱὸς ἐκ μιᾶς τῶν δαναοῦ θυγατέρων φαεθούσης. οἱ δὲ ἐκ μυρτοῦς μιᾶς τῶν ἀμαζόνων. Παραιβάτις· οὐχ ὅτι αὐτῷ κατὰ τὸν ἀγῶνα συμπαρῆν. ἀλλ' ὅτι ὁ τεχνίτης ἀμφότερα δεῖξαι θέλων καὶ τὸν δρόμον καὶ τὴν νίκην τοῦτο πεποίηκεν.

Προτενές· προτεταμένον ἔχων τὸ δόρυ. Παρακλιδόν· παρακεκλιμένως ἔπιπτεν. Ἄξονος ἐν πλήμνῃσι· διαφέρει πλήμνη καὶ πλήσμη· ἡ μὲν γὰρ τὴν χοινικίδα σημαίνει τοῦ τροχοῦ· ἡ δὲ πλήσμη τὴν πλημμύραν τοῦ ποταμοῦ. διόπερ παρ' Ἡσιόδῳ οὕτως ἀναγνωστέον. αὐτὸς δ' ἐν πλήσμῃσι Διιπετέος ποταμοῖο. καὶ οὐχ ὥσπερ τινὲς ἐν πλήμνῃσιν, εἰ μὴ ἔξωθεν προσλάβοιμεν τὴν σὺν πρόθεσιν· συμπλήμνῃσι.

ΤΟΝΔΕ ΜΕΤΑ ΔΡΟΜΑΔΗΝ ΕΠΙ ΜΥΡΤΙΛΟΣ ΗΛΑΣΕΝ ΙΠΠΟΥΣ.
ΣΥΝ ΤΩΙ Δ' ΟΙΝΟΜΑΟΣ ΠΡΟΤΕΝΕΣ ΔΟΡΥ ΧΕΙΡΙ ΜΕΜΑΡΠΩΣ
ΑΞΟΝΟΣ ΕΝ ΠΛΗΜΝΗΙΣΙ ΠΑΡΑΚΛΙΔΟΝ ΑΓΝΥΜΕΝΟΙΟ
ΠΙΠΤΕΝ. ΕΠΕΣΣΥΜΕΝΟΣ ΠΕΛΟΠΗΪΑ ΝΩΤΑ ΔΑΪΞΑΙ.
ΕΝ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝ ΦΟΙΒΟΣ ΟΪΣΤΕΥΩΝ ΕΤΕΤΥΚΤΟ.
ΒΟΥΠΑΙΣ. ΟΥΠΩ ΠΟΛΛΟΣ ΕΗΝ. ΕΡΥΟΝΤΑ ΚΑΛΥΠΤΡΗΣ
ΜΗΤΕΡΑ ΘΑΡΣΑΛΕΩΣ ΤΙΤΥΟΝ ΜΕΓΑΝ. ΟΝ Ρ' ΕΤΕΚΕΝ ΓΕ
ΔΙ' ΕΛΑΡΗ. ΘΡΕΨΕ ΔΕ ΚΑΙ ΑΨ ΕΛΟΧΕΥΣΑΤΟ ΓΑΙΑ.

Βούπαις· μέγας παῖς· οὔπω τέλειος ἀνήρ. Τιτυὸν μέγαν· Ἐλάρη μήτηρ Τιτυοῦ. μετὰ τὴν τελευτὴν δὲ τῆς μητρὸς λέγεται παρὰ τῆς γῆς ἀνατετράφθαι καθὰ καὶ Ὅμηρος ἱστορεῖ· καὶ Τιτυὸν εἶδον Γαίης ἐρικυδέος υἱόν. Φερεκύδης δέ φησιν ὅτι Ἐλάρῃ τῇ Ὀρχομενοῦ μιγεὶς ὁ Ζεὺς ὤθησεν αὐτὴν κατὰ γῆς ἤδη κύουσαν δεδιὼς τὴν τῆς Ἥρας ζηλοτυπίαν· καὶ ἀνεδόθη τῆς γῆς Τιτυός. διὸ καὶ γηγενὴς καλεῖται. Ἄλλως. Ἐλάρη μήτηρ Τιτυοῦ, ὃν τοκοῦσα ἐκ Διὸς καὶ ἀδυνατοῦσα γεννῆσαι διὰ τὸ μέγεθος τοῦ παιδὸς ἀπώλετο. δοκεῖ δὲ ἡ ἱστορία ἀπίθανος εἶναι καὶ ἄπιστος· ὅτι ἐκ δευτέρου ἡ γῆ ἐγέννησε τὸν Τιτυόν. ἀλλ' ἐροῦμεν ὅτι οἱ ποιηταὶ τοὺς τερατώδεις κατὰ τὸ σῶμα γῆς εἶναι φασίν· οὕτω γὰρ καὶ Καλλίμαχος τὰ δεινὰ τῶν θηρίων γῆς εἶναι ἔφη. ὅτι δὲ μέγας ὁ Τιτυός, καὶ Ὅμηρος φησίν· ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα. φαμὲν οὖν ὅτι ὅτε πρὸς Ἐλάρης ἐτέχθη ἐδόκει αὐτοῦ εἶναι διὰ τὸ βραχὺ τοῦ σώματος· ὡς δὲ αὐξηθεὶς τερατώδης ἐγένετο, εἶπον καὶ τεχθῆναι αὐτὸν καὶ τετράφθαι πρὸς τῆς γῆς. Τιτυὸν μέγαν· τὸ μέγαν θαυμαστικῶς εἴρηται· ὅτι βούπαις ὢν μέγαν ἐτόξευσεν. καὶ ἤτοι πρὸς τὴν θείαν φύσιν ἀκουστέον ἢ πρὸς τὸ ὑπὸ τίν' εἶναι τὴν ὕβριν τῆς μητρός· ὅτι πολλάκις τὰ δεινὰ τῶν πραγμάτων καὶ τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν φύσιν οἱ δῶ βιάζωνται.

πρὸς ὃ ὁ ποιητὴς οὐ τῷ κυρίῳ ὀνόματι ἐχρήσατο. ἀλλὰ τῷ κατὰ φύσιν μητέρα αὐτῶν· Ἐν καὶ φρίξος ἔην μινυήιος· ὁ ἰώλκιος. τὴν γὰρ ἰωλκὸν μινύαι ᾤκουν ὡς φησὶ σιμωνίδης ἐν συμμίκτοις. δύναται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ὀρχομένιος. πολλοὶ γάρ φησιν ἐν ὀρχομενῷ οἰκῆσαι τὸν ἀθάμαντα· Ζητητέον δὲ τί βούλεται αὐτῷ ταῦτα τὰ ποικίλματα. καὶ ἐροῦμεν ὅτι ὁ ποιητὴς διὰ τῆς χλαμύδος οὐδὲν ἕτερον ἢ τὴν κοσμικὴν τάξιν καὶ τὰς πράξεις φησί. καὶ πρῶτον μὲν διὰ τοῦ κεραυνοῦ καὶ τῶν κυκλώπων. θεόμτιμα καὶ θείαν φύσιν ἀλληγορεῖ. διὸ καί φησιν ἐν τῷ ἀφθίτῳ ἡμμένοι ἔργῳ. μετὰ δὲ τὸ πόλεις κτιζομένας διὰ τῆς τοῦ ἀμφίονος λύρας ἱστορεῖ. ἔπειτα τὰ ἐν πόλεσι πάντα γινόμενα. ἔρωτάς τε καὶ πολέμους. τοῦτο γὰρ βούλεται αὐτῷ ἡ ἀφροδίτη ὁπλοφοροῦσα. ἡ δὲ βία καὶ αἱ μάχαι διὰ τῆς τῶν ταφίων ἱστορίας. ἀγῶνάς τε καὶ γάμους διὰ τῶν τοῦ πέλοπος ἄθλων. ἀσεβείας τε καὶ τιμωρίας πρὸς τῶν κρειττόνων διὰ τοῦ τιτυοῦ. ἐπιβουλάς τε καὶ δόλους καὶ συμβουλὴν ἀγαθὴν καὶ σωτηρίαν ἀπροσδόκητον δείκνυσι διὰ τῆς τοῦ φρίξου ἱστορίας. καὶ σχεδὸν πάντα τὰ ἐν ταῖς πόλεσι γινόμενα, διὰ τῆς χλαμύδος ποιητικῶς ἔφρασε. δῶρον δέ φησιν εἶναι τὴν χλαμύδα τῆς ἀθηνᾶς. ἐπειδὴ ὅ τε κόσμος ὑπὸ τῆς θείας φρονήσεως γέγονε. τῶν δὲ ἐν αὐτῷ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων πραττομένων οὐδὲν ἄνευ φρονήσεως ὀρθῶς γένοιτ' ἄν· Ὃ ῥρ' ἀταλάντη· ἰάσονος θυγάτηρ. ἣν ἔγημε μελανίων. ἑτέρα γάρ ἐστιν ἡ ἀργεία ἡ σχοινέως. ἣν ἔγημεν ἱππομέδων. μαίναλος δὲ ὄρος ἀρκαδίας. ἐν ᾧ ἡ ἀταλάντη διῆγεν ἀπὸ μαινάλου τοῦ ἀρκάδος ὡς φησιν [illegible]. οἱ δὲ ἀρίσταρχοι δι' ἑτέρου ρ ἔχουσι τὰς τοιαύτας γραφὰς ὡς ἡρακλέων φησὶν ἐν τῇ .π. τῆς ἰλιάδος. Τόξα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβών. πρὸς δὲ παρθένον στησόμενος, παρθένου δῶρα μεταχειρίζεται·

ΕΝ ΚΑῚ ΦΡΥ͂ΞΟΣ ἜΗΝ ΜΙΝΥΉΙΟΣ. ὩΣ Ῥ' ἘΤΕΌΝ ΠΕΡ
ΕἸΣΑΐΩΝ ΚΡΙΟΥ͂. Ὁ Δ' ἊΡ ἘΞΕΝΈΠΟΝΤΙ ἘΟΙΚΏΣ.
ΚΕΊΝΟΥΣ ΕἸΣΟΡΌΩΝ ἈΚΈΟΙΣ ΤΕΎΔΟΙΌ ΤΕ ΘΥΜῸΝ
ἘΛΠΌΜΕΝΟΣ ΓΥΚΙΝΗ͂Ν ΤΙΝ' ἈΠῸ ΣΦΕΊΩΝ ἘΣΑΚΟΥ͂ΣΑΙ
ΒΆΞΙΝ. Ὃ ΚΑῚ ΔΗΡῸΝ ΠΕΡ ΙΠΕΛΠΊΔΙ ΘΗΉΣΑΙΟ.
ΤΟΙ͂' ἊΡΑ ΔΩ͂ΡΑ ΘΕΑ͂Σ ΤΡΙΤΩΝΊΔΟΣ ἮΕΝ ἈΘΉΝΗΣ.
ΔΕΞΙΤΕΡΗ͂Ι Δ' ἝΛΕΝ ἜΓΧΟΣ ἙΚΗΒΌΛΟΝ Ὅ ῬΡ' ἈΤΑΛΆΝΤΗ

Τὸ δὲ δεῖσεν ἀργαλέας ἔριδας· τὰς τῶν μνηστήρων λέγει τῆς ἀταλάντης ἔριδας ἔδεισεν. μὴ εἰς στάσιν αὐτοὺς ἐξάψῃ καὶ διαφορά τις γένηται μεταξὺ τῶν μὲν μιγῆναι αὐτῇ θελόντων· τῆς δὲ τὴν παρθενίαν τηρῆσαι. ὅτι δὲ ἐμίγησαν οἱ ἀργοναῦται ταῖς λημνίαις, ἡρόδωρος ἱστορεῖ ἐν τοῖς ἀργοναυτικοῖς. αἰσχύλος δὲ ἐν ὑψιπύλῃ ἐν ὅπλοις φησὶν αὐτὰς ἐπελθούσας χειμαζομένοις τοῖς ἀργοναύταις μέχρις οὗ ὅρκον ἔλαβον παρ' αὐτῶν ἀποβᾶσι μιγήσεσθαι αὐταῖς. σοφοκλῆς δὲ ἐν λημνίαις καὶ μάχην ἰσχυρὰν αὐτὰς συνάψαι φησίν. Εἰσαΐων· ἐφθέγγετο γὰρ ὁ κριὸς πιστούμενος τῷ φρίξῳ τὴν σωτηρίαν κατὰ βούλησιν διός.

ΠΡΟΦΡΩΝ ΑΝΤΟΜΕΝΗ. ΠΕΡΙ ΓΑΡ ΜΕΝΕΑΙΝΕΝ ΕΠΕΣΘΑΙ
ΜΑΙΝΑΛΩι ΕΝ ΠΟΤΕ ΟΙ ΞΕΙΝΗΙΟΝ ΕΓΓΥΑΛΙΞΕ
ΤΗΝ ΟΔΟΝ. ΑΛΛΑ ΓΑΡ ΑΥΤΟΣ ΕΚΩΝ ΑΠΕΡΗΤΥΕ ΚΟΥΡΗΝ.
ΔΕΙΣΕ Δ' ΑΡΓΑΛΕΑΣ ΕΡΙΔΑΣ ΦΙΛΟΤΗΤΟΣ ΕΚΗΤΙ.
ΒΗ Δ' ΙΜΕΝΑΙ ΠΡΟΤΙ ΑΣΤΥ ΦΑΕΙΝΩι ΑΣΤΕΡΙ ΙΣΟΣ
ΟΝ ΡΑ ΤΕ ΝΗΓΑΤΕΗιΣΙΝ ΕΕΡΓΟΜΕΝΑΙ ΚΑΛΥΒΗιΣΙΝ
ΝΥΜΦΑΙ ΘΗΗΣΑΝΤΟ ΔΟΜΩΝ ΥΠΕΡΑΝΤΕΛΛΟΝΤΑ.
ΚΑΙ ΣΦΙΣΙ ΚΥΑΝΕΟΙΟ ΔΙ' ΗΕΡΟΣ ΟΜΜΑΤΑ ΘΕΛΓΕΙ
ΚΑΛΟΝ ΕΡΕΥΘΟΜΕΝΟΣ. ΓΑΝΝΥΤΑΙ ΔΕ ΤΕ ΗΙΘΕΟΙΟ
ΠΑΡΘΕΝΟΣ ΙΜΕΙΡΟΥΣΑ ΜΕΤ' ΑΛΛΟΔΑΠΟΙΣΙΝ ΕΟΝΤΟΣ
ΑΝΔΡΑΣΙΝ ΩιΙ ΚΑΙ ΜΙΝ ΜΝΗΣΤΗΝ ΚΟΜΕΟΥΣΙ ΤΟΚΗΕΣ.
ΤΩι ΙΚΕΛΟΣ ΠΡΟ ΠΟΛΗΟΣ ΑΝΑ ΣΤΙΒΟΝ ΗΙΕΝ ΗΡΩΣ.
ΚΑΙ Ρ' ΟΤΕ ΔΗ ΠΥΛΕΩΝ ΤΕ. ΚΑΙ ΑΣΤΕΟΣ ΕΝΤΟΣ ΕΒΗΣΑΝ.
ΔΗΜΟΤΕΡΑΙ ΜΕΝ ΟΠΙΣΘΕΝ ΕΠΕΚΛΟΝΕΟΝΤΟ ΓΥΝΑΙΚΕΣ
ΓΗΘΟΣΥΝΑΙ ΞΕΙΝΩι. Ο Δ' ΕΠΙ ΧΘΟΝΟΣ ΟΜΜΑΤ' ΕΡΕΙΣΑΣ.

Καλύβῃσιν· ταῖς διὰ τῶν ἱματίων κατεσκευασμέναις· ἃς καλοῦσι παστούς· ἤτοι δὲ δι' ἔρωτα ἢ δι' ἀμνηστείαν εἴργεσθαί φησι. νηγατέαις δὲ ταῖς νεοκατασκευάστοις. Κυανέοιο· νῦν λαμπροῦ. Διόλου δὲ ἁρμόζουσα καὶ οἰκεία ἡ εἰκών· καὶ γὰρ καὶ αὐτὴ ἐρῶσα ἐξεδέχετο παρθένος καταλαμπόμενον τῷ κάλλει. Ἀνὰ στίβον· ἀνὰ τὴν ὁδόν. παρὰ τὸ στείβω τὸ περιπατῶ. Ἐπεκλονέοντο· οὐ καλῶς τὸ ἐπεκλονέοντο εἴρηκεν ἅμα τῇ χαρᾷ. κλόνος γὰρ ἡ ταραχή. ὅμηρος· ὡς ὑπὸ τυδείδῃ πυκιναὶ κλονέοντο φάλαγγες.

Ἀπηλεγέως· ἀντὶ τοῦ συντόμως. ἡρωδιανὸς δὲ ἐν τῷ γ' τῆς καθόλου ἀνηλεγέως φησί. Προφανέντι· περιττὴ ἡ προ πρόθεσις. θεράπναι δὲ κατὰ συγκοπὴν τοῦ θεραπαιναι. Σανίδεσσιν· οὕτω λέγονται τὰ ὑπερμήκη ξύλα καὶ πλατέα. οἷον τανίδες παρὰ τὸ τάσιν. Ενθα μιν· ἐν τῇ προεκδόσει· ἔνθα μιν ἰφινόη πρὸ δόμου διὰ πρικτοῖο· ἐσσυμένως καλῆς διὰ δίφρακος εἷσεν ἄγουσα. Καλῆς διὰ ἀναστάδος· ἣν ἡμεῖς προπαστάδα λέγομεν. εἴρηται δὲ οὕτως διὰ τὸ ἐν αὐτῇ σιτᾶσθαι ἡμᾶς. οἱονεὶ πάσασθαι. καλῆς δὲ, ἤτοι ὅτι βασιλικὰ τὰ οἰκήματα. ἢ ὅτι ἐρωτικά. τοιαῦτα γὰρ τὰ τῶν ἐρώντων ὡς καὶ ἀνακρέων ἐπὶ ἐρωμένης φησίν.

ΝΙΣΕΤ' ἈΠΗΛΕΓΕΩΣ. ὌΦΡΑ ΓΛΑΑ ΔΩΜΑΘ' ἽΚΑΝΕΝ
ὙΨΙΠΥΛΗΣ. ἌΝΕΣΑΝ ΔΕ ΠΥΛΑΣ ΠΡΟΦΑΝΕΝΤΙ ΘΕΡΑΠΝΑΙ.
ΔΙΚΛΥΔΑΣ ΕΥΤΥΚΤΟΙΣΙΝ ἈΡΗΡΕΜΕΝΑΣ ΣΑΝΙΔΕΣΣΙΝ,
ἜΝΘΑ ΜΙΝ ἸΦΙΝΟΗ ΚΛΙΣΜΩ͂Ι ἘΝΙ ΠΑΜΦΑΝΟΩΝΤΙ
ἘΣΣΥΜΕΝΩΣ ΚΑΛΗ͂Σ ΔΙ' ἈΝΑΣΤΑΔΟΣ ΕἸΣΕΝ ἌΓΟΥΣΑ
ἈΝΤΙΑ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ. ἩΔ' ἘΓΚΛΙΔΟΝ ὌΣΣΕ ΒΑΛΟΥ͂ΣΑ
ΠΑΡΘΕΝΙΚΑΣ ἘΡΥΘΗΝΕ ΠΑΡΗΙΔΑΣ. ἜΜΠΑ ΔΕ ΤΟΝ ΓΕ
ΑἸΔΟΜΕΝΗ ΜΥΘΟΙΣΙ ΠΡΟΣΕΝΝΕΠΕΝ ΑἹΜΥΛΙΟΙΣΙ.
ΞΕΙ͂ΝΕ. ΤΙΗ ΜΙΜΝΟΝΤΕΣ ἘΠΙ ΧΡΟΝΟΝ ἘΚΤΟΘΙ ΠΥΡΓΩΝ
ἯΣΘ' ΑὔΤΩΣ. ἘΠΕΙ ΟΥ ΜΕΝ ὙΠ' ἈΝΔΡΑΣΙ ΝΑΙΕΤΑΙ ἌΣΤΥ.
ἈΛΛΑ ΘΡΗΙΚΙΗΣ ἘΠΙΝΑΣΤΙΟΙ ἨΠΕΙΡΟΙΟ
ΠΥΡΟΦΟΡΟΥΣ ἈΡΟΩΣΙ ΓΥΑΣ. ΚΑΚΟΤΗΤΑ ΔΕ ΠΑ͂ΣΑΝ
ἘΞΕΡΕΩ ΝΗΜΕΡΤΕΣ. ἽΝ' ΕΥ͂ ΓΝΟΙΗΤΕ ΚΑΙ ΑὐΤΟΙ.
ΕὖΤΕ ΘΟΑΣ ἈΣΤΟΙ͂ΣΙ ΠΑΤΗΡ ἘΜΟΣ ἘΜΒΑΣΙΛΕΥΕ,
ΤΗΝΙΚΑ ΘΡΗΙΚΙΗΝ ΟἹ Τ' ἈΝΤΙΑ ΝΑΙΕΤΑΟΥΣΙ.
ΔΗΜΟΥ ἈΠΟΡΝΥΜΕΝΟΙ ΛΑΟΙ ΠΕΡΘΕΣΚΟΝ ἘΠΑΥΛΕΙΣ

Ησθ' αὔτως· εἰκῆ ἐκαθέζεσθε. ἤλθε δὲ καὶ διὰ τούτου ἐφ' ὃ ἐκαλέσατο αὐτὸν ἠνίξατο καὶ τὰ τῆς ἀγμωνίας οὕτω πρίζεται. Ὑπ' ἀνδράσι· ἀντὶ τοῦ ὑπ' ἀνδρῶν. ὅμηρος· φωσὶ μὲν ἡγεμόνευε. τοῦτο δὲ ἰώνων ἴδιον. ταῦτα δὲ πλάττεται ἡ ὑψιπύλη ἀποδημεῖν ἐπὶ θράκης τοὺς ἄνδρας. ἀρόωσι δέ, ἀροτριῶσιν. ἀφ' οὗ τὸ διάγουσιν ἀκουστέον. πλάττεται δὲ καὶ ἀφανίζει τὸ ἀληθῶς γεγονὸς καὶ τὸν φόνον τῶν ἀνδρῶν. Επαύλεις· τὰς ἐπαύλεις τὰς μάνδρας· ἢ καταχρηστικῶς τὰς οἰκίας τῶν θρακῶν ἐπόρθουν οἱ λήμνιοι.

ΕΚ ΝΗΩΝ. ΑΥΤΗΙΣΙ Δ' ΑΠΕΙΡΟΝΑ ΛΗΙΔΑ ΚΟΥΡΑΙΣ
ΔΕΥΡ' ΑΓΟΝ. ΟΥΛΟΜΕΝΗΣ ΔΕ ΘΕΑΣ ΠΟΡΣΥΝΕΤΟ ΜΗΤΙΣ
ΚΥΠΡΙΔΟΣ Η ΤΕ ΣΦΙΝ ΘΥΜΟΦΘΟΡΟΝ ΕΜΒΑΛΕΝ ΑΤΗΝ.
ΔΗ ΓΑΡ ΚΟΥΡΙΔΙΑΣ ΜΕΝ ΑΠΕΣΤΥΓΟΝ. ΕΚ ΔΕ ΜΕΛΑΘΡΩΝ
ΗΙ ΜΑΤΙΗΙ ΕΙΞΑΝΤΕΣ, ΕΠΕΣΣΕΥΟΝΤΟ ΓΥΝΑΙΚΑΣ
ΑΥΤΑΡ ΛΗΙΑΔΕΣΣΙ ΔΟΡΙΚΤΗΤΗΙΣ ΠΑΡΙΑΥΟΝ
ΣΧΕΤΛΙΟΙ. Η ΜΕΝ ΔΗΡΟΝ ΕΤΕΤΛΑΜΕΝ. ΕΙ ΚΕ ΠΟΤ' ΑΥΤΙΣ
ΟΨΕ ΜΕΤΑΣΤΡΕΨΩΣΙ ΝΟΟΝ. ΤΟ ΔΕ ΔΙΠΛΟΟΝ ΑΙΕΙ
ΠΗΜΑ ΚΑΚΟΝ ΠΡΟΥΒΑΙΝΕΝ. ΑΤΙΜΑΖΟΝΤΟ ΔΕ ΤΕΚΝΑ
ΓΝΗΣΙ' ΕΝΙ ΜΕΓΑΡΟΙΣ· ΣΚΟΤΙΗ Δ' ΑΝΕΤΕΛΛΕ ΓΕΝΕΘΛΗ.
ΑΥΤΩΣ Δ' ΑΔΜΗΤΕΣ ΤΕ ΚΟΡΑΙ· ΧΗΡΑΙ Τ' ΕΠΙ ΤΗΙΣΙ
ΜΗΤΕΡΕΣ. ΑΜ ΠΤΟΛΙΕΘΡΟΝ ΑΤΗΜΕΛΕΩΣ ΑΛΑΛΗΝΤΟ.
ΟΥΔΕ ΠΑΤΗΡ ΟΛΙΓΟΝ ΠΕΡ ΕΗΣ ΑΛΕΓΙΖΕ ΘΥΓΑΤΡΟΣ.
ΕΙ ΚΑΙ ΕΝ ΟΦΘΑΛΜΟΙΣΙ ΔΑΙΖΟΜΕΝΗΝ ΟΡΟΩΤΟ
ΜΗΤΡΥΙΗΣ ΥΠΟ ΧΕΡΣΙΝ ΑΤΑΣΘΑΛΟΥ· ΟΥΔ' ΑΠΟ ΜΗΤΡΟΣ
ΛΩΒΗΝ. ΩΣ ΤΟ ΠΑΡΟΙΘΕΝ ΑΕΙΚΕΑ ΠΑΙΔΕΣ ΑΜΥΝΟΝ.

Αὐτῇσι δ' ἀπείρονα. θαυμαστικῶς. οἷον λείδας αὐταῖς καὶ δεσποίνας ἡμῶν ἔφερον ἄγοντες. ἐν δὲ τῇ προεκδόσει, ἐκ νηῶν. ἄμυδις δὲ βόας καὶ μῆλα κόμιζον αὐτῇσιν κούρῃσιν ἀπείρονα ληΐδα δεῦρο. καὶ τότ' ἔπειτ' ἀναὶ δῆμον ἀάατος ἔμπωσε λύσσα. οὐκ οἶδ' ἢ θεόθεν ἢ αὐτῶν ἀφροσύνῃσιν. Οὐλομένης. ἀντὶ τοῦ τῆς δυσφήμης ἢ κατὰ συμβαίνοντος ὀλέθρου ποιητικῆς. ὡς τὸ φιλόδακρυν ἄρη ἀντὶ τοῦ δακρύων ποιητικόν. Ἡ ματίῃ. τῇ ἑαυτῶν ματαιότητι καὶ μωρείᾳ καὶ φρενοβλαβείᾳ νικηθέντες. Εἴ κέ ποτ' αὖτις. περιττὸς ὁ κὲ σύνδεσμος. ὁ γὰρ λόγος· πολὺν χρόνον ὑπεμείναμεν εἴ ποτε μεταμεληθῶσιν. ἵνα δὲ μὴ ὥσπερ ζηλοτυπίαν καὶ ἀκρασίαν κατηγορήσῃ τῶν γυναικῶν, ἐπὶ πολὺ αὐτάς φησιν ἐνηνοχέναι τὸ πάθος. Χῆραι τ' ἐπὶ τῇσιν. ἵνα μὴ τῶν παρθένων ἀσέλγειαν κατηγορῇ, εἰπὼν ἐπὶ τούτων φησὶν ἐδυσφόρουν διὰ τὰς χηρευούσας μητέρας καὶ ἐφρόντιζον. κατὰ κοινοῦ δὲ τὸ ἀλάληντο. καὶ πρὸς ἑτέρων· ὅτι οὐδεμία ἡμῶν πρὸς γάμον ἤρχετο· εἴχομεν γὰρ τὴν τῶν μητέρων χηρείαν καὶ ὕβριν διδάσκαλον τῶν ἡμῖν ἐσομένων. Οὐδὲ πατήρ. πρὸς πλείονα οἶκτον καὶ ἔμφασιν διόλου τοῖς φυσικοῖς ὀνόμασι χρῆται.

Ὑπέρβιον· μέγα καὶ θαυμαστόν. οἶδα γὰρ αὐτὸ δεινὸν καὶ ἄπιστον εἰ γυναῖκες ἀνδρῶν ἐκράτησαν. διὸ καὶ τὸ τοῦ δαιμονίου σύνταξιν εἴληφεν. Αὐταῖς ληιάδεσσιν· λείπει ἡ σύν πρόθεσις. ἵν' ᾖ σὺν αὐταῖς ταῖς γυναιξί. Θεσσάμενοι· ἐξ αἰτήσεως ἀναλαβόντες αἰτήσαντες. θέσθαι γὰρ τὸ αἰτῆσαι καὶ ἱκετεῦσαι. καὶ ἡσίοδος· θεσσάμενος γονέων κλυταδαίου κυδαλίμοιο. καὶ ἀρχίλοχος· πολλὰ δὲ ἐϋπλοκάμου πολιῆς ἁλὸς ἐν πελάγεσι θεσσάμενοι γλυκερὸν νόστον. δαιμονίως δὲ καὶ τοῦτο παλαιοῦται. ἦν γὰρ δὴ θεῶς ζηλῶσαι τοῖα ἀνδρῶν ἀσεβήσαν, κἂν ἡ βραχυτέρα τῶν ἀρσένων τοῦ ἡλικίᾳ. Χιονώδεα· οἱ μὲν, ὅτι λευκόγεως ἡ θρᾴκη. οἱ δὲ τὴν συνεχῶς χιονιζομένην παρὰ τὸ δυσχείμερον εἶναι ὃ καὶ βέλτιον. ψυχρὰ γάρ ἐστιν ἡ χώρα. διὸ καὶ ἐκεῖθεν τοὺς ἀνέμους πνεῖν ἐμυθεύσαντο. Διονυσοφάνης δὲ βόθρον φησὶν εἶναι ἐν τῇ θρᾴκῃ ἐξ οὗ φυσήματα ἀνέμων γίνεσθαι καὶ μεμυθολογῆσθαι οὕτω θρᾴκην ἀνέμων οἰκητήριον. Αἰγαίης· τὸ αἰγαῖον πέλαγος φησὶν ἐκλήθη δὲ ἀπὸ νήσου αἰγῶν καλουμένης. ὅμηρος· οἱ δέ τοι εἰς ἑλίκην τε καὶ αἰγὰς. αὕτη γὰρ ἱερὰ ποσειδῶνος. ἐν ᾗ μηδένα κοιμᾶσθαι λόγος διὰ τὰ φαντάσματα τοῦ θεοῦ ὡς φησι νικοκράτης.

ΟΥ ΔΕ ΚΑΣΙΓΝΗΤΗΙΣΙ ΚΑΣΙΓΝΗΤΗ ΜΕΛΕ ΘΥΜΩΙ.
ΑΛΛ' ΟΙΑΙ ΚΟΥΡΑΙ ΛΗΙΤΙΔΕΣ ΕΝ ΤΕ ΔΟΜΟΙΣΙΝ
ΕΝ ΤΕ ΧΟΡΟΙΣ. ΑΓΟΡΗΙ ΤΕ ΚΑΙ ΕΙΛΑΠΙΝΗΙΣΙ ΜΕΛΟΝΤΟ.
ΕΙΣΟΚΕ ΤΙΣ ΘΕΟΣ ΑΜΜΙΝ ΥΠΕΡΒΙΟΝ ΕΜΒΑΛΕ ΘΑΡΣΟΣ
ΑΨ ΑΝΕΡΧΟΜΕΝΟΥΣ ΘΡΗΙΚΩΝ ΑΠΟ, ΜΗΚΕΤΙ ΠΥΡΓΟΙΣ
ΔΕΧΘΑΙ. ΙΝ' Η ΦΡΟΝΕΟΙΕΝ ΑΠΕΡ ΘΕΜΙΣ. ΗΕ ΠΗΙ ΑΛΛΗΙ.
ΑΥΤΑΙΣ ΛΗΙΑΔΕΣΣΙΝ ΑΦΟΡΜΗΘΕΝΤΕΣ ΙΚΟΙΝΤΟ.
ΟΙ Δ' ΑΡΑ ΘΕΣΣΑΜΕΝΟΙ ΠΑΙΔΩΝ ΓΕΝΟΣ ΟΣΣΟΝ ΕΛΕΙΠΤΟ
ΑΡΣΕΝ. ΑΝΑ ΠΤΟΛΙΕΘΡΟΝ ΕΒΑΝ ΠΑΛΙΝ ΕΝΘ' ΕΤΙ ΝΥΝ ΠΕΡ
ΘΡΗΙΚΙΗΣ ΑΡΟΣΙΝ ΧΙΟΝΩΔΕΑ ΝΑΙΕΤΑΟΥΣΙ.
ΤΩΙ ΥΜΕΙΣ ΣΤΡΩΦΑΣΘ' ΕΠΙΔΗΜΙΟΙ. ΕΙ ΔΕ ΚΕΝ ΑΥΘΙ
ΝΑΙΕΤΑΕΙΝ ΕΘΕΛΟΙΣ, ΚΑΙ ΤΟΙ ΑΔΟΙ, Η Τ' ΑΝ ΕΠΕΙΤΑ
ΠΑΤΡΟΣ ΕΜΟΙΟ ΘΟΑΝΤΟΣ ΕΧΟΙΣ ΓΕΡΑΣ. ΟΥΔΕ Τ' ΣΟΙΩ
ΓΑΙΑΝ ΟΝΟΣΣΕΣΘΑΙ. ΠΕΡΙ ΓΑΡ ΒΑΘΥΛΗΙΟΣ ΑΛΛΩΝ
ΝΗΣΩΝ. ΑΙΓΑΙΗΣ ΟΣΣΑΙ ΑΛΙ ΝΑΙΕΤΑΟΥΣΙΝ.

Οἱ δὲ ἀπὸ Ποσειδῶνος ὀνομασθῆναί φασι τὸ πέλαγος. αἰγαῖος γὰρ οὗτος ὁ θεὸς προσαγορεύεται ὥς φησι φερεκύδης. μικοκράτης δέ φησιν ὅτι ἀπὸ αἰγέως καταρημνίσαντος ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως εἰς τὴν θάλασσαν, οὐκ εὖ. πολὺ γὰρ ἀπέχει ἡ ἀκρόπολις τῆς θαλάσσης παραπλέοντι. Ἀμαλδύνουσα. ἀφανίζουσα καὶ τῷ πλάσματι κρύπτουσα. ἀντεγκληματικῶς πανταχόθεν μετάγει τὴν αἰτίαν ἐπὶ τοὺς ἄνδρας. οὐ γὰρ λέγει ὅτι ἐφόνευσαν αὐτοὺς καὶ τοὺς ἄρρενας παῖδας καὶ τὰς γυναῖκας, ἀλλ' ὅτι σὺν ταῖς γυναιξὶ ταῖς θρᾳσσαις καὶ τοῖς ἄρρεσι παισὶν ἀπῆλθον εἰς θρᾴκην κἀκεῖ διάγουσιν.

ἈΛΛ' ἌΓΕ ΝΥ͂Ν ἘΠῚ ΝΗ͂Α ΚΙῺΝ ἙΤΆΡΟΙΣΙΝ ἘΝΙΣΠΕ

ΜΎΘΟΥΣ ἩΜΕΤΈΡΟΥΣ. ΜΗΔ' ἘΚΤΟΘΙ ΜΙ͂ΜΝΕ ΠΌΛΗΟΣ.

ἼΣΚΕΝ ἈΜΑΛΔΎΝΟΥΣΑ ΦΌΝΟΥ ΤΈΛΟΣ ΟἾΟΝ ἘΤΎΧΘΗ.

ἈΝΔΡΆΣΙΝ. ΑὐΤᾺΡ Ὁ ΤΉΝ ΓΕ ΠΑΡΑΒΛΉΔΗΝ ΠΡΟΣΈΕΙΠΕΝ.

οὕτω γὰρ ἐκ τοῦ ἐναντίου τὸ ἀπέλυσεν αὐτὰς μέμψεως. καὶ ὅλος δὲ ὁ λόγος τῆς ὑψιπύλης πολλὴν περιέχει δεινότητα. ἀντεγκληματικὴν ἔχουσα τὴν στάσιν αὔξει τὸ ἐκείνων ἔγκλημα διὰ πολλῶν, δεικνῦσα πολλῷ μεῖζον ἁμάρτημα τὸ τῶν γυναικῶν. πολύν τε γάρ φησι χρόνον ὑπομεμενηκέναι τὰς γυναῖκας τὴν ὕβριν. ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ τὰς μὲν κουριδίας μισεῖσθαι καὶ τῆς οἰκίας ἐκβαλεῖν, ταῖς δὲ δουρικτήτοις συγγίνεσθαι. πάνυ τὸ ἔγκλημα τῶν ἀνδρῶν αὐξάνει. αὔξησις δὲ μεγάλη καὶ τὸ τοὺς μὲν γνησίους παῖδας ἀτιμάζεσθαι τοὺς δὲ νόθους θάλλειν. ὄνειδος δὲ μέγα καὶ τὸ τὰς κόρας τὰς γνησίας καὶ τὰς χηρευούσας γυναῖκας. ἴσως δὲ καὶ πάσας νῦν χήρας καλεῖ διὰ τὸ ἐστερῆσθαι τῶν οἰκείων ἀνδρῶν. ταύτας οὖν πάσας πλανᾶσθαι περὶ τὴν πόλιν ἀτημελήτως καθάπερ προσηλύτους. παροξυντικὸν δὲ τὸ τὸν πατέρα μὴ φροντίζειν τῆς οἰκείας θυγατρὸς εἰ καὶ τυπτομένην ἴδοι ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς. μηδὲ τοὺς παῖδας ἀμύνειν τῇ μητρί. μηδὲ τοὺς ἀδελφοὺς ἀλλήλων φροντίζειν. μάλιστα δὲ διεγείρει εἰς ὀργὴν καὶ τὸ τὰς μὲν γυναῖκας τὰς ἀστικὰς καὶ κόρας καὶ παῖδας ἐν ἁπάσαις ταῖς πολιτι-

καῖς κοινωνίαις καθάπερ μετοίκους διατρίβειν καὶ προσηλύτους. τὰς δὲ δορυκτήτους τούτων ἁπάντων ἀφθόνους μετέχειν. ἱκανὴ δὲ ἀπολογία ὑπὲρ τῶν γυναικῶν, καὶ τὸ μὴ εὐθὺς ἐκδιῶξαι ἐκ τῆς νήσου τοὺς ἄνδρας. ἀλλ᾽ αἵρεσιν δοῦναι, ἢ τὰ καθήκοντα σώζειν πρὸς τὰς γυναῖκας. ἢ ἄλλοσέ ποι ἀπελθόντας μετὰ τῶν δορυκτήτων διαιτᾶν. ὅλως γὰρ τὸ ἐνδιασκευὸν καὶ δι᾽ ἀλυπωτικὸν ὁ λόγος ἔχει, δι᾽ οὗ περιπαθῆ τὸν ἀκροατὴν ἐργάζεται συμπάσχοντα ταῖς γυναιξὶ δυστυχούσαις. οὕτω δὲ ἀντεγκληματικὴν ποιήσασαι τὴν στάσιν. καὶ εἰς μεταστατικὴν περὶ πάντα τὰ μέσα ἀνήνεγκεν εἰποῦσα παρὰ τῶν θεῶν θάρσος λαβοῦσα σφᾶς ἀποπέμψαι τοὺς ἄνδρας.

ὙΨΙΠΎΛΗ. ΜΆΛΑ ΚΕΝ ΘΥΜΗΔΈΟΣ ἈΝΤΙΆΣΑΙΜΕΝ
ΧΡΗΣΜΟΣΎΝΗΣ, ἫΝ ἊΜΜΙ ΣΈΘΕΝ ΧΑΤΈΟΥΣΙΝ ὈΠΆΖΕΙΣ·
ΕἾΜΙ Δ᾽ ὙΠΌΤΡΟΠΟΣ ΑὖΘΙΣ ἈΝᾺ ΠΤΌΛΙΝ, ΕὖΤ᾽ ἊΝ ἝΚΑΣΤΑ
ἘΞΕΊΠΩ ΚΑΤᾺ ΚΌΣΜΟΝ. ἈΝΑΚΤΟΡΊΗ ΔῈ ΜΕΛΈΣΘΩ,
ΣΟΊ Τ᾽ ΑὐΤῆΙ ΚΑῚ ΝΗ͂ΣΟΣ. ἜΓΩΓΕ ΜῈΝ ΟὐΚ ἈΘΕΡΊΖΩΝ
ΧΆΖΟΜΑΙ. ἈΛΛΆ ΜΕ ΛΥΓΡΟῚ ἘΠΙΣΠΈΡΧΟΥΣΙΝ ἌΕΘΛΟΙ.
Η. ΚΑῚ ΔΕΞΙΤΕΡῆΣ ΧΕΙΡῸΣ ΘΊΓΕΝ· ΑἾΨΑ Δ᾽ ὈΠΊΣΣΩ

οὕτω γὰρ, οὐ μόνον δίκαια, ἀλλὰ καὶ ἀναγκαία γίνεται ἡ ἐκβολή. τὰ ὑπὸ θεοῦ κριθέντα, ἀναγκαῖα. καὶ τὸ προοίμιον δὲ οὐ μόνον θαρραλεωτέρους τοὺς ἀργοναύτας ποιεῖ λέγων ὅτι ἀποδημοῦσι τῆς πόλεως οἱ ἄνδρες. ἀλλὰ καὶ μέμψεως τὰς γυναῖκας ἀπολύει. μονονουχὶ γὰρ λέγει· ὅτι οὐκ ἀπεκτείναμεν ἐκείνους ὡς ἡ φήμη κρατεῖ ἀλλ᾽ ἀποδημοῦσιν εἰς θράκην. ὁ δὲ ἐπίλογος πάντη ἐπισπᾶται τὸν ἰάσονα· οὐ γὰρ μόνον τὸ ἡδὺ ὑποβάλλεται ὅπερ ἦν τὸ συγγενέσθαι αὐτῇ. ἀλλὰ καὶ τὸ εὐπρεπὲς καὶ χρήσιμον· τὴν γὰρ βασιλείαν τοῦ θόαντος ἐπαγγέλλεται. τὸ δὲ ἴσκεν ἐνταῦθα μὲν ἀντὶ τοῦ ἔλεγε. παρὰ δὲ ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ὡμοίου. Μάλα κεν. ὁ νοῦς· λίαν ἂν ἡμῖν ἐστιν ἀρεστὸν τυχεῖν ὧν ἔχομεν χρείαν. σὺ δὲ ὁμοίως δίδως. νῦν γὰρ τὸ ὀπάζεις κεῖται ἀντὶ τοῦ δίδως. Ὑπότροπος· ἀπελθὼν πρὸς τὰς ναῦς πάλιν ἥξω πρὸς τὴν πόλιν. Χειρὸς θίγεν· ἤδη σύμβολον αὐτῇ τῆς ἑταιρίας διὰ τῆς ἐφάψεως δίδωσιν.

Μῦθον ὅτ' ἤδη· μετέπειτα δὲ αἱ θεραπαινίδες ἦλθον βαστάζουσαι ξένια. ὅτε ἤδη ὁ ἰάσων πάντα τὰ παρὰ τῆς ὑψιπύλης ἐντεταλμένα τοῖς ἑαυτοῦ ἑταίροις συνετέλεσε λέγων· Ἡφαίστοιο χάριν· ἱερὰ γὰρ ἡφαίστου ἡ λῆμνος. τὸ δὲ πολυμήτιος παρὰ τὸ ἰδυίῃσι πραπίδεσσι· Ἡρακλῆος ἄνευθε· τοῦτο εἰς καὶ τῆς οἰκονομίας φησὶν ὁ ποιητής. πάντων γὰρ ταῖς ἡδοναῖς νικωμένων μόνος οὗτος πρὸς τὸν ἆθλον αὐτοὺς προτρέπεται. ἢ πρὸς τὴν καρτερὰν καὶ σώφρονα φύσιν τοῦ ἥρωος. Ἥρης υἷα· ἡσιόδῳ ἐπηκολούθησεν ἐξ ἥρας μόνης τὸν ἥφαιστον λέγοντι γεγενῆσθαι. ἥρη δ' ἥφαιστον κλυτὸν οὐ φιλότητι μιγεῖσα γείνατο. ὅμηρος δὲ διὸς καὶ ἥρας φησὶν αὐτόν.

βῆ ῥ' ἴμεν· ἀμφὶ δέ τόνγε νεήνιδες ἄλλοθεν ἄλλαι
μυρία εἱλίσσοντο κεχαρμέναι, ὄφρα πυλάων
ἐξέμολεν. μετέπειτα δ' εὐτροχάλοισιν ἀμάξαις
ἀκτὴν εἰσανέβαν ξεινήια πολλὰ φέρουσαι.
μῦθον ὅτ' ἤδη πάντα διηνεκέως ἀγόρευσε
τόν ῥα καλεσσαμένη διεπέφραδεν ὑψιπύλεια.
καὶ δ' αὐτοὺς ξεινοῦσθαι ἐπὶ σφέα δώματ' ἄγεσκον
ῥηιδίως. κύπρις γὰρ ἐπὶ γλυκὺν ἵμερον ὦρσεν
ἡφαίστοιο χάριν πολυμήτιος. ὄφρα κεν αὖτις
ναίηται μετόπισθεν ἀκήρατος ἀνδράσι λῆμνος.
ἔνθ' ὁ μὲν ὑψιπύλης βασιλήιον ἐς δόμον ὦρτο
αἰσονίδης. οἱ δ' ἄλλοι ὅπῃ καὶ ἔκυρσαν ἕκαστος.
ἡρακλῆος ἄνευθεν. ὁ γὰρ παρὰ νηὶ λέλειπτο
αὐτὸς ἑκών. παῦροί τε διακριθέντες ἑταῖροι.
αὐτίκα δ' ἄστυ χοροῖσι καὶ εἰλαπίνῃσι γεγήθει
καπνῷ κνισήεντι περίπλεον ἔξοχα δ' ἄλλων
ἀθανάτων, ἥρης υἷα κλυτὸν ἠδὲ καὶ αὐτὴν
κύπριν ἀοιδῇσιν θυέεσσί τε μειλίσσοντο.
ἀμβολίη δ' εἰς ἦμαρ ἀεὶ ἐξ ἤματος ἦεν
ναυτιλίης. δηρὸν δ' ἀνελίνυον αὖθι μένοντες.

Καὶ αὐτὴν κύπριν· διότι τὰ παρόντα ἐρωτικά. ἢ ὅτι τοῦ θεοῦ γαμετὴ αὕτη. οὗ ἱερὰ ἡ λῆμνος. Ἀνελίνυον· ἀντὶ τοῦ ἠργοῦν. ἢ τὰ αἴλινα τὰ θρηνητικὰ ἐντεῦθεν γεγένηται παρὰ τὸ ἀνήνυκτα τινὰ εἶναι. παρὰ τὸ ὁμηρικόν. οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.

Δαιμόνιοι· οἰκεῖοι τῷ ἀξιώματι τοῦ ἥρωος οἱ λόγοι. τεχνικῶς δὲ καὶ συνετῶς οὐχ ἕνα τινὰ λοιδορεῖ, ἀλλὰ πάντας. καὶ οὐ πρῶτον τὴν ἀκρασίαν αὐτοῖς ὀνειδίζει, πρὶν τὰ συμφέροντα δηλώσῃ. παρὰ δὲ τοῖς φυσικοῖς ὁ ἡρακλῆς σύνεσις καὶ ἀλκὴ λαμβάνονται. ὥστε δηλοῦν τὸν λόγον, ἐνδόντας ἡδονῇ τοὺς ἥρωας τῷ λόγῳ ἀναλαβεῖν ἑαυτούς. ὁ δὲ νοῦς· ὦ μακάριοι· ἐξειργόμεθα τοῦ ἡμῶν αἵματος τῆς πατρίδος. ἢ γάμων ἐνδεεῖς ὄντες ἐνταῦθα ἥκομεν μεμψάμενοι τὰς ἑαυτῶν πολίτιδας καὶ λῆμνον κατοικήσοντες τοῖς κλήροις διελόμενοι. ἢ οὕτως· ὦ μακάριοι· ἐμφύλιον φόνον δράσαντες ἐξειργόμεθα τῆς πατρίδος. ἐπειδὴ οἱ τοιοῦτοι ἐκ τῆς πατρίδος φυγῇ ἐνιαυσιαίᾳ ἐζημιοῦντο.

ΕἸ ΜῊ ἈΟΛΛΊΣΑΣ ἘΤΆΡΟΥΣ ἈΠΆΝΕΥΘΕ ΓΥΝΑΙΚῶΝ
ἩΡΑΚΛΈΗΣ. ΤΟΊΟΙΣΙΝ ἘΝΙΠΤΆΖΩΝ ΜΕΤΈΕΙΠΕΝ.
ΔΑΙΜΌΝΙΟΙ. ΠΆΤΡΗΣ ἘΜΦΎΛΙΟΝ ΑἾΜ' ἈΠΟΈΡΓΕΙ
ἩΜΈΑΣ. ἨῈ ΓΆΜΩΝ ἘΠΙΔΕΥΈΕΣ ἘΝΘΆΔ' ἜΒΗΜΕΝ
ΚΕῖΘΕΝ ὈΝΟΣΣΆΜΕΝΟΙ ΠΟΛΙΉΤΙΔΑΣ. ΑὖΘΙ Δ' ἝΑΔΕΝ
ΝΑΊΟΝΤΑΣ ΛΙΠΑΡῊΝ ἌΡΟΣΙΝ ΛΉΜΝΟΙΟ ΤΑΜΈΣΘΑΙ.
ΟὐΜᾺΝ ΕὐΚΛΕΙΕῖΣ ΓΕ ΣῪΝ ὈΘΝΕΊῌΣΙ ΓΥΝΑΙΞῚΝ
ἘΣΣΌΜΕΘ' ὯΔ' ἘΠῚ ΔΗΡῸΝ ἘΕΛΜΈΝΟΙ. ΟὐΔ' ἜΤΙ ΚῶΑΣ
ΑὐΤΌΜΑΤΟΝ ΔΏΣΕΙ ΤΊΣ. ἙΛῺΝ ΘΕῸΣ ΕὐΞΑΜΈΝΟΙΣΙΝ.
ἼΟΜΕΝ ΑὖΤΙΣ ἝΚΑΣΤΟΙ ἘΠῚ ΣΦΈΑ. ΤῸΝ Δ' ἘΝῚ ΛΈΚΤΡΟΙΣ
ὙΨΙΠΎΛΗΣ ΕἸᾶΤΕ ΠΑΝΉΜΕΡΟΝ. ΕἸΣΌΚΕ ΛῆΜΝΟΝ

Ὀνοσσάμενοι· πολιήτιδας· κυρίως τὸ πολίτιδας γυναῖκας ἔταξεν· οἱονεὶ τὰς ἑλληνίδας γυναῖκας ἀπαρνησάμενοι συμβιοῦν βαρβάροις ἤλθομεν. καὶ οὐ φησὶ τὸ κάλλος αὐτῶν ἀποφυγόντες. τάχα γὰρ ἀληθῶς ἐν τῇ λήμνῳ εὐπρεπεστέρας εἶναι γυναῖκας συνέβαινεν. Εὐκλειεῖς· ἔνδοξοι. καὶ διὰ τούτου δὲ ἐνυβρίζει. οἶδε γὰρ ἕκαστον αὐτῶν πρὸς τὸν πλοῦν ἐλθόντα ἐς εὐδοξίαν. ταύτην δὲ ἂν ἀπώλεσαν, εἰ ἐπιπλὺ διέτριψαν. Ἐπὶ δηρὸν ἐελμένοι· καὶ τοῦτο συνετῶς καὶ τεχνικῶς τὸν χρόνον αἰτιᾶται. τὸ μὲν γὰρ ὀλίγον ἀμελῆσαι τοῦ πόνου συγγνώμης ἂν εἴη· τὸ δὲ ἐπιπλὺ ἀνυπόστατον ἦν παντὶ ἀνδρὶ καὶ ἐπάσσων αὐτό, παρὰ τὸ πάντων μὲν κόρος ἐστί.

ἴομεν αὐτῆς ἕκαστοι ἐπὶ σφέα· οὐχ ὑγιῶς τὸ σφέα κεῖται. ἰσοδυναμεῖ γὰρ τὸ σφά ἐπὶ τρίτου προσώπου ταττόμενον. ἔδει οὖν εἰπεῖν ἴομεν αὐτῆς ἕκαστοι ἐφ' ἡμέτερα. ἔστι γὰρ συζυγία τῶν προσώπων αὕτη. ἡμέτερα. ὑμέτερα. σφέτερα. τὸ δὲ σφά, ἁμά. ὑμά. Ἐσανδρώσῃ· ἀνδρῶν πληρώσῃ ἡρωϊκῶς· Λείρια· καθόλου τὰ ἄνθη λείρια λέγεται. ἔστι δὲ κυρίως ἄνθος λεγόμενον λείριον. ὅ φησιν ὁ θεόφραστος ἐν τῷ περὶ φυτῶν νάρκισσον εἶναι. οἱ δέ, τὸ κρίνον· Συμβληΐδος· σύμβλους καλοῦσι τὰ ἀγγεῖα. ἐν οἷς κηροποιοῦσιν αἱ μέλισσαι. συμβληΐδος οὖν πέρας ἐν ᾗ μελιτουργοῦσιν ἐν τοῖς ὄρεσιν. οἱονεὶ σύμβλων τάξιν ἐχούσης·

ΠΑΙΣΙΝ ἘΣΑΝΔΡΏΣΗι ΜΕΓΆΛΗ ΤΈ Ἑ ΒΆΞΙΣ ἽΚΗΤΑΙ.
ὩΣ ΝΕΊΚΕΣΣΕΝ ὍΜΙΛΟΝ. ἘΝΑΝΤΊΑ Δ' ΟὔΝΎ ΤΙΣ ἜΤΛΗ
ὌΜΜΑΤ' ἈΝΑΣΧΕΘΈΕΙΝ. ΟὐΔΈ ΠΡΟΤΙΜΥΘΉΣΑΣΘΑΙ.
ἈΛΛ' ΑὔΤΩΣ ἈΓΟΡΗ͂ΘΕΝ ἘΠΑΡΤΊΖΟΝΤΟ ΝΈΕΣΘΑΙ
ΣΠΕΡΧΌΜΕΝΟΙ. ΤΑΊ ΔΈ ΣΦΙΝ ἘΠΈΔΡΑΜΟΝ ΕὖΤ' ἘΔΆΗΣΑΝ.
ὩΣ Δ' ὍΤΕ ΛΕΊΡΙΑ ΚΑΛᾺ ΠΕΡΙΒΡΟΜΈΟΥΣΙ ΜΈΛΙΣΣΑΙ
ΠΈΤΡΗΣ ἘΚΧΎΜΕΝΑΙ ΣΥΜΒΛΗΪ́ΔΟΣ. ἈΜΦῚ ΔῈ ΛΕΙΜῺΝ
ἙΡΣΉΕΙΣ ΓΆΝΥΤΑΙ. ΤΑῚ ΔῈ ΓΛΥΚῪΝ ἌΛΛΟΤΕ ἌΛΛΟΝ
ΚΑΡΠῸΝ ἈΜΈΡΓΟΥΣΙ ΠΕΠΟΤΗΜΈΝΑΙ, ὩΣ ἌΡΑ ΤΑΊ ΓΕ

Ἄλλοτε ἄλλον. παρὰ τὸ ἰσοκράτους. ὥσπερ γὰρ τὴν μέλιτταν ὁρῶμεν ἐφ' ἅπαντα μὲν τὰ βλαστήματα καθιζάνουσαν, ἀφ' ἑκάστου δὲ τὰ χρήσιμα συλλέγουσαν, οὕτω δὴ καὶ τῆς παιδείας· Ὡς ἄρα ταί γε· αἱ λημνιάδες γυναῖκες. ἡ δὲ παραβολὴ οὐχ ὑγιῶς. οὐ δὲ εἰς πάντα ἁρμόζεται. ἔστω γὰρ μελίσσαις εἰκάσθαι τὰς γυναῖκας ἄνθεσι δὲ τοὺς ἥρωας· σίμβλῳ δὲ κοῖλον τὴν πόλιν. τὰ δὲ ἐπίλοιπα πῶς ἂν οὐκ εἴη ἀνάρμοστα. δι' ὧν φησὶ χαίρει καὶ ἀγάλλεται ὁ λειμών. καίτοι λυπεῖται ἡ πόλις· δι' ὧν φησί κινυρόμεναι· καὶ πάλιν ἀνάρμοστον. τὸ γλυκὺν ἄλλοτε ἄλλον καρπὸν ἀμέργουσιν· οὐ γὰρ δὴ τὸν ἀρειότερον τῶν ἡρώων ἑκάστη ἑαυτῇ δεῖν ἀπολαμβάνειν· ταῦτα δὲ παρὰ τὴν πρώτην μίξιν καὶ σύνοδον ἡρμόζετο· ἄλλως· πρὸς τοὺς ἐπιλαμβανομένους τῆς παραβολῆς ὅτι οὐ πάντα τὰ λεγόμενα ἁρμόττει τοῖς προκειμένοις ῥητέον ὅτι τὰ μὲν τῆς παραβολῆς πρὸς σαφήνειαν τοῦ γενομένου λαμβάνεται. τὰ δὲ πρὸς κάλλος μόνον καὶ ἔκφρασιν

συντελεῖ. Ἐνδυκέως· ἐπιμελῶς ἀσφαλαίως. τὸ δὲ κινυρόμεναι οὐκ εὖ σημαίνει· γὰρ τὸ θρηνοδοῦσαι κλαίουσαι, καὶ ἔστι δακρυόεσσαι. Εὐχόμεναι· ὅτι διὰ

ἘΝΔΥΚΈΩΣ ἈΝΈΡΑΣ ἈΜΦΙΚΙΝΥΡΌΜΕΝΑΙ ΠΡΟΧΈΟΝΤΟ
ΧΕΡΣΊ ΤΕ ΚΑῚ ΜΎΘΟΙΣΙΝ ἘΔΕΙΚΑΝΌΩΝΤΟ ἝΚΑΣΤΟΝ
ΕὐΧΌΜΕΝΑΙ ΜΑΚΆΡΕΣΣΙΝ ἈΡΉΜΟΝΑ ΝΌΣΤΟΝ ὈΠΆΣΣΑΙ.
ὯΣ ΔῈ ΚΑῚ ὙΨΙΠΎΛΗ ἨΡΉΣΑΤΟ ΧΕῖΡΑΣ ἙΛΟῦΣΑ.
ΑἸΣΟΝΊΔΕΩ. ΤᾺ ΔΈ ΟἹ ῬΈΕ ΔΆΚΡΥΑ ΧΉΤΕΙ ἸΌΝΤΟΣ.
ΝΕΊΣΕΟ. ΚΑΊ ΣΕ ΘΕΟῚ ΣῪΝ ἈΠΗΜΟΣΙΝ ΑὖΤΙΣ ἙΤΑΊΡΟΙΣ
ΧΡΎΣΕΙΟΝ ΒΑΣΙΛῆΙ ΔΈΡΟΣ ΚΟΜΊΣΕΙΑΝ ἌΓΟΝΤΑ
ΑὔΤΩΣ ὩΣ ἘΘΈΛΗΣ. ΚΑΊ ΤΟΙ ΦΊΛΟΝ. ἫΔΕ ΔῈ ΝῆΣΟΣ
ΣΚῆΠΤΡΆ ΤΕ ΠΑΤΡῸΣ ἘΜΕῖΟ ΠΑΡΈΣΣΕΤΑΙ. ἨΝ ΚΑῚ ὈΠΊΣΣΩ
ΔΉ ΠΟΤΕ ΝΟΣΤΉΣΑΣ ἘΘΈΛΗΙΣ ἌΨΟΡΡΟΝ ἹΚΈΣΘΑΙ.
ῬΗΪΔΊΩΣ Δ᾽ ἊΝ ἙΟῖ ΚΑῚ ἈΠΕΊΡΟΝΑ ΛΑῸΝ ἈΓΕΊΡΑΙΣ
ἌΛΛΩΝ ἘΚ ΠΟΛΊΩΝ. ἈΛΛ᾽ ΟὐΣΎ ΓΕ ΤΉΝΔΕ ΜΕΝΟΙΝῊΝ
ΣΧΉΣΕΙΣ. ΟὐΔ᾽ ΑὐΤῊ ΠΡΟΤΙΌΣΣΟΜΑΙ ὯΔΕ ΤΕΛΕῖΣΘΑΙ.
ΜΝΏΕΟ ΜῊΝ ἈΠΕῺΝ ΠΕΡ ὉΜῶΣ ΚΑῚ ΝΌΣΤΙΜΟΣ ἬΔΗ
ὙΨΙΠΎΛΗΣ. ΛΊΠΕ Δ᾽ ἯΜΙΝ ἜΠΟΣ, ΤΌ ΚΕΝ ἘΞΑΝΎΣΑΙΜΙ
ΠΡΌΦΡΩΝ. ἪΝ ἌΡΑ ΔΉ ΜΕ ΘΕΟῚ ΔΏΩΣΙ ΤΕΚΈΣΘΑΙ.
ΤῊΝ Δ᾽ ΑὖΤ᾽ ΑἼΣΟΝΟΣ ΥἹῸΣ ἈΓΑΙΌΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣΈΕΙΠΕΝ.
ὙΨΙΠΎΛΗ· ΤᾺ ΜῈΝ, ΟὝΤΩ ἘΝΑΊΣΙΜΑ ΠΆΝΤΑ ΓΈΝΟΙΤΟ.

τὸ ἀσθενὲς ἡ γυναικεία φύσις πάντοτε ἐπὶ τῷ εὔχεσθαι τρέπεται. δῆλον ἐκ τῶν προειρημένων, δι᾽ ὧν φησιν· αἱ δὲ γυναικῶν πολλὰ μαλθακὰ μαλ(λ)ιοις. Νείσεο· ἄγαν ἐρωτικὴ προσφώνησις καὶ εὐχή. πρῶτον γὰρ αὐτῷ κατεύχεται. ἔπειτα ἐπεὶ οἶδα καὶ τὴν σπουδὴν καὶ τὸ φίλτρον τῷ ἰάσονι, οὐδὲν ἕτερον, ἢ τὴν τῶν ἑταίρων σωτηρίαν, καὶ ταύτην αὐτῷ κατεύχεται. οὐ τοσοῦτον ἐκείνοις χαριζομένη, ὅσον ἰάσονι. Ῥηϊδίως δ᾽ ἂν ἑοῖ. βούλεται λέγειν ῥᾳδίως δ᾽ ἂν σαυτῷ καὶ πολὺν ἀθροίσαις λαόν. οὐκ εὖ δὲ ἔθηκε τὸ ἑοῖ. ἔστι γὰρ τρίτου προσώπου δηλωτικὸν ὡς παρ᾽ ὁμήρῳ. ὀτρηροὺς θεράποντας ἐπισπέσθαι ἑοῖ αὐτῷ. Μενοινήν· ἀντὶ τοῦ γνώμην καὶ διάνοιαν ἢ μέριμναν. Προτιόσσομαι· προορῶμαι. ἐξανύσαιμι· τελέσαιμι. Λίπε δ᾽ ἧμιν ἔπος. ὁ νοῦς ἐστι τοιοῦτος. εἰπὲ ἃ δή μοι συμβουλὴν τινὰ ἐὰν γένηταί μοι τέκνον, ὥστε τῷ γεννωμένῳ ὑπάρχεσθαί τινα. ἐλλείπει γὰρ εἰς τὸ πλήρη λόγον. Ἀγαιόμενος· θαυμάζων τῆς διαθέσεως καὶ τοῦ ἔρωτος.

ἘΚ ΜΑΚΆΡΩΝ. ΤΎΝΗ ΔῈ ΜΈΘΕΝ ΠΕΡῚ ΘΥΜῸΝ ἈΡΕΊΩ
ἼΣΧΑΝ᾽, ἘΠΕῚ ΠΆΤΡΗΝ ΜΟΙ ἍΛΙΣ ΠΕΛΊΑΟ ἝΚΗΤΙ
ΝΑΙΕΤΆΕΙΝ. ΜΟΥ͂ΝΟΝ ΜΕ ΘΕΟῚ ΛΎΣΕΙΑΝ ἈΈΘΛΩΝ.
ΕἸ Δ᾽ ΟΥ̓́ ΜΟΙ ΠΈΠΡΩΤΑΙ ἘΣ ἙΛΛΆΔΑ ΓΑΙ͂ΑΝ ἹΚΈΣΘΑΙ
ΤΗΛΟΥ͂ ἈΝΑΠΛΏΟΝΤΙ, ΣῪ Δ᾽ ἌΡΣΕΝΑ ΠΑΙ͂ΔΑ ΤΈΚΗΑΙ,
ΠΈΜΠΕ ΜΙΝ ἩΒΉΣΑΝΤΑ ΠΕΛΑΣΓΊΔΟΣ ἘΝΔΟΝ ἸΩΛΚΟΥ͂.
ΠΑΤΡΊ Τ᾽ ἘΜΩ͂Ι ΚΑῚ ΜΑΤΡῚ ΔΎΗΣ ἌΚΟΣ. ἪΝ ἌΡΑ ΤΟΎΣ ΓΕ
ΤΈΤΜΗΙ ἘΤΙ ΖΏΟΝΤΑΣ. ἽΝ᾽ ἌΝΔΙΧΑ ΤΟΙ͂Ο ἌΝΑΚΤΟΣ
ΣΦΟΙ͂ΣΙΝ ΠΟΡΣΎΝΩΝΤΑΙ ἘΦΈΣΤΙΟΙ ἘΝ ΜΕΓΆΡΟΙΣΙΝ.
Ἦ. ΚΑῚ ἜΒΑΙΝ᾽ ἘΠῚ ΝΗ͂Α ΠΑΡΟΊΤΑΤΟΣ. ὩΣ ΔῈ ΚΑῚ ἌΛΛΟΙ
ΒΑΙ͂ΝΟΝ ἈΡΙΣΤΗ͂ΕΣ. ΛΆΖΟΝΤΟ ΔῈ ΧΕΡΣῚΝ ἘΡΕΤΜᾺ
ἘΝΣΧΕΡΩ͂Ι ἙΖΌΜΕΝΟΙ. ΠΡΥΜΝΉΣΙΑ ΔΈ ΣΦΙΣΙΝ ἌΡΓΟΣ
ΛΥ͂ΣΕΝ ὙΠΈΚ ΠΈΤΡΗΣ ἉΛΙΜΥΡΈΟΣ. ἜΝΘ᾽ ἌΡΑ ΤΟΊ ΓΕ

Ἐμέθεν περὶ θυμὸν ἀρείω· ὁ νοῦς· σὺ δὲ κρείττονα περὶ ἐμοῦ ψυχὴν καὶ ὑπόνοιαν ἔχε τὰ περὶ τῆς πατρίδος ἡμῶν σκοπουμένω· οὐ γὰρ ἀντωλωῒς ἐσμὲν ὡς τὴν ἰδίαν καταλείψαντες, εἰς ἑτέραν μετοικεῖν· Πελίαο ἕκητι· τουτέστιν ἕνεκα πελίου ἐστί μοι οἰκεῖν· Ἑλλάδα γαῖαν· νῦν τὴν θετταλίαν. ὅμηρος δὲ μίαν θετταλίας πόλιν οἶδε τὴν ἑλλάδα. πελασγίδος δὲ τῆς θετταλικῆς ἀπὸ τῶν ἐνοικησάντων πελασγῶν· Σὺ δ᾽ ἄρσενα· τοῦτο ὡς ἐν θαυμασμῷ ἐᾷ, ῥᾷον ἐν γυναικῶν πόλει καὶ μὴ ἐξεπιτονῆς ἔσται γενεὰ ἄρρην τις· Δύης ἄκος· τῆς ταλαιπωρίας· οἷον παραμύθιον καὶ ἴαμα. ὅθεν καὶ ἐνδυκὲς περιττεύοντος τοῦ κ. ὥς φησι τρύφων· ἔστι γὰρ ἐνδυκὲς τὸ μετὰ πολλῆς κακοπαθείας γινόμενον προσηνὲς καὶ ἡδύ. καὶ ἐνδυκέως ἐξ αὐτοῦ· Ἐφέστιοι· ἔποικοι. λακεδαιμόνιοι γὰρ τὴν οἰκίαν ἑστίαν φασίν· Παροίτατος· ἀντὶ τοῦ πρότερος. ἐσχημάτισται δὲ ἀπὸ τοῦ πάρος. καὶ ὅμηρος· ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι· Ὡς δὲ καὶ ἄλλοι· διὰ τούτου τῶν ἡρώων ὑπεραπολογεῖται ὅτι καὶ τῆς πρὸς τὰς λημνιάδας συνόδου προαρξαμένου τοῦ ἀρχηγοῦ, καὶ οὗτοι συνετέθεντο. καὶ νῦν δὲ πάλιν ἐκείνου τοῦ πλοῦ ἀρχομένου καὶ οὗτοι εἵποντο· Ἁλιμυρέος· τῆς ὑπὸ θαλάσσης περιρρεομένης. ἁλιμυρίεντες δὲ ποταμοὶ οἱ εἰς τὴν θάλασσαν βάλλοντες· Ἐς ἠλέκτρης· τὴν σαμοθράκην λέγει. ἐκεῖ γὰρ ᾤκει ἠλέκτρα ἡ ἄτλαντος καὶ ὠνομάζετο ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων στρατηγίς. ἥν φησιν ἑλλάνικος ἠλεκτρυώνην καλεῖσθαι.

ἐγέννησε δὲ τρεῖς παῖδας· Δάρδανον τὸν εἰς Τροίαν κατοικήσαντα· ὃν καὶ Πολυάρχην φασὶ λέγεσθαι ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων. καὶ Ἠετίωνα· ὃν Ἰασίωνα ὀνομάζουσι. καὶ φασὶ κεραυνωθῆναι αὐτὸν ὑβρίζοντα ἄγαλμα τῆς Δήμητρος· τρίτην δὲ ἔσχεν Ἁρμονίαν ἣν ἠγάγετο Κάδμος· καὶ ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς Ἠλεκτρίδας πύλας τῆς Θήβης ὀνομάσαι. ἱστορεῖ Ἑλλάνικος ἐν πρώτῳ Τρωϊκῶν. καὶ Ἰδομενεὺς ἐμ πρώτῳ Τρωϊκῶν·

ΚΌΠΤΟΝ ὝΔΩΡ ΔΟΛΙΧῌΣΙΝ ἘΠΙΚΡΑΤΈΩΣ ἘΛΆΤῌΣΙΝ·
ἙΣΠΈΡΙΟΙ Δ' ὈΡΦΗ͂ΟΣ ἘΦΗΜΟΣΎΝῌΣΙΝ ἜΚΕΛΣΑΝ
ΝΗ͂ΣΟΝ ἘΣ ἨΛΈΚΤΡΗΣ ἈΤΛΑΝΤΊΔΟΣ. ὌΦΡΑ ΔΑΈΝΤΕΣ
ἈΡΡΉΚΤΟΥΣ ἈΓΑΝῆΙΣΙ ΤΕΛΕΣΦΟΡΊῌΣΙ ΘΈΜΙΣΤΑΣ —
ΣΩΌΤΕΡΟΙ ΚΡΥΌΕΣΣΑΝ ὙΠΕῚΡ ἅΛΑ ΝΑΥΤΊΛΛΟΙΝΤΟ·

Ἀρρήκτους ἀγανῇσι· τελετὰς λέγει· τὰς ἐν Σαμοθράκῃ ἀγομένας· ἃς εἴ τις μυηθείη ἐν τοῖς κατὰ θάλασσαν χειμῶσι διασώζεται. καὶ Ὀδυσσέα δέ φασι μεμυημένον ἐν Σαμοθράκῃ χρήσασθαι τῷ κρηδέμνῳ ἀντὶ ταινίας. περὶ γὰρ τὴν κοιλίαν οἱ μεμυημένοι ταινίας ἅπτουσι πορφυρᾶς. καὶ Ἀγαμέμνονα δέ φασι μεμυημένον ἐν ταραχῇ ὄντα πολλῇ κατὰ Τροίαν διὰ ἀκαταστασίαν τῶν ἡγεμόνων, παῦσαι τὴν στάσιν πορφυρίδα ἔχοντα· μυοῦνται δὲ ἐν τῇ Σαμοθράκῃ τοῖς Καβείροις ὧν Μνασέας φησὶ καὶ τὰ ὀνόματα. τέσσαρες δ' εἰσὶ τὸν ἀριθμόν· Ἀξίερος· Ἀξιόκερσα· Ἀξιόκερσος· Ἀξίερος μὲν οὖν ἐστιν ἡ Δημήτηρ· Ἀξιόκερσα δὲ ἡ Περσεφόνη· Ἀξιόκερσος δὲ ὁ Ἅδης· ὁ δὲ προστιθέμενος τέταρτος Κάσμιλος, ὁ Ἑρμῆς ἐστιν ὡς ἱστορεῖ Διονυσόδωρος· Ἀθηνίων δέ φησιν ὅτι Διὸς καὶ Ἠλέκτρας ἐγένετο Ἰασίων καὶ Δάρδανος· Καβεῖροι δὲ δοκοῦσι προσαγορεύεσθαι ἀπὸ Καβείρων τῶν κατὰ Φρυγίαν ὀρῶν· ἐπεὶ ἐντεῦθεν μετηνέχθησαν. οἱ δὲ, δύο εἶναι τοὺς Καβείρους φασὶ πρότερον· πρεσβύτερον μὲν Δία· νεώτερον δὲ Διόνυσον· ἡ δὲ Σαμοθράκη ἐκαλεῖτο πρότερον Λευκοσία· ὡς ἱστορεῖ Ἀριστοτέλης ἐν Σαμοθράκης πολιτείᾳ· ὕστερον δὲ ἀπὸ Σάου τοῦ Ἑρμοῦ καὶ Ῥήνης παιδός· Σάμος προσωνομάσθη κατὰ παρένθεσιν τοῦ μ· Θρᾳκῶν δὲ οἰκησάντων αὐτὴν ἐκλήθη Σαμοθράκη. Σωότεροι· ἀκινδυνότεροι. λέγονται γὰρ οἱ αὐτόθι μυηθέντες ἐπακούεσθαι εἰς ὃ ἂν εὔχωνται ὡς Ἀριστοφάνης φησίν. ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθράκῃ τυγχάνει μεμυημένος νῦν ἐστιν εὔξασθαι καλόν. δοκοῦσι γὰρ μᾶλλον σώζεσθαι, οἱ τὰ μυστήρια εἰδότες.

Τῶν μὲν ἔτ' οὐ προτέρω· τὸ μὲν προτέρω ἐστὶ σημαντικὸν τοῦ εἰς τὸ ὔμπρο-
σθεν· ὡς καὶ παρ' ὁμήρῳ· οὐ γὰρ ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον. κεῖται δὲ νῦν καταχρη
στικῶς ἐπὶ τοῦ λόγου. ὁ γὰρ νοῦς τοιοῦτος· ἀλλ' οὐκ ἂν ἔτι πλέον τι εἴποιμι. ἀλλὰ χαί
ροι μὲν ἡ νῆσος χαίροιεν δὲ καὶ οἱ δαίμονες ὧν ἐστι τὰ μυστήρια. οὐ γὰρ καθήκον
ἡμῖν ἐστιν αὐτὰ
λέγειν. Ὄργι-
α· τὰ μυστήρι
α· παρὰ τὸ εἴρ
γειν τοὺς ἀμυ-
ήτους αὐτῶν· ἢ
τὰ ἐν ὀργάσι γι
νόμενα. ὀργά-
δες δὲ οἱ σύμ-
φυτοι τόποι καὶ ἄ
γροι. Μέλα-
νος· μέλας πόν
τος οὕτω λεγό-
μενος ὡς ἱστο-
ρεῖ εὔδοξος ἐν
δ. τῆς περιό-

ΤΩ͂Ν ΜῈΝ ἜΤ' ΟΥ̓ ΠΡΟΤΈΡΩ ΜΥΘΉΣΟΜΑΙ. ἈΛΛᾺ ΚΑῚ ΑΥ̓ΤῊ
ΝΗ͂ΣΟΣ ὍΜΩ͂Σ ΚΕΧΆΡΟΙΤΟ. ΚΑῚ ΟἹ ΛΆΧΟΝ ὌΡΓΙΑ ΚΕΙ͂ΝΑ
ΔΑΊΜΟΝΕΣ ἘΝΝΑΈΤΑΙ. ΤᾺ ΜῈΝ ΟΥ̓ ΘΈΜΙΣ ἊΜΜΙΝ ἈΕΊΔΕΙΝ.
ΚΕΙ͂ΘΕΝ Δ' ΕἸΡΕΣΊΗΙ ΜΈΛΑΝΟΣ ΔΙᾺ ΒΈΝΘΕΑ ΠΌΝΤΟΥ
ἹΈΜΕΝΟΙ ΤΗ͂Ι ΜῈΝ ΘΡΗΪ́ΚΩΝ ΧΘΌΝΑ. ΤΗ͂Ι ΔῈ ΠΕΡΑΊΗΝ
ἽΜΒΡΟΝ ἜΧΟΝ ΚΑΘΎΠΕΡΘΕ ΝΈΟΝ ΓΕ ΜῈΝ ἨΕΛΊΟΙΟ
ΔΥΟΜΈΝΟΥ· ΧΈΡΝΗΣΟΝ ἘΠῚ ΠΡΟΎΧΟΥΣΑΝ ἽΚΟΝΤΟ.
ἘΝΘΑ ΣΦΙΝ ΛΑΙΨΗΡῸΣ ἈΗ͂ ΝΌΤΟΣ. ἹΣΤΊΑ Δ' ΟΥ̓ΡΩ͂Ι
ΣΤΗΣΆΜΕΝΟΙ. ΚΟΎΡΗΣ ἈΘΑΜΑΝΤΊΔΟΣ ΑἸΠᾺ ῬΈΕΘΡΑ
ΕἸΣΈΒΑΛΟΝ. ΠΈΛΑΓΟΣ ΔῈ ΤῸ ΜῈΝ ΚΑΘΎΠΕΡΘΕ ΛΈΛΕΙΠΤΟ
ἨΡΙ. ΤῸ Δ' ἘΝΝΎΧΙΟΙ ῬΟΙΤΕΙΆΔΟΣ ἘΝΔΟΘΕΝ ἈΚΤΗ͂Σ
ΜΈΤΡΕΟΝ. ἸΔΑΊΗΝ ἘΠῚ ΔΕΞΙᾺ ΓΑΙ͂ΑΝ ἜΧΟΝΤΕΣ.
ΔΑΡΔΑΝΊΗΝ ΔῈ ΛΙΠΌΝΤΕΣ, ἘΠΙΠΡΟΣΈΒΑΛΛΟΝ ἈΒΎΔΩΙ.

δου. ὄπισθεν δὲ αὐτοῦ εἶναι τὴν σαρπηδονίαν πέτραν φασίν. ὅτι δὲ οὕτω λέγεται καὶ
ὅμηρος· ἔνθορε μείλανι πόντῳ. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ μέλανος τοῦ φρίξου υἱοῦ ἐμ-
πεσόντος. ἢ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ μέλανος καλουμένου καὶ ἐκεῖ ῥέοντος. Τῇ μὲν θρη-
κῶν· ταύτην μὲν τὴν θρᾴκην ἐν δεξιᾷ. περαίην δὲ τὴν κατὰ τὸ ἐναντίον κειμένην. ἡ
γὰρ ἴμβρος ἄντικρύ ἐστι τῆς θρᾴκης. ὅμηρος· ἐς τ' ἴμβρον καὶ ἐς σάμον καὶ λῆμνον.
σάμον γὰρ εἶπεν ἐνταῦθα τὴν σαμοθράκην. Χέρνησον· τὴν μετὰ τὴν θράκην κειμέ-
νην χερσόνησον. ἣν δὲ πρότερον νῆσος. κεῖται δὲ ἀντικρὺ τῆς τροίας. ἔστι καὶ ἑτέρα
χερσόνησος καρίας ἔνθεν ἦν ἀλέξανδρος ὁ περὶ καρίας γράψας. Ἀθαμαντίδος·
τουτέστιν εἰς τὸν ἑλλήσποντον ἀπὸ ἕλλης τῆς ἀθάμαντος θυγατρὸς κληθέντα. Ῥοιτειά-
δος· ἀπὸ ῥοιτείας τῆς πρωτέως θυγατρός. ῥοίτειον δὲ καὶ σίγειον ἀκρωτήριον τῆς ἰλίου.
Ἀβαρνίδος· ἡ ἄβαρνις πόλις τῆς λαμψάκου. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ αἰτίας τοι-
αύτης. διονύσου ἐρασθεῖσα ἀφροδίτη ἐμίγη αὐτῷ. καὶ ἀναχωρήσαντος αὐτοῦ

εἰς τὴν Ἰνδικὴν, ἐμίγη τῷ Ἀδώνιδι. ὡς δὲ ἦλθεν ὁ Διόνυσος, στέφανον στήσασα ὑπηντήκει αὐτῷ· καὶ στέψασα αὐτὸν, ἀκολουθῆσαι μὲν ᾐδεῖτο διὰ τὸ ἤδη γεγαμῆσθαι. ἐς δὲ Λάμψακον ἀναχωρήσασα τὸ ἐξ αὐτῆς κυοφορούμενον ἐβούλετο τεκεῖν.

ΠΕΡΚΏΤΗΝ Δ᾽ ἘΠῚ ΤΗ͂Ι. ΚΑῚ ἈΒΑΡΝΊΔΟΣ ἨΜΑΘΌΕΣΣΑΝ
ἨΙΌΝΑ. ΖΑΘΈΗΝ ΤῈ ΠΑΡΉΜΕΙΒΟΝ ΠΙΤΎΕΙΑΝ.
ΚΑῚ ΔῊ ΤΟΊ Γ᾽ ἘΠῚ ΝΥΚΤῚ ΔΙΆΝΔΙΧΑ ΝΗῸΣ ἸΟΎΣΗΣ
ΔΊΝῌ ΠΟΡΦΎΡΟΝΤΑ ΔΙΉΝΥΣΑΝ ἙΛΛΉΣΠΟΝΤΟΝ.
ἜΣΤΙ ΔΈ ΤΙΣ ΑἸΠΕΙ͂Α ΠΡΟΠΟΝΤΊΔΟΣ ἜΝΔΟΘΙ ΝΗ͂ΣΟΣ.

ἥρα δὲ ζηλοτυποῦσα μεμαγευμένῃ τῇ χειρὶ ἐφήψατο τῆς γαστρὸς αὐτῆς καὶ ἐποίησε τεκεῖν παῖδα τά τε ἄλλα δύσμορφον· καὶ αἰδοῖον ἔχοντα ὑπέρμεγα ὃν Πρίαπον προσαγορευθῆναι. ἰδοῦσα δὲ ἡ ἀφροδίτη οὐκ ἠξίωσεν ἀναλαβέσθαι τά τε ἄλλα μισήσασα τὸν παῖδα καὶ διὰ τὸ ἀπρεπὲς τοῦ αἰδοίου. διὰ οὖν τὸ τὴν ἀφροδίτην ἀπαρνηθῆναι τὸν παῖδα ἐκεῖ ἀπαρνὶς ἡ πόλις ἐκλήθη. ὕστερον δὲ κατὰ μετάθεσιν τοῦ στοιχείου ἐκλήθη ἀβαρνίς. περκώτη δὲ πόλις τροίας ἧς καὶ ὅμηρος μέμνηται. Πιτύεια. ἡ λάμψακος τὸ πρότερον πιτύεια προσηγορεύετο. ἣν τινὲς πιτύαν ὀνομάζουσιν. τινὲς δέ φασιν ὅτι φρίξος γενόμενος ἐνταῦθα θησαυρὸν ἔθηκεν· καὶ ἀπὸ τούτου ἡ πόλις ὠνομάσθη. θρᾷκες γὰρ τὸν θησαυρὸν πίτυν λέγουσιν. μνημονεύει δὲ αὐτῆς καὶ ὅμηρος· καὶ πιτύειαν. Πορφύροντα. τὸν τοῖς ῥοθίοις μελαινόμενον καὶ σφοδρὰ κύματα ἔχοντα. Ἔστι δέ τις αἰπεῖα. προποντίς ἐστι τὸ μετὰ τὸν ἑλλήσποντον πέλαγος. οὗ ἑξῆς ὁ θρακικὸς βόσπορος. ἐν οὖν ταύτῃ τῇ προποντίδι ἔστι νῆσος ἣ ὕστερον χερρόνησος γεγένηται ἢ ἰσθμόν τινα ἔσχεν. πᾶσα γὰρ γῆ ἐξέχουσα εἰς θάλασσαν ἰσθμὸς καλεῖται. ταύτῃ οὖν τῇ χερρονήσῳ παράκειται ἄρκτων ὄρος κυρίως οὕτω λεγόμενον ἐπειδή φασι τὰς τροφοὺς τοῦ διὸς ἐκεῖ διατριβούσας εἰς ἄρκτους μεταβληθῆναι. ἢ ὅτι ὁ τόπος ἔνθηρος καὶ ἀπὸ τοῦ θηρίου τῆς ἄρκτου ὠνομάσθη. ἢ διὰ τὸ ὑψηλὸν τοῦ ὄρους ἀπὸ τοῦ δοκεῖν ταῖς ἄρκτοις προσπελάζειν ταῖς ἀστρῴαις. τοῦτο δὲ ἄγριοί τινες γηγενεῖς ᾤκουν. αὐτὴν δὲ τὴν χερρόνησον καὶ τὸν ἰσθμὸν ᾤκουν δολίονες ὧν ἐβασίλευε κύζικος. τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως. ἔστι δέ τις ἐν τῇ προποντίδι νῆσος ὑψηλή. ἀπέχουσα βραχὺ τῆς φρυγίας κατὰ τὸ ῥεῦμα τοῦ ἰσθμοῦ ἐπικειμένη τῇ γῇ ὑπὲρ τὸν αἴσηπον ποταμὸν ἔχουσα ἑκατέρωθεν ἀκτάς. καλοῦσιν ἄρκτον τὸ ὄρος. ἔστι δὲ χερρόνησος ἐφ᾽ ἧς κεῖται ἡ κυζικηνῶν πόλις.

ἤπειρον δὲ αὐτὴν ἔφη διὰ τὸ πρότερον αὐτὴν οὖσαν νῆσον ὕστερον συνῆφθαι τῇ ἠπείρῳ. ἀμφίδυμοι δὲ ὅτι ὁ τῆς κυζίκου λιμὴν διττὰς εἰσόδους ἐξ ἑκατέρου μέρους ἔχει. Ἀπὸ φρυγίης. ἡ φρυγία παράκειται τῇ τροίᾳ. ἔστι δὲ τὰ ἔθνη τῆς ἀσίας. τοῖς οὖν εἰς κόλχους πλεομένοις, ἐκ μὲν δεξιῶν ἐστιν ἡ ἀσία ἐκ δὲ ἀριστερῶν ἡ εὐρώπη. πολυληΐου δὲ τὴν φρυγίαν εἶπε τὴν πολύπυρον. ἢ πολυθρέμμονα. Ὅσσον τ' ἐπιμύρεται ὅσον φησὶ διὰ στημαισθμοῦ ἐστί. οἱ δὲ τὸ ὅσον θαυμαστικῶς ἤκουσαν. ὃ κρεῖττον. ἵνα ᾖ ἡ χερρόνησος.

ΤΥΤΘῸΝ ἈΠῸ ΦΡΥΓΊΗΣ ΠΟΛΥΛΗΊΟΥ ἨΠΕΊΡΟΙΟ
ΕἸΣ ἍΛΑ ΚΕΚΛΙΜΈΝΗ. ὍΣΣΟΝ Τ' ἘΠΙΜΎΡΕΤΑΙ ἸΣΘΜῸΣ.
ΧΈΡΣΩΙ ἘΠΙΠΡΗΝῊΣ ΚΑΤΑΕΙΜΈΝΟΣ ἘΝ ΔΈ ΟἹ ἈΚΤΑῚ
ἈΜΦΊΔΥΜΟΙ. ΚΕῖΝΤΑΙ Δ' ὙΠῈΡ ὝΔΑΤΟΣ ΑἸΣΉΠΟΙΟ.
ἌΡΚΤΟΝ ΜΙΝ ΚΑΛΈΟΥΣΙΝ ὌΡΟΣ ΠΕΡΙΝΑΙΕΤΆΟΝΤΕΣ.
ΚΑῚ ΤῸ ΜῈΝ ὙΒΡΙΣΤΑΊ ΤΕ ΚΑῚ ἌΓΡΙΟΙ ΝΑΙΕΤΆΟΥΣΙ
ΓΗΓΕΝΈΕΣ. ΜΈΓΑ ΘΑῦΜΑ ΠΕΡΙΚΤΙΌΝΕΣΣΙΝ ἸΔΈΣΘΑΙ.
ἝΞ ΓᾺΡ ἙΚΆΣΤΩΙ ΧΕῖΡΕΣ ὙΠΈΡΒΙΟΙ ἨΕΡΈΘΟΝΤΑΙ.
ΑἹ ΜῈΝ ἈΠῸ ΣΤΙΒΑΡῶΝ ὪΜΩΝ ΔΎΟ ΤΑῚ Δ' ὙΠΈΝΕΡΘΕΝ.
ΤΈΣΣΑΡΕΣ ΑἸΝΟΤΆΤΗΙΣΙΝ ἘΠῚ ΠΛΕΥΡΑῖΣ ἈΡΑΡΥῖΑΙ.
ἸΣΘΜῸΝ Δ' Αὖ ΠΕΔΊΟΝ ΤῈ ΔΟΛΊΟΝΕΣ ἈΜΦΕΝΈΜΟΝΤΟ
ἈΝΈΡΕΣ. ἘΝ Δ' ἭΡΩΣ ΑἸΝΉΙΟΣ ΥἹῸΣ ἌΝΑΣΣΕ

καὶ εἰς θάλασσαν κειμένη. καὶ ἰσθμὸν ἔχουσα. εἶτα θαυμαστικῶς. ὅσον γὰρ ἐκεῖνος ὁ ἰσθμὸς βοᾷ τοῖς κύμασι ῥησσόμενος. ἰσθμὸς δὲ καλεῖται ὁ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν θάλασσαν ἔχων τόπος. οἷον ἰσιμός τις ὤν. εἴρηται δὲ ἰσθμὸς παρὰ τὸ ἐν στενῷ εἶναι ὅθεν καὶ τραχήλου τὰ παρίσθμια. πορθμὸς δὲ ἡ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν γῆν ἔχουσα στενὴ θάλασσα. Καταειμένος. καταρρεόμενος. ἢ καταπνεόμενος. ἢ κεκαλυμμένος φυτοῖς. Γηγενέες. τούτων καὶ ἡρόδωρος μνημονεύει ἐν τοῖς ἀργοναυτικοῖς. καὶ ὅτι ἐπολέμησαν ἡρακλεῖ. οἱ μὲν οὖν γηγενεῖς παρὰ κύζικον ᾤκουν. οἱ δὲ δολίονες παρὰ τὸν ἰσθμόν. Ἐν δ' ἥρως αἰνήιος. ὅτι αἰνεὺς θεσσαλὸς ὢν τὸ γένος ᾤκησεν ἐν ἡκασσόντῳ. γήμας δὲ εὐσώρου βασιλέως τῶν θρακῶν αἰνήτην γεννᾷ κύζικον. ἀφ' οὗ ἡ πόλις. εὐσώρου δὲ υἱὸς ἀκάμας ὃν ὅμηρος ἐν τῇ βοιωτίᾳ ἡγεῖσθαι θρακῶν ἅμα τῷ πείρῳ φησίν.

Ἄλλως. κυζίκου πατὴρ αἰνεὺς ἀπόλλωνος παῖς καὶ στίλβης. ὅθεν καὶ ἡ πόλις ὠνόμασται. θυγατρὸς δὲ εὐανθείας. μετέστη δὲ ἐκ θεσσαλίας καὶ ᾤκησε

περὶ τῶν γηγενῶν ἀπασῶν τόν. Δίου εὐσώροιο· τοῦ ἐνδόξου Εὐσώρου ἡ θυγάτηρ. Εὔσωρος δὲ Θρᾴκης βασιλεύς· Ὅμηρος· υἱὸν Εὐσώρου Ἀκάμαντ' ἠΰν τε μέγαν τε. Λιμὴμ ὑπέδεκτο· Πάνορμος λιμὴν τῆς Κυζίκου· οὗ ὁμώνυμος πόλις ἐν Σικελίᾳ. Κεῖσε καὶ εὐναίης· λείπει ἡ ἀντὶ πρόθεσις, ἵν' ᾖ τὸ ἀντὶ εὐναίας καὶ ἀγκύρας

ΚΎΖΙΚΟΣ. ὋΝ ΚΟΎΡΗ ΔΊΟΥ ΤΈΚΕΝ ΕὐΣΏΡΟΙΟ.
ΑἸΝΉΤΗ. ΤΟῪΣ Δ' ΟὔΤΙ ΚΑῚ ἜΚΠΑΓΛΟΊ ΠΕΡ ἘΌΝΤΕΣ
ΓΗΓΕΝΈΕΣ ΣΊΝΟΝΤΟ ΠΟΣΕΙΔΆΩΝΟΣ ἈΡΩΓῇ.
ΤΟῦ ΓᾺΡ ἜΣΑΝ ΤᾺ ΠΡῶΤΑ ΔΟΛΊΟΝΕΣ ἘΚΓΕΓΑῶΤΕΣ.
ἘΝΘ' ἈΡΓῺ ΠΡΟΎΤΥΨΕΝ ἘΠΕΙΓΟΜΈΝΗ ἈΝΈΜΟΙΣΙ
ΘΡΗΙΚΊΟΙΣ. ΚΑΛῸΣ ΔῈ ΛΙΜῊΝ ὙΠΈΔΕΚΤΟ ΘΈΟΥΣΑΝ
ΚΕῖΣΕ ΚΑῚ ΕὐΝΑΊΗΣ ὈΛΊΓΟΝ ΛΊΘΟΝ ἘΛΚΎΣΑΝΤΕΣ
ΤΊΦΥΟΣ ἘΝΝΕΣΊΗΣΙΝ ὙΠῸ ΚΡΉΝῌ ἘΛΊΠΟΝΤΟ.
ΚΡΉΝῌ ὙΠ' ἈΡΤΑΚΊῌ. ἝΤΕΡΟΝ Δ' ἝΛΟΝ ὍΣΤΙΣ ἈΡΉΡΕΙ
ΒΡΙΘΎΝ. ἈΤᾺΡ ΚΕῖΝΌΝ ΓΕ ΘΕΟΠΡΟΠΊΑΙΣ ἙΚΆΤΟΙΟ
ΝΗΛΕΐΔΑΙ ΜΕΤΌΠΙΣΘΕΝ ἸΆΟΝΕΣ ἹΔΡΎΣΑΝΤΟ.
ἹΕΡῸΝ Ἣ ΘΈΜΙΣ ἮΕΝ ἸΗΣΟΝΊΗΣ ἘΝ ἈΘΗΝΑΙΣ.
ΤΟῪΣ Δ' ἈΜΥΔΙΣ ΦΙΛΌΤΗΤΙ ΔΟΛΊΟΝΕΣ ἨΔῈ ΚΑῚ ΑὐΤΟῪΣ
ΚΎΖΙΚΟΣ ἈΝΤΉΣΑΝΤΕΣ, ὍΤΕ ΣΤΌΛΟΝ ἨΔῈ ΓΕΝΈΘΛΗΝ
ἜΚΛΥΟΝ ΟἽΤΙΝΕΣ ἮΕΝ ΕὐΞΕΊΝΩΣ ἈΡΑΊΣΑΝΤΟ.

λίθον διὰ τὸ βεβρῶσθαι ἐκ τῆς θαλάσσης ἀπέλυσαν· ἕτερον ἔλαβον· ἐκεῖνον μὲν δὲ κατέλιπον ἐν τῇ Ἀρτακίᾳ κρήνῃ. Μιλήσιοι δὲ ἐνοικήσαντες κατὰ χρησμὸν Ἀπόλλωνος ἄραντες τὴν ἄγκυραν ἀνιέρωσαν ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἰασονίας Ἀθηνᾶς. Κρήνῃ ὑπ' Ἀρτακίῃ· Ἀρτακία κρήνη περὶ Κύζικον, ἧς καὶ Ἀλκαῖος μέμνηται καὶ Καλλίμαχος, ὅτι τῆς Δολιονίας ἐστίν. Νηλεΐδαι· οἱ μετὰ Νηλέως τοῦ Κόδρου ἀφικόμενοι ἐκ τῆς Ἀττικῆς Ἴωνες καὶ τὴν Καρίαν καὶ Φρυγίαν κατασχόντες χρησμοῖς τοῦ Ἀπόλλωνος ἐκεῖνον τὸν λίθον τῇ Ἀθηνᾷ ἀφιέρωσαν. ὀλίγον λίθον· τὸν μικρὸν ἔφη, ὡς καὶ Ὅμηρος ὀλίγην τράπεζαν, καὶ Θεόκριτος ὀλίγον κοῦρον. Τοὺς δ' ἄμυδις· Δηΐλοχος τοὺς μὲν Δολίονας οὐκ ὀνομάζει, τὸν δὲ Κύζικόν φησι πυθόμενον τὴν τῶν ἀριστέων γενεὰν ἐξενίσαι. στόλον δὲ τὸν πλοῦν φησιν ὃν ἐστέλλοντο. τὸ δὲ ἑξῆς· τούτους δὲ οἱ Δολίονες καὶ ὁ Κύζικος ἐπειδὴ ἔμαθον τίνες εἰσί, φιλοφρόνως ἐξένισαν, καὶ γὰρ καὶ οἱ Δολίονες ἄποικοι Θετταλῶν εἰσι· διὸ καὶ αὐτοὺς ὡς ὁμοφύλους ἐδέξαντο.

Πέπιθον· ἔπεισαν αὐτοὺς ἐνδοτέρω ὁρμίσαι τὴν ναῦν. τὸ γὰρ πλοῖον ἔξωθεν τῆς πόλεως ἦσαν ὁρμίσαντες. Ἐνθ' οἱ γ' ἐκβασίῳ· ἀπὸ τῆς ἐκβάσεως τῆς νεὼς ἐπὶ τὴν Δολιονίαν. Δηΐλοχος δὲ τὸ ἱερὸν οὐκ ἐκβασίου ἀπόλλωνός φησιν εἶναι· ἀλλ' ἰασονίου ἀπόλλωνος· σωκράτης δὲ ἐν ταῖς ἐπικλήσαισι κυζικηνοῦ ἀπόλλωνός φησι καλεῖσθαι.

ΚΑΊ ΣΦΕΑΣ ΕἸΡΕΣΊΗΙ ΠΈΠΙΘΟΝ ΠΡΟΤΈΡΩΣΕ ΚΙΌΝΤΑΣ
ἌΣΤΕΟΣ ἘΝ ΛΙΜΈΝΙ ΠΡΥΜΝΉΣΙΑ ΝΗῸΣ ἈΝΆΨΑΙ.
ἜΝΘ' ΟἹ Γ' ἘΚΒΑΣΊΩΙ ΒΩΜῸΝ ΘΈΣΑΝ ἈΠΌΛΛΩΝΙ
ΣΤΗΣΆΜΕΝΟΙ ΠΑΡᾺ ΘῖΝΑ ΘΥΗΠΟΛΊΗΣ ἘΜΈΛΟΝΤΟ.
ΔῶΚΕΝ Δ' ΑὐΤῸΣ ἌΝΑΞ ΛΑΡῸΝ ΜΈΘΥ ΔΕΥΟΜΈΝΟΙΣΙΝ.
ΜῆΛΆ Θ' ὉΜΟῦ. ΔῊ ΓᾺΡ ΟἹ ἜΗΝ ΦΆΤΙΣ ΕὖΤ' ἊΝ ἼΚΩΝΤΑΙ
ἈΝΔΡῶΝ ἩΡΏΩΝ ΘΕῖΟΣ ΣΤΌΛΟΣ ΑὐΤΊΚΑ ΤΌΝ ΓΕ
ΜΕΊΛΙΧΟΝ ἈΝΤΙΆΑΝ. ΜΗ ΔῈ ΠΤΟΛΈΜΟΙΟ ΜΈΛΕΣΘΑΙ.
ἾΣΟΝ ΠΟΥ ΚἈΚΕΊΝΩΙ ἘΠΙΣΤΑΧΎΕΣΚΟΝ ἼΟΥΛΟΙ
ΟὐΔΈ ΝΎ ΠΩ ΠΑΊΔΕΣΣΙΝ ἈΓΑΛΛΌΜΕΝΟΣ ΜΕΜΌΡΗΤΟ
ἈΛΛ' ἜΤΙ ΟἹ ΚΑΤᾺ ΔΏΜΑΤ' ἈΚΉΡΑΤΟΣ ἯΕΝ ἌΚΟΙΤΙΣ.

Ὁ δὲ στόλος ὡς περιληπτικὸν ὄνομα συντάσσεται ἐν ταὐτῷ πρὸς πληθυντικὸν ῥῆμα τὸ ἵκοντο. Ἶσόν που κἀκείνῳ· ἀντὶ τοῦ νεωστί. τοῦτο δέ φησιν ὡς καὶ τοῦ κυζίκου τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἄγοντος τῷ ἰάσονι. γράφεται δὲ ἁρμοῖ· ἴσον κἀκείνῳ ἐπιστα-χύεσκον. ἀντὶ τοῦ ἀρτίως νεωστὶ ὑπηύξανον ὑπήνθουν. ἴουλος δὲ καλεῖται ἡ πρώτη ἐξάνθησις καὶ ἔκφυσις τῶν ἐν τῷ γενείῳ τριχῶν. ὁ μέντοι ἐρατοσθένης ὄνομα ᾠδῆς ἐρίθων ἀπέδωκεν ἐν τῷ ἑρμῇ λέγων οὕτω· Ἡ χερνῆτις ἔριθος, ἐφ' ὑψηλοῦ πυλεῶνος δινδαλίδας τεύχουσα, καλὰς ᾔδεν ἰούλους. οὐκ ἔστι δὲ φησὶ δίδυμος· ἀλλ' ὕμνος εἰς δήμητρα ὡς ὁ οὔπιγγος παρὰ τροιζηνίοις εἰς ἄρτεμιν. ἔστι γὰρ οὖλος καὶ ἴουλος ἡ ἐκ τῶν δραγμάτων συναγομένη δέσμη. καὶ οὐλὼ ἡ δημήτηρ. λέγεται δὲ ἴουλος καὶ ζῶόν τι θηρίδιον πολύπουν. ἑκατέρωθεν γὰρ ἔχει πολλοὺς πόδας ὥσπερ ἡ σκολόπενδρα. θεόφραστος δὲ ἐν τῇ πρὸς φανίαν ἐπιστολῇ καὶ ὄνομά φησιν αὐτὸν καλεῖσθαι ὡς παρὰ σοφοκλεῖ ἐν κωφοῖς σατύροις κυλισθεὶς ὥς τις ὄνος ἰσόπριος. Μεμόρητο· ἐκεκλήρωτο ὑπὸ τῆς τύχης· μεμοιραμένως εἶχεν. τὸ δὲ κατάλληλον οὐδέ νύ πω παίδεσσιν ἀγάλλεσθαι. μετοχὴ ἀντὶ ἀπαρεμφάτου μεμόρητο. Ἀκήρατος· ἀντὶ τοῦ ἄπαις καὶ καθαρὰ ὠδίνων. κλείτη δὲ θυγάτηρ μέροπος τοῦ περκωσίου. τὸ γένος μάντεως ἦν κυζικὸς εἴη μὲν ὡς ἱστορεῖ δηΐλοχος καὶ ἔφορος.

• Ἀντιπέρηθεν· ἤτοι ἐκ τῆς εὐρώπης δηλοῖ. ἀντίκειται γὰρ ἡ εὐρώπη τῇ ἀ-
σίᾳ. ἢ τὸ ἐκ τοῦ ἀντικειμένου τῆς προποντίδος πρὸς τὴν κύζικον. τῆς γὰρ πιτυεί-
ας βασιλεὺς ἦν μέροψ ὁ περκώσιος ὡς δηλοῖ ὅμηρος ἐν καταλόγῳ. βάλεν δ᾽ ἀ-
πὸ δείματα θυμοῦ· τοῦτο ἐμφαίνει ὅτι χρησμόν τινα ἔοικε φοβεῖσθαι, ὡς μέλλων τεθνήξεσθαι ὑπὸ τῶν ἀργοναυτῶν. Ἄνυσιν· τὸν τοῦ πλοῦ ἢ τὴν ἐφ᾽ ἣν πρᾶξιν ἔπλεον. ἀγροίκως δὲ ταύτην αὐτῶν τῶν ἐρωτήσεων διδῶσι τὴν κατεπείγουσαν καὶ χρησίμην.

ὨΔΊΝΩΝ. ΜΈΡΟΠΟΣ ΠΕΡΚΩΣΊΟΥ ἘΚΓΕΓΑΥῖΑ
ΚΛΕΊΤΗ ἘΥΠΛΌΚΑΜΟΣ. ΤῊΝ ΜῈΝ ΝΈΟΝ ἘΞΈΤΙ ΠΑΤΡῸΣ
ΘΕΣΠΕΣΊΟΙΣ ἝΔΝΟΙΣΙΝ ἈΝΉΓΑΓΕΝ ἈΝΤΙΠΈΡΗΘΕΝ.
ἈΛΛᾺ ΚΑῚ ὯΣ ΘΆΛΑΜΌΝ ΤΕ ΛΙΠῺΝ ΚΑῚ ΔΈΜΝΙΑ ΝΎΜΦΗΣ,
ΤΟῖΣ ΜΕΤᾺ ΔΑῖΤ᾽ ἈΛΈΓΥΝΕ ΒΆΛΕ Δ᾽ ἈΠῸ ΔΕΊΜΑΤΑ ΘΥΜΟῦ.
ἈΛΛΉΛΟΥΣ Δ᾽ ἘΡΈΕΙΝΟΝ ἈΜΟΙΒΑΔΊΣ. ἭΤΟΙ Ὃ ΜῈΝ ΣΦΕΩΝ
ΠΕΎΘΕΤΟ ΝΑΥΤΙΛΊΗΣ ἌΝΥΣΙΝ. ΠΕΛΊΑΌ Τ᾽ ἘΦΕΤΜᾺΣ·
ΟἹ ΔῈ ΠΕΡΙΚΤΙΌΝΩΝ ΠΌΛΙΑΣ ΚΑῚ ΚΌΛΠΟΝ ἍΠΑΝΤΑ
ΕὐΡΕΊΗΣ ΠΕΎΘΟΝΤΟ ΠΡΟΠΟΝΤΊΔΟΣ. ΟὐΜῈΝ ἘΠΙΠΡῸ
ἨΕΊΔΕΙ ΚΑΤΑΛΈΞΑΙ ἘΕΛΔΟΜΈΝΟΙΣΙ ΔΑΗ͂ΝΑΙ.
Ἠοῖ Δ᾽ ΕἸΣΑΝΈΒΑΝ ΜΈΓΑ ΔΊΝΔΥΜΟΝ ὌΦΡΑ ΚΑῚ ΑὐΤΟῚ
ΘΗΉΣΑΙΝΤΟ ΠΌΡΟΥΣ ΚΕΊΝΗΣ ἉΛῸΣ ἘΝ Δ᾽ ἌΡΑ ΤΟΊΓΕ
ΝΗ͂Α ΧΥΤΟῦ ΛΙΜΈΝΟΣ ΠΡΟΤΈΡΟΥ ἘΞΉΛΑΣΑΝ ὍΡΜΟΥ.
ἭΔΕ Δ᾽ ἸΗΣΟΝΊΗ ΠΈΦΑΤΑΙ ὉΔῸΣ ἫΝ ΠΕΡ ἜΒΗΣΑΝ.
ΓΗΓΕΝΈΕΣ Δ᾽ ἙΤΈΡΩΘΕΝ ἈΠ᾽ ΟὔΡΕΟΣ ἈΪ́ΞΑΝΤΕΣ

περικτιόνων δὲ περιοίκων. Οὐ μὲν ἐπιπρό· εἰς τὸ ὑμπρόσθεν τῆς δολιονί-
ας ἢ ἀντὶ τοῦ διόλου. διὰ δὲ τοῦτο οὐδὲν ἑτέρωθεν ἢ τὴν ἀπραγμοσύνην τοῦ κυζίκου
ἐμφαίνει. Ἠοῖ δ᾽ εἰσανέβαν· ἡ εἰς πρόθεσις περιττή. δίνδυμον δὲ ὄρος κυζί-
κου. ἱερὸν τῆς ῥέας. διὰ τὸ διδύμους μαστοὺς ἐν αὐτῷ ἀνήκειν· ὥς φησι φιλοστέ-
φανος οὕτω προσαγορευθέν. σύμπασα δὲ ἡ φρυγία ἱερὰ τῇ θεῷ. ἢ διὰ τὸ δύ-
ο ἔχειν οὕτω καλεῖται. Χυτοῦ λιμένος· χυτὸς λιμὴν ἐν κυζίκῳ οὕτω καλού-
μενος. ἐπεχείρησαν γὰρ οἱ πελασγοὶ χῶσαι αὐτόν ὥς φησι δηίλοχος κατὰ ἔχθος
τὸ πρὸς τοὺς θεσσαλοὺς ὑφ᾽ ὧν ἐξεβέβληντο. οὗτος δὲ ὑπὸ τῶν γηγενῶν φησὶ κεχῶ-
σθαι αὐτὸν ποιητικῶς. Γηγενέες· δηίλοχος θεσσαλοὺς εἶναί φησιν ἐγχωρίους ὅρας
τοὺς δὲ γηγενεῖς φησὶ τοῖς ἀργοναύταις ἐπιβουλεῦσαι δοκοῦντας λῃστὰς εἶναι. Ἀμ-
φιρρῶγας ἤτοι διερρωγυίας ἢ διεσχισμένας ἢ διαβεβρωμένας ὑπὸ τῆς θαλά-
σσης. Θεὰ τρέφων· μυθικῶς φησιν ὑπὸ ἥρας ἐφ᾽ ἡρακλεῖ τετράφθαι τοὺς γηγενεῖς.

ὁ δὲ μῦθος ἀπὸ τοῦ νεμαίου λέοντος αὐτοὺς γεννᾷ. πολύγνωστος δὲ ἐν τῷ περὶ κυζίκου λῃστὰς αὐτοὺς λέγει. μέμνηται δὲ καὶ καλλίμαχος ἐν οἷς φησι· Τὴν δὲ μίαν κελάδοντος ὑπὲρ ποταμοῖο φυοῦσαν ἥρης ἐννεσίῃσιν ἀέθλιον ἡρακλῆι ὕστερον ὄφρα γένοιτο πάγος κεραύνιος ἔλεκτο·

Ὧλλοι· τῆς νεωτέρας ἰάδος τὸ ὧλλοι. τὸ δὲ δῆθεν, ποτὲ μὲν παραπληρωματικόν, ποτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ δηλαδή· ἢ ὡς δή. ὑπερβίβασται δὲ ἡ φράσις. ἔστι γὰρ τὸ ἑξῆς· ὡς δὲ καὶ ὧλλοι δῆθεν ὑπότροποι ἀντιόωντες ἥπτοντο φόνοιο.

ΦΡΆΞΑΝ ἈΠΕΙΡΕΣΊΟΙΟ ΧΥΤΟΥ͂ ΣΤΌΜΑ ΝΕΙΌΘΙ ΠΈΤΡΗΣ
ΠΌΝΤΙΟΝ ΟἿΆ ΤΕ ΘΗ͂ΡΑ ΛΟΧΏΜΕΝΟΙ ἘΝΔΟΝ ἘΌΝΤΑ.
ἈΛΛᾺ ΓᾺΡ ΑὖΘΙ ΛΈΛΕΙΠΤΟ ΣῪΝ ἈΝΔΡΆΣΙΝ ὉΠΛΟΤΈΡΟΙΣΙΝ
ἩΡΑΚΛΈΗΣ. ὍΣ ΔΉ ΣΦΙΝ ΠΑΛΊΝΤΟΝΟΝ ΑἾΨΑ ΤΑΝΎΣΣΑΣ
ΤΌΞΟΝ ἘΠΑΣΣΥΤΈΡΟΥΣ ΠΈΛΑΣΕ ΧΘΟΝῚ ΤΟῚ ΔῈ ΚΑῚ ΑὐΤΟῚ
ΠΈΤΡΑΣ ἈΜΦΙῤῬΩ͂ΓΑΣ ἈΕΡΤΆΖΟΝΤΕΣ ἜΒΑΛΛΟΝ.
ΔῊ ΓᾺΡ ΠΟΥ ΚἈΚΕΙ͂ΝΑ ΘΕᾺ ΤΡΈΦΕΝ ΑἸΝᾺ ΠΈΛΩΡΑ
ἭΡΗ ΖΗΝῸΣ ἌΚΟΙΤΙΣ ἈΈΘΛΙΟΝ ἩΡΑΚΛΗ͂Ι.
ΣῪΝ ΔῈ ΚΑῚ ὯΛΛΟΙ ΔΗ͂ΘΕΝ ὙΠΌΤΡΟΠΟΙ ἈΝΤΙΌΩΝΤΕΣ
ΠΡΊΝ ΠΕΡ ἈΝΕΛΘΈΜΕΝΑΙ ΣΚΟΠΙῊΝ ἭΠΤΟΝΤΟ ΦΌΝΟΙΟ
ΓΗΓΕΝΈΩΝ ἭΡΩΕΣ ἈΡΉΙΟΙ. ἨΜῈΝ ὈΙΣΤΟΙ͂Σ
ἨΔῈ ΚΑῚ ἘΓΧΕΊῌΣΙ ΔΕΔΕΓΜΈΝΟΙ. ΕἸΣΌΚΕ ΠΆΝΤΑΣ
ἈΝΤΙΒΊΗΝ ἈΣΠΕΡΧῈΣ ὈΡΙΝΟΜΈΝΟΥΣ ἘΔΑΪΞΑΝ.
ὩΣ Δ᾽ ὍΤΕ ΔΟΥ͂ΡΑΤΑ ΜΑΚΡᾺ ΝΈΟΝ ΠΕΛΈΚΕΣΣΙ ΤΥΠΈΝΤΑ
ὙΛΟΤΌΜΟΙ ΣΤΟΙΧΗΔῸΝ ἘΠῚ ῬΗΓΜΙ͂ΝΙ ΒΆΛΩΣΙΝ.
ὌΦΡΑ ΝΟΤΙΣΘΈΝΤΑ ΚΡΑΤΕΡΟῪΣ ἈΝΕΧΟΊΑΤΟ ΓΌΜΦΟΥΣ,

Εἰσόκε πάντας· ἀδιαλείπτως· ἢ ἀνεκπλήκτως ταρασσομένους ἐδάιξαν· ἢ οὕτως ἐναντιούμενοι ταῖς δυνάμεσιν ἀκαταπαύστως αὐτοὺς ἀνεῖλον· Ὡς δ᾽ ὅτε δούρατα μακρά· ἡ παραβολὴ εἰς πάντα ἁρμόδιος καὶ ὑλικῆς· ξύλοις γὰρ εἰκάζει αὐτοὺς πρὸς τὸ ἀφάπελον τοῦ σώματος καὶ πρὸς τὴν ἐν τοῖς ὄρεσιν αὐτῶν διατριβήν· καὶ ξυλοτόμους δὲ τοὺς ἥρωας. τὸ δὲ ὄφρα νοτισθέντα κρατεροὺς ἀνεχοίατο γόμφους, πρός τε τὸ τῶν αἰγιαλῶν ἐπιτήδεια καὶ πρὸς ἕτερον· ὅτι οἱ τέκτονες τοῦτο ποιοῦσιν ἵνα πλείονος καμάτου ἀπαλλαγῶσιν ἐργαζόμενοι καὶ τοὺς σφῆνας ἐπιβάλλοντες. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἥρωες αὐτοὺς ἀνεῖλον· ὅπως λοιπὸν αὐτοῖς ἀκίνδυνος γένηται ἡ εἰς τὸ ὄρος ἀνάβασις· Ὄφρα νοτισθέντα· ὅπως βραχέντα ἐπιδεκτὰ γένηται τῶν σφηνῶν·

Ἐνὶ ξυνοχῇ· ἐν τῇ περιφερείᾳ καὶ τῷ πρώτῳ τοῦ λιμένος. Δύπτοντες κεφαλάς· ἀντὶ τοῦ δύνοντες τὰς κεφαλάς. παρατατικὸν δὲ εἴρηκεν ἀντὶ συντελικοῦ δύψαντες. ἐπὶ τῷ τύπτειν ἐπὶ κεφαλὴν κατενεχθέντες. δύπτειν δέ ἐστι τὸ δύνειν ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ. δύπται δ' ἐξ ἁλὸς ἐρχόμενοι. πρότερος δὲ Ἀντίμαχος· ἤ τε τις καύηξ δύνηται ἁλμυρὸν πέλαγος. Ἀταρβής· ἀκίνδυνος καὶ ἄφοβος ὡς τῶν ἐχθρῶν ἀπολωλότων. Ῥιπὴ μένεν· οὐκέτι ἀσφαλὴς καὶ ὁμοία ἔμενεν ἡ τῶν ἀνέμων πνοή. ἀλλ' ἐναντία ἐγένετο. προσληπτέον γὰρ τὸ κ. ἄρθρον. ἑξῆς ὁ λόγος. ἐπιούσης

ὩΣ ΟἹ ἘΝῚ ΞΥΝΟΧῆΙΣΙ ΛΙΜΈΝΟΣ ΠΟΛΙΟῖΟ ΤΈΤΑΝΤΟ
ἙΞΕΊΗΣ. ἌΛΛΟΙ ΜῈΝ ἘΣ ἉΛΜΥΡῸΝ ἈΘΡΌΟΙ ὝΔΩΡ
ΔΎΠΤΟΝΤΕΣ ΚΕΦΑΛᾺΣ ΚΑῚ ΣΤΉΘΕΑ. ΓΥῖΑ Δ' ὝΠΕΡΘΕΝ
ΧΈΡΣΩΙ ΤΕΙΝΆΜΕΝΟΙ. ΤΟῚ Δ' ἜΜΠΑΛΙΝ ΑἸΓΙΑΛΟῖΟ
ΚΡΆΑΤΑ ΜῈΝ ΨΑΜΆΘΟΙΣΙ. ΠΌΔΑΣ Δ' ΕἸΣ ΒΈΝΘΟΣ ἜΡΕΙΔΟΝ
ἌΜΦΩ ἍΜ' ΟἸΩΝΟῖΣΙ ΚΑῚ ἸΧΘΥ͂ΣΙ ΚΎΡΜΑ ΓΕΝΈΣΘΑΙ.
ἭΡΩΕΣ Δ' ὍΤΕ ΔΉ ΣΦΙΝ ἈΤΑΡΒῊΣ ἜΠΛΕΤ' ἌΕΘΛΟΣ,
ΔῊ ΤΌΤΕ ΠΕΊΣΜΑΤΑ ΝΗῸΣ ἘΠῚ ΠΝΟΙῆΙΣ ἈΝΈΜΟΙΟ
ΛΥΣΆΜΕΝΟΙ ΠΡΟΤΈΡΩΣΕ ΔΙῈΞ ἉΛῸΣ ΟἶΔΜΑ ΝΈΟΝΤΟ.
ἩΔ' ἜΘΕΕΝ ΛΑΊΦΕΣΣΙ ΠΑΝΉΜΕΡΟΣ. ΟὐΜῈΝ ἸΟΎΣΗΣ
ΝΥΚΤῸΣ ἜΤΙ ῬΙΠῊ ΜΈΝΕΝ ἜΜΠΕΔΟΝ. ἈΛΛᾺ ΘΥΈΛΛΑΙ
ἈΝΤΊΑΙ ἉΡΠΆΓΔΗΝ ὈΠΊΣΩ ΦΈΡΟΝ. ὌΦΡ' ἘΠΈΛΑΣΣΑΝ
ΑὖΤΙΣ ἘΥΞΕΊΝΟΙΣΙ ΔΟΛΊΟΣΙΝ. ἘΚ Δ' ἌΡ' ἜΒΗΣΑΝ
ΑὐΤΟΝΥΧΊ. ἹΕΡῊ ΔῈ ΦΑΤΊΖΕΤΑΙ ἭΔ' ἜΤΙ ΠΈΤΡΗ
ἯΙ ΠΈΡ ΠΕΊΣΜΑΤΑ ΝΗῸΣ ἘΡΕΣΣΆΜΕΝΟΙ ἘΒΆΛΟΝΤΟ.

δὲ νυκτὸς οὐκέτι ἔμενεν ὁμοίως ἡ πνοὴ τοῦ ἀνέμου. Ἀλλὰ θύελλαι· αἱ χειμεριναὶ καταιγίδες καὶ πνοαί. ὅθεν Ὅμηρος ἐν συνωνυμίᾳ τίθησι θυέλλας τε καὶ ἁρπυίας ἀντὶ τοῦ καταιγιδώδεις πνοάς. ἀπὸ τοῦ θύειν· οἷον ἁρπάζειν παραλόγως. ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρας ἀνέλοντο θύελλαι. εἶτα· τόφρα δὲ τὰς κούρας ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο. ὥστ' αὐτοῦ οὔσων τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ ἁρπάζειν τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ θύειν. ὅ ἐστι μετὰ βίας ἄγειν. ἁρπάγδην δὲ εἶπεν ἀπὸ τοῦ ἁρπάζειν. ὡς φοράδην ἀπὸ τοῦ φέρειν καὶ ἀΐγδην ἀπὸ τοῦ ἀΐσσειν. Ἐκ δ' ἄρ' ἔβησαν· ἐξέβησαν καὶ προσεπελάσθησαν πάλιν τοῖς Δολίοσι. τὸ δὲ εὐξείνοισιν ὥσπερ καὶ αὐτὸς ἀγνοπαθῶν ἐπὶ τοῦ συμβεβηκότος τοῦτο φησίν. Ἱερὴ δὲ φατίζεται· κατὰ δὲ φημισμὸν τὰ γὰρ με

γαλα τῶν παθῶν εὐφήμως ἱερὰ καὶ καλὰ φασίν· ὡς καὶ τὰς ἐρινύας εὐμενίδας καὶ τὴν λοιμικὴν λέπραν· οἱ δὲ καὶ νόσον ἱερὰν ἐκάλεσαν ὡς καὶ καλλίμαχος· ψαδόμενοι δ' ἱερὰν φημίζομεν. Ἐπήϊσαν· οὐκ ἐπήρχοντο φησὶν ἀληθῶς ὡς ἐπὶ τοὺς ἥρωας· ἠγνόησαν γὰρ διότι νὺξ ἦν. Μακριέων τῶν καλουμένων μακρώνων οἵ εἰσιν ἄγροικοι εὐβοέων· ἀφ' οὗ καὶ μακρῶνες ἐκλήθησαν καὶ

ΟΥΔΈ ΤΙΣ ΑΥΤῊΝ ΝΗ͂ΣΟΝ ἘΠΙΦΡΑΔΈΩΣ ἘΝΌΗΣΕΝ
ἜΜΜΕΝΑΙ. ΟΥ̓Δ' ΥΠῸ ΝΥΚΤῚ ΔΟΛΊΟΝΕΣ ἊΨ ἈΝΙΌΝΤΑΣ
ἭΡΩΑΣ ΝΗΜΕΡΤῈΣ ἘΠΗΪ́ΣΑΝ. ἈΛΛΆ ΠΟΥ ἈΝΔΡΩ͂Ν
ΜΑΚΡΙΈΩΝ ΕἼΣΑΝΤΟ ΠΕΛΑΣΓΙΚῸΝ ἌΡΕΑ ΚΈΛΣΑΙ.
ΤΩ͂Ι ΚΑῚ ΤΕΎΧΕΑ ΔΎΝΤΕΣ ἘΠΊ ΣΦΙΣΙ ΤΕΥΧΕ ἌΕΙΡΑΝ.
ΣῪΝ Δ' ἜΛΑΣΑΝ ΜΕΛΊΑΣ ΤΕ ΚΑῚ ἈΣΠΊΔΑΣ ἈΛΛΗΛΟΙΣΙΝ
ὈΞΕΊΗΙ ἼΚΕΛΟΙ ῬΙΠΗ͂Ι ΠΥΡῸΣ. Ἥ Τ' ἘΝῚ ΘΆΜΝΟΙΣ
ΑὐΑΛΈΟΙΣΙ ΠΕΣΟΥ͂ΣΑ ΚΟΡΎΣΣΕΤΑΙ. ἘΝ ΔῈ ΚΥΔΟΙΜῸΣ
ΔΕΙΝΌΣ ΤΕ ΖΑΜΕΝΉΣ ΤΕ ΔΟΛΙΟΝΊΩΙ ΠΈΣΕ ΔΉΜΩΙ.
ΟΥ̓Δ' ὍΓΕ ΔΗΪΟΤΗ͂ΤΟΣ ὙΠῈΡ ΜΌΡΟΝ ΑΥ̓͂ΤΙΣ ἜΜΕΛΛΕΝ
ΟἼΚΑΔΕ ΝΥΜΦΙΔΊΟΥΣ ΘΑΛΆΜΟΥΣ ΚΑῚ ΛΈΚΤΡΟΝ ἹΚΈΣΘΑΙ.

μάκρις γὰρ ἡ εὔβοια ἐκαλεῖτο· πελασγικὸν δὲ εἶπεν διὰ τὸ πλησιόχωρον εἶναι τὴν εὔβοιαν τῇ πελοποννήσῳ· ἣ πρότερον ἐκαλεῖτο πελασγία. ἦσαν δὲ ἀστυγείτονες τῶν δολιόνων οἱ μακρῶνες· οἱ δὲ, ἔθνος βαρβάρων φασὶ τοὺς μακρίας οἵτινες ἀεὶ πολεμοῦσι τοῖς κυζικηνοῖς· ἦσαν δὲ τὰ πολεμικὰ ἔργα ἠσκηκότες· ὡς ἱστοροῦσι φιλοστέφανός τε καὶ ἡρόδωρος, οἱ τὰ περὶ τῶν βίων αὐτῶν γεγραφότες. διονύσιος δὲ ὁ χαλκιδεὺς εἰρῆσθαι φησὶν αὐτοὺς μακρωνας· ἐπειδὴ εὐβοέων εἰσὶ μάκρωνες ἄποικοι. ἄλλοι δὲ μακρωνας αὐτοὺς φασὶ λέγεσθαι διὰ τὸ πλείστους εἶναι παρ' αὐτοῖς μακροκεφάλους· ὥσπερ παρὰ τοῖς πέρσαις γρυπούς. μέμνηται δὲ τούτων καὶ ἡρόδοτος ἐν δευτέρᾳ. πελασγικὸν δὲ ἄρεα εἶπεν τὸν τῶν μακριέων ἐπεὶ εὐβοέων εἰσὶν ἄποικοι· ἡ δὲ εὔβοια πλησίον πελοποννήσου κεῖται· ἥτις τὸ παλαιὸν πελασγὶς ἐκαλεῖτο. Σὺν δ' ἔλασεν· τὸ ὁμηρικὸν παραγραφή· σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινούς· σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένη ἀνδρῶν. Ἠΰτ' ἐνὶ θάμνοις· τοῖς στελέχεσι τῶν δένδρων ἀπὸ τῆς θέσεως· θάμνος ἔφυ τανύφυλλος ἐλαίης· καὶ ταῦτα δὲ ἐξ ὁμήρου παρῆκται· μαίνετο δ' ὡς ὅτ' ἄρης ἐγχέσπαλος ἢ ὀλοὸν πῦρ οὔρεσι μαίνηται βαθέης ἐνὶ τάρφεσιν ὕλης. Ζαμενής· ἄγαν ἰσχυρός. τὸ ζα κατ' ἐπίτασιν ὄντος ὡς ζάπλουτος ζάκοτος ζάθεος. Ὑπὲρ μόρον συνυπακούεται τὸ σχών· ἢ

ἄλλο ὅτι παραπλήσιον ἰὸν ἢ οὐδ' ὅλως ὁ κύζικος ὑπερσχὼν τὸν μόρον τῆς δηϊότητος. Ἐρραίσθη. ἀντὶ τοῦ ἐθραύσθη. τὸ δὲ μοῖραν ἀνέπλησεν, τὸ πρόσταγμα τῆς εἱμαρμένης ἐτέλεσε. Τὴν γὰρ θέμις. τοῦτο ὥσπερ ἀποδεικτικόν ἐστιν τοῦ ἄφυκτον εἶναι τὴν μοῖραν. ὡς καὶ ὅμηρος ἐν πολλοῖς δείκνυσιν. Ἀδευκέος ἔκτοθεν ἄτης. οὐ προσηνοῦς ἀπῳκισμένας. πικρᾶς. δεῦκος γὰρ τὸ γλυκύ. ὅθεν πολυδεύκης. καὶ γὰρ ζῶν ἦν ἐργετικώτατος. καὶ ἀποθεωθεὶς ἅμα τῷ ἀδελφῷ διασώζει τὰς ναῦς. ἢ ἀφανοῦς καὶ ἀπροοράτου, παρὰ τὸ δείκω. Τὸ δὲ ἔκτοθεμ, ταυτόν ἐστι τὸ ἐκτός. περὶ τῆς μάχης καὶ δηΐλοχος ἱστορεῖ. περὶ δὲ τῆς τοῦ κυζίκου ἀναιρέσεως, καὶ τῆς ὅλης μάχης, οὐ συμφωνεῖται. ἔφορος μὲν γὰρ τοὺς δολίονας πελασγοὺς ὄντας

ἈΛΛΆ ΜΙΝ ΑἸΣΟΝΊΔΗΣ ΤΕΤΡΑΜΜΈΝΟΝ ἸΘῪΣ ἙΟῖΟ
ΠΛῆΞΕΝ ἘΠΑΪ́ΞΑΣ ΣΤῆΘΟΣ ΜΈΣΟΝ. ἈΜΦῚ ΔΈ ΔΟΥΡῚ
ὈΣΤΈΟΝ ἘΡΡΑΊΣΘΗ. Ὁ Δ' ἘΝῚ ΨΑΜΆΘΟΙΣΙΝ ἘΛΥΣΘΕΊΣ,
ΜΟῖΡΑΝ ἈΝΈΠΛΗΣΕΝ. ΤῊΝ ΓᾺΡ ΘΈΜΙΣ ΟὔΠΟΤ' ἈΛΥ̃ΞΑΙ
ΘΝΗΤΟῖΣΙΝ. ΠΆΝΤΗ ΓᾺΡ ΠΕΡῚ ΜΈΓΑ ΠΈΠΤΑΤΑΙ ἝΡΚΟΣ.
ὩΣ ΤῸΝ ὈΙΌΜΕΝΟΝ ΠΟΥ ἈΔΕΥΚΈΟΣ ἜΚΤΟΘΕΝ ἌΤΗΣ
ΕἾΝΑΙ ἈΡΙΣΤΉΩΝ, ΑΥ̓ΤΗ̃Ι Δ' ὙΠῸ ΝΥΚΤῚ ΠΈΔΗΣΕΝ
ΜΑΡΝΆΜΕΝΟΝ ΚΕΊΝΟΙΣΙ. ΠΟΛΕΪ́Σ Δ' ἘΠΑΡΗΓΌΝΕΣ ἌΛΛΟΙ
ἜΚΤΑΘΕΝ. ἩΡΑΚΛΈΗΣ ΜῈΝ ἘΝΉΡΑΤΟ ΤΗΛΕΚΛῆΑ,
ἨΔῈ ΜΕΓΑΒΡΌΝΤΗΝ. ΣΦΌΔΡΙΝ Δ' ἘΝΆΡΙΞΕΝ ἌΚΑΣΤΟΣ.
ΠΗΛΕΎΣ ΔῈ ΖΈΛΥΝ ΕἾΛΕΝ. ἈΡΗΐΘΟΟΝ ΤΕ ΓΈΦΥΡΟΝ.
ΑΥ̓ΤᾺΡ ἘΫΜΜΕΛΊΗΣ ΤΕΛΑΜῺΝ ΒΑΣΙΛῆΑ ΚΑΤΈΚΤΑ.
ἼΔΑΣ Δ' ΑΥ̃ ΠΡΟΜΈΑ. ΚΛΥΤΊΟΣ Δ' ὙΆΚΙΝΘΟΝ ἜΠΕΦΝΕΝ.
ΤΥΝΔΑΡΊΔΑΙ Δ' ἌΜΦΩ ΜΕΓΑΛΟΣΣΆΚΕΑ. ΦΛΟΓΊΟΝ ΤΕ.
ΟἸΝΕΊΔΗΣ Δ' ἘΠῚ ΤΟῖΣΙΝ ἝΛΕΝ ΘΡΑΣῪΝ ἸΤΥΜΟΝῆΑ.

καὶ ἐχθρωδῶς διακειμένους πρὸς τοὺς τὴν θεσσαλίαν καὶ μαγνησίαν κατοικοῦντας διὰ τὸ ἀπελαθῆναι ὑπ' αὐτῶν ἐπιθέσθαι αὐτοῖς νύκτωρ γράφει ἐν τῇ ἐνάτῃ. ἠκολούθηκε δὲ ἀπολλώνιος δηϊλόχῳ. καλλισθένης δὲ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν περὶ πλοῦ κατ' ἔχθραν φησὶ τοὺς οἰκοῦντας τὴν κύζικον ἐπιθέσθαι νυκτὸς τοῖς ἀργοναύταις. Τηλεκλῆα ἠδὲ μεγαβρόντην. πέπλακε τὰ ὀνόματα ταῦτα ἀπολλώνιος. οὐκ ἀπὸ ἱστορίας ἔλαβεν. οὕτω ταρραῖος. τὸν δὲ κύζικον οἱ μὲν ὑπὸ διοσκούρων φασὶν ἀναιρεθῆναι. ἄλλοι δὲ ὑπὸ ἰάσονος. τὸ δὲ ἑοῖο, καὶ νῦν κακῶς κεῖται. ἔστι γὰρ προσληπτικόν, ἰσοδυναμοῦν τὸ ἑαυτοῦ.

ἨΔΕ ΚΑΙ ἈΡΤΑΚΕΑ ΠΡΟΜΟΝ ἈΝΔΡΩΝ. ΟὙΣ ἜΤΙ ΠΑΝΤΑΣ
ἘΝΝΑΕΤΑΙ ΤΙΜΑΙΣ ἩΡΩΙΣΙ ΚΥΔΑΙΝΟΥΣΙΝ.
ΟἹ Δ' ἌΛΛΟΙ ΕἼΞΑΝΤΕΣ ὙΠΕΤΡΕΣΑΝ ἨΥΤΕ ΚΙΡΚΟΥΣ
ὨΚΥΠΕΤΑΣ ἈΓΕΛΗΔΟΝ ὙΠΟΤΡΕΣΣΩΣΙ ΠΕΛΕΙΑΙ.
ἘΣ ΔΕ ΠΥΛΑΣ ὉΜΑΔΩΙ ΠΕΣΟΝ ἈΘΡΟΟΙ. ΑἾΨΑ Δ' ΑΥ̓ΤΗΣ
ΠΛΗΤΟ ΠΟΛΙΣ ΣΤΟΝΟΕΝΤΟΣ ὙΠΟΤΡΟΠΙΗΙ ΠΟΛΕΜΟΙΟ.
ἨΩΘΕΝ Δ' ὈΛΟΗΝ ΚΑΙ ἈΜΗΧΑΝΟΝ ΕἸΣΕΝΟΗΣΑΝ
ἈΜΠΛΑΚΙΗΝ ἌΜΦΩ. ΣΤΥΓΕΡΟΝ Δ' ἌΧΟΣ ΕἿΛΕΝ ἸΔΟΝΤΑΣ
ἭΡΩΑΣ ΜΥΝΥΑΣ ΑἸΝΗΙΟΝ ΥἹΑ ΠΑΡΟΙΘΕΝ
ΚΥΖΙΚΟΝ. ἘΝ ΚΟΝΙΗΙΣΙ ΚΑΙ ΑἽΜΑΤΙ ΠΕΠΤΗΩΤΑ.
ἮΜΑΤΑ ΔΕ ΤΡΙΑ ΠΑΝΤΑ ΓΟΩΝ. ΤΙΛΛΟΝΤΟ ΤΕ ΧΑΙΤΑΣ
ΑΥ̓ΤΟΙ ὉΜΩΣ ΛΑΟΙ ΤΕ ΔΟΛΙΟΝΕΣ. ΑΥ̓ΤΑΡ ἜΠΕΙΤΑ
ΤΡΙΣ ΠΕΡΙ ΧΑΛΚΕΙΟΙΣ ΔΙΧΑ ΤΕΥΧΕΣΙ ΔΙΝΗΘΕΝΤΕΣ
ΤΥΜΒΩΙ ἘΝΕΚΤΕΡΕΙΞΑΝ. ἘΠΕΙΡΗΣΑΝΤΟ Τ' ἈΕΘΛΩΝ
Ἡ ΘΕΜΙΣ ἈΜ ΠΕΔΙΟΝ ΛΕΙΜΩΝΙΟΝ. ἘΝΘ' ἜΤΙ ΝΥΝ ΠΕΡ
ἘΓΚΕΧΥΤΑΙ ΤΟΔΕ ΣΗΜΑ ΚΑΙ ὈΨΙΓΟΝΟΙΣΙΝ ἸΔΕΣΘΑΙ.
ΟΥ̓ΔΕ ΜΕΝ ΟΥ̓Δ' ἌΛΟΧΟΣ ΚΛΕΙΤΗ ΦΘΙΜΕΝΟΙΟ ΛΕΛΕΙΠΤΟ
ΟὟ ΠΟΣΙΟΣ ΜΕΤΟΠΙΣΘΕ. ΚΑΚΩΙ Δ' ἘΠΙ ΚΥΝΤΕΡΟΝ ἌΛΛΟ.

Ἀρτακέα. Ἡρωδιανὸς βαρυτονεῖ τὸ ὄνομα ἐν τῷ τρίτῳ τῆς καθόλου. Ἀρτάκης γάρ. Ἠΰτε κίρκους. εἶδος ἱέρακος. ἔστι δὲ ἱεράκων γένη ἕξ· ὡς καὶ Καλλίμαχος ἐν τοῖς περὶ ὀρνέων. καὶ Ὅμηρος δὲ ἔοικε τοῦτο γινώσκειν. οὐδέ κεν ἴρηξ κίρκος ὁμαρτήσειεν ἐλαφρότατος πετεηνῶν. καὶ κίρκος Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος. ὁ δὲ ἱέραξ, ἱερός ἐστιν Ἀπόλλωνος. πέλειαι δὲ περιστερᾶς εἶδος. ὁμοίως φάττῃ ὥς φησιν Ἀριστοτέλης. Ὑποτροπίῃ. ὑποστροφῇ. τουτέστι φυγῇ. Ἠῶθεν δ' ὀλοήν. ἀμήχ. ὅτι κακὴν ἀμπλακίην καὶ ἀπροσμήχανον εἶδον. οἷον ἀβοήθητον. Τρὶς περὶ χαλκείοις δίχα. χαλκείοις σὺν ἔντεσιν. ὑπερβατὸν δέ ἐστι. τὸ γὰρ ἑξῆς. χαλκείοις σὺν ἔντεσι περιδινηθέντες· ὅ ἐστι περιδραμόντες. Τύμβῳ ἐνεκτερέϊξαν. τύμβον ἔστησαν. καὶ ταρχῦσαι τὸ θάψαι. Κτερεΐξαι τὸ τύμβον ποιῆσαι. καὶ τὰ ἐπὶ τῷ τύμβῳ τελέσαι. ἔθαψαν γὰρ τάφον αὐτῷ ποιήσαντες. τὸ δὲ ἐγκέχυται ὁμηρικῶς κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἀγωγήν. χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν. τοῦ δὲ λειμωνίου πεδίου μέμνηται Δηΐλοχος περί τε τοῦ τάφου Κυζίκου ὁ αὐτός. Οὐδ' ἄλοχος Κλείτη. ὁ μὲν Ἀπολλώνιος νεόγαμον τὸν Κύζικον καὶ

ἄπαιδα ἱστορεῖ. εὐφορίων δὲ ἐν ἀπολλοδώρῳ μνηστόγαμον. τὸν δὲ κλείτην οὐ μέροπος λέγει θυγατέρα. θρηνῆσαν δὲ τὸν πιάσου. οὐδὲ παθεῖν τι ἐπὶ τῷ τοῦ ἀνδρὸς θανάτῳ ἀπαχθῆναι δὲ οἴκαδε ὑπὸ τοῦ πατρός. εὐάνθης δὲ ἐν τοῖς μυθικοῖς συμφωνεῖ τῷ ἀπολλωνίῳ. περὶ δὲ τῆς κλείτης φησὶ δηίλοχος ὑπὸ λύπης τελευτῆσαι. ἱστορεῖ δὲ ἀπολλώνιος ἄτεκνον τὸν κύζικον ἀνῃρῆσθαι. εὐάνθης δὲ ἐσχηκέναι φησὶ παῖδα ὁμώνυμον ἑαυτῷ. Τὴν δὲ καὶ αὐτῶν. τοῦτο ἤτοι ὅτι πρὸς θαυμασμὸν τοῦ πάθους. τοσοῦτον γὰρ ἦν ὡς καὶ τὴν θείαν φύσιν ἀνεγεῖραι. ἢ ὅτι ὑποκρίνονται αἱ γυναῖκες θρηνοῦσαι. ἵνα ᾖ, μετὰ τῶν δολιόνων καὶ αὐταὶ αἱ νύμφαι ὠδύροντο τὴν κλείτην. εὐάνθης δὲ καὶ δηίλοχος ἱστοροῦσιν ὅτι ἀπήγξατο ἡ κλείτη. καὶ ὅτι ἡ ταύτης κρήνη ἐν κυζίκῳ. Ἣν καλοῦσι κλείτην. ἀντὶ τοῦ ὁμωνύμως τῇ παιδί. πρὸς πλείονα χρόνον τοῦ πάθους τὴν μνήμην σώζεσθαι βουλόμενοι. περικλεὲς δὲ ἢ τὸ ἐπίδοξον καὶ διαβόητον ἐκ τῆς τοῦ πάθους ὑπερβολῆς καὶ τῆς πρὸς τὸν ἄνδρα διαθέσεως γενόμενον. Μυληφάτου. τοῦ πυροῦ τουτέστι τοῦ σίτου. τοῦ ἀλεύρου τοῦ ὑπὸ μύλης τεθαμένου ἐν τῷ ἀλήθεσθαι φησὶ δὲ τοὺς ἄρτους. Χύτλα. κυρίως τὰ μεθ' ὕδατος ἔλαια. καταχρηστικῶς δὲ ὡς ἐνταῦθα τὰ ἐναγίσματα καὶ αἱ χοαί. πέλανοι δὲ πέμματα σιτία. ἀττικοὶ δὲ πᾶν τὸ πεπηγὸς οὕτω λέγουσι. τὸ δὲ κύζικον ἐνναίοντες ἀντὶ τοῦ οἱ κυζικηνοί. ἰάονες δὲ τὸ ἀποίκους εἶναι μιλησίων. καὶ γὰρ εἰς μίλητον ὁ νηλεὺς ἀποικίαν ἐστείλατο καὶ ἐκεῖθεν ἐπὶ κύζικον μετὰ πολὺν χρόνον. ὅθεν καὶ τοὺς μιλησίους ἴωνας ἐκάλεσεν.

ΗΝΥΣΕΝ ΑΥΤΑΜΕΝΗ ΒΡΟΧΟΝ ΑΥΧΕΝΙ. ΤΗΝ ΔΕ, ΚΑΙ ΑΥΤΑΙ
ΝΥΜΦΑΙ ΑΠΟΦΘΙΜΕΝΗΝ ΑΛΣΗΙΔΕΣ ΩΔΥΡΑΝΤΟ.
ΚΑΙ ΟΙ ΑΠΟ ΒΛΕΦΑΡΩΝ ΟΣΑ ΔΑΚΡΥΑ ΧΕΥΑΝ ΕΡΑΖΕ
ΠΑΝΤΑ ΤΑΓΕ ΚΡΗΝΗΝ ΤΕΥΞΑΝ ΘΕΑΙ. ΗΝ ΚΑΛΕΟΥΣΙΝ
ΚΛΕΙΤΗΝ ΔΥΣΤΗΝΟΙΟ ΠΕΡΙΚΛΕΕΣ ΟΥΝΟΜΑ ΝΥΜΦΗΣ.
ΑΙΝΟΤΑΤΟΝ ΔΗ ΚΕΙΝΟ ΔΟΛΙΟΝΙΗΣΙ ΓΥΝΑΙΞΙΝ,
ΑΝΔΡΑΣΙ ΤΕΚ ΔΙΟΣ ΗΜΑΡ ΕΠΗΛΥΘΕΝ. ΟΥΔΕ ΓΑΡ ΑΥΤΩΝ
ΕΤΛΗ ΤΙΣ ΠΑΣΑΣΘΑΙ ΕΔΥΤΙΟΣ ΟΥΔ ΕΠΙ ΔΗΡΟΝ
ΕΞ ΑΧΕΩΝ, ΕΡΓΟΙΟ ΜΥΛΗΦΑΤΟΥ ΕΜΝΩΟΝΤΟ.
ΑΛΛ ΑΥΤΩΣ ΑΦΛΕΚΤΑ ΔΙΑΖΩΕΣΚΟΝ ΕΔΟΝΤΕΣ.
ΕΝΘ ΕΤΙ ΝΥΝ ΕΥΤ ΑΝ ΣΦΙΝ ΕΤΗΣΙΑ ΧΥΤΛΑ ΧΕΩΝΤΑΙ
ΚΥΖΙΚΟΝ ΕΝΝΑΙΟΝΤΕΣ ΙΑΟΝΕΣ ΕΜΠΕΔΟΝ ΑΙΕΙ
ΠΑΝΔΗΜΟΙΟ ΜΥΛΗΣ ΠΕΛΑΝΟΥΣ ΕΡΑΛΕΤΡΕΥΟΥΣΙΝ.

Πελανοὺς ἐπαλεφοῦσι· πᾶς δῆμος ἐπὶ τῆς μύλης ἐπαλείφουσι καὶ ἀλήθουσι πελανούς. πέλανος δὲ ὁ διαπεπηγμένος καὶ εὔπαγος κατὰ Ἀττικούς. ὡς καὶ Εὐριπίδης· στόματος ἀφρώδη πέλανον. φησὶ δὲ τοὺς ἀκαθάρτους καὶ εὐτελῶς ἀρτους. οὓς ὁ Θεόκριτος δωρικούς φησιν· Ἠμαθόμου. τὸ ὁμοῦ παρ᾽ Ὁμήρῳ μὲν, τὸ ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ σημαίνει. ὁμοῦ δ᾽ ἔχον ὠκέασι πτυχάς. παρὰ δὲ τοῖς μεθ᾽ Ὅμηρον καὶ ἅμα σημαίνει. ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐπὶ χρόνου τέθηκεν αὐτό· πόλις δ᾽ ὁμοῦ μὲμ θυμιαμάτων γέμει· ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ ὁμοίως κεῖται. ὡς καὶ παρ᾽ Εὐριπίδῃ. ὁμοῦ γέροντες καὶ νέοι καὶ μητέρες. Ἐπιπλομένην· τὴν ἐπερχομένην φησίν· Ὤλλοι μὲν ῥα· ἤτοι αὐτῆς συναλοιφὴ τῆς νεωτέρας Ἰάδος ἐστί· διὸ μέμφονται Ζηνοδότῳ εἰπόντι· ὤλλοι μὲν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες. οὐ κέχρηται γὰρ ταύτῃ Ὅμηρος· Πύματον λέχος· ὕστερον κλῆρον καὶ μορίδα τῶν ἐν τῇ Δολονίᾳ ὕπνου λαμβανόντων. καὶ ἐκεῖσε ὑπνούντων. τῇ γὰρ ἑξῆς ἀναπλεῖν ἔμελλον· Ἀδινὰ κνώσσοντας· ἐφύλαττον μεγάλως καὶ βαθέως ὑπνοῦντας. ὁ δὲ Ταρραῖος λεπτὰ κοιμωμένους καὶ οὐ κατὰ βάθος· Λῆξιν ὀρινομένων· τὴν κατάπαυσιν καὶ λώφησιν τῆς τῶν ἀνέμων βίας. τὸ γὰρ ὄρνεον θαλάσσιον. καὶ ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς βιοῦν. λέγεται δὲ καὶ ὁ Ζεὺς ἐφεξῆς πέντε καὶ δέκα ἡμέρας. ἢ ὥς τινες δὲ δωκαίδεκα τέσσαρας. εὐδιεινὰς ποιεῖν ἵνα ἀγκυήσῃ παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς. καὶ ἀλκυονίδες ἡμέραι καλοῦνται ἑπτὰ πρὸ τοῦ τόκου. καὶ ἑπτὰ μετὰ τὸν τόκομ. εἴληφε δὲ τὰ περὶ τῶν ἀλκυόνων παρὰ Πινδάρου ἐκ παιάνων. εὐλόγως δὲ ὅσαμ εἶπε τῶν ἀλκυόνος φωνήν. ὑπὸ γὰρ ἥρας ἠμαπωσαλμένη, ὥς φησι Πίνδαρος.

ΕΚ ΔΕ ΤΟΘΕΝ ΤΡΗΧΕΙΑΙ ΑΝΗΕΡΘΗΣΑΝ ΑΕΛΛΑΙ
ΗΜΑΘΟΜΟΥ ΝΥΚΤΑΣ ΤΕ ΔΥΩΔΕΚΑ. ΤΟΥΣ ΔΕ ΚΑΤΑΥΘΙ
ΝΑΥΤΙΛΛΕΣΘΑΙ ΕΡΥΚΟΝ. ΕΠΙΠΛΟΜΕΝΗΙ ΔΕ ΝΙ ΝΥΚΤΙ
ΩΛΛΟΙ ΜΕΝ ΡΑ ΠΑΡΟΣ ΔΕΔΜΗΜΕΝΟΙ ΕΥΝΑΖΟΝΤΟ
ΥΠΝΩΙ ΑΡΙΣΤΗΕΣ ΠΥΜΑΤΟΝ ΛΕΧΟΣ. ΑΥΤΑΡ ΑΚΑΣΤΟΣ
ΜΟΨΟΣ Τ᾽ ΑΜΠΥΚΙΔΗΣ ΑΔΙΝΑ ΚΝΩΣΣΟΝΤΑΣ ΕΡΥΝΤΟ
ΗΔ᾽ ΑΡ ΥΠΕΡ ΞΑΝΘΟΙΟ ΚΑΡΗΑΤΟΣ ΑΙΣΟΝΙΔΑΟ
ΠΟΤΑΤ᾽ ΑΛΚΥΟΝΙΣ. ΛΙΓΥΡΗΙ ΟΠΙ ΘΕΣΠΙΖΟΥΣΑ
ΛΗΞΙΝ ΟΡΙΝΟΜΕΝΩΝ ΑΝΕΜΩΝ. ΣΥΝΕΗΚΕ ΔΕ ΜΟΨΟΣ

Ἀκταίης ὄρνιθος. τῆς παρὰ ταῖς ἀκταῖς καὶ τοῖς αἰγιαλοῖς διατριβούσης καθήκουσαν φωνὴν ἀκούσας. Ἀφλάστοιο. ἀπολλώνιος ἐν ταῖς λέξεσιν ἀποδέδωκεν ἄφλαστον τὸ ἀκροστόλιον οὐκ εὖ. ἐπειδὴ τὸ ἀκροστόλιόν ἐστι τοῦ στόλου. στόλος δὲ λέγεται τὸ ἐξέχον ἀπὸ τῆς πτύχης καὶ διῆκον ἄχρι τῆς πρώρας ξύλον. πτύχη δὲ λέγεται ὁ πυλὸς τῆς νεὼς ἐπιγράφεται ὄνομα. ἔστιν οὖν ἀκροστόλιον τὸ ἄφλαστον κατὰ τὴν πρῶραν. ἀλλ᾽ ὁ ποιητὴς αὐτὸ παραδίδωσιν ἐπὶ τῆς πρύμνης λέγων. ἕκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν οὔτι μεθίει· ἄφλαστον μετὰ χερσὶν

ἈΚΤΑΙΗΣ ὌΡΝΙΘΟΣ ἘΝΑΙΣΙΜΟΝ ὌΣΣΑΝ ἈΚΟΥΣΑΣ.
ΚΑῚ ΤῊΝ ΜῈΝ ΘΕῸΣ ΑὖΤΙΣ ἈΠΈΤΡΑΠΕΝ. ἽΖΕ Δ᾽ ὙΠΕΡΘΕ
ΝΗΊΟΥ ἈΦΛΆΣΤΟΙΟ ΜΕΤΉΟΡΟΣ ἈΪΞΑΣΑ.
ΤῸΝ Δ᾽ ὅΓΕ ΚΕΚΛΙΜΈΝΟΝ ΜΑΛΑΚΟῖΣ ἘΝῚ ΚΏΕΣΙΝ ΟἸῶΝ.
ΚΙΝΉΣΑΣ ἈΝΈΓΕΙΡΕ ΠΑΡΑΣΧΕΔΌΝ· ὯΔΕ Τ᾽ ἜΕΙΠΕΝ
ΑἸΣΟΝΊΔΗ. ΧΡΕΙῺ ΣΕ ΤΌΔ᾽ ἹΕΡῸΝ ΕἸΣΑΝΙΌΝΤΑ
ΔΙΝΔΥΜΟΥ ὈΚΡΥΌΕΝΤΟΣ ἘΫΘΡΟΝΟΝ ἹΛΆΣΑΣΘΑΙ
ΜΗΤΈΡΑ ΣΥΜΠΆΝΤΩΝ ΜΑΚΆΡΩΝ· ΛΉΞΟΥΣΙ Δ᾽ ἈΕΛΛΑΙ
ΖΑΧΡΗΕῖΣ. ΤΟΊΗΝ ΓᾺΡ ἘΓῺ ΝΈΟΝ ὌΣΣΑΝ ἌΚΟΥΣΑ
ἉΛΚΥΌΝΟΣ ἉΛΊΗΣ ἭΤΕ ΚΝΏΣΣΟΝΤΟΣ ὝΠΕΡΘΕ
ΣΕῖΟ ΠΈΡΙΞ, ΤᾺ ἝΚΑΣΤΑ ΠΙΦΑΣΚΟΜΈΝΗ ΠΕΠΌΤΗΤΑΙ.
ἘΚ ΓᾺΡ ΤῆΣ ἌΝΕΜΟΊ ΤΕ. ΘΆΛΑΣΣΆ ΤΕ. ΝΕΙΌΘΙ ΤῈ ΧΘῺΝ
ΠᾶΣΑ ΠΕΠΕΊΡΗΤΑΙ. ΝΙΦΌΕΝ Τ᾽ ἝΔΟΣ ὈΛΎΜΠΟΙΟ.
ΚΑΊ ΟἹ ὍΤ᾽ ἘΞ ὈΡΈΩΝ ΜΈΓΑΝ ΟὐΡΑΝῸΝ ΕἸΣΑΝΑΒΑΊΝΕΙ.

ἔχων. καὶ εἴρηται ἄφλαστον κατὰ συγγένειαν τοῦ. φ. πρὸς τὸ. θ. ἄθλαστον κατὰ ἀντίφρασιν. ἐπεὶ εὔθλαστόν ἐστιν. ἔστιν οὖν ἄφλαστον σανίδιον κατὰ τὴν πρύμναν. Ἐκ γὰρ τῆς, ἄνεμοί τε. ἐκ ταύτης τῆς ῥέας. καὶ γῆ καὶ θάλασσα καὶ οὐρανὸς συνέχεται. οἱ γὰρ φυσικοὶ αὐτὴν γῆν φυσιολογοῦσιν τὴν παντὸς ἁρμογὴν καὶ δεσμόν. καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐτυμολογοῦσι παρὰ τὸ ῥεῖν ἀεὶ καὶ ποιεῖν τὰ ῥέα. καὶ φυσικῶς ταύτης ἄνδρα τὸν κρόνον φασί. οἱονεὶ τὸν χρόνον μεταβολὴ τῶν ἀντιστοίχων. συνεστι δὲ τῇ τῶν στοιχείων τάξει ἐξ ἀνάγκης ὁ χρόνος. καὶ εἶτα λοιπὸν ἀλληγορικῶς τούτους τῶν θαλασσίων καὶ οὐρανίων καὶ χθονίων θεῶν, πατέρας εἶναι φασί. μετὰ γὰρ τὴν τῶν στοιχείων θέσιν καὶ σύνδεσμον συνέβη καὶ θεοὺς καὶ θεῶν δυνάμεις καὶ διαφορὰς μαθεῖν τοὺς ἄνδρας καὶ τιμῆσαι. τὸ δὲ πεπείρηται ἀντὶ τοῦ συνέχεται καὶ συνέζευκται.

ζ ii

ΖΕΥΣ ΑΥΤΟΣ ΚΡΟΝΙΔΗΣ ΥΠΟΧΑΖΕΤΑΙ. ΩΣ ΔΕ ΚΑΙ ΩΛΛΟΙ
ΑΘΑΝΑΤΟΙ ΜΑΚΑΡΕΣ ΔΕΙΝΗΝ ΘΕΟΝ ΑΜΦΙΕΠΟΥΣΙΝ.
ΩΣ ΦΑΤΟ. ΤΩΙ Δ' ΑΣΠΑΣΤΟΝ ΕΠΟΣ ΓΕΝΕΤ' ΕΙΣΑΪΟΝΤΙ
ΩΡΝΥΤΟ Δ' ΕΞ ΕΥΝΗΣ ΚΕΧΑΡΗΜΕΝΟΣ. ΩΡΣΕ Δ' ΕΤΑΙΡΟΥΣ
ΠΑΝΤΑΣ ΕΠΙΣΠΕΡΧΩΝ. ΚΑΙ ΤΕ ΣΦΙΝ ΕΓΡΟΜΕΝΟΙΣΙΝ
ΑΜΠΥΚΙΔΕΩ ΜΟΨΟΙΟ ΘΕΟΠΡΟΠΙΑΣ ΑΓΟΡΕΥΕΝ.
ΑΙΨΑ ΔΕ ΚΟΥΡΟΤΕΡΟΙ ΜΕΝ ΑΠΟ ΣΤΑΘΜΩΝ ΕΛΑΣΑΝΤΕΣ
ΕΝΘΕΝ ΕΣ ΑΙΠΕΙΝΗΝ ΑΝΑΓΟΝ ΒΟΑΣ ΟΥΡΕΟΣ ΑΚΡΗΝ.
ΟΙ Δ' ΑΡΑ ΛΥΣΑΜΕΝΟΙ ΙΕΡΗΣ ΕΚ ΠΕΙΣΜΑΤΑ ΠΕΤΡΗΣ.
ΗΡΕΣΑΝ ΕΣ ΛΙΜΕΝΑ ΘΡΗΪΚΙΟΝ. ΑΝ ΔΕ ΚΑΙ ΑΥΤΟΙ
ΒΑΙΝΟΝ. ΠΑΥΡΟΤΕΡΟΥΣ ΕΤΑΡΩΝ ΕΝ ΝΗΙ ΛΙΠΟΝΤΕΣ.
ΤΟΙΣΙ ΔΕ ΜΑΚΡΙΑΔΕΣ ΣΚΟΠΙΑΙ. ΚΑΙ ΠΑΣΑ ΠΕΡΑΙΗ
ΘΡΗΪΚΙΗΣ ΕΝΙ ΧΕΡΣΙΝ ΕΑΙΣ ΠΡΟΦΑΙΝΕΤ' ΙΔΕΣΘΑΙ.
ΦΑΙΝΕΤΟ Δ' ΗΕΡΟΕΝ ΣΤΟΜΑ ΒΟΣΠΟΡΟΥ. ΗΔΕ ΚΟΛΩΝΑΙ
ΜΥΣΙΑΙ. ΕΚ Δ' ΕΤΕΡΟΙΣ ΠΟΤΑΜΟΥ ΡΟΟΣ ΑΙΣΗΠΟΙΟ.
ΑΣΤΥ ΤΕ ΚΑΙ ΠΕΔΙΟΝ ΝΗΠΗΪΟΝ ΑΔΡΗΣΤΕΙΗΣ.

Ἱερῆς ἐκ πείσματα· ἧς καὶ ἐν τοῖς πρώτοις μέμνηται εἰπών· ἱερὴ δὲ φατίζεται ἥδ' ἔτι πέτρη. Ἤρεσαν· ἐκωπηλάτησαν. τῷ δὲ συντελικῷ ἐχρήσατο ἀντὶ παρατατικοῦ τοῦ ἤρεσσον. λιμένα δὲ θρηΐκιον λέγει· ἐπειδὴ κεῖται μὲν ἡ κύζικος ἐπ' ἐσχάτοις τῆς φρυγίας. συνάπτει δὲ καὶ βιθυνίᾳ τῇ φρυγίᾳ. βιθυνοὶ δὲ θρᾳκῶν κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος. ἢ ἐπειδὴ θρᾷκες κύζικον ᾤκησαν. Καὶ πᾶσα περαίη θρηϊκίης. καὶ πᾶσα ἡ ἐναντία χώρα τῆς θρᾴκης. θρᾳκικὸν δὲ ἔθνος οἱ μάκρωνες. Τὸ δὲ χερσὶν ἑαῖς· οὐκ εὖ εἴρηκεν. ὤφειλε γὰρ σφετέραις. Στόμα βοσπόρου. ἠερόεν· ἀντὶ τοῦ ἀερῶδες ἤτοι ὁμιχλῶδες. βόσπορος δὲ τὸ τῆς προποντίδος στενὸν οὕτω κληθέν, ἀπὸ τῆς διανηξαμένης βοὸς τῆς ἰοῦς. Ἐκ δ' ἑτέρης. οὐ λέγει ἠπείρου τῆς εὐρώπης. καὶ γὰρ ἡ μυσία καὶ ὁ αἴσηπος τῆς ἀσίας. ἐπὶ ἑτέρας δὲ χώρας λέγει τῆς τρῳάδος. καθ' ἣν ὁ αἴσηπος ῥεῖ· χωρίζων αὐτὴν τῆς μυσίας. καὶ ὅμηρος· γρήνικός τε καὶ αἴσηπος. ἡ δὲ τρῳὰς ἀπὸ μυσίας ἀρχομένη τῆς μεγάλης ἐπὶ αἰσήπου λήγει. ἡ δὲ δολιονία καὶ φρυγία, ἄρχεται μὲν ἀπὸ αἰσήπου. λήγει δὲ ἐπὶ ῥύνδακον. μυσίαι δὲ δύο. ἥ τε εὐρωπαία καὶ ἡ ἀσιανή. τῆς οὖν ἐν ἀσίᾳ μυσίας αἱ κολῶναι τοῖς ἀργοναύταις ἐφαίνοντο. Καὶ πεδίον νηπήϊον. πεδίον νηπείας ἐστὶ περὶ κύζικον. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ καλλίμαχος ἐν ἑκάλῃ.

μηπείης ἤτ' ἄργος ἀοίδιμος ἀδρήστεια· τὸ δὲ νηπείαν διονύσιος ὁ μιλήσιος, πεδίον τῆς μυσίας φησὶν εἶναι. ὁ γὰρ βασιλεὺς τῶν μυσῶν, θυγατέρα ἰάσου ἐγημων ὄλυμπος νήπειαν ὄνομα· καὶ κατῴκησεν ἐν τῷ πεδίῳ τούτῳ ὃ νῦν καλεῖται νηπείας πεδίον. ἀπολλόδωρος δέ φησι νηπείας πεδίον ἐν φρυγίᾳ. ὁ δὲ καλλίμαχος φησὶν ἐν ὑπομνήμασι νέμεσιν εἶναι τῶν τὸ πεδίον κατεχουσαν. ἔστι δὲ καὶ πόλις καλουμένη ἀδρήστεια ἀπὸ τοῦ ἱδρυσαμένου. ὁ δὲ ἀπολλώνιος ἑκατέρων μέμνηται τῆς τε πόλεως καὶ τοῦ πεδίου. φησὶ γὰρ ἄστυ τε καὶ

ἜΣΚΕ ΔΈ ΤΙ ΣΤΙΒΑΡῸΝ ΣΤΎΠΟΣ ἈΜΠΈΛΟΥ ἜΝΤΡΟΦΟΝ ὝΛΗΝ
ΠΡΌΧΝΥ ΓΕΡΆΝΔΡΥΟΝ. ΤῸ ΜῈΝ ἜΚΤΑΜΟΝ ὌΦΡΑ ΠΈΛΟΙΤΟ
ΔΑΊΜΟΝΟΣ ΟὙΡΕΊΗΣ ἹΕΡῸΝ ΒΡΈΤΑΣ. ἜΞΕΣΕ Δ' ἌΡΓΟΣ
ΕὐΚΌΣΜΩΣ. ΚΑῚ ΔΉ ΜΙΝ ἘΠ' ὈΚΡΥΌΕΝΤΙ ΚΟΛΩΝΩ͂Ι
ἽΔΡΥΣΑΝ ΦΗΓΟΙ͂ΣΙΝ ἘΠΗΡΕΦῈΣ ἈΚΡΟΤΆΤΗΙΣΙΝ.
ΑἽ ῬΆ ΤΕ ΠΑΣΆΩΝ ΠΑΝΥΠΈΡΤΑΤΑΙ ἘΡΡΊΖΩΝΤΑΙ.
ΒΩΜῸΝ Δ' ΑὖΧΈΡΑΔΟΣ ΠΑΡΕΝΉΝΕΟΝ. ἈΜΦῚ ΔῈ ΦΎΛΛΟΙΣ
ΣΤΕΨΆΜΕΝΟΙ ΔΡΥΐΝΟΙΣΙ ΘΥΗΠΟΛΊΗΣ ἘΜΈΛΟΝΤΟ

πεδίον νηπήιον ἀδρηστείης. τῆς δὲ πόλεως καὶ ὅμηρος μνημονεύει· οἳ δ' ἀδρήστειαν εἶχον. Ἔσκε δέ τι στιβαρόν· στύπος τὸ πρέμνον καὶ στέλεχος ἐξ οὗ καὶ ἀποστύπαζον. βρέτας δὲ τὸ βροτῷ ἐοικός. καὶ εὐφορίων ἐκ τούτου κινηθεὶς τὸ ξόανον τῆς μητρὸς τῶν θεῶν φησιν ἀμπέλινον εἶναι διὰ τὸ τὴν ἄμπελον ἴσως ἱερὰν εἶναι τῆς ῥέας. πρόχνυ δὲ παντελῶς· γεράνδριον τὸ παλαιὸν ξύλον. Κολωνῷ· τῇ ἐξεχούσῃ ἀκρωρείᾳ. Χέραδος· χέρας ἡ τῶν βραχέων λίθων συλλογή· τῶν καθ' ἕνα χειρὶ ληφθῆναι δυναμένων· οὓς ὅμηρος χερμάδια φησί. τὸ δὲ βωμόν· ἀντὶ τοῦ εἰς βωμοῦ κατασκευήν. ἢ χεράδες λέγονται οἱ μικροὶ σωροὶ τῶν λίθων· φησὶ δημήτριος ὁ σκήψιος τὴν διάλεκτον ἀπολλωνίου εἶναι τῶν ἐμ πόντῳ. μνημονεύει καὶ σαπφὼ μὴ κινῆ χέραδος. καὶ ὅμηρος· ἅλις χέραδος περιχεύας· χέραδος δὲ ὁ τῶν λίθων σωρός· εἰς δὲ τὴν τοῦ βωμοῦ κατασκευήν, λίθους ἐσώρευον. Δρυΐνοισιν· εἰκότως ἡ γὰρ δρῦς, ἱερὰ τῆς ῥέας ὡς φησιν ἀπολλόδωρος ἐν γ' τῷ περὶ θεῶν. δρυΐνοις δὲ αὐτούς φησι στέφεσθαι· διὰ τὸ μεμερίσθαι τῇ θεῷ τὸ δένδρον τοῦτο. διὰ τὸ καὶ πρὸς στέγας καὶ πρὸς τροφὴν πρῶτον χρησιμεῦσαι·

Δινδυμίην· τὴν ἐν τῷ Δινδύμῳ ὄρει τιμωμένην, ἐπικαλούμενοι καὶ ἱκετεύοντες. Ἐνναέτην Φρυγίης Τιτίην θ' ἅμα· περὶ τῶν ἰδαίων δακτύλων καλουμένων πρώτους φασὶν εἶναι καὶ παρέδρους τῇ μητρὶ τῶν θεῶν. ἀκολούθως Μαιάνδρῳ λέγοντι Μιλησίους ὅταν θύωσι τῇ ῥέᾳ προσθύειν Τιτίᾳ καὶ Κυλλήνῳ· εἰσὶ δὲ οὗτοι τῶν ἰδαίων δακτύλων μοιρηγέται καὶ μητρὸς θεῶν πάρεδροι.

ΜΗΤΈΡΑ ΔΙΝΔΥΜΊΗΝ ΠΟΛΥΠΌΤΝΙΑΝ ἘΓΚΑΛΈΟΝΤΕΣ.
ἘΝΝΑΈΤΗΝ ΦΡΥΓΊΗΣ ΤΙΤΊΗΝ ΘʼἍΜΑ ΚΎΛΛΗΝΌΝ ΤΕ.
ΟἹ ΜΟῦΝΟΙ ΠΟΛΈΩΝ ΜΟΙΡΗΓΈΤΑΙ. ἨΔῈ ΠΆΡΕΔΡΟΙ
ΜΗΤΈΡΟΣ ἸΔΑΊΗΣ ΚΕΚΛΉΑΤΑΙ, ὍΣΣΟΙ ἜΑΣΙ
ΔΆΚΤΥΛΟΙ ἸΔΑῖΟΙ ΚΡΗΤΑΈΕΣ. ΟὝΣ ΠΟΤΕ ΝΎΜΦΗ

καλλίστρατος δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ τοῦ καθ' ἡράκλειαν περὶ τιτίου φησί. τιτίας ἥρως ἐγχώριος. ὃν οἱ μὲν μυθεύονται παῖδα διός. οἱ δὲ, πρεσβύτερον τῶν μαριανδυνοῦ τοῦ κιμμερίου παίδων. δι' ὃν μάλιστα τὸ ἔθνος ηὔξηται καὶ προάγεται ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν. καὶ προμαχίδας δὲ ἐν τῷ περὶ ἡρακλείας λέγει περὶ τιτίου ὅστις ἦν· καὶ θεοφανής· ἀπεθεώθη δὲ ἀπὸ μαριανδυνῶν. ὅτι δὲ νύμφη τις ὀαξίδος γῆς δραξαμένη τοὺς καλουμένους ἰδαίους δακτύλους ἐποίησεν, παρὰ στησιμβρότου εἴληφε· καὶ ὅτι διὰ τὸ ἐμβῆναι αὐτοὺς διὰ τῶν χειρῶν, δάκτυλοι κληθῆναι· σοφοκλῆς δὲ αὐτοὺς φρύγας καλεῖ ἐν κωφοῖς σατύροις· Δάκτυλοι ἰδαῖοι· ἓξ καὶ πέντε φασὶ τούτους εἶναι· δεξιοὺς μὲν τοὺς ἄρσενας. ἀριστεροὺς δὲ τὰς θηλείας· φερεκύδης δὲ τοὺς μὲν δεξιοὺς εἴκοσι λέγει. τοὺς δὲ εὐωνύμους τριακονταδύο. γόητες δὲ ἦσαν καὶ φαρμακεῖς. καὶ δημιουργοὶ σιδήρου λέγονται εἶναι πρῶτοι καὶ μεταλλεῖς γενέσθαι. ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τῆς μητρὸς ἴδης· ἀριστεροὶ μὲν ὥς φησι φερεκύδης οἱ γόητες αὐτῶν· οἱ δὲ ἀναλύοντες δεξιοὶ ὡς ἑλλάνικος· οἱ δέ φασιν ὅτι ἰδαῖοι δάκτυλοι ἐκλήθησαν, ὅτι ἐντὸς ἴδης ἐντυχόντες τῇ ῥέᾳ ἐδεξιώσαντο τὴν θεὸν καὶ τῶν δακτύλων αὐτῆς ἥψαντο· ὡς δὲ μνασέας ἐν πρώτῳ περὶ ἀσίας, ἰδαῖοι δάκτυλοι λέγονται ἀπὸ τοῦ πατρὸς δακτύλου καὶ τῆς μητρὸς ἴδης· ὁ δὲ τὴν φορωνίδα συνθεὶς γράφων οὕτως· Ἔνθα γόητες Ἰδαῖοι φρύγες ἄνδρες ὀρέστεροι οἰκί' ἔναιον Κέλμις· δαμναμενεύς τε μέγας καὶ ὑπέρβιος ἄκμων· Εὐπάλαμοι θεράποντες ὀρείης ἀδρηστείης·

Οἱ πρῶτοι τέχνην πολυμήτιος ἡφαίστοιο Εὗρον ἐν οὐρείησι νάπαις ἰόεντα σίδηρον. Ἐς πῦρ τ' ἤνεγκαν, καὶ ἀριπρεπὲς ἔργον ἔδειξαν. Δικταῖον· τὸ κρητικὸν σπήλαιον. δίκτη γὰρ ὄρος κρήτης. Ἐβλάστησεν· ἀντὶ τοῦ ἐγέννησεν. Δραξαμένη· ἔθος ἐστὶ ταῖς κυούσαις τῶν παρακειμένων λαμβάνεσθαι καὶ ἀποκουφίζειν ἑαυτὰς τῶν ἀλγηδόνων· ὡς καὶ λητὼ ἐλάβετο τοῦ φοίνικος. ἔδει δὲ εἰπεῖν ὀαξίδος.

ΑΓΧΙΑΛΗ ΔΙΚΤΑΙΟΝ ΑΝΑ ΣΠΕΟΣ ΑΜΦΟΤΕΡΗιΣΙΝ
ΔΡΑΞΑΜΕΝΗ ΓΑΙΗΣ ΟΙΑΞΙΔΟΣ ΕΒΛΑΣΤΗΣΕ.
ΠΟΛΛΑ ΔΕ ΤΗΝ ΓΕ ΛΙΤΗιΣΙΝ ΑΠΟΣΤΕΥΤΑΙ ΕΡΓΩΛΑΣ
ΑΙΣΟΝΙΔΗΣ ΓΟΥΝΑΖΕΤ' ΕΠΙΛΕΙΒΩΝ ΙΕΡΟΙΣΙΝ
ΑΙΘΟΜΕΝΟΙΣ. ΑΜΥΔΙΣ ΔΕ ΝΕΟΙ ΟΡΦΗΟΣ ΑΝΩΓΗι
ΣΚΑΙΡΟΝΤΕΣ ΒΗΤΑΡΜΟΝ ΕΝΟΠΛΙΟΝ ΟΡΧΗΣΑΝΤΟ
ΚΑΙ ΣΑΚΕΑ ΞΙΦΕΕΣΣΙΝ ΕΠΕΚΤΥΠΟΝ, ΩΣ ΚΕΝ ΙΩΗ
ΔΥΣΦΗΜΟΣ ΠΛΑΖΟΙΤΟ ΔΙ' ΗΕΡΟΣ. ΗΝ ΕΤΙ ΛΑΟΙ
ΚΗΔΕΙΗι ΒΑΣΙΛΗΟΣ ΑΝΕΣΤΕΝΟΝ. ΕΝΘΕΝ ΕΣΑΙΕΙ
ΡΟΜΒΩι ΚΑΙ ΤΥΠΑΝΩι ΡΕΙΗΝ ΦΡΥΓΕΣ ΙΛΑΣΚΟΝΤΑΙ.
Η ΔΕΠΟΥ ΕΥΑΓΕΕΣΣΙΝ ΕΠΙ ΦΡΕΝΑ ΘΗΚΕ ΘΥΗΛΑΙΣ
ΑΝΤΑΙΗ ΔΑΙΜΩΝ. ΤΑ Δ' ΕΟΙΚΟΤΑ ΣΗΜΑΤ' ΕΓΕΝΤΟ.

προστέθηκε δὲ τὸ .ι. Ἐργώλας· διαφόρως ἀνεγνώσθη. ἐπικρατεῖ δὲ ἡ βαρεῖα τάσις. Ὀρφῆος ἀμωγῇ· τῇ τοῦ ὀρφέως παρακελεύσει· ὡς αὐτοῦ τῆς ὀρχήσεως προκαταρχομένου. βητάρμον δὲ τὸν ὀρχησμὸν παρὰ τὴν ἁρμόδιον βάσιν αὐτοῦ. λέγει δὲ νῦν τὴν πυρρίχην ὄρχησιν. τὸ δὲ ἑξῆς· ὠρχοῦντο τοῖς ξίφεσι τὰς ἀσπίδας κομποῦντες διὰ τὸ τὸν κύζικον θρηνεῖσθαι ὑπὸ τῶν δολιόνων· ἵνα μὴ τῆς θυσίας οὔσης, δύσφημος φωνὴ ἀναφέρηται· ὅθεν καὶ φρύγες κυμβάλοις καὶ τυμπάνοις τὴν ῥέαν ἱλάσκονται. Ῥόμβος· τροχίσκος ὃν στρέφουσιν ἱμᾶσι τύπτοντες καὶ οὕτως κτύπον ἀποτελοῦσι· τινὲς δὲ ῥόμβον αὐτὸ καλοῦσιν· ὧν καὶ εὔπολις ἐν βάπταις καὶ δίδυμον. Ἀνταίη· ἡ ῥέα οὕτω λέγεται διότι ἐναντία τοῖς τελχῖσιν ἐγένετο· ὡς δέ τινες ἀνταίη ἡ εὐλιτάνευτος καὶ εὐάντητος. Σήματ' ἔγεντο· διὰ τούτου οὐδὲν ἕτερον ὁ ποιητὴς φησὶν ἢ τὴν τῆς θεοῦ φύσιν. καὶ τοῖς φυσικοῖς φασὶ δοκεῖ τὴν αὐτὴν εἶναι τῇ γῇ. τῆς δὲ εὐμενείας σημεῖον· τὸ ἔγκαρπα εἶναι τὰ δένδρα καὶ πόας αὐτομάτους φύειν.

τερείνης· τῆς ἁπαλῆς καὶ χλωρᾶς. εἰλυοὺς δὲ τὰς καταδύσεις τῶν θηρῶν. ξυλόχους δὲ τοὺς ἐν τοῖς ὄρεσιν ὑλώδεις τόπους. ἔστι δὲ ὑπερβατόν. εἰλυούς τε ξυλόχους τε καταλιπόντες. διὰ πολλῶν δὲ τὸ θαυμαστὸν παρέστησε διά τε τῆς διψάδος, καὶ ὅτι οὐκ ὀλίγον τὸ ἀναδοθὲν ὕδωρ ἀλλὰ καὶ ἄλληκτον. τὸ δὲ ναίεν οὐκ εὖ ἔλει γὰρ χωρὶς τοῦ ι. νάεν. ἤγουν ἔρρει. ὡς παρ' Ὁμήρῳ. ναῖον δ' ὀρῷ ἄγγεα πάντα. ἡ δὲ σύνταξις κατὰ μετάθεσιν. ὡς τὸ ῥέε δ' αἵματι γαῖα. ἀντὶ τοῦ αἷμα ἔρρεεν ἐν τῇ γῇ. ἢ μεταληπτέον τὸ νάων εἰς τὸ καταρρυτόν. ἤγουν κατάρρυτον τὸ Δίνδυμον ὕδασι. ἀνέβραχε ἀντὶ τοῦ ἀνεδόθη. διψάδος τὴν ξηρὰν γῆν σημαίνει. νῆσον δὲ ἔοικε τὸν Κύζικον λέγειν ἐνταῦθα. ἀμόρφλας δὲ τοὺς ταχεῖς. τὸ δὲ κίχον ἀντὶ τοῦ κατέλαβον. ζαχρηέσιν αὔραις μεγάλως ἐπιβαρούσαις καὶ πνεούσαις. κυρίως δὲ ζαχρηὲς τὸ βιαίως ταῖς χερσὶ πραττόμενον. παρὰ γὰρ τὰς χεῖρας πεποίηται ἡ λέξις. καὶ τὸ ζα ἐπιτατικόν. τὸ μετελώφεον ἀντὶ τοῦ ἐπαύσαντο.

ΔΕΝΔΡΕΑ ΜῈΝ ΚΑΡΠῸΝ ΧΈΟΝ ἌΣΠΕΤΟΝ. ἈΜΦῚ ΔῈ ΠΟΣΣΊΝ,
ΑὐΤΟΜΆΤΗ ΦΎΕ ΓΑῖΑ, ΤΕΡΕΊΝΗΣ ἌΝΘΕΑ ΠΟΊΗΣ.
ΘῆΡΕΣ Δ' ΕἸΛΥΟΎΣ ΤΕ ΚΑΤᾺ ΞΥΛΌΧΟΥΣ ΤΕ ΛΙΠΌΝΤΕΣ,
ΟὐΡῇΣΙΝ ΣΑΊΝΟΝΤΕΣ ἘΠΉΛΥΘΟΝ· Ἡ ΔῈ ΚΑῚ ἌΛΛΟ
ΘῆΚΕ ΤΈΡΑΣ· ἘΠΕῚ ΟὔΤΙ ΠΑΡΟΊΤΕΡΟΝ ὝΔΑΤΙ ΝΑῖΕΝ
ΔΊΝΔΥΜΟΝ. ἈΛΛΆ ΣΦΙΝ ΤΌΤ' ἈΝΈΒΡΑΧΕ ΔΙΨΆΔΟΣ ΑὔΤΩΣ
ἘΚ ΚΟΡΥΦῆΣ ἌΛΛΗΚΤΟΝ. ἸΗΣΟΝΊΗΝ Δ' ἘΝΈΠΟΥΣΙΝ
ΚΕῖΝΟ ΠΟΤῸΝ ΚΡΉΝΗΝ ΠΕΡΙΝΑΙΈΤΑΙ ἌΝΔΡΕΣ ὈΠΊΣΣΩ.
ΚΑῚ ΤΌΤΕ ΜῈΝ ΔΑῖΤ' ἈΜΦῚ ΘΕᾶΣ ΘΈΣΑΝ ΟὔΡΕΣΙΝ ἌΡΚΤΩΝ
ΜΈΛΠΟΝΤΕΣ ῬΕΊΗΝ ΠΟΛΥΠΌΤΝΙΑΝ. ΑὐΤᾺΡ ἘΣ Ἠῶ
ΛΗΞΆΝΤΩΝ ἈΝΈΜΩΝ ΝῆΣΟΝ ΛΊΠΟΝ ΕἸΡΕΣΊῌΣΙΝ.
ἘΝΘ' ἜΡΙΣ ἌΝΔΡΑ ἝΚΑΣΤΟΝ ἈΡΙΣΤΉΩΝ ὈΡΌΘΥΝΕΝ
ὍΣΤΙΣ ἈΠΟΛΛΉΞΕΙΕ ΠΑΝΎΣΤΑΤΟΣ. ἈΜΦῚ ΓᾺΡ ΑἸΘῊΡ
ΝΉΝΕΜΟΣ ἘΣΤΌΡΕΣΕΝ ΔΊΝΑΣ. ΚΑΤᾺ Δ' ΕὔΝΑΣΕ ΠΌΝΤΟΝ
ΟἹ ΔΈ, ΓΑΛΗΝΑΊῌ ΠΊΣΥΝΟΙ ἘΛΆΑΣΚΟΝ ἘΠΙΠΡῸ
ΝῆΑ ΒΊῌ. ΤῊΝ Δ' ΟὔΚΕ ΔΙ' ἘΞ ἉΛῸΣ ἈΊΣΣΟΥΣΑΝ
ΟὐΔῈ ΠΟΣΕΙΔΆΩΝΟΣ ἈΕΛΛΌΠΟΔΕΣ ΚΊΧΟΝ ἽΠΠΟΙ.
ἜΜΠΗΣ Δ' ἘΓΡΟΜΈΝΟΙΟ ΣΆΛΟΥ ΖΑΧΡΗΈΣΙΝ ΑὔΡΑΙΣ
ΑἹ ΝΈΟΝ ἘΚ ΠΟΤΑΜῶΝ ὙΠῸ ΔΕΊΕΛΟΝ ἨΕΡΈΘΟΝΤΑΙ.
ΤΕΙΡΌΜΕΝΟΙ. ΚΑῚ ΔῊ ΜΕΤΕΛΏΦΕΟΝ. ΑὐΤᾺΡ Ὁ ΤΟΎΣ ΓΕ

Ἐφέλκετο· πρὸς τὴν παμπόλλην αὐτοῦ ἀργίαν καὶ τὴν τοῦ κύματος ὑπερβολήν, τὸ δὲ ἐφέλκετο πρὸς πλείονα εἶπεν ἔμφασιν. ὅπερ καὶ καλλίμαχος ἐπὶ τοῦ ἑλκηθέντος ταύρου φησίν· ὁ δ' εἵπετο νωθρὸς ὁδίτης. Ῥυνδακίδας· ῥυνδακὸς ποταμὸς ἐστὶ φρυγίας οὗ μνημονεύει βακχυλίδης. ταῖς δὲ ἀληθείαις τάφος ἐστὶ τοῦ βριάρεω κατὰ τὴν εἴσοδον. καλλίμαχος δὲ ἱστορεῖ περὶ τοῦ ποταμοῦ ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ τὴν ἀσίαν ποταμῶν. ἢ δημήτριος ὁ σκήψιος ἐν τῷ αὐτῷ διακόσμῳ·

ΠΑΣΣΥΔΙῌ ΜΟΓΈΟΝΤΑΣ ἘΦΈΛΚΕΤΟ ΚΆΡΤΕΪ ΧΕΙΡΩ͂Ν
ἩΡΑΚΛΈΗΣ. ἘΤΊΝΑΣΣΕ Δ' ἈΡΗΡΌΤΑ ΔΟΎΡΑΤΑ ΝΗΌΣ.
ἈΛΛ' ὍΤΕ ΔῊ ΜΥΣΩ͂Ν ΛΕΛΙΗΜΈΝΟΙ ἨΠΕΊΡΟΙΟ,
ῬΥΝΔΑΚΊΔΑΣ ΠΡΟΧΟᾺΣ ΜΈΓΑ Τ' ἨΡΊΟΝ ΑἸΓΑΊΩΝΟΣ
ΤΥΤΘῸΝ ὙΠῈΚ ΦΡΥΓΊΗΣ ΠΑΡΕΜΈΤΡΕΟΝ ΕἸΣΟΡΌΩΝΤΕΣ

Ἄλλως· Ῥυνδακὸς ποταμὸς φρυγίας ὁ νῦν μέγιστος· πρὸς ᾧ κατὰ τὴν ἔξοδον καὶ αἰγαίωνός τινος ἥρωος μυσοῦ τάφος. ῥυνδακὸς δὲ ὡς αἰακός· Μέγα τ' ἠρίον· γράφεται καὶ μέγα τέριον. καὶ τὸ μὲν ῥίον ἐστὶν ὄρος ἤτοι ἀκρωτήριον· τὸ δὲ ἠρίον μνημεῖον. οἴονται δέ τινα ἀγνοοῦντα τὸν μῦθον, τὸ ἠρίον μεταπεποιηκέναι. ἢ γραφέως ἁμαρτήματι περιλελεῖφθαι τὸ κ. ὁ δὲ πρὸς τὸν αἰγαίωνα μῦθος, ὑπὸ δημητρίου φέρεται τοῦ κνιδίου· κόνων δὲ ἐν τῇ ἡρακλείᾳ φησὶν ὅτι αἰγαίων καταπολεμηθεὶς ὑπὸ ποσειδῶνος καταποντίσθη ἐς τὸ νῦν λεγόμενον ὑπὸ τοῦ ἀπολλωνίου ἠρίον αἰγαίωνος· τὸν αὐτὸν καὶ βριάρεων καλῶν. περὶ δὲ τῆς κλήσεως τοῦ αἰγαίου πελάγους ἐν μὲν τῷ τρίτῳ τῶν περὶ τῆς νησιάδος φησὶν ἐν τούτοις· τὸ αἰγαῖον πέλαγος οἱ μὲν, ἀπὸ τῆς περκανίας αἰγὸς ἐπώνυμον γεγονέναι φασίν· οἱ δὲ, ἀπὸ τῆς καρυστίας τῆς αἰγαίης ὀνομαζομένης· αἱ μὲν γὰρ αἰγαὶ ἔνθεν τὸν ποσειδῶνα παραγίνεσθαι φασί, κατὰ πελοπόννησον εἰσὶν ἐν τοῖς περὶ κρῖσαν τόποις. εἰσὶ δὲ τινὲς οἳ διὰ τὸ θεωρεῖσθαι δι' ὅλου τοῦ πελάγους τὴν σπαρακμένην γῆν. τὸν δὲ αἰγαίωνα ἡσίοδός φησιν οὐρανοῦ καὶ γῆς· βριάρεως δὲ καὶ αἰγαίων καὶ γύγης ὁ αὐτὸς λέγεται συνωνύμως· εὔμηλος δὲ ἐν τῇ τιτανομαχίᾳ τὸν αἰγαίωνα γῆς καὶ πόντου φησὶ παῖδα. κατοικοῦντα δὲ ἐν τῇ θαλάττῃ τοῖς τιτᾶσι συμμαχεῖν·

καὶ Ἴων φησὶν ἐν διθυράμβῳ ἐκ μὲν τοῦ πελάγους αὐτὸν παρακληθέντα ὑπὸ θέτιδος ἀναχθῆναι φυλάξοντα τὸν δία. θαλάσσης δὲ παῖδα. ἄλλοι δὲ θαλάσσιον θηρίον φασὶ τοῦτον. Τάρραιος δέ φησιν ὅτι γίγας ὢν καὶ φυγὼν ἐκ τῆς εὐβοίας ἀφίκετο εἰς φρυγίαν κἀκεῖ ἐτελεύτησε. Τυτθὸν ὑπ' ἐκ φρυγίης· τὴν οὖσαν ὀλίγον ἄνω τῆς φρυγίας.

οὕτω γὰρ καὶ ὅμηρος κεῖσθαι φησὶ τὴν φρυγίαν ἐγγὺς πάνυ τῆς μυσίας· διὸ καί τινες μίαν εἶναι φασὶν ἀμφοτέρας διὰ τὸ πάνυ πλησιάζειν. Γαρωμένων· παρέπλωον.

ΔΗ ΤΟΤ' ἈΝΟΧΛΙΖΩΝ ΤΕΤΡΗΧΟΤΟΣ ΟἸΔΜΑΤΟΣ ὉΛΚΟΥΣ
ΜΕΣΣΟΘΕΝ ἌΞΕΝ ἘΡΕΤΜΟΝ. ἈΤᾺΡ ΤΡΥΦΟΣ ἌΛΛΟ ΜΕΝ ΑΥΤΟΣ
ἌΜΦΩ ΧΕΡΣΙΝ ἜΧΩΝ ΠΕΣΕ ΔΟΧΜΙΟΣ. ἌΛΛΟ ΔΕ ΠΟΝΤΟΣ
ΚΛΥΖΕ ΠΑΛΙΡΡΟΘΙΟΙΣΙ ΦΕΡΩΝ. ἈΝᾺ Δ' ἝΖΕΤΟ ΣΙΓῌ
ΠΑΠΤΑΙΝΩΝ. ΧΕΙΡΕΣ ΓᾺΡ ἈΗΘΕΣΟΝ ἨΡΕΜΕΟΥΣΑΙ.
ΗΜΟΣ Δ' ἈΓΡΟΘΕΝ ΕἾΣΙ ΦΥΤΟΣΚΑΦΟΣ. Ἤ ΤΙΣ ἈΡΟΤΡΕΥΣ
ἈΣΠΑΣΙΩΣ ΕἸΣ ΑὖΛΙΝ ἘῊΝ, ΔΟΡΠΟΙΟ ΧΑΤΙΖΩΝ.
ΑΥΤΟΥ Δ' ἘΝ ΠΡΟΜΟΛῌ ΤΕΤΡΥΜΜΕΝΑ ΓΟΥΝΑΤ' ἜΚΑΜΨΕΝ
ΑὐΣΤΑΛΕΟΣ ΚΟΝΙῌΣΙ. ΠΕΡΙΤΡΙΒΕΑΣ ΔΕ ΤΕ ΧΕΙΡΑΣ
ΕἸΣΟΡΟΩΝ ΚΑΚᾺ ΠΟΛΛᾺ ἘῌΙ ἨΡΗΣΑΤΟ ΓΑΣΤΡΙ

Ἀνοχλίζων· ἀνακινῶν ἐν τῷ κωπηλατεῖν καὶ ἀνακόπτων τὰ κύματα κατὰ τὰς δίνας. τετρηχότος δὲ τραχυνομένου καὶ σφοδροῦ ὄντος. ὁλκοὺς δὲ τὰς φυσήσεις καὶ οἷον ἐπάρσεις καὶ μετεωρισμοὺς τῶν κυμάτων. τὸ δὲ μεσσόθεν ἔμφασιν καὶ τῆς τοῦ πελάγους δεινότητος καὶ τῆς τοῦ ἥρωος ῥώμης ἔχει. τρύφος δὲ τὸ κλάσμα τῆς κώπης. Μεσσόθεν ἆξεν· διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν φασὶ καταλελεῖφθαι τὸν ἡρακλέα ἐν κίῳ. οἱ δὲ ἐν ἀφεταῖς. ἐπειδὴ ἑτεροκλινῆ τὴν ἀργὼ ἐποίει. ἔφορος δὲ ἐν πρώτῳ παραδέδωκεν αὐτὸν διὰ ὀμφάλην καταλελεῖφθαι. Ἀήθεσσον· ἀήθεις ἦσαν τοῦ ἠρεμεῖν διὰ τὴν ἔμφυτον τοῦ ἥρωος δύναμιν. Ἐν προμολῇ· τῇ προστάδι καὶ τοῖς προθύροις. λέγονται δὲ προμολαὶ καὶ τὰ ἐξώπυλα μέρη ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς πρώτοις φησί. στῆ δ' ἄρ' ἐπὶ προμολῇσιν. οἱ δ' ἀντίοι ἠγερέθοντο. τετρυμμένα δὲ ἀντὶ τοῦ καταπεπληγμένα ὑπὸ τοῦ καμάτου. αὐσταλέος· ὁ κατάξηρος καὶ ἀνεπιμέλητος. περιτριβέας τὰς πολὺ πονησάσας χεῖρας ὑπὸ τοῦ κόπου. τὸ δὲ ἠρήσατο ἀντὶ τοῦ κατηράσατο ἢ προσεῖπεν.

Κιανίδος· περιφραστικῶς τὴν Κίον. ἔστι δὲ πόλις Μυσίας ἀπὸ Κίου τοῦ ἀφηγησαμένου τῆς Μιλησίων ἀποικίας· ὡς ἱστορεῖ Ἀριστοτέλης ἐν Κιανῶν πολιτείᾳ. κατῴκησαν δὲ αὐτὴν πρῶτον Μυσοί· ἔπειτα Κᾶρες. τρίτον Μιλήσιοι· καὶ ποταμὸς δέ ἐστιν οὕτως ὀνομαζόμενος τὴν Μυσίαν περιρρέων· οὗ μνημονεύει

ΤΗΜΟΣ ΑΡ ΟΙ ΓΑΦΙΚΟΝΤΟ ΚΙΑΝΙΔΟΣ ΗΘΕΑ ΓΑΙΗΣ
ΑΜΦΑΡΓΑΝΘΩΝΕΙΟΝ ΟΡΟΣ ΠΡΟΧΟΑΣ ΤΕ ΚΙΟΙΟ.
ΤΟΥΣ ΜΕΝ ΕΥΞΕΙΝΩΣ ΜΥΣΟΙ ΦΙΛΟΤΗΤΙ ΚΙΟΝΤΑΣ
ΔΕΙΔΕΧΑΤΕΝΝΑΕΤΑΙ ΚΕΙΝΗΣ ΧΘΟΝΟΣ. ΗΙΑ ΤΕ ΣΦΙ
ΜΗΛΑ ΤΕ ΔΕΥΟΜΕΝΟΙΣ. ΜΕΘΥ ΤΑΣΠΕΤΟΝ ΕΓΓΥΑΛΙΞΑΝ·
ΕΝΘΑ ΔΕΠΕΙΤΟΙ ΜΕΝ ΞΥΛΑ ΚΑΓΚΑΝΑ. ΤΟΙ ΔΕ ΛΕΧΑΙΗΝ
ΦΥΛΛΑΔΑ ΛΕΙΜΩΝΩΝ ΦΕΡΟΝ ΑΣΠΕΤΟΝ ΑΜΗΣΑΝΤΕΣ
ΣΤΟΡΝΥΣΘΑΙ. ΤΟΙ ΔΑΜΦΙ ΠΥΡΗΙΑ ΔΙΝΕΥΕΣΚΟΝ
ΟΙ ΔΟΙΝΟΝ ΚΡΗΤΗΡΣΙ ΚΕΡΩΝ. ΠΟΝΕΟΝΤΟ ΤΕ ΔΑΙΤΑ
ΕΚΒΑΣΙΩΙ ΡΕΞΑΝΤΕΣ ΥΠΟ ΚΝΕΦΑΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙ.
ΑΥΤΑΡ Ο ΔΑΙΝΥΣΘΑΙ ΕΤΑΡΟΙΣ ΕΥ ΕΠΙΤΕΙΛΑΣ,
ΒΗ Ρ ΙΜΕΝ ΕΙΣ ΥΛΗΝ ΥΙΟΣ ΔΙΟΣ. ΩΣ ΚΕΝ ΕΡΕΤΜΟΝ
ΟΙ ΑΥΤΩΙ ΦΘΑΙΗ ΚΑΤΑΧΕΙΡΙΟΝ ΕΝΤΥΝΑΣΘΑΙ.
ΕΥΡΕΝ ΕΠΕΙΤΕΛΑΤΗΝ ΑΛΑΛΗΜΕΝΟΣ, ΟΥΤΕ ΤΙ ΠΟΛΛΟΙΣ
ΑΧΘΟΜΕΝΗΝ ΟΖΟΙΣ. ΟΥ ΔΕ ΜΕΓΑ ΤΗΛΕΘΟΩΣΑΝ.
ΑΛΛΟΙΟΝ ΤΑΝΑΗΣ ΕΡΝΟΣ ΠΕΛΕΙ ΑΙΓΕΙΡΟΙΟ·

σκύλαξ ὁ καριανδεύς· περιρρεῖ δὲ καὶ τὴν πόλιν ὁ ποταμὸς οὗτος· Ἀμφ' Ἀργανθώνειον· ὄρος τῆς Κίου· Ἤιά τέ σφι· ἐφόδια. βρώματα. σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἄχυρα. ὅμηρος· ἠίων θημῶνα τινάξῃ. Κάγκανα· κατάξηρα ξύλα· Λεχαίην φυλλάδα· τὴν πρὸς λέχη καὶ στιβάδας ἐπιτηδείαν ὑπὸ τοῦ λέχους· Στόρνυσθαι· λείπει τὸ ὡς. ἵν' ἢ ὥστε στόρνυσθαι· τὸ δὲ δινεύεσκον. ἀντὶ τοῦ ἔστρεφον παρέτριβον. τὰ γὰρ ξύλα παρέτριβον καὶ ἐπ' αὐτῶν πῦρ ἔβαλλον. πυρήια γὰρ ταῦτά φησι τὰ προστριβόμενα ἀλλήλοις πρὸς τὸ πῦρ ἐγγενᾶν. ὧν τὸ μέν ἐστιν ὕπτιον. ὃ καλεῖται στορεύς. θάτερον δὲ παραπλήσιον τρυπάνῳ ὅπερ ἐπιτρίβοντες τῷ στορεῖ στρέφουσιν· Διὸς δὲ υἱόν, τὸν ἡρακλέα φησί· τὸ δὲ φθαίη, ἀντὶ τοῦ προλάβοι τοῦ πλοῦ. καταχείριον τὸ τῇ χειρὶ ἁρμόδιον· Ἀλαλήμενος· ἢ διὰ τὸ ἄπειρος εἶναι τῶν τόπων. ἢ ἀντὶ τοῦ περιερχόμενος ἕως ἂν αὐτῷ ἁρμόδιον εὕρῃ·

Αἴθρος δὲ παρὰ τὸ ἐκ τῆς ἔρας αἴσσειν καὶ κινεῖσθαι. ἢ παρὰ τὸ καταγνῦσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων. Ἔδυ δ' ἀπὸ δέρμα· τὸ ἑξῆς ἀπέδυ δέρμα λέοντος. χαλκοβαρεῖ δὲ τῷ ἰσχυρῷ. ἢ τῷ πρὸς τῷ τέλει χαλκῷ βεβαρημένῳ. πείσανδρος δέ φησιν ὁλόχαλκον εἶναι τὸ ῥόπαλον ἡρακλέους. ἐτυμολογοῦσι δὲ αὐτὸ πα-

ΤΟΣΣΗ ὉΜΩΣ ΜΗΚΟΣ ΤΕ ΚΑῚ ἘΣ ΠΆΧΟΣ ἮΕΝ ἸΔΕΣΘΑΙ.
ῬΊΜΦΑ Δ' ὈΪΣΤΟΔΌΚΗΝ ΜῈΝ ἘΠῚ ΧΘΟΝῚ ΘΗ͂ΚΕ ΦΑΡΈΤΡΗΝ
ΑὐΤΟΙ͂ΣΙΝ ΤΌΞΟΙΣΙΝ. ἜΔΥ Δ' ἈΠῸ ΔΈΡΜΑ ΛΈΟΝΤΟΣ.
ΤῊΝ Δ' ὍΓΕ ΧΑΛΚΟΒΑΡΕΙ͂ ῬΟΠΆΛῼ, ΔΑΠΈΔΟΙΟ ΤΙΝΆΞΑΣ
ΝΕΙΌΘΕΝ ἈΜΦΟΤΈΡῌΣΙ ΠΕΡῚ ΣΤΎΠΟΣ ἜΛΛΑΒΕ ΧΕΡΣῚΝ
ἨΝΟΡΈῌ ΠΊΣΥΝΟΣ. ἘΝ ΔῈ ΠΛΑΤῪΝ ὮΜΟΝ ἜΡΕΙΣΕΝ
Εὖ ΔΙΑΒΆΣ. ΠΕΔΌΘΕΝ ΔῈ ΒΑΘΥ͂ΡΡΙΖΟΝ ΠΕΡ ἘΟΥ͂ΣΑΝ
ΠΡΟΣΦῪΣ ἘΞΉΕΙΡΕ ΣῪΝ ΑὐΤΟΙ͂Σ ἝΧΜΑΣΙ ΓΑΊΗΣ.
ὩΣ Δ' ὍΤΑΝ ἈΠΡΟΦΆΤΩΣ ἹΣΤῸΝ ΝΕῸΣ. ΕὖΤΕ ΜΆΛΙΣΤΑ
ΧΕΙΜΕΡΊΗΣ ὈΛΟΟΙ͂Ο ΔΎΣΙΣ ΠΈΛΕΙ ὨΡΊΩΝΟΣ
ὙΨΌΘΕΝ ἘΜΠΛΉΞΑΣΑ ΘΟῊ ἈΝΈΜΟΙΟ ΚΑΤΑΪ͂Ξ
ΑὐΤΟΙ͂ΣΙΝ ΣΦΉΝΕΣΣΙΝ ὙΠῈΚ ΠΡΟΤΌΝΩΝ ἘΡΎΣΗΤΑΙ,
ὩΣ ὍΓΕ ΤῊΝ ἭΕΙΡΕΝ. ὉΜΟΥ͂ Δ' ἈΝᾺ ΤΌΞΑ ΚΑῚ ἸΟΎΣ
ΔΈΡΜΑ Θ' ἙΛῺΝ ῬΌΠΑΛΌΝ ΤΕ ΠΑΛΊΣΣΥΤΟΣ ὪΡΤΟ ΝΈΕΣΘΑΙ.
ΤΌΦΡΑ Δ' ὝΛΑΣ ΧΑΛΚΈῌ ΣῪΝ ΚΆΛΠΙΔΙ ΝΌΣΦΙΝ ὉΜΊΛΟΥ,

ρὰ τὴν ῥοπὴν καὶ τὸ ἀλοιᾶν. δαπέδοιο δὲ ἐκ τῆς γῆς ἢ τῆς ῥίζης. στύπος· στέλεχος. ἔχμα· κώλυμα. Ἀπροφάτως· ἀθρόως. Καταῖξ· ἡ σφοδρὰ ὁρμή. Αὐτοῖς σφήνεσσι· τοῖς περὶ τὴν ἰσοδόκην σφησὶ τοῖς περιέχουσι καὶ κρατοῦσι τὸν ἱστόν. διόλου δὲ ἡ παραβολὴ ὑγιὴς καὶ ἐρρωμένη. ἱστῷ γὰρ τὴν ἐλάτην εἴκαζε διὰ τὸ εὐτομὲς καὶ εὐαυξές· καὶ γὰρ καὶ κοινὴ ἱστοῦ δίκην ἵσταται. χειμερινῷ δὲ καιρῷ τὴν ἀθρόαν τοῦ ἥρωος ἐπιφάνειαν. σφοδρῷ δὲ ἀνέμῳ, τὴν ῥώμην. τὸ δὲ αὐτοῖσι σφήνεσσι, διὰ τὰ περιέχοντα τῆς ἐλάτης ῥίζαν χώματα. καὶ γὰρ ἐκεῖνα σφηνῶν δίκην τὴν ῥίζαν περιεῖχεν. τοὺς δὲ προτόνους εἰς τὸν τόνον καὶ τὴν τάσιν τῶν ῥιζῶν. Τόφρα· ἀντὶ τοῦ ἐν ὅσῳ. Ὕλας· τὸν ὕλαν ὁ μὲν ἀπολλώνιος θειοδάμαντος φησὶν υἱὸν εἶναι. ἑλλάνικος δὲ θειομένους. ἀντικλείδης δὲ ἐν δηλιακοῖς ἱστόρησεν οὐ τὸν ὕλαν εἰς τὴν ὑδρείαν ἐξεληλυθέναι. ἀλλὰ τὸν ὕλον καὶ ἀνεύρετον γενέσθαι. ἐγένοντο δὲ πολλοὶ ἐρώμενοι ἡρακλέους. ὕλας. φιλοκτήτης. καὶ δίομος. καὶ περιθόας. καὶ φρίξ. ἀφ' οὗ πόλις λιβύης. σωκράτης δὲ ἐν τῷ πρὸς εὐδόθεον φησὶ τὸν ὕλαν ἐρώμενον πολυφήμου καὶ οὐχ ἡρακλέους γενέσθαι.

Ὀνασος δὲ ἐν πρώτῳ ἀμαζονίδων ἀληθέστερον τὴν ἱστορίαν ἐκτίθεται. οὐχ ἡρπάσθαι αὐτὸν ὑπὸ νυμφῶν. ἀλλὰ κατενέχθαι εἰς κρήνην καὶ οὕτως ἀποθανεῖν. ἀσρωπὲς δὲ νεανίαν ὑδρίαν βαστάζειν. ὅμηρος δὲ προσόντως παρθένον· πιθανώτερον δὲ ἦν ἀμφότερα εἰπεῖν ὡς καλλίμαχος.

ΔΊΖΕΤΟ ΚΡΉΝΗΣ ἹΕΡῸΝ ῬΌΟΝ. ὩΣ ΚΑΊ ΟἹ ὝΔΩΡ
ΦΘΑΊΗ ἈΦΕΙΣΆΜΕΝΟΣ ΠΟΤΙΔΌΡΠΙΟΝ. ἌΛΛΆ ΤΕ ΠΆΝΤΑ
ὨΤΡΑΛΈΩΣ ΚΑΤᾺ ΚΌΣΜΟΝ ἘΠΑΡΤΊΣΣΕΙΕΝ ἸΌΝΤΙ.
ΔῊ ΓΆΡ ΜΙΝ ΤΟΊΟΙΣΙΝ ἘΝ ἭΘΕΣΙΝ ΑὐΤῸΣ ἜΦΕΡΒΕ
ΝΗΠΊΑΧΟΝΤΑ ΠΡΩ͂ΤΑ, ΔΌΜΟΝ ἘΚ ΠΑΤΡῸΣ ἈΠΟΎΡΑΣ
ΔΊΟΥ ΘΕΙΟΔΆΜΑΝΤΟΣ. ὋΝ ἘΝ ΔΡΥΌΠΕΣΣΙΝ ἜΠΕΦΝΕΝ
ΝΗΛΕΙΩ͂Σ ΒΟῸΣ ἈΜΦῚ ΓΕΩΜΌΡΟΥ ἈΝΤΙΌΩΝΤΑ.
ἭΤΟΙ Ὃ ΜῈΝ ΝΕΙΟΊΟ ΓΎΑΣ ΤΈΜΝΕΣΚΕΝ ἈΡΌΤΡΩΙ
ΘΕΙΟΔΆΜΑΣ ἈΝΊῌ ΒΕΒΟΛΗΜΈΝΟΣ. ΑὐΤᾺΡ Ὃ ΤΌΝ ΓΕ

Νηπιαχοντα. ἡρακλῆς γήμας δηϊάνειραν τὴν οἰνέως θυγατέρα καὶ διάγων ἐν καλυδῶνι ἐν συμποσίῳ κύαθον ἤτοι τὸν οἰνέως οἰνοχόον ἀρχιτέλους δὲ παῖδα πλήξας κονδύλῳ ἀνεῖλεν ὅτι αὐτῷ τὰ πρὸς νίπτρα ὕδατα αἰνοῶν ἐπὶ τῶν χειρῶν ἐπέχεεν. φεύγων οὖν τὸν φόνον καὶ σὺν τῇ γαμετῇ στελλόμενος, ἀνεῖλεν ἐν εὐήνῳ τῷ ποταμῷ νέσσον κένταυρον ὡς καὶ ἀρχίλοχος ἱστορεῖ. ἔπειτα προϊὼν, ἔφερεν καὶ ὕλλον τὸν υἱόν. καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν δρυοπίαν. λῃστρικὸν δὲ τὸ ἔθνος ὁμοροῦν τοῖς μηλιεῦσιν ὡς φερεκύδης ἐν τῇ τρίτῃ φησίν. τοῦ παιδὸς πεινῶντος καὶ τοῦ παιδαγωγοῦ λίχα ἀπολιμπανομένου συντυχὼν τῷ θειοδάμαντι, ᾐτεῖτο ὀλίγην τροφήν. ὁ δὲ οὐκ ἐδίδου. ὀργισθεὶς δὲ ὁ ἡρακλῆς καὶ ἀφαρπάσας αὐτοῦ ἕνα τῶν βοῶν, θύσας εὐωχεῖτο. ὁ δὲ θειοδάμας ἐλθὼν εἰς τὴν τῶν δρυόπων πόλιν ἐξῆγεν αὐτοὺς καθ' ἡρακλέους. καὶ εἰς τοσαύτην ἀνάγκην κατέστη ὁ ἡρακλῆς, ὡς καὶ τὴν γυναῖκα δηϊάνειραν καθοπλίσαι. ὅτε δὴ καὶ τρωθῆναι φασὶν αὐτὴν κατὰ τὸν μαζόν. περιγενόμενος δὲ αὐτῶν καὶ ἀνελὼν τὸν θειοδάμαντα, ἀνεδέξατο τὸν τούτου υἱὸν ὕλαν. καὶ τὸ πᾶν δὲ ἔθνος διὰ τὴν λῃστείαν μετῴκισεν περὶ τραχῖνα τὴν θετταλικὴν πόλιν καὶ τὴν οἴτην τὸ ὄρος πρὸς τοῖς ὅροις τῆς φωκίδος ἵνα τῇ πολλῇ τῶν ἀνθρώπων ἐπιμιξίᾳ τοῦ λῃστρικοῦ ἤθους ἀπόσχωνται. τούτων δὲ καὶ ὁ καλλίμαχος μέμνηται. φερεκύδης δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ φησὶν ὅτι πολυδώρᾳ τῇ δαναοῦ μίσγεται πηνειὸς ὁ ποταμός. τοῦ δὲ γίνεται δρύοψ. ἀφ' οὗ δρύοπες καλοῦνται. οἰκοῦσι δὲ ἐπὶ τῷ σπερχειῷ ποταμῷ.

Ἵετο γὰρ πρόφασιν. οὐκ ἄδικος ὢν ὁ ἡρακλῆς τοῦτο ἤθελεν. ἀλλ' ἵνα τὸ ἐκείνων λῃστρικὸν ἄγαν παύσῃ. ἀλεξίκακος γὰρ ὁ θεός. ταύτῃ τοι καὶ θειοδάμαντα ἠρέθισεν ἵν' ἀφορμῆς λαβόμενος τιμωρήσῃ τὸ ἔθνος. Δρυόπεσσι βαλέσθαι· δρυόπων ἔθνος περὶ τὸν παρνασσὸν ἄδικον. ὃ καταπολεμήσων ἡρακλῆς καὶ μετοικήσων εἰς πελοπόννησον. ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ δρύοπος τοῦ λυκάονος καὶ δίας τῆς λυκαονείας. ἀντιόωντα ἐναντιουμένων. Ἀλλὰ τὰ μὲν τηλοῦ κεν φησὶν ὅτι τῶν ἡρώων πράξεις καὶ τῶν ἀργοναυτῶν πλοῦν καὶ τὰ σπουδαζόμενα ἀποπλανήσειεν ἐξελθοίμην μὴ εἰπὼν τὰ συμβάντα τοῖς δρύοψιν. Ἄλλως· λείπει τὸ λεγόμενα. ἵν' ᾖ. ἀλλὰ ταῦτα λεγόμενα, ἀποσπάσειε με τῆς ἐν χερσὶν οὔσης ᾠδῆς. Ἣν καλέουσι πηγάς. ὄνομα κρήνης πηγαί. οὕτω κυρίως. ἀγχίγυοι δὲ οἱ πλησιόχωροι οἱ γείτονες. Ἐναύλους. τὰ σπήλαια νῦν. ὑλήωροι. αἱ ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβουσαι. Καλλινάοιο καλλιρρόου. Ἐφυδατίη ὄνομα νύμφης. Ἐρευθόμενον τὸν λάμποντα. διχόμηνις. πανσέληνος. κύπρις. τὸ ἐρωτικὸν πάθος.

ΒΟΥΝ ἈΡΟΤΗΝ ἬΝΩΓΕ. ΠΑΡΑΣΧΈΜΕΝ ΟΥ̓Κ ἘΘΈΛΟΝΤΑ.
ἹΕΤΟ ΓᾺΡ ΠΡΌΦΑΣΙΝ ΠΟΛΈΜΟΥ ΔΡΥΌΠΕΣΣΙ ΒΑΛΈΣΘΑΙ
ΛΕΥΓΑΛΈΗΝ. ἘΠΕῚ ΟΥ̓́ΤΙ ΔΊΚΗΣ ἈΛΈΓΟΝΤΕΣ ἜΝΑΙΟΝ.
ἈΛΛᾺ ΤᾺ ΜῈΝ, ΤΗΛΟΥ͂ ΚΕΝ ἈΠΟΠΛΆΓΞΕΙΕΝ ἈΟΙΔΗ͂Σ.
ΑἾΨΑ Δ᾽ ὍΓΕ ΚΡΉΝΗΝ ΜΕΤΕΚΊΑΘΕΝ. ἫΝ ΚΑΛΈΟΥΣΙΝ
ΠΗΓΆΣ. ἈΓΧΊΓΥΟΙ ΠΕΡΙΝΑΙΈΤΑΙ. ΟἹ ΔΈ ΠΟΥ ἌΡΤΙ
ΝΥΜΦΆΩΝ ἽΣΤΑΝΤΟ ΧΟΡΟΊ. ΜΈΛΕ ΓΆΡ ΣΦΙΣΙ ΠΆΣΑΙΣ
ὍΣΣΑΙ ΚΕΙ͂Σ᾽ ἘΡΑΤῸΝ ΝΎΜΦΑΙ ῬΌΟΝ ἈΜΦΕΝΈΜΟΝΤΟ
ἌΡΤΕΜΙΝ ἘΝΝΥΧΊῌΣΙΝ ἈΕῚ ΜΈΛΠΕΣΘΑΙ ἈΟΙΔΑΙ͂Σ.
ΑἹ ΜῈΝ ὍΣΑΙ ΣΚΟΠΙᾺΣ ὈΡΈΩΝ ΛΆΧΟΝ. Ἢ ΚΑῚ ἘΝΑΎΛΟΥΣ.
ΑἼ ΓΕ ΜῈΝ ὙΛΉΩΡΟΙ ἈΠΌΠΡΟΘΕΝ ἘΣΤΙΧΌΩΝΤΟ.
Ἡ ΔῈ ΝΈΟΝ ΚΡΉΝΗΣ ἈΝΕΔΎΕΤΟ ΚΑΛΛΙΝΆΟΙΟ
ΝΎΜΦΗ ἘΦΥΔΑΤΊΗ. ΤῸΝ ΔῈ ΣΧΕΔῸΝ ΕἸΣΕΝΌΗΣΕ
ΚΆΛΛΕΪ ΚΑῚ ΓΛΥΚΕΡΗ͂ΙΣΙΝ ἘΡΕΥΘΌΜΕΝΟΝ ΧΑΡΊΤΕΣΣΙΝ.
ΠΡῸΣ ΓᾺΡ ΟἹ ΔΙΧΌΜΗΝΙΣ ἈΠ᾽ ΑἸΘΈΡΟΣ ΑΥ̓ΓΆΖΟΥΣΑ
ΒΆΛΛΕ ΣΕΛΗΝΑΊΗ. ΤΗ͂Σ ΔῈ ΦΡΈΝΑΣ ἘΠΤΟΊΗΣΕΝ
ΚΎΠΡΙΣ. ἈΜΗΧΑΝΊῌ ΔῈ ΜΌΓΙΣ ΣΥΝΑΓΕΊΡΑΤΟ ΘΥΜΌΝ.
ΑΥ̓ΤᾺΡ ὍΓ᾽ ὩΣ ΤᾺ ΠΡΩ͂ΤΑ ῬΌῼ ἘΝῚ ΚΆΛΠΙΝ ἜΡΕΙΣΕ
ΛΈΧΡΙΣ ἘΠΙΧΡΙΜΦΘΕΊΣ. ΠΕΡῚ Δ᾽ ἌΣΠΕΤΟΝ ἜΒΡΑΧΕΝ ὝΔΩΡ

Λέχρις ἐπιχριμφθείς· πλαγίως πρὸς τὴν κρήνην ἐπικλιθείς. ὁ δὲ νοῦς· ὡς καθῆκε τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τὴν κρήνην ἐμφορουμένου τοῦ ὕδατος εἰς τὸ ἀγγεῖον μετὰ σφοδροῦ ἤχου ἡ νύμφη τῇ μὲν εὐωνύμῳ χειρὶ τοῦ αὐχένος αὐτοῦ ἐπιλαβομένη ἐφίλει φησίν. τῇ δεξιᾷ δὲ καθείλκυσεν αὐτὸν εἰς τὸ ὕδωρ. Αὐτίκα δ' ἥγε.

ΧΑΛΚῸΝ ἘΣ ἨΧΗΈΝΤΑ ΦΟΡΕΎΜΕΝΟΝ. ΑὐΤΊΚΑ Δ' ἭΓΕ
ΛΑΙῸΝ ΜῈΝ ΚΑΘΎΠΕΡΘΕΝ ἘΠ' ΑὐΧΈΝΟΣ ἌΝΘΕΤΟ ΠῆΧΥΝ
ΚΥΣΑΙ ἘΠΙΘΎΟΥΣΑ ΤΈΡΕΝ ΣΤΌΜΑ. ΔΕΞΙΤΕΡῇ ΔῈ
ἈΓΚῶΝ' ἜΣΠΑΣΕ ΧΕΙΡΊ. ΜΈΣΗΙ Δ' ἘΝΙΚΆΒΒΑΛΕ ΔΊΝΗΙ.
ΤΟῦ Δ' ἭΡΩΣ ἸΆΧΟΝΤΟΣ ἘΠΈΚΛΥΕΝ ΟἾΟΣ ἙΤΑΊΡΩΝ
ΕἸΛΑΤΊΔΗΣ ΠΟΛΎΦΗΜΟΣ. ἸῺΝ ΠΡΟΤΈΡΩΣΕ ΚΕΛΕΎΘΟΥ.
ΔΈΚΤΟ ΓᾺΡ ἩΡΑΚΛῆΑ ΠΕΛΏΡΙΟΝ ὉΠΠΌΘ' ἽΚΟΙΤΟ.
Βῆ ΔῈ ΜΕΤΑΐΞΑΣ ΠΗΓΈΩΝ ΣΧΕΔΌΝ. ἨΎΤΕ ΤΙΣ ΘῊΡ
ἌΓΡΙΟΣ ὋΝ ῬΆ ΤΕ ΓῆΡΥΣ ἈΠΌΠΡΟΘΕΝ ἽΚΕΤΟ ΜΉΛΩΝ.
ΛΙΜῶΙ Δ' ΑἸΘΌΜΕΝΟΣ ΜΕΤΑΝΊΣΕΤΑΙ, ΟὐΔ' ἘΠΈΚΥΡΣΕ
ΠΟΙΜΝΗΙΣΙΝ. ΠΡῸ ΓᾺΡ ΑὐΤΟῚ ἘΝῚ ΣΤΑΘΜΟῖΣΙ ΝΟΜῆΕΣ
ἜΛΣΑΝ. Ὁ ΔῈ ΣΤΕΝΆΧΩΝ ΒΡΈΜΕΙ ἌΣΠΕΤΟΝ ὌΦΡΑ ΚΆΜΗΙ-
ὯΣ ΤΌΤ' ἊΡ ΕἸΛΑΤΊΔΗΣ ΜΕΓΆΛ' ἜΣΤΕΝΕΝ. ἈΜΦῚ ΔῈ- ΣΙΝ,
ΦΟΊΤΑ ΚΕΚΛΗΓΏΣ. ΜΕΛΈΗ ΔΈ ΟἹ ἜΠΛΕΤΟ ΦΩΝῊ. ΧῶΡΟΝ

Θεόκριτος ἐν τοῖς βουκολικοῖς ἐν τῷ Ὕλᾳ ἐπιγραφομένῳ, ὑπὸ πασῶν φησὶ μὲν τῶν νυμφῶν ἡρπάσθαι. ὄνασος δὲ ἐν τῷ α. τῶν ἀμαζονικῶν, πεσόντα τὸν ὕλαν φησὶν ὑποβρύχιον γενέσθαι. καὶ νίκανδρος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν ἑτεροιουμένων ὑπὸ πασῶν φησὶν αὐτὸν ἁρπασθῆναι τῶν νυμφῶν. ὁ δὲ ἀπολλώνιος ὑπὸ μιᾶς. Τέρεν· τὸ ἁπαλόν. ἐκ δὲ τούτου τὸ νέον. Εἰλατίδης· γράφεται καὶ ἐλασίδης. κατὰ γάρ τινας ἐλάσου υἱός ἐστιν ὁ πολύφημος. κατὰ δέ τινας ποσειδῶνος. γυναῖκα δὲ ἔσχεν ὁ πολύφημος λαονόμην ἡρακλέους ἀδελφήν. ἀμφιτρύωνος καὶ ἀλκμήνης θυγατέρα. Προτέρωσε· ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ ἔμπροσθεν τῆς κελεύθου. Ἠΰτε τις θήρ· κυρίως οἱ ποιηταὶ τὸν λέοντα φασὶ θῆρα. ὡς καὶ καλλίμαχος. θηρὸς ἀερτάζων δέρμα καὶ τωμάδιον. Αἰθόμενος· καιόμενος τῷ λιμῷ. τὸ δὲ τοιοῦτον οὐχ ὡς ὁ λιμὸς θερμασίας ἐστὶ ποιητικός. ἀλλὰ τὸ αἰθόμενος καὶ ἐπὶ τοῦ σπεύδειν ἐστίν. Ἐνὶ σταθμοῖσιν· ἐνήλλακται ἡ ἐν πρόθεσις ἀντὶ τῆς εἰς. ὁ γὰρ νοῦς οἱ νομῆες εἰς τοὺς σταθμοὺς προήλασαν. Ὣς τότ' ἂρ εἰλατίδης. διόλου ὑγιὴς καὶ ἐρρωμένη ἡ εἰκών.

Προβάτοις γὰρ βοήσασιν ἴκαζε τὸν Ὕλαν διὰ τὸ τῆς ἡλικίας νέον καὶ τὸ τοῦ σώματος ἁπαλόν. θηρὶ δὲ κατακούσαντι καὶ σπεύδοντι, τὸν Πολύφημον, διὰ τὴν ἔμφυτον τοῦ ἥρωος δύναμιν. τὸ δὲ λιμῷ αἰθόμενος, ὅτι καὶ αὐτὸς τῇ διαθέσει πρὸς τὸν παῖδα ὥρμα. τὸ δὲ οὐκ ἀπέκυρσε ποίμνῃσι. πρὸς τὸ συμβεβηκός· καὶ γὰρ ἡ νύμφη συνείρξε τὸν παῖδα πρὸ τῆς τοῦ Πολυφήμου παρουσίας καὶ βοηθείας. Ληΐδ' ἑτοίμην. κτῆμα καὶ λάφυρον ἕτοιμον. καὶ διὰ τὸ ἀκμῆτι καὶ χωρὶς μάχης λαβεῖν. Εὖ δέ μιν ἔγνω. διὰ τὸ λάμπειν τὴν σελήνην. εἶπε γὰρ ὅτι διχόμηνος ἔλαμπεν. Ἄσθματι. τῷ ἐκ τοῦ δρόμου γενομένῳ φυσήματι. Ὡς δ' ὅτε τίς τε μύωπι. μύωψ εἶδος μυίας κατὰ τὸ ἔαρ γινόμενον ἥτις ταῖς λαγόσι τῶν βοῶν ἐπικαθεζομένη δάκνει αὐτὰς καὶ εἰς μανίαν ἄγει. ἀφ' οὗ καὶ οἶστρος λέγεται. ὁ μὲν Σώστρατος δὲ ἐν τῇ πέμπτῃ περὶ ζώων διαστέλλει τὸν μύωπα τοῦ οἴστρου. ὁ μὲν γὰρ μύωψ ἐκ τῶν ξύλων ἀπογεννᾶται. ὁ δὲ οἶστρος ἐκ τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς ἐπιπλεόντων ζωαρίων. Πίσεα. τοὺς συμφύτους ἢ ἑλώδεις καὶ πηλώδεις τόπους.

ΑἾΨΑ Δ' ἘΡΥΣΣΆΜΕΝΟΣ ΜΈΓΑ ΦΆΣΓΑΝΟΝ ὮΡΤΟ ΝΈΕΣΘΑΙ
ΜΉΠΩΣ Ἢ ΘΉΡΕΣΣΙΝ ἝΛΩΡ ΠΈΛΟΙ ἨΈ ΜΙΝ ἌΝΔΡΕΣ
ΜΟΥ͂ΝΟΝ ἘΌΝΤ' ἘΛΌΧΗΣΑΝ ἌΓΟΥΣΙ ΔῈ ΛΗΐΔ' ἙΤΟΊΜΗΝ.
ἜΝΘ' ΑΥ̓ΤΩ͂Ι ΞΎΜΒΛΗΤΟ ΚΑΤᾺ ΣΤΊΒΟΝ ἩΡΑΚΛΗ͂Ϊ.
ΓΥΜΝῸΝ ἘΠΑΐΣΣΩΝ ΠΑΛΆΜΗΙ ΞΊΦΟΣ. ΕΥ͂ ΔΈ ΜΙΝ ἜΓΝΩ
ΣΠΕΡΧΌΜΕΝΟΝ ΜΕΤᾺ ΝΗ͂Α ΔΙᾺ ΚΝΈΦΑΣ. ΑΥ̓ΤΊΚΑ Δ' ἌΤΗΝ
ἜΚΦΑΤΟ ΛΕΥΓΑΛΈΗΝ ΒΕΒΑΡΗΜΈΝΟΣ ἈΣΘΜΑΤΙ ΘΥΜΌΝ.
ΔΑΙΜΌΝΙΕ. ΣΤΥΓΕΡΌΝ ΤΟΙ ἌΧΟΣ ΠΆΜΠΡΩΤΟΝ ἘΝΊΨΩ.
ΟΥ̓ ΓᾺΡ ὝΛΑΣ ΚΡΉΝΗΝΔΕ ΚΙῺΝ ΣΌΟΣ ΑΥ̓͂ΤΙΣ ἹΚΆΝΕΙ.
ἈΛΛΆ Ἑ ΛΗΪΣΤΗ͂ΡΕΣ ἘΝΙΧΡΊΜΨΑΝΤΕΣ ἌΓΟΥΣΙΝ.
Ἢ ΘΗ͂ΡΕΣ ΣΊΝΟΝΤΑΙ. ἘΓῺ Δ' ἸΆΧΟΝΤΟΣ ἌΚΟΥΣΑ.
ὩΣ ΦΆΤΟ ΤΩ͂Ι Δ' ἈΐΟΝΤΙ ΚΑΤᾺ ΚΡΟΤΆΦΩΝ ἍΛΙΣ ἹΔΡῺΣ
ΚΉΚΙΕΝ ἘΝ ΔῈ ΚΕΛΑΙΝῸΝ ὙΠῸ ΣΠΛΆΓΧΝΟΙΣ ΖΈΕΝ ΑἿΜΑ
ΧΩΌΜΕΝΟΣ Δ' ἘΛΆΤΗΝ ΧΑΜΆΔΙΣ ΒΆΛΕΝ. ἘΣ ΔῈ ΚΈΛΕΥΘΟΝ
ΤῊΝ ΘΈΕΝ ΗΙ͂ ΠΌΔΕΣ ΑΥ̓ΤῸΝ ὙΠΈΚΦΕΡΟΝ ἈΐΣΣΟΝΤΑ.
ὩΣ Δ' ὍΤΕ ΤΊΣ ΤΕ ΜΎΩΠΙ ΤΕΤΥΜΜΈΝΟΣ ἜΣΣΥΤΟ ΤΑΥ͂ΡΟΣ
ΠΊΣΕΆ ΤΕ ΠΡΟΛΙΠῺΝ ΚΑῚ ἙΛΕΣΠΊΔΑΣ ΟΥ̓ΔῈ ΝΟΜΉΩΝ
ΟΥ̓Δ' ἈΓΈΛΗΣ ὈΘΕΤΑΙ. ΠΡΗ͂ΣΣΕΙ Δ' ὉΔΌΝ. ἌΛΛΟΤ' ἌΠΑΥΣΤΟΣ
ἌΛΛΟΤΕ Δ' ἹΣΤΆΜΕΝΟΣ ΚΑῚ ἈΝᾺ ΠΛΑΤῪΝ ΑΥ̓ΧΈΝ' ἈΕΊΡΩΝ
ἽΗΣΙΝ ΜΎΚΗΜΑ ΚΑΚΩ͂Ι ΒΕΒΟΛΗΜΈΝΟΣ ΟἼΣΤΡΩΙ.

Ἐλαπίδας τινὲς τοὺς ἐλώδεις καὶ πηλώδεις τόπους. ἄμεινον δὲ τοὺς πετρώδεις παρὰ τὸ λέπεσθαι ὑπό τε τοῦ ἡλίου καὶ ἀνέμου καὶ ὕδατος. ὅθεν καὶ λέπας καλεῖται ἀκρωτήρια τῶν ὀρῶν· εὐριπίδης· καὶ κιθαιρῶνος λέπας. Ὡς δ' ὅτε μαιμώων. διόλου ὑγιὴς ἡ παραβολή· ταύρῳ γὰρ βεβλημένῳ εἰκάζει τὸν ἡρακλέα διὰ τὸ τοῦ ἥρωος καρτερόν. ἐπικείμενον δὲ μύωπα φησὶ τὴν τοῦ ὕλα ζήτησιν. καὶ γὰρ αὐτὴ δίκην μύωπος αὐτὸν ἤλαυνεν. τὸ δὲ πίσεά τε προλιπὼν, πρὸς τὴν ναῦν καὶ τὴν τῶν ἑταίρων σύνοδον. τὸ δὲ οὐδὲ νομήων, ὅτι οὐδὲ τοῦ ἐξάρχου τοῦ πλοῦ ἰάσονος ἐπιστράφη οὐδὲ τῶν ἄλλων ἑταίρων. τὸ δὲ ἄλλοτ' ἄπαυστος. ὅτι ποτὲ μὲν ἔτρεχεν ἕως κάμῃ. ποτὲ δὲ ἑστηκώς. τὸ δὲ ἵησι μύκημα ὅτι καὶ οὗτος ποτὲ ἐβόα καλῶν τὸν ὕλαν. Αὐτίκα δ' ἀκροτάτας. ἠῷον ἀστέρα τὸν ἑωσφόρον. ὁ δὲ ἑξῆς λόγος· ὡς δὲ πρὸς ταῖς ἀκρωρείαις ὁ ἑωσφόρος ἐφάνη, παραχρῆμα πνοαὶ παρῆλθον. ταχέως δὲ ὁ τίφυς παρεκελεύσατο ἐμβάντας ἀποπλεῦσαι. ἀνεκρούσαντο διὰ τοῦ προηγουμένου τὸ ἐπακολουθοῦν ἐδήλωσεν. ἀντὶ τοῦ τὸ ἱστίον ἐχάλασαν. Ὑψι δὲ νηός· ἀνασπάσαντες τὰς ἀγκύρας καὶ τοῦ ὅρμου ἀνακινήσαντες τὴν ναῦν. γελοῖος δὲ ἔφορος. νομίζων πρῶτον ἀνάχαρσιν τὴν διπλῆν ἄγκυραν εὑρηκέναι. πρεσβύτεροι γὰρ ἀναχάρσιδος οἱ ἀργοναῦται. Ἦμος δ' οὐρανόθεν χαροπή· χαροπὴν τὴν ἠῶ. διὰ τὸ λαμπρύνειν τὸν ἀέρα καὶ φωτίζειν. τὸ δὲ γλαυκὸν καὶ χαροπὸν συνωνύμως λέγεται· ἀμφότερα γὰρ ἐπὶ τοῦ λαμπροῦ. διὸ καὶ ἐπήνεγκεν διαγλαύσσουσιν. ἀντὶ τοῦ φωτίζουσιν ἢ διαλάμπουσιν.

ΩΣ Δ' ὍΤΕ ΜΑΙΜΏΩΝ. ὍΤΕ ΜῈΝ ΘΟᾺ ΓΟΎΝΑΤ' ἜΠΑΛΛΕΝ
ΣΥΝΝΕΧΈΩΣ. ὍΤΕ Δ' ΑὖΤΕ ΜΕΤΑΛΉΓΩΝ ΚΑΜΆΤΟΙΟ
ΤῆΛΕ ΔΙΑΠΡΎΣΙΟΝ ΜΕΓΆΛ' ἨΒΟΆΑΣΚΕΝ ἈΫΤῇ.
ΑΥΤΊΚΑ Δ' ἈΚΡΟΤΆΤΑΣ ὙΠΕΡΈΣΧΕΘΕΝ ἌΚΡΙΑΣ ἈΣΤῊΡ
ἨῶΙΟΣ· ΠΝΟΙΑῚ ΔῈ ΚΑΤΉΛΥΘΟΝ. ὮΚΑ ΔῈ ΤΊΦΥΣ
ἘΣΒΑΊΝΕΙΝ ὈΡΌΘΥΝΕΝ ἘΠΑΎΡΕΣΘΑΊ Τ' ἈΝΈΜΟΙΟ.
ΟἹ Δ' ΕἼΣΒΑΙΝΟΝ ἌΦΑΡ ΛΕΛΙΗΜΈΝΟΙ. ὝΨΙ ΔῈ ΝΗῸΣ
ΕΥΝΑΊΑΣ ἘΡΎΣΑΝΤΕΣ ἈΝΕΚΡΟΎΣΑΝΤΟ ΚΆΛΩΑΣ.
ΚΥΡΤΏΘΗ Δ' ἈΝΈΜῼ ΛΊΝΑ ΜΕΣΣΌΘΙ. ΤῆΛΕ Δ' ἈΠ' ἈΚΤῆΣ
ΓΗΘΌΣΥΝΟΙ ΦΟΡΈΟΝΤΟ ΠΑΡΑῚ ΠΟΣΙΔΉΙΟΝ ἌΚΡΗΝ.
ἩΜΟΣ Δ' ΟΥΡΑΝΌΘΕΝ ΧΑΡΟΠῊ ὙΠΟΛΆΜΠΕΤΑΙ ἨῺΣ
ἘΚ ΠΕΡΆΤΗΣ ἈΝΙΟῦΣΑ· ΔΙΑΓΛΑΎΣΣΟΥΣΙ Δ' ἈΤΑΡΠΟΊ.

ὅθεν καὶ ἡ ἀθηνᾶ γλαυκῶπις. καὶ γλήνη ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ. παρὰ τὸ γλαύσσειν ὅ ἐστι λάμπειν. καὶ εὐριπίδης ἐπὶ τῆς σελήνης ἐχρήσατο· γλαυκῶπίς τε στρέφεται μήνη. Περάτη· σημαίνει μὲν κατά τινας καὶ τὸ ὑπὸ γῆν ἡμισφαίριον· λέγεται δὲ κυρίως ἡ ἀνατολή· πέρας γὰρ αὕτη τῆς τοῦ οὐρανοῦ κινήσεως· ἐκεῖθεν γὰρ ἄρχεται καὶ εἰς αὐτὴν τελευτᾷ.

ΚΑῚ ΠΕΔΊΑ ΔΡΟΣΌΕΝΤΑ ΦΑΕΙΝῊ ΛΆΜΠΕΤΑΙ ΑἼΓΛΗ,
ΤῆΜΟΣ ΤΟΎΣ Δ' ἘΝΌΗΣΑΝ ἈΪΔΡΊΗΙΣΙ ΛΙΠΌΝΤΕΣ.
ἘΝ ΔΈ ΣΦΙΝ ΚΡΑΤΕΡῸΝ ΝΕῖΚΟΣ ΠΈΣΕΝ. ἘΝ ΔῈ ΚΟΛΩΙῸΣ
ἌΣΠΕΤΟΣ ΕἸ ΤῸΝ ἌΡΙΣΤΟΝ ἈΠΟΠΡΟΛΙΠΌΝΤΕΣ ἜΒΗΣΑΝ
ΣΦΩΙΤΈΡΩΝ ἙΤΆΡΩΝ. Ὁ Δ' ἈΜΗΧΑΝΊΗΙΣΙΝ ἈΤΥΧΘΕΊΣ,
ΟὐΔΈ ΤΙ ΤΟῖΟΝ ἜΠΟΣ ΜΕΤΕΦΏΝΕΕΝ. ΟὐΔΈ ΤΙ ΤΟῖΟΝ
ΑἸΣΟΝΊΔΗΣ. ἈΛΛ' ἭΣΤΟ ΒΑΡΕΊΗΙ ΝΕΙΌΘΕΝ ἌΤΗΙ
ΘΥΜῸΝ ἜΔΩΝ. ΤΕΛΑΜῶΝΑ Δ' ἝΛΕΝ ΧΌΛΟΣ ὯΔΕ Τ' ἜΕΙΠΕΝ.
ἭΣ' ΑὔΤΩΣ ΕὔΚΗΛΟΣ. ἘΠΕΊ ΝΎ ΤΟΙ ἌΡΜΕΝΟΝ ἮΕΝ
ἩΡΑΚΛῆΑ ΛΙΠΕῖΝ. ΣΈΟ Δ' ἜΚΤΟΘΙ ΜῆΤΙΣ ὈΡΩΡΕΝ

Τελαμῶνα δ' ἕλεν χόλος. οὗτος γὰρ πάλαι μὲν ἡρακλέους γέγονεν ἑταῖρος· ὃς καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ἄθλους αὐτῷ συνεμάχησεν· καὶ εἰς ἴλιον συνέπλευσεν. καὶ συνεπολέμησεν ἀμαζόνας. καὶ τὸν ἀλκυονέα ἀνεῖλεν ὡς καὶ ὁ πίνδαρος ἱστορεῖ. θεόκριτος ἐνέφηνε τὴν φιλίαν αὐτῶν· οἳ μίαν ἄμφω ἑταῖροι αἰεὶ δαίνυντο τράπεζαν. ὁ δὲ λόγος· καθέζῃ ὡς ἔτυχεν ἥσυχος. ἀπολλώνιος μὲν οὖν ἀπολελεῖφθαι φησὶ τὸν ἡρακλέα περὶ κίον ἐκβάντα ἐπὶ τὸν ὕλα ζητεῖν. διονύσιος δὲ ὁ μιτυληναῖος συμπεπλευκέναι φησὶ τὸν ἥρωα τῶν ἀριστέων ἕως κόλχων. καὶ τὸν περὶ μήδειαν συμπεπραχέναι τῷ ἰάσονι. ὁμοίως καὶ δημάρατος. ἡρόδωρος δὲ φησὶ μὴ συμπεπλευκέναι αὐτόν τε καί τινας ἄλλους. ἡσίοδος ἐν τῷ κήυκος γάμῳ ἐκβάντα φησὶν αὐτὸν ἐφ' ὕδατος ζήτησιν τῆς μαγνησίας παρὰ τὰς ἀπὸ τῆς ἀφέσεως αὐτοῦ ἀφέτας καλουμένας ἀπολειφθῆναι. ἀντίμαχος δὲ ἐν τῇ λυδῇ φησὶν ἐκβιβασθέντα τὸν ἡρακλέα διὰ τὸ καταβαρεῖσθαι τὴν ἀργὼ ὑπὸ τοῦ ἥρωος. τούτῳ καὶ ποσίδιππος ὁ ἐπιγραμματογράφος ἠκολούθησε καὶ φερεκύδης. Ἔφορος δὲ ἐν τῇ ω. φησὶ αὐτὸν ἑκουσίως ἀπολελεῖφθαι πρὸς ὀμφάλην τὴν λυδῶν βασιλεύουσαν. ἰδίως δὲ ἀντικλείδης ἐν τῇ β. τῶν δηλιακῶν ὕλλον φησὶ τὸν ἡρακλέους υἱὸν ἀποβάντα ἐφ' ὕδωρ μὴ ὑποστρέψαι.

Ὄφρα τὸ κείνου κῦδος. ἀστείως καὶ τεχνικῶς οὐ τοῦ κατεπείγοντος καιροῦ μέμνηται. ἀλλ' ἐπὶ τὸν νόστον ἀνάγει τὸν λόγον. ἵνα πλέον κακίσῃ τὴν πρᾶξιν. οὐδὲν γάρ σοι διεφέρετο ἐν Σκυθίᾳ ὑπὸ Ἡρακλέους κτῆσθαι. ἀλλ' ὅμως τοῦτό σοι αἰσχύνην ἔφερεν. ὕστερον ἡμῶν ἐς Ἑλλάδα ἐπανελθόντων. διὸ καὶ τὴν κοινὴν πάντων σωτηρίαν ὑπὲρ τῆς σῆς εὐδοξίας παρῆκας. Ἀλλά τι μύθων ἦδος. Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ εἰκοστῷ φησὶν ὅτι τὰ εἰς ος λήγοντα οὐδέτερα δισύλλαβα ἀρχόμενα ἀπὸ φύσει μακρᾶς ψιλοῦται· αἶσχος· ἦθος· εὖρος· εἶδος. οὕτως οὖν καὶ ἦδος. τὸ δὲ ἧθμος δασύνεται καίτοι τὸ η ἔχον πρὸ τοῦ θ τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἥσω μέλλοντος δασυνομένου. ἐλλείπει δὲ τὸ σοι. ὁ γὰρ νοῦς· ἀλλά τι τοσοῦτον ἦδός μοι λόγων. χρεύσομαι γὰρ χωρὶς τῶν συντεθειμένων σοι τοῦτον τὸν δόλον. Ὀστλίγγες. αἱ λαμπηδόνες. ἐν ἄλλοις δὲ σημαίνει ἡ λέξις τοὺς βοστρύχους· ἀπ' ὀστλίγγων δ' αἰὲν ἄλειφα ῥέει. τοῦτο δέ φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς καθόλου· παρὰ μὲν Ἀπολλωνίου καὶ Φιλητᾶ διὰ τοῦ α· τὸ αὐτὸ καὶ ὀπίσω. ἐκ παραλλήλου. Λαῖτμα βιησάμενοι. ἀντὶ τοῦ μαχεσάμενοι τῷ κατεπείγοντι ἀνέμῳ καὶ βιασάμενοι. λαῖτμα δὲ τὸ κύτος τῆς θαλάσσης καὶ διάστημα. οἱονεὶ λατμημα. ἢ παρὰ τὸ λατύσσεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων. ὅ ἐστι τύπτεσθαι. Σίληνος δὲ ἐν Γλώσσαις πέλαγος εἶναι. καὶ Εἰρηναῖος ἐν πρώτῳ Ἀπολλωνίου ἀποδεδώκασιν. Εἰ μὴ Θρηικίοιο. τούτους Ἡρακλῆς ἀνεῖλεν ὕστερον εὑρὼν περὶ Τῆνον τὴν νῆσον. ἢ παράκειται. δηλῶ ἔτι δὲ Ἡρακλῆς ἐμνησικάκει τῷ Βορέᾳ. Ὅμηρος· τὴν σὺ ξυμβορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας. Αἰνησίδαμος δὲ ἐν Τηνιακοῖς ἐπεὶ δὴ τὸν Ἡρακλέα ξενίσαντες ἐσήλρωσαν αὐτὸν φονεῦσαι βουλόμενοι.

ΟΦΡΑ ΤΟ ΚΕΙΝΟΥ ΚΥΔΟΣ ΑΝΕΛΛΑΔΑ ΜΗ ΣΕ ΚΑΛΥΨΗΙ.
ΑΙ ΚΕ ΘΕΟΙ ΔΩΩΣΙΝ ΥΠΟΤΡΟΠΟΝ ΟΙΚΑΔΕ ΝΟΣΤΟΝ.
ΑΛΛΑ ΤΙ ΜΥΘΩΝ ΗΔΟΣ ΕΠΕΙ ΚΑΙ ΝΟΣΦΙΝ ΕΤΑΙΡΩΝ
ΕΙΜΙ ΤΕΩΝ. ΟΙ ΤΟΝ ΓΕ ΔΟΛΟΝ ΣΥΝΕΤΕΚΤΗΝΑΝΤΟ.
Η. ΚΑΙ ΕΣ ΑΓΝΙΑΔΗΝ. ΤΙΦΥΝ ΘΟΡΕ· ΤΩΙ ΔΕ ΟΙ ΟΣΣΕ
ΟΣΤΛΙΓΓΕΣ ΜΑΛΕΡΟΙΟ ΠΥΡΟΣ ΩΣ ΙΝΔΑΛΛΟΝΤΟ·
ΚΑΙ ΝΥ ΚΕΝ ΑΨ ΟΠΙΣΩ ΜΥΣΩΝ ΕΠΙ ΓΑΙΑΝ ΙΚΟΝΤΟ
ΛΑΙΤΜΑ ΒΙΗΣΑΜΕΝΟΙ ΑΝΕΜΟΥ ΤΑΛΛΗΚΤΟΝ ΙΩΗΝ,
ΕΙ ΜΗ ΘΡΗΙΚΙΟΙΟ ΔΥΩ ΥΙΕΣ ΒΟΡΕΑΟ
ΑΙΑΚΙΔΗΝ ΧΑΛΕΠΟΙΣΙΝ ΕΡΗΤΥΕΣΚΟΝ ΕΠΕΣΣΙΝ.

ΣΧΈΤΛΙΟΙ. Ἦ ΤΈ ΣΦΙ ΣΤΥΓΕΡῊ ΤΊΣΙΣ ἜΠΛΕΤ' ὈΠΊΣΣΩ
ΧΕΡΣῚΝ ὙΦ' ἩΡΑΚΛῆΟΣ, Ὅ ΜΙΝ ΔΊΖΕΣΘΑΙ ἜΡΥΚΟΝ.
ἌΘΛΩΝ ΓᾺΡ ΠΕΛΊΑΟ ΔΕΔΟΥΠΌΤΟΣ ἌΨ ἈΝΙΌΝΤΑΣ
ΤΉΝῼ ἘΝ ἈΜΦΙΡΎΤῌ ΠΈΦΝΕΝ ΚΑῚ ἈΜΉΣΑΤΟ ΓΑῖΑΝ
ἈΜΦ' ΑὐΤΟῖΣ. ΣΤΉΛΑΣ ΤῈ ΔΎΩ ΚΑΘΎΠΕΡΘΕΝ ἜΤΕΥΞΕΝ
ὯΝ ἙΤΈΡΗ ΘΆΜΒΟΣ ΠΕΡΙΏΣΙΟΝ ἈΝΔΡΆΣΙ ΛΕΎΣΣΕΙΝ
ΚΊΝΥΤΑΙ ἨΧΉΕΝΤΟΣ ὙΠῸ ΠΝΟΙῇ ΒΟΡΈΑΟ.
ΚΑῚ ΤᾺ ΜῈΝ, ὭΣ ἬΜΕΛΛΕ ΜΕΤᾺ ΧΡΌΝΟΝ ἘΚΤΕΛΈΕΣΘΑΙ.
ΤΟῖΣΙ ΔῈ ΓΛΑῦΚΟΣ ΒΡΥΧΊΗΣ ἉΛῸΣ ἘΞΕΦΑΆΝΘΗ
ΝΗΡῆΟΣ ΘΕΊΟΙΟ ΠΟΛΥΦΡΆΔΜΩΝ ὙΠΟΦΉΤΗΣ.

Ἄθλων γὰρ πελίαο· ἕως τοῦ ἀμφ' αὐτοῖς. ὅτι ἡρακλῆς ἀνεῖλε τοὺς βορεάδας διὰ τὸ κωλῦσαι τὴν ναῦν ὑποστρέψαι πάλιν εἰς τὴν μυσίαν φησὶν ἀπολλώνιος. σῆμος δέ φησι διὰ τὸ λειφθῆναι δρόμῳ τὸν ἡρακλέα τῶν βορεαδῶν. στησίμβροτος δέ φησιν ὅτι διαφορὰν ἔσχον πρὸς τὸν ἡρακλέα περὶ τῶν διδομένων δώρων ὑπὸ ἰάσονος τοῖς ἀριστεῦσι. νίκανδρος δὲ ὁ κολοφώνιος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν οἰταϊκῶν φησι βορέαν αἴτιον γεγονέναι τοῦ θανάτου τῶν προειρημένων διὰ τὸ χειμάσαι τὸν ἡρακλέα ἐν κῷ ὑποστρέφοντα. Δεδουπότος· μετὰ γὰρ τὸν θάνατον πελίου, ἀνιόντας ὡς ἐπὶ τὴν πατρίδα τοὺς βορεάδας ἐκ τοῦ ἐπιταφίου αὐτοῦ ἀγῶνος συντυχὼν ἡρακλῆς καὶ ὑπομνησθεὶς αὐτοῦ τούτου ὅτι αὐτὸν ἀναζητηθῆναι ἐκώλυσαν, ἀνεῖλεν αὐτοὺς ἐν τήνῳ τῇ νήσῳ. Στήλας τε δύω· τῶν δύο τάφος ἐστὶν ἐν τήνῳ τῇ νήσῳ καὶ στῆλαι. ὧν τὴν ἑτέραν πάντως συμβαίνει ὑπὸ ἀνέμου κινεῖσθαι τοῦ βορέου τοῦ πατρὸς αὐτῶν. Καὶ τὰ μὲν ὡς ἤμελλε· καλλιμάχου ὁ στίχος. κοινὸν δὲ ἁμάρτημα πάντων τῶν μεθ' ὅμηρον ποιητῶν, τὰ ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα ῥήματα κατὰ τὸν ἐνεστῶτα χρόνον διὰ τοῦ κ. ἐκφέρειν ἐπὶ τοῦ παρατατικοῦ. Τοῖσι δὲ γλαῦκος· γλαῦκος πολύβου παῖς. ἀνθηδόνιος τὸ γένος. ἡ δὲ ἀνθηδὼν βοιωτικὴ πόλις ὡς καὶ ὅμηρος· ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόεσαν. ἁλιεὺς τὴν τέχνην. ὃς πολλῶν ποτε ἰχθύων εὐτυχήσας ἄγραν μεταξὺ τῆς ὁδοῦ ἀποκάμνων ἀπέθετο τὸ φορτίον τῶν ἰχθύων. ὁ δὲ εἷς τούτων ἀθάνατον φαγὼν βοτάνην, ἀνέζησε. λαβὼν δὲ καὶ ὁ γλαῦκος φαγὼν καὶ αὐτὸς ἀπεθεώθη.

βρυχίαν τὴν βρυχώδη. Εἶτα ὡς εἰς ἄκρον γήρως ἤρχετο μηκέτι φέρων, ἐξαισκεύσων ἑαυτὸν εἰς θάλασσαν. καὶ ἔτι μένει ὡς θαλάσσιος δαίμων. καὶ τὸν ἰχθὺν τὸν γλαῦκον ἀπ' αὐτοῦ κεκλῆσθαι λέγουσι. Νήιον μέρος λέγει τῆς νεὼς ὅπερ σύρεται κατὰ τὸ ὕδωρ. Τίπτε παρὲκ μεγάλοιο. τὸ ἑξῆς τίπτε μενεαίνετε παρὲκ μεγάλοιο διὸς βουλήν. τουτέστι τί προθυμεῖσθε παρὰ τὴν τοῦ διὸς βουλήν. Ἄργει οἱ μοῖρ' ἐστίν. ὅτι ἄθλους ἐπιτελῶν ἡρακλῆς παραλιπὼν τούτους ὥρμησεν ἐπὶ τοὺς ἀριστεῖς. αὐτὸς ἀπολλώνιος ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἡρώων φησί. Εἴκετι παύρους. ἐὰν ἔτι ὀλίγους πρὸς οὓς ἤνυσεν ἀνύσῃ ἄθλους. συνέστιον δὲ συνδίαιτον ὁμοτράπεζον. ὁμότιμον. ὅτι ἡ κοινὴ τράπεζα τὴν αὐτὴν τιμὴν τοῖς μεταλαμβάνουσιν αὐτῆς δίδωσιν. Προχοῇσι κίοιο. ποταμὸς μυσίας ἀφ' οὗ ἡ κίος ὁμωνύμως τῷ ποταμῷ. ἐτελεύτα γὰρ πολύφημος τοῖς χάλυψι μαχόμενος. ἔστι δὲ ἔθνος σκυθικόν. Χαλύβων. χάλυβες ἔθνος σκυθίας ὅπου σίδηρος γίνεται. καλλίμαχος· χαλύβων ὡς ἀπόλοιτο γένος. Ὃν πόσιν. κακῶς τέθεικε τὸ ὃν πόσιν. ἔστι γὰρ προσληπτικὸν ἰσοδυναμοῦν τῷ ἑαυτῆς. δεῖ δὲ εἰπεῖν ἣν πόσιν. τοῦτο γὰρ ἰσοδυναμεῖ τῷ αὐτῆς. ἵν' ᾖ ὁ λόγος ἐποιήσατο νύμφη ἑαυτῆς πόσιν. Ἀλίαστον. πολύ. δύψας. καταδύς.

ὯΙ ΔῈ ΛΑΧΝΗ͂ΕΝ ΤΕ ΚΆΡΗ ΚΑῚ ΣΤΉΘΕ' ἈΕΊΡΑΣ
ΝΕΙΌΘΕΝ ἘΚ ΛΑΓΌΝΩΝ, ΣΤΙΒΑΡΗ͂Ι ΠΟΡΈΞΑΤΟ ΧΕΙΡῚ
ΝΗΊΟΥ ὉΛΚΈΟΙΟ. ΚΑῚ ἼΑΧΕΝ ἘΣΣΥΜΈΝΟΙΣΙΝ.
ΤΊΠΤΕ ΠΑΡΕΚΜΕΓΆΛΟΙΟ ΔΙῸΣ ΜΕΝΕΑΊΝΕΤΕ ΒΟΥΛῊΝ
ΑἸΉΤΕΩ ΠΤΟΛΊΕΘΡΟΝ ἌΓΕΙΝ ΘΡΑΣῪΝ ἩΡΑΚΛΗ͂Α.
ἊΡΓΕΙ ὈΙ ΜΟΙ͂ΡῈΣΤῚΝ ἈΤΑΣΘΆΛΩΙ ΕΥ̓ΡΥΣΘΗ͂Ϊ
ἘΚΠΛΗ͂ΣΑΙ ΜΟΓΈΟΝΤΑ ΔΥΏΔΕΚΑ ΠΆΝΤΑΣ ἈΈΘΛΟΥΣ
ΝΑΊΕΙΝ Δ' ἈΘΑΝΆΤΟΙΣΙ ΣΥΝΈΣΤΙΟΝ. ΕἼΚ' ἜΤΙ ΠΑΎΡΟΥΣ
ἘΞΑΝΎΣΗΙ, ΤΩ͂Ι ΜΉΤΙ ΠΟΘῊ ΚΕΊΝΟΙΟ ΠΕΛΈΣΘΩ.
ΑὔΤΩΣ Δ' ΑΥ̓͂ ΠΟΛΎΦΗΜΟΝ ἘΠῚ ΠΡΟΧΟΗ͂ΙΣΙ ΚΊΟΙΟ
ΠΈΠΡΩΤΑΙ ΜΥΣΟΙ͂ΣΙ ΠΕΡΙΚΛΕῈΣ ἌΣΤΥ ΚΑΜΌΝΤΑ
ΜΟΙ͂ΡΑΝ ἈΝΑΠΛΉΣΕΙΝ ΧΑΛΎΒΩΝ ἘΝ ἈΠΕΊΡΟΝΙ ΓΑΊΗΙ.
ΑΥ̓ΤᾺΡ ὝΛΑΝ ΦΙΛΌΤΗΤΙ ΘΕᾺ ΠΟΙΉΣΑΤΟ ΝΎΜΦΗ
ὋΝ ΠΌΣΙΝ. ΟἿΌΠΕΡ ΟὝΝΕΚ' ἈΠΟΠΛΑΓΧΘΈΝΤΕΣ ἜΛΙΦΘΕΝ.
Ἢ ΚΑῚ ΚΥ͂Μ' ἈΛΊΑΣΤΟΝ ἘΦΈΣΣΑΤΟ ΝΕΙΌΘΙ ΔΎΨΑΣ.
ἈΜΦῚ ΔΈ ὈΙ ΔΊΝΗΙΣΙ ΚΥΚΏΜΕΝΟΝ ἌΦΡΕΕΝ ὝΔΩΡ
ΠΟΡΦΎΡΕΟΝ. ΚΟΊΛΗΝ ΔῈ ΔΙ' ἘΞ ἉΛῸΣ ἜΚΛΥΣΕ ΝΗ͂Α.
ΓΉΘΗΣΑΝ Δ' ἭΡΩΕΣ. Ὁ Δ' ἘΣΣΥΜΈΝΩΣ ἘΒΕΒΉΚΕΙ.

Γήθησαν· ἐχάρησαν τῷ μαθεῖν τὴν αἰτίαν τῆς ἀπολείψεως. Ἐσσυμένως· ταχέως. Προσπτύξατο· ἐδεξιώσατο, ἐφιλοφρονήσατο τοῖς λόγοις. Μή μοί τι χολώσεαι· διὰ μὲν τοῦ μή μοι χολώσεαι τὸ ἀποφατικὸν τέταχεν ἀπὸ τῆς ἀπαγορεύσεως· ἔδει γὰρ εἰπεῖν μή μοι χόλου προστακτικῶς. Ἀφραδίῃσιν· ἀγνοίαις·

ΑἸΑΚΊΔΗΣ ΤΕΛΑΜῺΝ ἘΣ ἸΉΣΟΝΑ. ΧΕῖΡΑ ΔῈ ΧΕΙΡῚ
ἌΚΡΗΝ ἈΜΦΙΒΑΛῺΝ ΠΡΟΣΠΤΎΞΑΤΟ, ΦΏΝΗΣΈΝ ΤΕ·
ΑἸΣΟΝΊΔΗ, ΜΉ ΜΟΙ ΤΊ ΧΟΛΏΣΕΑΙ ἈΦΡΑΔΊῌΣΙΝ
ΕἼ ΤΙ ἈΑΣΆΜΗΝ· ΠΈΡΙ ΓᾺΡ Μ᾽ ἌΧΟΣ ΕἿΛΕΝ ἘΝΙΣΠΕῖΝ
ΜΥ̃ΘΟΝ ὙΠΕΡΦΊΑΛΌΝ ΤΕ ΚΑῚ ἌΣΧΕΤΟΝ. ἈΛΛ᾽ ἈΝΈΜΟΙΣΙ
ΔΏΟΜΕΝ ἈΜΠΛΑΚΊΗΝ, ὩΣ ΚΑῚ ΠΆΡΟΣ ΕὐΜΕΝΈΟΝΤΕΣ.
ΤῸΝ Δ᾽ ΑὖΤ᾽ ΑἼΣΟΝΟΣ ΥἹῸΣ ἘΠΙΦΡΑΔΈΩΣ ΠΡΟΣΈΕΙΠΕΝ·
Ὦ ΠΈΠΟΝ, Ἦ ΜΆΛΑ ΔΉ ΜΕ ΚΑΚῷ ἘΚΥΔΆΣΣΑΟ ΜΎΘῼ,
ΦᾺΣ ἘΝῚ ΤΟῖΣΙΝ ἍΠΑΣΙΝ ἘΝΗΈΟΣ ἈΝΔΡῸΣ ἈΛΕΊΤΗΝ
ἜΜΜΕΝΑΙ. ἈΛΛ᾽ ΟὔΘΉΝ ΤΟΙ ἈΔΕΥΚΈΑ ΜΗ̃ΝΙΝ ἈΈΞΩ,
ΠΡΊΝ ΠΕΡ ἈΝΙΗΘΕΊΣ. ἘΠΕῚ ΟὐΠΕΡῚ ΠΏΕΣΙ ΜΉΛΩΝ,
ΟὐΔῈ ΠΕΡῚ ΚΤΕΆΤΕΣΣΙ ΧΑΛΕΨΆΜΕΝΟΣ ΜΕΝΈΗΝΑΣ,
ἈΛΛ᾽ ἙΤΆΡΟΥ ΠΕΡῚ ΦΩΤΌΣ. ἜΟΛΠΑ ΔΈ ΤΙ ΣΕ ΚΑῚ ἌΛΛῼ
ἈΜΦ᾽ ἘΜΕΥ̃, ΕἸ ΤΟΙΌΝΔΕ ΠΈΛΕΙ ΠΟΤΙ ΔΗΡΊΣΑΣΘΑΙ.
Ἦ ῬΑ, ΚΑῚ ἈΡΘΜΗΘΈΝΤΕΣ ὍΠῌ ΠΆΡΟΣ ἙΔΡΙΌΩΝΤΟ.
ΤΩ ΔῈ ΔΙῸΣ ΒΟΥΛῇΣΙΝ, Ὁ ΜῈΝ ΜΥΣΟῖΣΙ ΒΑΛΈΣΘΑΙ
ΜΈΛΛΕΝ ἘΠΏΝΥΜΟΝ ἌΣΤΥ ΠΟΛΙΣΣΆΜΕΝΟΣ ΠΟΤΑΜΟῖΟ.

κατὰ μωρότητα ἀκουστέον. Ἀφραδέως· ἀδιανοήτως. Εἴ τι περ ἀασάμην· κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ἁρματοδρόμων. Ὑπερφίαλον δὲ ἀντὶ τοῦ ἡμαρτημένον· ὅθεν ὑπερφίαλον κατὰ παρέμπτωσιν τοῦ α. καταστρέφει δὲ εἰς τὸ οὐ καθῆκον οὐδὲ νόμιμον. Ἐπιφραδέως· διανενοημένως καὶ συνετῶς. Ἀλλ᾽ ἀνέμοισιν δώομεν· ἡ διάνοια παρὰ τῷ ποιητῇ· ἔπος δ᾽ εἴ πέρ τι βέβακται δεινόν, ἄφαρ τό γε φέροιεν ἀναρπάξασαι θύελλαι. Ἐκυδάσσαο· ἐλοιδόρησας· κύδος γὰρ ἀρσενικῶς ἡ λοιδορία παρὰ Συρακουσίοις. Σοφοκλῆς Αἴαντι μαστιγοφόρῳ· κυδάζεται πᾶσιν ἀργείοις ὁμοῦ. Ἐνηέος ἀνδρός· ἐνηλλαγμένως φησὶν αἰτιῶσθε· ὁ γὰρ νοῦς, εἰς προσηνῆ ἄνδρα ἁμαρτεῖν. Ἀρθμηθέντες· φιλιωθέντες. Βαλέσθαι· ἐνταῦθα τὸ κτίσαι καὶ οἰκίσαι. Ἐπώνυμον· ἀντὶ τοῦ ὁμώνυμον τοῦ ποταμοῦ· καὶ γὰρ Κίος ὁ ποταμὸς καὶ ἡ πόλις ὠνόμασται δὲ ὁ ποταμὸς ἀπὸ Κίου τοῦ κτισαμέ

τῶν Μιλησίων. Ἐπηπείλησε δὲ γαῖαν· ἀνάστατον ἢ ἔρημον ποιήσειν παραυτίκα εὐθέως. τὴν Μυσίδα ἤτοι Μυσῶν χώραν ἠπείλησε. τὸ Μυσίδα ἔχει μὲν τὸν τύπον ὑποκοριστικοῦ, οὐ μήν ἐστιν ὑποκοριστικὸν, ὥσπερ καὶ τὸ ἀσίδα. ἀντὶ τοῦ ἀσίαν. Ὁππότε· ἀττικόν ἐστι παρῳχημένου χρόνου ἰσοδυναμοῦν τῷ ὅτε. ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιόντα χρόνου συνεκφερομένου αὐτῷ τοῦ ἐπιζευκτικοῦ συνδέσμου τοῦ ἄν. ὁππότ' ἂν μὴ βιήσηται. ἐνταῦθα οὖν ἐπιζευκτικῶς αὐτοῦ χρήσασθαι τῷ. οἱ. ἐμή μοι πλαίης θεᾷ.

ΕΙΛΑΤΙΔΗΣ ΠΟΛΥΦΗΜΟΣ. Ο Δ' ΕΥΡΥΣΘΗΟΣ ΑΕΘΛΟΥΣ
ΑΥΤΙΣ ΙΩΝ ΠΟΝΕΕΣΘΑΙ. ΕΠΗΠΕΙΛΗΣΕ ΔΕ ΓΑΙΑΝ
ΜΥΣΙΔ' ΑΝΑΣΤΗΣΕΙΝ ΑΥΤΟΣΧΕΔΟΝ. ΟΠΠΟΤΕ ΜΗ ΟΙ
Η ΖΩΟΥ ΕΥΡΟΙΕΝ ΥΛΑ ΜΟΡΟΝ. ΗΕ ΘΑΝΟΝΤΟΣ.
ΤΟΙΟ ΔΕ ΡΥΣΙ' ΟΠΑΣΣΑΝ ΑΠΟΚΡΙΝΑΝΤΕΣ ΑΡΙΣΤΟΥΣ
ΥΙΕΑΣ ΕΚ ΔΗΜΟΙΟ. ΚΑΙ ΟΡΚΙΑ ΠΟΙΗΣΑΝΤΟ
ΜΗ ΠΟΤΕ ΜΑΣΤΕΥΟΝΤΕΣ ΑΠΟΛΛΗΞΕΙΝ ΚΑΜΑΤΟΙΟ.
ΤΟΥΝΕΚΕΝ ΕΙΣΕΤΙ ΝΥΝ ΠΕΡ ΥΛΑΝ ΕΡΕΟΥΣΙ ΚΙΑΝΟΙ
ΚΟΥΡΟΝ ΘΕΙΟΔΑΜΑΝΤΟΣ. ΕΥΚΤΙΜΕΝΗΣ ΤΕ ΜΕΛΟΝΤΑΙ
ΤΡΗΧΙΝΟΣ. ΔΗ ΓΑΡ ΡΑ ΚΑΤ' ΑΥΤΟΘΙ ΝΑΣΣΑΤΟ ΠΑΙΔΑΣ
ΟΥΣ ΟΙ ΡΥΣΙΑ ΚΕΙΘΕΝ ΕΠΙΠΡΟΕΗΚΑΝ ΑΓΕΣΘΑΙ.

Ἢ ζωοῦ εὕροιεν Ὕλα μόρον· ἀντὶ τοῦ μοῖραν ἀκουστέον. παρασχηματίσαι γὰρ ἀπὸ τοῦ μοῖρα ὡς τὸ πύλῳ παρ' Ὁμήρῳ. ἐν Πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλών. μόρον οὖν μοῖραν ἢ ζῶντος ἢ τεθνηκότος ἤγουν εἰς τὰς μοίρας εἴτε ζῶν εἴτε νεκρός. Τοῖο δὲ ῥύσι' ὄπασσαν· ἀντὶ τοῦ Ὕλα ἐνέχυρα οἱ Μυσοὶ παρέσχον τῷ Ἡρακλεῖ ὑπὲρ τοῦ πάντοτε αὐτοῦ ἐπιζητεῖν. πλεονάζει δὲ ἡ ἀπὸ πρόθεσις. Μαστεύοντες· ζητοῦντες. ἐξ οὗ καὶ μαστὺς ἡ ζήτησις. Καλλίμαχος· μαστύος ἀμοτ' ἔκαμμον ἀλήτυϊ. ὅθεν καὶ μαστοὶ καλοῦνται διὰ τὸ ἀναγκαίως ζητεῖσθαι ὑπὸ τῶν παίδων. Ἐρέουσιν· ἀντὶ τοῦ ἐρευνῶσι ζητοῦσιν. Ὅμηρος· τὰς ἐρέων, Ὀδυσῆι συνήντετο. καὶ κνημοὺς ἐξερέησι. Ἐϋκτιμένης τε μέλονται Τρηχῖνος· Τραχὶν πόλις Θεσσαλίας ἔνθα τοὺς παῖδας τῶν Μυσῶν ἐνῴκισεν Ἡρακλῆς ὅτε ἀντ' ἐνέχυρα τοῦ Ὕλα ἐδέξατο αὐτούς. οὐχ ὑγιῶς δὲ τέθεικεν τὸ αὐτόθι. δηλωτικὸν γάρ ἐστι τοῦ παρόντος τόπου ἴσον τῷ αὖθι μένειν μήπως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοιιν. ἔδει δὲ εἰπεῖν τὸν ἀφεστῶτα τόπον ὡς τὸ ὅθι ποιμένα ποιμὴν ἀπύει.

Ῥύσια· τὰ ἀντί τινος ἐνέχυρα διδόμενα ὑπὲρ τῆς ἄξεως. ὅτι δὲ κιανοὶ ὅμηρα ἔδοσαν ἡρακλεῖ καὶ ὤμοσαν μὴ λῆξαι ζητοῦντες ὕλαν, καὶ φροντίδα ἔχουσι τραχινίων διὰ τὸ ἐκεῖσε κατοικισθῆναι ὑφ' ἡρακλέους τοὺς ὁμηρεύσαντας κιναίθων ἱστορεῖ ἐν ἡρακλείᾳ. Νῦν δὲ πανημερίην· ὁ νοῦς οὕτως· τὴν δὲ ναῦν δι' ὅλης ἡμέρας καὶ νυκτὸς ὁ ἄνεμος ἔφερεν σφοδρῶς ἐπιπνέων. τῆς δὲ ἡμέρας ἐπιφανείσης οὐδὲ ὀλίγον ἐπνεῖ· ἀλλ' ἀθέως ἐπαύετο. Εἰσανέχουσαν· ἐξέχουσαν καὶ ἐπηρμένην. ἡ ἀνέχουσαν ἀκτὴν ἀμαλεταμένην πλαγίαν ἰδόμενοι, ἐπίκωποι γενόμενοι, καθώρμισαν τὴν ναῦν.

ΝΥΝ ΔΕ ΠΑΝΗΜΕΡΙΗΝ ΑΝΕΜΟΣ ΦΕΡΕΝ ΝΥΚΤΙ ΤΕ ΠΑΣΗ
ΛΑΒΡΟΣ ΕΠΙΠΝΕΙΩΝ ΑΤΑΡ ΟΥ ΔΕΓΙ ΤΥΤΘΟΝ ΑΗΤΟ
ΗΟΥΣ ΣΤΕΛΛΟΜΕΝΗΣ. ΟΙ ΔΕ ΧΘΟΝΟΣ ΕΙΣΑΝΕΧΟΥΣΑΝ
ΑΚΤΗΝ ΕΚ ΚΟΛΠΟΙΟ ΜΑΛ' ΕΥΡΕΙΑΝ ΕΣΙΔΕΣΘΑΙ
ΦΡΑΣΣΑΜΕΝΟΙ ΚΩΠΗΣΙΝ ΑΜ' ΗΕΛΙΩ ΕΠΕΚΕΛΣΑΝ.
ΗΩΣ Δ' ΟΥ ΜΕΤΑΔΗΡΟΝ ΕΕΛΔΟΜΕΝΟΙΣ ΕΦΑΑΝΘΗ.

Ἀπολλωνίου Ῥοδίου Ἀργοναυτικῶν πρώτου.

νθα δ' ἔσαν σταθμοί τε βοῶν. Τοῦ δευτέρου τῶν ἀργοναυτικῶν τὰ κεφάλαια ἐστὶ ταῦτα. Ἄμυκος ὁ τῶν βεβρύκων ἡγούμενος διαπυκτεύει πολυδεύκει καὶ ἀναιρεῖται. διὸ ὃν μάχη γίνεται τῶν ἀργοναυτῶν καὶ τῶν βεβρύκων. καὶ πολλοὺς ἀναιροῦσιν οἱ ἀργοναῦται. οἱ δὲ λοιποὶ φεύγουσιν. ἔπειτα παραγίνονται οἱ ἀργοναῦται πρὸς φινέα πεπηρωμένον τὰς ὄψεις ὄντα. ὃς δὲ ἱκετεύει βοηθῆσαι αὐτῷ. ἅρπυιαι γὰρ ἐξ ἀφανοῦς τινος προφαινόμεναι τούτου τὴν τροφὴν ἁρπάζουσαι, ἄβρωτον αὐτὴν ἐποίουν. ἐγίνωσκε δὲ ἅτε δὴ μάντις ὑπὸ τῶν ἦν μεμοιραμένον αὐτὰς διωχθῆναι. ἱκετεύσαντος δὲ βορεάδαι οὐκ ἠπείθησαν. ἀλλ' ἐδίωξαν αὐτάς. ἐν τοσούτῳ δὲ φινεὺς αὐτοῖς ἐξηγεῖται τὸν εἰς κόλχους πλοῦν. ἐπανελθόντων δὲ οἱ βορεάδαι διηγοῦνται ὡς κατηγωνίσαντο τὰς ἁρπυίας. ἑξῆς δὲ ἐστὶ τὰ περὶ κυρήνην τὴν ὑψέως καὶ ἀρισταῖον τὸν ἀπόλλωνος καὶ αὐτῆς τῆς κυρήνης υἱόν καὶ ὅσα μεμύθευται περὶ τῶν ἐτησίων ἀνέμων. καὶ ὡς τὰς συμπληγάδας διέπλευσαν. καὶ ἐν τῇ παρακειμένῃ νήσῳ ἐγένοντο τῇ θυνιάδι χώρᾳ καὶ ἐπιφαίνεται αὐτοῖς ὁ ἀπόλλων.

ἔνθα τέμενος κατασκευάσαντες ἡρώων, τὸν θεὸν ἐπωνόμασαν. τά τε περὶ τὴν μαριανδυνίαν, καὶ ἐνταῦθα ἀχερουσίαν ἄκραν. καὶ ὡς Λύκος ὁ βασιλεὺς τῆς χώρας ταύτης φιλοφρονέστατα αὐτοὺς ὑπεδέξατο ὅτι ἐχθρὸν αὐτῷ ἄμυκον ὄντα ἐκόλασαν. καὶ ὡς ἴδμων ὁ μάντις καὶ τίφυς ὁ κυβερνήτης τελευτῶσιν ἐν τῇ μαριανδυνίᾳ. τὰ δὲ ἑξῆς περὶ τῶν παρὰ χάλυψι καὶ τιβαρηνοῖς καὶ μοσυνοίκοις· ὁμοίως λέγεται καὶ τῶν ἐν τῇ νήσῳ τοῦ ἄρεως μυθευομένων ὀρνέων. καὶ ὡς ἐξεκλάσθησαν ὑπὸ τῶν ἀργοναυτῶν· καὶ ὡς οἱ χαλκιόπης τῆς μηδείας ἀδελφῆς καὶ φρίξου υἱοὶ στελλόμενοι εἰς ὀρχομενὸν, ἐναυάγησαν. καταχθέντες δὲ εἰς τὴν ἄρεως νῆσον, συνέβαλον τοῖς ἀργοναύταις· καὶ ἀλλήλους γνωρίσαντες κοινῇ ἔπλευσαν εἰς τὸν ἐν κόλχοις ποταμὸν φᾶσιν·

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΡΟΔΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΝΘΑ Δ᾽ ΕΣΑΝ ΣΤΑΘΜΟΙ ΤΕ
ΒΟΩΝ, ΑΥΛΙΣ Τ᾽ ΑΜΥΚΟΙΟ
ΒΕΒΡΥΚΩΝ ΒΑΣΙΛΗΟΣ
ΑΓΗΝΟΡΟΣ. ΟΝ ΠΟΤΕ ΝΥΜΦΗ
ΤΙΚΤΕ ΠΟΣΕΙΔΑΩΝΙ ΓΕΝΕΘΛΙΩι ΕΥΝΗΘΕΙΣΑ
ΒΙΘΥΝΙΣ ΜΕΛΙΗ. ΥΠΕΡΟΠΛΗΕΣΤΑΤΟΝ ΑΝΔΡΩΝ
ΟΣ Τ᾽ ΕΠΙ ΚΑΙ ΞΕΙΝΟΙΣΙΝ ΑΕΙΚΕΑ ΘΕΣΜΟΝ ΕΘΗΚΕ,
ΜΗ ΤΙΝ᾽ ΑΠΟΣΤΕΙΧΕΙΝ ΠΡΙΝ ΠΕΙΡΗΣΑΣΘΑΙ ΕΟΙΟ
ΠΥΓΜΑΧΙΗΣ· ΠΟΛΕΑΣ ΔΕ ΠΕΡΙΚΤΥΟΝΩΝ ΕΔΑΙΞΕ.

Ἔνθα δ᾽ ἔσαν· ἐν τῷ αἰγιαλῷ ᾧ προσωρμίσθησαν. αὐλὶς δὲ ἡ διατριβὴ καὶ ἡ δίαιτα. Βεβρύκων βασιλῆος· τῶν βεβρύκων ἐβασίλευσεν ἄμυκος τῆς βιθυνίας. τὰ πολλὰ κατ᾽ ἐκείνους τοὺς χρόνους καὶ τὰ παραθαλάσσια κατέχων. κατῴκησαν δέ τινες τῶν βεβρύκων καὶ περὶ τὴν λυδίαν ἐν τοῖς πλησίον ἐφέσου τε καὶ μαγνησίας τόποις. Χάρων δέ φησι καὶ τὴν λαμψακηνῶν χώραν πρότερον βεβρυκίαν καλεῖσθαι ἀπὸ τῶν κατοικησάντων αὐτὴν βεβρύκων. τὸ δὲ γένος αὐτῶν ἠφανίσθαι διὰ τοὺς γενομένους πολέμους καθ᾽ αὑτῶν καὶ ἄλλων ἐθνῶν. Ἀγήνωρ· ὁ ὑπερήφανος. Βιθυνὶς μελίη· ἄδηλον ποῖόν ἐστι τὸ κύριον. μελίαν δέ φησιν αὐτὴν, διὰ τὸ τιμᾶς τῶν νυμφῶν μελίας καλεῖσθαι ἀπὸ μελίας τῆς ὠκεανοῦ, ὡς φησι καλλίμαχος.

ἢ διὰ τὸ περὶ μηλέας δένδρα διατρίβειν, καθάπερ ἁμαδρυάδες. Βιθυνίδα δὲ διὰ τὸ Βιθυνὴν τὸ γένος τυγχάνειν. γενέθλιον δὲ εἶπεν αὐτὸν διὰ τὸ δεσπόζειν τοῦ ὑγροῦ καὶ πάσης τροφῆς, καὶ γενέσεως αἴτιον εἶναι, καθὸ τὸ ὕδωρ πάντων γεννητικόν. Καὶ δέ ποτε. ὁ νοῦς· καὶ ποτὲ δὲ πρὸς τὴν ναῦν ἐλθὼν τοῦ μὲν τὰ

ΚΑῚ ΔῈ ΤΌΤΕ ΠΡΟΤῚ ΝΗ͂Α ΚΙΏΝ ΧΡΕΙΏ ΜΙΝ ἘΡΈΣΘΑΙ
ΝΑΥΤΙΛΊΗΣ· ΟἹ ΤΕΕἿΕΝ, ὙΠΕΡΒΑΣΊΗΙΣΙΝ ἌΤΙΣΣΕ.
ΤΟἿΟΝ Δ᾽ ἘΝ ΠΆΝΤΕΣΣΙ ΠΑΡΑΣΧΕΔῸΝ ἜΚΦΑΤΟ ΜΥ͂ΘΟΝ.
ΚΈΚΛΥΤ᾽ ἈΛΊΠΛΑΓΚΤΟΙ ΤΆ ΠΕΡ ἼΔΜΕΝΑΙ ὈΜΜΙΝ ἘΟΙΚΕΝ
ΟὔΤΙΝΑ ΘΈΣΜΙΌΝ ἘΣΤΙΝ ἈΦΟΡΜΗΘΈΝΤΑ ΝΈΕΣΘΑΙ
ἈΝΔΡΩ͂Ν ὈΘΝΕΊΩΝ, ὍΣ ΚΕ ΒΈΒΡΥΞΙ ΠΕΛΆΣΣΗΙ.
ΓΡῚΝ ΧΕΊΡΕΣΣΙΝ ἘΜΗ͂ΙΣΙΝ ἙᾺΣ ἈΝᾺ ΧΕΙ͂ΡΑΣ ἈΕΙ͂ΡΑΙ.
ΤΩ͂Ι ΚΑΊ ΜΟΙ ΤῸΝ ἌΡΙΣΤΟΝ ἈΠΟΚΡΙΔῸΝ ΟἿΟΝ ὉΜΊΛΟΥ
ΓΥΓΜΑΧΊΗΙ ΣΤΉΣΑΣΘΕ. ΚΑΤΑΥΤΌΘΙ ΔΗΡΙΝΘΗ͂ΝΑΙ
ΕἸ Δ᾽ ἊΝ ἈΠΗΛΕΓΈΟΝΤΕΣ ἘΜᾺΣ ΓΑΤΈΟΙΤΕ ΘΈΜΙΣΤΑΣ,
Ἦ ΚΈΝ ΤΙΣ ΣΤΥΓΕΡΩ͂Σ ΚΡΑΤΕΡῊ ἘΓΙΈΥΕΤ᾽ ἈΝΆΓΚΗ.
ἮΡΑ ΜΈΓΑ ΦΡΟΝΈΩΝ. ΤΟῪΣ Δ᾽ ἌΓΡΙΟΣ ΕἸΣΑΐΟΝΤΑΣ
ΕἿΛΕ ΧΌΛΟΣ. ΓΈΡΙ Δ᾽ ΑΥ͂ ΓΟΛΥΔΕΎΚΕΑ ΤΎΥΕΝ ὈΜΟΚΛΉ.

πρὸς τὴν χρείαν πυθέσθαι τοῦ πλοῦ. τουτέστι τίνος χρείαν ἔχουσι καὶ τίνες εἰσὶν ἠφρόντιστησεν. τοιαῦτα δὲ πρὸς αὐτοὺς εἰπών. Χρειὼ μὶν ἐρέσθαι. τὸ μὶν ἑνικὸν ἀντὶ πληθυντικοῦ αὐτοὺς τοὺς ἥρωας. δύναται δὲ καὶ ἑνικὸν εἶναι. ἵνα περὶ τοῦ Ἀμύκου λάβωμεν· ἔδει γὰρ αὐτὸν τὸν Ἄμυκον ἐρωτῆσαι τοὺς ἥρωας. ὁ δὲ Θεόκριτος ἄλλως ἱστόρησεν. Θέσμιον. νόμιμον. ὁ δὲ λόγος, νόμος ἐστὶ τὸν προσπλεύσαντα τῇ Βεβρυκίᾳ τῶν ξένων μὴ ἀπαλλάττεσθαι πρίν, ἢ ἐμοὶ πυκτεῦσαι. Τῶ καί μοι. διό μοι τὸν ἄριστον ὑμῶν κεκριμένως στήσατε πυγμῇ μοι διαγωνίσασθαι. Παρασχεδὸν ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. τὸ δὲ δηρινθῆναι, μαχέσται. τὸ ἀπὸ τοῦ δηρίνομαι, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ δηρίομαι. Εἰ δ᾽ ἂν ἀπηλεγέοντες. ἀφροντιστοῦντες. παρ᾽ οὐδὲν ἡγησάμενοι. ὁ δὲ Ἡρωδιανός, ἀνηλεγέοντες διὰ τοῦ ν ἐν τῷ τρίτῳ τῆς καθόλου, καὶ τὸ ἐπίρρημα ἀνηλεγέως. ὁ δὲ νοῦς. εἰ δὲ ἀφροντιστήσαντες τοὺς νόμους μου παρ᾽ οὐδὲν ἡγήσεσθε, πείσεσθε ἂν ὁμοίως οὐχὶ τὴν τυχοῦσαν ἀνάγκην.

Αἶψα δ' ἑῶν ἑτάρων· δασύνεται τὸ ἑῶν· ὥσπερ καὶ τὸ ὧν. τὸ γὰρ προστιθέμενον τοῖς δασυνομένοις ε. καὶ αὐτὸ δασύνεται· οἷον ἕρση ἐέρση. ἕδνα ἔεδνα. Ἴσχεο· ἐπίσχου ὅστις ποτὲ ὑπάρχεις· πειθαρχήσομεν γὰρ οἷς λέγεις νόμοις. διὰ δὲ μὴ δὲ τὸ ὄνομα εἰπεῖν, σφόδρα αὐτοῦ τὴν ἀξενίαν ὠνείδισεν. Τὸ δὲ ὅτις εὔχεαι, ἐπὶ καταφρονήσει εἴρηται.

ΑἾΨΑ Δ' ἙΩ͂Ν ἙΤΆΡΩΝ ΠΡΌΜΟΣ ἼΣΤΑΤΟ ΦΏΝΗΣΈΝ ΤΕ·
ἼΣΧΕΟ ΝΥ͂Ν ΜΗ Δ' ἌΜΜΙ ΚΑΚῊΝ ὍΤΙΣ ΕὔΧΕΑΙ ΕἾΝΑΙ
ΦΑΙ͂ΝΕ ΒΊΗΝ, ΘΕΣΜΟΙ͂Σ ΓᾺΡ ὙΠΕΊΞΟΜΕΝ ὩΣ ἈΓΟΡΕΎΕΙΣ.
ΑὐΤῸΣ ἙΚῺΝ ἬΔΗ ΤΟΙ ὙΠΊΣΧΟΜΑΙ ἈΝΤΙΆΑΣΘΑΙ.
ὩΣ ΦΆΤ' ἈΠΗΛΕΓΈΩΣ. Ὁ Δ' ἘΣΈΔΡΑΚΕΝ ὌΜΜΑΘ' ἙΛΊΞΑΣ
ὭΣΤΕ ΛΈΩΝ ὙΠ' ἌΚΟΝΤΙ ΤΕΤΥΜΜΈΝΟΣ, ὍΝ Τ' ἘΝ ὌΡΕΣΣΙΝ
ἈΝΈΡΕΣ ἈΜΦΙΠΈΝΟΝΤΑΙ. Ὁ Δ' ἸΛΛΌΜΕΝΌΣ ΠΕΡ ὉΜΊΛΩι,
ΤΩ͂Ν ΜῈΝ ἜΤ' ΟὐΚ ἈΛΈΓΕΙ, ἘΠῚ Δ' ὌΣΣΕΤΑΙ ΟἸΌΘΕΝ ΟἾΟΣ
ἌΝΔΡΑ ΤῸΝ ὍΣ ΜΙΝ ἜΤΥΨΕ ΠΑΡΟΊΤΑΤΟΣ ΟὐΔ' ἘΔΆΜΑΣΣΕ.
ἜΝΘ' ΑὖΤ' ΤΥΝΔΑΡΊΔΗΣ ΜῈΝ ἘΫΣΤΙΠΤΟΝ ΘΈΤΟ ΦΑ͂ΡΟΣ
ΛΕΠΤΑΛΈΟΝ, ΤΌ ῬΆ ΟἹ ΤΙΣ ἙΌΝ ΞΥΝΉΙΟΝ ΕἾΝΑΙ
ὬΠΑΣΕ ΛΗΜΝΙΆΔΩΝ. Ὁ Δ' ἘΡΕΜΝῊΝ ΔΊΠΤΥΧΑ ΛΏΠΗΝ
ΑὐΤΗ͂ιΣΙΝ ΠΕΡΌΝΗιΣΙ, ΚΑΛΑΎΡΟΠΆ ΤΕ ΤΡΗΧΕΙ͂ΑΝ
ΚΆΒΒΑΛΕ, ΤῊΝ ΦΟΡΈΕΣΚΕΝ ὈΡΙΤΡΕΦΈΟΣ ΚΟΤΊΝΟΙΟ.
ΑὐΤΊΚΑ Δ' ἘΓΓΥ͂ΘΙ ΧΩ͂ΡΟΝ ἙΑΔΌΤΑ ΤΕΚΤΉΝΑΝΤΕΣ,
ἾΣΟΝ ἙΟΥ͂Σ ΔΊΧΑ ΠΆΝΤΑΣ ἘΝῚ ΨΑΜΆΘΟΙΣΙΝ ἙΤΑΊΡΟΥΣ.

Ἑλίξας· περιστρέψας τὰ ὄμματα διὰ τὸν Πολυδεύκην. Ἰλλόμενος· ἀντὶ τοῦ συνειλούμενος. συστρεφόμενος. Ἐπὶ δ' ὄσσεται οἰόθεν οἶος· φασὶ τὸν λέοντα τρωθέντα μόνον τῶν ἡρώων τὸν τρώσαντα μόνος οὖν ὑπάρχων, μόνον ἐκεῖνον προσβλέπει τὸν τρώσαντα. οἰόθεν· μόνον. καὶ Ἀριστοτέλης δέ φησι τοῦτο ποιεῖν τὸν λέοντα. Ἐΰστιπτον· εὔστρωτον. εὐπίλητον. παρὰ τὸ στείβω· ὅθεν καὶ στιβὰς καὶ στιβεῖς οἱ κναφεῖς. Λώπην· χλανίδα. ὁ δὲ λόγος, ὁ δὲ τὴν μέλαιναν καὶ διπλῆν χλανίδα σὺν αὐταῖς ταῖς περόναις ἀπέβαλεν ἢ τὴν διφθέραν. Καλαύροπα δέ· ποιμενικὴν ῥάβδον καὶ τοῦτο δὲ διὰ τὸ σκληρὸν καὶ ἄγριον τοῦ ἀνδρός. Τὴν φορέεσκεν· ἥντινα ἐβάσταζεν ἐκ κοτίνου οὖσαν· τουτέστιν ἀγριελαίου. ὀριτρεφέος δέ, τοῦ ἐν ὄρει τεθραμμένου κοτίνου.

Ὀλοοῖο Τυφωέος· διὰ τὸ τερατῶδες καὶ ἐκτράπελον τοῦ σώματος τοῦτο φησίν· ἐνομίζετο φησὶ μὲν ὁ Τυφῶνος ἢ γῆς υἱός. ἀντὶ τοῦ μέγας. ἔστι δὲ ἀπὸ ὀργῆς τῆς Τυφωῦς(?). Χωομένη Διΐ. ἐπεὶ λέγεται ἡ γῆ κατὰ ὀργὴν ὅτε τοὺς Τιτᾶνας κατεταρτάρωσεν ὁ Ζεὺς γεννῆσαι τοὺς γίγαντας. Ἑσπερίην διὰ νύκτα. ἀντὶ τοῦ κατὰ νύκτα· τουτέστι περὶ τοῦ ἑσπέρου. Ὅμηρος. ἕσπερος ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ. ἀμαρυγαὶ δὲ αἱ ἀκτῖνες αἱ λαμπηδόνες. Ἔτι χνοάοντας ἰούλους· τοὺς ἰούλους ὡς χνοῦν ἀναφύοντας ἔχων. τὰς ἐξανθήσεις τῶν γενείων. λέγεται δὲ καὶ θηρίον ἴουλος πολύπουν. καὶ εἶδος ᾠδῆς ὡς φησὶν Ἐρατοσθένης. Ἀντέλλων τὸ φύειν ἐνταῦθα, ἐνεργητικῶς σημαίνει. Πῆλε δὲ χεῖρας· οἷον προσεπάλλετο διὰ πεῖραν τῶν χειρῶν ἑαυτοῦ πειρώμενος εἰ ὡς πρὶν εὐκίνητοί εἰσι. μὴ δ' ἀπὸ τοῦ τῆς εἰρεσίας καμάτου δυσκινήτως ἔχοιεν. Οὐ μὰν αὖτ' Ἄμυκος. οὐ μὴν ὁ Ἄμυκος διεπείρασεν ἑαυτοῦ καὶ διὰ τούτου δὲ δηλοῖ τὸ ὑπερήφανον αὐτοῦ. Καί οἱ ὀρέχθει. ἐν ὀρέξει ἦν. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ ἐφώρμα καὶ ἐπεθύμει. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ ἐστέναζε(?). ὀρέχθεον. ἀμφὶ σιδηρῷ. Λυκωρεύς. οὗτος ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ πεποίηται. οὐκ ἐξ ἱστορίας παρείληπται. Ἱμάντας. τοὺς καλουμένους μύρμηκας. ἀζαλέους δὲ ἀντὶ τοῦ ξηρούς. ὅθεν τινὲς οὐκ ἀπὸ Ἄζανος βασιλέως. ἀλλὰ διὰ τὸ τραχεῖαν εἶναι.

ΟΥΔΕ ΜΑΣ, ΟΥΔΕ ΦΥΗΝ ΕΝΑΛΙΓΚΙΟΣ ΕΙΣΟΡΑΑΣΘΑΙ.
ΑΛΛΟ ΜΕΝ Η ΟΛΟΟΙΟ ΤΥΦΩΕΟΣ, ΗΕ ΚΑΙ ΑΥΤΗΣ
ΓΑΙΗΣ ΕΙΝΑΙ ΕΙΚΤΟ ΠΕΛΩΡ ΤΕΚΟΣ, ΟΙΑ ΠΑΡΟΙΘΕ
ΧΩΟΜΕΝΗ ΔΙΙ ΤΙΚΤΕΝ· Ο Δ' ΟΥΡΑΝΙΩΙ ΑΤΑΛΑΝΤΟΣ
ΑΣΤΕΡΙ ΤΥΝΔΑΡΙΔΗΣ. ΟΥΠΕΡ ΚΑΛΛΙΣΤΑΙ ΕΑΣΙΝ
ΕΣΠΕΡΙΗΝ ΔΙΑ ΝΥΚΤΑ ΦΑΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΑΜΑΡΥΓΑΙ.
ΤΟΙΟΣ ΕΗΝ ΔΙΟΣ ΥΙΟΣ ΕΤΙ ΧΝΟΑΟΝΤΑΣ ΙΟΥΛΟΥΣ
ΑΝΤΕΛΛΩΝ, ΕΤΙ ΦΑΙΔΡΟΣ ΕΝ ΟΜΜΑΣΙΝ. ΑΛΛΑ ΟΙ ΑΛΚΗ
ΚΑΙ ΜΕΝΟΣ ΗΥΤΕ ΘΗΡΟΣ ΑΕΞΕΤΟ. ΠΗΛΕ ΔΕ ΧΕΙΡΑΣ
ΠΕΙΡΑΖΩΝ. ΕΙΘ' ΩΣ ΠΡΙΝ ΕΥΤΡΟΧΑΛΟΙ ΦΟΡΕΟΝΤΑΙ.
ΜΗ Δ' ΑΜΥΔΙΣ ΚΑΜΑΤΩΙ ΤΕ ΚΑΙ ΕΙΡΕΣΙΗΙ ΒΑΡΥΘΟΙΕΝ.
ΟΥ ΜΑΝ ΑΥΤ' ΑΜΥΚΟΣ ΠΕΙΡΗΣΑΤΟ. ΣΙΓΑ Δ' ΑΠΩΘΕΝ
ΕΣΤΗΩΣ ΕΙΣ ΑΥΤΟΝ ΕΧ' ΟΜΜΑΤΑ, ΚΑΙ ΟΙ ΟΡΕΧΘΕΙ
ΘΥΜΟΣ ΕΕΛΔΟΜΕΝΩΙ, ΣΤΗΘΕΩΝ ΕΞ ΑΙΜΑ ΚΕΔΑΣΣΑΙ.
ΤΟΙΣΙ ΔΕ ΜΕΣΣΗΓΥΣ ΘΕΡΑΠΩΝ ΑΜΥΚΟΙΟ ΛΥΚΩΡΕΥΣ
ΘΗΚΕ ΠΑΡΟΙΘΕ ΠΟΔΩΝ ΔΟΙΟΥΣ ΕΚΑΤΕΡΘΕΝ ΙΜΑΝΤΑΣ.

ἀζανίαν φασὶ κληθῆναι τὴν ἀρκαδίαν· τραχεῖα γάρ ἐστι καὶ ξηρά. Περὶ δ' οἱ γ' ἔσαν· περιστατῶς κατεσκληκότες ἦσαν· ὅθεν καὶ σκελετὸς τὸ ἄσαρκον μέρος τοῦ σώματος. Ὑπερφιάλοισιν· ὑπερηφάνοις· ἡ δὲ μεταφορὰ, ἀπὸ τῆς φιάλης. τὸ γὰρ πληθῦον αὐτῆς ὑπερφίαλον. ἀντὶ τοῦ ὑπερμέγεθες. φιάλη δὲ εἶδος λεβητώδους ἀγγείου. Πάλου ἄτερ· χωρὶς κλήρου· καὶ διὰ τούτου δὲ πάλιν ὑπερήφανον δείκνυσι. τὸ δὲ ἵνα μή μοι ἀτέμβηαι μετόπισθεν, ὥσπερ ἤδη σῶς αὐτῷ πεποιθὼς τοῦ νικᾶν· καὶ τοῦτο βάρβαρον. ὁ γὰρ κλῆρος τὴν στάσιν λύειν ἐπίσταται καὶ ἑκάστῳ τὰ ἴσα διδόναι, πῶς ἂν ὕστερον ἔμεμψεν αὐτῷ ἀντιμάχεσθαι. μᾶλλον γὰρ νῦν ἐστασίασεν ἂν μὴ κληρωθείς. Ἀτέμβηαι· ἵνα μή μοι μέμψῃ ὕστερον ὡς χείρονας εἴληφας. τὸ γὰρ ἀτέμβειν οἱ νεώτεροι, οὐκ ἐπὶ τοῦ στερίσκεσθαι ἤκουσαν. ἀλλ' ἐπὶ τοῦ μέμφεσθαι. Ἀπροφάτως· ἀδιστάκτως. ἀδιακρίτως. μηδεμίαν πρὸς τὴν ἀναίρεσιν προφασισάμενος. Τὸ ἤλυθεν ἀντὶ τοῦ πληθυντικοῦ κεῖται τὸ ἦλθοσαν. ὡς καὶ τὸ τῆς δ' ἦμβρεις κεφαλαί. Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἱμᾶσι. διασταδὸν μέν φησιν, ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ παραλλήλων διαστάσει παρεσκευάσαντο. Ῥέθος δὲ ἅπαν μέλος. ἐνταῦθα δὲ τὰ πρόσωπα.

ΩΜΟΥΣ. ΑΖΑΛΕΟΥΣ. ΠΕΡΙ ΔΟΙΓΕΣΑΝ ΕΣΚΛΗΩΤΕΣ.

ΑΥΤΑΡ Ο ΤΟΝΓ' ΕΠΕΕΣΣΙΝ ΥΠΕΡΦΙΑΛΟΙΣΙ ΜΕΤΗΥΔΑ.
ΤΩΝ Δ' ΕΤΙ ΟΝ Κ' ΕΘΕΛΗΣΘΑ ΠΑΛΟΥ ΑΤΕΡ ΕΓΓΥΑΛΙΞΩ
ΑΥΤΟΣ ΕΚΩΝ, ΙΝΑ ΜΗ ΜΟΙ ΑΤΕΜΒΗΑΙ ΜΕΤΟΠΙΣΘΕΝ.
ΑΛΛΑ ΒΑΛΕΥ ΠΕΡΙ ΧΕΙΡΙ. ΔΑΕΙΣ ΔΕ ΚΕΝ ΑΛΛΩΙ ΕΝΙΣΠΟΙΣ
ΟΣΣΟΝ ΕΓΩ ΡΙΝΟΥΣ ΤΕ ΒΟΩΝ ΠΕΡΙΕΙΜΙ ΤΑΜΕΣΘΑΙ
ΑΖΑΛΕΑΣ. ΑΝΔΡΩΝ ΤΕ ΠΑΡΗΙΔΑΣ ΑΙΜΑΤΙ ΦΥΡΣΑΙ.
ΩΣ ΕΦΑΤ'. ΑΥΤΑΡ ΟΓ' ΟΥΤΙ ΠΑΡΑΒΛΗΔΗΝ ΕΡΙΔΗΝΕΝ.
ΗΚΑ ΔΕ ΜΕΙΔΗΣΑΣ, ΟΙ ΟΙ ΠΑΡΑ ΠΟΣΣΙΝ ΕΚΕΙΝΤΟ,
ΤΟΥΣ ΕΛΕΝ ΑΠΡΟΦΑΤΩΣ. ΤΟΥ Δ' ΑΝΤΙΟΣ ΗΛΥΘΕ ΚΑΣΤΩΡ.
ΗΔΕ ΒΙΑΝΤΙΑΔΗΣ ΤΑΛΑΟΣ ΜΕΓΑΣ. ΩΚΑ Δ' ΙΜΑΝΤΑΣ
ΑΜΦΕΔΕΟΝ ΜΑΛΑ ΠΟΛΛΑ. ΠΑΡΗΓΟΡΕΟΝΤΕΣ ΕΣ ΑΛΚΗΝ.
ΤΩΙ Δ' ΑΥ ΑΡΗΤΟΣ ΤΕ ΚΑΙ ΟΡΝΥΤΟΣ. ΟΥΔΕ ΤΙ ΗΙΔΕΙΝ
ΝΗΠΙΟΙ ΥΣΤΑΤΑ ΚΕΙΝΑ ΚΑΚΗΙ ΔΗΣΑΝΤΕΣ ΕΝ ΑΙΣΗΙ.
ΟΙ Δ' ΕΠΕΙ ΟΥΝ ΙΜΑΣΙ ΔΙΑΣΤΑΔΟΝ ΗΡΤΥΝΑΝΤΟ,
ΑΥΤΙΚ' ΑΝΑΣΧΟΜΕΝΟΙ ΡΕΘΕΩΝ ΠΡΟΠΑΡΟΙΘΕ ΒΑΡΕΙΑΣ
ΧΕΙΡΑΣ ΕΠ' ΑΛΛΗΛΟΙΣΙ ΜΕΝΟΣ ΦΕΡΟΝ ΑΝΤΙΟΩΝΤΕΣ.

Ἅτε κῦμα θαλάσσης· καθάπερ φησὶ μετεωριζόμενον κῦμα προσπίπτει τῇ νηί, τῇ δὲ ἐμπειρίᾳ τοῦ κυβερνήτου παρακλίναντος ἡ ναῦς διαφεύγει, οὕτω καὶ ὁ Ἄμυκος ἐπέκειτο μὲν ἐκφοβῶν αὐτόν. διεκκλινόμενος δὲ ἐκεῖνος ἄτρωτος ἦν. Ἀλύσκει· ἐκφεύγει. διὰ δὲ τὴν ταχυτῆτα καὶ τὴν σφοδρὰν αὐτοῦ ὁρμήν, κύματι εἰκάζει τὸν Ἄμυκον· κυβερνήτῃ δὲ τεχνίτῃ τὸν Πολυδεύκην. Φοβέων· ταράσσων τῇ ἀθρόᾳ κατ' αὐτοῦ ὁρμῇ ἐμβραδύνειν οὐ συνεχώρει αὐτῷ. Ἀΐσσων· λείπει ἡ ὑπό. ἵνα ᾖ ὑπαΐσσων καὶ ὑπεκφεύγων τὸν Ἄμυκον τῇ ἑαυτοῦ τέχνῃ ἄπληκτος καὶ ἀβλαβὴς διέμεινεν.

ΕΝΘΆΔΕ ΒΕΒΡΎΚΩΝ ΜῈΝ ἌΝΑΞ, ἍΤΕ ΚΥ͂ΜΑ ΘΑΛΆΣΣΗΣ
ΤΡΗΧῪ ΘΟῊΝ ἘΓῚ ΝΗ͂Α ΚΟΡΎΣΣΕΤΑΙ. Ἡ Δ' ὙΠΟ ΤΥΤΘῸΝ
ἸΔΡΕΊῌ ΠΥΚΙΝΟΙ͂Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗ͂ΡΟΣ ἈΛΎΣΚΕΙ
ἹΕΜΈΝΟΥ ΦΟΡΈΕΣΘΑΙ ἜΣΩ ΤΟΊΧΟΙΟ ΚΛΎΔΩΝΟΣ,
ὩΣ ὍΓΕ ΤΥΝΔΑΡΊΔΗΝ ΦΟΒΈΩΝ ἝΠΕΤ'. ΟὐΔΈ ΜΙΝ ΕἼΑ
ΔΗΘΎΝΕΙΝ. Ὁ Δ' ἌΡ' ΑἸῈΝ ἈΝΟΎΤΑΤΟΣ ἫΝ ΔΙᾺ ΜΗ͂ΤΙΝ
ἈΪ́ΣΣΩΝ ἈΛΈΕΙΝΕΝ. ἈΠΗΝΈΑ Δ' ΑἾΨΑ ΝΟΉΣΑΣ
ΠΥΓΜΑΧΊΗΝ, ᾟ ΚΆΡΤΟΣ ἈΆΑΤΟΣ, ᾟ ΤΕ ΧΕΡΕΊΩΝ,
ΤΗ͂ Ρ' ἌΜΟΤΟΝ ΚΑῚ ΧΕΡΣῚΝ ἘΝΑΝΤΊΑ ΧΕΙ͂ΡΑΣ ἜΜΙΞΕΝ.
ὩΣ Δ' ὍΤΕ ΝΉΙΑ ΔΟΥ͂ΡΑ ΘΟΟΙ͂Σ ἈΝΤΊΞΟΑ ΓΌΜΦΟΙΣ
ἈΝΈΡΕΣ ὙΛΗΟΥΡΓΟῚ ἘΠΙΒΛΉΔΗΝ ἘΛΆΟΝΤΕΣ
ΘΕΊΝΩΣΙΝ ΣΦΎΡῌΣΙΝ ἘΠ' ἌΛΛΩΙ Δ' ἌΛΛΟΣ ἌΗΤΑΙ

Ἀπηνέα δ' αἶψα· συνιδὼν φησὶν ὁ Πολυδεύκης ὅτι ἄπρακτος καὶ εὐεπιχείρητος ἦν, συνέμιξεν αὐτῷ τὰς χεῖρας ὑποστάς. Ἧ κάρτος· ὁ Πολυδεύκης φησὶν ἐτήρει τὸν Ἄμυκον ὅπου ἄτρωτος τυγχάνει καὶ οὐκ ἀνεπιχείρητός ἐστιν ἢ οὔ. συνιδὼν ἐν ᾧ ὑπερεῖχεν αὐτοῦ καὶ ἐν ᾧ καταδεέστερος ἦν, ὑποστὰς συνέμιξεν αὐτῷ τὰς χεῖρας. θάρσος δὲ θράσους διαφέρει· θάρσος γὰρ τὸ εὔλογον. θράσος δὲ τὸ μετὰ ἰταμότητος· οὕτω καὶ Ἀρίστιππος ὁ φιλόσοφος. Ὡς δ' ὅτε νήια· οὕτως ἀντεξωσμένα ἀλλήλοις ὥστε ἡνίκα συμβάλλονται ἐναντία συναρμόζειν ἀλλήλοις. ἢ τὰ ἀντικείμενα τοῖς σφησίν· εἰς γὰρ τὰ πλάγια τῶν σανίδων τιθέασι τοὺς σφῆνας πρὸς ἀσφάλειαν. ὑληουργοὶ δὲ ὑλοτόμοι καὶ τὰς ναῦς ἐργαζόμενοι. ὥσπερ δὲ ναυπηγήσιμα ξύλα συναρμόζουσι ξυλουργοὶ γόμφοις συνεχῶς ταῖς σφύραις τύπτουσιν, ἐγείρεται δὲ ἄλλος ἐξ ἄλλου ψόφος, οὕτως ὁ Ἄμυκος καὶ ὁ Πολυδεύκης ἀλλήλων ἔτυπτον τὰς σιαγόνας. Θοοῖς· ὀξέσιν. Ἄηται· ἐξηχεῖται καὶ ἐξακούεται.

Ἐπισταδὸν· ἀντὶ τοῦ ἐπιστατικῶς καὶ ἀμετακινήτως. Ἄδην· συνεχῶς ἢ ἀκορέστως. Φορβάδος ἀμφὶ βοός· ὑπὲρ νομάδος καὶ εὐτραφοῦς βοός· ἵνα τὸ τῆς κατανομῆς ὄνομα πλέον καὶ μεῖζον τῇ βοῒ δοίη τὸ σῶμα καὶ τὸ κάλλος. ἀντίπατρος ἐν τῷ περὶ ζώων φησὶ τὸν ἀλκιμώτατον ἐν τῇ ἀγέλῃ ταῦρον, μίγνυσθαι πάσαις ταῖς βουσίν. μὴ ἐπιτρέπειν δὲ ἑτέρῳ· ἐὰν δέ τις πεποιθὼς τῇ ἰδίᾳ δυνάμει, ἀνθίσταται αὐτῷ, καταγωνισάμενος τοῦ λοιποῦ πλησιάζει ἐκεῖνος. Ἀερθεὶς βουτύπος οἷα. ἐπαρθεὶς ἐπ' ἄκρων τῶν ποδῶν φησὶ σταθεὶς καὶ ἐκτείνας ἑαυτὸν ὡς βουτύπος τὴν χεῖρα

δοῦπος ἄδην· ὡς τοῖσι παρήϊα τ' ἀμφοτέρωθεν
καὶ γένυες κτύπεον. βρυχὴ δ' ὑπετέλλετ' ὀδόντων
ἄσπετος, οὐδ' ἔληξαν ἐπισταδὸν οὐτάζοντες
ἔστε περ οὐλοὸν ἆσθμα καὶ ἀμφοτέρους ἐδάμασσε.
στάντε δὲ βαιὸν ἄπωθεν, ἀπωμόρξαντο μετώπων
ἱδρῶ. ἅλις καματηρὸν ἀϋτμένα φυσιόωντε.
ἂψ δ' αὖτις συνόρουσαν ἐναντίοι ἠΰτε ταύρω
φορβάδος ἀμφὶ βοὸς κεκοτηότε δηριάασθον.
Ἔνθα δ' ἔπειτ' Ἄμυκος ἐπ' ἀκροτάτοισιν ἀερθείς
βουτύπος οἷα πόδεσσι τανύσσατο. κὰδ δὲ βαρεῖαν
χεῖρ' ἐπὶ οἷ πελέμιξεν. ὁ δ' ἀΐξαντος ὑπέστη
κρᾶτα παρακλίνας. ὤμῳ δ' ἀνεδέξατο πῆχυν
τυτθόν. ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο παρὲκ γόνυ γουνὸς ἀμείβων
κόψε μεταΐγδην ὑπὲρ οὔατος. ὀστέα δ' εἴσω
ῥῆξεν. ὁ δ' ἀμφ' ὀδύνῃ γνὺξ ἤριπεν. οἱ δ' ἰάχησαν
ἥρωες Μινύαι. τοῦ δ' ἀθρόος ἔκχυτο θυμός.
Οὐδ' ἄρα Βέβρυκες ἄνδρες ἀφείδησαν βασιλῆος.

ἑαυτοῦ κατέφερεν. ἐπιόντος δὲ αὐτοῦ ὁ πολυδεύκης ὑπέστη. καὶ παρακλίνας τὴν κεφαλὴν τῷ ὤμῳ αὐτοῦ ἐδέξατο τὸν πῆχυν. βουτύπος δέ ἐστιν ὁ τοὺς θυομένους βοῦς τῷ πελέκει τύπτων κατὰ τοῦ αὐχένος. οὗτος δὲ ἐπ' ἄκροις τοῖς ὄνυξιν ἵσταται μέλλων κρούειν. Ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο· ἐγγὺς δὲ αὐτοῦ προβαίνων καὶ μεταφέρων τὰ σκέλη ἔτυψεν αὐτὸν πρὸς τὸ οὖς. Ὁ δ' ἀμφ' ὀδύνῃ· ὁ δὲ ἄμυκος ὑπὸ τῆς ἀλγηδόνος ἐπὶ γόνυ κατενεχθεὶς εἰς τὴν γῆν ἀπώλετο. Μεταΐγδην· ὁρμητικῶς. Οὐδ' ἄρα βέβρυκες· ἀπολλώνιος μὲν ἐμφαίνει ὡς ἀνῃρημένον τὸν ἄμυκον.

Ἐπίχαρμος δὲ καὶ Πείσανδρος φασὶν ὅτι ἔδησεν αὐτὸν ὁ Πολυδεύκης. Δηΐλοχος δὲ ἐν πρώτῳ περὶ Κυζίκου καταπυκτωθῆναι φησὶν αὐτὸν ὑπὸ Πολυδεύκους. οὐκ ἠμέλησαν δέ φησιν οὐδὲ κατεφρόνησαν τοῦ Ἀμύκου πεπτωκότος. διὰ δὲ τὸ βάρβαρον αὐτοῦ καὶ πόλεμον ἤγειραν. ἀζηχέας δὲ τὰς ξηράς· τὰς ἠχούσας ξηρὸν ἦχον.

ἈΛΛ᾽ ἌΜΥΔΙΣ ΚΟΡΎΝΑΣ ἈΖΗΧΈΑΣ. ἨΔῈ ΣΙΓΎΝΝΟΥΣ
ἸΘῪΣ ἈΝΑΣΧΌΜΕΝΟΙ ΠΟΛΥΔΕΎΚΕΟΣ ἈΝΤΙΆΑΣΚΟΝ.
ΤΟῦ ΔῈ ΠΆΡΟΣ ΚΟΛΕῶΝ ΕὐΉΚΕΑ ΦΆΣΓΑΝ᾽ ἙΤΑῖΡΟΙ
ἜΣΤΑΝ ἈΡΥΣΣΆΜΕΝΟΙ. ΠΡῶΤΟΣ ΓΕ ΜῈΝ ἈΝΈΡΑ ΚΆΣΤΩΡ
ἬΛΑΣ᾽ ἘΠΕΣΣΎΜΕΝΟΣ ΚΕΦΑΛῆΣ ὝΠΕΡ. Ἡ ΔΈ ἙΚΆΤΕΡΘΕΝ
ἜΝΘΑ ΚΑῚ ἜΝΘ᾽ ὬΜΟΙΣΙΝ ἘΠ᾽ ἈΜΦΟΤΈΡΟΙΣΙ ΚΕΆΣΘΗ.
ΑὐΤῸΣ Δ᾽ ἸΤΥΜΟΝῆΑ ΠΕΛΏΡΙΟΝ ἨΔῈ ΜΊΜΑΝΤΑ.
ΤῸΝ ΜῈΝ ὙΠῸ ΣΤΈΡΝΟΙΟ ΘΟῷ ΠΟΔῚ ΛᾺΞ ἘΠΟΡΟΎΣΑΣ
ΠΛῆΞΕ. ΚΑῚ ἘΝ ΚΟΝΊῌΣΙ ΒΆΛΕΝ. ΤΟῦ Δ᾽ ἆΣΣΟΝ ἸΌΝΤΟΣ
ΔΕΞΙΤΕΡῇ, ΣΚΑΙῆΣ ὙΠῈΡ ὈΦΡΎΟΣ ἬΛΑΣΕ ΧΕΙΡΊ.
ΔΡΎΨΕ ΔΈ ΟἹ ΒΛΈΦΑΡΟΝ. ΓΥΜΝῊ Δ᾽ ὙΠΕΛΕΊΠΕΤ᾽ ὈΠΩΠΉ.

σιγύννους δὲ καλοῦσιν οἱ Κύπριοι τὰ ἀκόντια· ἄλλοι δὲ τὰ ὁλοσίδηρα ἀκόντια. Αὐτὸς δ᾽ Ἰτυμονῆα. ὁ δὲ Πολυδεύκης λὰξ ἐπορούσας ἔπληξεν. λέγεται δὲ λὰξ ὁ ὑπὸ τοὺς δακτύλους τοῦ ποδὸς ψόφος. ἢ οὕτω κυρίως τὸ ὑποκάτω τῶν τοῦ ποδὸς δακτύλων λὰξ καλεῖται. οὕτως ἀποδέδωκεν καὶ παρὰ τῷ τρίτῳ Ἀπολλώνιος· λὰξ ποδὶ κινήσας. Τοῦ δ᾽ ἀντομένοιο. ἐναλλαγή γέγονε τῶν πτώσεων· ἔδει γὰρ εἰπεῖν τὸν δ᾽ ἀντόμενον. οὕτω γὰρ καταλλήλως ἂν ἀπέδωκε πρὸς τὰ ἀνώτερα· ἐπεὶ τῶν Ἰτυμονῆα καὶ Μίμαντα. πρὸς μὲν τὸ πρῶτον αἰτιατικὴν ἀπέδωκεν ἐπενεγκών· τὸν μὲν ὑπὸ στέρνοιο. πρὸς δὲ τὸ δεύτερον οὐκ ἐφύλαξε τὸ κατάλληλον. συγχωρεῖται δ᾽ ὅμως διὰ τὸ συγγενὲς τῶν πλαγίων. τοῦ Μίμαντος τῇ δεξιᾷ ὁρμήσαντος ἐγγὺς τοῦ Πολυδεύκους, αὐτὸς τὸ εὐώνυμον ἀπέδρυψε βλέφαρον τοῦ Μίμαντος ἀποκόψας αὐτοῦ τὸν ὀφθαλμόν. τοῦτο γὰρ μηνύεται διὰ τοῦ ἐπιφερομένου τοῦ· γυμνὴ δ᾽ ὑπελείπετο ὀπωπή· ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ χώρα δηλονότι. Ὠρείδης δ᾽ Ἀμύκοιο. διὰ τῆς ει διφθόγγου ἡ παραλήγουσα. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ [illegible] τῆς καθόλου. Ὅσον δ᾽ ἐπὶ δέρματι. μέχρις ὅσον ἀπὸ τοῦ ὀλίγου. δι᾽ αὐτῆς τῆς ἐπιφανείας ἦλθεν ὁ σίδηρος ὑπ᾽ αὐτὸν τὸν κατὰ τὴν ζώνην τόπον. ὥς τε

τοῦ ἐντὸς αὐτοῦ ἰδίων μὴ ψαῦσαι· ἀλλ᾽ ἐπὶ τῷ δέρματι μόνον. Μενεδήιον ἔφη τὸν Ἴφιτον ὡς ἐμμενετικὸν ἐν τῷ πολέμῳ· δηΐς γὰρ ὁ πόλεμος καὶ ἡ μάχη. Ἀζαλέῃ· τῇ ξηρᾷ· ἐπεί ἐστι ξυλίνη· Ὅμηρος δὲ καὶ σιδηρέαν οἶδεν· ἀλλὰ σιδηρείῃ κορύνῃ· τινὲς δὲ ἀποδεδώκασι σιδηρείῃ τῇ εὐτόνῳ· ὥσπερ καὶ σιδήρειος δ᾽ ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. Οὔπω κηρὶ κακῇ· οὔπω πεπρωμένον ἀποθανεῖν. ὁ δὲ Κλυτίος υἱὸς ἦν Εὐρύτου ἀδελφὸς Ἰφίτου. Δηώσεσθαι δὲ φονευθήσεσθαι. ὁ δὲ Ἀγκαῖος Ἀρκὰς τὸ γένος. φησὶ δὲ αὐτὸν ὡπλίσθαι πελέκει καὶ ἄρκτου δορᾷ. ὁ δὲ

ὨΡΕΙΔΗΣ Δ᾽ ἈΜΥΚΟΙΟ ΒΙΗΝ ὙΠΕΡΟΠΛΟΣ ὈΠΑΩΝ
ΟὖΤΑ ΒΙΑΝΤΙΑΔΑΟ ΚΑΤᾺ ΛΑΠΑΡΗΝ ΤΑΛΑΟΙΟ·
ἈΛΛΆ ΜΙΝ ΟὐΚ ΚΑΤΕΠΕΦΝΕΝ· ὍΣΟΝ ΔΕ ἘΠῚ ΔΕΡΜΑΤΙ ΜΟῦ-
ΝΗΔΥΙΩΝ ἌΨΑΥΣΤΟΣ ὙΠῸ ΖΩΝΗΝ ΘΟΡΕ ΧΑΛΚΟΣ ΝΟΝ
ΑὐΤΩΣ Δ᾽ ἌΡΗΤΟΣ ΜΕΝΕΔΗΙΟΝ ΕὐΡΥΤΟΥ ὙΙΑ
ἼΦΙΤΟΝ ἈΖΑΛΕῌ ΚΟΡΥΝῌ ΣΤΥΦΕΛΙΞΕΝ ἘΛΑΣΣΑΣ
ΟὖΠΩ ΚΗΡῚ ΚΑΚῌ ΠΕΠΡΩΜΕΝΟΝ· ἮΤΑΧ᾽ ἜΜΕΛΛΕΝ
ΑὐΤῸΣ ΔΗΙΏΣΕΣΘΑΙ ὙΠῸ ΞΙΦΕΪ ΚΛΥΤΙΟΙΟ.
ΚΑῚ ΤΌΤ᾽ ἌΡ᾽ ἈΓΚΑΙΟΣ ΛΥΚΟΟΡΓΟΙΟ ΘΡΑΣῪΣ ΥἹΟΣ
ΑἾΨΑ ΜΕΛΑΝ ΤΕΤΑΓΩΝ ΠΕΛΕΚΥΝ ΜΕΓΑΝ ἨΔῈ ΚΕΛΑΙΝΟΝ
ἌΡΚΤΟΥ ΠΡΟΣΧΟΜΕΝΟΣ ΣΚΑΙῌ ΔΕΡΟΣ ἜΝΘΟΡΕ ΜΕΣΣῼ·
ἘΜΜΕΜΑΩΣ ΒΕΒΡΥΞΙΝ. ὉΜΟῦ ΔΈ ΟἹ ἘΣΣΕΥΟΝΤΟ
ΑἸΑΚΙΔΑΙ. ΣῪΝ ΔΈ ΣΦΙΝ ἈΡΗΙΟΣ ὬΡΝΥΤ᾽ ἸΗΣΩΝ.

θρασὺς ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ ἀνδρείου· ἀλλ᾽ οὐκ ἐπὶ τοῦ ὑπερβαίνοντος κεῖται. τὸ μέλαν ἐπὶ τοῦ δέρους ἀναφέρειν δεῖ, ὥσπερ καὶ τὸ κελαινόν· ἀλλ᾽ οὐκ ἐπὶ τοῦ πέλεκυν· οὐ γὰρ καταλλήλως τὸ οὐδέτερον ἐπιτεθήσεται τῷ ἀρσενικῷ· καὶ ἤτοι ἐκ παραλλήλου ληπτέον τὸ μέλαν καὶ τὸ κελαινόν· ἢ τὸ μὲν μέλαν ἐπὶ τὸ χρῶμα ἀναφέρειν δεῖ· τὸ δὲ κελαινὸν ἐπὶ τὸ ἐκπληκτικόν. Τεταγών· ἀντὶ τοῦ ἐκτείνας ἀκοντίσας· καὶ τὸ προσχόμενος προβαλλόμενος ἀντὶ ἀσπίδος. Ὁμοῦ δέ οἱ ἐσσεύοντο· τὸ ὁμοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀθροίσματος τιθέασι καὶ ἐπὶ τοῦ ἐγγὺς ὡς Ἀθηναῖοι εἰώθασι χρῆσθαι. Μένανδρος· ὁμοῦ δὲ τῷ τίκτειν παρεγένεθ᾽ ἡ κόρη· ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἐνὶ σταθμοῖσιν· ὥσπερ δὲ ἀφυλάκτῳ ποιμνίῳ ἐπελθόντες λύκοι ἀθροοῦσι ποῖον πρῶτον ἁρπάξωσιν· οὕτω καὶ οἱ ἀριστεῖς τοὺς Βέβρυκας ἐφήψαντο.

ὁμοία δὲ ταύτῃ ἡ παρ' ὁμήρῳ παραβολή· ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισι σίνται· σίνται δὲ ἤτοι ὑπότεφροι ἢ ἔντιμοι· τίμιον γὰρ τὸ ζῶον παρὰ ἀθηναίοις. ὁ γὰρ ἀποκτείνας λύκον, ἀγείρει αὐτῷ τὰ πρὸς τὴν ταφήν· καὶ ἴσως ἐπεὶ ἡ λητὼ ἔγκυος οὖσα διὰ δώδεκα ἡμερῶν εἰς δῆλον ἦλθε μεταβαλοῦσα εἰς λύκον. διόπερ κατά τινα ὡρισμένον χρόνον τοῦ ἐνιαυτοῦ τίκτει πᾶσα λύκαινα ἐν δώδεκα ἡμέραις· ὡς φιλοστέφανός φησιν ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν. Λάθρῃ ἐϋρρίνων· τοῦτό φησιν ὅτι διὰ τὸ ψῦχος καταδύνουσιν εἰς τὰς ἐπαύλεις οἵ τε ποιμένες καὶ οἱ κύνες. εἶτα οὕτως ἀφύλακτα γίνονται τὰ πρόβατα. εὐρρίνων δὲ ἤτοι εὐοσφράντων· ἢ κυρίως διὰ τὸ ταῖς ῥισὶν ἰχνεύειν τὰ θηρία. διὸ καὶ παραινοῦσιν οἱ κυνηγοὶ πρὸ ἡμέρας ἐξάγειν τοὺς κύνας ἐπὶ θήραν. ἵνα πρὶν ἥλιον ἐπιτεῖλαι εὐκαίρως ἰχνηλατῶσι ταῖς ῥισί. Μαίονται· ἐπιζητοῦσι. Πόλλ' ἐπιπαμφαλόωντες· πολλὰ ἐπιβλέποντες καὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ· παμφαλᾶν γὰρ τὸ μετὰ πτοιήσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐπιβλέπειν. κέχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ ἱππῶναξ καὶ ἀνακρέων. λέγει δὲ καὶ ἐρύκιος· πάντοσε παμφαλόωντες δινήσαντο πόδεσσι. παραιτητέον δὲ ἀρχαῖον ἀμφανόωντες γραφόμενα καὶ ἐξηγούμενον ἐκείνου. οὔτε γὰρ κέχρηταί τις οὕτως τῇ λέξει οὔτε ἐστὶν ἁπαξαπλῶς ἡ γραφὴ τοῦ ποιητοῦ. Περὶ σφίσιν· ἔδει εἰπεῖν περὶ ἀλλήλοις πίπτοντα. οὐ γὰρ περὶ ἑαυτά. τὸ δὲ ἁμάρτημα τοῦ μεθομήρου. Ὡς δὲ μελισσάων· ὅτι τὸν καπνὸν φεύγουσιν αἱ μέλισσαι διὰ τὸ ξενόπωρον εἶναι αὐτῶν τὴν ὄσφρησιν. ὅπερ καὶ ἐπὶ τῶν ὄφεων συμβαίνει θυμιωμένου τοῦ ἐλαφείου κέρως ὡς φησι νίκανδρος. σμῆ

ΩΣ ΔΌΤ' ΕΝῚ ΣΤΑΘΜΟΊΣΙΝ ἈΠΕΊΡΟΝΑ ΜΗ̃Λ' ἘΦΌΒΗΣΑΝ
ἬΜΑΤΙ ΧΕΙΜΕΡΊῼ ΠΟΛΙΟῚ ΛΎΚΟΙ ὉΡΜΗΘΈΝΤΕΣ
ΛΆΘΡῌ ἘΫΡΡΊΝΩΝ ΤΕ ΚΥΝΩ̃Ν ΑΥ̓ΤΩ̃Ν ΤΕ ΝΟΜΉΩΝ.
ΜΑΊΟΝΤΑΙ Δ' Ὅ ΤΙ ΠΡΩ̃ΤΟΝ ἘΠΑΪ́ΞΑΝΤΕΣ ἝΛΩΣΙ
ΠΌΛΛ' ἘΡΙΓΑΜΦΑΛΌΩΝΤΕΣ ὉΜΟΥ̃. ΤᾺ ΔΕ ΠΆΝΤΟΘΕΝ ΑΥ̓-
ΣΤΕΊΝΟΝΤΑΙ ΠΊΠΤΟΝΤΑ ΠΕΡῚ ΣΦΊΣΙΝ, ὯΣ ἌΡΑ ΤΟΊΓΕ ΤΩΣ
ΛΕΥΓΑΛΈΩΣ ΒΈΒΡΥΚΑΣ ὙΠΕΡΦΙΆΛΟΥΣ ἘΦΌΒΗΣΑΝ.
ὩΣ ΔῈ ΜΕΛΙΣΣΆΩΝ ΣΜΗ̃ΝΟΣ ΜΈΓΑ ΜΗΛΟΒΟΤΗ̃ΡΕΣ
ἨῈ ΜΕΛΙΣΣΟΚΌΜΟΙ ΠΈΤΡῌ ἜΝΙ ΚΑΠΝΙΌΩΣΙΝ
ΑἹ ΔΉ ΤΟΙ ΤΕΊΩΣ ΜῈΝ ἈΟΛΛΈΕΣ ᾯ ἘΝῚ ΣΊΜΒΛῼ

νος δέ ἐστι τὸ τῶν μελισσῶν πλῆθος. Βομβηδόν· ἀντὶ τοῦ μετὰ ἤχου καὶ βόμβου. βόμβος δέ ἐστιν, ὁ τῶν μελισσῶν ἦχος. ἔνιοι δὲ τῆς βοξύνου μελίττης λεγομένης. Λιγνυόεντι· τῷ αἰθαλώδει. ὁ δὲ λόγος ἐπιπλέον δὲ τῷ λιγνυώδει καὶ αἰθαλώδει καπνῷ καπνιζόμεναι ὑποχωροῦσι τῶν σίμβλων. σίμβλος δέ ἐστιν, εἰς ὃ τὰ κηρία συνάγεται ἀγγεῖον. ἡ κυψέλη.

ΒΟΜΒΗΔῸΝ ΚΛΟΝΈΟΝΤΑΙ. ἘΠΙΠΡῸ ΔῈ ΛΙΓΝΥΌΕΝΤΙ
ΚΑΠΝΩ͂Ι ΤΥΦΌΜΕΝΑΙ ΠΈΤΡΗΣ ἙΚᾺΣ ἈΪΣΣΟΥΣΙΝ,
ὯΣ ΟἹ Δ' ΟὐΚΈΤΙ ΔΗ͂Ν ΜΈΝΟΝ ἜΜΠΕΔΟΝ. ἈΛΛᾺ ΚΈΔΑΣΘΕΝ
ΕἼΣΩ ΒΕΒΡΥΚΊΗΣ ἈΜΎΚΟΥ ΜΌΡΟΝ ἈΓΓΕΛΈΟΝΤΕΣ.
ΝΉΠΙΟΙ. ΟὐΔ' ἘΝΌΗΣΑΝ, Ὃ ΔΉ ΣΦΙΣΙΝ ἘΓΓΥΘΕΝ ἌΛΛΟ
ΠΗ͂Μ' ἈΪΔΗΛΟΝ ἜΗΝ. ΠΈΡΘΟΝΤΟ ΓᾺΡ ἨΜῈΝ ἈΛΩΑῚ
ἨΔ' ΟἼΑΙ ΤΗ͂ΜΟΣ ΔΗΊΩι ὙΠῸ ΔΟΥΡῚ ΛΎΚΟΙΟ
ΚΑῚ ΜΑΡΙΑΝΔΥΝΩ͂Ν ἈΝΔΡΩ͂Ν, ἈΡΕΌΝΤΟΣ ἌΝΑΚΤΟΣ.
ΑἸΕῚ ΓᾺΡ ΜΑΡΝΑΝΤΟ ΣΙΔΗΡΟΦΌΡΟΥ ΠΕΡῚ ΓΑΊΗΣ.
ΟἹ Δ' ἬΔΗ ΣΤΑΘΜΟΥ͂Σ ΤΕ ΚΑῚ ΑὔΛΙΑ ΔΗΪΆΑΣΚΟΝ.
ἬΔΗ Δ' ἌΣΠΕΤΑ ΜΗ͂ΛΑ ΠΕΡΙΤΡΟΠΆΔΗΝ ἘΤΆΜΟΝΤΟ
ἭΡΩΕΣ. ΚΑῚ ΔΉ ΤΙΣ ἜΠΟΣ ΜΕΤᾺ ΤΟΙ͂ΣΙΝ ἜΕΙΠΕΝ.
ΦΡΆΖΕΣΘ' ὍΤΤΙ ΚΕΝ ἮΙΣΙΝ ἈΝΑΛΚΕΊΗΙΣΙΝ ἜΡΕΞΑΝ
ΕἼ ΠΩΣ ἩΡΑΚΛΗ͂Α ΘΕῸΣ ΚΑῚ ΔΕΥ͂ΡΟ ΚΌΜΙΣΣΕΝ.

Καπνῷ τυφόμεναι· ἀντὶ τοῦ καπνιζόμεναι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ καιόμεναι. ἐώθασι δὲ καπνίζειν κόρυζαν· δριμὺς γὰρ μάλιστα ὁ τοιοῦτος καπνός. Ἡμὲν ἀλωαί· αἱ ἀμπελόφυτοι χῶραι.

οἶαι δὲ αἱ κῶμαι. διὰ τὸ ἐν αὐταῖς τὰ πρόβατα καὶ τὰ ἄλλα βοτὰ νέμεσθαι. Καὶ μαριανδυνῶν· φινέως παῖδες ἐκ μὲν κλεοπάτρας, παρθένιος καὶ κράμβις· ἐκ δὲ ἰδαίας τῆς δαρδάνου ἢ σκυθικῆς τινος παλλακίδος, θύννος καὶ μαριανδυνός· ἐξ ὧν τὰ ἔθνη κέκληνται. οἱ δέ φασι κεκλῆσθαι τοὺς μαριανδυνούς, ἀπὸ μαριανδυνοῦ υἱοῦ κιμμερίου. Ἀρεόντος δ'· ἤγουν τεθνηκότος. ὥσπερ καὶ τὸ περιεόντος τοῦ ζῶντος. οἱ δὲ μαριανδυνοὶ ἔθνος ὅμορον αὐτῶν. Σιδηροφόρου περὶ γαίης· τῆς τῶν χαλύβων. Οἱ δ' ἤδη· οἱ δὲ ἀργοναῦται, τῶν βεβρύκων πεφευγότων τὰς παρὰ θάλασσαν ἐπαύλεις ἐπόρθουν. ἤδη δὲ καὶ τῶν θρεμμάτων πολλὰ περιεληλακότων ἀπετέμοντο. Περιτροπάδην· περιτρεπομένων. ἐπὶ τῶν ναυνελαυνομένων. σημαίνει δὲ καὶ τὸ νικᾶν. Διακριθήμεναι· χωρισθῆναι.

Φράζεσθαι ὅτι κενῆσιν ὄνους. καὶ τί ἂν ἐποίησαν οἱ βέβρυκες, εἰ καὶ ὁ ἡρακλῆς μεθ᾽ ἡμῶν ἐληλύθει. οἷον πῶς ἔφυγον καὶ ἐπλήχθησαν. οἶμαι γὰρ ὅτι οὐδὲ ἀγὼν ἂν τῆς πυγμαχίας ἐγένετο. ἀλλὰ προκαλούμενον τὸν ἄμυκον τότε ὅτε οἷς συνετίθει θεσμοῖς ἡμῖν τῷ ῥοπάλῳ πλήξας ἀνῄρηκεν. Ναὶ μὴν ἀκήδεστον. ὄντως ἐκεῖνον μέντοι ἀφροντίστως καταλιπόντες τουτέστι τὸν ἡρακλέα ἐπ᾽ ἀλλοτρίας ἐπλεύσαμεν ἐκείνου δὲ ἀπόντος ἕκαστος ἡμῶν αἰσθήσεται ὅσον βεβλάμμεθα. Ἐρεψάμενοι δάφνῃ. δάφνῃ ἐστέψαντο δι᾽ ἀπόλλωνα. ἐχρῶντο δὲ τῇ στέψει ποικίλως. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. ἐπὶ τοῦ μετώπου. ἐπὶ τοῦ τραχήλου περιτιθέμενοι τοὺς στεφάνους, διὰ τὸ θυμηδὲς τῆς ἱμερούς ψυχῆς. Συνοίμιον. συνῳδόν. οἴμη γὰρ ἡ ᾠδή. Περὶ δ᾽ ἔσφιν ἰαίνετο. διεχέετο ἡ ἀκτή. καθ᾽ ὑπερβολὴν καθὸ μυθεύεται ὁ ὀρφεὺς κηλῶν καὶ τὰ ἄψυχα. ᾖδον δὲ ἐπινίκιον τῷ ἀπόλλωνι θεραπναῖον δὲ ἀπὸ μέρους τὸν λάκωνα. θεράπναι γὰρ τόπος τῆς σπάρτης οἱ δὲ πόλιν. ὁ δὲ ἀπολλώνιος τόπον ἱερὸν ἀπόλλωνος. ἐκ περάτων ἐκ τοῦ ὑπερορίζοντος ἡμισφαιρίου. Ξανθὰ δ᾽ ἐρεψάμενοι. στεψάμενοι δὲ ὑπεράνω τῶν μετώπων δάφνῃ τὰς κεφαλάς ἐξ ἧς δάφνης ἀνημμένα ἦν τὰ σχοινία τῆς νεώς. οὐ ποιητικῶς δὲ ἀνέπλασε τὴν δάφνην ὁ ἀπολλώνιος. ἀλλ᾽ ἔστιν ὄντως ἐν τῷ τόπῳ δένδρον δάφνης εὐμέγεθες ὥς φησιν ἀνδροίτας ὁ τενέδιος ἐν τῷ περίπλῳ τῆς προποντίδος παριστορῶν ὅτι

ΗΤΟΙ ΜΕΝ ΓΑΡ ΕΓΩ ΚΕΙΝΟΥ ΠΑΡΕΟΝΤΟΣ ΕΟΛΠΑ,
ΟΥΔ᾽ ΑΝ ΠΥΓΜΑΧΙῌ ΚΡΙΝΘΗΜΕΝΑΙ. ΑΛΛ᾽ ΟΤΕ ΘΕΣΜΟΥΣ
ΗΛΥΘΕΝ ΕΞΕΡΕΩΝ, ΑΥΤΟΙΣ ΑΦΑΡ ΟΙΣ ΑΓΟΡΕΥΕΝ
ΘΕΣΜΟΙΣΙΝ, ΡΟΠΑΛῼ ΜΙΝ ΑΓΗΝΟΡΙΗΣ ΛΕΛΑΘΕΣΘΑΙ.
ΝΑΙ ΜΕΝ ΑΚΗΔΕΣΤΟΝ ΓΑΙῌ ΕΝΙ ΤΟΝ ΓΕ ΛΙΠΟΝΤΕΣ
ΠΟΝΤΟΝ ΕΠΕΠΛΩΜΕΝ. ΜΑΛΑ Δ᾽ ΗΜΕΩΝ ΑΥΤΟΣ ΕΚΑΣΤΟΣ
ΕΙΣΕΤΑΙ ΟΥΛΟΜΕΝΗΝ ΑΤΗΝ ΑΠΑΝΕΥΘΕΝ ΕΟΝΤΟΣ.
ΩΣ ΑΡ ΕΦΗ· ΤΑ ΔΕ ΠΑΝΤΑ ΔΙΟΣ ΒΟΥΛῌΣΙ ΤΕΤΥΚΤΟ
ΚΑΙ ΤΟΤΕ ΜΕΝ ΜΕΝΟΝ ΑΥΘΙ ΔΙΑ ΚΝΕΦΑΣ. ΕΛΚΕΑ Τ᾽ ΑΝΔΡΩΝ
ΟΥΤΑΜΕΝΩΝ ΑΚΕΟΝΤΟ. ΚΑΙ ΑΘΑΝΑΤΟΙΣΙ ΘΥΗΛΑΣ
ΡΕΞΑΝΤΕΣ. ΜΕΓΑ ΔΟΡΠΟΝ ΕΦΩΠΛΙΣΑΝ, ΟΥΔΕ ΤΙΝ᾽ ΥΠΝΟΣ
ΕΙΛΕ ΠΑΡΑ ΚΡΗΤΗΡΙ ΚΑΙ ΑΙΘΟΜΕΝΟΙΣ ΙΕΡΟΙΣΙΝ.
ΞΑΝΘΑ Δ᾽ ΕΡΕΨΑΜΕΝΟΙ ΔΑΦΝῌ ΚΑΘΥΠΕΡΘΕ ΜΕΤΩΠΑ

ὅτι Ἄμυκος μὲν καλεῖται τὸ χωρίον. ἔχει δὲ ἐποικίαν καὶ μῦν. διέστηκε δὲ τοῦ Χαλκηδονίου νυμφαίου σταδίους πέντε. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν πρμτικῶν ἡρῷον αὐτόθι φησὶν εἶναι Ἀμύκου ἐκεῖ· καὶ εἴ τις ἐκ τῆς δάφνης κλάδον λάβοι, εἰς λοιδορίαν ἀνίστησι. Ἀνὰ βόσπορον· βόσπορος ὀνομάζεται διὰ

ἈΓΧΙΆΛΩΙ ΤΗ͂Ι ΚΑΊ Τ' ΗΙ͂ ΠΕΡῚ ΠΡΥΜΝΉΣΙ' ἈΝΗ͂ΠΤΟ.
ὈΡΦΕΙΉΙ ΦΌΡΜΙΓΓΙ ΣΥΝΟΊΜΙΟΝ ὝΜΝΟΝ ἌΕΙΔΟΝ
ἘΜΜΕΛΈΩΣ. ΠΕΡῚ ΔΈ ΣΦΙΝ ἸΑΊΝΕΤΟ, ΝΉΝΕΜΟΣ ἈΚΤῊ
ΜΕΛΠΟΜΈΝΟΙΣ. ΚΛΕΙ͂ΟΝ ΔῈ ΘΕΡΑΠΝΑΙ͂ΟΝ ΔΙῸΣ ΥἿΑ.
ἮΜΟΣ Δ' ἨΈΛΙΟΣ ΔΡΟΣΕΡᾺΣ ἘΠΈΛΑΜΨΕ ΚΟΛΩ͂ΝΑΣ
ἘΚ ΠΕΡΆΤΩΝ ἈΝΙΏΝ. ἬΓΕΙΡΕ ΔῈ ΜΗΛΟΒΟΤΗ͂ΡΑΣ.
ΔῊ ΤΌΤΕ ΛΥΣΣΆΜΕΝΟΙ ΝΕΆΤΗΣ ἘΚ ΠΕΊΣΜΑΤΑ ΔΆΦΝΗΣ.
ΛΗΊΔΑ Τ' ΕἸΣΒΉΣΑΝΤΕΣ ὍΣΗΝ ΧΡΕῺ ἮΕΝ ἌΓΕΣΘΑΙ
ΠΝΟΙΗ͂Ι ΔΙΝΉΕΝΤ' ἈΝᾺ ΒΌΣΠΟΡΟΝ ἸΘΎΝΟΝΤΟ.

τὸ δοκεῖν τὴν Ἰὼ βοῦν οὖσαν διαπορεύεσθαι τὸ ἀπὸ Βυζαντίου καὶ Χαλκηδόνος διάστημα σταδίων ἐστι τοῦτον τὸν τόπον ἐκ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀσίαν διαβαίνουσαν. ἢ διὰ τὸ πάντας τοὺς στενοὺς πορθμοὺς βοσπόρους καλεῖσθαι. ἔνιοι δέ φασι τοὺς ἐπὶ τοῦ στόματος οἰκοῦντας τὸ παλαιὸν εἴ ποτε ἐθέλοιεν εἰς τὸ πέραν διαβαίνειν, σχεδίας πηγνύντας καὶ βόας ἐπιζεύξαντας ἐπὶ τούτων διαπεραιοῦσθαι· ὅθεν καὶ ὀνομάσθαι τὴν θάλασσαν. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος βόσπορος τῆς Σκυθικῆς Κιμμερικὸς προσαγορευόμενος· διὰ τὸ Κιμμερίους ἔθνος Σκυθικὸν περὶ ἐκείνους οἰκῆσαι τοὺς τόπους. οἱ δέ φασι στόμα τῆς Μαιώτιδος λίμνης στενὸν καὶ ἐπιμήκες. ἐμφερὲς τῷ κατὰ τὸ Βυζάντιον βοσπόρῳ. ἄλλως. περὶ τοῦ βοσπόρου ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς παλαιοῖς διαφόρως λέγεται. Νύμφις μὲν γάρ φησιν ἱστορεῖν Ἀκαρίωμα ὡς ἄρα Φρύγες διαπλεῦσαι βουλόμενοι τὸν πορθμὸν κατεσκεύασαν ναῦν ἔχουσαν ἐγκεχαραγμένην προτομὴν ταύρου. διαπλευσάντων δὲ αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ εἴδους τοῦ περὶ τὸ σκάφος προσαγορευθῆναι τὸ πέλαγος βόσπορον. Ἔφορος δέ φησιν ἡρπάσθαι τὴν Ἰὼ ὑπὸ Φοινίκων καὶ διακομισθῆναι εἰς Αἴγυπτον. ἀνθ' ἧς τὸν βασιλέα τῶν Αἰγυπτίων πέμψαι Ἰνάχῳ ταῦρον· τούτου λυτηκότος δὲ ἐκείνου περιιέναι αὐτοὺς παραδεικνύντας καθὸ πρότερον οὐκ ἐγίνωσκον τὸ ζῶον. τὸν δὲ τόπον προσηγορεῦσθαι δι' οὗ εἰ τὸν ταῦρον ἔχοντες ἔπλευσαν, βόσπορον.

οἱ δὲ, καθὸ ὁ φρίξος ἐπὶ κριοπρώρου σκάφους ἔπλευσεν. δύο δέ εἰσι βόσποροι. κιμμέριος καὶ θράκιος. ὁ πάλαι μύσιος καλούμενος. Ἠλιβάτου ὄρος φησίν. ἀφ᾽ οὗ ἀλιτεῖν ἐστὶ τῆς βάσεως διὰ τὸ ὕψος. ὅ ἐστιν ὑψηλὸν καὶ ἀπρόσβατον. ἐπαΐσσοντι δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐπενεχθησομένῳ. ἢ ἐφορμήσοντι. Ἀλλὰ τό γ᾽ ἔμπης· ἀλλὰ καίπερ οὕτω μέγα καὶ λάβρον ὑπάρχον τὸ κῦμα ὁμαλίζεται ἀγαθοῦ κυβερνήτου τύχοι. Ἀντιπέρην γαίῃ βιθυνίδι· διτταί εἰσι βιθυνίαι. ἡ μὲν ἐπὶ τῆς

ΕΝΘΑ ΜΕΝ ΗΛΙΒΑΤΩΙ ΕΝΑΛΙΓΚΙΟΝ ΟΥΡΕΙ ΚΥΜΑ
ΑΜΦΕΡΕΤΑΙ ΠΡΟΠΑΡΟΙΘΕΝ ΕΠΑΪΣΣΟΝΤΙ ΕΟΙΚΟΣ
ΑΙΕΝ ΥΠΕΡ ΝΕΦΕΩΝ ΗΕΡΜΕΝΟΝ. ΟΥ ΔΕ ΚΕ ΦΑΙΗΣ
ΦΕΥΞΕΣΘΑΙ ΚΑΚΟΝ ΟΙΤΟΝ. ΕΠΕΙ ΜΑΛΑ ΜΕΣΣΟΘΙ ΝΗΟΣ
ΛΑΥΡΟΝ ΕΠΙΚΡΕΜΑΤΑΙ ΥΠΕΡ ΝΕΦΕΟΣ· ΑΛΛΑ ΤΟΓ ΕΜΠΗΣ
ΣΤΟΡΝΥΤΑΙ ΕΙ ΚΕΣΘΛΟΙΟ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΡΟΣ ΕΠΑΥΡΗΙ.
ΤΩΙ ΚΑΙ ΤΙΦΥΣ ΟΙΔΕ ΔΑΗΜΟΣΥΝΗΙΣΙ ΝΕΟΝΤΟ
ΑΣΚΗΘΕΙΣ ΜΕΝ· ΑΤΑΡ ΠΕΦΟΒΗΜΕΝΟΙ. ΗΜΑΤΙ Δ᾽ ΑΛΛΩΙ
ΑΝΤΙΠΕΡΗΝ ΓΑΙΗΙ ΒΙΘΥΝΙΔΙ ΠΕΙΣΜΑΤ᾽ ΑΝΗΨΑΝ.
ΕΝΘΑ Δ᾽ ΕΠΑΚΤΙΟΝ ΟΙΚΟΝ ΑΓΗΝΟΡΙΔΗΣ ΕΧΕ ΦΙΝΕΥΣ·

εὐρώπης. ἡ δὲ ἐπὶ τῆς ἀσίας. καὶ ἡ μὲν ἐπὶ τῆς εὐρώπης περὶ σαλμυδησσὸν κεῖται ἐπὶ τῆς θράκης. ἡ δὲ ἑτέρα καθήκει ἐπὶ τὸν βόσπορον καὶ ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ πόντου. ἔστι δὲ καὶ τρίτη βιθυνία νῆσος περὶ τὸν πόντον. ἔστι δὲ ἀμφίβολον εἰς ποίαν βιθυνίαν φησὶν ἀμφοτέρων οὐσῶν ἐπὶ τὸ πέραν. ἄμεινον οὖν τὴν περὶ τὴν εὐρώπην βιθυνίαν λέγειν. τῇ γὰρ ἐπιούσῃ φησὶν ἡμέρᾳ ἐν τῇ βιθυνίᾳ τὰ ἀπόγεια ἔδησαν ὡς δῆλον ἐκ τῆς ἀσίας εἰς τὴν εὐρώπην. καὶ γὰρ ὁ φινεὺς ὡς οἱ πλεῖστοι ἐπὶ τοῦ σαλμυδησσοῦ λέγεται ᾠκηκέναι. ὅς ἐστι τῆς θράκης κατὰ τὰ ἀριστερὰ μέρη τοῦ στόματος εἰσπλέοντι. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα βιθυνία νῆσος μετὰ τὸν πόντον ἐν ᾗ ἐστιν ἀπόλλωνος ἱερόν. ἄλλως. οὐκ ἐν τῇ πέραν βιθυνίᾳ. ἀλλ᾽ ἐν τῇ τῆς θράκης ἥτις ἐστὶ τῆς εὐρώπης ὡς ἀποδέδεικται ἔνθα φινεὺς ᾤκει. Ἀγηνορίδης· ἀγήνορος γὰρ παῖς ἐστιν ὡς ἑλλάνικος. ὡς δὲ ἡσίοδος φησὶν φοίνικος τοῦ ἀγήνορος καὶ κασσιεπείας. ὁμοίως δὲ καὶ ἀσκληπιάδης. καὶ ἀντίμαχος. καὶ φερεκύδης φησίν. ἐκ γὰρ κασσιεπείας τῆς ἀράβου φοίνικι γίνονται κίλιξ καὶ φινεὺς καὶ δόρυκλος. ὁ δὲ ἀτύμνιος κατὰ μὲν ἐπίκλησιν καὶ αὐτὸς τοῦ φοίνικος παῖς δὲ ἀληθείας τοῦ διός. ἔνιοι δὲ αὐτὸν ἐν τῇ παφλαγονίᾳ βασιλεῦσαι ἱστοροῦσιν. ἥτις

ἐστὶ τῆς ἀσίας ὥς φησιν ἱππαρῖκος. ἀγηνορίδην δὲ εἶπε τὸν φινέα καθὸ ἀγήνορός ἐστι παῖς. ὁ δὲ ἡσίοδος τοῦ φοίνικος αὐτόν φησι τοῦ ἀγήνορος. πηρωθῆναι δὲ λέγουσι τὸν φινέα ὑπὸ ἡλίου, ὅτι πολυχρόνιος εἵλετο μᾶλλον εἶναι ἢ βλέπειν. ἔνιοι δὲ ἀπίθανον οἴονται τοσαύτας γενεὰς ἐζηκέναι φινέα ὥστε τοῦ φοίνικος ὄντα υἱὸν μέχρι τῶν ἀργοναυτῶν διαρκέσαι. καὶ ἑτέρου τινός φασι τὸν φινέα ἕβδομον ὄντα ἀπὸ φοίνικος τοῦ ἀγήνορος πρὸς ὃν ἀπήντησαν οἱ ἥρωες. πηρωθῆναι δὲ αὐτὸν ὅτι ἐπιβουλεύσας περσεῖ. Σοφοκλῆς δὲ ὅτι τοὺς ἐκ κλεοπάτρας υἱοὺς ἐτύφλωσεν ὤρυγθον καὶ κράμβιν. πεισθεὶς διαβολαῖς ἰδαίας τῆς αὐτοῦ μητρυιᾶς.

ΟΣ ΠΕΡΙ ΔΗ ΠΑΝΤΩΝ ὈΛΟΩΤΑΤΑ ΠΗΜΑΤ᾽ ἈΝΕΤΛΗ
ΕἼΝΕΚΑ ΜΑΝΤΟΣΥΝΗΣ, ΤΗΝ ΟἹ ΠΑΡΟΣ ἘΓΓΥΑΛΙΞΕ
ΛΗΤΟΪΔΗΣ. ΟΥ̓Δ᾽ ὌΣΣΟΝ ὈΠΙΖΕΤΟ ΚΑῚ ΔΙῸΣ ΑΥ̓ΤΟΥ͂,
ΧΡΕΙΩΝ ἈΤΡΕΚΕΩΣ ἹΕΡῸΝ ΝΟΟΝ ἈΝΘΡΩΠΟΙΣΙ.
ΤΩ͂Ι ΚΑΙ ΟἹ ΓΗ͂ΡΑΣ ΜῈΝ ἘΠῚ ΔΗΝΑΙῸΝ ἼΑΛΛΕΝ.
ἘΚ Δ᾽ ἘΛΕΤ᾽ ὈΦΘΑΛΜΩ͂Ν ΓΛΥΚΕΡῸΝ ΦΑΟΣ. ΟΥ̓ΔῈ ΓΑΝΥΣΘΑΙ
ΕἼΑ ἈΠΕΙΡΕΣΙΟΙΣΙΝ ὈΝΕΙΑΣΙΝ. ὍΣΣΑ ΟἹ ΑἸΕῚ
ΘΕΣΦΑΤΑ ΠΕΥΘΟΜΕΝΟΙ ΠΕΡΙΝΑΙΕΤΑΙ ΟἼΚΑΔ᾽ ἈΓΕΙΡΟΝ.
ἈΛΛᾺ ΔΙᾺ ΝΕΦΕΩΝ ἌΦΝΩ ΠΕΛΑΣ ἈΪΣΣΟΥΣΑΙ
ἍΡΠΥΙΑΙ. ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΧΕΙΡΩ͂Ν Τ᾽ ἈΠΟ ΓΑΜΦΗΛΗ͂ΙΣΙ
ΣΥΝΕΧΕΩΣ ἭΡΠΑΖΟΝ. ἘΛΕΙΠΕΤΟ Δ᾽ ἌΛΛΟΤΕ ΦΟΡΒΗ͂Σ
ΟΥ̓Δ᾽ ὌΣΟΝ ἌΛΛΟΤΕ ΤΥΤΘΟΝ. ἽΝΑ ΖΩΩΝ ἈΚΑΧΟΙΤΟ.
ΚΑῚ Δ᾽ ἘΠῚ ΜΥΔΑΛΕΗΝ ὈΔΜΗΝ ΧΕΟΝ. ΟΥ̓ ΔΕ ΤΙΣ ἜΤΛΗ

ὁ δὲ ἀπολλώνιός φησι πηρωθῆναι αὐτὸν καὶ πρὸς τῶν ἁρπυιῶν κακῶς πάσχειν ὅτι ἀνέδην πᾶσι καὶ διαρρήδην ἐμαντεύετο. φησὶ γάρ· οὐδ᾽ ὅσσον ὀπίζετο καὶ διὸς αὐτοῦ. Οὐδ᾽ ὅσον ὀπίζετο· οὐδὲ ἐλάχιστον τοῦ διὸς αὐτοῦ ἐπεστρέφετο τὰ θεῖα ἐνθυμήματα πᾶσιν ἐμφαίνων. λέγων γὰρ πάντα τὸν νοῦν τοῖς ἀνθρώποις οὐδὲ μίαν χρείαν αὐτοῦ τῶν θεῶν κατελίμπανεν. ὅτι δὲ ἦρχεν ὁ φινεὺς μέχρι τοῦ βοσπόρου θρᾳκῶν πάντων τῶν ἐν τῇ ἀσίᾳ εἰσὶ δὲ οὗτοι βιθυνοί τε καὶ παφλαγόνες φερεκύδης ἐν τῇ ς φησί. πεπηρῶσθαι δὲ φινέα φησὶν ἡσίοδος ἐν μεγάλαις ἠοίαις, ὅτι φρίξῳ τὴν ὁδὸν ἐμήνυσεν. ἐν δὲ τῷ γ καταλόγῳ ἐπειδὴ τὸν μακρὸν χρόνον τῆς ὄψεως προέκρινεν. παῖδας δὲ αὐτοῦ φασι γενέσθαι μαριανδυνὸν καὶ θυνὸν καὶ ἀπὸ μὲν θυνοῦ θυνίδα. ἀπὸ δὲ μαριανδυνοῦ μαριανδυνίαν προσαγορευθῆναι λέγουσιν. ὀνείατα δέ φησι τὰ σιτία καὶ βρώματα. μυδαλέην δὲ τὴν μυσαράν.

Μὴ καὶ λευκανίην. οἱ μὲν τὸ ἀπηρτημένον τοῦ γαργαρεῶνος ἀπέδωκαν· Ἀμερίας δὲ τὸν λαιμὸν καὶ τὸν βρόγχον· Ἐπήισεν· ἀντὶ τοῦ ᾔσθετο. θέσφατον δὲ τὸ εἱμαρμένον· Ὧν οἱ ἰόντων. ὧν ἐλθόντων εἵμαρτο αὐτῷ ἐκ Διὸς ὄνασθαι τῶν ἐδεσμάτων ὧν προσφέροιτο· Ἀκήριον· ὡς ἄψυχον ὀνειράτιον. διὰ τὸ καταλελεπτύνθαι ὑπὸ τῆς νόσου· Ῥικνοῖς· ἀντὶ τοῦ ῥοικοῖς· Πίνῳ τέ οἱ. τῷ δὲ ῥύπῳ ὁ αὐσταλέος καὶ κατεσκληκὼς αὐτοῦ χρὼς ἐρρυπαίνετο. τὴν δὲ σὺν συναπτέον τῷ ἔεργον ἵν' ᾖ. οἱ ῥινοὶ δὲ μόνοι ξυνεῖχον τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ. ῥινὸς δέ ἐστι τὸ δέρμα· Κάρος· κάρος δὲ αὐτὸν κατέσχεν. τουτέστι σκότωσις. τὴν δὲ γῆν διὰ τὴν σκοτωδινίαν ᾤετο φέρεσθαι. ὡσεὶ εἶπεν ὅτι ᾤετο τὴν γῆν ἐπικεῖσθαι ἑαυτῷ· Ἀβληχρῷ. ἀσθενοποιῷ ἢ ἀσθενεῖ κατὰ στέρησιν τοῦ βληχροῦ. ὁ δὲ νοῦς. ὑπὸ τῆς λεπτῆς ἐκείνης διὰ τὴν σκότωσιν καταφορᾶς ἔκειτο ἄφωνος. κώματι δὲ ὕπνῳ ἐκλύσει. καί ἐστι κατὰ συγκοπὴν ἀπὸ τοῦ κοίμημα. ὡς οἴμημα οἶμα. καὶ δώμημα. δῶμα. καὶ τροπῇ τῆς οι. διφθόγγου εἰς ω. κῶμα· Περισταδόν. ἀντὶ τοῦ περιέστησαν συναθροισθέντες ἐπ' αὐτόν. καὶ ἔταφον, ἀντὶ τοῦ ἐξεπλάγησαν· Ἐξ ὑπάτοιο στήθεος οἷον ἐξ ἄκρου καὶ ἐκ βάθους διὰ τὸ ἀσθενῆ ἀναπνεῖν τε καὶ λαλεῖν οὐ δυνάμενος·

ΜῊ ΚΑῚ ΛΕΥΚΑΝΊΗΝΔΕ ΦΟΡΕΥΜΈΝΟΣ. ἈΛΛ' ἌΡΌ ΤΗΛΟῦ
ἘΣΤΗΏΣ. ΤΟῖΟΝ ΟἹ ἈΠΈΡΝΕΕ ΛΕΙΨΑΝΑ ΔΑΙΤΌΣ.
ΑΥΤΙΚΑ Δ' ΕἸΣΑΐΩΝ ἘΝΟΠῊΝ ΚΑῚ ΔΟῦΠΟΝ ὉΜΊΛΟΥ.
ΤΟΎΣΔ' ΑΥΤΟΎΣ ΠΑΡΙΌΝΤΑΣ ἘΠΉΙΣΕΝ· ὯΝ ΟἹ ἸΌΝΤΩΝ
ΘΈΣΦΑΤΟΝ ἘΚ ΔΙῸΣ ἯΕΝ ἙῆΣ ἈΠΟΝΆΣΘΑΙ ἘΔΩΔῆΣ.
ὈΡΘΩΘΕῚΣ Δ' ΕΥΝῆΘΕΝ ἈΚΉΡΙΟΝ ἨΎΤ' ὌΝΕΙΡΟΝ
ΒΆΚΤΡΩι ΣΚΗΠΤΌΜΕΝΟΣ ῬΙΚΝΟῖΣ ΠΟΣῚΝ ᾖΕ ΘΎΡΑΖΕ
ΤΟΊΧΟΥΣ ἈΜΦΑΦΌΩΝ. ΤΡΈΜΕ Δ' ἍΨΕΑ ΝΙΣΣΟΜΈΝΟΙΟ
ἈΔΡΑΝΊΗι ΓΉΡΑΙ ΤΕ. ΠΊΝῼ ΤΈ ΟἹ ΑὐΣΤΑΛΈΟΣ ΧΡῺΣ
ἘΣΚΛΉΚΕΙ ῬΙΝΟῚ ΔῈ ΣῪΝ ὈΣΤΈΑ ΜΟῦΝΟΝ ἜΕΡΓΟΝ.
ἘΚ Δ' ἘΛΘῺΝ ΜΕΓΆΡΟΙΟ ΚΑΘΈΖΕΤΟ ΓΟῦΝΑ ΒΑΡΥΝΘΕῚΣ
ΟὐΔΟῦ ἘΠ' ΑὐΛΕΊΟΙΟ. ΚΆΡΟΣ ΔΈ ΜΙΝ ἈΜΦΕΚΆΛΥΨΕΝ
ΠΟΡΦΎΡΕΟΣ. ΓΑῖΑΝ ΔῈ ΠΈΡΙΞ ἘΔΌΚΗΣΕ ΦΈΡΕΣΘΑΙ
ΝΕΙΌΘΕΝ ἈΒΛΗΧΡῷ Δ' ἘΠῚ ΚΏΜΑΤΙ ΚΈΚΛΙΤ' ἌΝΑΥΔΟΣ.
ΟἹ ΔΈ ΜΙΝ ὩΣ ΕἼΔΟΝΤΟ, ΠΕΡΙΣΤΑΔῸΝ ἨΓΕΡΈΘΟΝΤΟ·
ΚΑῚ ΤΆΦΟΝ. ΑὐΤᾺΡ Ὁ ΤΟῖΣΙ ΜΆΛΑ ΜΌΛΙΣ ἘΞ ὙΠΆΤΟΙΟ

τὸ δὲ μόλις οὐδὲν ἕτερον, ἢ τὸ τῆς νόσου σφοδρὸν καὶ μέγα αἰνίττεται. διονύσιος δὲ ἐν τοῖς ἀργοναύταις φησὶν ἀναιρεθῆναι τὸν φινέα ὑπὸ ἡρακλέους, ἰδόντος τοὺς παῖδας ἐν ἐρημίᾳ καὶ μαθόντος ὅτι ὑπὸ φινέως ἦσαν ἐκβεβλημένοι κατὰ διαβολὴν σκυθικῆς γυναικὸς ἣν γεγαμήκει ὁ φινεὺς παραιτησάμενος κλεοπάτραν. γεγόνει δὲ τοῦ φινέως καὶ πρεσβύτης κατήγορος παρὰ τῷ ἡρακλεῖ. διόπερ ἡρακλῆς ἀναζητήσας εὑρὼν τοὺς παῖδας, κατήγαγεν εἰς τὴν πατρῴαν οἰκίαν. φινέα δὲ ἀνιστάμενον καὶ θελήσαντα καταρρῖψαι τὸν

ΣΤΗΘΕΟΣ ἈΜΠΝΕΥΣΑΣ· ΜΕΤΕΦΩΝΕΕ ΜΑΝΤΟΣΥΝῌΣΙ·
ΚΛΥ͂ΤΕ ΠΑΝΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΦΕΡΕΣΤΑΤΟΙ. ΕἸ ἘΤΕΟΝ ΔΗ
ΟἼΔ᾽ ὙΜΕΙ͂Σ· ΟὟΣ ΔΗ ΚΡΥΕΡῌ ΒΑΣΙΛΗ͂ΟΣ ἘΦΕΤΜῌ
ἈΡΓΩΗΣ ἘΠΙ ΝΗΟΣ ἊΓΕΙ ΜΕΤᾺ ΚΩ͂ΑΣ ἸΗΣΩΝ·
ὙΜΕΙ͂Σ ἈΤΡΕΚΕΩΣ ἜΤΙ ΜΟΙ ΝΟΟΣ ΟἾΔΕΝ ἝΚΑΣΤΑ
ᾟΣΙ ΘΕΟΠΡΟΠΙῌΣΙ. ΧΑΡΙΝ ΝΥ ΤΟΙ Ὦ ἈΝΑ ΛΗΤΟΥ͂Σ
ΥἹΕ, ΚΑῚ ἈΡΓΑΛΕΟΙΣΙΝ ἈΝΑΠΤΟΜΑΙ ἘΝ ΚΑΜΑΤΟΙΣΙΝ
ἹΚΕΣΙΟΥ ΠΡῸΣ ΖΗΝΟΣ, ὍΤΙΣ ῬΙΓΙΣΤΟΣ ἈΛΙΤΡΟΙ͂Σ
ἈΝΔΡΑΣΙ ΦΟΙΒΟΥ Τ᾽ ἈΜΦῚ ΚΑῚ ΑΥ̓ΤΗ͂Σ ΕἽΝΕΚΕΝ ἭΡΗΣ
ΛΙΣΣΟΜΑΙ ᾟΣ ΠΕΡΙ· ἈΛΛᾺ ΘΕΩ͂Ν ΜΕΜΒΛΕΣΘΕ ΚΙΟΝΤΕΣ·
ΧΡΑΙΣΜΕΤΕ ΜΟΙ· ῬΥΣΑΣΘΕ ΔΥΣΑΜΜΟΡΟΝ ἈΝΕΡΑ ΛΥΜΗΣ.

ἕτερον τῶν παίδων, λακτίσας ὁ ἡρακλῆς ἀπέκτεινεν. ἴστρος δέ φησι τὸν αἰήτην γνόντα ὅτι τοὺς φρίξου υἱοὺς εἴη σεσωκὼς ταῖς μαντείαις, καταράσασθαι αὐτῷ. τὸν δὲ ἥλιον ἐπακούσαντα πηρῶσαι. Ὑμεῖς ἀτρεκέως. λείπει τὸ ἐστέ. ὁ δὲ λόγος· ἔτι μοι νόος διὰ τῆς ἐμῆς μαντείας ἕκαστα οἶδεν. διὰ δὲ τούτου οὐδὲν ἕτερον, ἢ τὴν τέχνην ἐπαγγελλόμενος, λέληθεν ὡς αὐτοὺς εἰς συμμαχίαν παρακαλεῖ. Χάριν νύ τοι ὦ ἄνα· ἀναφέρω σοι χάριν καίπερ ὢν ἐν κακοῖς· ὁ καὶ ἐναντιωματικὸς ἀντὶ τοῦ καίπερ. Ὅτις ῥίγιστος· ὅστις φοβερός ἐστι τοῖς ἁμαρτάνουσιν εἰς ἱκέτας. κυρίως δὲ πρὸς τὰ ὑποκείμενα οὐ ξενίου διός, ὅσα ἂν ἱκεσίου μέμνηται. ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὡς ἱκέτης ἐστὶ τῶν ἡρώων διὰ τὴν κατεπείγουσαν χρείαν. Φοίβου τ᾽ ἀμφί· τοῦτο ἢ ὡς μάντις ἢ ὡς αἴτιον τοῦ πλούτου θεὸν γεγονότα φασίν. Χραίσμετέ μοι. βοηθεῖτέ μοι. τὸ γὰρ χραισμεῖν κλιτόριοι λέγουσι τὸ ἐπαρκεῖν. ἀπὸ βαρυτόνου δὲ κέκλικε τοῦ χραίσμω. ὡς βαίνω βαίνετε. τὸ γὰρ περισπώμενον χραισμεῖτε. Ἄλλως· τὸ ἀντὶ τοῦ χραισμεῖν ἐπαμεῖν ἢ παραμένειν λαμβάνουσι κλιτόριοι· κοινῶς δὲ τὸ βοηθεῖν·

Ἀμήρυτον· γράφεται καὶ ἀμήρυον· τὸ τέλος τὸ ἀτέλεστον καὶ διηνεκῶς ἐπιμένον ἀπείρατον ἢ τὸ τέλος μὴ ἔχον. λέγει δὲ τὸ θάνατον μὴ ἔχον. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μηρυομένων ἐρίων. Πρὸς δ' ἔτι πικρότατον· πλέον τὸ πάθος ποιῆσαι βουλόμενος, ἀπ' αὐτοῦ τοῦ πάθους ἤρξατο. ὁ δὲ νοῦς· πρὸς δὲ τοῖς ἄλλοις κακοῖς πικρότατον ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ ἐπικρέμαται. Ἀφράστοιο δὲ ἀνεπιγνώστου· ἀπροοράτου ἀδήλου. Ἀλλά κε ῥεῖα· οὕτω ταχέως ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ἔρχονται. κακῶς δὲ τὸ ἑὸν τέθεικεν· ἀντὶ τοῦ ἐμὸν εἰπών. Μεμηλώς· φροντίζων· τοῦτο δὲ δαιμονίως εἶπεν· οὐ γὰρ ἔφη

ΜΗ ΔΕ Μ' ἈΚΗΔΕΙΗ͂ΣΙΝ ἈΦΟΡΜΗΘΕ͂ΝΤΕ ΛΙΠΌΝΤΕΣ

ΑΥ̓ΤΩΣ. ΟΥ̓ ΓᾺΡ ΜΟΥ͂ΝΟΝ ἘΠ' ὈΦΘΑΛΜΟΙ͂ΣΙΝ ἘΡΙΝΝΥ͂Σ

ΛᾺΞ ἘΠΈΒΗ. ΚΑῚ ΓΗ͂ΡΑΣ ἈΜΉΡΥΤΟΝ ἘΣ ΤΈΛΟΣ ἝΛΚΩ.

ΠΡῸΣ Δ' ἜΤΙ ΠΙΚΡΌΤΑΤΟΝ ΚΡΈΜΑΤΑΙ ΚΑΚῸΝ ἌΛΛΟ ΚΑΚΟΙ͂ΣΙΝ.

ἍΡΠΥΙΑΙ ΣΤΌΜΑΤΟΣ ΜΟΙ ἈΦΑΡΠΆΖΟΥΣΙΝ ἘΔΩΔῊΝ

ἜΚΠΟΘΕΝ ἈΦΡΆΣΤΟΙΟ ΚΑΤΑΪΣΣΟΥΣΑΙ ὈΛΈΘΡΟΥ.

ἼΣΧΩ Δ' ΟΥ̓́ΤΙΝΑ ΜΗ͂ΤΙΝ ἘΠΊΡΡΟΘΟΝ. ἈΛΛΆ ΚΕ ῬΕΙ͂Α

ΑΥ̓ΤῸΣ ἘΜῸΝ ΛΕΛΆΘΟΙΜΙ ΝΌΟΝ, ΔΌΡΠΟΙΟ ΜΕΜΗΛΏΣ,

Ἢ ΚΕΊΝΑΣ. ὯΔ' ΑἾΨΑ ΔΙΗΈΡΙΑΙ ΠΟΤΈΟΝΤΑΙ.

ΤΥΤΘῸΝ Δ' ἪΝ ἌΡΑ ΔΉ ΠΟΤ' ἘΔΗΤΎΟΣ ἌΜΜΙ ΛΊΠΩΣΙ.

ΠΝΕΙ͂ ΤΌΔΕ ΜΥΔΑΛΈΟΝ ΤΕ ΚΑῚ ΟΥ̓ ΤΛΗΤῸΝ ΜΈΝΟΣ ὈΔΜΗ͂Σ.

ΟΥ̓́ ΚΈ ΤΙΣ ΟΥ̓ΔῈ ΜΊΝΥΝΘΑ ΒΡΟΤΩ͂Ν ἌΝΣΧΟΙΤΟ ΠΕΛΆΣΣΑΣ.

ΟΥ̓Δ' ΕἼ ΟἹ ἈΔΆΜΑΝΤΟΣ ἘΛΗΛΆΜΕΝΟΝ ΚΈΑΡ ΕἼΗ.

ἈΛΛΆ ΜΕ ΠΙΚΡῊ ΔΗ͂ΤΑ ΚΕ ΔΑΙΤῸΣ ἘΡΊΣΧΕΙ ἈΝΆΓΚΗ

ΜΊΜΝΕΙΝ. ΚΑῚ ΜΊΜΝΟΝΤΑ ΚΑΚΗ͂Ι ἘΝ ΓΑΣΤΈΡΙ ΘΈΣΘΑΙ.

ΤᾺΣ ΜῈΝ ΘΈΣΦΑΤΌΝ ἘΣΤΙΝ ἘΡΗΤΥ͂ΣΑΙ ΒΟΡΈΑΟ

ΥἹΈΑΣ. ΟΥ̓Δ' ὈΘΝΕΙ͂ΟΙ ἈΛΑΛΚΉΣΟΥΣΙΝ ἘΌΝΤΕΣ.

εὐωχούμενος ἢ ἐσθίων, ἀλλὰ μόνον φροντίδα τροφῆς ἔχων, ἵνα τὸ πάθος ἐπαίρῃ. Ἐληλάμενον· ἀντὶ τοῦ κεχαλκευμένον. ὁ ἀδάμας δὲ καὶ στερεοῦ σιδήρου εἶδος. Ἀλλά με πικρή· ἡ συλλαβὴ ἡ ... τὸ δὲ πρὸς πλείονα ἔμφασιν. οἱ ὁμοίως οὐ μόνον φέρειν τὴν ὀδμήν, ἀλλὰ καὶ ἑδραίως μένειν διὰ τὸ τυφλωθῆναι ἤδη, ἀεὶ δὲ δεῖσθαι πάντοτε τροφῆς. Τὰς μὲν θέσφατον· τὰς ἁρπυίας. τὸ δὲ θέσφατον, σφόδρα ἀναγκαίως ἐχρήσατο ὥσπερ εἰ καὶ κατὰ ἀνάγκην ὑπὸ τῶν βορεαδῶν ἀναιρεθῆναι. Οὐδ' ὀθνεῖοι· οὐκ ἀλλότριοι δὲ ὄντες μοι βοηθήσουσιν. ὅτι δὲ ἡ συγγένεια προθυμοτέρους πάντας πρὸς τὰς εὐεργεσίας ποιεῖ καὶ Εὐριπίδης

φησίν. ἰδικόν τι τὸν νόμον τιμᾶν ἀεί. Τῶν δὲ κασιγνήτην· Κλεοπάτρα Βορέου καὶ Ὠρειθυίας θυγάτηρ ἀδελφὴ τῶν περὶ Ζήτην καὶ Κάλαϊν ἣν ἔσχε μὲν ὁ Φινεύς· γεγόνασι δὲ αὐτῷ παῖδες Ὄρυθος καὶ Κράμβις. Περὶ δ' αὖτε δύω· ἴσως διὰ τὴν συγγένειαν τοὺς Βορεάδας πλέον οἰκτείρειν φησίν. Ἀσχαλόωντος· δυσφοροῦντος. συγῶρον σημαίνομεν καὶ τὸ μισητὸν καὶ τὸ ἐπίφοβον· ἐνταῦθα δὲ ἴσως τὸ ἐπίφοβον. Ἦ ῥα θεοὺς ὀλοῇσιν· ἆρα διὰ τοὺς θεοὺς ἠσέβησας καὶ ἡμάρτες ἀφραδίᾳ ἢ κακοτεχνίᾳ τινί. γράφεται γὰρ καὶ ἀτραπίῃσιν· ὅ ἐστιν ἐκτραπῶς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ· παρὰ τὴν ἀτραπόν. ἥ ἐστιν ὁδός.

ΕΙ ΔΗ ΕΓΩΝ Ο ΠΡΙΝ ΠΟΤΕΡΙΚΛΥΤΟΣ ΑΝΔΡΑΣΙ ΦΙΝΕΥΣ

ΟΛΒΩΙ ΜΑΝΤΟΣΥΝΗΙ ΤΕ. ΓΑΤΗΡ ΔΕ ΜΕ ΓΕΙΝΑΤ ΑΓΗΝΩΡ.

ΤΩΝ ΔΕ ΚΑΣΙΓΝΗΤΗΝ ΟΤ ΕΝΙ ΘΡΗΚΕΣΣΙΝ ΑΝΑΣΣΟΝ

ΚΛΕΙΟΠΑΤΡΗΝ ΕΔΝΟΙΣΙΝ ΕΜΟΝ ΔΟΜΟΝ ΗΓΟΝ ΑΚΟΙΤΙΝ.

ΙΣΚΕΝ ΑΓΗΝΟΡΙΔΗΣ· ΑΔΙΝΟΝ ΔΕΛΕ ΚΗΔΟΣ ΕΚΑΣΤΟΝ.

ΗΡΩΩΝ. ΓΕΡΙ ΔΑΥΤΕ ΔΥΩ ΥΙΑΣ ΒΟΡΕΑΟ.

ΔΑΚΡΥ ΔΟΜΟΡΞΑΜΕΝΩ ΣΧΕΔΟΝ ΗΛΥΘΟΝ. ΩΔΕ ΤΕΕΙΠΕ

ΖΗΤΗΣ ΑΣΧΑΛΟΩΝΤΟΣ ΕΛΩΝ ΧΕΡΙ ΧΕΙΡΑ ΓΕΡΟΝΤΟΣ.

Α ΔΕΙΛ ΟΥΤΙΝΑ ΦΗΜΙ ΣΕΘΕΝ ΣΤΥΓΕΡΩΤΕΡΟΝ ΑΛΛΟΝ

ΕΜΜΕΝΑΙ ΑΝΘΡΩΠΩΝ. ΤΙ ΝΥ ΤΟΙ ΤΟΣΑ ΚΗΔΕ ΑΝΗΠΤΑΙ.

Η ΡΑ ΘΕΟΥΣ ΟΛΟΗΙΣΙ ΓΑΡΗΛΙΤΕΣ ΑΦΡΑΔΙΗΙΣΙ

ΜΑΝΤΟΣΥΝΑΣ ΔΕΔΑΩΣ. ΤΩΙ ΤΟΙ ΜΕΓΑ ΜΗΝΙΟΩΣΙΝ.

ΑΜΜΙ ΓΕ ΜΗΝ ΝΟΟΣ ΕΝΔΟΝ ΑΤΥΖΕΤΑΙ ΙΕΜΕΝΟΙΣΙ

ΧΡΑΙΣΜΕΙΝ. ΕΙ ΔΗ ΓΡΟΧΝΥ ΓΕΡΑΣ ΤΟΔΕ ΠΑΡΘΕΤΟ ΔΑΙ-

ΝΩΙΝ. ΑΡΙΖΗΛΟΙ ΓΑΡ ΕΡΙΧΘΟΝΙΟΙΣΙΝ ΕΝΙΠΑΙ ΜΩΝ

ΑΘΑΝΑΤΩΝ. ΟΥΔ ΑΝ ΠΡΙΝ ΕΡΗΤΥΣΑΙΜΕΝ ΙΟΥΣΑΣ

ΑΡΓΥΙΑΣ ΜΑΛΑ ΓΕΡ ΛΕΛΙΗΜΕΝΟΙ ΕΣΤΑΝ ΟΜΟΣΣΗΙΣ.

Τὸ δεδαὼς τὸ μαθὼν μᾶλλον ἢ τὸ διδάσκειν σημαίνει· διὰ γοῦν τὸ μαθεῖν σε φησὶ τὴν μαντικὴν καὶ μαντεύεσθαι παρὰ τὴν τῶν θεῶν γνώμην ἡμαρτες εἰς τοὺς θεούς. ἀτύζεται· ἀντὶ τοῦ φοβεῖται. Εἰ δὴ· εἴπερ παρέθετο ἡμῖν ταύτην τὴν τιμὴν ἀπαραιτήτως τὸ δαιμόνιον ὥστε σοι βοηθῆσαι. ὁ δὲ λόγος καθ' ὑπερβατὸν ἵν' ᾖ οὕτως· ἄμμι γε μὴν νόος ἔνδον ἀτύζεται ἱεμένοισι χραισμεῖν· ἀρίζηλοι γὰρ ἐπιχθονίοισιν ἀθανάτων ἐνιπαί· εἰ δὴ πρόχνυ γέρας τόδε πάρθετο δαίμων. ἄλλως· ἡμεῖς δὲ εἰ οὕτως ἔχομεν παρὰ τοῦ δαιμονίου τὸ γέρας, δεδοίκαμεν μὴ ἄρα χαλεπὴν τὸ θεῖον.

Θεοῖς ἀπὸ θυμοῦ ἔσεσθαι. ὅτι γὰρ τὸ τοῖς ἀσεβέσι συμβοηθεῖν εἰς τοὺς θεοὺς ἔχει ἀσέβειαν, καὶ εὐριπίδης φησίν· ὡς οὖν ἂν ἴδῃς μενέλεως, τοῖσιν θεοῖς μὴ πράσσ' ἐναντία ὠφελεῖν μὲν τὸν θέλων. ἀσεβὴς γάρ τις εἶναι δοκεῖ παρ' αὐτῷ ὁ ὀρέστης. Κενὰς γλήνας ἔφη τοὺς κενοὺς καὶ τυφλοὺς ὀφθαλμούς. Ἴστω λητοῦς υἱός· τὸν ὅρκον εἴληφε παρὰ τοῦ ποιητοῦ. οὐ μὰ γὰρ ἀπόλλωνα διῒ φίλον. ἐπέβαλλε γὰρ μάντει εἰς πίστιν ἄγοντι τὸν προστάτην αὐτοῦ τῆς τέχνης ὀμνύειν θεόν. Καὶ τόδ' ἐπ' ὀφθαλμῶν ἀλαόν. γράφεται καὶ ὀλοόν. κατηγοροῦσι τινὲς τοῦ ἀπολλωνίου, ὡς οὐκ εὖ τὸν ὅρκον τοῦτον εἰσαγηοχότος. ὀμνύει γὰρ καθ' ὧν κινδυνεῦσαι οὐ δύναται. ῥητέον δὲ ὅτι ἐμπαθέστερος γίνεται ὁ ὅρκος ὅταν τις κατὰ τῆς ἰδίας ὀμνύῃ συμφορᾶς. οὐ μὰ ζῆν' ἀγέλαε καὶ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο. καὶ δημοσθένης· μὰ τοὺς ἐν μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας καὶ τοὺς ἐν πλαταιαῖς παραταξαμένους. ἔθος οὖν ἀρχαῖον πρῶτον θεοὺς ὀμνύναι· εἶτα ἐπάγειν καὶ τὰς ἰδίας συμφοράς. Καὶ τόδ' ἐπ' ὀφθαλμῶν ἀλαὸν νέφος φησὶ τὸ τυφλὸν νέφος καὶ ἡ ἐπικειμένη μοι ἀχλύς. ὥστε τὸ ἀλαὸν οὐ παθητικῶς ἀλλ' ἐνεργητικῶς μόνον κεῖται. οὐ γὰρ τὸ τυφλὸν ἀλλὰ τὸ τύφλωσιν ἐμποιοῦν σημαίνει. Οἳ μηδ' ὧδε· οἱ μηδὲ οὕτως ὡς ἐπιόρκῳ εὐμενεῖς εἴησαν· παρὰ τὸ ὁμηρικόν· εἰ δέ τι τούτων ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν. Κουρότεροι· τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ τοῦ ἀπολελυμένου κεῖται τὸ κοῦροι. καὶ ἡμεῖς πολλάκις λέγομεν νεώτεροί εἰσιν, ἀντὶ τοῦ νέοι. καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ· δεξιτερὴν ἕλω χεῖρα. ἀντὶ τοῦ δεξιάν. Πεπονήατο· πρὸς τὴν τῶν νέων σπουδὴν καὶ ταχυτῆτα τὸ πεπονήατο. οἷον ἐνεργῶς ἐποίουν, ἡτοίμαζον.

ΜῊ ΜῈΝ ΤΟῖΟ Γ᾽ἝΚΗΤΙ ΘΕΟῖΣ ἈΠῸ ΘΥΜΟῦ ἜΣΕΣΘΑΙ.
ὮΣ ΦΆΤΟ. ΤΟῦ Δ᾽ Ὁ ΔΙΟῪΣ ΚΕΝΕᾺΣ Ὁ ΓΕΡΑΙῸΣ ἈΝΈΣΧΕ
ΓΛΉΝΑΣ ἈΜΠΕΤΆΣΑΣ. ΚΑῚ ἈΜΕΊΨΑΤΟ ΤΟῖΣ Δ᾽ ἘΠΈΕΣΣΙ.
ΣΊΓΑ, ΜΉ ΜΟΙ ΤΑῦΤΑ ΝΌῼ ἘΝΙ ΒΆΛΛΕΟ ΤΈΚΝΟΝ.
ἼΣΤΩ ΛΗΤΟῦΣ ΥἹΌΣ. ὅ ΜΕ ΠΡΌΦΡΩΝ ἘΔΊΔΑΞΕ
ΜΑΝΤΟΣΎΝΑΣ. ἼΣΤΩ ΔῈ ΔΥΣΏΝΥΜΟΣ ἥ Μ᾽ἜΛΑΧΕ ΚῊΡ.
ΚΑῚ ΤΌ Δ᾽ἘΠ᾽ ὈΦΘΑΛΜῶΝ ἈΛΑῸΝ ΝΈΦΟΣ. ΟἹ Θ᾽ ὙΠΈΝΕΡΘΕΝ
ΔΑΊΜΟΝΕΣ, ΟἽ ΜῊ Δ᾽ ὯΔΕ ΘΑΝΌΝΤΙ ΠΕΡ ΕὐΜΕΝΈΟΙΕΝ,
ὩΣ ΟὔΤΙΣ ΘΕΌΘΕΝ ΧΌΛΟΣ ἜΠΕΤΑΙ ΕἽΝΕΚ᾽ ἈΡΩΓῆΣ.
ΤῲΙ ΜΈΝ, ἘΠΕΙΘ᾽ ὍΡΚΟΙΣΙΝ ἈΛΑΛΚΈΜΕΝ ΜΕΝΈΑΙΝΟΝ.
ΑἾΨΑ ΔῈ ΚΟΥΡΌΤΕΡΟΙ ΠΕΠΟΝΉΑΤΟ ΔΑῖΤΑ ΓΈΡΟΝΤΙ

Ἐλώριον δὲ, ἀναίρεμα· ἅρπαγμα ἢ βρῶμα. λοίσθιον δὲ, ἔσχατον. τὸ δὲ ἐπεσσυμένας πρὸς τὴν ἀθρόαν πτῆσιν τῶν ἁρπυιῶν εἴρηται. Ἀδευκέας· ἀπροσδοκήτους ἢ πικράς. δεῦκος γὰρ τὸ γλυκύ. Ἀπρόφατοι· ἀντὶ τοῦ ἀπρόορατοι ἀπροφάσιστοι· οἷον ἄνευ προφάσεως καὶ ἐποχῆς καὶ ὑπερθέσεως. παρὰ τὸ μὴ τοῖς προφασιζομένοις παρέπεσθαι ὑπέρθεσις. Κλαγγῇ μαιμώωσαι· ὁρμῶν μετὰ κλαγγῆς ἐπιθυμοῦσαι τῆς τροφῆς. τοῦτο δὲ ὡς ἐπὶ ὀρνέων ἁρπακτικῶν. καὶ γὰρ ἐκεῖναι πρὸ τῆς ἁρπαγῆς κλάζειν φιλεῖ. καὶ τὸ μεσσηγὺς κατὰ ἀθρόαν ἐπί-

ΛΟΙΣΘΙΟΝ ἉΡΠΥΊΗΙΣΙΝ ἘΛΏΡΙΟΝ. ἘΓΓΥΘΙ Δ' ἌΜΦΩ
ΣΤῆΣΑΝ, ἽΝΑ ΞΙΦΈΕΣΣΙΝ ἘΠΕΣΣΥΜΈΝΑΣ ἘΛΆΣΕΙΑΝ.
ΚΑῚ ΔῊ ΤᾺ ΠΡΏΤΙΣΘ' Ὁ ΓΈΡΩΝ ἜΨΑΥΕΝ ἘΔΩΔῆΣ,
ΑἾΨ' ἌΦΑΡ ἨΎΤ' ἌΕΛΛΑΙ ἈΔΕΥΚΈΕΣ Ἢ ΣΤΕΡΟΠΑῚ ὭΣ
ἈΠΡΌΦΑΤΟΙ ΝΕΦΈΩΝ ἘΞΆΛΜΕΝΑΙ ἘΣΣΕΎΟΝΤΟ
ΚΛΑΓΓῆΙ ΜΑΙΜΏΩΣΑΙ ἘΔΗΤΎΟΣ. ΟἹ Δ' ἘΣΙΔΌΝΤΕΣ
ἭΡΩΕΣ ΜΕΣΣΗΓῪΣ ἈΝΊΑΧΟΝ. ΑἹ Δ' ἍΜ' ΑΥΤῆΙ
ΠΆΝΤΑ ΚΑΤΑΒΡΏΞΑΣΑΙ ὙΠῈΡ ΠΌΝΤΟΙΟ ΦΈΡΟΝΤΟ
ΤῆΛΕ ΠΑΡΈΞ· ὈΔΜῊ ΔῈ ΔΥΣΆΣΧΕΤΟΣ ΑὖΘΙ ΛΈΛΕΙΠΤΟ.
ΤΆΩΝ Δ' ΑὖΚΑΤΌΠΙΣΘΕ ΔΎΩ ὙΙΕΣ ΒΟΡΈΑΟ
ΦΆΣΓΑΝ' ἘΠΙΣΧΌΜΕΝΟΙ ὈΠΊΣΩ ΘΈΟΝ. ἘΝ ΓᾺΡ ἝΗΚΕΝ
ΖΕῪΣ ΜΈΝΟΣ ἈΚΆΜΑΝΤΟΝ ΣΦΙΝ· ἈΤᾺΡ ΔΙῸΣ ΟὐΚ ἊΝ ἘΠΈ-
ΣΘΗΝ ΝΌΣΦΙΝ, ἘΠΕῚ ΖΕΦΎΡΟΙΟ ΠΑΡΑΐΣΣΕΣΚΟΝ ἈΈΛΛΑΣ
ΑἸῈΝ ὍΤ' ἘΣ ΦΙΝῆΑ ΚΑῚ ἘΚ ΦΙΝῆΟΣ ἼΟΙΕΝ.

πτησιν κατὰ τάχος ἀναφέρεται. Καταβρώξασαι· καταφαγοῦσαι. ἀπὸ τοῦ βιβρώσκω κατενεχθέν. Ὑπὲρ πόντοιο· ὅτι διὰ τοῦ αἰγαίου πόντου καὶ τοῦ σικελικοῦ αὐτὰς ἐδίωκον, φερεκύδης ἐν ἕκτῃ φησί. Φάσγαν' ἐπισχόμενοι· τὰ ξίφη ἐν χεροῖν ἔχοντες παραπλησίως ἔτρεχον ὀπίσω αὐτῶν. Ἀτὰρ Διὸς οὐκ ἂν ἐπέσθην· οὐ γὰρ ἄν φησι χωρὶς τοῦ Διὸς ταῖς ἁρπυίαις ἠκολούθησαν. Ἐπεὶ ζεφύροιο· ἤτοι ταχίονα δὲ τῶν πνοῶν τοῦ λιβός. ἢ ἐς τὰς πνοὰς ἔτρεχον ὡς ἡσίοδος φησίν. ἐπεὶ πάντοτε αἱ ἅρπυιαι καὶ τὰς τοῦ ζεφύρου ἀέλλας παρεπέτοντο εἴ ποτε εἰς τὰ τοῦ φινέως ἔρχοιντο ἢ ἐκεῖθεν ὑπαναχωροῖεν. Ἄλλως· αἱ τῶν ἀνέμων συστροφαὶ πνοῶν εἰσὶ ταχύτεραι. συμβαίνει μὲν γὰρ τὴν πνοὴν παρατείνεσθαι καὶ βραδύνειν. ἡ δὲ ἄελλα ταχυτέρα καὶ κουφοτέρα ἐπὶ τῆς πνοῆς εὐχόλως. διὰ δὲ τοῦ ζεφύρου ἐμνήσθη. ταχύτατος γάρ ἐστιν ὁ ζέφυρος τῶν λοιπῶν ἀνέμων

ὡς καὶ ὅμηρος· Νῶϊ δὲ καί κεν ἅμα πνοιῇ ζεφύροιο θέοιμεν· Τόν περ ἐλαφρότατόν φάσ᾽ ἔμμεναι· Ἠὲ πρόκας· ζῶόν τι ὅμοιον ἐλάφῳ ὁ λεγόμενος νεβρός· διονύσιος δέ φησιν ὁ ἀθηναῖος ἐν ταῖς κτίσεσι τὰς ἐλάφους οὕτω λέγεσθαι πρόκας· ὅθεν καὶ προκόννησος. ἐπεὶ καὶ ἐν ταύτῃ πληθύουσιν ἔλαφοι· οἱ δὲ προχόννησον λέγουσιν ἀφηθαι ἀπὸ τῆς προχόου ἣν ἔχουσα τῶν μιλησίοις ἀπηρτησων ἡ παρθένος ὅτω τῶν ἀποικίαν ἐστέλλοντο. οἱ δὲ προχώννησον ἐτυμολογοῦσι καθὸ πρότερον οὖσα νῆσος προσεχώσθη.

ΩΣ Δ᾽ ὍΤ᾽ ἘΝῚ ΚΝΗΜΟΙ͂ΣΙ ΚΎΝΕΣ ΔΕΔΑΗΜΈΝΟΙ ἌΓΡΗΣ
Ἢ ΑἾΓΑΣ ΚΕΡΑΟΥ͂Σ ἨῈ ΠΡΌΚΑΣ ἸΧΝΕΎΟΝΤΕΣ
ΘΕΊΩΣΙΝ, ΤΥΤΘῸΝ ΔῈ ΤΙΤΑΙΝΌΜΕΝΟΙ ΜΕΤΌΠΙΣΘΕΝ
ἌΚΡΗΙΣ ἘΝ ΓΕΝΎΕΣΣΙ ΜΆΤΗΝ ἈΡΆΒΗΣΑΝ ὈΔΌΝΤΑΣ,
ὩΣ ΖΉΤΗΣ ΚΆΛΑΪΣ ΤΕ ΜΆΛΑ ΣΧΕΔῸΝ ἈΊΣΣΟΝΤΕΣ
ΤΆΩΝ ἈΚΡΟΤΆΤΟΙΣΙΝ ἘΠΈΧΡΑΟΝ ἬΛΙΘΑ ΧΕΡΣΊ.
ΚΑῚ ΝΎ ΚΕ ΔΉ ΣΦ᾽ ἈΈΚΗΤΙ ΘΕΩ͂Ν ΔΙΕΔΗΛΉΣΑΝΤΟ
ΠΟΛΛῸΝ ἙΚᾺΣ ΝΉΣΟΙΣΙΝ ἘΠῚ ΠΛΩΤΗ͂ΙΣΙ ΚΙΧΌΝΤΕΣ,
ΕἸ ΜῊ ἊΡ᾽ ὨΚΈΑ ἾΡΙΣ ἼΔΕΝ. ΚΑΤᾺ Δ᾽ ΑἸΘΈΡΟΣ ἊΛΤΟ
ΟὐΡΑΝΌΘΕΝ. ΚΑῚ ΤΟΙ͂Α ΠΑΡΑΙΦΑΜΈΝΗ ΚΑΤΈΡΥΚΕΝ.

ὑπὸ τινῶν δὲ προκόννησος καὶ ἐλαφόννησος ἐκλήθη· φιλητᾶς δέ φησι πρίκας λέγεσθαι τὰς ἐλάφους τὰς πρώτως τικτούσας· οἷον πρωτοτόκους· Τυτθὸν δέ· μικρὸν δὲ ἄποθεν μετὰ διαστάσεως ἔχον· Μάτην ἀράβησαν· προσδοκῶντες ἀεὶ διὰ τὸ σφόδρα ἐγγὺς εἶναι καὶ δάκνειν καὶ ἐπιψαύειν δοκεῖν· Ἐπέχραον ἤλιθα· πολλάκις φησὶν ἐθελήσαντες αὐτὰς πλῆξαι, μάτην ἐπήνεγκαν τὰς χεῖρας. Ἀέκητι θεῶν τὸ παρὰ γνώμην τῶν θεῶν σημαίνει· οὐ γὰρ ἦν μόρσιμον αὐτὰς ἀποθανεῖν· Πλωτῇσι· πλωτάς φησι νήσους ἤτοι πάσας ἐπιθετικῶς καλῶν. διὰ τὸ περικεχύσθαι καὶ κλείεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἢ ἰδίως ταύτας φησὶ πλωτάς. ἐν αἷς ὑπὸ τῶν βορεαδῶν κατελήφθησαν κατὰ τὸ μυθολόγημα οὕτω κληθείσας. σχεδὸν δὲ οἱ ποιηταὶ οὕτως αὐτὰς ὀνομάζουσιν. εἰσὶ δὲ ἐν τῷ σικελικῷ πελάγει· ταύτας δὲ ὁ ποιητὴς καλυδνὰς νήσους καλεῖ. ἡ καὶ λυκόφρων ἄλλας νήσους καλεῖ καλύδνας· Εἰ μὴ ἄρ᾽ ὠκέα ἶρις· ἄλλοι τὸν ἑρμῆν φασι. ἀστείως δὲ ταύτῃ τῇ θεῷ τὸ κωλῦσαι τοὺς βορεάδας δίδωσιν· ἤτοι ὅτι ἄγγελος, ἢ ὅτι τῶν ἀρπυιῶν ἀδελφή·

Ὀπιδοτάτη· τιμία, καὶ ἐπιστροφῆς ἀξία· παρὰ τὴν ὄπιδα καὶ ἐπιστροφήν· εἴρηκε δὲ φρικτή, διὰ τὸ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἐπιόρκους· Στροφάδας δέ· στροφάδας φησὶ κεκλῆσθαι διὰ τὸ τοὺς βορεάδας αὐτόθεν ὑποστρέψαι στραφέντας εἰς τοὐπίσω· λαβὼν παρὰ ἀντιμάχου· οἱ δὲ στροφάδας φασὶν αὐτὰς

ΟΥ ΘΕΜΙΣ Ω ΥΙΕΙΣ ΒΟΡΕΟΥ ΞΙΦΕΕΣΣΙΝ ΕΛΑΣΣΑΙ
ΑΡΠΥΙΑΣ ΜΕΓΑΛΟΙΟ ΔΙΟΣ ΚΥΝΑΣ. ΟΡΚΙΑ Δ' ΑΥΤΗ
ΔΩΣΩ ΕΓΩΝ. ΩΣ ΟΥ ΟΙ ΕΤΙ ΧΡΙΜΨΟΥΣΙΝ ΙΟΥΣΑΙ.
ΩΣ ΦΑΜΕΝΗ, ΛΟΙΒΗΝ ΣΤΥΓΟΣ ΩΜΟΣΕΝ· Η ΤΕ ΘΕΟΙΣΙ
ΡΙΓΙΣΤΗ ΠΑΝΤΕΣΣΙΝ ΟΠΙΔΟΤΑΤΗ ΤΕ ΤΕΤΥΚΤΑΙ.
ΜΗ ΜΕΝ ΑΓΗΝΟΡΙΔΑΟ ΔΟΜΟΙΣ ΕΤΙ ΤΑΣΔΕ ΠΕΛΑΣΣΑΙ,
ΕΙΣΑΥΤΙΣ ΦΙΝΗΟΣ. ΕΠΕΙ ΚΑΙ ΜΟΡΣΙΜΟΝ ΗΕΝ.
ΟΙ Δ' ΟΡΚΩ ΕΙΞΑΝΤΕΣ ΥΠΕΣΤΡΕΦΟΝ ΑΨ ΕΠΙ ΝΗΑ
ΣΕΥΕΣΘΑΙ. ΣΤΡΟΦΑΔΑΣ ΔΕ ΜΕΤΑΚΛΕΙΟΥΣ' ΑΝΘΡΩΠΟΙ
ΝΗΣΟΥΣ ΤΟΙΟ Γ' ΕΚΗΤΙ, ΠΑΡΟΣ ΠΛΩΤΑΣ ΚΑΛΕΟΝΤΕΣ.
ΑΡΠΥΙΑΙ Τ' ΙΡΙΣ ΤΕ ΔΙΕΤΜΑΓΟΝ. ΑΙ ΜΕΝ ΕΔΥΣΑΝ
ΚΕΥΘΜΩΝΑ ΚΡΗΤΗΣ ΜΙΝΩΙΔΟΣ. Η Δ' ΑΝΟΡΟΥΣΕΝ
ΟΥΛΥΜΠΟΝΔΕ ΘΟΗΣΙ ΜΕΤΑΧΡΟΝΙΗ ΠΤΕΡΥΓΕΣΣΙΝ.
ΤΟΦΡΑ Δ' ΑΡΙΣΤΗΕΣ ΠΙΝΟΕΝ ΠΕΡΙ ΔΕΡΜΑ ΓΕΡΟΝΤΟΣ
ΠΑΝΤΗ ΦΟΙΒΗΣΑΝΤΕΣ. ΕΠΙΚΡΙΔΟΝ ΙΡΕΥΣΑΝΤΟ.

κεκλῆσθαι, καθὸ ἐπιστραφέντες αὐτόθι ηὔξαντο τῷ Διὶ καταλαβεῖν τὰς ἅρπυιας· κατὰ δὲ ἡσίοδον καὶ ἀντίμαχον καὶ ἀπολλώνιον οὐ κλώιμονται· Πλωτὰς καλέοντες· αἱ πλωταὶ νῆσοι μετωνομάσθησαν στροφάδες. μέμνηται αὐτῶν καὶ ἀντίμαχος ἐν τῇ λυδῇ. ὅτι δὲ ηὔξαντο οἱ περὶ ζήτην τῷ Διὶ στραφέντες, λέγει καὶ ἡσίοδος· Ἔνθ' οἵγ' εὐχέσθην αἰνηΐῳ ὑψιμέδοντι· ἔστι γὰρ καὶ αἶνος ὄρος τῆς κεφαλληνίας· ὅπου αἰνησίου Διὸς ἱερόν ἐστιν· οὗ μνημονεύει καὶ λέων ἐν περίπλῳ καὶ δημοσθένης ἐν τοῖς λιμέσιν· ἀπολλώνιος μὲν οὖν τὴν ἀποστρέψασαν τοὺς περὶ ζήτην ἶριν λέγει· ἡσίοδος δὲ ἑρμῆν. αἱ δὲ πλωταὶ νῆσοι, κεῖνται ἐν τῷ σικελικῷ πελάγει· Κευθμῶνα· κοιλάδα τῆς κρήτης κατέδυσαν. τοῦτο δέ φησι καὶ νεοπτόλεμος ὁ τὰ ναυπακτικὰ ποιήσας, καὶ φερεκύδης ἐν. ς. φησὶ δὲ τὸ σπέος αὐτὰς φυγεῖν τῆς κρήτης τὸ ὑπὸ τῷ λόφῳ τῷ ἀργινοῦντι. Φοιβήσαντες· τὸ ῥυπαρὸν σῶμα καθάραντες. φοῖβον γὰρ τὸ καθαρόν. ὅθεν καὶ φοῖβος ὁ ἀπόλλων.

Εἶπεν γάρ· πίνῳ δέ οἱ αὐσταλέος χρὼς ἀπεσκληκὼς τῷ ῥύπῳ ἐτύγχανε. Φοίβησαν· οὖν λαμπρύναντες καθάραντες. Ἐπικριδόν· ἀντὶ τοῦ ἐπικρίναντες ἱερειομένευσαν. Ἁρπαλέως· ἀληφαγῶν ἤσθιεν ἴσον ὀνείρου ἡδονὴν ἔχων· μὴ πιστεύων μὴ δὲ νῦν εὐωχεῖται διὰ τὰ πέπρηγεν· ἀλλ' ὥσπερ ὀνείρατα εἶναι δοκῶν. Ἐγρήσσοντες· ἐγρήσσειν τὸ ἐγρηγορεῖν. Μένον· προσεδέχοντο. Πείρατα· ἃ δεῖ αὐτοὺς διαπεράσαι· ἢ τὰ τέλη. Ἄνυσιν δὲ ἀσφαλῶς καὶ κυρίως ταύτῃ τῇ λέξει ἐχρήσατο. ἀνύσαι γὰρ κυρίως τὸ μετὰ καμάτου τι ποιῆσαι. Κλῦτε νῦν· τὸ νῦν ἀντὶ τοῦ οὖν διὰ δὲ τοῦ οὖν ὥσπερ ὀφειλομένην τὴν μαντείαν αὐτοῖς ἀποδίδωσι λέγων· ἐπακούσατε οὖν ὥσπερ τὸ χρέος ἀπολαμβάνοντες. οὐ μὲν πάντα τὰ ἔργα δέ φησιν ἵνα μὴ ὕστερον ὀχλήσωσιν αὐτῷ τὸ ἀκριβὲς ζητοῦντες· καὶ δαιμονίως τούτου τὴν αἰτίαν τοῖς θεοῖς περιάπτει καὶ οὐχὶ ἑαυτῷ λέγων ὅσα δ' ὄρωρε θεοῖς φίλον οὐκ ἐπικεύσω. Τὸ ἀασάμην ἀντὶ τοῦ ἐλυπήθην κεῖται. Ἀφραδίαν δέ φησι τὴν ἀβουλίαν καὶ τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἔπαθε δι' ἣν ἐλύπησα τὸν Δία. Χρείων ἑξείης· μαντευόμενος πᾶσιν ἐφεξῆς καὶ τελείως. παραιτεῖται δὲ αὐτοῖς τὰς συμφορὰς ἤδη δηλῶν ὡς οὐκ ἀκριβῶς αὐτοῖς οὐδὲ ἄκρως μαντεύεται. εἴγε διὰ τοῦτο ἐβλάβη. Ἐπιδευέα· μὴ τέλεια· ἀλλ' ἐπιδέοντα λόγια τοῖς ἀνθρώποις ἐκφαίνειν ἵνα καὶ τοῦ θείου χρείαν ἔχωσι. Θέσφατα δὲ μαντοσύνης

ΜΗ͂ΛΑ ΤΆ ΤΕ Ξ ἈΜΎΚΟΙΟ ΛΕΗΛΑΣΊΗΣ ἘΚΌΜΙΣΑΝ.
ΑὐΤᾺΡ ἘΠΕῚ ΜΈΓΑ ΔΌΡΠΟΝ ἘΝῚ ΜΕΓΆΡΟΙΣΙΝ ἜΘΕΝΤΟ
ΔΑΊΝΥΝΘ' ἙΖΌΜΕΝΟΙ· ΣῪΝ ΔΈ ΣΦΙΣΙ ΔΑΊΝΥΤΟ ΦΙΝΕΎΣ
ἉΡΠΑΛΈΩΣ. ΟἿΌΝ Τ' ἘΝ ὈΝΕΊΡΑΣΙ ΘΥΜῸΝ ἸΑΊΝΩΝ.
ἜΝΘΑ Δ' ἘΠΕῚ ΔΌΡΠΟΙΟ ΚΟΡΈΣΣΑΝΤ' ἨΔῈ ΠΟΤΗ͂ΤΟΣ
ΠΑΝΝΎΧΙΟΙ ΒΟΡΈΩ ΜΈΝΟΝ ΥἹΈΑΣ ἘΓΡΉΣΣΟΝΤΕΣ.
ΑὐΤῸΣ Δ' ἘΝ ΜΈΣΣΟΙΣΙ ΠΑΡ' ἘΣΧΆΡῌ ἯΣΤΟ ΓΕΡΑΙΌΣ.
ΠΕΊΡΑΤΑ ΝΑΥΤΙΛΊΗΣ ἘΝΈΠΩΝ, ἌΝΥΣΊΝ ΤΕ ΚΕΛΕΎΘΟΥ.
ΚΛΥ͂ΤΈ ΝΥΝ. ΟὐΜῈΝ ΠΆΝΤΑ ΠΈΛΕΙ ΘΈΜΙΣ ὝΜΜΙ ΔΑΗ͂ΝΑΙ.
ἈΤΡΕΚΈΩΣ. ὍΣΣΑ Δ' ὌΡΩΡΕ ΘΕΟΙ͂Σ ΦΊΛΟΝ ΟὐΚ ἘΠΙΚΕΎΣΩ.
ἈΑΣΆΜΗΝ. ΚΑῚ ΠΡΌΣΘΕ. ΔΙῸΣ ΝΌΟΝ ἈΦΡΑΔΊῌΣΙ
ΧΡΕΊΩΝ ἙΞΕΊΗΣ ΤΕ ΚΑῚ ἘΣ ΤΈΛΟΣ· ὯΔΕ ΓᾺΡ ΑὐΤῸΣ
ΒΟΎΛΕΤΑΙ ἈΝΘΡΏΠΟΙΣ ἘΠΙΔΕΥΈΑ ΘΈΣΦΑΤΑ ΦΑΊΝΕΙΝ.
ΜΑΝΤΟΣΎΝΗΣ. ἽΝΑ ΚΑΊ ΤΙ ΘΕΩ͂Ν ΧΑΤΈΟΥΣΙ ΝΌΟΙΟ.

τὰ θεσπίσματα τῶν μαντικῶς λέγει. Ξυνοχὴν δὲ ἁλὸς ὅπου στενοῦται ἡ θάλασσα. λέγει δὲ ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ πόντου. Πέτρας μέν· περὶ τῶν συμπληγάδων ὅτι ἐπὶ τοῦ θρᾳκικοῦ στόματος ἦσαν καὶ ὅτι κυάνεαι ἐκαλοῦντο διὰ τὸ χρῶμα ἐν τῷ πρώτῳ εἴρηται. ὁ δὲ διὰ παντὸς καὶ ἐκ πρώτης ἀκοῆς δεδίσσεται τοὺς ἥρωας. διά τε τῆς ποιᾶς χροιᾶς τῶν πετρῶν καὶ διὰ τοῦ ἐμ θαλάσσῃ γενοῦ ὅπερ καὶ ἐστὶ τῆς ἄγαν κινδυνώδους καὶ φοβερώς ἐστιν. Διαμπερὲς ἐξαλέασθαι· τοῦτο φησὶν ἐπεὶ οὐδεὶς οὐδέποτε ἀβλαβὴς τελέως ἐξέφυγεν ὥσπερ οὐδὲ ἡ Ἀργὼ καίτοι Ἥρας προνοουμένης.

ΠΈΤΡΑΣ ΜῈΝ ΠΆΜΠΡΩΤΟΝ ἈΦΟΡΜΗΘΈΝΤΕΣ ἘΜΕΙ͂Ο
ΚΥΑΝΈΑΣ ὌΨΕΣΘΕ ΔΎΩ ἉΛῸΣ ἘΝ ΞΥΝΟΧΗ͂ΙΣΙ
ΤΆΩΝ ΟὔΤΙΝΆ ΦΗΜΙ ΔΙΑΜΠΕΡῈΣ ἘΞΑΛΈΑΣΘΑΙ.
Οὐ ΓΆΡ ΤΕ ῥΊΖΗΣΙΝ ἘΡΉΡΕΙΝΤΑΙ ΝΕΆΤΗΙΣΙ.
ἈΛΛᾺ ΘΑΜᾺ ΞΥΝΊΑΣΙΝ ἘΝΑΝΤΊΑΙ. ἈΛΛΉΛΗΙΣΙΝ
ΕἸΣ ἝΝ. ὙΠΕΡΘΕ ΔῈ ΠΟΛΛῸΝ ἉΛῸΣ ΚΟΡΘΎΕΤΑΙ ὝΔΩΡ
ΒΡΑΣΣΌΜΕΝΟΝ. ΣΤΡΗΝῈΣ ΔῈ ΠΕΡῚ ΣΤΥΦΕΛΗ͂Ι. ΒΡΈΜΕΙ ἈΚΤΗ͂Ι
ΤΩ͂Ι ΝΥ͂Ν ἩΜΕΤΈΡΗΙΣΙ ΠΑΡΑΙΦΑΣΊΗΙΣΙ ΠΊΘΕΣΘΕ
ΕἸ ἘΤΕῸΝ ΠΙΚΥΝΩ͂Ι ΤΕ ΝΌΩΙ. ΜΑΚΆΡΩΝ Τ᾽ ἈΛΈΓΟΝΤΕΣ
ΠΕΙ͂ΡΕΤΕ. ΜΗ᾽ Δ᾽ ΑὔΤΩΣ ΑὐΤΆΓΡΕΤΟΝ ΟἾΤΟΝ ὈΛΗ͂ΣΘΕ
ἈΦΡΑΔΈΩΣ ἸΘΎΝΕΤ᾽ ἘΠΙΣΠΌΜΕΝΟΙ ΝΕΌΤΗΤΙ.

Ἀλλὰ θαμά· διὰ παντὸς τὸ δεινὸν τοῦ λόγου ἐπαίρει. διά τε τοῦ μὴ ἁπλῶς συμιέναι ἀλλὰ συνεχῶς· καὶ διὰ τοῦ ἐναντίαι. εἰ μὲν γὰρ ἐκ τῶν πλαγίων ἑαυταῖς συνήρχοντο τάχα ἄν πως δυνατὸν ἦν ὑπερτρήσαντα τὴν σύνοδον ἐκφυγεῖν. εἰ δὲ ἐξεναντίας συνέρχονται. ἄντικρυς καὶ ὡμολογημένος ὁ κίνδυνος. δεινοποιεῖ δὲ καὶ τῇ ἀκοῇ ἐκπλήττει τοὺς ἥρωας· ἐπεὶ μεγάλας ἔσχε παρ᾽ αὐτῶν τὰς εὐεργεσίας· ἵνα καὶ αὐτὸς μεγάλα αὐτοῖς καὶ δεινὰ προμηνύων ὥσπερ ἴσος ἀντευεργέτης ὀφθῇ. Κορθύεται βρασσόμενον· μετὰ ἤχου καὶ ταραχῆς αἰρόμενον ὑπ᾽ αὐτῶν τὸ ὕδωρ δεικνύεται. Στρηνὲς δέ ἐστι τὸ ἀνατεταμένον καὶ μέγα καὶ ὀξὺ καὶ διάτορον. ὄνομα δὲ ἀντὶ ἐπιρρήματος κεῖται. Τῷ νῦν· διὸ νῦν ἐπεὶ μέγας καὶ πολὺς ὁ κίνδυνος. Παραιφασίῃσι· παραινέσεσιν ὑποθήκαις. Στυφελὴ δὲ καὶ ταραχώδης ἀκτή. Πείρειν δὲ ἐνταῦθα μὲν τὸ διαπλέειν, καὶ διαπερᾶν ὡς τὸ ἀλλ᾽ ἅμα τε κύματα πείρων, ἀλλαχοῦ δὲ καὶ τὸ διαπερονᾶν· σπλάγχνα δ᾽ ἄρ᾽ ἐμπείραντες. Αὐτάγρετον τὸ αὐθαίρετον δηλοῖ. τὸ δὲ ἰθύνειν τὸ ὁρμᾶν σημαίνει. οἱ δὲ ἰθύνειν γράφοντες ἁμαρτάνουσιν.

Οἰωνῷ δὴ πρόσθε. τὸ ἑξῆς· οἰωνῷ δὴ πρόσθε πελειάδι πειρήσασθε ἐφιέμενοι. πελειὰς δὲ εἶδος περιστερᾶς ὡς καὶ Ἀριστοτέλης φησίν. ὅτι δὲ ἐχρήσαντο περιστερᾷ πλεῖν μέλλοντες, καὶ Ἀσκληπιάδης ἐν τραγῳδουμένοις φησίν. Πρόσθεν· τὸ πρότερον δηλοῖ. Τὸ δὲ ἐφιέναι ἐνταῦθα μὲν τὸ ἐνδιδόναι σημαίνει. ἔστι δ' ὅτε τὸ ἐντέλλεσθαι καὶ ἐπιτρέπειν. παρὰ δὲ τοῖς ῥήτορσιν ἰδίως τὸ ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον μεταβαίνειν· καὶ ἔφεσις ἡ μετάβασις. Λουκιανός. ἡ δὲ ἔφεσις ἐπὶ τῶν δία ἔσται. ἐφίεμαι δὲ τὸ ἐπιθυμῶ. Ἀλλ' εὖ καρτύναντες· ἀσφαλισάμενοι καρτύναντες· δωρικὸν δέ ἐστι τὸ κατὰ μετάθεσιν στοιχείων διαλέγεσθαι· ὡς καὶ κραδίαν καὶ κάρτος λέγουσιν. Σόη· ἀβλαβής. Δίηται· διωχθείη καὶ πετασθείη ἡ ὄρνις. Ἐπεὶ φάος οὔ νύ τι τόσσον. Ἡ διάνοια αὕτη γέγονε παρὰ τῶν ἐν ἄλλοις λεχθέντων· οὐ δέ τι κώας αὐτόματον δώσει τις ἑλὼν θεὸς εὐξαμένοισιν. Ὀνήιστον· ὠφελιμώτερον ποιεῖτε καὶ πράττετε. λέγει δὲ τὸ κωπηλατεῖν. Πρὶν δ' οὔτι θεούς· πρὸ δὲ τοῦ εἰς τὸν κρημνὸν ἐλθεῖν οὐ κωλύω ὑμᾶς τοὺς θεοὺς ἐπικαλεῖσθαι βοηθούς. Ὦ μέλεοι· τοῦτό φησιν ὡς τῶν ἡρώων μέγα φρονούντων ἐπὶ τῇ κατασκευῇ τῆς Ἀργοῦς. διὰ δὲ τὸ τῶν ξύλων μέγεθος καὶ τὴν κατασκευάσασαν Ἀθηνᾶς τέχνην. τὸ δὲ πάρεξ βαρυτόνως ἀντὶ τοῦ χωρίς· συντάσσεται δὲ γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

ΟΙΩΝΩΙ ΔΗ ΠΡΟΣΘΕ ΠΕΛΕΙΑΔΙ ΠΕΙΡΗΣΑΣΘΕ
ΝΗΟΣ ΑΠΟ ΠΡΟ ΜΕΘΕΝΤΕΣ ΕΦΙΕΜΕΝ· ΗΝ ΔΕ ΔΙ' ΑΥΤΩΝ
ΠΕΤΡΑΩΝ ΠΟΝΤΟΝΔΕ ΣΟΗ ΠΤΕΡΥΓΕΣΣΙ ΔΙΗΤΑΙ,
ΜΗΚΕΤΙ ΔΗΝ ΜΗΔ' ΑΥΤΟΙ ΕΡΗΤΥΕΣΘΕ ΚΕΛΕΥΘΟΥ.
ΑΛΛ' ΕΥ ΚΑΡΤΥΝΑΝΤΕΣ ΕΑΙΣ ΕΝΙ ΧΕΡΣΙΝ ΕΡΕΤΜΑ,
ΤΕΜΝΕΣΘ' ΑΛΟΣ ΣΤΕΙΝΩΠΟΝ. ΕΠΕΙ ΦΑΟΣ ΟΥ ΝΥ ΤΟΙ ΤΟΣ-
ΕΣΣΕΤ' ΕΝ ΕΥΧΩΛΗΙΣΙΝ ΟΣΟΝ Τ' ΕΝΙ ΚΑΡΤΕΙ ΧΕΙΡΩΝ. ΣΟΝ
ΤΩΙ ΚΑΙ ΤΑΛΛΑ ΜΕΘΕΝΤΕΣ ΟΝΗΙΣΤΟΝ ΠΟΝΕΕΣΘΕ
ΘΑΡΣΑΛΕΩΣ. ΠΡΙΝ Δ' ΟΥΤΙ ΘΕΟΥΣ ΛΙΣΣΕΣΘΑΙ ΕΡΥΚΩ.
ΕΙ ΔΕ ΚΕΝ ΑΝΤΙΚΡΥ ΠΤΑΜΕΝΗ ΜΕΣΣΗΓΥΣ ΟΛΗΤΑΙ,
ΑΨΟΡΡΟΙ ΣΤΕΛΛΕΣΘΑΙ. ΕΠΕΙ ΠΟΛΥ ΒΕΛΤΕΡΟΝ ΕΙΞΑΙ
ΑΘΑΝΑΤΟΙΣ. ΟΥ ΓΑΡ ΚΕ ΚΑΚΟΝ ΜΟΡΟΝ ΕΞΑΛΕΑΣΘΑΙ
ΠΕΤΡΑΩΝ. ΟΥΔ' ΕΙ ΚΕ ΣΙΔΗΡΕΙΗ ΠΕΛΕΙ ΑΡΓΩ.

Εἴ κέ με τρὶς τόσσον· διὰ τοῦτο μάλιστα ὥσπερ ἐκ θεῶν τὸ κώλυμα τῆς ὁδοῦ λέγω μένειν, ποιῆσαι αὐτοὺς ἐπαναχωρεῖν ἐάν τι φαῦλον συμβῇ τῇ ὁρμήσει. τοῦτο δέ φησιν ἐπεὶ τοὺς παρὰ τῶν ἀδίκων λόγους ὡς ἀπίστους καὶ ἀπληρώτους λαμβάνομεν διὰ τὸ ἀσεβὲς αὐτῶν. φησὶν οὖν εἰ καὶ τρὶς τοσοῦτον ἢ καὶ πλέον ὑπενοεῖτε μεμισῆσθαι ὑπὸ τῶν θεῶν ὅσον ἀληθῶς μισοῦμαι μὴ τολμήσητε χωρὶς οἰωνοῦ παρελθεῖν. Ἀνάρσιος· σημαίνει καὶ τὸν ἐχθρόν. οἱ γὰρ ἐχθροὶ ἀλλήλοις οὐ συμβαίνουσι. Καὶ τὰ μὲν ὥς κε· καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἂν γένηται καθὼς καὶ ἔστι καὶ εἵμαρται.

ὮΣ ΜΈΛΕΟΙ. ΜῊ ΤΛΗ͂ΤΕ ΠΑΡῈΞ ἘΜᾺ ΘΈΣΦΑΤΑ ΒΗ͂ΝΑΙ,
ΕἸ ΚΈΝ ΜΕ ΤΡῚΣ ΤΌΣΣΟΝ ΟἸΈΣΘ᾽ ΟὐΡΑΝΊΔΗΣΙΝ
ὍΣΣΟΝ ἈΝΆΡΣΙΌΣ ΕἸΜΙ. ΚΑῚ ΕἸ ΠΛΕΙ͂ΟΝ ΣΤΥΓΈΕΣΘΑΙ.
ΜῊ ΤΛΗ͂Τ᾽ ΟἸΩΝΟΙ͂Ο ΠΑΡῈΞ ἜΤΙ ΝΗῚ ΠΕΡΗ͂ΣΑΙ.
ΚΑῚ ΤᾺ ΜῈΝ ὯΣ ΚΕ ΠΈΛΗΙ ΤῺΣ ἜΣΣΕΤΑΙ. ἪΝ ΔῈ ΦΎΓΗΙΤΕ
ΣΎΝΔΡΟΜΑ ΠΕΤΡΆΩΝ ἈΣΚΗΘΈΕΣ ἜΝΔΟΘΙ ΠΌΝΤΟΥ,
ΑὐΤΊΚΑ ΒΙΘΥΝΩ͂Ν ἘΠῚ ΔΕΞΙᾺ ΓΑΙ͂ΑΝ ἜΧΟΝΤΕΣ,
ΠΛΏΕΤΕ ῬΗΓΜΙ͂ΝΑΣ ΠΕΦΥΛΑΓΜΈΝΟΙ. ΕἸΣΌΚΕΝ ΑὖΤΕ
ῬΗ͂ΒΑΝ ὨΚΥΡΌΗΝ ΠΟΤΑΜῸΝ ἈΚΤΉΝ ΤΕ ΜΈΛΑΙΝΑΝ
ΓΝΆΜΨΑΝΤΕΣ ΝΉΣΟΥ ΘΥΝΗΊΔΟΣ ὍΡΜΟΝ ἽΚΗΣΘΕ.
ΚΕΙ͂ΘΕΝ Δ᾽ Οὐ ΜΆΛΑ ΠΟΥΛῪ ΔΙ᾽ ἘΞ ἉΛῸΣ ἈΝΤΙΠΕΡΑΙ͂ΑΝ
ΓΗ͂Ν ΜΑΡΙΑΝΔΥΝΩ͂Ν ἘΠΙΚΈΛΣΕΤΕ ΝΟΣΤΉΣΑΝΤΕΣ.

Σύνδρομα· τῶν συνόδων. διὰ δὲ τούτου πάλιν αἰνίττεται μᾶλλον ὡς οὐ ῥᾳδία αὐτοῖς οὐδὲ ἀκίνδυνος ἡ ἔξοδος. Αὐτίκα Βιθυνῶν· μετὰ γὰρ τὴν Φινέως νῆσον ἐπὶ τὰ δεξιὰ μέρη ἐστὶ Βιθυνία παρὰ τὸν Βόσπορον. ταχέως γὰρ ἐκπλεύσαντι τὸ στόμα τοῦ Πόντου ἡ ἑτέρα πλευρὰ τῆς Βιθυνίας. ἡ γὰρ Βιθυνία ὡς προείρηται περὶ τὸν Βόσπορόν ἐστιν ἐν δεξιᾷ. ἐν ἀριστερᾷ δὲ Σαλμυδησσὸς Θρᾳκῶν ἀγρίων. Ῥῆβας δὲ ποταμὸς Βιθυνίας· ὠνομάσθη δὲ Σαλμυδησσὸς ἀπὸ τοῦ συρρέοντος εἰς αὐτὸν ποταμοῦ. Πλώετε· ἐχόμενοι τῆς Βιθυνίας πλεῖτε πρὸς τὰ δεξιὰ φυλαττόμενοι τὰς ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους ῥηγμῖνας. λέγει δὲ αὐτοῦ Σαλμυδησσοῦ· ἐπειδὴ οἱ περὶ τὸν Σαλμυδησσὸν κατοικοῦντες Θρᾷκες ἐπιτιθέμενοι διήρπαζον τοὺς παραπλέοντας. Κεῖθεν δ᾽ οὐ μάλα· ἐκ τῆς Θυνιάδος νήσου πλεύσαντες οὐ πολὺ ἐκ τοῦ πέραν εἰς τὴν Μαριανδυνῶν ἥξετε γῆν. τὴν δὲ Μαριανδυνῶν γῆν σὺν Γνησιόχῳ τῷ Μεγαρεῖ Βοιωτοὶ κατέσχον ὡς Εὐφορίων ἱστορεῖ. παραρρεῖ δὲ αὐτὴν ὁ Ἀχέρων ποτα-

ἜΝΘΑ ΜῈΝ ΕἸΣ ἈΪΔΑΟ ΚΑΤΑΙΒΆΤΙΣ ἘΣΤῚ ΚΈΛΕΥΘΟΣ.
ἈΚΤΉ ΤΕ ΠΡΟΒΛῊΣ ἈΧΕΡΟΥΣΙᾺΣ, ὝΨΌΘΙ ΤΕΊΝΕΙ.
ΔΙΝΉΕΙΣ Τ᾽ ἈΧΈΡΩΝ ΑὐΤῊΝ ΔΙΑΝΕΙΌΘΙ ΤΈΜΝΩΝ
ἌΚΡΗΣ ἘΚ ΜΕΓΆΛΗΣ ΓΡΟΧΟᾺΣ ἽΗΣΙ ΦΆΡΑΓΓΟΣ.
ἈΓΧΊΜΟΛΟΝ Δ᾽ ἘΓῚ ΤΗ͂Ι ΓΟΛΈΑΣ ΓΑΡΑΝΕῖΣΘΕ ΚΟΛΩΝΟῪΣ
ΓΑΦΛΑΓΌΝΩΝ. ΤΟῖΣΙΝ ἘΝΕΤΉΙΟΣ ἘΜΒΑΣΊΛΕΥΣΕ
ΠΡῶΤΑ ΓΈΛΟΥ. ΤΟΥ ΚΑΊ ΠΕΡ ἈΦ᾽ ΑἼΜΑΤΟΣ ἘΥΧΕΤΌΩΝΤΑΙ·

μός. ἀχέρων δὲ παρὰ τὰ ἄχεα εἴρηται. Ἔνθα μὲν εἰς ἀΐδαο· κατὰ τοῦ ἐν τῇ μαριανδυνίᾳ ὡς ἐπὶ τοῦ τοῦ ἅδου ποταμὸν ἀχέροντα, καταβατική τίς ἐστιν ὁδός. ὁ δὲ ῥεῖθρα σφοδρὰ ἔχων, διατέμνει αὐτοῦ τοῦ μαριανδυνίαν κάτωθεν ῥέων. καὶ εἰς ἄκραν αὐτοῦ ἔκ τινος φάραγγος ῥέων τὰ ῥεύματα εἰς βάλλει. Ἀκτή τε προβλῆς. ἄκρα κατὰ τοῦ ἡρακλείου, ἣν ἀχερούσιον καλοῦσιν οἱ ἐγχώριοι. ἡρόδωρος δὲ καὶ εὐφορίων ἐν τῷ ξενίῳ ἐκεῖ φασὶ τὸν κέρβερον ἀνῆχθαι ὑπὸ τοῦ ἡρακλέους καὶ ἐμέσαι χολήν. ἐξ ἧς φῦναι τὸ καλούμενον ἀκόνιτον φάρμακον. ἄνδρων δὲ ὁ τήϊος ἐν τῷ περίπλῳ φησὶν ἀχέροντά τινα βασιλεῦσαι τῶν τόπων. οὗ θυγατέρα γενέσθαι δαρδανίδα. ταύτῃ δὲ ἡρακλέα πλησιάσαντα ἐσχηκέναι υἱὸν ποιμένα λεγόμενον. ἀποθανόντων δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τῆς τε δαρδανίδος καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς ποιμένος, τοὺς τόπους ἀπ᾽ αὐτῶν κληθῆναι κατὰ τὴν ἡράκλειαν δαρδανίδα τε καὶ ποιμένα. Δινήεις τ᾽ ἀχέρων. καὶ ὁ ἀχέρων ποταμὸς εἰς θάλασσαν ἐστὶ διὰ μεγάλης φάραγγος τέμνων τὴν ἀχερουσίαν ἄκραν. παρὰ δὲ τὴν ἡράκλειαν τὴν ἐν μαριανδυνοῖς, ἀχεροντίς ἐστι καὶ στόμιον πυλῶδες. φάραγγος δὲ τῆς τοῦ ὄρους ῥαχύτητος καὶ ὀρφνῆς κοιλάδος. φάραγξ γὰρ ἡ ὀρφνὴ κοιλάς. Ἀγχίμολον δ᾽ ἐπὶ τῇ. ἐπὶ τῇ μαριανδυνῶν χώρᾳ. τὸ δὲ ἑξῆς, ἐπὶ δὲ τῇ μαριανδυνῶν γῇ ἐκ τοῦ σύνεγγυς παραπλέετε ταῦτα τῶν παφλαγόνων ὄρη. Τοῖσιν τ᾽ ἐνετήιος. ἀπὸ ἐνέτης πόλεως παφλαγόνων. ὅμηρος. ἐξ ἐνετῶν. ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων. τούτους δὲ καύκωνας ἐκάλουν πρὸ τῶν τρωϊκῶν. τὸν δὲ πέλοπα, παφλαγόνα τὸ γένος φασὶν. ἄλλοι δὲ λυδὸν αὐτὸν ἱστοροῦσιν. ὁ δὲ εὐφορίων ἀμφοτέραις ταῖς δόξαις συντίθεται. Τὸ καὶ περ ἀφ᾽ αἵματος· ἐν. ἔχει τὴν περ. ἀπὸ τοῦ πέλοπος γὰρ ἐλέγοντο καταγενέσθαι οἱ παφλαγόνες.

Ἔστι δέ τις ἄκρη· ὅτι ἡ κάραμβις ἄκρα ὑψηλή τε καὶ καταντικρὺ τῆς Παφλαγονίας καὶ εἰς τὸ πέλαγος τείνει πρὸς ἄρκτον· μνημονεύει καὶ Ἔφορος ἐν .δ. ὁ δὲ νοῦς· ἔστι δέ τις ἐξοχὴ καὶ ἄκρα ὑψηλὴ εἰς τὸ πέλαγος τείνουσα κατεναντίον τῆς ἑλίκης ἄρκτου κειμένη· ὑφ᾽ ἧς καὶ αἱ τοῦ βορέου ἄελλαι περισχίζονται, τουτέστιν αἱ πνοαί. ἔστι δὲ ὑπερβατόν· καὶ ἡ ὑπὲρ ἀντὶ τῆς ὑπό· ὑφ᾽ ἧς καὶ αἱ τοῦ βορέου πνοαὶ σχίζονται. ἴσως δὲ βέλτιον συνάπτειν οἰκείως· καὶ αἱ πνοαὶ τοῦ βορέου σχίζονται ἤτοι διαλύονται ὑπὲρ τῆς καράμβιδος ἀντὶ τοῦ ἐπάνω· ἐπεὶ γὰρ ἐν ταῖς κορυφαῖς τῶν ὑψηλῶν ὀρέων ἠνεμία ἐστὶν ὡς οἱ φυσιολόγοι ἀξιοῦσι, πολλῷ μᾶλλον ὑπὲρ ἐκείνας. διὸ καὶ ἐπάγει· οὕτως ἀνὰ τὸ πέλαγος τετραμμένη τῷ αἰθέρι κύρει καὶ προσπελάζει. Ἅλυος ποταμοῖο· Ἅλυς ποταμὸς Παφλαγονίας, ὃν φυλάττεσθαι ὁ Πύθιος τῷ Λυδῶν βασιλεῖ Κροίσῳ εἰπών. ἔστι δὲ μεταξὺ Σύρων τῶν ἐν τῷ Πόντῳ καὶ Παφλαγόνων, εἰς τὸν Πόντον ἐκδιδοὺς περὶ Σινώπην πόλιν. τὸ δὲ ἐρεύγεσθαι τὸ μετὰ ἤχου ῥέειν σημαίνει. Ὑπείροχος· ὑψηλὸς καὶ μέγας κόλπος. ἐξανέχει δὲ τῆς γῆς ἀντὶ τοῦ ἔκκειται εἰς τὴν θάλασσαν. ἔοικε δὲ ὑπὸ ὀρῶν περιέχεσθαι τὸν κόλπον· καὶ διὰ τοῦτο ὑπείροχον ἐξανέχειν ἔφη τὸν ἀγκῶνα. Μετὰ τὸν δ᾽ ἀγχίρροος· μετὰ τὸν Ἅλυν πλησίον μὲν ὁ Ἶρις, ἐλάττων ὢν τοῦ Ἅλυος κατὰ τὸ μέγεθος. Κεῖθεν δὲ· ἐκεῖθεν προσωθοῦσιν ἀκτήν τινα εἶναι φησὶν ἐκκειμένην εἰς θάλασσαν. κάμψαντι δὲ αὐτὴν κόλπον εἶναι, εἰς ὃν καταφέρεσθαι φησὶ τὸν Θερμώδοντα ὑπὸ τὴν Θεμισκύρειον ἄκραν· ἔνθα ᾤκησαν αἱ Ἀμαζόνες. ἀπὸ τοῦ ἴημι δὲ τὸ πορεύομαι εἶμα

ΕΣΤΙ ΔΈ ΤΙΣ ἌΚΡΗ ἙΛΊΚΗΣ ΚΑΤΕΝΑΝΤΊΟΝ ἌΡΚΤΟΥ.
ΠΆΝΤΟΘΕΝ ἨΛΊΒΑΤΟΣ ΚΑΊ ΜΙΝ ΚΑΛΈΟΥΣΙ ΚΆΡΑΜΒΙΝ·
ΤΗ͂Σ ΚΕΝ ὙΠΕΡ ΒΟΡΈΑΟ ΠΕΡΙΣΧΊΖΟΝΤΑΙ ἌΕΛΛΑΙ.
ὮΔΕ ΜΆΛ᾽ ἊΜ ΠΈΛΑΓΟΣ ΤΕΤΡΑΜΜΈΝΗ ΑἸΘΈΡΙ ΚΎΡΕΙ.
ΤΉΝΔΕ ΠΕΡΙΓΝΆΜΨΑΝΤΙ, ΠΟΛῪΣ ΠΑΡΑΚΈΚΛΙΤΑΙ ἬΔΗ
ΑἸΓΙΑΛΌΣ· ΠΟΛΈΟΣ Δ᾽ ἘΠῚ ΠΕΊΡΑΣΙΝ ΑἸΓΙΑΛΟΙ͂Ο
ἈΚΤΗ͂Ι ἜΠΙ ΠΡΟΒΛΗ͂ΤΙ ῬΟΑῚ ἍΛΥΟΣ ΠΟΤΑΜΟΙ͂Ο
ΔΕΙΝῸΝ ἘΡΕΎΓΟΝΤΑΙ. ΜΕΤᾺ ΤῸΝ Δ᾽ ἈΓΧΊΡΡΟΟΣ ἾΡΙΣ
ΜΕΙΌΤΕΡΟΣ ΛΕΥΚΗ͂ΙΣΙΝ ἙΛΊΣΣΕΤΑΙ ΕἸΣ ἍΛΑ ΔΊΝΑΙΣ.
ΚΕΙ͂ΘΕΝ ΔῈ ΠΡΟΤΈΡΩΣΕ ΜΈΓΑΣ ΚΑῚ ὙΠΕΊΡΟΧΟΣ ἈΓΚῺΝ
ἘΞΑΝΈΧΕΙ ΓΑΊΗΣ. ἘΠῚ ΔῈ ΣΤΌΜΑ ΘΕΡΜΏΔΟΝΤΟΣ
ΚΌΛΠΩΙ ἘΝ ΕὐΔΙΌΩΝΤΙ ΘΕΜΙΣΚΎΡΕΙΟΝ ἘΠ᾽ ἌΚΡΗΝ

παρακείμενος· ἐπισημ-

μᾶσθαι· δ' ἄξιον ὅτι ἐπ' ὧν στόμα θερμώδοντος ἐπήνεγκε μετοχὴν ἀρσενικὴν τοῦ διαειμένος· λέγομεν ὅτι ταὐτόν ἐστι στόμα θερμώδοντος καὶ θερμώδων· Μύρεται· ἀντὶ τοῦ ἐκρεῖ. συναπτέον δὲ αὐτῷ τὸ στόμα θερμώδοντος κόλπῳ· μύρεται· διαειμένος δὲ, κατὰ ἀντιστροφὴν διαφερόμενος· μεθ' ὁρμῆς ῥέων· οἷον διὰ πολλῆς γῆς ῥέων ὁ ποταμὸς ὁ θερμώδων κατὰ τὴν θεμισκύρειον ἄκραν εἰς κόλπον εὐδιινὸν ἐκρεῖ. Ἔνθα δὲ δοίαντος. δοίας καὶ ἄλκμων ἀδελφοί· τίνος δὲ πατρὸς οὐ φέρεται ὡς φησὶ φερεκύδης. πλησίον δέ φησι τοῦ δοίαντος πεδίου εἰσὶ τρεῖς πόλεις ἔνθα κατῴκουν αἱ ἀμαζόνες· λυκαστία, θεμίσκυρα, καὶ χαλυβία. οἱ δὲ χάλυβες ἔθνος σκυθικὸν μετὰ τὸν θερμώδοντα· οἳ μέταλλα σιδήρου εὑρόντες μοχθοῦσι περὶ τὴν ἐργασίαν· ἐκλήθησαν δὲ χάλυβες ἀπὸ χάλυβος τοῦ ἄρεως υἱοῦ. μέμνηται αὐτῶν καὶ καλλίμαχος· χαλύβων ὡς ἀπόλοιτο γένος· γειόθεν ἀντέλλοντα κακὸν φυτὸν οἵ μιν ἔφηναν· Σμυγερώτατοι ἤγουν ἐπιπονέστατοι· Μέλονται· ἀντὶ τοῦ φροντίδα ποιοῦνται· Γενηταίην ὑπὲρ ἄκρην. γενηταία ἄκρα κυρίως οὕτω λεγομένη ἀπὸ γένητος ποταμοῦ ἔνθα διὸς ξενίου ἱερόν ἐστι. καὶ τιβαρηνοὶ ἔθνος σκυθικὸν πλησιόχωροι χαλύβων. μοσσύνοικοι δὲ ἔθνος καὶ αὐτὸ ἀπὸ τῆς διαγωγῆς τὴν προσηγορίαν ἐσχηκός· μόσσυνοι γὰρ οἱ ξύλινοι οἶκοι λέγονται οἷς καὶ αὐτοὶ ἐχρῶντο· ὅπερ καὶ αὐτὸς αἰνιττόμενος, ὑλήεσσαν γῆν αὐτοὺς οἰκεῖν ἔφη. ἀπὸ γοῦν τοῦ μόσσυνος ὃ λέγεται ὁ ξύλινος οἶκος ἐκλήθησαν μοσσύνοικοι· Διὰ τῆς ἐπικέλσωτε νήσῳ τῇ τραχείᾳ καὶ ὑψηλῇ. ἡ δὲ νῆσος καλεῖται ἀρητιάς. ἐν δὲ ταύτῃ τῇ νήσῳ αἱ στυμφαλίδες ἦσαν ὄρνιθες ἀπὸ στυμφάλου τῆς ἀρκαδίας

ΜΎΡΕΤΑΙ· ΕΥ̓ΡΕΊΗΣ ΔΙΑΕΙΜΈΝΟΣ ἨΠΕΊΡΟΙΟ·
ἘΝΘΆΔΕ ΔΟΊΑΝΤΟΣ ΠΕΔΊΟΝ· ΣΧΕΔΌΘΕΝ ΔῈ ΠΌΛΗΕΣ
ΤΡΙΣΣΑῚ ἈΜΑΖΟΝΊΔΩΝ· ΜΕΤΆ ΤΕ ΣΜΥΓΕΡΏΤΑΤΟΙ ἈΝ-
ΤΡΗΧΕΊΗΝ ΧΆΛΥΒΕΣ ΚΑῚ ἈΤΕΙΡΈΑ ΓΑΙ͂ΑΝ ἜΧΟΥΣΙΝ ΔΡΩ͂Ν
ἘΡΓΑΤΙ͂ΝΑΙ· ΤΟῚ Δ' ἈΜΦῚ ΣΙΔΉΡΕΑ ἜΡΓΑ ΜΈΛΟΝΤΑΙ·
ἌΓΧΙ ΔῈ ΝΑΙΕΤΆΟΥΣΙ ΠΟΛΎΡΡΗΝΕΣ ΤΙΒΑΡΗΝΟῚ
ΖΗΝῸΣ ΕΥ̓ΞΕΊΝΟΙΟ ΓΕΝΗΤΑΊΗΝ ὙΠῈΡ ἌΚΡΗΝ·
ΤΗ͂Ι Δ' ἘΠΙ ΜΟΣΣΎΝΟΙΚΟΙ ὉΜΟΎΡΙΟΙ ὙΛΉΕΣΣΑΝ
ἙΞΕΊΗΣ ἬΠΕΙΡΟΝ ὙΠΩΡΕΊΑΣ ΤΕ ΝΈΜΟΝΤΑΙ·
ΔΟΥΡΑΤΈΟΙΣ ΠΎΡΓΟΙΣΙΝ ἘΝ ΟἸΚΊΑ ΤΕΚΤΉΝΑΝΤΕΣ
ΚΆΛΛΙΝΑ· ΚΑῚ ΠΎΡΓΟΥΣ ΕΥ̓ΠΗΓΈΑΣ· ΟὛΣ ΚΑΛΈΟΥΣΙ
ΜΌΣΣΥΝΑΣ· ΚΑῚ Δ' ΑΥ̓ΤΟῚ ἘΠΏΝΥΜΟΙ ἜΝΘΕΝ ἜΑΣΙΝ·

πόλεως ὑπὸ Ἡρακλέους διωχθεῖσαι ἐνταῦθα οὖν τῇ νήσῳ φησὶ παντοίᾳ σπουδῇ κατάχθητε. ἐκεῖ γὰρ ὑμῖν ἐπιφανήσεταί τις ὠφέλεια. λισσὴ δὲ ἀντὶ τοῦ ὁμαλή. ἀμερίας δὲ ἐν γλώσσαις λισσὸν τὸ ὑψηλὸν ἀποδίδωσιν. ὅτι δὲ ἡ νῆσος αὕτη ὄρνιθας ἔχει τοξευούσας τοῖς πτεροῖς ὡς βέλεσιν, ἱστορεῖ καὶ Εὐριπίδης ἐν Φρίξῳ.

ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΜΕΙΒΟΜΕΝΟΙ ΛΙΣΣΗ͂Ι ἘΠΙΚΕΛΣΕΤΕ ΝΗΣΩΙ
ΜΗΤΙ ΠΑΝΤΟΙΗΙ ΜΕΓ᾽ ἈΝΑΙΔΕΑΣ ἘΞΕΛΑΣΑΝΤΕΣ
ΟἸΩΝΟΥΣ, ΟἹ ΔΗ͂ΘΕΝ ἈΠΕΙΡΕΣΙΟΙ ἘΦΕΠΟΥΣΙΝ
ΝΗ͂ΣΟΝ ἘΡΗΜΑΙΗΝ. ΤΗ͂Ι ΜΕΝ Τ᾽ ἘΝῚ ΝΗΟΝ ἌΡΗΟΣ
ΛΑΪΝΕΟΝ ΠΟΙΗΣΑΝ ἈΜΑΖΟΝΙΔΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΙ
ὈΤΡΗΡΗ ΤΕ ΚΑῚ ἈΝΤΙΟΠΗ. ὉΠΟΤΕ ΣΤΡΑΤΟΩΝΤΟ.
ἜΝΘΑ ΓᾺΡ ὔΜΜΙΝ ὌΝΕΙΑΡ, ἈΔΕΥΚΕΟΣ ἘΞ ἉΛῸΣ ΕἾΣΙΝ
ἌΡΡΗΤΟΝ. ΤΩ͂Ι ΚΕΝ ΤΕ ΦΙΛΑ ΦΡΟΝΕΩΝ ἈΓΟΡΕΥΩ
ἼΣΧΕΜΕΝ. ἈΛΛᾺ ΤΙ Ἦ ΜΕ ΠΑΛΙΝ ΧΡΕΙῺ ἈΛΙΤΕΣΘΑΙ
ΜΑΝΤΟΣΥΝΗΙ. ΤᾺ ἝΚΑΣΤΑ ΔΙΗΝΕΚΕΩΣ ἘΝΕΠΟΝΤΑ.

Ὀτρηρὴ καὶ Ἀντιόπη Ἀμαζόνων αὗται βασίλειαι· ποίαν δὲ στρατείαν οὐδεὶς ἐδήλωσεν. Ἐφέπουσι δὲ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ διατρίβουσι. Ἔνθα γὰρ ὔμμιν· ἐνταῦθα γὰρ ὑμῖν

ὄφελος ἐν τῇ ἀρητιάδι νήσῳ ἐκ τῆς θαλάσσης ἥξει ἄρρητον. δηλονότι διὰ τὸ ναυάγιον. λέγει δὲ τοὺς Φρίξου καὶ Χαλκιόπης τῆς Αἰήτου θυγατρὸς παῖδας. οἵτινες ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στελλόμενοι διὰ τὸν Ἀθάμαντος κλῆρον ἐν ταύτῃ τῇ νήσῳ ναυαγήσαντες ἔτυχον ἐπιμελείας παρὰ τῶν ἡρώων καὶ ὁδηγοὶ αὐτῶν εἰς τὴν Σκυθίαν ἐγένοντο. εἰσὶ δὲ οὗτοι. Ἄργος, Μέλας, Κυτίσωρος, Φρόντις. Ἀδευκέος· τῆς ἀπροσδοκήτου· ἀντὶ τοῦ τῆς παρ᾽ ἐλπίδας ὑμῖν φανείσης. Ἀδευκῆ δέ φησι τὴν θάλασσαν ἤγουν πικράν. δεῦκος γὰρ τὸ γλυκύ. Τῷ κέν τε φίλα· διὸ ἐπεὶ ὠφελήσει ὑμᾶς, εὐνοῶν ὑμῖν κελεύω προσχεῖν τῇ νήσῳ ἢ κατέχειν. ἤγουν μνημονεύειν αὐτῆς. τὰ δὲ ἑξῆς προστίθησιν ἐπεὶ ἔλαθεν ἑαυτὸν τὰ πάντα μέλλων λέγειν, τίνες τε ἦσαν οἱ συμπλεξόμενοι καὶ ὅπερ αὐτοὶ ποιήσουσιν. καὶ παρεκβαίνων τὰ προαπελθέντα αὐτῷ ἔφη γὰρ τὰ πάντα ἀκριβῶς μὴ εἰπεῖν διὰ τὸ μὴ προσκροῦσαι τοῖς θεοῖς πάλιν. ἑαυτοῦ δὲ ἐπιλαμβάνεται καὶ τὰ μὲν κατὰ μέρος συμβησόμενα οὐ λέγει. τὰ δὲ ἑξῆς τῶν Μοσσυνοίκων ἔθνη καταλέγει. Νήσου δὲ προτέρωσε. μετὰ δὲ τὴν νῆσον καὶ τὴν περαίαν γῆν, οἰκοῦσιν οἱ Φίλυρες. ὑπὲρ ἄνω δὲ τῶν Φιλύρων καὶ ἔμπροσθέν εἰσιν οἱ Μάκρωνες. ἔθνος Σκυθικὸν ἄποικον τῶν Εὐβοέων. ἡ γὰρ Εὔβοια καὶ Μάκρις ἐκαλεῖτο διὰ τὴν θέσιν.

Νήσου δὲ προτέρωσε· τῆς δὲ νήσου τῆς ἀρητιάδος ἔμπροσθεν καὶ τῆς κατὰ
τὸ ἐναντίον γῆς οἰκοῦσι φίλυρες. οἳ ἐκλήθησαν ἀπὸ φιλύρας τῆς ὠκεανοῦ θυ-
γατρός· γαμετῆς δὲ κρόνου· μητρὸς δὲ χείρωνος ἐνταῦθα διατριψάσης. ἢ οὕτως·
μετὰ δὲ τὴν νῆσον τὴν περαίαν γῆν, νέμονται φίλυρες. Περιώσια· φησὶ δὲ τοῦ-
το, διὰ τὸ εἰς
πολλὴν χώραν
διεσπάρθαι αὐ-
τούς. Ἐξείης
δὲ σάπειροι·
ἐπὶ τῶν βεχεί-
ροις. σάπειρες
δὲ ἔθνος σκυ-
θικὸν οὕτω κλη-
θὲν διὰ τὸ πολ-
λὴν παρ' αὐτοῖς

ΝΉΣΩι ΔῈ ΠΡΟΤΈΡΩΣΕ ΚΑῚ ἨΠΕΊΡΟΙΟ ΠΕΡΑΊΗΣ
ΦΈΡΒΟΝΤΑΙ ΦΊΛΥΡΕΣ· ΦΙΛΎΡΩΝ Δ' ἘΞΥΠΈΡΘΕΝ ἜΑΣΙ
ΜΆΚΡΩΝΕΣ. ΜΕΤᾺ Δ' Αὖ ΠΕΡΙΏΣΙΑ ΦῦΛΑ ΒΕΧΕΊΡΩΝ.
ἙΞΕΊΗΣ ΔῈ ΣΆΠΕΙΡΕΣ ἘΠῚ ΣΦΊΣΙ ΝΑΙΕΤΆΟΥΣΙ.
ΒΎΖΗΡΕΣ Δ' ἘΠῚ ΤΟῖΣΙΝ ὉΜΏΛΑΚΕΣ. ὯΝ ὝΠΕΡ ἬΔΗ
ΑὐΤΟῚ ΚΌΛΧΟΙ ἜΧΟΝΤΑΙ ἈΡΉΪΟΙ. ἈΛΛ' ἘΝῚ ΝΗῚ
ΠΕΊΡΕΘ'. ἝΩΣ ΜΥΧΆΤῌ ΚΕΝ ἘΝΙΧΡΊΜΨΗΤΕ ΘΑΛΆΣΣῌ.
ἜΝΘΑ Δ' ἘΠ' ἨΠΕΊΡΟΙΟ ΚΥΤΑΐΔΟΣ. ἨΔ' ἈΜΑΡΑΝΤῶΝ
ΤΗΛΌΘΕΝ ἘΞ ὈΡΈΩΝ ΠΕΔΊΟΙΌ ΤΕ ΚΙΡΚΑΊΟΙΟ

γίνεσθαι τὴν σάπφειρον λίθον. Ὁμώλακες· ὅμουροι· ὦλακα γὰρ τὴν αὔλακα δω-
ρικῶς καὶ ὅμηρος· ἱεμένων κατὰ ὦλκα. Ἀλλ' ἐνὶ νηί· ἀλλὰ πείρετε καὶ πλεῖτε
φησὶν ἕως ἂν εἰς τὸ μυχώτατον τῆς θαλάσσης ἀφίκησθε· ἐνταῦθα γὰρ καὶ ἡ σκυ-
θία τελευτᾷ. καὶ τὴν μὲν σκυθίαν διαδέχεται ἡ σαρματία· τὸν δὲ εὔξεινον ἡ μαι-
ῶτις· περιοικοῦσι δὲ τὴν μαιῶτιν οἱ σαρμάται. ὑπὲρ δὲ τοὺς σαρμάτας
ὁ σαρματικός, ἔτι καὶ ἀρκτικὸς ὠκεανός· Κυταΐδος· κολχικῆς· κύταια γὰρ πό-
λις κολχίδος. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα πόλις τῆς εὐρώπης κύταια ὁμώνυμος τῇ σκυ-
θικῇ· ἀφ' ἧς φασι καὶ τὴν κολχικὴν ἐσχηκέναι τὴν ἀρχήν. ἀπολλώνιος δὲ κυταΐ-
δα τὴν πόλιν ἐνταῦθα φησίν. ἀμαράντων δὲ περισπωμένως ὥς φησιν ἡρωδι-
ανὸς ἐν τῇ καθόλου. ἔστι δὲ ἀμαραντὸς πόλις ἐν πόντῳ. ὡς δὲ αὐτός φησιν ὄρη
τῆς κολχίδος ἐξ ὧν ὁ φᾶσις ποταμὸς καταφέρεται. ἔστιν οὖν καὶ ἑτέρα κύταια
πόλις τῆς εὐρώπης κατὰ τὸν ἔσπλουν τοῦ εὐξείνου· ἐκεῖθεν δὲ τὴν ἀρχὴν λαμβά-
νουσι. λέγεται δὲ οὕτως ὀνομαστικῶς. κυταΐδα γὰρ τὴν μήδειαν προσαγορεύουσιν. ἀ-
μαραντὸς δὲ πόλις ἐν πόντῳ. ἢ ὄρη τῆς κολχίδος. ὥς φησιν ἡρωδιανός. ὅθεν
καταφέρεται ὁ φᾶσις. ὅπερ ἀγνοήσας ἡγήστρατος ὁ ἐφέσιος, ἀμαράντους ἀπέ-
δωκε λιμένας τοῦ φάσιδος. διὰ δὲ τὸ εὐθαλεῖς εἶναι καὶ ἀμαράντους. ὅτι δὲ ἀ-
μάραντα ὄρη ἐστὶ κόλχων, ἱστορεῖ κτησίας ἐν β. ὁ δὲ φᾶσις φέρεται μὲν ἀπὸ

τῆς ἀρμενίας ὀρῶν ὥς φησιν ἐρατοσθένης. ἐκδίδωσι δὲ εἰς κόλχους κατὰ θάλασσαν. Κίρκαιον δὲ τὸ πρός ἐστι τῆς κολχίδος ἀπὸ κίρκης τῆς αἰήτου ἀδελφῆς. ἢ πεδίον. οὐ δύναται δὲ ἀπὸ τῆς ἑτέρας κίρκης ὀνομάζεσθαι. ἐγένοντο γὰρ κίρκαι δύο. περὶ ὧν ἐν τοῖς ἑξῆς ἐροῦμεν. Τίμαιος δέ φησι πεδίον ἐν κόλχοις εἶναι κίρκαιον.

ΦΑ͂ΣΙΣ ΔΙΝΗΈΙΣ ΕΥ̓ΡΥ͂Ν ῬΌΟΝ ΕἸΣ ἍΛΑ ΒΆΛΛΕΙ.
ΚΕΊΝΟΥ ΝΗ͂' ἘΛΆΟΝΤΕΣ ἘΠῚ ΠΡΟΧΟᾺΣ ΠΟΤΑΜΟΙ͂Ο
ΠΎΡΓΟΥΣ ΕἸΣΌΨΕΣΘΕ ΚΥΤΑΙΈΟΣ ΑἸΉΤΑΟ,
ἌΛΣΟΣ ΤῈ ΣΚΙΌΕΙΝ ἌΡΕΟΣ. ΤΌΘΙ ΚΩ͂ΑΣ ἘΠ' ἌΚΡΗΣ,
ΠΕΡΤΆΜΕΝΟΝ ΦΗΓΟΙ͂Ο ΔΡΆΚΩΝ ΤΈΡΑΣ ΑἸΝῸΝ ἸΔΈΣΘΑΙ
ἈΜΦῚΣ ὈΠΙΠΤΕΎΕΙ ΔΕΔΟΚΗΜΈΝΟΣ. ΟΥ̓ ΔΈ ΟἹ ἮΜΑΡ
ΟΥ̓ ΚΝΈΦΑΣ ἭΔΙΜΟΣ ὝΠΝΟΣ ἈΝΑΙΔΈΑ ΔΆΜΝΑΤΑΙ ὌΣΣΕ.
ὩΣ ἌΡ' ἜΦΗ. ΤΟῪΣ Δ' ΕἾΘΑΡ ἝΛΕΝ ΔΈΟΣ ΕἸΣΑΐΟΝΤΑΣ.
ΔῊΝ Δ' ἜΣΑΝ ἈΜΦΑΣΊῌ ΒΕΒΟΛΗΜΈΝΟΙ. ὈΨῈ Δ' ἜΕΙΠΕΝ
ἭΡΩΣ ΑἸΣΟΝΊΔΗΣ ἈΜΗΧΑΝΈΩΝ ΚΑΚΌΤΗΤΙ.
Ω͂ ΓΈΡΟΝ. ἬΔΗ ΜΈΝ ΤΕ ΔΙΊΚΕΟ ΠΕΊΡΑΤ' ἈΈΘΛΩΝ
ΝΑΥΤΙΛΊΗΣ. ΚΑῚ ΤΈΚΜΑΡ ὍΤῼ ΣΤΥΓΕΡᾺΣ ΔΙᾺ ΠΈΤΡΑΣ
ΠΕΙΘΌΜΕΝΟΙ ΠΌΝΤΟΝΔΕ ΠΕΡΉΣΟΜΕΝ. ΕἸ ΔΈ ΚΕΝ ΑΥ̓͂ΤΙΣ
ΤΆΣΔ' ἩΜΙ͂Ν ΠΡΟΦΥΓΟΥ͂ΣΙΝ ἘΣ ἙΛΛΆΔΑ ΝΌΣΤΟΣ ὈΠΊΣΣΩ
ἜΣΣΕΤΑΙ, ἈΣΠΑΣΤΩ͂Σ ΚΕΝ ΠΑΡᾺ ΣΈΟ ΚΑῚ ΤῸ ΔΑΕΊΗΝ.
ΠΩ͂Σ ἜΡΔΩ. ΠΩ͂Σ ΑΥ̓͂ΤΕ ΤΌΣΗΝ ἉΛῸΣ ΕἾΜΙ ΚΈΛΕΥΘΟΝ.
ΝΗΐΣ ἘΩ͂Ν. ἙΤΆΡΟΙΣ ἍΜΑ ΝΗΊΣΙΝ. ΑἾΑ ΔῈ ΚΟΛΧῚΣ

Ἄλσος τε σκιόεν. ὁ δὲ ἑλλάνικος ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ διός φησι κεῖσθαι τὸ δέρας. τοῦ δὲ ἐμ κόλχοις λεγομένου ἀργείου πεδίου καὶ τοῦ αὐτόθι ἄρεος τεμένους μέμνηνται πολλοί. φασὶ δὲ ὅτι τὸ χρυσοῦν δέρας ἀνάκειται ἐν τῷ τοῦ ἄρεος ἄλσει ἐπὶ τῆς φηγοῦ φυλασσόμενον ὑπὸ δράκοντος τερασίου τὸ μέγεθος. τὸ δὲ σκιόεν ἀντὶ τοῦ σκιόειν κατὰ ἰωνικὴν πρόσθεσιν τοῦ ι. Ἀφασίῃ βεβο. ἀντὶ τοῦ ὑπὸ ἀφασίας ἐκπεπληγμένοι. Ἀσπαστῶς κεν. ἡδέως ἂν παρὰ σοῦ μάθοιμι εἰ καὶ ὑποστρέψαντες ἐκ κόλχων ἐκφευξόμεθα. δύο δὲ μάλιστα ἐφίσταται ὁ ἰάσων μαθεῖν παρὰ τοῦ φινέως. ἓν μὲν πῶς ἂν αὖθις κατὰ τὴν ὑποστροφὴν διαπλεύσειε τὰς συμπληγάδας. δεύτερον πῶς ἂν μέχρι τῆς κολχίδος ἀφίκοιτο διαπλεύσας τοσαύτην θάλασσαν. τὸ δὲ δυσχερὲς τοῦ πλοῦ ἐνέφηνε διὰ τὸ τὴν κολχίδα κεῖσθαι ἐπὶ τὰ ἔσχατα τῆς γῆς καὶ τοῦ πόντου. Αἶα δὲ. ἡ αἶα πόλις τῆς κολχίδος αὕτη ἐπ' ἐσχάτοις κεῖται τῆς οἰκουμένης. ἄλλοι δὲ τὴν γῆν τῆς κολχίδος ἰδίως αἶαν καλεῖσθαι λέγουσι.

Ἐπεὶ δαίμων· ἐκ δὲ τῆς αἴας φησίν, τουτέστιν ἐκ τῶν κόλχων θεὸς ὑμῖν καθηγήσεται καὶ εἰς τὴν αἴαν πλεῦσι, πολλοὶ ἔσονται καθόλου πομποί· ἄλλος οὖν φησὶ γενήσεται πλοῦς ἐκ τῆς αἴας.

ΠΌΝΤΟΥ ΚΑῚ ΓΑΊΗΣ ἘΠΙΚΈΚΛΙΤΑΙ ἘΣΧΑΤΙῆΙΣΙΝ.
ὩΣ ΦΆΤΟ· ΤῸΝ Δ' Ὁ ΓΕΡΑΙῸΣ ἈΜΕΙΒΌΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣΈΕΙΠΕΝ·
Ὦ ΤΈΚΟΣ, ΕὖΤ' ἊΝ ΠΡῶΤΑ ΦΎΓῌΣ ὈΛΟᾺΣ ΔΙᾺ ΠΈΤΡΑΣ·
ΘΆΡΣΕΙ, ἘΠΕῚ ΔΑΊΜΩΝ, ἝΤΕΡΟΝ ΠΛΌΟΝ ἩΓΕΜΟΝΕΎΣΕΙ
ἘΞ ΑἼΗΣ. ΜΕΤᾺ Δ' ΑἾΑΝ ἍΛΙΣ ΠΟΜΠΗ̃ΕΣ ἜΣΟΝΤΑΙ·
ἈΛΛᾺ ΦΊΛΟΙ ΦΡΆΖΕΣΘΕ ΘΕᾶΣ ΔΟΛΌΕΣΣΑΝ ἈΡΩΓΉΝ·
ΚΎΠΡΙΔΟΣ. ἘΚ ΓᾺΡ ΤΗ̃Σ Κ' ΑὐΤᾺ ΠΕΊΡΑΤΑ ΚΕῖΤΑΙ ἈΈΘΛΩΝ.
ΚΑῚ ΔΈ ΜΕ ΜΗΚΈΤΙ ΤῶΝΔΕ ΠΑΡΟΙΤΈΡΩ ἘΞΕΡΈΕΣΘΕ.
ὩΣ ΦΆΤ' ἈΓΗΝΟΡΊΔΗΣ. ἘΠῚ ΔῈ ΣΧΕΔῸΝ ΥἹΈΕ ΔΎΩ
ΘΡΗΙΚΊΟΥ ΒΟΡΈΑΟ ΚΑΤ' ΑἸΘΈΡΟΣ ἈΪΞΑΝΤΕ,
ΟὐΔῷ ἘΠῚ ΚΡΑΙΠΝΟῪΣ ἜΒΑΛΟΝ ΠΌΔΑΣ. ΟἹ Δ' ἈΝΌΡΟΥΣΑΝ
ἘΞ ἙΔΈΩΝ ἭΡΩΕΣ, ὍΠΩΣ ΠΑΡΕΌΝΤΑΣ ἼΔΟΝΤΟ·
ΖΉΤΗΣ Δ' ἹΕΜΈΝΟΙΣΙΝ ἜΤ' ἌΣΠΕΤΟΝ ἘΚ ΚΑΜΆΤΟΙΟ
ἈΣΘΜ' ἈΝΑΦΥΣΙΌΩΝ, ΜΕΤΕΦΏΝΕΕΝ ὍΣΣΟΝ ἌΠΩΘΕΝ
ἬΛΑΣΑΝ· ἨΔ' ὩΣ ἾΡΙΣ ἘΡΎΚΑΚΕ ΤΆΣΔΕ ΔΑΪΞΑΙ·
ὍΡΚΙΑ Τ' ΕΥ̓ΜΕΝΈΟΥΣΑ ΘΕᾺ ΠΌΡΕΝ. ΑἹ Δ' ὙΠΈΔΥΣΑΝ
ΔΕΊΜΑΤΙ ΔΙΚΤΑΊΗΣ ΠΕΡΙΏΣΙΟΝ ἌΝΤΡΟΝ ἘΡΊΠΝΗΣ·
ΓΗΘΌΣΥΝΟΙ Δ' ἤΠΕΙΤΑ ΔΌΜΟΙΣ ἜΝΙ ΠΆΝΤΕΣ ἙΤΑῖΡΟΙ
ΑὐΤΌΣ Τ' ἈΓΓΕΛΊῌ ΦΙΝΕῪΣ ΠΈΛΕΝ. ὮΚΑ ΔῈ ΤΌΝΓΕ
ΑἸΣΟΝΊΔΗΣ ΠΕΡῚ ΠΟΛΛῸΝ, ἘΫΦΡΟΝΈΩΝ ΠΡΟΣΈΕΙΠΕΝ·
Ἦ ἌΡΑ ΔΉ ΤΙΣ ἜΗΝ ΦΙΝΕΥ͂ ΘΕΌΣ, ὋΣ ΣΈΘΕΝ ἌΤΗΣ
ΚΉΔΕΤΟ ΛΕΥΓΑΛΈΗΣ ΚΑῚ ΔῊ ΜΈΓΑΣ ΑὖΘΙ ΠΈΛΑΣΣΕΝ
ΤΗΛΌΘΕΝ, ὌΦΡΑ ΤΟΙ ΥἿΕΣ ἈΜΎΝΕΙΑΝ ΒΟΡΈΑΟ·

Τὸ δὲ λέγει, παρόσον οὐ διὰ τῶν συμπληγάδων ὑποστρέψουσιν. Μετὰ δ' αἶαν. καὶ μετὰ ἀντὶ τῆς πρός. Ἀλλὰ φίλοι φράζεσθε. δεῖ δὲ φροντίδος ἔχετε φησὶ τῆς ἐκ τῆς ἀφροδίτης δολίαν βοήθειαν. Αἰνίττεται δὲ τὸν ἔρωτα τῆς μηδείας. Τὸ δὲ ὅσσον ἄπωθεν ἤλασαν ἀντὶ τοῦ ὅσον μακρὸν ἐπορεύθησαν. Δίκταιον ὄρος ἐν κρήτῃ. ἐρίπναι δὲ κατὰ μέν τινας τὰ ἀποθραύσματα τῶν ὀρῶν, κατὰ δὲ τοὺς γλωσσογράφους πάντα τὰ ὄρη ἐρίπναι καλοῦνται. Ἦ ἄρα δή τις. τὸ ἦ ἄρα ἠθικῶς ἀντὶ τοῦ ὡς ἔοικε. καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ, οὐκ ἄρα σοί γ' ἔπι τι δεῖ καὶ φρένες ἦσαν, καὶ ἡσίοδος· οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην ἐρίδων γένος. οὐκ ἦν ὡς ἔοικε μία ἔρις.

Εἰ δὲ ὀφθαλμοῖσι. εἰ δὲ καὶ ἀναβλέψαι θεῶν τις σε ποιήσειεν, χαρείην ἂν τοσοῦτον ὡς εἰ σωθείην εἰς τὴν πατρίδα. Ὑποσμύχονται. ὅπερ ἐστὶν ὑπὸ βάθους ἠμαυρῶνται. ἔστι δὲ ὑποσμύχειν, καὶ τὸ ἠρέμα ὑποκαίειν. οἱονεὶ ὑποκεκαυνται. Οἳ καὶ πρόσθεν. οἵτινες συνεχῶς ἤρχοντο πρὸς αὐτόν. τὸ ἑξῆς φέροντες μέρος τῆς ἰδίας τροφῆς. Σὺν τοῖσιδ' ἵκανε Παραίβιος. ὁ μὲν Ἀπολλώνιος τὸν Παραίβιον φίλον Φινέως εἶναι φησίν. οἱ δὲ ἄλλοι δοῦλον εἶναι πιστόν. οἱ δὲ περὶ τὸν Παραίβιον φασὶν ἐχάρησαν ἰδόντες τοὺς ἥρωας. αὐτὸς γὰρ ὁ Φινεὺς ὑπεμυθήσατο καὶ προεῖπε τῷ Παραιβίῳ τὴν τῶν ἡρώων ἔλευσιν. συμπάντων γὰρ δῶι τὴν ὑπὸ τῶν ἐμυθήσατο. λαμβάνει δὲ ἀντὶ τῆς πρὸ ὥσπερ καὶ τὸ ὑπωπῶν ἀντὶ προσώπων. Θυνίδι γαίῃ. τὴν περὶ τὸν Βόσπορον χώραν, πάλιν Θυνίδα εἶπον ἣν κατῴκει Φινεύς. ὡς εἶναι μέρος τῆς Θρᾴκης ὃ καλεῖται Θυνίς.

ΕἸ ΔῈ ΚΑῚ ὈΦΘΑΛΜΟΐΣΙ ΦΌΩΣ ΠΌΡΟΙ. Ἠ ΤᾺΝ ὈΐΩ
ΓΗΘΉΣΕΙΝ· ὍΣΟΝ ΕἼΠΕΡ ὙΠΌΤΡΟΠΟΣ ΟἼΚΑΔ' ἹΚΟΊΜΗΝ.
ὯΣ ἜΦΑΤ'· ΑὐΤᾺΡ Ὁ ΤΌΝ ΓΕ ΚΑΤΗΦΉΣΑΣ ΠΡΟΣΈΕΙΠΕΝ.
ΑἸΣΟΝΊΔΗ. ΤῸ ΜῈΝ, ΟὔΠΑΛΙΝΆΓΡΕΤΟΝ. ΟὐΔΈ ΤΙ ΜΗ̃ΧΟΣ
ἘΣΤ' ὈΠΊΣΩ· ΚΕΝΕΑῚ ΓᾺΡ ὙΠΟΣΜΎΧΟΝΤΑΙ ὈΠΩΠΑΊ.
ἈΝΤῚ ΔῈ ΤΟῦ ΘΆΝΑΤΌΝ ΜΟΙ ἌΦΑΡ ΘΕῸΣ ἘΓΓΥΑΛΎΞΑΙ
ΚΑΊ ΤΕ ΘΑΝῺΝ ΠΆΣΗΙΣΙ ΜΕΤΈΣΣΟΜΑΙ ἈΓΛΑΐΗΙΣΙΝ.
ὯΣ ΤΏ Γ' ἈΛΛΉΛΟΙΣΙ ΠΑΡΑΒΛΉΔΗΝ ἈΓΌΡΕΥΟΝ.
ΑὐΤΊΚΑ Δ' ΟὐΜΕΤᾺ ΔΗΡῸΝ ἈΜΕΙΒΟΜΈΝΩΝ ἘΦΑΆΝΘΗ
ἨΡΙΓΕΝΗ΄Σ. ΤῸΝ Δ' ἈΜΦῚ ΠΕΡΙΚΤΊΤΑΙ ἨΓΕΡΈΘΟΝΤΟ
ἈΝΈΡΕΣ. ΟἹ ΚΑῚ ΠΡΌΣΘΕΝ ἘΠ' ἬΜΑΤΙ ΚΕΙ̃ΣΕ ΘΆΜΙΖΟΝ
ΑἸῈΝ ὉΜῶΣ ΦΟΡΈΟΝΤΕΣ ἙῆΣ ἈΠῸ ΜΟῖΡΑΝ ἘΔΩΔῆΣ.
ΤΟῖΣ Ὁ ΓΈΡΩΝ ΠΆΝΤΕΣΣΙΝ ὍΤΙΣ ΚΑῚ ἈΦΑΥΡῸΣ ἽΚΟΙΤΟ
ἜΧΡΑΕΝ ἘΝΔΥΚΈΩΣ. ΠΟΛΈΩΝ Δ' ἈΠῸ ΠΗΜΑΤ' ἜΛΥΣΕΝ
ΜΑΝΤΟΣΎΝΗΙ· ΤΩ̃Ι ΚΈΝ ΜΙΝ ἘΠΟΙΧΌΜΕΝΟΙ ΚΟΜΈΕΣΚΟΝ
ΣΥΝ ΤΟΪΣΙ Δ' ἽΚΑΝΕ ΠΑΡΑΊΒΙΟΣ. ὍΣ ῬΆ ΟἹ ἮΕΝ
ΦΊΛΤΑΤΟΣ. ἈΣΠΆΣΙΟΣ ΔῈ ΔΌΜΟΙΣ ἘΝΙ ΤΟΎΣ Γ' ἘΝΌΗΣΕΝ.
ΠΡῚΝ ΓᾺΡ ΔΉ ΠΟΤΕ ΚΑὐΤῸΣ ἈΡΙΣΤΉΩΝ ΣΤΌΛΟΝ ἈΝΔΡῶΝ
ἙΛΛΆΔΟΣ ἘΞΑΝΙΌΝΤΑ ΜΕΤᾺ ΠΤΌΛΙΝ ΑἸΉΤΑΟ
ΠΕΊΣΜΑΤ' ἈΝΑΨΑΣΘΑΙ ΜΥΘΉΣΑΤΟ ΘΥΝΊΔΙ ΓΑΊΗΙ.
ΟἹ ΤΈ ΟἹ ἉΡΠΥΊΑΣ ΔΙΌΘΕΝ ΣΧΉΣΟΥΣΙΝ ἸΟΎΣΑΣ
ΤΟῪΣ ΜῈΝ ἜΠΕΙΤ' ἘΠΈΕΣΣΙΝ ἈΡΕΣΣΆΜΕΝΟΣ ΠΥΚΙΝΟΐΣΙΝ
ΠΈΜΦ' Ὁ ΓΈΡΩΝ. ΟἾΟΝ ΔῈ ΠΑΡΑΊΒΙΟΝ ΑὐΤΌΘΙ ΜΊΜΝΕΙΝ

Μόρον δὲ ἐνταῦθα οὐ τὸν θάνατον, ἀλλ' ἢ τὴν δυστυχίαν ἔφη, ἢ τὴν ποιὰν τῆς τύχης διάθεσιν. Εὖτε γὰρ οὖν· ὁ παραίβιος φησὶ πατρικὴν ἁμαρτίαν ἀποτιννύς, ἀεὶ ἐν ἀπορίᾳ ἦν βίου καὶ ἐπὶ πλεῖστα μοχθήσας ὤν. Χρησμοσύνη· ἀπορία· πενία· ἐνδεία. Ἀμαδρυάδος νύμφης· ἁμαδρυάδας νύμφας Μνησίμαχος φησὶ, διὰ τὸ ἅμα ταῖς δρυσὶ γεννᾶσθαι· ἢ ἐπειδὴ λέγουσιν ἅμα ταῖς δρυσὶ φθείρεσθαι νύμφαι ἁμαδρυάδες λέγονται. Χάρων δὲ ὁ λαμψακηνὸς ἱστορεῖ ὡς ἄρα ῥοῖκος θεασάμενος δρῦν ὅσον οὔπω μέλλουσαν ἐπὶ γῆς καταφέρεσθαι, προστάξαι τοῖς παισὶν ὑποστηρίξαι ταύτην. ἡ δὲ μέλλουσα συμφθείρεσθαι τῇ δρυῒ νύμφη ἐπιστᾶσα τῷ ῥοίκῳ χάριν μὲν ἔφασκεν εἰδέναι ὑπὲρ τῆς σωτηρίας, ἐπέτρεπεν δὲ αἰτήσασθαι ὅ, τι βούλοιτο. ὡς δὲ ἐκεῖνος ἠξίου συγγενέσθαι αὐτῇ, ὑπέσχετο δοῦναι τοῦτο. φυλάξασθαι μέντοι γε ἑτέρας γυναικὸς ὁμιλίαν παρήγγειλεν. ἔσεσθαι δὲ μεταξὺ αὐτῶν ἄγγελον μέλισσαν. καί ποτε πεττεύοντος αὐτοῦ παρίστατο ἡ μέλισσα. πικρότερον δὲ ἀποφθεγξάμενος, εἰς ὀργὴν ἔτρεψε τὴν νύμφην, ὥστε πηρωθῆναι αὐτόν. καὶ πίνδαρος δέ φησι περὶ νυμφῶν ποιούμενος τὸν λόγον. Ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχοῦσα. ὁ οὖν τοῦ παραιβίου πατὴρ ἐκκόπτων δρῦν, παρεκαλεῖτο ὑπὸ νύμφης μὴ τεμεῖν αὐτήν. συγγεγεννημένη οὖσα γὰρ ἐὰν ἐκκοπῇ, παραιτίαν αὐτῇ ἔσεσθαι θανάτου. ἀπειθήσαντος δὲ αὐτοῦ, νεμεσῆσαι τὸ δαιμόνιον αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἐγγόνοις καὶ κακῶν γενέσθαι παραίτιον.

ΚΈΚΛΕΤ' ἈΡΙΣΤΉΕΣΣΙ ΣῪΝ ἈΝΔΡΆΣΙΝ. ἈῚΨΑ ΔῈ ΤΌΝΓΕ
ΣΦΩΐΤΈΡΩΝ ΟἸΩΝ ὍΤΙΣ ἜΞΟΧΟΣ ΕἾΣ' ἘΚΟΜΊΣΑΙ
ἯΚΕΝ ἘΠΟΤΡΎΝΑΣ. ΤΟῦ Δ' ἘΚ ΜΕΓΆΡΟΙΟ ΚΙΌΝΤΟΣ,
ΜΕΙΛΙΧΊΩΣ ἘΡΈΤΗΣΙΝ ὉΜΗΓΕΡΈΕΣΣΙ ΜΕΤΗΥ͂ΔΑ.
Ὦ ΦΊΛΟΙ, ΟὐΚ ἎΡΑ ΠΆΝΤΕΣ ὙΠΈΡΒΙΟΙ ἌΝΔΡΕΣ ἜΑΣΙΝ,
ΟὐΔ' ΕὐΕΡΓΕΣΊΗΣ ἈΜΝΉΜΟΝΕΣ. ὩΣ ΚΑῚ ὍΔ' ἈΝΉΡ
ΤΟΙ͂ΟΣ ἘῺΝ ὯΔ' ἮΛΘΕΝ, ἙῸΝ ΜΌΡΟΝ ὌΦΡΑ ΔΑΕΊΗ.
ΕὖΤΕ ΓᾺΡ ΟὖΝ ὩΣ ΠΛΕΙ͂ΣΤΑ ΚΆΜΟΙ ΚΑῚ ΠΛΕΙ͂ΣΤΑ ΜΟΓΉ
ΔῊ ΤΌΤΕ ΜΙΝ ΠΕΡΙΠΟΛΛῸΝ ἘΠΑΣΣΥΤΈΡΗ ΒΙΌΤΟΙΟ ΣΗ
ΧΡΗΣΜΟΣΎΝΗ ΤΡΎΧΕΣΚΕΝ. ἘΠ' ἬΜΑΤΙ Δ' ἯΜΑΡ ὈΡΏΡΕΙ
ΚΎΝΤΕΡΟΝ. ΟὐΔΈ ΤΙ ἮΕΝ ἈΝΆΠΝΕΥΣΙΣ ΜΟΓΈΟΝΤΙ.
ἈΛΛ' ὅΓΕ ΠΑΤΡῸΣ ἙΟΙ͂Ο ΚΑΚῊΝ ΤΊΝΕΣΚΕΝ ἈΜΟΙΒῊΝ
ἈΜΠΛΑΚΊΗΣ. Ὁ ΓᾺΡ ΟἿΟΣ ἘΝ ΟὔΡΕΣΙ ΔΈΝΔΡΕΑ ΤΈΜΝΩΝ
ΔΉ ΠΟΤ' ἉΜΑΔΡΥΆΔΟΣ ΝΎΜΦΗΣ ἈΘΈΡΙΞΕ ΛΙΤΆΩΝ
Ἥ ΜΙΝ ὈΔΥΡΟΜΈΝΗ ἉΔΙΝΩ͂Ι ΜΕΙΛΊΣΣΕΤΟ ΜΎΘΩΙ.

Ἐγώ γε μὲν εὖτ' ἀφίκανεν. πρὸς ἐμὲ ὅτε ἦλθε φησὶν ὁ παραίβιος μαντευσόμενος καὶ τὴν ἀτυχίαν ἀνεκοινώσατο, ἔγνων αὐτὸν ὑπὲρ τῆς τοῦ πατρὸς ἁμαρτίας δίκην ἀποτιμμυμένα. Λωφήια ῥέξαι. ἐφ' οἷς λωφήσει καὶ παύσεται ἡ τῆς νύμφης ὀργή. τουτέστι καταπαυστικὰ τῆς ὀργῆς. λωφήια ἐξιλαστήρια

ΜῊ ΤΑΜΈΕΙΝ ΠΡΈΜΝΟΝ ΔΡΥῸΣ ἩΛΙΚΟΣ· ᾟ ἘΠΙ ΠΟΥΛῪΝ
ΑἸῶΝΑ ΤΡΊΒΕΣΚΕ ΔΙΗΝΕΚΈΣ· ΑὐΤᾺΡ Ὁ ΤΉΝΓΕ
ἈΦΡΑΔΈΩΣ ἜΤΜΗΞΕΝ ἈΓΗΝΟΡΊῌ ΝΕΌΤΗΤΟΣ.
ΤῷΔ' ἌΡΑ ΝΗΚΕΡΔῆ ΝΎΜΦΗ ΠΌΡΕΝ ΟἾΤΟΝ ὈΠΊΣΣΩ
ΑὐΤῷ ΚΑῚ ΤΕΚΈΕΣΣΙΝ. ἜΓΩΓΕ ΜῈΝ ΕὖΤ' ἈΦΙΚΑΝΕΝ
ἈΜΠΛΑΚΊΗΝ ἜΓΝΩΝ· ΒΩΜῸΝ Δ' ἘΚΈΛΕΥΣΑ ΚΑΜΌΝΤΑ
ΘΥΝΙΆΔΟΣ ΝΎΜΦΗΣ, ΛΩΦΉΙΑ ῬΈΞΑΙ ἘΠ' ΑὐΤῷ
ἹΕΡᾺ ΠΑΤΡΩΊΗΝ ΑἸΤΕΎΜΕΝΟΝ ΑἾΣΑΝ ἈΛΎΞΑΙ.
ἜΝΘ' ἘΠΕῚ ἜΚΦΥΓΕ ΚῆΡΑ ΘΕΉΛΑΤΟΝ, ΟὔΠΟΤ' ἘΜΕῖΟ
ἘΚΛΆΘΕΤ' ΟὐΔ' ἈΘΈΡΙΞΕ. ΜΌΛΙΣ Δ' ἈΈΚΟΝΤΑ ΘΎΡΑΖΕ
ΠΈΜΠΩ. ἘΠΕῚ ΜΈΜΟΝΕΝ ΓΕ ΠΑΡΈΜΜΕΝΑΙ ἈΣΧΑΛΌΩΝΤΙ.
ὯΣ ΦΆΤ' ἈΓΗΝΟΡΊΔΗΣ· Ὁ Δ' ἘΠΙΣΧΕΔῸΝ ΑὐΤΊΚΑ ΔΟΙῺ
ἬΛΥΘ' ἌΓΩΝ ΠΟΙΜΝΉΘΕΝ ὌΙΣ. ἈΝᾺ Δ' ἽΣΤΑΤ' ἸΉΣΩΝ
ἊΝ ΔῈ ΒΟΡΉΙΟΙ ΥἽΕΣ ἘΦΗΜΟΣΎΝῌΣΙ ΓΈΡΟΝΤΟΣ.
ὮΚΑ ΔῈ ΚΕΚΛΌΜΕΝΟΙ ΜΑΝΤΉΙΟΝ ἈΠΌΛΛΩΝΑ
ῬΈΖΟΝ ἘΠ' ἘΣΧΑΡΌΦΙΝ ΝΈΟΝ ἬΜΑΤΟΣ ἈΝΟΜΈΝΟΙΟ.

ἐφ' οἷς λωφήσει καὶ παύσεται κακούμενος. λωφῆσαι δὲ κυρίως ἐπὶ τῶν ζώων, τὸ ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἄχθος ἀποθέσθαι. καὶ λωφήσων ἀντὶ τοῦ λήξων, ἀναπαύσων. ἢ ἀναπαυσάμενος τὸν λόφον τουτέστι τὸν τράχηλον. Μαντήιον. μαντικόν. Ἐπ' ἐσχαρόφιν. ἐν τῇ ἑστίᾳ.

Νέον ἤματος. ὑπὸ τὴν πρωίαν. αὔξησιν τῆς ἡμέρας λαμβανούσης εὐτρέπιζον. Ἤρια δ' ἐτήσιοι αὖραι. ἐπιφέρει καὶ ἀπολλώνιος δι' ἣν αἰτίαν πνέουσι τῷ θέρει. τοῦ γὰρ κατηστερισμένου κυνὸς φλέγοντος τὰς κυκλάδας νήσους καὶ πολὺν χρόνον αὐχμοῦ τε καὶ ἀπορίας οὔσης, οἱ τὴν κέω κατοικοῦντες, ἐκ θεοπροπίου ἐπεκαλέσαντο ἀρισταῖον τὸν ἀπόλλωνος καὶ κυρήνης ἐκφθίας. ὁ δὲ παραλαβὼν τινας ἐξ ἀρκαδίας ἦλθεν εἰς τὴν κέω καὶ διὸς ἱερὸν ἱδρύσατο ἰκμαίου ἕνεκα τοῦ τοὺς ὄμβρους γίνεσθαι. καὶ τὸν κύνα ἐξιλάσατο. καὶ ἐνομοθέτησε κατ' ἐνιαυτὸν τοῖς κωίοις μεθ' ὅπλων ἐπιτηρεῖν τὴν ἐπιτολὴν τοῦ κυνός.

καὶ θύειν αὐτῷ· ὅθεν οἱ ἐτησίαι πνέουσι κατατυχόντες τῷ θέρει τῆς γῆς, καὶ αὐχ-
μοῦ ἀπηλλάγησαν οἱ ἕλληνες. Οἱ ἐτησίαι ἔπνευσαν ἀρισταίου αἰτησαμέ-
νου· ὃς ἦν κυρήνης τῆς ὑψέως καὶ ἀπόλλωνος. ἀδελφὸς δὲ αὐτούχου. ἀλλ' ὁ μὲν
ἐν λιβύῃ. ἀρισταῖος δὲ ἐν τῇ κέῳ εὑρὼν τὰ μελισσουργικὰ πρῶτος, καὶ τὴν τοῦ ἐ-
λαίου κατεργασίαν. καὶ κατακαλεσάμενος τοὺς ἐτησίας, ζεὺς ἀρισταῖος ἐκλήθη
καὶ ἀπόλλων ἀγρεὺς καὶ νόμιος. περὶ δὲ τῆς κυρήνης πίνδαρος ἱστορεῖ ἐν πυθι-
ονίκαις ὡς παρθένος οὖσα, μέχρι πολλοῦ συνεκυνήγει τῷ ἀπόλλωνι· διαπα-
λαίουσα δὲ ποτε τῷ λέοντι ἠγαπήθη ὑπὸ ἀπόλλωνος· ὃς καὶ ἁρπάσας αὐτὴν, διεκό-
μισεν εἰς τὴν νῦν ἀπ' αὐτῆς κυρήνην τῆς λιβύης. καὶ μιγεὶς ἀρισταῖον ἔτεκε. φερε-
κύδης δέ φησι καὶ ἄραιθος ἐπὶ κύκνων αὐτὴν ὀχηθεῖσαν κατὰ ἀπόλλωνος προ-
αίρεσιν, εἰς τὴν κυρήνην ἀφικέσθαι. ἀγροίτας δὲ ἐν πρώτῳ λιβυκῶν ὑπὸ ἀ-
πόλλωνος εἰς κρήτην αὐτὴν κομισθῆναι. ἐκεῖθεν δὲ εἰς λιβύην. ἀδελφὴ δὲ κυ-
ρήνης λάρισσα· ἧς ὁμώνυμος πόλις ἐν θεσσαλίᾳ. τινὲς δέ φασι τὴν κυρήνην πη-
νειοῦ θυγατέρα γενέσθαι· κακῶς. ἔνεμον γὰρ παρ' αὐτῷ θρέμματα. οὐκέτι δὲ καὶ
θυγάτηρ αὐτοῦ ἦν. μνασέας δέ φησι κατ' ἰδίαν αὐτὴν προαίρεσιν εἰς λιβύ-
ην ἐληλυθέναι. οὐχ ὑπ' ἀπόλλωνος διαχθεῖσαν. ἀκέστωρ δὲ ἐν τῷ περὶ κυρή-
νης ἱστορεῖ, ὡς ἐπ' εὐρυπύλου βασιλεύοντος λιβύης ὑπὸ ἀπόλλωνος διακο-
μισθείη εἰς λιβύην ἡ κυρήνη. λέοντος δὲ τὴν χώραν λυμαινομένου, προσθείη
τὴν βασιλείαν ὁ εὐρύπυλος ἆθλον τῷ ἀποκτενοῦντι τὸν λέοντα. τὴν δὲ διαχρή-
σασθαι αὐτὸν. καὶ τὴν βασιλείαν λαβεῖν. παῖδας δὲ αὐτῆς γενέσθαι, αὐτοῦχον.
καὶ ἀρισταῖον. φησὶ δὲ καὶ αὐτὴν φύλαρχος ἐλθεῖν μετὰ πλειόνων εἰς λιβύην. τούτων
δὲ ἐκπεμφθέντων ἐπὶ τὴν κυνηγεσίαν, τούτοις καὶ αὐτὴν συνεξελθεῖν. κἀκεῖ
ἀνελεῖν τὸν λέοντα καὶ λαβεῖν τὴν βασιλείαν. ἐγέννησε δὲ ἐξ ἀπόλλωνος παῖ-
δας δύο· αὐτοῦχον καὶ ἀρισταῖον. τινὲς δὲ τέσσαρας ἀρισταίους γενεαλογοῦσιν.

ὡς καὶ βακχυλί-
δης· τὸν μὲν,
καρύστου. ἄλλον
δὲ χείρωνος.
ἄλλον δὲ γῆς καὶ
οὐρανοῦ. καὶ τὸν
κυρήνης.

ΚΟΥΡΌΤΕΡΟΙ Δ' ἙΤΆΡΩΝ ΜΕΝΟΕΙΚΈΑ ΔΑΊΤ' ἈΛΈΓΥΝΟΝ.
ἜΝΘΕΥ ΔΑΙΣΆΜΕΝΟΙ. ΤΟῚ ΜῈΝ ΠΑΡᾺ ΠΕΊΣΜΑΣΙ ΝΗῸΣ
ΤΟῚ Δ' ΑὐΤΟῦ ΚΑΤᾺ ΔΏΜΑΤ' ἈΟΛΛΈΕΣ ΕὐΝΆΖΟΝΤΟ.
ἨΡῚ Δ' ἘΤΗΣΙΑΙ ΑὖΡΑΙ ἘΠΈΧΡΑΟΝ· Αἳ Τ' ἈΝᾺ ΠᾶΣΑΝ
ΓΑῖΑΝ ὉΜῶΣ. ΤΟΙῌΔΕ ΔΙῸΣ ΠΝΕΊΟΥΣΙΝ ἈΡΩΓῇ.

Οἱ ἐτησίαι ἄρχονται πνεῖν περὶ τὴν ἐσχάτην μοῖραν τοῦ ἡλίου ὄντος ἐν καρκίνῳ· μέχρις οὗ τὸν λέοντα παρέλθῃ· ὡς καὶ Ἄρατος· Ἠελίου τὰ πρῶτα συνερχομένοιο λέοντι, Τῆμος καὶ κελάδοντες ἐτησίαι εὐρέϊ πόντῳ Ἀθρόοι ἐμπίπτουσι· Κυρήνη πέφαται· ἤγουν λέγεται· ὅτι Κυρήνην τὴν ὑψέως ὁ ἀπόλλων θεασάμενος παρὰ τὸν πηνειὸν εἰς λιβύην ἐκόμισεν· ἔνθα μιγεὶς αὐτῇ ὅπου καὶ κυρήνη πόλις ἔκτισται· τὸν ἀρισταῖομ ἐγέννησε· λέγουσι δὲ κυρήνην οἱ μὲμ, πηνειοῦ· οἱ δὲ ὑψέως τοῦ πηνειοῦ· Αἱμονίης· τῆς θεσσαλίας· ἀπὸ αἵμονος ἢ οὐάρεως· Χθονίαις· ταῖς ἐγχωρίαις· Μυρτώσιον· τόπος ἢ ἄκρα περὶ κυρήνην· Ἀγρέα καὶ νόμιομ· τὸ μὲν ὅτι ἐμ ἀγρῷ ἐμίγη τῇ μητρὶ αὐτοῦ ὁ ἀπόλλων· νόμιομ δὲ, ὅτι νεμούσῃ ἐμίγη· οἱ δὲ ὅτι τὴν κατὰ τοὺς ἀγροὺς, θεραπείαν τοῖς νομεῦσιν ἐξηγήσατο· Μακραίωνα· πολυχρόνιον· Ἀγρότιν· τὴν κυρήνην ὅτι φιλοκυνηγὸς ἦν· Ἀκεστορίην τε· ὑπὸ μουσῶν γὰρ αὐτὸν τήν ἰατρικὴν καὶ τὴν μαντικὴν δεδιδάχθαι φησί. καὶ πρὸς γάμον αὐτονόην λαβεῖν δηλαδὴ τὴν κάδμου θυγατέρα· Θέσαν ἤρανον· καὶ τῶν ἰδίων ποιμνίων προστάτην αὐτὸν ἐποίησαν αἱ μοῦσαι· Ἀθαμάντιον δὲ πεδίον οὕτω καλούμενον περὶ τὴν ἄλον. κατῴκησε γὰρ ἀθάμας ἐν ἄλῳ τῇ νήσῳ τῆς βασιλείας ἐξελθών·

ΚΥΡΗΝΗ ΠΕΦΑΤΑΙ ΤΙΣ. ἙΛΟΣ ΠΑΡᾺ ΠΗΝΕΙΟῖΟ
ΜΗ͂ΛΑ ΝΈΜΕΙΝ ΠΡΟΤΈΡΟΙΣΙ ΠΑΡ᾽ ἈΝΔΡΆΣΙΝ, ΕὔΑΔΕ ΓΆΡ ΟἹ
ΠΑΡΘΕΝΊΗ ΚΑῚ ΛΈΚΤΡΟΝ ἈΚΉΡΑΤΟΝ. ΑὐΤᾺΡ ἈΠΌΛΛΩΝ
ΤΉΝΓ᾽ ἈΝΕΡΕΙΨΆΜΕΝΟΣ ΠΟΤΑΜΩ͂Ι ἜΠΙ ΠΟΙΜΑΊΝΟΥΣΑΝ
ΤΗΛΌΘΕΝ ΑἹΜΟΝΊΗΣ ΧΘΟΝΊΗΙΣ ΠΑΡΑΚΆΤΘΕΤΟ ΝΎΜΦΑΙΣ,
ΑἹ ΛΙΒΎΗΝ ἘΝΈΜΟΝΤΟ ΠΑΡΑῚ ΜΥΡΤΏΣΙΟΝ ΑἾΠΟΣ.
ἜΝΘΑ Δ᾽ ἈΡΙΣΤΑῖΟΝ ΦΟΊΒΩΙ ΤΈΚΕΝ. ὋΝ ΚΑΛΈΟΥΣΙΝ
ἈΓΡΈΑ ΚΑῚ ΝΌΜΙΟΝ ΠΟΛΥΛΉΙΟΙ ΑἹΜΟΝΙΗ͂ΕΣ.
ΤῊΝ ΜῈΝ ΓᾺΡ ΦΙΛΌΤΗΤΙ ΘΕῸΣ ΠΟΙΉΣΑΤΟ ΝΎΜΦΗΝ
ΑὐΤΟΥ͂ ΜΑΚΡΑΊΩΝΑ ΚΑῚ ἈΓΡΌΤΙΝ. ΥἿΑ Δ᾽ ἜΝΕΙΚΕ
ΝΗΠΊΑΧΟΝ. ΧΕΊΡΩΝΟΣ ὙΠ᾽ ἌΝΤΡΟΙΣΙΝ ΚΟΜΈΕΣΘΑΙ.
ΤΩ͂Ι ΚΑῚ ἈΕΞΗΘΈΝΤΙ ΘΕΑῚ ΓΆΜΟΝ ἘΜΝΉΣΤΕΥΣΑΝ
ΜΟΥ͂ΣΑΙ ἈΚΕΣΤΟΡΊΗΝ ΤΕ. ΘΕΟΠΡΟΠΊΑΣ Τ᾽ ἘΔΊΔΑΞΑΝ.
ΚΑΊ ΜΙΝ ἙΩ͂Ν ΜΉΛΩΝ ΘΈΣΑΝ ἬΡΑΝΟΝ. ὍΣΣ᾽ ἘΝΈΜΟΝΤΟ
ἊΜ ΠΕΔΊΟΝ ΦΘΊΗΣ ἈΘΑΜΆΝΤΙΟΝ. ἈΜΦῚ Τ᾽ ἘΡΥΜΝῊΝ

Ὄθρυς· ὄρος θεσσαλίας ὑψηλόν. καὶ ὁ ἀπιδανὸς δὲ ποταμὸς θεσσαλίας. Μινωΐδας· τὰς κυκλάδας φησίν. ἐπεὶ μίνως κρὴς ὢν ἐβασίλευσε τῶν νήσων θαλασσοκρατῶν τοὺς κᾶρας ἐξελάσας. Σείριος· ἤτοι παρὰ τὴν ζέσιν ζείριος, καὶ σείριος· ἢ παρὰ τὸ ἐκκενοῦν ἡμᾶς ἱδρῶσι ῥεομένους. σειροῦν γὰρ τὸ κενοῦν. ἢ τοῦ σεσηρέναι αἴτιος. τοὺς γοῦν κύνας διασεσηρέναι καὶ χάσκειν ποιεῖ. ἢ παρὰ τὸ σείεσθαι καὶ πάλλεσθαι. ὁμοίως δὲ καὶ πάντα τὰ ἄστρα σείρια λέγοιντο οἱονεὶ τείρεα τίμια ὄντα ἢ διὰ τὸ τείρειν τὸ δαμάζειν. ἢ ὅτι τέρατά εἰσι καὶ σημεῖα τῶν πλοϊζομένων

ὌΘΡΥΝ ΚΑῚ ΠΟΤΑΜΟΥ͂ ἹΕΡῸΝ ῬΌΟΝ ἈΠΙΔΑΝΟΙ͂Ο.
ἮΜΟΣ Δ' ΟΥ̓ΡΑΝΌΘΕΝ ΜΙΝΩΪ́ΔΑΣ ἜΦΛΕΓΕ ΝΉΣΟΥΣ
ΣΕΊΡΙΟΣ. ΟΥ̓Δ' ἘΠῚ ΔΗΡῸΝ ἜΗΝ ἌΚΟΣ ἘΝΝΑΈΤΗΙΣΙΝ.
ΤΗ͂ΜΟΣ ΤΌΝ Γ' ἘΚΆΛΕΣΣΑΝ ἘΦΗΜΟΣΎΝΗΙΣ ἙΚΆΤΟΙΟ
ΛΟΙΜΟΥ͂ ἈΛΕΞΗΤΗ͂ΡΑ. ΛΊΠΕΝ Δ' ὍΓΕ ΠΑΤΡῸΣ ἘΦΕΤΜΗ͂Ι
ΦΘΊΗΝ. ἘΝ ΔῈ ΚΈΩΙ, ΚΑΤΕΝΆΣΣΑΤΟ ΛΑῸΝ ἈΓΕΊΡΑΣ
ΠΑΡΡΆΣΙΟΝ· ΤΟΊ ΠΕΡ ΤῈ ΛΥΚΆΟΝΟΣ ΕἸΣΙ ΓΕΝΈΘΛΗΣ.
ΚΑῚ ΒΩΜῸΝ ΠΟΊΗΣΕ ΜΈΓΑΝ ΔΙῸΣ ἸΚΜΑΊΟΙΟ.
ἹΕΡΆ Τ' ΕΥ̓͂ ἜΡΡΕΞΕΝ ἘΝ ΟΥ̓́ΡΕΣΙΝ ἈΣΤΈΡΙ ΚΕΊΝΩΙ
ΣΕΙΡΊΩΙ ΑΥ̓ΤΩ͂Ι ΤΕ ΚΡΟΝΊΔΗΙ ΔΙῚ ΤΟΙ͂Ο Δ' ἝΚΗΤΙ
ΓΑΙ͂ΑΝ ἘΠΙΤΎΧΟΥΣΙΝ ἘΤΉΣΙΑΙ ἘΚ ΔΙῸΣ ΑΥ̓͂ΡΑΙ
ἬΜΑΤΑ ΤΕΣΣΑΡΆΚΟΝΤΑ. ΚΈΩΙ Δ' ἜΤΙ ΝΥ͂Ν ἹΕΡΗ͂ΕΣ
ἈΝΤΟΛΈΩΝ ΠΡΟΠΆΡΟΙΘΕ ΚΥΝῸΣ ῬΈΖΟΥΣΙ ΘΥΗΛΆΣ.

οἱ μέντοι ἀστρολόγοι τοὺς ἐν κινήσει ὄντας ἀστέρας, στίλβοντας καλοῦσιν. εἶναι δὲ τὸ ἄστρον οἱ μὲν τοῦ ὠρίωνος κυνός. οἱ δὲ τῆς ἠριγόνης. οἱ δὲ τῆς ἴσιδος. οἱ δὲ κεφάλου. ὁ δὲ τιμοσθένης κύριον ὄνομα εἶναι φησί. Παρράσιον λαόν· τὸν ἀρκαδικόν. ἀπὸ μιᾶς ἀρκαδικῆς πόλεως καλουμένης παρρασίας. Διὸς ἰκμαίοιο· ἕνεκα τῆς ἰκμάδος. ἐν τῇ κῷ δὲ ἐστὶν ἱερὸν διὸς ἰκμαίου. τουτέστι διύγρου. ἐπεὶ αἴτιος γέγονε τῆς πνοῆς τῶν ἀνέμων. Τοῖο δ' ἕκητι· ἤγουν τοῦ διὸς χάριν. Ἤματα τεσσαράκοντα· τὰς τῶν ἐτησίων ἀνέμων ἡμέρας, οἱ μὲν τεσσαράκοντα. ἄλλοι δὲ πεντήκοντα φασὶν ὡς τιμοσθένης. ἄρχονται δὲ πνεῖν ὄντος τοῦ ἡλίου ἐν τῷ τοῦ καρκίνου τέλει. πνέουσι δὲ δι' ὅλου τοῦ λέοντος. καὶ λήγουσιν ἐν τῷ διμοίρῳ τῆς παρθένου. Κέῳ δ' ἔτι νῦν· ἐνομοθέτησε γὰρ τοῖς κῴοις κατ' ἐνιαυτὸν μεθ' ὅπλων ἐπιτηρεῖν τὴν ἐπιτολὴν τοῦ κυνὸς καὶ θύειν αὐτῷ· ὅθεν οἱ ἐτήσιαι πνέουσι καταψύχοντες τῷ ἀέρι τὴν γῆν καὶ

αὐχμοῦ ἀπηλλάγησαν οἱ ἕλληνες. Ὑδέονται ἀντὶ τοῦ ᾄδονται καὶ λέγονται. Ἐρυκομένους· κωλυομένους τοὺς ἀργοναύτας διὰ τοὺς ἐτησίας· ὑπάρχουσι γὰρ ἐναντίοι οἱ ἐτησίαι τοῖς εἰς πλέουσι τὸν πόντον, ὄντων βορρᾶ κατ᾽ ἐκείνους τοὺς τόπους, ὥσπερ ἐπὶ τῆς ἑλλάδος ἐναντίοι εἰσὶν οἱ ζέφυροι.

ΚΑῚ ΤᾺ ΜῈΝ ὯΣ ὙΔΈΟΝΤΑΙ. ἈΡΙΣΤῆΕΣ ΔῈ ΚΑΤ᾽ ΑὖΘΙ
ΜΊΜΝΟΝ ἘΡΥΚΌΜΕΝΟΙ· ΞΕΙΝΉΪΑ Δ᾽ ἌΣΠΕΤΑ ΘΥΝΟῚ
ΠΑΝΔῆΜΑΡ ΦΙΝῆΙ ΧΑΡΙΖΌΜΕΝΟΙ ΠΡΟΪ́ΑΛΛΟΝ.
ἘΚ ΔῈ ΤΌΘΕΝ ΜΑΚΆΡΕΣΣΙ ΔΥΏΔΕΚΑ ΔΩΜΉΣΑΝΤΕΣ
ΒΩΜῸΝ ἉΛῸΣ ῬΗΓΜῖΝΙ ΠΈΡΗΝ ΚΑῚ ἘΦ᾽ ἹΕΡᾺ ΘΈΝΤΕΣ
ΝῆΑ ΘΟῊΝ ΕἼΣΒΑΙΝΟΝ ἘΡΕΣΣΈΜΕΝ. ΟὐΔῈ ΠΕΛΕΊΗΣ
ΤΡΉΡΟΝΟΣ ΛΉΘΟΝΤΟ ΜΕΤᾺ ΣΦΊΣΙΝ. ἈΛΛ᾽ ἌΡΑ ΤΉΝ ΓΕ
ΔΉΜΑΤΙ ΓΕΠΤΗΥῖΑΝ ἙῇΙ ΦΈΡΕ ΧΕΙΡῚ ΜΕΜΑΡΠῺΣ
ΕὔΦΗΜΟΣ· ΓΑΊΗΣ Δ᾽ ἈΠΟ ΔΙΠΛΌΑ ΠΕΊΣΜΑΤ᾽ ἜΛΥΣΑΝ.
ΟὐΔ᾽ ἌΡ᾽ ἈΘΗΝΑΊΗΝ ΠΡΟΤΈΡΩ ΛΆΘΟΝ ὉΡΜΗΘΈΝΤΕΣ.
ΑὐΤΊΚΑ Δ᾽ ἘΣΣΥΜΈΝΩΣ ΝΕΦΈΛΗΣ ἘΠΙΒᾶΣΑ ΠΌΔΕΣΣΙ
ΚΟΎΦΗΣ, Ἥ ΚΕ ΦΈΡΟΙ ΜΙΝ ἌΦΑΡ ΒΡΙΑΡΉΝ ΠΕΡ ἘΟῦΣΑΝ·
ΣΕΎΑΤ᾽ ἼΜΕΝ ΠΌΝΤΟΝΔΕ ΦΊΛΑ ΦΡΟΝΈΟΥΣ᾽ ἘΡΈΤῌΣΙΝ.

Ἐκ δὲ τόθεν, ἤγουν μετὰ ταῦτα. Βωμὸν ἁλός. ἐν δὲ τῷ πέραν φησὶν αἰγιαλῷ τῆς ἀσίας διαπλεύσαντες, ἐπ᾽ αὐτοῦ βωμὸν τοῖς δώδεκα θεοῖς ἐδομήσαντο, καὶ ἔθηκαν ἐπ᾽ αὐτῷ ἱερά, τουτέστι καλλιέρησαν. φανερὸν οὖν ἐστὶν ἐν τῇ εὐρώπῃ. καὶ γὰρ ἔτι καὶ νῦν ἱερόν ἐστιν οὕτω καλούμενον ἐν τῷ πέραν τῆς εὐρώπης τῆς ἀσίας. τιμοσθένης δέ φησι τοὺς μὲν φρίξου παῖδας, βωμοὺς δώδεκα ἱδρύσασθαι τῶν θεῶν· τοὺς δὲ ἀργοναύτας τοῦ ποσειδῶνος· ἡρόδωρος δὲ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ φησὶ τεθυκέναι τοὺς ἀργοναύτας ἐφ᾽ οὗ ἄργος ὁ φρίξου ἐπανιὼν ἐτεθύκει. εἰσὶ δὲ οἱ δώδεκα θεοὶ οὗτοι ζεὺς ἥρα· ποσειδῶν· δημήτηρ ἑρμῆς ἥφαιστος. ἀπόλλων· ἄρτεμις· ἑστία· ἄρης· ἀφροδίτη καὶ ἀθηνᾶ. Δῆμα γράφεται καὶ δεῖμα. τὸ μὲν διὰ τοῦ η τὸν δεσμὸν σημαίνει τὸ δὲ διὰ διφθόγγου τὸν φόβον. Οὐδὲ πελείης. οὐκ ἐπελάθοντο δὲ τῆς περιστερᾶς. τὸ ἑξῆς· ἀλλ᾽ ἐν τῇ χειρὶ ἦγεν ὁ εὔφημος. Ὡς δ᾽ ὅτε τίς εἴρηται ἡ παραβολὴ παρὰ τὸ ὁμηρικόν. ὡς δ᾽ ὅταν ἀΐξῃ νόος ἀνέρος. ὁ δὲ νοῦς ὥσπερ δὲ ὅταν τις ἀπὸ τῆς πατρίδος πλανώμενος οἷα πολλάκις συμβαίνει τοῖς ἀνθρώποις, τοὺς ἰδίους τῇ διανοίᾳ ἐθε

ὥσπερ οἴκους. τὸ δὲ τὸ μεταξὺ διάστημα πολὺ αὐτῷ φαντασιοῦται εἶναι· ἀλλὰ καὶ πάσας καταφανεῖς πόλεις ἅμα τῷ τοῖς ἐρχομένοις ἢ εἰς τὰ οἰκεῖα ὁδός· ἥ τε διὰ γῆς καὶ θαλάσσης ὑποφαίνεται αὐτῷ, καὶ ἄλλοθι ἂν ἡμεῖς ἐκ τοῦ τόπου ἐν ᾧ ἐστὶν ἐπέρχεται, καὶ ταχέως ἐν κινήσει ὀξείᾳ τὴν διάνοιαν ἔχων, οὕτω ταχέως διῆλθεν καὶ ἀθηνᾶ τὴν μεταξὺ χώραν. καὶ παρεγένετο ἐπὶ τὰς κυανέας πέτρας. Οὐδέ τις αἶα· οὐδὲν αὐτῷ πολὺ πάσης διάστημα γῆς φαίνεται. Σφωιτέρους· κακῶς ἐχρήσατο τῷ σφωιτέρους· ἔδει γὰρ

ΩΣ Δ' ΟΤΕ ΤΙΣ ΠΑΤΡΗΘΕΝ ΑΛΩΜΕΝΟΣ ΟΙΑ ΤΕ ΠΟΛΛΑ
ΠΛΑΖΟΜΕΘ' ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΕΤΛΗΟΤΕΣ. ΟΥ ΔΕ ΤΙΣ ΑΙΑ
ΤΗΛΟΥΡΟΣ. ΠΑΣΑΙ ΔΕ ΚΑΤΟΨΙΟΙ ΕΙΣΙ ΚΕΛΕΥΘΟΙ.
ΣΦΩΙΤΕΡΟΥΣ Δ' ΕΝΟΗΣΕ ΔΟΜΟΥΣ. ΑΜΥΔΙΣ ΔΕ ΚΕΛΕΥΘΟΣ
ΥΓΡΗ ΤΕ ΤΡΑΦΕΡΗ Τ' ΙΝΔΑΛΛΕΤΑΙ· ΑΛΛΟΤΕ Δ' ΑΛΛΗ
ΟΞΕΑ ΠΟΡΦΥΡΩΝ ΕΠΙΜΑΙΕΤΑΙ ΟΦΘΑΛΜΟΙΣΙΝ,
ΩΣ ΑΡΑ ΚΑΡΠΑΛΙΜΩΣ ΚΟΥΡΗ ΔΙΟΣ ΑΙΞΑΣΑ,
ΘΗΚΕΝ ΕΠ' ΑΞΕΙΝΟΙΟ ΠΟΔΑΣ ΘΥΝΗΙΔΟΣ ΑΚΤΗΣ.
ΟΙ Δ' ΟΤΕ ΔΗ ΣΚΟΛΙΟΙΟ ΠΟΡΟΥ ΣΤΕΙΝΩΠΟΝ ΙΚΟΝΤΟ
ΤΡΗΧΕΙΗΣ ΣΠΙΛΑΔΕΣΣΙΝ ΕΕΡΓΜΕΝΟΝ ΑΜΦΟΤΕΡΩΘΕΝ·
ΔΙΝΗΕΙΣ Δ' ΥΠΕΝΕΡΘΕΝ ΑΝΑΚΛΥΖΕΣΚΕΝ ΙΟΥΣΑΝ
ΝΗΑ ΡΟΟΣ. ΠΟΛΛΟΝ ΔΕ ΦΟΒΩΙ ΠΡΟΤΕΡΩΣΕ ΝΕΟΝΤΟ.

εἰπεῖν σφετέρους. τὸ δὲ ἐνόησε δόμους, ἀντὶ τοῦ διανοίᾳ τοὺς ἰδίους οἴκους ἐθεάσατο. Τὸ ἀλώμενος, εἰς τὸ ἐνόησεν ἀναφέρειν δεῖ. ἐν δὲ τῷ πλαζόμεθα τετληότες, μετάθεσιν ποιητέον. οἷον πλαζόμενοι τέτλαμεν. ἐν δὲ τῷ οὐδέ τις αἶα τὸ διάστημα δηλοῖ. Ὑγρὴν κέλευθον ὁμηρικῶς τὴν διὰ θαλάσσης, τραφερὴν δὲ τὴν διὰ ξηρᾶς. Ὀξέα πορφύρων· πορφύρειν λέγεται τὸ μὴ ἐξ ἐπιπολῆς, ἀλλὰ κατὰ βάθους τι μεριμνᾶν. ἀπὸ τῆς πορφύρας τῆς ἐν βάθει τῆς θαλάσσης εὑρισκομένης. Ἄξεινον τὸν εὔξεινον πόντον φησίν, οἱονεὶ κακόξεινον. τοῦ α σημαίνοντος τὸ κακόν. πρότερον μὲν γὰρ ὑπὸ λῃστῶν περιοικούμενος ἄξεινος ἐκαλεῖτο. καθαρθεὶς δὲ εὔξεινος τὸ μετὰ ταῦτα ἐκλήθη. Τὸ δὲ ἐεργμένον, παράγεται μὲν ἀπὸ τοῦ εἴργω τὸ κωλύω. σημαίνει δὲ ὅμως καὶ τὸ περικυκλούμενον ὡς ἐνταῦθα. Δινήεις δ' ὑπένερθεν. ὁ ῥοῦς φησὶ δίνας καὶ συστροφὰς ἔχων ῥευμάτων, ἀνέκοπτε τὴν ναῦν καὶ πολὺ εἰς τοὔμπροσθεν προήεσαν μετὰ φόβου.

Ἀρασσομένων· ἀντὶ τοῦ συγκρουομένων ἀλλήλαις· οὕτω δὲ ἀναγινώσκεται καὶ τὸ θυρῶν ἀρασσομένων. Νωλεμές· συνεχές. Ἁλιμυρέεν ἀκταί· αἱ ὑπὸ θαλάσσης περιρρωόμεναι ἢ περιρραινόμεναι. Θελήμονα· πρόθυμον καὶ ἐπιτεταμένην· οὐ γὰρ τὸ ἡσύχιον ἐνταῦθα σημαίνει. Τὰς δ' αὐτίκα· τοῦτο ἔφηκε ἐπεὶ πεπρωμένον ἦν στηριχθῆναι αὐτὰς ἂν διέλθῃ αὐτὰς ναῦς. Προέηκε πελειάδα· ὅτι διὰ πελειάδος ἐπείρασαν οἱ ἀργοναῦται τὰς συμπληγάδας, καὶ Ἀσκληπιάδης ἱστορεῖ ἐν δευτέρῳ τραγῳδουμένων. Σπήλυγγες· αἱ κοιλάδες αἱ ὑπὸ τὰς πέτρας. Ἐβόμβεον· ἤχουν· ὅθεν καὶ βομβύλη εἶδος μελίσσης· ἢ ποτηρίου δὲ εἶδος ὡς Ἀντιφάνης παραδίδωσιν· ἔστι δὲ τοῦ στενοτράχηλον. Λευκῇ καχλάζοντος· ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦντος. περιέκλυζε τὰς ἐμφύτους ἀκτὰς ὁ τοῦ κύματος ἀφρός. Εἴλει· περιέστρεφε. ταί γε αὐτὰς ἔκοψαν τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς πτερά. Νῆα δ' ἔπειτα· περιῆγε δὲ τὴν ναῦν καὶ περιέστρεφεν ὁ ῥοῦς.

ἬΔΗ ΔΈ ΣΦΙΣΙ ΔΟῦΠΟΣ ἈΡΑΣΣΟΜΈΝΩΝ ΠΕΤΡΆΩΝ
ΝΩΛΕΜῈΣ ΟὖΑΤ' ἜΒΑΛΛΕ· ΒΌΩΝ ἉΛΙΜΥΡΈΕΣ ἈΚΤΑΊ
ΔῊ ΤΌΤ' ἘΠΕΙΘ' Ὁ ΜῈΝ ὯΡΤΟ ΠΕΛΕΙΆΔΑ ΧΕΙΡῚ ΜΕΜΑΡΠΏΣ
ΕὔΦΗΜΟΣ ΠΡΏΡΗΣ ἘΠΙΒΉΜΕΝΑΙ· ΟἹ Δ' ὙΠ' ἈΡΩΓῆΙ
ΤΊΦΥΟΣ ἉΓΝΙΆΔΑΟ ΘΕΛΉΜΟΝΑ ΠΟΙΉΣΑΝΤΟ
ἙΙΡΕΣΊΗΝ· ἽΝ' ἜΠΕΙΤΑ ΔΙ' ἘΚ ΠΈΤΡΑΣ ἘΛΆΣΕΙΑΝ
ΚΆΡΤΕΪ ὯΙ ΠΊΣΥΝΟΙ. ΤᾺΣ Δ' ΑὐΤΊΚΑ ΛΟΊΣΘΙΟΝ ἌΛΛΩΝ
ὈΙΓΟΜΈΝΑΣ· ἈΓΚῶΝΑ ΠΕΡΙΓΝΆΜΨΑΝΤΕΣ ἼΔΟΝΤΟ·
ΣῪΝ ΔΈ ΣΦΙΝ ΧΎΤΟ ΘΥΜΌΣ. Ὁ Δ' ἈΪ́ΞΑΙ ΠΤΕΡΎΓΕΣΣΙΝ
ΕὔΦΗΜΟΣ ΠΡΟΈΗΚΕ ΠΕΛΕΙΆΔΑ· ΤΟῚ Δ' ἍΜΑ ΠΆΝΤΕΣ
ἮΕΙΡΑΝ ΚΕΦΑΛᾺΣ ἘΣΟΡΏΜΕΝΟΙ· ἩΔῈ ΔΙ' ΑὐΤῶΝ
ἜΠΤΑΤΟ. ΤΑῚ Δ' ἌΜΥΔΙΣ ΠΆΛΙΝ ἈΝΤΊΑΙ ἈΛΛΉΛΗΙΣΙΝ
ἌΜΦΩ ὉΜΟῦ ΞΥΝΙΟῦΣΑΙ ἘΠΈΚΤΥΠΟΝ· ὯΡΤΟ ΔῈ ΠΟΛΛῊ
ἍΛΜΗ ἈΝΑΒΡΑΣΘΕῖΣΑ ΝΈΦΟΣ ὭΣ· ΑὖΕ ΔῈ ΠΌΝΤΟΣ
ΣΜΕΡΔΑΛΈΟΝ· ΠΆΝΤΗ ΔΈ ΠΕΡῚ ΜΈΓΑΣ ἜΒΡΕΜΕΝ ΑἸΘΉΡ·
ΚΟῖΛΑΙ ΔῈ ΣΠΉΛΥΓΓΕΣ ὙΠῸ ΣΠΙΛΆΔΑΣ ΤΡΗΧΕΊΑΣ
ΚΛΥΖΟΎΣΗΣ ἉΛῸΣ ἜΝΔΟΝ ἘΒΌΜΒΕΟΝ· ὙΨΌΘΙ Δ' ὌΧΘΗΣ
ΛΕΥΚῊ ΚΑΓΧΛΆΖΟΝΤΟΣ ἈΝΈΠΤΥΕ ΚΎΜΑΤΟΣ ἌΧΝΗ·
ΝῆΑ Δ' ἜΠΕΙΤΑ ΠΈΡΙΞ ΕἼΛΕΙ ῬΌΟΣ· ἌΚΡΑ Δ' ἜΚΟΨΑΝ

Πλήμμυρις καὶ πλημμυρὶς δίχως· ἄμεινον δὲ πλημμυρὶς· τὰ γὰρ ἀπὸ βαρυτόνων ῥημάτων θηλυκὰ ὀνόματα εἰς ις ὀξύνονται· βασιλεύω βασιλίς· πλημμύρω πλημμυρίς· Κατένεικε· κατήνεγκε τὴν ναῦν ἔσω τῶν πετρῶν· Ἤδη δ' ἔνθα καὶ. γενομένων δὲ αὐτῶν μεταξὺ τῶν γενοῦσιν πρόσω καὶ ἡ κατόπιν θάλασσα ἐφαίνετο·

ΟΥΡΑΙ͂Α ΠΤΕΡᾺ ΤΑΙ͂ΓΕ ΠΕΛΕΙΆΔΟΣ· Ἡ Δ' ἈΠΌΡΟΥΣΕΝ
ἈΣΚΗΘΗ͂Σ. ἘΡΈΤΑΙ ΔῈ ΜΈΓ' ἼΑΧΟΝ· ἜΒΡΑΧΕ Δ' ΑΥ̓ΤῸΣ
ΤΙ͂ΦΥΣ ἘΡΕΣΣΈΜΕΝΑΙ ΚΡΑΤΕΡΩ͂Σ· ΟἼΓΟΝΤΟ ΓᾺΡ ΑΥ̓͂ΘΙΣ
ἌΝΔΙΧΑ. ΤΟῪΣ Δ' ἘΛΆΟΝΤΑΣ ἜΧΕΝ ΤΡΌΜΟΣ ὌΦΡΑ ΜΙΝ ΑΥ̓͂
ΠΛΗΜΜΥΡῚΣ ΠΑΛΊΝΟΡΣΟΣ ἈΝΕΡΧΟΜΈΝΗ ΚΑΤΈΝΕΙ ΤΙΣ
ΕἼΣΩ ΠΕΤΡΆΩΝ. ΤΌΤΕ Δ' ΑἸΝΌΤΑΤΟΝ ΔΈΟΣ ΕἾΛΕ· ΚΕΝ
ΠΆΝΤΑΣ· ὙΠῈΡ ΚΕΦΑΛΗ͂Σ ΓᾺΡ ἈΜΉΧΑΝΟΣ Ἦ͂ΕΝ ὌΛΕΘΡΟΣ.
ἬΔΗ Δ' ἜΝΘΑ ΚΑῚ ἜΝΘΑ ΔΙᾺ ΠΛΑΤῪΣ ΕἼΔΕΤΟ ΠΌΝΤΟΣ.
ΚΑΊ ΣΦΙΝ ἈΠΡΟΦΆΤΩΣ ἈΝΈΔΥ ΜΈΓΑ ΚΥ͂ΜΑ ΠΆΡΟΙΘΕΝ.
ΚΥΡΤῸΝ ἈΠΟΤΜΉΓΙ ΣΚΟΠΙΗ͂Ι ἾΣΟΝ· ΟἹ Δ' ἘΣΙΔΌΝΤΕΣ
ἬΜΥΣΑΝ ΛΟΞΗ͂ΙΣΙ ΚΑΡΉΑΣΙΝ. ΕἼΣΑΤΟ ΓᾺΡ ῬΑ
ΝΗΟ͂Σ ὙΠῈΡ ΠΆΣΗΣ ΚΑΤΕΠΆΛΜΕΝΟΝ ἈΜΦΙΚΑΛΎΨΕΙΝ.
ἈΛΛᾺ ΜΙΝ ἜΦΘΗ ΤΙ͂ΦΥΣ ὙΠΕΙΡΕΣΊΗΙ ΒΑΡΎΘΟΥΣΑΝ
ἈΓΧΑΛΆΣΑΣ. ΤῸ ΔῈ ΠΟΛΛῸΝ ὙΠῸ ΤΡΌΠΙΝ ἘΞΕΚΥΛΊΣΘΗ.
ἘΚ Δ' ΑΥ̓ΤῊΝ ΠΡΎΜΝΗΘΕΝ ἈΝΕΊΡΥΣΕ ΤΗΛΌΘΙ ΝΗ͂Α
ΠΕΤΡΆΩΝ. ὙΨΟΥ͂ ΔῈ ΜΕΤΑΧΡΟΝΊΗ ΠΕΦΌΡΗΤΟ.
ΕΥ̓́ΦΗΜΟΣ Δ' ἈΝᾺ ΠΆΝΤΑΣ ἸῺΝ ΒΟΆΑΣΚΕΝ ἙΤΑΊΡΟΥΣ
ἘΜΒΑΛΈΕΙΝ ΚΏΠΗΙΣΙΝ ὌΣΟΝ ΣΘΈΝΟΣ. ΟἹ Δ' ἈΛΑΛΗΤΩ͂Ι

ἤτοι ἔνθα καὶ ἔνθα πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τοῦ πόντου ἀνενεκτέον· ἀπροφάτως δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπροοράτως· Κυρτὸν ἀποτμήγι· ἀνεφάνη δὲ καὶ ἐπήρχετο αὐτοῖς ἀπροόπτως προπάροιθεν ὑψηλὸν καὶ μέγα κῦμα παραπλήσιον ἀπερρηγμένῃ σκοπιῇ· ἤτοι ὄρει· Ἤμυσαν· ἔκλιναν λοξὰς τὰς κεφαλὰς ὡς καλυφθησόμενοι ὑπὸ τοῦ κύματος. Κατεπάλμενον ὑπεραναβάν. ἀναφέρεται δὲ πρὸς τὸ μέγα κῦμα· Ἀλλά μιν ἔφθη· προέλαβε δὲ ὁ Τῖφυς βαρουμένην τὴν ναῦν τῇ εἰρεσίᾳ ὑποχαλάσας καὶ ἐνδοὺς αὐτῇ ἢ καταπαύσας τὴν εἰρεσίαν. ἢ βαρυνομένην αὐτὴν αἰσθανόμενος τῇ εἰρεσίᾳ ἀνοχαλάσων· Ἐκ δ' αὐτήν· οὕτω φησὶν ἐπῆρεν τὸ κῦμα τὴν ναῦν ὥστε καὶ ὑπὲρ τὰς πέτρας αὐτὴν γενέσθαι·

Τὸ δὲ μεταχρονίη ὅτι μεταχθονίη γράφεται εἴρηται. σημαίνει δὲ τὴν μετέωρον. Ὅσσον δ᾽ ἂν ὑπείκαθεν. ὁ νοῦς. ὅσον δὲ ἂν ἡ ναῦς τῇ ἐρεσίᾳ πειθομένη ὑπεῖξεν ἄν, δὶς τόσον ἡ ἀργώ. ἵνα διὰ τούτου τὸ τάχος δηλώσῃ τῆς ἀργοῦς. ἢ οὕτως. ὅσον ἂν εἴξῃ καὶ ὑπεχώρησε τοῖς ἐρέταις ἡ ἀργὼ, δὶς τοσοῦτον τῇ παλιρροίᾳ ὑπέστρεφε. διὸ καὶ ἐπιφέρει. ἐπεγνάμπτοντο δὲ ἠΰτε καμπύλα τόξα.

ΚΌΠΤΟΝ ὝΔΩΡ. ὍΣΣΟΝ Δ᾽ ἊΝ ὙΠΕΊΚΑΘΕ ΝΗ͂ΥΣ ἘΡΈΤῌΣΙ,
ΔῚΣ ΤΌΣΟΝ ἊΨ ἈΠΌΡΟΥΣΕΝ. ἘΠΕΓΝΆΜΠΤΟΝΤΟ ΔῈ ΚΩ͂-
ἨΎΤΕ ΚΑΜΠΎΛΑ ΤΌΞΑ ΒΙΑΖΟΜΈΝΩΝ ἩΡΏΩΝ. ΠΑΙ
ἜΝΘΕΝ Δ᾽ ΑὐΤΊΚ᾽ ἜΠΕΙΤΑ ΚΑΤΗΡΕΦῈΣ ἜΣΣΥΤΟ ΚΥ͂ΜΑ.
ἩΔ᾽ ἌΦΑΡ ὯΣΤΕ ΚΎΛΙΝΔΡΟΣ ἘΠΈΤΡΕΧΕ ΚΎΜΑΤΙ ΛΑΎΡῼ
ΠΡΟΠΡΟΚΑΤΑΪ́ΓΔΗΝ ΚΟΊΛΗΣ ἉΛῸΣ. ἘΝ Δ᾽ ἌΡΑ ΜΈΣΣΑΙΣ
ΠΛΗΓΆΣΙ, ΔΙΝΉΕΙΣ ΕἾΧΕΝ ῬΌΟΣ. ΑἹ Δ᾽ ἙΚΆΤΕΡΘΕ
ΣΕΙΌΜΕΝΑΙ ΒΡΌΜΕΟΝ. ΠΕΠΈΔΗΤΟ ΔῈ ΝΉΪΑ ΔΟΥ͂ΡΑ.
ΚΑῚ ΤΌΤ᾽ ἈΘΗΝΑΊΗ ΣΤΙΒΑΡΗ͂Σ ἈΝΤΈΣΠΑΣΕ ΠΈΤΡΗΣ
ΣΚΑΙΗ͂Ι· ΔΕΞΙΤΕΡΗ͂Ι ΔῈ ΔΙΑΜΠΕΡῈΣ Ὦ͂ΣΕ ΦΈΡΕΣΘΑΙ.
ἩΔ᾽ ἸΚΈΛΗ ΠΤΕΡΌΕΝΤΙ ΜΕΤΉΟΡΟΣ ἜΣΣΥΤ᾽ ὈΪΣΤΩ͂Ι.
ἜΜΠΗΣ Δ᾽ ἈΦΛΆΣΤΟΙΟ ΠΑΡΈΘΡΙΣΑΝ ἌΚΡΑ ΚΌΡΥΜΒΑ
ΝΩΛΕΜῈΣ ἘΜΠΛΉΞΑΣΑΙ ἘΝΑΝΤΊΑΙ. ΑὐΤᾺΡ ἈΘΉΝΗ
ΟὔΛΥΜΠΌΝΔ᾽ ἈΝΌΡΟΥΣΕΝ, ὍΤ᾽ ἈΣΚΗΘΕΙ͂Σ ὙΠΆΛΥΞΑΝ.
ΠΈΤΡΑΙ Δ᾽ ΕἸΣ ἝΝΑ ΧΩ͂ΡΟΝ ἘΠΙΣΧΕΔῸΝ ἈΛΛΉΛῌΣΙ
ΝΩΛΕΜῈΣ ἘΡΡΊΖΩΘΕΝ. Ὃ ΔῊ ΚΑῚ ΜΌΡΣΙΜΟΝ ἮΕΝ
ἘΚ ΜΑΚΆΡΩΝ. ΕὖΤ᾽ ἊΝ ΤΙΣ ἸΔῺΝ ΔΙᾺ ΝΗῚ ΠΕΡΆΣῌ.

Τὸ βίαιον τῆς ἐρεσίας δηλῶν. Κύλινδρος. κιονίσκος λίθινος στρογγύλος. ἑκατέραν βάσιν ἔχων ἐπίπεδον. Προπροκαταΐγδην. κυρίως τὸ ὑπὸ προσθεν ἄνωθεν καταφερομένη. Ἐν δ᾽ ἄρα μέσσαις. ἐν δὲ μέσῳ τῶν συμπληγάδων, κατέσχεν αὐτὴν ὁ ῥοῦς. Καὶ τότ᾽ ἀθηναίη. καὶ τότε ἡ ἀθηνᾶ τῆς πέτρας ἀντελάβετο καὶ κατέσχε τῇ λαιᾷ. τῇ δὲ δεξιᾷ, αὐτὴν ἐξέωσεν ἐκ τοῦ πόντου. ὅμως δὲ τὰ ἀκροστόλια ἀπέκλεισαν συνδραμοῦσαι αἱ πέτραι. Ἀφλάστου κόρυμβα. τὰ ἀκροστόλια λέγει. Παρέθρισαν. ἀντὶ τοῦ παρεθέρισαν κατὰ συγκοπήν. σημαίνει δὲ τὸ ἀπέκοψαν. Νωλεμές. βιαίως συμπεσοῦσαι, τὰ ἀκροστόλια ἀπέκοψαν.

Ἔλπομαι αὐτῇ νηΐ. ἤγουν δι' αὐτοῦ τοῦ ναῦν. ἢ διὰ τῆς νεὼς αὐτῆς. ἢ λείπει ἡ σύν. ὁ δὲ νοῦς· ἐλπίζω ἤδη σεσῶσθαι ἡμᾶς σὺν αὐτῇ τῇ νηΐ. ἡ δὲ ἀθηνᾶ τῆς σωτηρίας αἰτία. ταῦτα δέ φησι περιθαρσύνων αὐτούς. Σεῦεν· ἀντὶ τοῦ ἴθυνεν ἐπὶ τὴν βιθυνίαν τὴν ναῦν.

Αἰσονίδη. τύνη δὲ ἐπειδή φησιν ἅπαξ ἐφύγομεν τὰς πέτρας, μηκέτι εὐλαβοῦ τὸν θάνατον. Παρηγορέεις· ἀντὶ τοῦ παραμυθητικῶς λέγεις. Χρῆν γὰρ ἐφιεμένοιο· ἀντὶ τοῦ ἐπιτάττοντος. τὸ δὲ χρῆν ῥῆμα ἐστί. παρ' αὐτὸ γὰρ καὶ ὄνομα πίπτει τὸ χρεία. ὡς παρὰ τὸ δρῶ δρᾶμα. ἐπεὶ ῥῆμα γὰρ οὐ δύναται εἶναι. ὅτι ἀπὸ ἐπιρρήματος οὐ σχηματίζεται ὄνομα.

ΟΙ ΔΈ ΠΟΥ ὈΚΡΥΌΕΝΤΟΣ ἈΝΈΠΝΕΟΝ ἌΡΤΙ ΦΌΒΟΙΟ
ἨΈΡΑ ΠΑΠΤΑΊΝΟΝΤΕΣ ὉΜΟΥ͂ ΠΈΛΑΓΌΣ ΤΕ ΘΑΛΆΣΣΗΣ
ΤΗ͂Λ' ἈΝΑΠΕΠΤΆΜΕΝΟΝ. ΔῊ ΓᾺΡ ΦΆΣΑΝ ἘΞ ἈΐΔΑΟ
ΣΏΕΣΘΑΙ. ΤΙ͂ΦΥΣ ΔῈ ΠΑΡΟΊΤΑΤΟΣ ἮΡΧΕΤΟ ΜΎΘΩΝ.
ἜΛΠΟΜΑΙ ΑΥ̓ΤΗ͂Ι ΝΗΐ ΤΌ Γ' ἜΜΠΕΔΟΝ ἘΞΑΛΈΑΣΘΑΙ
ἩΜΈΑΣ. ΟΥ̓ΔΈ ΤΙΣ ἌΛΛΟΣ ἘΠΑΊΤΙΟΣ ὍΣΣΟΝ ἈΘΉΝΗ
Ἥ ΟἹ ἘΝΈΠΝΕΥΣΕΝ ΘΕΙ͂ΟΝ ΜΈΝΟΣ. ΕΥ̓͂ΤΈ ΜΙΝ ἌΡΓΟΣ
ΓΌΜΦΟΙΣΙ ΣΥΝΆΡΑΣΣΕ. ΘΈΜΙΣ Δ' ΟΥ̓Κ ἘΣΤΙΝ ἉΛΩ͂ΝΑΙ.
ΑἸΣΟΝΊΔΗ. ΤΎΝΗ ΔῈ ΤΕΟΥ͂ ΒΑΣΙΛΗ͂ΟΣ ἘΦΕΤΜῊΝ
ΕΥ̓͂ΤΕ ΔΙ' ἘΚ ΠΈΤΡΑΣ ΦΥΓΈΕΙΝ ΘΕῸΣ ἩΜΙ͂Ν ὌΠΑΣΣΕΝ
ΜΗΚΈΤΙ ΔΕΊΔΙΘΙ ΤΟΙ͂ΟΝ. ἘΠΕῚ ΜΕΤΌΠΙΣΘΕΝ ἈΈΘΛΟΥΣ
ΕΥ̓ΠΑΛΈΑΣ ΤΕΛΈΕΣΘΑΙ ἈΓΗΝΟΡΊΔΗΣ ΦΆΤΟ ΦΙΝΕΎΣ.
ἮΡ' ἍΜΑ ΚΑῚ ΠΡΟΤΈΡΩΣΕ ΠΑΡᾺ ΒΙΘΥΝΊΔΑ ΓΑΙ͂ΑΝ
ΝΗ͂Α ΔΙ' ἘΚ ΠΈΛΑΓΟΣ ΣΕΥ͂ΕΝ ΜΈΣΟΝ. ΑΥ̓ΤᾺΡ Ὃ ΤΌΝ ΓΕ
ΜΕΙΛΙΧΊΟΙΣ ἘΠΈΕΣΣΙ ΠΑΡΑΒΛΉΔΗΝ ΠΡΟΣΈΕΙΠΕΝ.
ΤΙ͂ΦΥ. ΤΊ ΜΟΙ ΤΟΙ ΤΑΥ͂ΤΑ ΠΑΡΗΓΟΡΈΕΙΣ ἈΧΈΟΝΤΙ
ἬΜΒΡΟΤΟΝ. ἈΑΣΆΜΗΝ ΤΕ. ΚΑΚῊΝ ΚΑῚ ἈΜΉΧΑΝΟΝ ἌΤΗΝ
ΧΡΗ͂Ν ΓᾺΡ ἘΦΙΕΜΈΝΟΙΟ ΚΑΤΑΝΤΙΚΡῪ ΠΕΛΊΑΟ
ΑΥ̓ΤΊΚ' ἈΝΉΝΑΣΘΑΙ ΤΌΝ ΔΕ ΣΤΌΛΟΝ. ΕἸ ΚΑῚ ἜΜΕΛΛΟΝ
ΝΗΛΕΙΩ͂Σ ΜΕΛΕΪΣΤΊ ΚΕ ΔΑΙΌΜΕΝΟΣ ΘΑΝΈΕΣΘΑΙ.
ΝΥ͂Ν ΔῈ ΠΕΡΙΣΣῸΝ ΔΕΙ͂ΜΑ ΚΑῚ ἈΤΛΉΤΟΥΣ ΜΕΛΕΔΩ͂ΝΑΣ
ἌΓΚΕΙΜΑΙ. ΣΤΥΓΈΩΝ ΜῈΝ ἉΛῸΣ ΚΡΥΌΕΝΤΑ ΚΈΛΕΥΘΑ
ΝΗῚ ΔΙΑΠΛΏΕΙΝ. ΣΤΥΓΈΩΝ Δ' ὍΤ' ἘΠ' ἨΠΕΊΡΟΙΟ
ΒΑΊΝΩΜΕΝ. ΠΆΝΤΗΙ ΓᾺΡ ἈΝΆΡΣΙΟΙ ἌΝΔΡΕΣ ἘΑΣΙΝ.

Δαιόμενος· διακοπτόμενος μεριζόμενος. Ἀτλήτους μελεδῶνας· ἀνυποστάτους μερίμνας ἔχω ἀνυπομονήτους καὶ μεγάλας. στυγέων δέ· ἀντὶ τοῦ στυγῶ. ἰωνικῶς. καὶ ὅμηρος· τά τε στυγέουσι θεοί περ. καὶ αὖθις τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.

Αἰεὶ δὲ στονόεσσαν. ἀεὶ πρὸς τῇ ἡμέρᾳ καὶ διὰ νυκτὸς τὰς τύχας ὀδύρομαι. ὅμηρος· νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ μελάνθιε νύκτα φυλάξεις. Σὺ δ' εὐμαρέως. εὐχερῶς. ἔνθεν καὶ εὐμαρὶς εἶδος ὑποδήματος ᾧ εὐχερῶς ἐχρῶντο. Εἧς δὲ ψυχῆς ἀντὶ τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς. τὸ δὲ εἷο ἀντὶ τοῦ ἐμεῖο. τρίτον πρόσωπον ἀντὶ πρώτου. βούλεται δὲ λέγειν ὅτι ἐμαυτοῦ οὐδὲ τὴν τυχοῦσαν ποιοῦμαι φροντίδα. περὶ δὲ σοῦ καὶ τοῦδε καὶ τῶν ἄλλων δέδια. ἰδίως δὲ ἠβαιόν. τὸ διὰ σμικρότητα βάσιν μὴ ἔχον. ἀβαιόν τι ὄν. Οἱ δ' ὁμάδησαν. ὁμοῦ ἀνεφώνησαν θαρσοῦντες αὐτόν. ὅμαδος δὲ παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀδεῖν. ὁ μάδος τις ὤν. Ἐπιρρήδην. φανερώτερον. παρρησιαστικώτερον. οἱονεὶ ἀναφανδόν. Τάρβος ἀνάψομαι. τὸ φόβον περιθήσομαι σημαίνει. Αἶψα δὲ τοί γε. ταχέως δὲ κατέλαβον τόν τε ῥῆβαν καὶ τὸν πρὸς τῷ ῥήβᾳ σκόπελον κολωνοειδῆ ὄντα. κολώνη δὲ οὕτω ἄκρα καλουμένη περὶ τὸν λύκον ποταμόν. μέμνηται αὐτῆς νύμφις ὁ ἡρακλεώτης ἐν τῷ περὶ ἡρακλείας.

ΑΙΕῚ ΔῈ ΣΤΟΝΌΕΣΣΑΝ ἘΠΉΜΑΤΙ ΝΎΚΤΑ ΦΥΛΆΣΣΩ.
ἘΞΌΤΕ ΤῸ ΠΡΏΤΙΣΤΟΝ ἘΜῊΝ ΧΆΡΙΝ ἨΓΕΡΈΘΕΣΘΕ.
ΦΡΑΖΌΜΕΝΟΣ ΤᾺ ἝΚΑΣΤΑ. ΣῪ Δ' ΕὐΜΑΡΈΩΣ ἈΓΟΡΕΎΕΙΣ
ΟἿΟΝ ἙῆΣ ΨΥΧῆΣ ἈΛΈΓΩΝ ὝΠΕΡ. ΑὐΤᾺΡ ἜΓΩΓΕ
ἙἿΟ ΜῈΝ ΟὐΔ' ἨΒΑΙῸΝ ἈΤΎΖΟΜΑΙ. ἈΜΦῚ ΔῈ ΤΟῖΟ
ΚΑῚ ΤΟῦ ὉΜΟῦ ΚΑῚ ΣΕἹΟ ΚΑῚ ἌΛΛΩΝ ΔΕΊΔΙ' ἙΤΑΊΡΩΝ
ΕἸ ΜῊ ἘΣ ἙΛΛΆΔΑ ΓΑῖΑΝ ἈΠΉΜΟΝΑΣ ἌΜΜΕ ΚΟΜΊΣΣΩ.
ὪΣ ΦΆΤ' ἈΡΙΣΤΉΩΝ ΠΕΙΡΏΜΕΝΟΣ. ΟἹ Δ' ὉΜΆΔΗΣΑΝ
ΘΑΡΣΑΛΈΟΙΣ ἘΠΈΕΣΣΙΝ. Ὁ ΔῈ ΦΡΈΝΑΣ ἜΝΔΟΝ ἸΆΝΘΗ
ΚΕΚΛΟΜΈΝΩΝ· ΚΑῚ ῬΑῦΤΙΣ ἘΠΙῤῬΉΔΗΝ ΜΕΤΈΕΙΠΕΝ.
Ὦ ΦΊΛΟΙ. ὙΜΕΤΈΡΗΙ ἈΡΕΤῆΙ ἜΝΙ ΘΆΡΣΟΣ ἈΈΞΩ.
ΤΟὔΝΕΚΑ ΝῦΝ ΟὐΔ' ΕἼ ΚΕ ΔΙ' ἘΞ ἈΪΔΑΟ ΒΕΡΈΘΡΩΝ
ΣΤΕΛΛΟΊΜΗΝ, ἜΤΙ ΤΆΡΒΟΣ ἈΝΆΨΟΜΑΙ. ΕὖΤΕ ΠΈΛΕΣΘΕ
ἜΜΠΕΔΟΙ ἈΡΓΑΛΈΟΙΣ ἘΝῚ ΔΕΊΜΑΣΙΝ. ἈΛΛ' ὍΤΕ ΠΈΤΡΑΣ
ΠΛΗΓΆΔΑΣ ἘΞΕΠΛΏΟΜΕΝ· ΟἼΟΜΑΙ ΟὐΚἜΤ' ὈΠΊΣΣΩ
ἜΣΣΕΣΘΑΙ ΤΟΙΌΝ Δ' ἝΤΕΡΟΝ ΦΌΒΟΝ· ΕἸ ἘΤΕΌΝ ΓΕ
ΦΡΑΔΜΟΣΎΝΗΙ ΦΙΝῆΟΣ ἘΠΙΣΠΌΜΕΝΟΙ ΝΕΌΜΕΣΘΑ.
ὪΣ ΦΆΤΟ ΚΑῚ ΤΟΊΩΝ ΜῈΝ ἘΛΏΦΕΟΝ ΑὐΤΊΚΑ ΜΎΘΩΝ.
ΕἸΡΕΣΊΗΙ Δ' ἈΛΊΑΣΤΟΝ ἜΧΟΝ ΠΌΝΟΝ. ΑἶΨΑ ΔῈ ΤΟΊ ΓΕ
ῬῆΒΑΝ ὨΚΥΡΌΗΝ ΠΟΤΑΜῸΝ ΣΚΌΠΕΛΌΝ ΤΕ ΚΟΛΏΝΗΣ.

Προχοὰς φυλληΐδας· φυλλὶς ποταμὸς βιθυνίας. δίψακος δὲ υἱὸς τοῦ φύλλιδος καὶ νύμφης τινὸς ἐγχωρίου. ἐς φρίξον τὸν ἀθάμαντος ἐξένισεν ἐπὶ τοῦ κριοῦ ὅτε ἐξέφυγε τὸν θάνατον μέλλων σφαγιάζεσθαι. Υἱ' ἀθάμαντος· τὸν φρίξον ὑπωδέξατο ὁ δίψακος εἰς κόλχους πορευόμενον. φασὶ δὲ ἐκ τῆς σφαγίας σωθῆναι τὸν κριὸν τῷ λαφυστίῳ διΐ. καὶ μέχρι τοῦ νῦν νόμος ἕνα τῶν φρίξου ἀπογόνων εἰσιέναι εἰς τὸ πρυτανεῖον καὶ θύειν τῷ εἰρημένῳ διΐ. Καὶ εὐρείας ποταμοῖο· διονύσιος ὁ ἀλβινὸς ἱστορεῖ τὰς εὐρείας ἠϊόνας λέγεσθαι ἀχιλλέως δρόμον. Ὁμῶς δ' ἐπὶ ἤματι· ἡμέραν δὲ καὶ νύκτα ὁμῶς ἐν νηνεμίᾳ δηλονότι κωπηλατοῦντες. Πλαδόωσαν· ἔνυγρον ἐπὶ οὖσαν. Χηλὰς σκηρίπτοντες· τοὺς ὄνυχας ἐπερείδοντες ἐμπείροντες ὅθεν καὶ τὸ σκηπάνιον. Ὑπὲξ ἁλὸς εἷλκον ἐρετμά· ἐκ τῆς θαλάσσης ἀνέφερον καὶ ἀνῆγον τὰς κώπας. Ἀμφιλύκην μιν· σκοτεινήν. λύγη γὰρ ἡ σκοτεία. καὶ λυγόφως ἐξ αὐτοῦ καὶ λυκόφως.

Ἄκρην δ' οὖ μετὰ δηθὰ παρὲξ ἐνέοντο μέλαιναν·
τῇ δ' ἄρ' ἔπι προχοὰς φυλληΐδας. ἔνθα πάροιθεν
δίψακος υἷ' ἀθάμαντος ἑοῖς ὑπέδεκτο δόμοισιν
ὁππότ' ἄμα κριῷ φεῦγεν πόλιν ὀρχομενοῖο.
τίκτε δέ μιν νύμφη λειμωνιάς. οὐ δέ οἱ ὕβρις
ἥνδανεν. ἀλλ' ἐθελημὸς ἐφ' ὕδασι πατρὸς ἑοῖο
μητέρι σὺν ναίεσκεν ἐπάκτια πώεα φέρβων.
τοῦ μὲν ὁ ἱερὸν αἶψα καὶ εὐρείας ποταμοῖο
ἠϊόνας πεδίον τε. βαθυρρείοντά τε κάλπιν
δερκόμενοι παράμειβον. ὁμῶς δ' ἐπὶ ἤματι νύκτα
νήνεμον ἀκαμάτῃσιν ἐπερρώοντ' ἐλάτῃσιν.
Οἷον δὲ πλαδόωσαν ἐπισχίζοντες ἄρουραν
ἐργατίναι μογέουσι βόες. περὶ δ' ἄσπετος ἱδρὼς
εἴβεται ἐκ λαγόνων τε καὶ αὐχένος. ὄμματα δέ σφι
λοξὰ παραστρωφῶνται ὑπὸ ζυγοῦ. αὐτὰρ ἀϋτμὴ
αὐαλέη στομάτων ἄμοτον βρέμει. οἱ δ' ἐνὶ γαίῃ
χηλὰς σκηρίπτοντε πανημέριοι πονέονται,
τοῖς ἴκελοι ἥρωες ὑπὲξ ἁλὸς εἷλκον ἐρετμά.
Ἦμος δ' οὔτ' ἄρ πω φάος ἄμβροτον οὔτ' ἔτι λίην
ὀρφναίη πέλεται. λεπτὸν δ' ἐπιδέδρομε νυκτὶ
φέγγος ὅτ' ἀμφιλύκην μιν ἀνεγρόμενοι καλέουσι

Τῆμος ἐρημαίης. περὶ τῆς θυνιάδος νήσου προείρηται ἧς μέμνηται νύμφις ὁ ἡρακλεώτης. φησὶ δὲ αὐτὴν ἑπτὰ σταδίους ἔχειν τὴν περίμετρον. Καλλισθένης δὲ ἐν τῷ περίπλῳ ὑπὸ μὲν ἑλλήνων φησὶ προσαγορεύεσθαι τήν τε χώραν καὶ τὴν νῆσον θυνιάδα. ὑπὸ δὲ τῶν βαρβάρων θυμίαν. Ὑπερβορέων ἀνθρώπων. ὑπερβορείους μὴ εἶναι τελέως φησὶν ἡρόδοτος ἐπεὶ εἰ εἰσὶν ὑπερβόρειοί τινες, πάντως καὶ ὑπερνότιοι. ποσειδώνιος δὲ εἶναι φησὶ τοὺς ὑπερβορείους. καὶ οἰκεῖν δὲ περὶ τὰς ἄλπεις τῆς ἰταλίας. μνασέας δέ φησι μῦν τοὺς ὑπερβορείους δελφοὺς λέγεσθαι. Ἑκαταῖος δὲ μέχρι τοῦ αὐτοῦ χρόνου εἶναι φησὶ τὸ τῶν ὑπερβορείων ἔθνος. ἔστι δὲ αὐτῷ βιβλία ἐπιγραφόμενα περὶ τῶν ὑπερβορείων. τιμᾶται δὲ παρὰ τοῖς ὑπερβορείοις ὁ ἀπόλλων. διὸ καὶ ἐκεῖσε χωρῶν ὤφθη. Ὀψὲ δὲ τοῖον ὀρφεύς. τὸν ὀρφέα φασὶ καὶ μάντιν εἶναι. ἐν δὲ τῇ θυνίδι νήσῳ ἱερόν ἐστιν ἀπόλλωνος. ἡρόδωρος οὖν φησιν ἑῷον τὸν ἀπόλλωνα προσαγορεύεσθαι καὶ βωμὸν αὐτοῦ εἶναι ἐν τῇ νήσῳ οὐ καθὸ ὄρθρῳ ἐπεφάνη αὐτοῖς. ἀλλὰ καθὸ οἱ ἀργοναῦται ὄρθρου εἰς αὐτὴν κατέπλευσαν. Εἰ δ' ἄγε. τὴν νῆσον φησὶν οὕτω καλέσωμεν ἑῴου ἀπόλλωνος.

ΤΗ͂ΜΟΣ ἘΡΗΜΑΊΗΣ ΝΉΣΟΥ ΛΙΜΈΝ' ΕἸΣΕΛΆΣΑΝΤΕΣ
ΘΥΝΙΆΔΟΣ ΚΑΜΆΤῼ ΠΟΛΥΠΉΜΟΝΙ ΒΑΙ͂ΝΟΝ ἜΡΑΖΕ.
ΤΟΙ͂ΣΙ ΔῈ ΛΗΤΟΥ͂Σ ΥἹῸΣ ἈΝΕΡΧΌΜΕΝΟΣ ΛΥΚΊΗΘΕΝ
ΤΗ͂Λ' ἘΠ' ἈΠΕΊΡΟΝΑ ΔΗ͂ΜΟΝ ὙΠΕΡΒΟΡΈΩΝ ἈΝΘΡΏΠΩΝ
ἘΞΕΦΆΝΗ. ΧΡΎΣΕΟΙ ΔῈ ΠΑΡΕΙΆΩΝ ἙΚΆΤΕΡΘΕ
ΠΛΟΧΜΟῚ ΒΟΤΡΥΌΕΝΤΕΣ ἘΠΕΡΡΏΟΝΤΟ ΚΙΌΝΤΙ.
ΛΑΙῌ͂ Δ' ἈΡΓΎΡΕΟΝ ΝΏΜΑ ΒΙΌΝ. ἈΜΦῚ ΔῈ ΝΏΤΟΙΣ
ἸΟΔΌΚΗ ΤΕΤΆΝΥΣΤΟ ΚΑΤΩΜΑΔΌΝ. Ἡ Δ' ὙΠῸ ΠΟΣΣῚ
ΣΕΊΕΤΟ ΝΗ͂ΣΟΣ ὍΛΗ. ΚΛΎΖΕΝ Δ' ἘΠῚ ΚΎΜΑΤΑ ΧΈΡΣῼ.
ΤΟῪΣ Δ' ἝΛΕ ΘΆΜΒΟΣ ἸΔΌΝΤΑΣ ἈΜΉΧΑΝΟΝ. ΟὐΔΈ ΤΙΣ Ἔ-
ἈΝΤΊΟΝ ΑὐΓΆΣΑΣΘΑΙ ἘΣ ὌΜΜΑΤΑ ΚΑΛᾺ ΘΕΟΙ͂Ο. ΤΛΗ
ΣΤᾺΝ ΔῈ ΚΆΤΩ ΝΕΎΣΑΝΤΕΣ ἘΠῚ ΧΘΟΝΌΣ. ΑὐΤᾺΡ Ὁ ΤΗΛΟΥ͂
ΒΗ͂ Ῥ' ἼΜΕΝΑΙ ΠΌΝΤΟΝΔΕ ΔΙ' ἨΈΡΟΣ. ὈΨῈ ΔῈ ΤΟΙ͂ΟΝ
ὈΡΦΕῪΣ ἜΚΦΑΤΟ ΜΥ͂ΘΟΝ. ἈΡΙΣΤΉΕΣΣΙ ΠΙΦΑΎΣΚΩΝ.
ΕἸ Δ' ἌΓΕ ΔῊ ΝΗ͂ΣΟΝ ΜῈΝ ἙῼΊΟΥ ἈΠΌΛΛΩΝΟΣ
ΤΉΝΔ' ἹΕΡῊΝ ΚΛΕΊΩΜΕΝ. ἘΠΕῚ ΠΆΝΤΕΣΣΙ ΦΑΆΝΘΗ
ἨΏΙΟΣ ΜΕΤΙΏΝ. ΤᾺ ΔῈ ῬΈΞΟΜΕΝ ΟἿΑ ΠΆΡΕΣΤΙ

Χερμάσι· λίθοις μικροῖς. ἐδίνεον· ἀντὶ τοῦ ἐστρέφοντο. Ἐξερέοντες· ἐξερευνῶντες. Κεμὰς δὲ ἡ μεγάλη ἔλαφος. Ἀνὰ διπλόα μηρία· τῶν ἱερείων· διπλόα δέ, ἢ ὅτι διπλοῦς αὐτῶν ὑπετίθετο καὶ ἐπετίθετο ἐπίπλοος. Ἰηπαιήων· ὁ Ἀπόλλων λέγεται. ἤτοι διὰ τὸ πέμπειν τὰ βέλη, ἢ ὅτι ἰάσεως ὁ θεὸς αἴτιος. Βιστονίῃ· θρακικῇ. Βίστονες γὰρ ἔθνος Θρακῶν· ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Βίστονος τοῦ Κίκονος. ὥς φησι Φιλοστέφανος ἱστορῶν· Βιστονὶς λίμνη θρακική. Δελφύνην· τὸ ὄνομα τοῦ δράκοντος· οἱ μὲν ἀρσενικῶς, οἱ δὲ θηλυκῶς εἶπον ὃ καὶ βέλτιον. ἄλλως δὲ καὶ οἱ μὲν ὁ Δελφύνης κλίνουσιν ἀρσενικῶς. οἱ δὲ καὶ ἡ Δελφύνη θηλυκῶς. ὅτι Δελφύνης ἐκαλεῖτο ὁ φυλάσσων τὸ ἐν Δελφοῖς χρηστήριον Λέανδρος καὶ Καλλίμαχος εἶπεν. δράκαιναν δὲ αὐτήν φησιν εἶναι θηλυκῶς καλουμένην Δελφύνην αὐτὸς ὁ Καλλίμαχος. Οἰόθι δ' αὐτή· μόνη ἐφάπτεται τῶν τριχῶν σου καὶ Λητώ. Κοιογένεια δὲ ἡ ἀπὸ Κοίου τὸ γένος ἔχουσα. Κοίου γὰρ θυγάτηρ ἡ Λητώ ἐστι. διὸ τὸ Κοιογένεια παθητικόν. καὶ ὑπὸ τοῦ Κοίου γεννηθεῖσα.

ΒΩΜῸΝ ἈΝΑΣΤΉΣΑΝΤΕΣ ἘΠΆΚΤΙΟΝ· ΕἸ Δ' ἊΝ ὈΠΊΣΣΩ
ΓΑῖΑΝ ἘΣ ΑἹΜΟΝΊΗΝ ἈΣΚΗΘΈΑ ΝΌΣΤΟΝ ὈΠΆΣΣῌ·
ΔῊ ΤΌΤΕ ΟἹ ΚΕΡΑῶΝ ἘΠΙΜΗΡΊΑ ΘΉΣΟΜΕΝ ΑἸΓῶΝ·
ΝῦΝ Δ' ΑὔΤΩΣ ΚΝΊΣῌ ΛΟΙΒῇΣΊ ΤΕ ΜΕΙΛΊΞΑΣΘΑΙ
ΚΈΚΛΟΜΑΙ. ἈΛΛ' ἽΛΗΘΙ ἌΝΑΞ ἽΛΗΘΙ ΦΑΝΘΕΊΣ.
ὩΣ ἌΡ' ἜΦΗ ΚΑῚ ΤΟῚ ἌΦΑΡ ΒΩΜῸΝ ΤΕΤΎΚΟΝΤΟ
ΧΕΡΜΆΣΙΝ· ΟἹ Δ' ἈΝᾺ ΝῆΣΟΝ ἘΔΊΝΕΟΝ ἘΞΕΡΈΟΝΤΕΣ
ΕἼ ΚΑΊ ΤΙΝ' Ἢ ΚΕΜΆΔΩΝ Ἢ ἈΓΡΟΤΈΡΩΝ ἘΣΊΔΟΙΕΝ
ΑἸΓῶΝ, ΟἷΆ ΤΕ ΠΟΛΛᾺ ΒΑΘΥῖ ΒΌΣΚΕΤΑΙ ὝΛῌ.
ΤΟῖΣΙ ΔῈ ΛΗΤΟΐΔΗΣ ἌΓΡΗΝ ΠΌΡΕΝ· ἘΚ ΔΈ ΝΥ ΠΆΝΤΩΝ
ΕὐΑΓΈΩΣ ἹΕΡῶΝ ἈΝᾺ ΔΙΠΛΌΑ ΜΗΡΊΑ ΒΩΜῷ
ΚΑῖΟΝ ἘΠΙΚΛΕΊΟΝΤΕΣ ἙῼΟΝ ἈΠΌΛΛΩΝΑ.
ἈΜΦῚ ΔῈ ΔΑΙΟΜΈΝΟΙΣ ΕὐΡῪΝ ΧΟΡῸΝ ἘΣΤΉΣΑΝΤΟ
ΚΑΛῸΝ ἸΗΠΑΙΗΟΝ· ἸΗΠΑΙΉΟΝΑ ΦΟῖΒΟΝ
ΜΕΛΠΌΜΕΝΟΙ. ΣῪΝ ΔΈ ΣΦΙΝ ἘῪΣ ΠΆΙΣ ΟἸΆΓΡΟΙΟ
ΒΙΣΤΟΝΊῌ ΦΌΡΜΙΓΓΙ ΛΙΓΕΊΗΣ ἮΡΧΕΝ ἈΟΙΔῆΣ.
ὪΣ ΠΟΤΕ ΠΕΤΡΑΊῌ ὙΠῸ ΔΕΙΡΆΔΙ ΠΑΡΝΗΣΣΟῖΟ
ΔΕΛΦΎΝΗΝ ΤΌΞΟΙΣΙ ΠΕΛΏΡΙΟΝ ἘΞΕΝΆΡΙΞΕΝ
ΚΟῦΡΟΣ ἘῺΝ ἜΤΙ ΓΥΜΝΌΣ. ἜΤΙ ΠΛΟΚΆΜΟΙΣΙ ΓΕΓΗΘΏΣ·
ἹΛΉΚΟΙΣ· ΑἸΕΊ ΤΟΙ ἌΝΑΞ ἌΤΜΗΤΟΙ ἜΘΕΙΡΑΙ
ΑἸῈΝ ἈΔΉΛΗΤΟΙ· ΤῺΣ ΓᾺΡ ΘΈΜΙΣ· ΟἸΌΘΙ Δ' ΑὐΤῊ
ΛΗΤῺ ΚΟΙΟΓΈΝΕΙΑ ΦΊΛΑΙΣ ἘΝ ΧΕΡΣῚΝ ἈΦΆΣΣΕΙ·

Πολλαὶ δὲ κωρύκιαι. ἄντρον ἐν παρνασσῷ κωρύκιον ὠνομάσθη. ὁ δὲ παρνασσὸς ἀπὸ παρνασσοῦ τοῦ ἐγχωρίου ἥρωος ὡς [illegible]. ἄμδρων δὲ, ἐπεὶ προσωρμίσθη ἡ λάρναξ τοῦ δευκαλίωνος. καὶ τὸ πρότερον λαρνασσὸς ἐκαλεῖτο. ὕστερον δὲ κατὰ φθορὰμ τοῦ στοιχείου παρνασσός. πλεῖστος δὲ, ποταμός. τινὲς δὲ ἀναγινώσκουσι πλειστοῖο περισπωμένως. ἐπεὶ καὶ ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων λέγεται πλειστὸς ὡς καλός. ἔστι δὲ ποταμὸς ἐν δελφοῖς. τὴν δὲ ἀναιρεθεῖσαν δράκαιναν δελφύνην καλεῖσθαι θηλυκῶς φησι λέανδρος καὶ καλλίμαχος.

ΠΟΛΛᾺ ΔῈ ΚΩΡΎΚΙΑΙ ΝΎΜΦΑΙ ΠΛΕΙΣΤΟΙ͂Ο ΘΎΓΑΤΡΕΣ,
ΘΑΡΣΎΝΕΣΚΟΝ ἜΠΕΣΣΙΝ ἸΉΙΕ ΚΕΚΛΗΓΥῖΑΙ.
ἜΝΘΕΝ ΔῊ ΤΌΔΕ ΚΑΛῸΝ ἘΦΎΜΝΙΟΝ ἜΠΛΕΤΟ ΦΟΊΒῼ·
ΑὐΤᾺΡ ἘΠΕΙΔῊ ΤΌΝ ΓΕ ΧΟΡΕΊῌ ΜΈΛΨΑΝ ἈΟΙΔΗ͂Ι,
ΛΟΙΒΑΙ͂Σ ΕὐΑΓΈΕΣΣΙΝ ἘΠΏΜΟΣΑΝ, Ἦ ΜῈΝ ἈΡΉΞΕΙΝ
ἈΛΛΉΛΟΙΣ ΕἸΣ ΑἸῈΝ ὉΜΟΦΡΟΣΎΝΗΙΣΙ ΝΌΟΙΟ,
ἉΠΤΌΜΕΝΟΙ ΘΥΈΩΝ, ΚΑΊ Τ᾽ ΕἸΣΈΤΙ ΝΥ͂Ν ΓΕ ΤΈΤΥΚΤΑΙ
ΚΕΙ͂Σ᾽ ὉΜΟΝΟΊΗΣ ἹΕΡῸΝ ΕὐΦΡΟΝΟΣ ὍΡΡ᾽ ἘΚΆΜΟΝΤΟ
ΑὐΤΟΊ· ΚΥΔΊΣΤΗΝ ΤΌΤΕ ΔΑΊΜΟΝΑ ΠΟΡΣΑΊΝΟΝΤΕΣ.
ἮΜΟΣ ΔῈ ΤΡΊΤΑΤΟΝ ΦΆΟΣ ἬΛΥΘΕ· ΔῊ ΤΌΤ᾽ ἜΠΕΙΤΑ
ἈΚΡΑΕΙ͂ ΖΕΦΎΡΩΙ ΝΗ͂ΣΟΝ ΛΊΠΟΝ ΑἸΠΉΕΣΣΑΝ.
ἜΝΘΕΝ Δ᾽ ἈΝΤΙΠΈΡΗΝ ΠΟΤΑΜΟΥ͂ ΣΤΌΜΑ ΣΑΓΓΑΡΊΟΙΟ

Κωρύκιομ. ἄντρομ ἐν παρνασσῷ. κέκληται δὲ ἀπὸ νύμφης κωρυκίας· ἧς καὶ ἀπόλλωνος παῖς λυκωρεύς. ἀφ᾽ οὗ λυκωρεῖς οἱ δελφοί. πλεῖστος δὲ ποταμὸς δελφίδος. Θαρσύνεσκον ἔπεσσιν. ὅτε φησὶν ἐτόξευσε τὸν δράκοντα, ἐπεφώνουν αἱ νύμφαι τὸ βάλλειν αὐτὸν, ἵη ἵη βέλος. ἐξ οὗ τὸ ἐφύμνιον ἐγένετο ἰηπαιήων. Χορείῃ μέλψαν ἀοιδῇ· τῇ μετὰ χοροῦ λεγομένῃ ᾠδῇ. Λοιβαῖς εὐαγέεσσιν. ὤμοσαν φησὶμ ὁμονοήσειν ἀλλήλοις· ὅθεν καὶ ὁμονοίας θεᾶς ἵδρυται ἱερόμ. Κυδίστην. ἀντὶ τοῦ κρατίστην θεῶν ὁμόνοιαν τιμῶντες. πορσαίνοντες γὰρ ἀντὶ τοῦ τιμῶντες. ἀλλαχοῦ δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπηρετεῖν. γράφεται καὶ κικλήσκοντες. Ποταμοῦ στόμα. Σαγγάριος ποταμὸς φρυγίας. ὁ δὲ μυρλεανὸς σάγγαρον αὐτὸν λέγεσθαι φησί. ἑρμογένης δὲ ἐν τῷ περὶ φρυγίας φησὶν, σάγγαν τινὰ ἀσεβήσαντα περὶ τὴν ῥέαμ, μεταβληθῆναι εἰς τὸ ὕδωρ· καὶ ἀπ᾽ αὐτοῦ τὸν ποταμὸν σαγγάριον ὀνομασθῆναι. πλησίον δὲ αὐτοῦ ὀρείας δήμητρος ἱερόν ἐστιν, ὥς φησι ξάνθος.

Καὶ μαριανδυνῶν· οἱ μαριανδυνοὶ ὅμοροι τοῖς παφλαγόσι· προσηγορεύθησαν δὲ ἀπὸ μαριανδυνοῦ τοῦ κιμμερίου παιδός. Λύκοιο ῥέεθρα· λύκος ποταμὸς ὁμώνυμος τῷ βασιλεῖ· ῥεῖ δὲ διὰ τῆς τῶν μαριανδυνῶν χώρας. Ἀνθεμοεισίδα δέ, ἀπὸ ἀνθεμοεισίας τῆς λύκου μὲν θυγατρὸς γυναικὸς δὲ δασκύλου τοῦ ταντάλου υἱοῦ. Ἠῶθεν δ' ἀνέμοιο· νυκτὸς δέ φησι τοῦ ἀνέμου λήξαντος πνεῖν τὸν ὄρθρον εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν ἀχερουσίαν ἄκραν εἰς ὅρμον κατήχθησαν. Ἡ μὲν τε κρημνοῖσιν· ὅτι ἡ περὶ ἡράκλειαν ἀχερουσιὰς καλουμένη πανταχόθεν ἐκ θαλάσσης ἐστὶν ὑψηλή τε καὶ ἀπόκρημνος· καὶ ἀπονένευκεν εἰς δυσμάς· ἔστι τὸ πρὸ

ΚΑῚ ΜΑΡΙΑΝΔΥΝΩ͂Ν ἈΝΔΡΩ͂Ν ἘΡΙΘΗΛΈΑ ΓΑΙ͂ΑΝ,
ἨΔῈ ΛΎΚΟΙΟ ῬΈΕΘΡΑ ΚΑῚ ἈΝΘΕΜΟΕΙΣΊΔΑ ΛΊΜΝΗΝ
ΔΕΡΚΌΜΕΝΟΙ ΠΑΡΆΜΕΙΒΟΝ. ὙΠῸ ΠΝΟΙΗ͂Ι ΔῈ ΚΆΛΩΕΣ
ὍΠΛΑ ΤῈ ΝΉΪΑ ΠΆΝΤΑ ΤΙΝΆΣΣΕΤΟ ΝΙΣΣΟΜΈΝΟΙΣΙΝ.
ἨΩ͂ΘΕΝ Δ' ἈΝΈΜΟΙΟ ΔΙᾺ ΚΝΈΦΑΣ ΕὙΝΗΘΈΝΤΟΣ,
ἈΣΠΑΣΊΩΣ ἌΚΡΗΣ ἈΧΕΡΟΥΣΊΔΟΣ ὍΡΜΟΝ ἽΚΟΝΤΟ.
Ἡ ΜῈΝ ΤΕ ΚΡΗΜΝΟΙ͂ΣΙΝ ἈΝΊΣΧΕΤΑΙ ἨΛΙΒΆΤΟΙΣΙΝ
ΕἸΣ ἍΛΑ ΔΕΡΚΟΜΈΝΗ ΒΙΘΥΝΊΔΑ. ΤΗ͂Ι Δ' ὙΠῸ ΠΈΤΡΑΙ
ΛΙΣΣΆΔΕΣ ἘΡΡΊΖΩΝΤΑΙ ἉΛΊΒΡΟΧΟΙ. ἈΜΦῚ ΔῈ ΤΗ͂ΙΣΙ
ΚΥ͂ΜΑ ΚΥΛΙΝΔΌΜΕΝΟΝ ΜΕΓΆΛΑ ΒΡΈΜΕΙ. ΑὐΤᾺΡ ὝΠΕΡΘΕΝ
ἈΜΦΙΛΑΦΕΙ͂Σ ΠΛΑΤΆΝΙΣΤΟΙ ἘΠ' ἈΚΡΟΤΆΤΗΙ ΠΕΦΎΑΣΙΝ.
ἘΚ Δ' ΑὐΤΗ͂Σ ΕἼΣΩ ΚΑΤΑΚΈΚΛΙΤΑΙ ἨΠΕΙΡῸΝ ΔΕ
ΚΟΊΛΗ ὝΠΑΙΘΑ ΝΆΠΗ, ἽΝΑ ΤΕ ΣΠΈΟΣ ἘΣΤ' ἈΐΔΑΟ
ὝΛΗΙ ΚΑῚ ΠΈΤΡΗΙΣΙΝ ἘΠΗΡΕΦΈΣ. ἜΝΘΕΝ ΑὐΤΜῊ

τῆς βιθυνίας πέλαγος· καὶ ὅτι προσπίπτον αὐτῇ τὸ κῦμα, σφοδροὺς ἀποτελεῖ ἤχους· καὶ περὶ τῶν ἐπ' ἄκρας αὐτῆς πεφυκυιῶν πλατάνων καὶ τοῦ ἐπ' αὐτῇ πεδίου. καὶ ὅτι δοκεῖ αὐτόθι κατάβασις εἰς ᾅδου ὑπάρχειν, νύμφις ἐν τῷ περὶ ἡρακλείας α' φησί. παρ' οὗ ἀπολλώνιος ἔοικε ταῦτα μεταφέρειν. Λισσάδες ἐρρίζωνται· ὑψηλαὶ καὶ ἀνάντεις ἐν βάθει τεθεμελίωνται. Ἀμφιλαφεῖς· ἀνθηραί· μεγάλαι καὶ περίοπτοι. Ἐκ δ' αὐτῆς εἴσω· κατὰ τὸ πρὸς ἤπειρόν ἐστι καὶ μεσημβρίαν μέρος τῆς ἀχερουσίας ἄκρας τὸ ἀχερόντιον σπήλαιόν ἐστι καὶ τὸ χάσμα τὸ κατὰ γῆς. Ὕπαιθα· τὸ ἔμπροσθεν καὶ ἐκ πλαγίου σημαίνει. Ἐπηρεφές· ἀντὶ τοῦ σύσκιον. φησὶ δὲ ὅτι πνεῦμα καὶ ψυχρά τις αὔρα ἀναφέρεται ἐκ τοῦ στομίου. καὶ διὰ τοῦτο κύκλῳ περιπεπάχνωνται.

Πηγυλὶς δέ ἐστιν ἡ παγετώδης καὶ ψυχρή. Ἰαίνεται ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ λύεται καὶ τήκεται. Βλοσυρὰν ἐνταῦθα τὴν λαμπρὰν ἴσως σημαίνει. Σιγὴ δ᾽ οὔποτε. φησὶν ὅτι καὶ διὰ τῶν δένδρων καὶ διὰ τῶν κυμάτων ἦχον καὶ ψόφον ἀποτελεῖ. καὶ ἡσυχίαν ἔχει. Ἔνθα δὲ καὶ προχοαί. φησὶν ὅτι καὶ ὁ ἀχέρων, σοωναύτης λέγεται. καὶ ὅτι ἐκ τῆς ἀχερουσίας ἄκρας φέρεται διά τινος φάραγγος εἰς τὴν πρὸς ἀνατολὰς θάλασσαν. Ἐρεύγεται. οἷον καταρρεῖ καὶ ἔξεισι. Σοωναύτην. οἱ ἐς τὴν ἡράκλειαν κατοικήσαντες μετὰ μεγαρέων ὅτε εἰς τὴν ἀποικίαν ἔπλεον χειμασθέντες εἰς τὸν ἀχέροντα ποταμόν

ΠΗΓΥΛῚΣ ὈΚΡΥΌΕΝΤΟΣ ἈΝΑΠΝΕΙΟΥΣΑ ΜΥΧΟΙ͂Ο
ΣΥΝΕΧῈΣ ἈΡΓΙΝΌΕΣΣΑΝ ἈΕῚ ΠΕΡΙΤΈΤΡΟΦΕ ΠΆΧΝΗΝ.
ἭΤΕ ΜΕΣΗΜΒΡΙΌΩΝΤΟΣ ἸΑΊΝΕΤΑΙ ἨΕΛΊΟΙΟ.
ΣΙΓῊ Δ᾽ΟΥ̓́ΠΟΤΕ ΤΉΝΓΕ ΚΑΤᾺ ΒΛΟΣΥΡῊΝ ἜΧΕΙ ἌΚΡΗΝ.
ἈΛΛ᾽ἌΜΥΔΙΣ ΠΌΝΤΟΙΟ Θ᾽ΥΠΟΣΤΈΝΕΙ ἨΧΉΕΝΤΟΣ.
ΦΎΛΛΩΝ ΤΕ ΠΝΟΙῆΙΣΙ ΤΙΝΑΣΣΟΜΈΝΩΝ ΜΥΧΊῌΣΙ.
ἜΝΘΑ ΔῈ ΚΑῚ ΠΡΟΧΟΑῚ ΠΟΤΑΜΟΥ͂ ἈΧΈΡΟΝΤΟΣ ἜΑΣΙΝ.
ὍΣ ΤΕ ΔΙ᾽ἘΞ ἌΚΡΗΣ ἈΝΕΡΕΎΓΕΤΑΙ ΕἸΣ ἍΛΑ ΒΆΛΛΩΝ
ἨΟΊΗΝ. ΚΟΊΛΗ ΔῈ ΦΆΡΑΓΞ ΚΑΤΆΓΕΙ ΜΙΝ ἌΝΩΘΕΝ.
ΤῸΝ ΜῈΝ ἘΝ ὈΨΙΓΌΝΟΙΣΙ ΣΟΩΝΑΎΤΗΝ ὈΝΌΜΗΝΑΝ
ΝΕΙΣΑΙ͂ΟΙ ΜΕΓΑΡΗ͂ΕΣ. ὍΤΕ ΝΆΣΣΕΣΘΑΙ ἜΜΕΛΛΟΝ
ΓΗ͂Ν ΜΑΡΙΑΝΔΥΝΩ͂Ν. ΔῊ ΓᾺΡ ΣΦΕΑΣ ἘΞΕΣΆΩΣΕΝ
ΑὐΤῆΙΣΙΝ ΝΉΕΣΣΙ ΚΑΚῆΙ ΧΡΊΜΨΑΝΤΑΣ ἈΈΛΛῌ.
ΤῆΙ Ῥ᾽ΟἿΓ᾽ΑΥ̓ΤΊΚΑ ΝΗῚ ΔΙ᾽ἘΞ ἈΧΕΡΟΥΣΊΔΟΣ ἌΚΡΗΣ
ΕἸΣΩΠΟῚ ἈΝΈΜΟΙΟ ΝΈΟΝ ΛΉΓΟΝΤΟΣ ἜΚΕΛΣΑΝ.
ΟΥ̓ Δ᾽ἌΡΑ ΔΗΘᾺ ΛΎΚΟΝ ΚΕΊΝΗΣ ΠΡΌΜΟΝ ἨΠΕΊΡΟΙΟ

κατέφυγον. ὅθεν καὶ διασωθέντες οἱ ναῦται, σοωναύτην ἐκάλεσαν αὐτόν. οὗτοι δὲ οἱ ἡρακλεῶται μεγαρέων εἰσὶν ἄποικοι καὶ βοιωτῶν. κατοικοῦσι δὲ ἐν τῇ μαριανδυνῶν χώρᾳ. Σοωναύτης. ποταμὸς περὶ ἡράκλειαν οὕτως ὀνομασμένος. ἐπειδὴ πάντας τοὺς ναυτιλλομένους διασώζει ἀπαθεῖς, ἔχων καὶ ἠρεμαίους λιμένας. Χρίμψαι τὸ ἐμπεσεῖν σημαίνει. Εἰσωποὶ ἐναντίοι ἐσώτεροι γενόμενοι. Οὐ δ᾽ ἄρα δηθά. λύκον φησὶ τότε μαριανδυνῶν βασιλεύειν. ὃς διὰ τὸ πρὸς τοὺς βέβρυκας καὶ ἄμυκον ἔχθος, φιλοξένως τοὺς ἀργοναύτας ὑπεδέξατο. φασὶ δὲ αὐτὸν υἱὸν εἶναι δασκύλου τοῦ ταντάλου καὶ ἀνθεμοισίας τῆς λύκου τοῦ ποταμοῦ. ὡς μαρτυρεῖ καὶ Νύμφις ἐν τῷ α. τῆς ἡρακλείας. καὶ ἡρόδωρος

παριστορῶν. ὑπεδέξατο δὲ τοὺς ἥρωας ὥς τινες διὰ τὸ τὸν Πέλοπα τὸμ [illegible] αὐτοῦ τετιμῆσθαι παρὰ τῶν Ἑλλήνων. ἅμα δὲ καὶ διὰ τὸν τοῦ Ἀμύκου καὶ τῶν Βεβρύκων φόνον· ἐχθροὶ γὰρ ἦσαν τοῖς Μαριανδυνοῖς οἱ Βέβρυκες. Αὐθένται Ἀμύκοιο. συλληπτικῶς εἶπε φονέας Ἀμύκου τοὺς ἥρωας· καίτοι Πολυδεύκους μόνου τοῦ τοῦτο δεδρακότος. αὐθέντης δὲ λέγεται ὁ ἐξ ἑαυτοῦ ἐπί τινος φόνομ ἱέμενος· οἷον αὐτοέντης τις ὤν. Κλέος. ἡ διαδεδομένη φήμη. Ἀρθμός. ἡ φιλία. Ἀντιβίην Βέβρυξιν. ἐχθροὶ ἀεὶ οἱ Μαριανδυνοὶ τῶν Βεβρύκων. ἡττήθησαν δὲ πολλάκις ὑπ᾽ αὐτῶν. καὶ ὁ ἀδελφὸς δὲ Λύκου Πρίολας συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀμύκου ἀνῃρέθη. ὕστερον δὲ προσλαβόμενος Ἡρακλέα σύμμαχον πρὸς Ἀμαζόνας στρατευόμενον ἐξ εὐχεροῦς περιεγένετο τῶν Βεβρύκων. τινὲς δὲ τὸν Πρίολαον υἱὸν αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀδελφὸν ἱστοροῦσιν. Ὅσσα τε Κύζικον. Κύζικον τὸν βασιλέα τῶν Δολιόνων φησίν, οὐ τὴμ πόλιν. Γλαύκοιό τε βάξιν. ὁ Γλαῦκος παρὰ τοῖς Ἴβηρσι τιμᾶται γέρων καλούμενος. ἔστι δὲ ἄκρα Γλαύκου ἐκεῖ καλουμένη. Ὅτε δεῦρο δι᾽ Ἀσίδος. τῆς Λυδίας λέγει. Ἀσία γὰρ τὸ πρότερον ἐκαλεῖτο ἡ Λυ

ΚΑῚ ΜΑΡΙΑΝΔΥΝΟΥ͂Σ ΛΆΘΟΝ ἈΝΈΡΑΣ ὉΡΜΗΘΈΝΤΕΣ
ΑὐΘΈΝΤΑΙ ἈΜΎΚΟΙΟ ΚΑΤᾺ ΚΛΈΟΣ Ὃ ΠΡῚΝ ἌΚΟΥΟΝ.
ἈΛΛᾺ ΚΑῚ ἈΡΘΜῸΝ ἜΘΕΝΤΟ ΜΕΤᾺ ΣΦΊΣΙ ΤΟΙ͂Ο ἝΚΗΤΙ.
ΑὐΤῸΝ Δ᾽ ὯΣ ΤΕ ΘΕῸΝ ΠΟΛΥΔΕΎΚΕΑ ΔΕΞΙΌΩΝΤΟ.
ΠΆΝΤΟΘΕΝ ἈΓΡΌΜΕΝΟΙ. ἘΠΕΙῊ ΜΆΛΑ ΤΟΊ Γ᾽ ἘΠῚ ΔΗΡῸΝ
ἈΝΤΙΒΊΗΝ ΒΈΒΡΥΞΙΝ ὙΠΕΡΦΙΆΛΟΙΣ ΠΟΛΈΜΙΖΟΝ.
ΚΑῚ ΔῊ ΠΑΣΣΥΔΊῌ ΜΕΓΆΡΩΝ ἜΝΤΟΣΘΕ ΛΎΚΟΙΟ
ΚΕΊΝῌ ἮΜΑΡ ΦΙΛΌΤΗΤΙ ΜΕΤᾺ ΠΤΟΛΊΕΘΡΟΝ ἸΌΝΤΕΣ.
ΔΑΊΤΗΝ ἈΜΦΊΕΠΟΝ ΤΈΡΠΟΝΤΌ ΤΕ ΘΥΜῸΝ ἜΠΕΣΣΙΝ.
ΑἸΣΟΝΊΔΗΣ ΜΈΝ ΟἹ ΓΕΝΕῊΝ ΚΑῚ ΟὔΝΟΜ᾽ ἙΚΆΣΤΟΥ
ΣΦΩΙΤΈΡΩΝ ΜΥΘΕΙ͂Θ᾽ ἙΤΆΡΩΝ ΠΕΛΊΑΌ Τ᾽ ἘΦΕΤΜΆΣ.
ἨΔ᾽ ὩΣ ΛΗΜΝΙΆΔΕΣΣΙΝ ἘΠΕΞΕΙΝΟΥ͂ΝΤΟ ΓΥΝΑΙΞῚΝ
ὍΣΣΑ ΤΕ ΚΎΖΙΚΟΝ ἈΜΦῚ ΔΟΛΙΟΝΊΗΝ ἘΤΈΛΕΣΣΑΝ.
ΜΥΣΊΔΑ Θ᾽ ὩΣ ἈΦΊΚΟΝΤΟ. ΚΊΟΝ Θ᾽ ὍΘΙ ΚΆΛΛΙΠΟΝ ἭΡΩ
ἩΡΑΚΛΈΗΝ. ἈΈΚΟΝΤΙ ΝΌῼ. ΓΛΑΎΚΟΙΌ ΤΕ ΒΆΞΙΝ.
ΠΈΦΡΑΔΕ ΚΑῚ ΒΈΒΡΥΚΑΣ. ὍΠΩΣ ἌΜΥΚΌΝ Τ᾽ ἘΔΆΪΞΑΝ.
ΚΑῚ ΦΙΝΗ͂ΟΣ ἜΕΙΠΕ ΘΕΟΠΡΟΠΊΑΣ ΤΈ ΔΎΗΝ ΤΕ.

δία· καὶ ὅμηρος· ἀσίῳ ἐμ λειμῶνι. καὶ ἡ κιθάρα ἀσία λέγεται. ἐπεὶ ἐν λυδίᾳ πρῶτον εὑρέθη. τὸ δὲ πεζὸς ἔβη, ἀκολούθως τῷ μύθῳ πεζὸν τὸν ἡρακλέα φησὶν ἐπὶ τὸν ζωστῆρα τῆς ἱππολύτης. δηλαδὴ διὰ τὸ τὰς συμπληγάδας πέρας τι τέως οὐκ ἔχειν.

ΗΔ᾽ ΩΣ ΚΥΑΝΕΑΣ ΠΕΤΡΑΣ ΦΥΓΟΝ. ΩΣ Τ᾽ ΑΒΟΛΗΣΑΝ
ΛΗΤΟΪΔΗΙ ΚΑΤᾺ ΝΗΣΟΝ. Ὁ Δ᾽ ἘΞΕΙΗΣ ἘΝΕΠΟΝΤΟΣ
ΘΕΛΓΕΤ᾽ ἈΚΟΥΗΙ ΘΥΜΟΝ. ἌΧΟΣ Δ᾽ ἝΛΕΝ ἩΡΑΚΛΗΪ
ΛΕΙΠΟΜΕΝΩΙ· ΚΑῚ ΤΟΙ̃ΟΝ ἘΠΟΣ ΠΑΝΤΕΣΣΙ ΜΕΤΗΥΔΑ·
ὮΦΙΛΟΙ· ΟἼΟΥ ΦΩΤΟΣ ἈΠΟΠΛΑΓΧΘΕΝΤΕΣ ἈΡΩΓΗΣ
ΠΕΙΡΕΤ᾽ ἘΣ ΑἸΗΤΗΝ ΤΟΣΣΟΝ ΠΛΟΟΝ. ΕΥ̓͂ ΓᾺΡ ἘΓΩ ΜΙΝ
ΔΑΣΚΥΛΟΥ ἘΝ ΜΕΓΑΡΟΙΣΙ ΚΑΤ᾽ ΑΥ̓ΤΟΘΙ ΠΑΤΡΟΣ ἘΜΕΙΟ
ΟἼΔ᾽ ἘΣΙΔΩΝ. ὍΤΕ ΔΕΥ͂ΡΟ ΔΙ᾽ ἈΣΙΔΟΣ ἨΠΕΙΡΟΙΟ
ΠΕΖΟΣ ἜΒΗ ΖΩΣΤΗΡΑ ΦΙΛΟΠΤΟΛΕΜΟΙΟ ΚΟΜΙΖΩΝ
ἹΠΠΟΛΥΤΗΣ. ἘΜῈ Δ᾽ ΕὟΡΕ ΝΕΟΝ ΧΝΟΑΟΝΤΑΣ ἸΟΥΛΟΥΣ.
ἜΝΘΑ Δ᾽ ἘΠῚ ΠΡΙΟΛΑΟ ΚΑΣΙΓΝΗΤΟΙΟ ΘΑΝΟΝΤΟΣ
ἩΜΕΤΕΡΟΥ ΜΥΣΟΙ͂ΣΙΝ ὙΠ᾽ ἈΝΔΡΑΣΙΝ. ὉΝΤΙΝΑ ΛΑΟΣ
ΟἸΚΤΙΣΤΟΙΣ ἘΛΕΓΟΙΣΙΝ ὈΔΥΡΕΤΑΙ ἘΞΕΤΙ ΚΕΙΝΟΥ
ἈΘΛΕΥΩΝ. ΤΙΤΙΗΝ ἈΠΕΚΑΙΝΥΤΟ ΠΥΓΜΑΧΕΟΝΤΑ
ΚΑΡΤΕΡῸΝ ὋΣ ΠΑΝΤΕΣΣΙ ΜΕΤΕΠΡΕΠΕΝ ἨΙΘΕΟΙΣΙΝ
ΕἾΔΟΣ Τ᾽ ἨΔῈ ΒΙΗΝ. ΧΑΜΑΔΙΣ ΔΕ ΟἹ ἬΛΑΣ᾽ ὈΔΟΝΤΑΣ.

τι τέως οὐκ ἔχειν. ἆθλος δὲ ἦν ἡμῖν οὗτος ἔνατος· πολλοὶ δὲ λόγοι περὶ τοῦ ζωστῆρος εἰσίν· τινὲς μὲν γὰρ ἱππολύτης· ἄλλοι δὲ δηϊλύκης. ἴβυκος δὲ ἰδίως ἱστορῶν βριάρεω θυγατρός φησίν. Ἔνθα δ᾽ ἐπὶ πριόλαο· φησὶν ὅτι ἡνίκα ἡρακλῆς ἐπὶ τὸν ἱππολύτης ἐπορεύετο ζωστῆρα κατέλαβε μαριανδυνοὺς ὑπὸ βεβρύκων καταπονουμένους· ἐπιστρατεύσας δὲ μετὰ μαριανδυνῶν ἐχειρώσατο τοὺς πολεμίους. πεσόντος δὲ ἐν τῇ μάχῃ πριόλαου τοῦ μαριανδυνῶν προηγουμένου, ἀγὼν ἐπιτάφιος ἐτέθη ἐπ᾽ αὐτῷ ἐν ᾧ ἡρακλῆς ἐνίκησε τιτίαν ἕνα τῶν μαριανδυνῶν· πριόλας δὲ ἀδελφὸς λύκου. καὶ πριόλα πόλις πλησίον ἡρακλείας· τὸν δὲ τιτίαν οἱ μὲν φασὶ διὸς παῖδα ἕνα τῶν ἰδαίων δακτύλων. οἱ δὲ, τὸν πρεσβύτατον τῶν μαριανδυνοῦ παίδων. ὁ δὲ μαριανδυνὸς φινέως ἢ φρίξου ἢ κιμμερίου λέγεται παῖς εἶναι. ἀπὸ δὲ τιτίου φασὶ τιτίουπολιν κληθῆναι· Ἔνθα δ᾽ ἐπὶ· ἰδίως τὸν θρυλλούμενον πριόλαον φησί· τῶν ἄλλων βάρυνον λεγόντων τὸν τιτίου υἱὸν ὡς νύμφις καὶ καλλίστρατος· Ἐλέγοισι· τοῖς γὰρ ἐλεγείοις ἐν τοῖς ἐπιταφίοις ἐχρῶντο οἱ παλαιοί·

Αὐτὰρ ὁμοῦ. τὸ ἑξῆς· ὁ Ἡρακλῆς τῷ ἐμῷ πατρὶ Δασκύλῳ ὑπέταξεν ὁμοῦ Μυσοὺς καὶ Φρύγας. τινὲς γράφουσι Μυγδόνας, ἵνα ᾖ ὁμοῦ Μυσοὺς καὶ Μυγδόνας ὑπέταξε τῷ πατρί μου. ὅτι δὲ Φρύγας ἐχθρώσατο τοῖς Μαριανδυνοῖς, καὶ Νύμφις ἱστορεῖ. διὸ καὶ οὕτω γράφει. οἱ δὲ γράφουσι τὸ Μυγδόνας, ἤτοι τοὺς Βέβρυκας. ἀπὸ Μυγδόνος βασιλέως αὐτῶν οὕτω κέκληκεν. ἢ ῥητέον ὅτι μοιρίδι κατηκολούθησεν· οὗτος γὰρ Μυγδόνας ἔφησε καταπολεμῆσαι τὸν Ἡρακλέα.

ΑΥΤᾺΡ ὉΜΟΥ͂ ΜΥΣΟΙ͂ΣΙΝ, ἘΜΩ͂Ι ὙΠῸ ΠΑΤΡῚ ΔΆΜΑΣΣΕΝ
ΚΑῚ ΦΡΎΓΑΣ. ΟἹ ΝΑΊΟΥΣΙΝ ὉΜΏΛΑΚΑΣ ἩΜΙΝ ἈΡΟΎΡΑΣ.
ΦΥ͂ΛΆ ΤΕ ΒΙΘΥΝΩ͂Ν ΑὐΤΗ͂Ι ΚΤΕΑΤΊΣΣΑΤΟ ΓΑΊΗΙ
ἜΣΤ' ἘΠῚ ῬΗΒΑΊΟΥ ΠΡΟΧΟᾺΣ. ΣΚΟΠΕΛΌΝ ΤΕ ΚΟΛΏΝΗΣ
ΠΑΦΛΑΓΌΝΕΣ Τ' ἘΠῚ ΤΟΙ͂Σ ΠΕΛΟΠΉΙΟΙ ΕἼΚΑΘΟΝ ΑὔΤΩΣ
ὍΣΣΟΥΣ ΒΙΛΛΑΊΟΙΟ ΜΈΛΑΝ ΠΕΡΙΆΓΝΥΤΑΙ ὝΔΩΡ.
ἈΛΛᾺ ΜΕ ΝΥ͂Ν ΒΈΒΡΥΚΕΣ. ὙΠΕΡΒΑΣΊΗ Τ' ἈΜΎΚΟΙΟ
ΤΗΛΌΘΙ ΝΑΙΕΤΆΟΝΤΟΣ ἘΝΌΣΦΙΣΑΝ ἩΡΑΚΛΗ͂ΟΣ
ΔΗ͂Ν ἈΠΟΤΕΜΝΌΜΕΝΟΙ ΓΑΊΗΣ ἍΛΙΣ ὌΦΡ' ἘΒΆΛΟΝΤΟ
ΟὖΡΑ ΒΑΘΥΡΡΕΊΟΝΤΟΣ ὙΦ' ΕἸΑΜΕΝΑΙ͂Σ ὙΠΊΟΙΟ.
ἜΜΠΗΣ ΔΈ ΞΥΜΈΩΝ ἜΔΟΣΑΝ ΤΊΣΙΝ. ΟὐΔΈ ΣΕ ΦΗΜῚ
ἬΜΑΤΙ ΤΩ͂Ι ἈΈΚΗΤΙ ΘΕΩ͂Ν ἘΠΕΛΆΣΣΑΙ ἌΡΗΑ
ΤΥΝΔΑΡΊΔΗ ΒΈΒΡΥΞΙΝ, ὍΤ' ἈΝΈΡΑ ΚΕΙ͂ΝΟΝ ἜΠΕΦΝΕΣ.

Ἔστ' ἐπὶ Ῥηβαίου. τῆς μὲν Παφλαγονίας μέχρι τοῦ Βιλλαίου ποταμοῦ κατεστρέψατο πᾶσαν. οὗτος δὲ διὰ τῆς ἐπικειμένης Φρυγίας ῥέων ἐξικνεῖται παρ' αὐτὴν τὴν Τιτάνων πόλιν. ἐκ δὲ τούτου πρὸς δυσμὰς ἕως τοῦ Ῥήβα καὶ τοῦ ἐπικειμένου σκοπέλου κατὰ τὴν ἐκβολὴν τούτου. ὅτι δὲ τοὺς Παφλαγόνας ὑπέταξεν Ἡρακλῆς τῷ περὶ Λύκον, ἱστορεῖ Δεινίας ἐν πρώτῳ Ἀργολικῶν. καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ Μυρλεανὸς ἐν δεκάτῳ Βιθυνιακῶν. Βιλλαίοιο. προπερισπωμένως. οὕτω φησὶν Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ πέμπτῳ τῆς καθόλου. ἔστι δὲ ποταμὸς Παφλαγονίας, οἱ δὲ Φρυγίας. Ὄφρ' ἐβάλοντο. φησὶν ὅτι οἱ Βέβρυκες πόλιν ἀπετέμοντο τῆς Μαριανδυνῶν χώρας καὶ μέχρι τοῦ Ὑπίου ποταμοῦ προσηγάγοντο τοὺς ὅρους. ᾤκισται δὲ παρὰ τῷ ποταμῷ ἐν τῇ Βιθυνίᾳ καὶ πόλις Ὑπία λεγομένη. ὁ δὲ Ὕπιος ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ καταφέρεσθαι ἀπὸ τῶν Ὑπίων ὀρῶν. εἰαμενὰς δὲ λέγει τοὺς καθύγρους τόπους. Ἄρκιος ἐστὶν ὁ ἱκανὸς καὶ ὁ ἕτοιμος. τινὲς τὸ ἀποδιδόναι ὠφέλειαν τὸ εὐεργετεῖν· ἀντὶ τοῦ περιτυχεῖν ἐνταῦθα. Ἐπελάσσαι

ἄρκια· ἐπαρκῆ. οὐ χωρὶς θεῶν φησὶ προνοίας ὦ φίλοι δυνάμει ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπεκτείνατε τὸν Ἄμυκον. Νόσφι δὲ Τυνδαρίδαις· χωρὶς δὲ τούτων τῶν Τυνδαρίδαις, τὸ περὶ τοὺς Διοσκούρους ἱερὸν ἱδρύσομεν ἐπὶ τῆς Ἀχερουσίας ἄκρας.

ΤΩ͂Ν ΝΥ͂Ν ἫΝΤΙΝ' ἘΓῺ ΤΊΣΑΙ ΧΆΡΙΝ ἌΡΚΙΌΣ ΕἸΜΙ,
ΤΊΣΩ ΠΡΟΦΡΟΝΈΩΣ· Ἡ ΓᾺΡ ΘΈΜΙΣ ἩΠΕΔΑΝΟΙ͂ΣΙΝ
ἈΝΔΡΆΣΙΝ ΕὖΤ' ἈΡΈΞΩΣΙΝ ἈΡΕΊΟΝΕΣ ἌΛΛΟΙ ὈΦΈΛΛΕΙΝ.
ΞΥΝῇ ΜῈΝ ΠΆΝΤΕΣΣΙΝ ὉΜΌΣΤΟΛΟΝ ὛΜΜΙΝ ἝΠΕΣΘΑΙ
ΔΆΣΚΥΛΟΝ ὈΤΡΥΝΈΩ ἘΜῸΝ ΥἹΈΑ· ΤΟΙ͂Ο Δ' ἸΌΝΤΟΣ,
ἮΤ' ἊΝ ἘΥΞΕΊΝΟΙΣΙ ΔΙ' ἘΞ ἉΛῸΣ ἈΝΤΙΆΟΙΤΕ
ἈΝΔΡΆΣΙΝ ὌΦΡ' ΑὐΤΟΙ͂Ο ΠΟΤῚ ΣΤΌΜΑ ΘΕΡΜΏΔΟΝΤΟΣ.
ΝΌΣΦΙ ΔῈ ΤΥΝΔΑΡΊΔΑΙΣ ἈΧΕΡΟΥΣΊΔΟΣ ὙΨΌΘΕΝ ἈΚΤΗ͂Σ
ΕἼΣΟΜΑΙ ἹΕΡῸΝ ΑἸΠΥ͂· ΤῸ ΜῈΝ ΜΆΛΑ ΤΗΛΌΘΙ ΠΆΝΤΕΣ
ΝΑΥΤΊΛΟΙ ἊΜ ΠΈΛΑΓΟΣ ΘΗΕΎΜΕΝΟΙ ἹΛΆΞΟΝΤΑΙ.
ΚΑΊ ΚΈ ΣΦΙΝ ΜΕΤΈΠΕΙΤΑ ΠΡῸ ἌΣΤΕΟΣ ΟἿΑ ΘΕΟΙ͂ΣΙ
ΠΊΟΝΑΣ ΕὐΑΡΌΤΟΙΟ ΓΎΑΣ ΠΕΔΊΟΙΟ ΤΑΜΟΊΜΗΝ.
ὯΣ ΤΌΤΕ ΜῈΝ ΔΑΙ͂Τ' ἈΜΦῚ ΠΑΝΉΜΕΡΟΙ ἘΨΙΌΩΝΤΟ.
ἨΡΊ ΓΕ ΜῊΝ ἘΠῚ ΝΗ͂Α ΚΑΤΉΙΣΑΝ ἘΓΚΟΝΈΟΝΤΕΣ,
ΚΑῚ Δ' ΑὐΤῸΣ ΣῪΝ ΤΟΙ͂ΣΙ ΛΎΚΟΣ ΚΊΕ ΜΥΡΊ' ὈΠΆΣΑΣ
ΔΩ͂ΡΑ ΦΈΡΕΙΝ. ἍΜΑ Δ' ΥἿΑ ΔΌΜΩΝ ἜΚΠΕΜΠΕ ΝΈΕΣΘΑΙ.
ἜΝΘΑ Δ' ἈΒΑΝΤΙΆΔΗΝ ΠΕΠΡΩΜΈΝΗ ἬΛΑΣΕ ΜΟΙ͂ΡΑ
ἼΔΜΟΝΑ ΜΑΝΤΟΣΎΝΗΙΣΙ ΚΕΚΑΣΜΈΝΟΝ· ἈΛΛΆ ΜΙΝ ΟὔΤΙ
ΜΑΝΤΟΣΎΝΑΙ ἘΣΆΩΣΑΝ ἘΠΕῚ ΧΡΕῺ ἮΓΕ ΔΑΜΗ͂ΝΑΙ.
ΚΕΙ͂ΤΟ ΓᾺΡ ΕἸΑΜΕΝΗ͂Ι ΔΟΝΑΚΏΔΕΟΣ ἘΝ ΠΟΤΑΜΟΙ͂Ο
ΨΥΧΌΜΕΝΟΣ ΛΑΓΌΝΑΣ ΤῈ ΚΑῚ ἌΣΠΕΤΟΝ ἸΛΎΙ ΝΗΔΥ͂Ν
ΚΆΠΡΙΟΣ ἈΡΓΙΌΔΩΝ ὈΛΟῸΝ ΤΈΡΑΣ· ὍΝ ῬΑ ΚΑῚ ΑὐΤΑῚ

Πίονας εὐαρότοιο· ἀντὶ τοῦ τέμνωμαι πρὸ τῆς πόλεως ἀφιερώσω αὐτοῖς. Ὣς τότε μὲν· οὕτως τότε δι' ὅλης ἡμέρας περὶ τὴν εὐωχίαν ἐτέρποντο καὶ ἔπαιζον. Ἐγκονέοντες· ἐνεργοῦντες· ὅθεν καὶ γόνυ· οἷον κόνυ τι ὄν, παρὰ τὸ ἐνεργεῖν δι' αὐτοῦ. Ἔνθα δ' Ἀβαντιάδην· περὶ τοῦ ἐν Μαριανδυνοῖς γενομένου θανάτου τοῦ Ἴδμονος καὶ Ἡρόδωρος ἱστορεῖ ἐν τοῖς περὶ Ἡρακλείας ὡς Προμαθίδας ὁ Ἡρακλεώτης· καὶ Νυμφὶς ἐν τῷ περὶ Ἡρακλείας ὡς Ἴδμων ὑπὸ συὸς ἐπλήγη. Ἐπεὶ χρεὼ· ἡ χρεία ἡ εἱμαρμένη. Ψυχόμενος· τῷ ψυχρῷ βρεχόμενος. Ἐλεονόμοι· αἱ ἐν τοῖς ἕλεσι διατρίβουσαι. Τῖφος· ὁ ἑλώδης τόπος.

Ἀνὰ θρωσμούς· ἀντὶ τοῦ κατὰ τὰς ἀναβολὰς καὶ ἀναβάσεις καὶ καθόδους·
Ἄφραστον· ἀπροσδόκητον. ὠρέξατο τὸ ἔτεινε σημαίνει· Αἰγανέην· ἢ παρὰ τὸ ἄγαν ἵεσθαι. ἢ διὰ τὴμ αἰκύλην τὴν ἐξ αἰγείου δέρματος γεγωνημένην· ἢ διὰ τὰς αἶγας παρὰ τὸ ἐπ' αὐτὰς ἵεσθαι· Θοόν· τὸ ὀξύ. ψυχορραγέοντα· ἀποψυχοῦντα. κηδείην δὲ λέγει τὸ ἐπὶ τῶν νεκρῶν πένθος. μεγαλωστί· μεγαλοπρεπῶς. Νηίου ἐκ κοτίνοιο· κότινος οὐ μόνον ὁ ἀγριέλαιος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἄκαρπος ἐλαία. φάλαγξ δὲ τὸ ἐπίμηκες καὶ στρογγύλον ξύλον. πολλὰς δὲ τοιαύτας ἔχομεν φάλαγγας οἱ ἀριστοι πρὸς τὰς μεολκίας ἀφῶν ἐπὶ τοῦ ἴδμονος τάφῳ κατὰ παραίνεσιν τοῦ ὀρφέως μίαν λαβόντες προσέπηξαν, ἥτις βλαστήσασα ἔτι καὶ νῦν δείκνυται. περὶ ταύτην δὲ τὴν ἡράκλειαν ἔκτισαν·

ΝΎΜΦΑΙ ἘΛΕΙΟΝΌΜΟΙ ὙΠΕΔΕΊΔΙΣΑΝ, ΟὐΔΈ ΤΙΣ ἈΝΔΡΩ͂Ν
ἨΕΊΔΕΙ. ΟἿΟΣ ΔῈ ΚΑΤᾺ ΠΛΑΤῪ ΒΌΣΚΕΤΟ ΤΊΦΟΣ·
ΑΥΤᾺΡ Ὅ ΓΙΛΥΌΕΝΤΟΣ ἈΝᾺ ΘΡΩΣΜΟῪΣ ΠΟΤΑΜΟῖΟ
ΝΕΊΣΕΤ' ἈΒΑΝΤΙΆΔΗΣ. Ὃ Δ' ἊΡ ἜΚ ΠΟΘΕΝ ἈΦΡΆΣΤΟΙΟ
ὝΙ ΜΆΛ' ἘΚ ΔΟΝΆΚΩΝ ἈΝΕΠΆΛΜΕΝΟΣ ἬΛΑΣΕ ΜΗΡῸΝ
ἈΙΓΔΗΝ. ΜΈΣΣΑΣ ΔῈ ΣῪΝ ὈΣΤΈΩΙ ἾΝΑΣ ἜΚΕΡΣΕΝ·
ὈΞῪ Δ' Ὅ ΓΕ ΚΛΆΓΞΑΣ ΟὔΔΕΙ ΠΈΣΕΝ· ΟἹ ΔῈ ΤΥΠΈΝΤΟΣ
ἈΘΡΌΟΙ ἈΝΤΊΑΧΗΣΑΝ. ὈΡΈΞΑΤΟ Δ' ΑἾΨ ὈΛΟΟῖΟ
ΠΗΛΕῪΣ ΑἸΓΑΝΈΗΝ ΦΥΓΑΔΕῚΣ ἝΛΟΣ ὉΡΜΗΘΈΝΤΟΣ
ΚΑΠΡΊΟΥ· ἜΣΣΥΤΟ Δ' ΑὖΤΙΣ ἘΝΑΝΤΊΟΣ. ἈΛΛΆ ΜΙΝ ἼΔΑΣ
ΟὔΤΑΣΕ· ΒΕΒΡΥΧῺΣ ΔῈ ΘΟΩ͂Ι ΠΕΡΙΚΆΠΠΕΣΕ ΔΟΥΡΊ.
ΚΑῚ ΤῸΝ ΜῈΝ ΧΑΜΆΔΙΣ ΛΊΠΟΝ ΑὐΤΌΘΙ ΠΕΠΤΗΩ͂ΤΑ.
ΤῸΝ Δ' ἙΤΑ͂ΡΟΙ ἘΠῚ ΝΗ͂Α ΦΈΡΟΝ ΨΥΧΟΡΡΑΓΈΟΝΤΑ,
ἈΧΝΎΜΕΝΟΙ. ΧΕΊΡΕΣΣΙ Δ' ἙΩ͂Ν ἘΝῚ ΚΆΤΘΑΝ' ἙΤΑΊΡΩΝ·
ἜΝΘΑ ΔῈ ΝΑΥΤΙΛΊΗΣ ΜῈΝ ἘΡΗΤΎΟΝΤΟ ΜΈΛΕΣΘΑΙ·
ἈΜΦῚ ΔῈ ΚΗΔΕΊΗΙ ΝΈΚΥΟΣ ΜΈΝΟΝ ἈΣΧΑΛΌΩΝΤΕΣ·
ἬΜΑΤΑ ΔῈ ΤΡΊΑ ΠΆΝΤΑ ΓΌΩΝ· ἙΤΈΡΩΙ ΔΈ ΜΙΝ ἬΔΗ
ΤΆΡΧΥΟΝ ΜΕΓΑΛΩΣΤΊ. ΣΥΝΕΚΤΕΡΈΙΖΕ ΔῈ ΛΑΌΣ
ΑὐΤΩ͂Ι ὉΜΟΥ͂ ΒΑΣΙΛΗ͂Ι ΛΎΚΩΙ ΠΆΡΑ Δ' ἌΣΠΕΤΑ ΜΗ͂ΛΑ.
Ἣ ΘΈΜΙΣ ΟἸΧΟΜΈΝΟΙΣΙ ΤΑΦΉΙΑ ΛΑΙΜΟΤΌΜΗΣΑΝ·
ΚΑῚ ΔΉ ΤΟΙ ΚΈΧΥΤΑΙ ΤΟΥ͂Δ' ἈΝΈΡΟΣ ἘΝ ΧΘΟΝῚ ΚΕΊΝΗΙ
ΤΎΜΒΟΣ· ΣΗ͂ΜΑ Δ' ἔΠΕΣΤΙ ΚΑῚ ὈΨΙΓΌΝΟΙΣΙΝ ἸΔΈΣΘΑΙ
ΝΗΊΟΥ ἘΚ ΚΟΤΊΝΟΙΟ ΦΆΛΑΓΞ· ΘΑΛΈΘΕΙ ΔΈ ΤΕ ΦΎΛΛΟΙΣ

Χρειὼ ἀπηλεγέως· ἤδη μοι φησὶ καὶ τοῦτο δεῖ ἁπλῶς καὶ κατὰ ἀλήθειαν εἰπεῖν. οὗτός ἐστιν ὁ Ἴδμων ὃν ἐν χρησμῷ δηλοῖ ὁ θεὸς ἐξιλάσκεσθαι Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτοῖς, ὅτε τὴν Ἡράκλειαν ἔμελλον κτίζειν. τοῦτο δὲ ἔφη ὁ Ἀπολλώνιος ὡς μὴ εἰδότων τῶν Ἡρακλεωτῶν τίς εἴη ὁ τεθαμμένος παρ᾽ αὐτοῖς καὶ χρησμῳδηθεὶς εἶναι πολιοῦχος ὑπὸ τοῦ θεοῦ. λέγει δὲ καὶ Προμαθίδας ὅτι διὰ τὸ ἀγνοεῖν ὅστις εἴη ἐπιχώριον ἥρωα καλοῦσιν οἱ Ἡρακλεῶται. ὅτι δὲ Βοιωτοὶ καὶ Μεγαρεῖς ἔκτισαν τὴν ἐν Πόντῳ Ἡράκλειαν, καὶ Ἔφορος ἐν πέμπτῳ καὶ ἄλλοι ἱστοροῦσιν. Ἐπιρρήδην· ὅτι διαρρήδην καὶ φανερῶς ἐπικαλεῖν αὐτὸν πολιοῦχον ὁ θεὸς προσέταξεν. Ἀμφὶ δὲ τήνδε· περὶ δὲ τὸν ἀγριέλαιον τὸν ἐπιπεφυκότα τῷ Ἴδμονος τάφῳ ἐθέσπισεν ὁ θεὸς τοῖς Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτοῖς τὴν πόλιν κτίσαι. λέγει δὲ τὴν Ἡράκλειαν· ἐν γὰρ τῇ ἀγορᾷ τῶν Ἡρακλεωτῶν ὑπάρχει ὁ τάφος, ὥς φησιν Ἡρόδωρος, ἐφ᾽ οὗ ἐστιν ὁ ἀγριέλαιος. Οἱ δ᾽ ἀντὶ θεουδέος· ὅτι τὸν τάφον τοῦ Ἀγαμήστορος λέγουσι τινὸς ἥρωος ἐπιχωρίου. Ἀγνιάδην Τῖφυν· ὅτι ἐν τῇ Ἡρακλείᾳ τέθνηκεν καὶ ὁ Τῖφυς εἶπε Νύμφις. Ἡρόδωρος δέ φησιν ὅτι οὐκ ἀπιόντων εἰς Κόλχους τέθνηκεν ὁ Τῖφυς, ἀλλ᾽ ὑποστρεφόντων. Εἰς ὅτ᾽ Ἀβαντιάδαο· ἐν ὅσῳ ἔθαψαν τὸν Ἴδμονα, ἐν τοσούτῳ καὶ ὁ Τῖφυς νοσήσας ἐτελεύτησεν. Κῆδος· ἡ λύπη. παρασχεδὸν αὐτῶν ἐγγὺς ἢ ἐν τῷ μεταξύ.

ἄκρης τυτθὸν ἔνερθ᾽ Ἀχερουσίδος. εἰ δέ με καὶ τὸ
χρειὼ ἀπηλεγέως Μουσέων ὕπο γηρύσασθαι·
τόνδε πολισσοῦχον διεπέφραδε Βοιωτοῖσιν
Νεισαίοισί τε Φοῖβος, ἐπιρρήδην ἱλάεσθαι·
ἀμφὶ δὲ τήν γε φάλαγγα παλαιγενέος κοτίνοιο
ἄστυ βαλεῖν. οἱ δ᾽ ἀντὶ θεουδέος Αἰολίδαο
Ἴδμονος εἰς ἔτι νῦν Ἀγαμήστορα κυδαίνουσιν.
τίς γὰρ δὴ θάνεν ἄλλος; ἐπεὶ καὶ ἔτ᾽ αὖτις ἔχευαν
ἥρωες τότε τύμβον ἀποφθιμένου ἑτάροιο.
δοιὰ γὰρ οὖν κείνων ἔτι σήματα φαίνεται ἀνδρῶν.
Ἀγνιάδην Τῖφυν θανέειν φάτις· οὐδέ οἱ ἦεν
μοῖρ᾽ ἔτι ναυτίλλεσθαι ἑκαστέρω. ἀλλά νυ καὶ τὸν
αὖθι μινυνθαδίη πάτρης ἑκὰς εὔνασε νοῦσος,
εἰς ὅτ᾽ Ἀβαντιάδαο νέκυν κτερέιζεν ὅμιλος.
ἄτλητον δ᾽ ὀλοῷ ἐπὶ πήματι κῆδος ἕλοντο.

Κατήμυσαν· ἐστύγνασαν ταῖς λύπαις. κατωκλίνθησαν. ὅτι ἀπηλπίκεισαν τὴν σωτηρίαν παντάπασιν. Ἴμβρασος· ποταμὸς Σάμου. πρότερον Παρθένιος λεγόμενος· κ[illegible]· ἀντὶ γὰρ ἐκλήθη Ἴμβρασος Παρθενίου. Ἀστυπάλαια· ὅτι Ποσειδῶνος καὶ Ἀστυπαλαίας τῆς Φοίνικος ὁ Σάμιος Ἀγκαῖος ἦν παῖς. ὃς ἐκυβέρνα τὴν ναῦν μετὰ τὴν Τίφυος τελευτήν· καὶ Σιμωνίδης ὁ γενεαλόγος ὁμοίως τῷ Ἀπολλωνίῳ γενεαλογεῖ. Περὶ πρὸ γὰρ εὖ· ἀντὶ τοῦ διαφερόντως. Παρθενία δὲ ἡ Σάμος· ἐκέχρητο γὰρ πολλοῖς ὀνόμασι. καὶ γὰρ μελαμφωμος καὶ παρθεμία καὶ Ἀνθεμοῦσα ἐκαλεῖτο. Ὅτινα· ἀντὶ τοῦ ὅντινα. ὥσπερ γὰρ ὅτου καὶ ὅτῳ λέγομεν, οὕτω καὶ ὅτινα ποιητικῶς. Τὸ δὲ ἰάψει, ἀντὶ τοῦ βλάψει καὶ διαφθερεῖ τὸν πλοῦν. Ὀρέξατο· ὄρεξιν ἔλαβε καὶ οἷον πρόθυμος ἐγένετο.

ΔΗ ΓΑΡ ἘΡΕΙ ΚΑΙ ΤΟΝΔΕ ΠΑΡΑΣΧΕΔΟΝ ἘΚΤΕΡΕΙΞΑΝ
ΑὐΤΟΥ ἈΜΗΧΑΝΙΗΙΣΙΝ ἉΛΟΣ ΠΡΟΠΑΡΟΙΘΕ ΠΕΣΟΝΤΕΣ
ἘΝΤΥΠΑΣ ΕὐΚΗΛΩΣ ΕἸΛΗΜΕΝΟΙ. ΟὐΤΕ ΤΙ ΣΙΤΟΥ
ΜΝΩΟΝΤ ΟὐΤΕ ΠΟΤΟΙΟ. ΚΑΤΗΜΥΣΑΝ ΔἈΧΕΕΣΣΙ
ΘΥΜΟΝ. ἘΠΕΙ ΜΑΛΑ ΠΟΛΛΟΝ ἈΠΕΛΠΙΔΟΣ ἜΠΛΕΤΟ ΝΟΣ-
ΚΑΙ ΝΥ ΚΕ ΤΙ ΠΡΟΤΕΡΩ ΤΕΤΙΗΜΕΝΟΙ ἸΣΧΑΝΟ ΤΟΣ.
ΕἸ ΜΗ ἈΡἈΓΚΑΙΩΙ ΠΕΡΙΩΣΙΟΝ ἜΜΒΑΛΕΝ ἭΡΗ ΩΝΤΟ.
ΘΑΡΣΟΣ. ὋΝ ἸΜΒΡΑΣΙΟΙΣΙ ΠΑΡὙΔΑΣΙΝ ἈΣΤΥΠΑΛΑΙΑ
ΤΙΚΤΕ ΠΟΣΕΙΔΑΩΝΙ. ΠΕΡΙΠΡΟ ΓΑΡ Εὖ ἘΚΕΚΑΣΤΟ
ἸΘΥΝΕΙΝ. ΠΗΛΗΑ ΔἘΠΕΣΣΥΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣΕΕΙΠΕΝ.
ΑἸΑΚΙΔΗ. ΠΩΣ ΚΑΛΟΝ ἈΦΕΙΔΗΣΑΝΤΑΣ ἈΕΘΛΩΝ
ΓΑΙΗΙ ἘΝ ἈΛΛΟΔΑΠΗΙ ΔΗΝ ἜΜΜΕΝΑΙ. Οὐ ΜΕΝ ἌΡΗΟΣ
ἼΔΡΙΝ ἘΟΝΤΑ ΜΕ ΤΟΣΣΟΝ ἌΓΕΙ ΜΕΤΑ ΚΩΑΣ ἸΗΣΩΝ
ΠΑΡΘΕΝΙΗΣ ἈΠΑΝΕΥΘΕΝ, ὍΣΟΝ ΤἘΠΙΙΣΤΟΡΑ ΝΗΩΝ.
ΤΩΙ ΜΗ ΤΟΙ ΤΥΤΘΟΝ ΓΕ ΔΕΟΣ ΠΕΡΙ ΝΗΙ ΠΕΛΕΣΘΩ.
ὯΣ ΔΕ ΚΑΙ ὯΛΛΟΙ ΔΕΥΡΟ ΔΑΗΜΟΝΕΣ ἌΝΔΡΕΣ ἜΑΣΙ.
ΤΩΝ ὍΤΙΝΑ ΠΡΥΜΝΗΣ ἘΠΙΒΗΣΟΜΕΝ, ΟὔΤΙΣ ἸΑΨΕΙ
ΝΑΥΤΙΛΙΗΝ. ἈΛΛ ὯΚΑ ΠΑΡΑΙΦΑΜΕΝΟΣ ΤΑΔΕ ΠΑΝΤΑ,
ΘΑΡΣΑΛΕΩΣ ὈΡΘΥΝΟΝ ἘΠΙΜΝΗΣΑΣΘΑΙ ἈΕΘΛΟΥ.
ὮΣ ΦΑΤΟ. ΤΟΙΟ ΔΕ ΘΥΜΟΣ ὈΡΕΞΑΤΟ ΓΗΘΟΣΥΝΗΙΣΙΝ.
ΑὐΤΙΚΑ ΔΟΥ ΜΕΤΑ ΔΗΡΟΝ ἘΝΙ ΜΕΣΣΟΙΣ ἈΓΟΡΕΥΣΕ.
ΔΑΙΜΟΝΙΟΙ. ΤΙ ΝΥ ΠΕΝΘΟΣ ἘΤΩΣΙΟΝ ἼΣΧΟΜΕΝ ΑὐΤΩΣ
ΟἹ ΜΕΝ ΓΑΡ ΠΟΘΙ ΤΟΥΤΟΝ ὋΝ ἜΛΛΑΧΟΝ ΟἹ ΤΟΝ ὈΛΟΝΤΟ.

Τὸ κατηφῆσαι ἀντὶ τοῦ λυσανασχετῆσαι. Τῷ καὶ ὁμοῦ· διὸ καὶ σὺν τοῖς ἀπολλυμένοις καὶ αὐτὸς προορῶμαι τὴν ἀπώλειαν. Ἐτράπετο θεοῦ ὁρμῇ· μετέπεσε καὶ μετετράπη εἰς εὐελπιστίαν ὁ Ἀγκαῖος. Ἡρόδωρος Ἐργῖνόν φησι κυβερνῆσαι τὴν Ἀργὼ μετὰ τὸν θάνατον Τίφυος. Καρπαλίμως· ταχέως διὰ τοῦ Ἀχέροντος ἐξήλασαν ποταμοῦ· ἔτυχον γὰρ μέχρι ε σταδίων ἀναπλεύσαντες διὰ τοῦ Ἀχέροντος καθορμισάμενοι, ὥς φησι καὶ Ἡρόδωρος ἐν τοῖς Ἀργοναύταις. Ὦκα δὲ Καλλιχόροιο· ποταμὸς Παφλαγονίας ἱερὸς Διονύσου περὶ Ἡράκλειαν. οὗ μέμνηται καὶ Καλλίμαχος. ἔξεισι δὲ διὰ στομάτων δισσῶν. οὕτω δὲ κέκληται ἀπὸ τοῦ τὸν Διόνυσον αὐτόθι στῆσαι χορὸν, ὅτε ἀπὸ Ἰνδῶν ὑπέστρεψε· τὸν δὲ πάλιν Ὀξύνοντα ἐκάλουν. ὅτι δὲ κατεπολέμησεν Ἰνδοὺς

ἩΜΙΝ ΜΕΝ ΓΑΡ ἘΑΣΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΡΕΣ ὉΜ ΙΛΩΙ
ΚΑΙ ΠΟΛΕΕΣ. ΤΩΙ ΜΗ ΤΙ ΔΙΑΤΡΙΒΩΜΕΘΑ ΠΕΙΡΗΣ.
ἈΛΛ' ἘΓΡΕΣΘ' ΕἸΣ ἘΡΓΟΝ ἈΠΟΡΡΙΨΑΝΤΕΣ ἈΝΙΑΣ.
ΤΟΝ Δ' ΑὖΤ' ΑἸΣΟΝΟΣ ὙΙΟΣ ἈΜΗΧΑΝΕΩΝ ΠΡΟΣΕΕΙΠΕΝ.
ΑἸΑΚΙΔΗ· ΠΗ Δ' ΟἹΔΕ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΡΕΣ ἘΑΣΙΝ.
ΟὙΣ ΜΕΝ ΓΑΡ ΤΟ ΠΑΡΟΙΘΕΝ ΔΑΗΜΟΝΑΣ ΕὐΧΟΜΕΘ' ΕἸ-
ΟἹΔΕ ΚΑΤΗΦΗΣΑΝΤΕΣ ἘΜΕΥ ΠΛΕΟΝ ἈΣΧΑΛΟΩΣΙ. ΝΑΙ,
ΤΩΙ ΚΑΙ ὉΜΟΥ ΦΘΙΜΕΝΟΙΣΙ ΚΑΚΗΝ ΠΡΟΤΙΟΣΣΟΜΑΙ Ἀ-
ΕἸ ΔΗ ΜΗΤ' ὈΛΟΟΙΟ ΜΕΤΑ ΠΤΟΛΙΝ ΑἸΗΤΑΟ ΤΗΝ.
ἘΣΣΕΤΑΙ. ἨΕ ΚΑΙ ΑὖΤΙΣ ἘΣ ἙΛΛΑΔΑ ΓΑΙΑΝ ἹΚΕΣΘΑΙ
ΠΕΤΡΑΩΝ ἘΚΤΟΣΘΕ· ΚΑΤ' ΑὐΤΟΘΙ Δ' ἌΜΜΕ ΚΑΛΥΨΕΙ
ἈΚΛΕΙΩΣ ΚΑΚΟΣ ΟἾΤΟΣ ἘΤΩΣΙΑ ΓΗΡΑΣΚΟΝΤΑΣ.
ὩΣ ἘΦΑΤ'· ἈΓΚΑΙΟΣ ΔΕ ΜΑΛ' ἘΣΣΥΜΕΝΩΣ ὙΠΕΔΕΚΤΟ
ΝΗΑ ΘΟΗΝ ἈΞΕΙΝ. ΔΗ ΓΑΡ ΘΕΟΥ ἘΤΡΑΠΕΘ' ὉΡΜΗΙ.
ΤΟΝ ΔΕ ΜΕΤ' ἘΡΓΙΝΟΣ ΚΑΙ ΝΑΥΠΛΙΟΣ ΕὐΦΗΜΟΣ ΤΕ
ὈΡΝΥΝΤ' ἸΘΥΝΕΙΝ ΛΕΛΙΗΜΕΝΟΙ· ἈΛΛ' ἌΡΑ ΤΟΥΣ ΓΕ
ἘΣΧΕΘΟΝ. ἈΓΚΑΙΩΙ ΔΕ ΠΟΛΕΙΣ ἨΝΗΣΑΝ ἙΤΑΙΡΩΝ.
ἨΩΙΟΙ Δ' ἬΠΕΙΤΑ ΔΥΩΔΕΚΑΤΩΙ ἘΠΕΒΑΙΝΟΝ
ἬΜΑΤΙ. ΔΗ ΓΑΡ ΣΦΙΝ ΖΕΦΥΡΟΥ ΜΕΓΑΣ ΟὖΡΟΣ ἈΗΤΟ.
ΚΑΡΠΑΛΙΜΩΣ Δ' ἈΧΕΡΟΝΤΑ ΔΙΕΞΕΠΕΡΗΣΑΝ ἘΡΕΤΜΟΙΣ.
ἘΚ Δ' ἜΧΕΑΝ ΠΙΣΥΝΟΙ ἈΝΕΜΩΙ ΛΙΝΑ. ΠΟΛΥ Δ' ἘΠΙΠΡΟ
ΛΑΙΦΕΩΝ ΠΕΠΤΑΜΕΝΩΝ ΤΕΜΝΟΝ ΠΛΟΟΝ ΕὐΔΙΟΩΝΤΕΣ.
ὨΚΑ ΔΕ ΚΑΛΛΙΧΟΡΟΙΟ ΠΑΡΑ ΠΡΟΧΟΑΣ ΠΟΤΑΜΟΙΟ
ἬΛΥΘΟΝ. ἘΝΘ' ἘΝΕΠΟΥΣΙ ΔΙΟΣ ΝΥΣΗΙΟΝ ὙΙΑ

ὁ Διόνυσος, Διομύσιος φησὶ καὶ ἀριστόδημος ἐν πρώτῳ θηβαϊκῶν ἐπιγραμμάτων καὶ κλείταρχος ἐν ταῖς περὶ ἀλεξάνδρου ἱστορίαις προσιστορῶν ὅτι καὶ

νύσα ὄρος ἐστὶν ἐν ἰνδικῇ· καὶ κισσῷ προσόμοιον φυτὸν φυτεύεται ἐκεῖ. ὃ προσαγορεύεται σκινδαψός. ὡσαύτως δὲ καὶ χαμαιλέων ἱστόρησεν ἐν τῷ περὶ ἰλιάδος. Ὧ ἐν ἀμειδήτους· ἤτοι φοβερὰς διὰ τὰ μυστήρια τοῦ θεοῦ· ἢ ὅτι φοβεραί εἰσιν αἱ νύκτες. εὐριπίδης· νύκτωρ τὰ πολλὰ σεμνότητ' ἔχει σκότος. Σθενέλου τάφον· ἐν τῇ παφλαγονίᾳ σθενέλου

ἸΝΔΩ͂Ν ἩΝΊΚΑ ΦΥ͂ΛΑ ΛΙΠῺΝ ΚΑΤΕΝΆΣΣΑΤΟ ΘΉΒΑΣ
ὈΡΓΙΆΣΑΙ. ΣΤΗ͂ΣΑΊ ΤΕ ΧΟΡΟῪΣ ἌΝΤΡΟΙΟ ΠΆΡΟΙΘΕΝ.
ὯΙ ἘΝ ἈΜΕΙΔΉΤΟΥΣ ἉΓΊΑΣ ΕὐΝΆΖΕΤΟ ΝΎΚΤΑΣ.
ἘΞ ΟὟ ΚΑΛΛΊΧΟΡΟΝ ΠΟΤΑΜῸΝ ΠΕΡΙΝΑΙΕΤΆΟΝΤΕΣ
ἨΔῈ ΚΑῚ ΑὔΛΙΟΝ ἌΝΤΡΟΝ ἘΠΩΝΥΜΊΗΝ ΚΑΛΈΟΥΣΙΝ.
ἜΝΘΕΝ ΔῈ ΣΘΕΝΈΛΟΥ ΤΆΦΟΝ ἜΔΡΑΚΟΝ ἈΚΤΟΡΊΔΑΟ.
ὍΣ ῬΑ Τ' ἈΜΑΖΟΝΊΔΩΝ ΠΟΛΥΘΑΡΣΈΟΣ ἘΚ ΠΟΛΈΜΟΙΟ
ἊΨ ἈΝΙῺΝ. ΔῊ ΓᾺΡ ΣΥΝΑΝΉΛΥΘΕΝ ἩΡΑΚΛΗ͂Ι
ΒΛΉΜΕΝΟΣ ἸΩ͂Ι ΚΕΙ͂ΘΕΝ ἘΠ' ἈΓΧΙΆΛΟΥ ΘΆΝΕΝ ἈΚΤΗ͂Σ.
ΟΥ ΜῈΝ ΘΗΝ ΠΡΟΤΈΡΩ ἜΤ' ἘΜΈΤΡΕΟΝ. ἯΚΕ ΓᾺΡ ΑὐΤῊ
ΦΕΡΣΕΦΌΝΗ ΨΥΧῊΝ ΠΟΛΥΔΆΚΡΥΟΝ ἈΚΤΟΡΊΔΑΟ
ΛΙΣΣΟΜΈΝΗΝ. ΤΥΤΘῸΝ ΠΕΡ ὉΜΉΘΕΑΣ ἌΝΔΡΑΣ ἸΔΈΣΘΑΙ.
ΤΎΜΒΟΥ ΔῈ ΣΤΕΦΆΝΗΣ ἘΠΙΒᾺΣ ΣΚΟΠΙΆΖΕΤΟ ΝΗ͂Α.
ΤΟΙ͂ΟΣ ἘῺΝ, ΟἿΟΣ ΠΌΛΕΜΟΝ Δ' ἼΕΝ. ἈΜΦῚ ΔῈ ΚΑΛῊ
ΤΕΤΡΆΦΑΛΟΣ ΦΟΊΝΙΚΙ ΛΌΦΩΙ ἘΠΕΛΆΜΠΕΤΟ ΠΉΛΗΞ.
ΚΑΊ Ῥ' Ὁ ΜῈΝ ΑὖΤΙΣ ἜΔΥΝΕ ΜΈΓΑΝ ΖΌΦΟΝ. ΟἹ ΔῈ ἸΔΌΝΤΕΣ
ΘΆΜΒΗΣΑΝ. ΤΟῪΣ Δ' ὯΡΣΕ ΘΕΟΠΡΟΠΈΩΝ ἘΠΙΚΈΛΣΑΙ
ἈΜΠΥΚΊΔΗΣ ΜΌΨΟΣ. ΛΟΙΒΗ͂ΙΣΊ ΤΕ ΜΕΙΛΊΞΑΣΘΑΙ.
ΟἹ Δ' ἈΝᾺ ΜῈΝ ΚΡΑΙΠΝΩ͂Σ ΛΑΙ͂ΦΟΣ ΣΠΆΣΑΝ ἘΚ ΔῈ ΒΑΛΌΝΤΕΣ
ΠΕΊΣΜΑΤ' ἘΝ ΑἸΓΙΑΛΩ͂Ι ΣΘΕΝΈΛΟΥ ΤΆΦΟΝ ἈΜΦΕΠΈΝΟΝΤΟ
ΧΎΤΛΑ ΤΈ ΟἹ ΧΕΎΟΝΤΟ ΚΑῚ ἭΓΝΙΣΑΝ ἜΝΤΟΜΑ ΜΉ
ἌΝΔΙΧΑ Δ' Αὖ ΧΥΤΛΩ͂Ν ΝΗΟΣΣΌΩΙ ἈΠΌΛΛΩΝΙ ΛΩΝ.
ΒΩΜῸΝ ΔΕΙΜΆΜΕΝΟΙ ΜΗ͂Ρ' ἜΦΛΕΓΟΝ. ἊΝ ΔῈ ΚΑῚ ὈΡΦΕΎΣ

τάφος ἐστὶ τοῦ ἄκτορος. ὃς συστρατεύσας ἡρακλεῖ ἐπ' ἀμαζόνας, τρωθεὶς ἀνεχώρησεν. καὶ ἀπέθανε καθ' ὅλον περὶ τὴν παφλαγονίαν. τὴν δὲ περὶ σθενέλου ἱστορίαν ἔλαβε παρὰ προμαθίδα. τὰ δὲ περὶ τοῦ εἰδώλου αὐτὸς ἔπλασεν.

ἀμωμέτρεον ἀντὶ τοῦ παρέπλεον. στεφάνην τὴν ἄκραν. ἤνυσαν ἀντὶ τοῦ ἐκάρπωσαν καὶ ἔκαυσαν. Ἐκ τοῦ δὲ λύρη. οὗτος μὲν φησὶν ἐπὶ τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος βωμῷ τὴν λύραν ἀνατεθεῖσθαι ὑπὸ Ὀρφέως· διὸ καὶ τὴν χώραν προσαγορευθῆναι. ὁ δὲ Προμαθίδας ἐπὶ στήλης τίμος. Ἐντενές. συντόνως.

ΘΗΚΕ ΛΥΡΗΝ. ΕΚ ΤΟΥ ΔΕ ΛΥΡΗ ΠΕΛΕΙ ΟΥΝΟΜΑ ΧΩΡΩι.
ΑΥΤΙΚΑ Δ' ΟΙ Γ' ΑΝΕΜΟΙΟ ΚΑΤΑΣΠΕΡΧΟΝΤΟΣ ΕΒΗΣΑΝ
ΝΗ' ΕΠΙ. ΚΑΔ Δ' ΑΡΑ ΛΑΙΦΟΣ ΕΡΥΣΣΑΜΕΝΟΙ ΤΑΝΥΟΝΤΟ
ΕΣ ΠΟΔΑΣ ΑΜΦΟΤΕΡΟΥΣ. Η Δ' ΕΣ ΠΕΛΑΓΟΣ ΠΕΦΟΡΗΤΟ
ΕΝΤΕΝΕΣ. ΗΥΤΕ ΤΙΣ ΤΕ ΔΙ' ΗΕΡΟΣ ΥΨΟΘΙ ΚΙΡΚΟΣ
ΤΑΡΣΟΝ ΕΦΕΙΣ ΠΝΟΙΗι. ΦΕΡΕΤΑΙ ΤΑΧΥΣ. ΟΥ ΔΕ ΤΙΝΑΣΣΕΙ
ΡΙΠΗΝ ΕΥΚΗΛΟΙΣΙΝ ΕΝΕΥΔΙΟΩΝ ΠΤΕΡΥΓΕΣΣΙΝ.
ΚΑΙ ΔΗ ΠΑΡΘΕΝΙΟΙΟ ΡΟΑΣ ΑΛΙΜΥΡΗΕΝΤΟΣ
ΠΡΗΥΤΑΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ ΠΑΡΕΜΕΤΡΕΟΝ. ΩΙ ΕΝΙ ΚΟΥΡΗ
ΛΗΤΩΙΣ ΑΓΡΗΘΕΝ ΟΤ' ΟΥΡΑΝΟΝ ΕΙΣΑΝΑΒΑΙΝΕΙ
ΟΝ ΔΕΜΑΣ ΙΜΕΡΤΟΙΣΙΝ ΑΝΑΨΥΧΕΙ ΥΔΑΤΕΣΣΙΝ.
ΝΥΚΤΙ Δ' ΕΠΕΙΤ' ΑΛΛΗΚΤΟΝ ΕΠΙΠΡΟΤΕΡΩΣΕ ΘΕΟΝΤΕΣ
ΣΗΣΑΜΟΝ. ΑΙΠΕΙΝΟΥΣ ΤΕ ΠΑΡΕΞΕΝΕΟΝΤ' ΕΡΥΘΙΝΟΥΣ.
ΚΡΩΒΙΑΛΟΝ. ΚΡΩΜΝΑΝ ΤΕ. ΚΑΙ ΥΛΗΕΝΤΑ ΚΥΤΩΡΟΝ.

ταρσὸν δὲ τὸ σῶμα φησίν. δηλοῖ δὲ τὰς πτέρυγας. καὶ δὴ παρθενίοιο ῥοάς. ποταμὸς Παφλαγονίας· ἐκβάλλει δὲ τὰ ῥεύματα περὶ πόλιν Σήσαμον. τὸ δὲ ὕδωρ αὐτοῦ ἐν πᾶσι παρέρχεται. Παρθένιον δέ φησιν αὐτὸν ὠνομάσθαι και αθένης· διὰ τὸ τὴν Ἄρτεμιν ἐν αὐτῷ λούεσθαι. ἔνιοι δὲ διὰ τὸ στάσιμον τοῦ ῥεύματος καὶ ἤρεμον φασὶν οὕτω προσαγορεύεσθαι. Σήσαμος· πόλις Παφλαγονίας. Ὅμηρος· καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο. τὸ δὲ Σήσαμον μετωνομάσθη Ἄμαστρις ἀπὸ Δαρείου ἀδελφοῦ θυγατρός. ἐκλήθη δὲ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ σήσαμον λαβεῖν παρὰ Καρῶν ἀντὶ τῆς χώρας βουλόμενον κτίσαι τὴν πόλιν. Ἐρυθινοὶ δὲ οὕτω λεγόμενοι λόφοι περὶ Παφλαγονίαν. οὕτω δὲ λέγονται διὰ τὴν ἐρυθρότητα τοῦ χρώματος. εἰσὶ γὰρ τοιοῦτοι. καὶ Ὅμηρος αὐτῶν μέμνηται· καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους. ὑλήεντα δὲ εἶπεν, διὰ τὸ πύξον ἐκεῖ πολὺν γίνεσθαι. Κρωβίαλον πόλις περὶ Παφλαγονίαν· ἧς μέμνηται Στράβων ἐν γεωγραφουμένοις. παρ' Ὁμήρῳ δὲ μεταγράφει ἀντὶ τοῦ Κρῶμνάν τ' Αἰγιαλόν τε. Κρῶμναν Κρωβίαλόν τε.

Αἰγιαλόν· ἔστι γὰρ αἰγιαλὸς σταδίων μυρίων κάμψαντι τὴν κάραμβιν μέχρι σινώπης. Αὐτίκα δ᾽ ἀσσυρίης· ἀσσυρίαν εἶπε τὴν συρίαν τὴν καππαδοκίαν· ἐκαλεῖτο δὲ πάλαι συρία, διὰ τὸ τὸν ἅλυν ποταμὸν μεταξὺ σύρων καὶ παφλαγόνων ῥέοντα φησὶν εἰς τὸν εὔξεινον ἐκδιδόναι πόντον. τινὲς δὲ τῶν ἀρχαίων λευκοσυρίαν αὐτὴν ἐκάλουν. Ἔνθα σινώπην· πόλις τοῦ πόντου ἡ σινώπη ὠνομασμένη ἀπὸ τῆς ἀσωποῦ θυγατρὸς σινώπης, ἣν ἁρπάσας ὁ ἀπόλλων κατὰ φιλοστέφανον ἀπὸ βοιωτίας ἐκόμισεν εἰς τὸν πόντον. καὶ μιγεὶς αὐτῇ ἔσχε σύρον· ἀφ᾽ οὗ οἱ σύροι. τὴν δὲ τῶν ἀσσυρίων χώραν λευκόσυρον φησὶ καλεῖσθαι ἀνδρῶν ἐν τῷ περὶ πόντου κατὰ ἀντίφρασιν τῶν ἐν τῇ φοινίκῃ σύρων.

ΕΝΘΑ Δ᾽ΑΥ̓ΤΕ ΚΆΡΑΜΒΙΝ ἈΜ ἨΕΛΊΟΙΟ ΒΟΛΗ͂ΙΣΙ.
ΓΝΆΜΨΑΝΤΕΣ ΠΑΡᾺ ΠΟΥΛῪΝ. Ἔ́ΠΕΙΤ᾽ Ἤ́ΛΑΥΝΟΝ ἘΡΕΤΜΟΙ͂Σ
ΑἸΓΙΑΛῸΝ ΠΡΌΠΑΝ Ἦ́ΜΑΡ ὉΜΩ͂Σ ΚΑῚ ἘΠΉΜΑΤΙ ΝΎΚΤΑ.
ΑΥ̓ΤΊΚΑ Δ᾽ ἈΣΣΥΡΊΗΣ ἘΠΈΒΑΝ ΧΘΟΝῸΣ. Ἔ́ΝΘΑ ΣΙΝΏΠΗΝ
ΘΥΓΑΤΈΡ᾽ ἈΣΩΠΟΙ͂Ο ΚΑΘΊΣΣΑΤΟ· ΚΑΊ ΟἹ Ὄ́ΠΑΣΣΕ
ΠΑΡΘΕΝΊΗΝ ΖΕῪΣ ΑΥ̓ΤῸΣ ὙΠΟΣΧΕΣΊΗΙΣΙ ΔΟΛΩΘΕῚΣ.
ΔῊ ΓᾺΡ Ὁ ΜῈΝ ΦΙΛΌΤΗΤΟΣ ἘΈΛΔΕΤΟ. ΝΕΥ͂ΣΕ Δ᾽ Ὅ ΓΕ ΑΥ̓ΤΗ͂Ι
ΔΩΣΈΜΕΝΑΙ Ὅ ΚΕΝ ἮΙΣΙ ΜΕΤᾺ ΦΡΕΣῚΝ ἸΘΎΣΕΙΕΝ.

ὁ δὲ τήιος ἄνδρων φησὶ μίαν τῶν ἀμαζόνων φυγοῦσαν εἰς πόντον γήμασθαι τῷ τῶν τόπων ἐκείνων βασιλεῖ. πινοῦσαν τε πλεῖστον οἶνον ὀνομασθῆναι σανάπην· ἐπειδὴ μεταφραζόμενον τοῦτο σημαίνει τὴν πολλὰ πίνουσαν. ὅτι δὲ τινὲς τοὺς ἀσσυρίους λευκοσύρους λέγουσι, φησὶ καὶ ἀρτεμίδωρος. ἐν δὲ τοῖς ὀρφικοῖς, ἄρεως καὶ αἰγίνης γενεαλογεῖται ἡ σινώπη. κατὰ δὲ τινὰς ἄρεος καὶ παρνάσης. κατ᾽ εὔμηλον καὶ ἀριστοτέλην ἀσωποῦ. καὶ οὗτος μὲν φησὶν ὅτι ἄλυμ τὲ τὸν ποταμὸν ἐπλάνησε καὶ ἀπόλλωνα καὶ δία αἰτησαμένη παρ᾽ αὐτῶν πρότερον ἵν᾽ ἐπιτύχῃ οὗ ἂν ἐθέλοι. ἔπειτα εἰποῦσα παρθενίας ὀρέγεσθαι, ταύτης ἐπέτυχεν ὡσὰν ὅρκῳ δεδεμένων αὐτῶν. φιλοστέφανος δὲ φησὶ τοὐναντίον ἀπόλλωνι αὐτὴν μιγεῖσαν, ἀποκυῆσαι τὸν προσαγορευθέντα σύρον. ἐπεὶ δὲ οἱ μέθυσοι σανάπαι λέγονται παρὰ θραξὶν ᾗ διαλέκτῳ χρῶνται καὶ ἀμαζόνες, κληθῆναι τὴν πόλιν· ἔπειτα κατὰ φθορὰν σινώπη. ἡ δὲ μέθυσος ἀμαζὼν ἐκ τῆς πόλεως παρεγένετο πρὸς λυτίδαν, ὥς φησιν Ἑκαταῖος.

ἨΔῈ Ἑ ΠΑΡΘΕΝΊΗΝ ἨΙΤΉΣΑΤΟ ΚΕΡΔΟΣΎΝΗΙΣΙΝ.
ὩΣ ΔῈ ΚΑῚ ἈΠΌΛΛΩΝΑ ΠΑΡΉΠΑΦΕΝ ΕὐΝΗΘῆΝΑΙ
ἹΈΜΕΝΟΝ· ΠΟΤΑΜΌΝ ΤΕ ΠΈΡΙ ΤΟῖΣ ἍΛΥΝ. ΟὐΔῈ ΜῈΝ ἈΝΔ-
ΤΉΝ ΓΈ ΤΙΣ ἹΜΕΡΤῆΙΣΙΝ ἘΝ ἈΓΚΎΝΗΙΣΙ ΔΆΜΑΣΣΕΝ· ΡΩΝ
ἜΝΘΑ ΔῈ ΤΡΙΚΚΑΊΟΙΟ ἈΓΑΥΟῦ ΔΗΪΜΆΧΟΙΟ
ὙΙΕΣ ΔΗΙΛΈΩΝ ΤΕ ΚΑῚ ΑὐΤΌΛΥΚΟΣ ΦΛΟΓΊΟΣ ΤΕ.
ΤῆΜΟΣ ὍΘ' ἩΡΑΚΛῆΟΣ ἈΠΟΠΛΑΓΧΘΈΝΤΕΣ ἜΝΑΙΟΝ.
ΟἹ ῬΑ ΤΌΤ' ὩΣ ἘΝΌΗΣΑΝ ἈΡΙΣΤΉΩΝ ΣΤΌΛΟΝ ἈΝΔΡῶΝ,
ΣΦᾶΣ ΑὐΤΟῪΣ ΝΗΜΕΡΤῈΣ ἘΠΈΦΡΑΔΟΝ ἈΝΤΙΆΣΑΝΤΕΣ.
ΟὐΔ' ἜΤΙ ΜΙΜΝΆΖΕΙΝ ΘΈΛΟΝ ἜΜΠΕΔΟΝ. ἈΛΛ' ἘΝῚ ΝΗῚ
ἈΡΓΈΣΤΑΟ ΠΑΡΑΐΣΣΟΝ ἘΠΙΠΝΕΊΟΝΤΟΣ ἜΒΗΣΑΝ.
ΤΟῖΣΙ Δ' ὉΜΟῦ ΜΕΤΈΠΕΙΤΑ ΘΟῆΙ ΠΕΦΟΡΗΜΈΝΟΙ ΑὔΡΗΙ
ΛΕῖΠΟΝ ἍΛΥΝ ΠΟΤΑΜΌΝ. ΛΕῖΠΟΝ Δ' ἈΓΧΊΡΡΟΟΝ ἾΡΙΝ.
ἨΔῈ ΚΑῚ ἈΣΣΥΡΊΗΣ ΠΡΌΧΥΣΙΝ ΧΘΟΝΌΣ. ἮΜΑΤΙ Δ' ΑὐΤῷΙ

Τρικκαίοιο· ἡνίκα ὁ Ἡρακλῆς ἐστράτευσεν ἐπὶ Ἀμαζόνας σύμμαχοι ὄντες οἱ περὶ τὸν Αὐτόλυκον ἐπλανήθησαν καὶ περὶ τὴν νῦν καλουμένην Σινώπην ᾤκησαν· ἄλλοι δέ φασιν ἑκουσίως καταλειφθῆναι αὐτούς, ἵνα τοὺς περὶ Σινώπην καταπολεμήσουσι τόπους· Δηιλέων τε· οὗτοι καταλειφθέντες ὑπὸ Ἡρακλέους ἐπὶ τῷ τῆς Ἀμαζόνος ζωστῆρα κεχωρηκότος φήμης διαδοθείσης ὡς ἀπώλεσεν Ἡρακλῆς τῶν Σινωπαίων λεγόντων, παραπλεόντων τῶν Ἀργοναυτῶν, παρεκάλεσαν ἀναλαβεῖν αὐτοὺς τῇ νηί· τινὲς δέ φασιν ὅτι ἐπλανήθησαν ἀπὸ Ἡρακλέους καὶ περὶ τὴν νῦν καλουμένην Σινώπην ᾤκησαν· Ἀργέσταο· τοῦ ζεφύρου οὕτω λεγομένου· ἄρχεται δὲ πνεῖν ἀπὸ θερινῆς δύσεως· Παρεπιπνείειν τὸ ἐπ' ὀλίγον πνεῖν σημαίνει· τὸ δὲ ἆσσον, σημαίνει τὸ τῆς νεὼς ἐγγὺς ἤδη πνεῖν· Ἅλυς καὶ Ἶρις ποταμοὶ τῆς Λευκοσυρίας· τῆς δὲ περὶ Θεμίσκυραν ἄκρας καὶ ἐπάνω μέμνηται ἐπὶ τῶν περὶ τοῦ Θερμώδοντος· Θεμισκύριον ἐπ' ἄκρην μύρεται. κατὰ δὲ τὴν Θεμισκύριον ἄκραν καὶ ἡ καλουμένη Ἡρακλέους ἄκρα ἐστίν· ἧς ἄλλοι τε καὶ Ἀρτεμίδωρος μέμνηται. ἐφ' ἧς τὸ τοῦ Ἡρακλέους ἱερὸν ἵδρυται· Ἠδὲ καὶ Ἀσσυρίης· πρόχυσιν ἔφη τῆς Ἀσσυρίας τουτέστι τῆς Λευκοσυρίας τὴν ἐγκειμένην χώραν αὐτῆς εἰς θάλασσαν. ὡς καὶ ἐν τῷ ἐπάνω. Λεῖπον Ἅλυν ποταμόν. λεῖπον δ' ἁλιμυρέαν χώραν. Ἀσσυρίης ἀνέχουσαν

ἀπὸ χθονός. τοῦτο δὲ εἶπεν ὡς ποταμοχώστου τῆς γῆς οὔσης διὰ τὸ μεγά-
λους εἰς αὐτὴν καταφέρεσθαι ποταμοὺς ἅλυν καὶ ἶριν. καὶ οὕτως ἔχει ταῖς ἀλη-
θείαις. καὶ πρὸς ταῖς ἄρκτοις ἡ χώρα ἔγκειται. διὸ ποταμόχωστον λέγει εἶναι ἀ-
πολλωνίδης. τοὺς γὰρ προειρημένους ποταμοὺς ἀμφοτέρους, μάλιστα τὸν ἶ-
ριν κατὰ διάφορα μέρη τῆς χώρας ῥέοντα, ἄλλοτε κατ᾽ ἄλλους τόπους ἐκδι-

ΓΝΑΜΨΑΝ ἈΜΑΖΟΝΙΔΩΝ ἜΚΑΘΕΝ ΛΙΜΕΝΗΟΧΟΝ ἌΚΡΗΝ
ἘΝΘΑ ΠΟΤΕ ΠΡΟΜΟΛΟΥΣΑΝ ἈΡΗΤΙΑΔΑ ΜΕΛΑΝΙΠΠΗΝ
ἭΡΩΣ ἩΡΑΚΛΕΗΣ ἘΛΟΧΗΣΑΤΟ ΚΑΙ ΟἹ ἌΠΟΙΝΑ
ἹΠΠΟΛΥΤΗ ΖΩΣΤΗΡΑ ΠΑΝΑΙΟΛΟΝ ἘΓΓΥΑΛΙΞΕΝ.
ἈΜΦΙ ΚΑΣΙΓΝΗΤΗΣ. Ὁ Δ᾽ ἈΠΗΜΟΝΑ ΠΕΜΨΕΝ ὈΠΙΣΣΩ
ΤΗΣ ΟἹ ΓΕΝ ΚΟΛΠΩΙ ΠΡΟΧΟΑΙΣ ἘΠΙ ΘΕΡΜΩΔΟΝΤΟΣ

δόναι καὶ ταύ-
τῃ μακροῖς
αὐτὴν προσχώ-
μασιν εἰς μέ-
σον ἐπεκτεί-
νειν τὸ πέλα-
γος. διὸ δὴ σύ-
μπασαν εἶ-
ναι ποταμόχωστον τὴν γῆν. βίαιον γὰρ καὶ πολὺ ὂν αὐτῶν, ἀπὸ τῆς ἁρμονίας δι-
ὰ χειμωρίου καὶ μακρᾶς φερόμενον παρασύρειν τὴν γῆν. τοῦ δὲ κύματος πα-
λίσσυτον ἐλαύνοντος ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἰλύν, συμβαίνει τὴν χώραν ἐπὶ πλεῖον πα-
ραύξεσθαι, καὶ τὴν θάλασσαν γίνεσθαι τεναγώδη. Γνάμψαν ἀμαζονίδων. εἰ-
κότως εἶπεν ἐπειδὴ ἀπὸ σινώπης μέχρι τραπεζοῦντος τῆς κολχικῆς ἀπὸ
[illegible]ιῶν σταδίων λιμὴν ἄλλος οὐχ ὑπόκειται πλὴν τούτου κατὰ τὸν ἡράκλειον
τόπον. τῆς δὲ θεμισκύρας ἄκρας καὶ ἄμω μέμνηται. ἔφορος δὲ ἐν ἐνάτῳ φη-
σὶ τὰς ἀμαζόνας ὑβριζομένας ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐπί τινα
πόλεμον τοὺς μὲν καταληφθέντας ἀναιρεῖν. τοὺς δὲ ἀπὸ τῆς ξένης προσιόν-
τας μὴ δέχεσθαι. διονύσιος δὲ ἐν δευτέρῳ κατὰ λιβύην αὐτὰς ᾠκηκέναι φη-
σί. ῥώμῃ δὲ διενεγκούσας καὶ ῥωψαμένας τοὺς ὁμόρους ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τὴν
εὐρώπην. καὶ πολλὰς αὐτόθι πόλεις κτίσαι. ὑποτάξαι τε αὐταῖς τὸ ἀτλαντι-
κὸν ἔθνος ὃ ἦν δυνατώτατον τῶν τῆς λιβύης. ζηνόθεμις δὲ αὐτὰς φησὶν ᾠκηκέ-
ναι ἐν αἰθιοπίᾳ. καὶ διερχομένας ἐπὶ τὸ ἀντιπέραν συγγίνεσθαι τοῖς αὐτόθι
ἀνδράσιν. καὶ εἰ μὲν θῆλυ ἀποκυήσειαν, προσεθίζειν τῇ ἀγωγῇ. εἰ δὲ ἄρρεν τοῖς
ἀνδράσι διδόναι. Λιμενήοχον ἄκρην. ἐὰν μὲν τὴν συνεχομένην προπαρο-
ξυτόνως, ἐὰν δὲ τὴν συνέχουσαν τὸν λιμένα παροξυτόνως. Τῆς οἵ γ᾽ ἐν κόλ-
πῳ. τῆς προειρημένης ἄκρας ἐν τῷ κόλπῳ ὥρμησαν.

Τῷ δ' οὔτις ποταμῶν· ὅτι ὁ θερμώδων ἐν τῇ λευκοσυρίᾳ ἐστὶν. ἣν πρότερον ἀμαζόνες ᾤκουν. οὐκ ἀγνοεῖται. φησὶ δὲ αὐτὸν ἀπολλώνιος ἑκατὸν τεσσάρων δεούσαις καταχεῖν ἀπορρύσεις εἰς ἄλλα καὶ ἄλλα μέρη ῥεούσας ἀπὸ μιᾶς πηγῆς. ἄλλοι δέ φασιν πόρους ἑτέρους δέχεσθαι εἰς αὐτόν. ὁ αὐτὸς δὲ οὗτος ἀράξης ἐκαλεῖτο τὸ πρότερον. ὁμωνύμως τῷ ἐκ τῆς ἀρμενίας ῥέοντι. Παρὲξ ἕθεν· περισσή ἐστιν ἡ παρά. ἐστὶ γὰρ ἐξ αὐτοῦ χωρὶς βάλλων τοσαῦτα ῥεύματα ἀπὸ μιᾶς πηγῆς ἄλλος οὐκ ἐστὶ ποταμός. πεμπάζειν τὸ ψηφίζειν καὶ μετρεῖν σημαίνει.

ΚΈΛΣΑΝ. ἘΠΕῚ ΚΑῚ ΠΌΝΤΟΣ ὈΡΊΝΕΤΟ ΝΙΣΣΟΜΈΝΟΙΣΙΝ.
ΤΩ͂Ι Δ' ΟΥ̓͂ΤΙΣ ΠΟΤΑΜΩ͂Ν ἘΝΑΛΊΓΚΙΟΣ. ΟΥ̓ΔῈ ῬΈΕΘΡΑ
ΤΌΣΣ' ἘΠῚ ΓΑΙ͂ΑΝ ἽΗΣΙ· ΠΑΡῈΞ ἝΘΕΝ ἌΝΔΙΧΑ ΒΆΛΛΩΝ
ΤΕΤΡΆΚΙΣ ΕἸΣ ἙΚΑΤῸΝ ΔΕΎΟΙΤΌ ΚΕΝ, ΕἼ ΤΙΣ ἝΚΑΣΤΑ
ΠΕΜΠΆΖΟΙ. ΜΊΑ Δ' ΟἼΗ ἘΤΉΤΥΜΟΣ ἜΠΛΕΤΟ ΠΗΓΉ.
Ἡ ΜΈΝ Τ' ἘΞ ὈΡΈΩΝ ΚΑΤΑΝΕΊΣΕΤΑΙ ἨΠΕΙΡΌΝΔΕ
ὙΨΗΛΩ͂Ν. ἍΤΕ ΦΑΣῚΝ ἈΜΑΖΌΝΙΑ ΚΛΕΊΕΣΘΑΙ.
ἜΝΘΕΝ Δ' ΑἸΠΥΤΈΡΗΝ ἘΠΙΚΊΔΝΑΤΑΙ ἜΝΔΟΘΙ ΓΑΙ͂ΑΝ
ἈΝΤΙΚΡΎ. ΤΩ͂Ι ΚΑΊ ΟἹ ἘΠΙΣΤΡΟΦΟΊ ΕἸΣΙ ΚΈΛΕΥΘΟΙ.
ΑἸΕῚ Δ' ἌΛΛΥΔΙΣ ἌΛΛῌ, ὍΠῌ ΚΎΡΣΕΙΕ ΜΆΛΙΣΤΑ.
ἨΠΕΊΡΟΥ ΧΘΑΜΑΛΗ͂Σ ΕἹΛΊΣΣΕΤΑΙ· Ἡ ΜῈΝ ἌΠΩΘΕΝ
Ἡ ΔῈ ΠΈΛΑΣ· ΠΟΛΈΕΣ ΔῈ ΠΌΡΟΙ ΝΏΝΥΜΝΟΙ ἜΑΣΙΝ
ὍΠΠῌ ὙΠΕΞΑΦΎΟΝΤΑΙ. Ὁ Δ' ἈΜΦΑΔῸΝ ἌΜΜΙΓΑ ΠΑΎΡΟΙΣ
ΠΌΝΤΟΥ ἘΣ ἌΞΕΙΝΟΝ ΚΥΡΤῊΝ ἈΠΕΡΕΎΓΕΤΑΙ ἌΚΡΗΝ.
ΚΑῚ ΝΎ ΚΕ ΔΗΘΎΝΟΝΤΕΣ ἈΜΑΖΟΝΊΔΕΣΣΙΝ ἜΜΙΞΑΝ
ὙΣΜΊΝΗΝ. ΚΑῚ Δ' ΟΥ̓́ΚΕΝ ἈΝΑΙΜΩΤΊ Γ' ἘΡΊΔΗΝΑΝ.

Ἔνθεν δ' αἰπυτέραν· ἐκ τῆς ἀνωτάτω φησὶ πηγῆς καταντικρὺ φερόμενον τὸν θερμώδοντα ὑψηλὴ ὑποδέχεται γῆ. ὅθεν πολλὰς ἔχει ἀπορρύσεις καὶ ἐπιστροφάς. διὰ τὸ ὕδωρ ἐκτρέπεσθαι. Αἰεὶ δ' ἄλλυδις ἄλλῃ· ἀεὶ δὲ ταπεινῆς οὔσης τῆς χώρας, τοὺς μὲν τῶν πόρων, εἰς μακρὰν ἔχει πεμπομένους. τοὺς δὲ ἐγγύς· χθαμαλῆς, ἀντὶ τοῦ ταπεινῆς. Ὁ δ' ἀμφαδόν· ὁ δὲ ὑπὸ τὴν κυρτὴν ἄκραν συμμεμιγμένος τοῖς ἄλλοις, εἰς τὸν εὔξεινον πόντον ἔρχεται. κυρτὴν δὲ τὴν ἄκραν φησὶν εἶναι διὰ τὸ ἐπικαμπῆ εἶναι. Ἐπητέες· λόγιοι. παρὰ τὸ ἔπος. ἢ οὐ συγνώμονες καὶ προμηθεῖς. ἀλλὰ θρασεῖαι καὶ ἀπερίσκεπτοι.

Δοιάντιον πεδίον θερμώδοντος ἀπὸ δοίαντος οὕτω κληθέν. Γενεὴν ἔσαν
ἄρεος· ἁρμονίας νύμφης ναΐδος. ἧς καὶ ἄρεως, ἀμαζόνας γενέσθαι φησὶ φερεκύδης.
ὡς ἔπειτα ἀπολλώνιος. Ἄλσεος ἀκμονίοιο· τὸ δέ ἐστι τὸ ἄλσος ἀκμόνιον ἐδή-
λωσεν ἡρκυναῖος. ἔστι δὲ περὶ τὸν θερμώδοντα. μέμνηται αὐτοῦ φερεκύδης
ἐν. β. Ἔνθα θε-
μισκύριαι·
αἱ ἐκ τῆς θε-
μισκύρας
φασὶν ἀμαζό-
νων ἐπὶ τὴν ἄ-
κραν ἔνθα κα-
τέπλευσαν ὡ-
πλίζοντο. ἔ-
φθασαν δὲ ἀ-
ναχθέντες οἱ ἡ-
ρώων. Λυκα-
στίαι· χωρίον
τῆς λυκαστί-
ας· ἀφ' οὗ λυ-
καστίας εἶναι
τὰς ἀμαζό-
νας· Χαδησί-
ας δὲ αὐτὰς εἶναι
πεμέκαταιος ἀ-
πὸ τοῦ χαδῆ-
σαι· χωρὶς

ΟΥ ΓᾺΡ ἈΜΑΖΟΝΊΔΕΣ ΜΆΛΕΠΗΤΈΕΣ ΟΥ ΔῈ ΘΈΜΙΣΤΑΣ
ΤΊΟΥΣΑΙ ΠΕΔΊΟΝ ΔΟΙΆΝΤΙΟΝ ἈΜΦΕΝΈΜΟΝΤΟ.
ἈΛΛ' ὝΒΡΙΣ ΣΤΟΝΌΕΣΣΑ ΚΑῚ ἌΡΕΟΣ ἜΡΓΑ ΜΈΜΗΛΕ.
ΔῊ ΓᾺΡ ΚΑῚ ΓΕΝΕῊΝ ἜΣΑΝ ἌΡΕΟΣ ἉΡΜΟΝΊΗΣ ΤΕ
ΝΎΜΦΗΣ. Ἥ Τ' ἌΡΗΪ ΦΙΛΟΠΤΟΛΈΜΟΥΣ ΤΈΚΕ ΚΟΎΡΑΣ
ἌΛΣΟΣ ἈΚΜΟΝΊΟΙΟ ΚΑΤᾺ ΠΤΎΧΑΣ ΕὐΝΗΘΕῖΣΑ,
ΕἸ ΜῊ ἌΡ ἘΚ ΔΙΌΘΕΝ ΠΝΟΙΑῚ ΠΆΛΙΝ ἈΡΓΈΣΤΑΟ
ἬΛΥΘΟΝ. ΟἹ Δ' ἈΝΈΜῼ ΠΕΡΙΗΓΈΑ ΚΆΛΛΙΠΟΝ ἈΚΡΗΝ.
ἜΝΘΑ ΘΕΜΙΣΚΎΡΙΑΙ ἈΜΑΖΌΝΕΣ ὉΠΛΊΖΟΝΤΟ.
ΟΥ ΓᾺΡ ὉΜΗΓΕΡΈΕΣ ΜΊΑΝ ἊΜ ΠΌΛΙΝ. ἈΛΛ' ἈΝᾺ ΓΑῖΑΝ
ΚΕΚΡΙΜΈΝΑΙ ΚΑΤᾺ ΦῦΛΑ ΔΙΆΤΡΙΧΑ ΝΑΙΕΤΆΕΣΚΟΝ
ΝΌΣΦΙ ΜῈΝ ΑἹ Δ' ΑὐΤῆΣΙΝ ΤῆΣΙ ΤΌΤΕ ΚΟΙΡΑΝΈΕΣΚΕΝ
ἹΠΠΟΛΎΤΗ. ΝΌΣΦΙ ΔῈ ΛΥΚΆΣΤΙΑΙ ἈΜΦΕΝΈΜΟΝΤΟ.
ΝΌΣΦΙ Δ' ἈΚΟΝΤΟΒΌΛΟΙ ΧΑΔΉΣΙΑΙ, ἬΜΑΤΙ Δ' ἌΛΛῼ
ΝΥΚΤΊ Τ' ἘΠΙΠΛΟΜΈΝῌ ΧΑΛΎΒΩΝ ΠΑΡᾺ ΓΑῖΑΝ ἽΚΟΝ
ΤΟΙ͂ΣΙ ΜῈΝ ΟὔΤΕ ΒΟΩ͂Ν ἌΡΟΤΟΣ ΜΈΛΕΙ. ΟὔΤΈ ΤΙΣ ΤΟ.
ΦΟΙΤΑΛΙῊ ΚΑΡΠΟΙ͂Ο ΜΕΛΊΦΡΟΝΟΣ. ΟΥ ΔῈ ΜῈΝ ΟἹ ἌΛΛΗ
ΠΟΊΜΝΑΣ ἙΡΣΉΕΝΤΙ ΝΟΜΩ͂Ι ἜΝΙ ΠΟΙΜΑΊΝΟΥΣΙΝ. ΓΕ
ἈΛΛᾺ ΣΙΔΗΡΟΦΌΡΟΝ ΣΤΥΦΕΛῊΝ ΧΘΌΝΑ ΓΑΤΟΜΈΟΝΤΕΣ

οὖν τὰς ἐκ θεμισκύρας φησὶ καὶ χωρὶς τὰς ἐκ λυκασίας ὁπλίζεσθαι κατὰ
τῶν ἡρώων. διὰ τὸ κεχωρισμένως οἰκεῖν. ἔφθασαν δ' ὅμως προαναχθέντες οἱ ἥ-
ρωες. Στυφελήν· τραχεῖαν καὶ σκληράν· οὕτως κλητόριοι λέγουσιν. ὡς φησι
ζηνόδοτος ἐν γλώσσαις· κυρηναῖοι δὲ τὴν χέρσον. τίθεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ
χαλεποῦ. ὡς τὸ ἀπὸ στυφελοῦ ἀφροδίτης. ὄνος δέ ἐστι τὸ τῆς ῥοφῆς τίμημα.

οἱ δὲ Χάλυβες μεταλλεύοντες σίδηρον, πωλοῦσι· καὶ οὕτω τὰ ἐπιτήδεια πορίζονται· τραχεῖαν ἔχοντες πρὸς καρπὸν τὴν γῆν· προείρηται δὲ ἤδη περὶ αὐτῶν. Ὀτλεύουσιν· ὑπομένουσι. διὰ τὸ χαλκεύειν αὐτοὺς τὸν σίδηρον περὶ τῶν καπνῶν ταλαιπωρεῖν φησι. Κελαινῇ λιγνύν· τὴν αἰθάλην φησί. Τιβαρηνίδα

ΩΝΟΝ ΑΜΕΙΒΟΝΤΑΙ ΒΙΟΤΗΣΙΟΝ. ΟΥΔΕ ΠΟΤΕ ΣΦΙΝ
ΗΩΣ ΑΝΑΤΕΛΛΕΙ ΚΑΜΑΤΩΝ ΑΤΕΡ. ΑΛΛΑ ΚΕΛΑΙΝΗΙ
ΛΙΓΝΥΙ ΚΑΙ ΚΑΠΝΩΙ, ΚΑΜΑΤΟΝ ΒΑΡΥΝ ΟΤΛΕΥΟΥΣΙ.
ΤΟΥΣ ΔΕ ΜΕΤ' ΑΥΤΙΚ' ΕΠΕΙΤΑ ΓΕΝΗΤΑΙΟΥ ΔΙΟΣ ΑΚΡΗΝ
ΓΝΑΜΨΑΝΤΕΣ, ΣΩΟΝΤΟ ΠΑΡΕΞ ΤΙΒΑΡΗΝΙΔΑ ΓΑΙΑΝ.
ΕΝΘ' ΕΠΕΙ ΑΡ ΚΕ ΤΕΚΩΝΤΑΙ ΥΠ' ΑΝΔΡΑΣΙ ΤΕΚΝΑ ΓΥΝΑΙΚΕΣ
ΑΥΤΟΙ ΜΕΝ ΣΤΕΝΑΧΟΥΣΙΝ ΕΝΙ ΛΕΧΕΕΣΣΙ ΠΕΣΟΝΤΕΣ
ΚΡΑΑΤΑ ΔΗΣΑΜΕΝΟΙ. ΤΑΙ Δ' ΕΥ ΚΟΜΕΟΥΣΙΝ ΕΔΩΔΗΙ
ΑΝΕΡΑΣ ΗΔΕ ΛΟΕΤΡΑ ΛΕΧΩΙΑ ΤΟΙΣΙ ΠΕΝΟΝΤΑΙ.
ΙΕΡΟΝ Δ' ΑΥΤ' ΕΠΙ ΤΟΙΣΙΝ ΟΡΟΣ ΚΑΙ ΓΑΙΑΝ ΑΜΕΙΒΟΝ.
ΗΙ ΕΝΙ ΜΟΣΣΥΝΙΚΟΙ ΑΝ' ΟΥΡΕΑ ΝΑΙΕΤΑΟΥΣΙ
ΜΟΣΣΥΝΑΣ. ΚΑΙ Δ' ΑΥΤΟΙ ΕΠΩΝΥΜΟΙ ΕΝΘΕΝ ΕΑΣΙΝ.
ΑΛΛΟΙΗ ΔΕ ΔΙΚΗ ΚΑΙ ΘΕΣΜΙΑ ΤΟΙΣΙ ΤΕΤΥΚΤΑΙ.
ΟΣΣΑ ΜΕΝ ΑΜΦΑΔΙΗΝ ΡΕΖΕΙΝ ΘΕΜΙΣ. Η ΕΝΙ ΔΗΜΩΙ.
Η ΑΓΟΡΗΙ. ΤΑΔΕ ΠΑΝΤΑ ΔΟΜΟΙΣ ΕΝΙ ΜΗΧΑΝΟΩΝΤΑΙ.
ΟΣΣΑ Δ' ΕΝΙ ΜΕΓΑΡΟΙΣ ΠΕΠΟΝΗΜΕΘΑ, ΚΕΙΝΑ ΘΥΡΑΖΕ
ΑΨΕΓΕΩΣ ΜΕΣΣΗΙΣΙΝ ΕΝΙ ΡΕΖΟΥΣΙΝ ΑΓΥΙΑΙΣ.
ΟΥΔ' ΕΥΝΗΣ ΑΙΔΩΣ ΕΠΙΔΗΜΙΟΣ. ΑΛΛΑ ΣΥΕΣ ΩΣ
ΦΟΡΒΑΔΕΣ. ΟΥΔ' ΗΒΑΙΟΝ ΑΤΥΖΟΜΕΝΟΙ ΠΑΡΕΟΝΤΑΣ

γαῖαν· Τιβαρηνοὶ ἔθνος Σκυθίας· οὗτοι δικαιότατοι λέγονται· καὶ οὐδέποτε μάχην τινὶ συνέβαλον, εἰ μὴ πρότερον καταγγεῖλαν· καὶ ἡμέραν· καὶ τόπον· καὶ ὥραν τῆς μάχης. ἐν δὲ τῇ τῶν Τιβαρηνῶν γῇ αἱ γυναῖκες ὅταν τέκωσι τημελοῦσι τοὺς ἄνδρας ὥσπερ λεχούς. ὡς ἱστορεῖ Νυμφόδωρος ἐν τοῖς νομίμοις. Ἱερὸν δ' αὖτ' ὄρος· οὕτω καλούμενον τὸ καθῆκον εἰς τὸν Εὔξεινον πόντον. Ἄλλως· ὄρος τὸ καθῆκόν ἐστιν εἰς τὸν Εὔξεινον πόντον. μέμνηται αὐτοῦ καὶ Κτησίας ἐν τῷ α. περὶ ὀρῶν· καὶ Σουίδας ἐν β. περὶ τοὺς λεγομένους Μάκρωνας· ἀκριβέστερον δὲ ὁ Ἀγάθων ἐν τῷ τοῦ πόντου περίπλῳ. ὃς καὶ ρ. ἀπέχειν σταδίους αὐτό φησι τῆς Τραπεζοῦντος. ὁ δὲ Εἰρηναῖος Μνησίμαχόν φησι περὶ αὐτοῦ ἱστορεῖν ἐν α. περὶ Σκυθῶν

ἀγνοῶν. ὁ γὰρ μνησίμαχος ἐν τῇ εὐρώπῃ μέμνηται καὶ μένης τῆς σκυθικῆς· ὁ δὲ ἀπολλώνιος καὶ οἱ προειρημένοι περὶ τῆς ἀσίας διαλέγονται. ἐστὶ καὶ ἄλλο ἱερὸν ὄρος θρᾴκης. ξυνῇ φιλότητι· οὐχ ὡς αὐτῶν συνερχομένων ταῖς ἀλλήλων γυναιξὶ τοῦτο λέγει ἀλλ᾽ ἑκάστος τῇ ἑαυτοῦ φανερῶς. λιμῷ μιν κεῖν᾽ ἦμαρ· ἱστορεῖ ἔφορος καὶ νυμφόδωρος περὶ τούτων ὅτι τὸν βασιλέα αὐτῶν ἀδικοῦντι κρίναντες κλείουσι καὶ λιμαγχονοῦσι. τῆς ἀρητιάδος νήσου φασὶν ὑπὸ ὀτρήρας τῆς ἄρεος κατοικισθῆναι· περὶ δὲ τῶν ἐμ αὐτῇ ὀρνέων μέμνηται τιμάγητος. εἰσὶ δὲ σιδηρόπτεροι. αἳ λέγονται στυφαλίδες.

ΜΙΣΓΟΝΤΑΙ ΧΑΜΑΔΙΣ ΞΥΝΗΙ ΦΙΛΟΤΗΤΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ·
ΑΥΤΑΡ ΕΝ ΥΨΙΣΤΩΙ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΟΣΣΥΝΙ ΘΑΑΣΣΩΝ
ΙΘΕΙΑΣ ΠΟΛΕΕΣΣΙ ΔΙΚΑΣ ΛΑΟΙΣΙ ΔΙΚΑΖΕΙ
ΣΧΕΤΛΙΟΣ. ΗΝ ΓΑΡ ΠΟΥ ΘΕΜΙΣΤΕΥΩΝ ΑΛΙΤΗΤΑΙ,
ΛΙΜΩΙ ΜΙΝ ΚΕΙΝ᾽ ΗΜΑΡ ΕΝΙΚΛΕΙΣΑΝΤΕΣ ΕΧΟΥΣΙΝ·
ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΜΕΙΒΟΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΔΗ ΣΧΕΔΟΝ ΑΝΤΙΠΕΡΗΘΕΝ
ΝΗΣΟΥ ΑΡΗΤΙΑΔΟΣ ΤΕΜΝΟΝ ΠΛΟΟΝ ΕΙΡΕΣΙΗΙΣΙΝ
ΗΜΑΤΙΟΙ· ΛΙΑΡΗ ΓΑΡ ΥΠΟ ΚΝΕΦΑΣ ΕΛΛΙΠΕΝ ΑΥΡΗ·
ΗΔΗ ΚΑΙ ΤΙΝ᾽ ΥΠΕΡΘΕΝ, ΑΡΗΙΟΝ ΑΙΣΣΟΝΤΑ
ΕΝΝΑΕΤΗΝ ΝΗΣΟΙΟ ΔΙ᾽ ΗΕΡΟΣ ΟΡΝΙΝ ΙΔΟΝΤΟ.
ΟΣ ΡΑ ΤΙΝΑΞΑΜΕΝΟΣ ΠΤΕΡΥΓΑΣ ΚΑΤΑ ΝΗΑ ΘΕΟΥΣΑΝ
ΗΚ᾽ ΕΠΙ ΟΙ ΠΤΕΡΟΝ ΟΞΥ. ΤΟ Δ᾽ ΕΝ ΛΑΙΩΙ ΠΕΣΕΝ ΩΜΩΙ
ΔΙΟΥ ΟΙΛΗΟΣ ΜΕΘΕΗΚΕ ΔΕ ΧΕΡΣΙΝ ΕΡΕΤΜΟΝ
ΒΛΗΜΕΝΟΣ· ΟΙ ΔΕ ΤΑΦΟΝ ΠΤΕΡΟΕΝ ΒΕΛΟΣ ΕΙΣΟΡΟΩΝΤΕΣ
ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΝ ΕΞΕΙΡΥΣΕ ΠΑΡΕΔΡΙΟΩΝ ΕΡΥΒΩΤΗΣ
ΕΛΚΟΣ ΔΕ ΞΥΝΕΔΗΣΕΝ ΑΠΟ ΣΦΕΤΕΡΟΥ ΚΟΛΕΟΙΟ
ΛΥΣΑΜΕΝΟΣ ΤΕΛΑΜΩΝΑ ΚΑΘΗΟΡΟΝ ΕΚ Δ᾽ ΕΦΑΑΝΘΗ
ΑΛΛΟΣ ΕΠΙ ΠΡΟΤΕΡΩΙ ΠΕΠΟΤΗΜΕΝΟΣ. ΑΛΛΑ ΜΙΝ ΗΡΩΣ
ΕΥΡΥΤΙΔΗΣ ΚΛΥΤΙΟΣ. ΠΡΟ ΓΑΡ ΚΑΜΠΥΛΑ ΤΕΙΝΑΤΟ ΤΟΞΑ
ΗΚΕ Δ᾽ ΕΠ᾽ ΟΙΩΝΟΝ ΤΑΧΥΝΟΝ ΒΕΛΟΣ· ΑΥΤΑΡ ΕΠΕΙΤΑ
ΠΛΗΞΕΝ. ΔΥΝΗΘΕΙΣ ΔΕ ΘΟΗΣ ΠΕΣΕΝ ΑΓΧΟΘΙ ΝΗΟΣ.
ΤΟΙΣΙ Δ᾽ ΑΜΦΙΔΑΜΑΣ ΜΥΘΗΣΑΤΟ ΠΑΙΣ ΑΛΕΟΙΟ
ΝΗΣΟΣ ΜΕΝ ΠΕΛΑΣ ΗΜΙΝ ΑΡΗΤΙΑΣ ΙΣΤΕ ΚΑΙ ΑΥΤΟΙ
ΤΟΥΣ Δ᾽ ΟΡΝΙΘΑΣ ΙΔΟΝΤΕΣ. ΕΓΩ Δ᾽ ΟΥΚ ΕΛΠΟΜΑΙ ΙΟΥΣ
ΤΟΣΣΟΝ ΕΠΑΡΚΕΣΕΙΝ ΕΙΣ ΕΚΒΑΣΙΝ· ΑΛΛΑ ΤΙΝ᾽ ΑΛΛΗΝ
ΜΗΤΙΝ ΠΟΡΣΥΝΩΜΕΝ ΕΠΙΡΡΟΘΟΝ· ΕΙ Κ᾽ ΕΠΙΚΕΛΣΑΙ
ΜΕΛΛΕΤΕ, ΦΙΝΗΟΣ ΜΕΜΝΗΜΕΝΟΙ ΩΣ ΕΠΕΤΕΛΛΕΝ·

Οὐ δὲ γὰρ ἡρακλέης· τὰς στυμφαλίδας ὄρνιθάς φησὶν οὐκ ἠδύνατο ἀπώσασθαι εἰ μὴ κρόταλον χαλκοῦν καὶ ψόφον ποιῶν ἐξεφόβησεν. πλωΐδες δὲ ὄρνιθες καλοῦνται, διὰ τὸ ἐμ τῇ λίμνῃ αὐτὰς νήχεσθαι τῆς ἀρκαδίας. ἃς ἡρακλῆς ἀπεδίωξεν. Στύμφηλος δὲ πόλις ἀρκαδίας. καὶ στυμφαλὶς δὲ λίμνη. καὶ ὅμηρος· στύμφηλόν τ' εἶχον· στυμφαλίδες δὲ λέγονται περὶ αὐτὴν ὄρνιθες ἃς πλωΐδας εἶπεν ἀπολλώνιος. οὕτω δὲ αὐτὰς ὀνομάζει καὶ σέλευκος ἐν συμμίκτοις καὶ χάρων αὐτοῦ τοῦ ἀπολλωνίου γνώριμος ἐμ τῷ περὶ ἱστοριῶν τοῦ ἀπολλωνίου. ἰδίως δὲ μνασέας φησὶ στυμφάλου τινὸς ἥρωος καὶ ὄρνιθος γυναικὸς γενέσθαι στυμφαλίδας θυγατέρας ἃς ἀπωλεῖν τὸν ἡρακλέα ὅτι οὐ προσεδέξαντο αὐτόν. καὶ ἐξέμισαν τοὺς μολίονας. φερεκύδης δὲ φησὶν οὐ γυναῖκας ἀλλ' ὄρνιθας εἶναι καὶ ἀναιρεθῆναι πρὸς ἡρακλέους πλαταγῆς δοθείσης αὐτῷ. πρὸς τὸ κτυπεῖν καὶ ἐκφοβεῖν αὐτάς. ὁμοίως καὶ ἑλάνικος φησί. τὴν δὲ στυμφαλίδα λίμνην φασὶ διὰ ῥεέθρων ἐκδοθεῖσαν ξηρανθῆναι. Πλαταγὴν· ὀξυτόνως ὥς φησιν ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ἕκτῳ τῆς καθόλου. σημαίνει δὲ τὸν κρόταλον. φασὶ δὲ αὐτὴν ἡφαιστότευκτον οὖσαν, ἡρακλεῖ παρὰ τῆς ἀθηνᾶς δοθῆναι. ὁ δὲ ἑλάνικος φησὶν αὐτὸν κατασκευάσαι. Ἀτυζηλῷ· ἐκπληκτικῷ. περισπαστέον δὲ τὸ ἀτυζηλῷ· ἔστι γὰρ ἀπὸ ὀξυτόνου τοῦ ἀτυζηλὸς ὡς ἡρωδιανὸς ἐμ τῷ ἕκτῳ τῆς καθόλου. ἀερσιλόφους τρυφαλείας· ὧν οἱ λόφοι ἐπηρμένοι εἰσὶ καὶ μετέωροι. Ἀμοιβαδὶς ἀντὶ τοῦ ἀμοιβαίως ἐπίῤῥοθος βουλὴ καὶ ὠφέλιμος.

ΟΥ ΔΕ ΓΑΡ ΗΡΑΚΛΕΗΣ ΟΠΟΤ' ΗΛΥΘΕΝ ΑΡΚΑΔΙΗΝ ΔΕ.
ΠΛΩΪΔΑΣ ΟΡΝΙΘΑΣ ΣΤΥΜΦΑΛΙΔΑΣ ΕΣΘΕΝΕ ΛΙΜΝΗΣ
ΩΣΑΣΘΑΙ ΤΟΞΟΙΣΙ. ΤΟ ΜΕΝ Τ' ΕΓΩ ΑΥΤΟΣ ΟΠΩΠΑ.
ΑΛΛ' Ο ΓΕ ΧΑΛΚΕΙΗΝ ΠΛΑΤΑΓΗΝ ΕΝΙ ΧΕΡΣΙ ΤΙΝΑΣΣΩΝ
ΔΟΥΠΕΙ ΕΠΙ ΣΚΟΠΙΗΣ ΠΕΡΙΜΗΚΕΟΣ. ΑΙ ΔΕ ΦΕΒΟΝΤΟ
ΤΗΛΟΥ ΑΤΥΖΗΛΩΙ ΥΠΟ ΔΕΙΜΑΤΙ ΚΕΚΛΗΓΥΙΑΙ.
ΤΩ ΚΑΙ ΝΥΝ ΤΟΙΗΝ ΤΙΝ' ΕΠΙΦΡΑΖΩΜΕΘΑ ΜΗΤΙΝ.
ΑΥΤΟΣ Δ' ΑΝ ΤΟ ΠΑΡΟΙΘΕΝ ΕΠΙΦΡΑΣΘΕΙΣ ΕΝΕΠΟΙΜΙ
ΑΝΘΕΜΕΝΟΙ ΚΕΦΑΛΗΙΣΙΝ ΑΕΡΣΙΛΟΦΟΥΣ ΤΡΥΦΑΛΕΙΑΣ·
ΗΜΙΣΕΕΣ ΜΕΝ ΕΡΕΣΣΕΤ' ΑΜΟΙΒΑΔΙΣ· ΗΜΙΣΕΕΣ ΔΕ
ΔΟΥΡΑΣΙ ΤΕ ΞΥΣΤΟΙΣΙ ΚΑΙ ΑΣΠΙΣΙΝ ΑΡΣΕΤΕ ΝΗΑ.

Ὡς δ' ὅτε τις κεράμῳ· ταῖς κεραμίσι καταστεγάζει· Ἄλλῳ δ' ἔμπεδον· ἄλλος δὲ ἄλλῳ φησὶ κέραμος ἀντίσταται ἀσφαλῶς καὶ σύμμηρμοσται. ἐπαμοιβοὶ γὰρ ἔχοι ἀμείβοντες· ἀλλ' ἐπηλλαγμένοι τῇ συνθέσει. Οἵη δὲ κλαγγή· ὁποία δὲ βοὴ γίνεται ἐμ πολέμῳ ὁπόταν ἀλαλάξαντες ξυνέρχωνται. Ἐνναέται· κατ' ἐξαίρεσιν τοῦ .ι. ἰνηῶν ἐνναέται· κλημίας δέ φησι καὶ τὸν ναὸν πρότερον οὕτως ἀρῆσθαι αἰένναιον διὰ τὸ ἐν ναίειν ἐν αὐτῷ τοὺς θεούς· Ἧνται ἀκίνη· καθῆνται ἐν οἴκῳ ἐπιστρεφόμενοι τοῦ χειμῶνος ἢ τῆς χαλάζης διὰ τὸ ἐξηρτημένους αὐτοὺς εἶναι. Μέλαθρον· τὴν ὀροφήν· κράτης δὲ τὴν δοκὸν ἐδέξατο. ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ· Αἰθαλόεντος ἀνὰ μεγάροιο μέλαθρον· Ὡς πυκινὰ πτερά· χαλάζης πυκνότερα ἐφίεσαν αὐτῶν πτερά

ΑΥΤΑΡ ΠΑΝΣΥΔΙΗΙ ΠΕΡΙΩΣΙΟΝ ΟΡΝΥΤ' ΑΥΤΗΝ
ΑΘΡΟΟΙ. ΟΦΡΑ ΚΟΛΩΟΝ ΑΗΘΕΙΗΙ ΦΟΒΕΩΝΤΑΙ
ΝΕΥΟΝΤΑΣ ΤΕ ΛΟΦΟΥΣ ΚΑΙ ΕΠΗΟΡΑ ΔΟΥΡΑΘ' ΥΠΕΡΘΕΝ·
ΕΙ ΔΕ ΚΕΝ ΑΥΤΗΝ ΝΗΣΟΝ ΙΚΩΜΕΘΑ, ΔΗ ΤΟΤ' ΕΠΕΙΤΑ
ΣΥΝ ΚΕΛΑΔΩΙ ΣΑΚΕΕΣΣΙ ΠΕΛΩΡΙΟΝ ΟΡΣΑΤΕ ΔΟΥΠΟΝ·
ΩΣ ΑΡ' ΕΦΗ. ΠΑΝΤΕΣΣΙ Δ' ΕΠΙΡΡΟΘΟΣ ΗΝΔΑΝΕ ΜΗΤΙΣ.
ΑΜΦΙ ΔΕ ΧΑΛΚΕΙΑΣ ΚΟΡΥΘΑΣ ΚΕΦΑΛΗΙΣΙΝ ΕΘΕΝΤΟ.
ΔΕΙΝΟΝ ΛΑΜΠΟΜΕΝΑΣ. ΕΠΙ ΔΕ ΛΟΦΟΙ ΕΣΣΕΙΟΝΤΟ
ΦΟΙΝΙΚΕΟΙ. ΚΑΙ ΤΟΙ ΜΕΝ ΑΜΟΙΒΗΔΗΝ ΕΛΑΑΣΚΟΝ.
ΤΟΙ Δ' ΑΥΤ' ΕΓΧΕΙΗΙΣΙ ΚΑΙ ΑΣΠΙΣΙ ΝΗ' ΕΚΑΛΥΨΑΝ.
ΩΣ Δ' ΟΤΕ ΤΙΣ ΚΕΡΑΜΩΙ ΚΑΤΑΡΕΨΕΤΑΙ ΕΡΚΙΟΝ ΑΝΗΡ
ΔΩΜΑΤΟΣ ΑΓΛΑΙΗΝ ΤΕ ΚΑΙ ΥΕΤΟΥ ΕΜΜΕΝΑΙ ΑΛΚΑΡ·
ΑΛΛΩΙ Δ' ΕΜΠΕΔΟΝ ΑΛΛΟΣ ΟΜΩΣ ΕΠΑΜΟΙΒΟΣ ΑΡΗΡΕΝ,
ΩΣ ΟΙ Γ' ΑΣΠΙΣΙ ΝΗΑ ΣΥΝΑΡΤΥΝΑΝΤΕΣ ΕΡΕΨΑΝ.
ΟΙΗ ΔΕ ΚΛΑΓΓΗ ΔΗΙΟΥ ΠΕΛΕΙ ΕΞ ΟΜΑΔΟΙΟ
ΑΝΔΡΩΝ ΚΙΝΥΜΕΝΩΝ ΟΠΟΤΕ ΞΥΝΙΩΣΙ ΦΑΛΑΓΓΕΣ,
ΤΟΙΗ ΑΠ' ΥΨΟΘΙ ΝΗΟΣ ΕΣ ΗΕΡΑ ΚΙΔΝΑΤ' ΑΥΤΗ.
ΟΥ Δ' ΕΤΙ ΝΟΙ ΩΝΩΝ ΕΤ' ΕΣΕΔΡΑΚΟΝ. ΑΛΛ' ΟΤΕ ΝΗΣΩΙ
ΧΡΙΜΨΑΝΤΕΣ ΣΑΚΕΕΣΣΙΝ ΕΠΕΚΤΥΠΟΝ. ΑΥΤΙΚ' ΑΡ' ΟΙ ΓΕ
ΜΥΡΙΟΙ ΕΝΘΑ ΚΑΙ ΕΝΘΑ ΠΕΦΥΖΟΤΕΣ ΗΕΡΕΘΟΝΤΟ.
ΩΣ Δ' ΟΠΟΤΕ ΚΡΟΝΙΔΗΣ ΠΥΚΙΝΗΝ ΕΦΕΗΚΕ ΧΑΛΑΖΑΝ
ΕΚ ΝΕΦΕΩΝ ΑΝΑ Τ' ΑΣΤΥ ΚΑΙ ΟΙΚΙΑ. ΤΟΙ Δ' ΥΠΟ ΤΟΙΣΙΝ
ΕΝΝΑΕΤΑΙ ΚΟΝΑΒΟΝ ΤΕΓΕΩΝ ΥΠΕΡ ΕΙΣΑΙΟΝΤΕΣ

φεύγοντας διὰ τῆς θαλάσσης. πιθανῶς δὲ ὁ πίσανδρος τοὺς ὄρνιθας φησὶν εἰς σκυθίαν ἀποπτῆναι. ὅθεν καὶ ἐληλύθεσαν. Τίς γὰρ δὴ φινῆος. τοῦτο ἐρωτήσεις ὡς ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ πρὸς τὰς μούσας. τί φρονῶν φησὶν ὁ φινεὺς ἐκέλευσεν αὐτοῖς προσορμισθῆναι τῇ τοῦ ἄρεος νήσῳ. καὶ τίνα ὠφέλειαν αὐτοῖς προορώμενος τοῦτο προσέταξεν. ἔστι δὲ ὥσπερ ἐμπαθῶς ἐπιφέρει. υἱῆες φρίξοιο. κατὰ δὲ τὴν ἀρκτιάδα νῆσον, οἱ τοῦ φρίξου υἱοὶ ἐναυάγησαν. ἔνθα ἦν καὶ τὰ σιδηρόπτερα ὄρνεα. Υἱῆες φρίξοιο. οἱ παῖδες φρίξου ἔπλεον εἰς ὀρχομενὸν ἐκ κόλχων. ἵνα τὰ πατρῷα κληρονομήσωσιν· ναυαγήσαντες δὲ ἐξεβράσθησαν πρὸς τὴν ἀρκτιάδα νῆσον. ὅθεν ἀναλαβόντες αὐτοὺς οἱ ἀργοναῦται ἔσχον καθηγεμόνας. καὶ πάλιν αὐτοὺς ἀπήγαγον εἰς ὀρχομενόν.

ἮΝ ΤΑΙ ἈΚΗΝ. ἘΠΕῚ ΟΥ̓ ΣΦΙ ΚΑΤΈΛΛΑΒΕ ΧΕΊΜΑΤΟΣ ὭΡΗ
ἈΠΡΟΦΆΤΩΣ. ἈΛΛᾺ ΠΡῚΝ ἘΚΑΡΤΎΝΑΝΤΟ ΜΈΛΑΘΡΟΝ,
ὩΣ ΠΥΚΙΝᾺ ΠΤΕΡᾺ ΤΟῖΣΙΝ ἘΦΊΕΣΑΝ ἈΪΣΣΟΝΤΕΣ
ἨΥ̓ ΜΆΛ' ἊΜ ΠΈΛΑΓΟΣ ΠΕΡΆΤΗΣ ΕἸΣ ΟὔΡΕΑ ΓΑΊΗΣ.
ΤΊΣ ΓᾺΡ ΔῊ ΦΙΝῆΟΣ ἜΗΝ ΝΌΟΣ ἘΝΘΆΔΕ ΚΈΛΣΑΙ
ἈΝΔΡῶΝ ἩΡΏΩΝ ΘΕῖΟΝ ΣΤΌΛΟΝ. Ἢ ΚΑῚ ἘΠΕΙΤΑ
ΠΟῖΟΝ ὌΝΕΙΑΡ ἜΜΕΛΛΕΝ ἘΕΛΔΟΜΈΝΟΙΣΙΝ ἹΚΈΣΘΑΙ.
ΥἹῆΕΣ ΦΡΊΞΟΙΟ· ΜΕΤᾺ ΠΤΌΛΙΝ ὈΡΧΟΜΕΝΟῖΟ
ἘΞ ΑἼΗΣ ἘΝΈΟΝΤΟ ΠΑΡ' ΑἸΉΤΑΟ ΚΥΤΑΊΟΥ.
ΚΟΛΧΊΔΑ ΝΗ̃' ἘΠΙΒΆΝΤΕΣ ἽΝ' ἌΣΠΕΤΟΝ ὌΛΒΟΝ ἌΡΩΝΤΑΙ
ΠΑΤΡΌΣ. Ὁ ΓᾺΡ ΘΝΉΣΚΩΝ ἘΠΕΤΉΛΑΤΟ ΤΉΝΔΕ ΚΈΛΕΥΘΟΝ
ΚΑῚ ΔῊ ἜΣΑΝ ΝΉΣΟΙΟ ΜΆΛΑ ΣΧΕΔῸΝ ἬΜΑΤΙ ΚΕΊΝῼ.
ΖΕῪΣ Δ' ἈΝΈΜΟΥ ΒΟΡΈΑΟ ΜΈΝΟΣ ΚΊΝΗΣΕΝ ἈῆΝΑΙ
ὝΔΑΤΙ ΣΗΜΑΊΝΩΝ ΔΙΕΡῊΝ ὉΔῸΝ ἈΡΚΤΟΥΡΟΙΟ·
ΑΥ̓ΤᾺΡ ὍΓ' ἨΜΆΤΙΟΣ ΜῈΝ ἘΝ ΟὔΡΕΣΙ ΦΥ̓́ΛΛ' ἘΤΊΝΑΣΣΕΝ

Ζεὺς δ' ἀνέμου. δεικνὺς τὴν ἑώαν ἐπιτολὴν τοῦ ἀρκτούρου βορέαν ἐποίησε πνεῖν. ὅπως ῥᾳδίως ὄμβρος καὶ ταραχὴ γένηται. τοῦτο δὲ ἔφη ἐπεὶ κατὰ τὴν ἐπιτολὴν τοῦ ἀρκτούρου, σφοδροὶ καταχέονται ὄμβροι. ὡς φησὶ δημόκριτος ἐν τῷ περὶ ἀστρονομίας καὶ ἄρατος. φράζεσθαι δ' αἰνοῦ μεμνημένος ἀρκτώροιο. ἔστι δὲ ὁ ἀρκτοῦρος ἀστὴρ ἐπὶ τῆς ζώνης τοῦ ἀρκτοφύλακος. ὦσε δὲ καὶ ὁ βορέας· ὄμβρους καταρρήξας. Ἠμάτιος ὁ ἡμερινός. κατὰ τὴν ἡμέραν οὖν φησιν ὁ βορέας ἐτίνασσε τὰ φύλλα ἀήσυρος δὲ

ὁ ἐλαφρὸς πνέων. ἀπὸ τοῦ ἄω τὸ πνέω. μυδαλέοι οἱ κάθυγροι. ῥόθιον τὸ κῦμα. ὀρέξαντο ἀντὶ τοῦ ἐλάβοντο. ῥαισθεῖσα διαφθαρεῖσα. κεκέδαστο, ἀντὶ τοῦ διεσκόρπιστο. παρὲξ ὀλίγον παρ' ὀλίγον ἐκ τοῦ θανάτου. οἷα τε πολλα.

ΤΥΤΘῸΝ ἘΠ' ἈΚΡΟΤΆΤΟΙΣΙΝ ἈΉΣΥΡΟΣ ἈΚΡΕΜΌΝΕΣΣΙΝ
ΝΥΚΤῚ Δ' ἜΒΗ ΠΌΝΤΟΝΔΕ ΠΕΛΏΡΙΟΣ. ὮΡΣΕ ΔῈ ΚΥ͂ΜΑ
ΚΕΚΛΗΓῺΣ ΠΝΟΙῆΙΣΙ. ΚΕΛΑΙΝῊ Δ' ΟΥ̓ΡΑΝῸΝ ἈΧΛῪΣ
ἎΜΠΕΧΕΝ. ΟΥ̓ΔΈ ΠΗ ἎΣΤΡΑ ΔΙΑΥΓΈΑ ΦΑΊΝΕΤ' ἸΔΈΣΘΑΙ
ἘΚ ΝΕΦΈΩΝ. ΣΚΟΤΌΕΙΣ ΔῈ ΠΕΡῚ ΖΌΦΟΣ ἨΡΉΡΕΙΣΤΟ.
ΟἹ Δ' ἎΡΑ ΜΥΔΑΛΈΟΙ ΣΤΥΓΕΡῸΝ ΤΡΟΜΈΟΝΤΕΣ ὈΛΕΘΡΟΝ
ΥἹῆΕΣ ΦΡΙΞΟΙΟ. ΦΈΡΟΝΘ' ὙΠῸ ΚΎΜΑΣΙΝ ΑὔΤΩΣ.
ἹΣΤΊΑ Δ' ἘΞΉΡΠΑΞ' ἈΝΈΜΟΥ ΜΈΝΟΣ. ἨΔῈ ΚΑῚ ΑὔΤΩΣ
ΝΗ͂Α ΔΙΆΝΔΙΧ' ἜΑΞΕ ΤΙΝΑΣΣΟΜΈΝΗΝ ῬΟΘΊΟΙΣΙΝ.
ἘΝΘΑ Δ' ὙΠΑΙΝΕΣΊΗΙΣΙ ΘΕΩ͂Ν ΠΊΣΥΡΈΣ ΠΕΡ ἘΌΝΤΕΣ
ΔΟΎΡΑΤΟΣ ὨΡΈΞΑΝΤΟ ΠΕΛΩΡΊΟΥ. ΟἿΆ ΤΕ ΠΟΛΛᾺ
ῬΑΙΣΘΕΊΣΗΣ ΚΕΚΈΔΑΣΤΟ. ΘΟΟΙ͂Σ ΣΥΝΑΡΗΡΌΤΑ ΓΌΜΦΟΙΣ.
ΚΑῚ ΤΟῪΣ ΜῈΝ ΝΗ͂ΣΟΝΔΕ ΠΑΡῈΞ ὈΛΊΓΟΝ ΘΑΝΆΤΟΙΟ
ΚΎΜΑΤΑ ΚΑῚ ῬΙΠΑῚ ἈΝΈΜΟΥ ΦΈΡΟΝ ἈΣΧΑΛΌΩΝΤΑΣ.
ΑὐΤΊΚΑ Δ' ἘΡΡΆΓΗ ὌΜΒΡΟΣ ἈΘΈΣΦΑΤΟΣ ὟΕ ΔῈ ΠΌΝΤΟΝ
ΚΑῚ ΝΗ͂ΣΟΝ. ΚΑῚ ΠΑ͂ΣΑΝ ὍΣΗΝ ΚΑΤΕΝΑΝΤΊΑ ΝΉΣΟΥ.
ΝΗ͂ΣΟΝ Τ' ἬΠΕΙΡΌΝ ΤΕ ΠΕΡΑΊΗΣ ἈΓΧΌΘΙ ΝΉΣΟΥ
ΧΏΡΗΝ ΜΟΣΣΎΝΙΚΟΙ ὙΠΈΡΒΙΟΙ ἈΜΦΕΝΈΜΟΝΤΟ.
ΤΟῪΣ Δ' ἍΜΥΔΙΣ ΚΡΑΤΕΡΩ͂Ι ΣῪΝ ΔΟΎΡΑΤΙ ΚΎΜΑΤΟΣ ὉΡ
ΥἹΑ͂Σ ΦΡΙΞΟΙΟ ΜΕΤ' ἨΙΌΝΑΣ ΒΆΛΕ ΝΉΣΟΥ ΜῊ
ΝΥΧΘ' ὙΠῸ ΛΥΓΑΊΗΝ. ΤῸ ΔῈ ΜΥΡΊΟΝ ἘΚ ΔΙῸΣ ὝΔΩΡ
ΛΗ͂ΞΕΝ ἍΜ' ἨΕΛΊΩΙ. ΤΆΧΑ Δ' ἘΓΓΎΘΕΝ ἈΝΤΕΒΌΛΗΣΑΝ
ἈΛΛΉΛΟΙΣ. ἌΡΓΟΣ ΔῈ ΠΑΡΟΊΤΑΤΟΣ ἜΚΦΑΤΟ ΜΥ͂ΘΟΝ.

οἷα πλλὰ ἦν πρότερον μὲν συγκεκομισμένα τοῖς γόμφοις. τότε δὲ διαφθαρείσης τῆς νεὼς διεσκορπίσθη τὰ ξύλα. νύχθ' ὑπὸ λυγαίην. τὴν σκοτεινήν. ἀπὸ τοῦ λύγου τοῦ φυτοῦ. ἢ γὰρ ἐκεῖνο μέλαν. ἢ τὸν ἐμὶ αὐτὸν λ. κάβαντα. οἰομεὶ λυγάβαντα, ἐπεὶ μετὰ λύγης βαίνει σοφοκλῆς πολυξένῃ. ἀπαιθέρος δὲ κα ἀπὸ λυγαίου νέφους. Ἄργος δὲ παροίτατος εἷς τῶν φρίξου παίδων οὗτος. τούτους δὲ ἡρόδωρος φησὶν ἐκ χαλκιόπης τῆς αἰήτου θυγατρός. ἀκουσίλαος δὲ καὶ ἡσίοδος ἐν ταῖς μεγάλαις ἠοίαις φασὶν ἐξ ἰοφώσσης τῆς αἰήτου. καὶ οὗτος μὲν φησὶν αὐτοὺς τέσσαρας. ἄργον. φρόντιν. μέλανα. κυτίσωρον. ἐπιμενίδης δὲ καὶ πέμπτον. προστίθησι πρέσβωνα.

Ἐπόψιος· ἐπόπτος. Δοῦναι ὅσον· εὐτελὲς καὶ βραχύτατον περίβλημα. Ἐμβεβαῶτες· μετοχὴ ἀντὶ ῥήματος κεῖται τοῦ ἐμβεβήκαμεν. Κριοῦ ἐπεμβεβαώς· Διονύσιος ἐν τοῖς Ἀργοναύταις φησὶ κριὸν γεγονέναι τροφέα Φρίξου. ὃν αἰσθόμενον τῆς ἐπιβουλῆς Ἰνοῦς ὑφηγήσασθαι τῷ Φρίξῳ τὴν φυγὴν ποιήσασθαι. ὅθεν καὶ μεμυθεῦσθαι ὡς ὑπὸ κριοῦ διασωθείη. Ἡρόδωρος δέ φησιν ἐξ Ἀθάμαντος καὶ Θεμιστοῦς γενέσθαι παῖδας, Σχοινέα, Ἐρυθρίον, Λεύκωνα, Πτῶον. νεωτάτους δὲ Φρίξον καὶ Ἕλλην· οὓς διὰ τὴν Ἰνοῦς ἐπιβουλὴν ἐκχωρῆσαι. τελευτῆσαι δὲ τὴν Ἕλλην, κατὰ Πακτύην φασὶν ὡς καὶ Ἱππάνικος μαρτυρεῖ. Ἰνοῦς δὲ καὶ Ἀθάμαντος, Λέαρχος καὶ Μελικέρτης. Τόν ῥα χρύσειον· λέγεται γὰρ τῇ τοῦ Ἑρμοῦ ἐπαφῇ τὸ δέρος τοῦ κριοῦ γενέσθαι χρυσοῦν.

Ἀντόμεθα πρὸς Ζηνὸς ἐποψίου οἵτινές ἐστε.
ἀνδρῶν εὐμενέειν τε καὶ ἀρκέσσαι χατέουσι·
πόντῳ γὰρ τρηχεῖαι ἐπιβρίσασαι ἄελλαι
νηὸς ἀεικελίης διὰ δούρατα πάντ᾽ ἐκέδασαν.
ᾗ ἔνι πειρόμενοι ἀμ᾽ ἐπὶ χρέος ἐμβεβαῶτες.
τοὔνεκα νῦν ὑμέας γουναζόμεθ᾽ αἴ κε πίθησθε
δοῦναι ὅσον θ᾽ εἴλυμα περὶ χροὸς ἠδὲ κομίσσαι
ἀνέρας οἰκτείραντας ὁμήλικας ἐν κακότητι.
ἀλλ᾽ ἱκέτας ξείνους Διὸς εἵνεκεν αἰδέσσασθε.
Ξεινίου Ἱκεσίου τε Διὸς δ᾽ ἄμφω ἱκέται τε
καὶ ξεῖνοι· ὁ δέ που καὶ ἐπόψιος ἄμμι τέτυκται·
Τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Αἴσονος υἱὸς ἐπιφραδέως ἐρέεινε.
μαντοσύνας Φινῆος ὀισσάμενος τελέεσθαι·
ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέξομεν εὐμενέοντες.
ἀλλ᾽ ἄγε μοι κατάλεξον ἐτήτυμον, ὁππόθι γαίης
ναίετε. καὶ χρέος οἷον ὑπεὶρ ἅλα νεῖσθαι ἀνώγει.
αὐτῶν θ᾽ ὑμείων ὄνομα κλυτὸν ἠδὲ γενέθλην·
Τὸν δ᾽ Ἄργος προσέειπεν ἀμηχανέων κακότητι.
Αἰολίδην Φρίξον τιν᾽ ἀφ᾽ Ἑλλάδος Αἶαν ἱκέσθαι,
ἀτρεκέως δοκέω που ἀκούετε καὶ πάρος αὐτοὶ
Φρίξον. ὅτις πτολίεθρον ἀνήλυθεν Αἰήταο
κριοῦ ἐπεμβεβαώς. τόν ῥα χρύσειον ἔθηκεν

ΕΡΜΕΙΑΣ. ΚΩΑΣ ΔΕ ΚΑΙ ΕΙΣΕΤΙ ΝΥΝ ΚΕΝ ΙΔΗΣΘΕ
ΠΕΠΤΑΜΕΝΟΝ ΛΑΣΙΟΙΣΙΝ ΕΠΙ ΔΡΥΟΣ ΑΚΡΕΜΟΝΕΣΣΙ.
ΤΟΝ ΜΕΝ ΕΠΕΙ ΤΕΡΡΕΞΕΝ ΕΗΙΣ ΥΠΟΘΗΜΟΣΥΝΗΙΣΙ
ΦΥΞΙΩΙ ΕΚ ΠΑΝΤΩΝ ΚΡΟΝΙΔΗΙ ΔΙΙ. ΚΑΙ ΜΙΝ ΕΔΕΚΤΟ
ΑΙΗΤΗΣ ΜΕΓΑΡΩΙ. ΚΟΥΡΗΝ ΤΕ ΟΙ ΕΓΓΥΑΛΙΞΕ
ΧΑΛΚΙΟΠΗΝ ΑΝΑΕΔΝΟΝ. ΕΥΦΡΟΣΥΝΗΙΣΙ ΝΟΟΙΟ.
ΤΩΝ ΕΞ ΑΜΦΟΤΕΡΩΝ ΕΙΜΕΝ ΓΕΝΟΣ. ΑΛΛ Ο ΜΕΝ ΗΔΗ
ΓΗΡΑΙΟΣ ΘΑΝΕ ΦΡΙΞΟΣ ΕΝ ΑΙΗΤΑΟ ΔΟΜΟΙΣΙΝ.
ΗΜΕΙΣ Δ ΑΥΤΙΚΑ ΠΑΤΡΟΣ ΕΦΕΤΜΑΩΝ ΑΛΕΓΟΝΤΕΣ,
ΝΕΥΜΕΘ ΕΣ ΟΡΧΟΜΕΝΟΝ ΚΤΕΑΝΩΝ ΑΘΑΜΑΝΤΟΣ ΕΚΗΤΙ.
ΕΙ ΔΕ ΚΑΙ ΟΥΝΟΜΑ ΔΗΘΕΝ ΕΠΙΘΥΕΙΣ ΔΕΔΑΗΣΘΑΙ, ΤΙ-
ΤΩΙΔΕ ΚΥΤΙΣΩΡΟΣ ΠΕΛΕΙ ΟΥΝΟΜΑ. ΤΩΙΔΕ ΤΕ ΦΡΟΝΤΙΣ.
ΤΩΙ, ΔΕ ΜΕΛΑΣ. ΕΜΕ Δ ΑΥΤΟΝ ΕΠΙΚΛΕΙΟΙΤΕ ΚΕΝ ΑΡΓΟΝ.
ΩΣ ΦΑΤ. ΑΡΙΣΤΗΕΣ ΔΕ ΣΥΝΗΒΟΛΙΗΙ ΚΕΧΑΡΟΝΤΟ.
ΚΑΙ ΣΦΕΑΣ ΑΜΦΙΕΠΟΝ ΠΕΡΙΘΑΜΒΕΕΣ, ΑΥΤΑΡ ΙΗΣΩΝ
ΕΞΑΥΤΙΣ ΚΑΤΑ ΜΟΙΡΑΝ ΑΜΕΙΨΑΤΟ ΤΟΙΣΔ ΕΠΕΕΣΣΙΝ.
Η ΑΡΑ ΔΗ ΓΝΩΤΟΙ ΠΑΤΡΩΙΟΙ ΑΜΜΙΝ ΕΟΝΤΕΣ
ΛΙΣΣΕΣΘ ΕΥΜΕΝΕΟΝΤΑΣ ΕΠΑΡΚΕΣΣΑΙ ΚΑΚΟΤΗΤΑ.
ΚΡΗΘΕΥΣ ΓΑΡ Ρ ΑΘΑΜΑΣ ΤΕ ΚΑΣΙΓΝΗΤΟΙ ΓΕΓΑΑΣΙ.
ΚΡΗΘΗΟΣ Δ ΥΙΩΝΟΣ ΕΓΩ ΣΥΝ ΤΟΙΣΙ Δ ΕΤΑΙΡΟΙΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΞ ΑΥΤΗΣ ΝΕΟΜ ΕΣ ΠΟΛΙΝ ΑΙΗΤΑΟ.
ΑΛΛΑ ΤΑ ΜΕΝ ΚΑΙ ΕΣ ΑΥΤΙΣ ΕΝΙΨΟΜΕΝ ΑΛΛΗΛΟΙΣΙ.
ΝΥΝ Δ ΕΣΣΑΣΘΕ ΠΑΡΟΙΘΕΝ. ΥΠ ΕΝΝΕΣΙΗΙΣΙ Δ ΟΙΩ
ΑΘΑΝΑΤΩΝ ΕΣ ΧΕΙΡΑΣ ΕΜΑΣ ΧΑΤΕΟΝΤΑΣ ΙΚΕΣΘΑΙ.
Η ΡΑ. ΚΑΙ ΕΚ ΝΗΟΣ ΔΩΚΕ ΣΦΙΝ ΕΙΜΑΤΑ ΔΥΝΑΙ.
ΠΑΝΣΥΔΙΗΙ Δ ΗΠΕΙΤΑ ΚΙΟΝ ΜΕΤΑ ΝΗΟΝ ΑΡΗΟΣ
ΜΗΛ ΙΕΡΕΥΣΑΜΕΝΟΙ. ΠΕΡΙ Δ ΕΣΧΑΡΗΝ ΕΣΤΗΣΑΝΤΟ

Ἑῆς ὑποθημοσύνῃσι· τὸν κριὸν φησὶ μέθυσε ταῖς ἑαυτοῦ ὑποθήκαις τουτέστι κατὰ συμβουλὴν αὐτοῦ τοῦ κριοῦ· αὐτὸς γὰρ ὁ κριὸς ἀνθρωπίνῃ χρησάμενος φωνῇ, τοῦτο ποιεῖν προσέταξε· φυξίῳ ἐκ πάντων· φύξιος Ζεὺς παρὰ Θεσσαλοῖς· ἤτοι ἐπεὶ Δευκαλίωνος κατέφυγον τὸν κατακλυσμὸν· ἢ διὰ τὸ καταφυγεῖν μετὰ τὸν Φρίξον εἰς αὐτόν· Χαλκιόπην· Φερεκύδης ἐν ἕκτῳ ἐυκμίαν αὐτήν φησι καλεῖσθαι· ἐπώνυμον δὲ αὐτῇ Χαλκιόπη καὶ ὀφιοῦσα· Συνηβολίῃ τῷ συμβόλῳ· ἢ ἡ συμβουλή· κατὰ μοῖραν· κατὰ τὸ πρέπον· γνωτοὶ οἱ συγγενεῖς·

Κρηθεὺς γὰρ καὶ ἀθάμας ἀδελφοί· κρηθέως αἴσων· αἴσονος ἰάσων· ἀθάμαντος δὲ φρίξος· φρίξου ἄργος. Στιάων· στίαι αἱ ψῆφοι παρὰ σικυωνίοις καλοῦνται. ἡ ἐσχάρα οὖν καὶ ὁ βωμὸς ἐκ ψήφων κατεσκεύαστο. καλλίμαχος· Πολύστιον τὸ μέτωπον. Ἐπηετανὸν κομέουσαι· ἀντὶ τοῦ ἐπιμελῶς καὶ ἐκ πολλοῦ τρέφουσαι. Ἐπαρτέα· ἑτοίμην. Ζεὺς αὐτός· τὸν δία φησὶν ἐπιδέρκεσθαι ἕκαστα ὁ ἰάσων καὶ τὰ ἑξῆς, ἅμα μὲν παραμυθούμενος τὸν ἄργον· πρὸς αὐτὸν γὰρ ὁ λόγος· ἅμα δὲ καὶ λεληθότως βοήθειαν αἰτῶν παρ' αὐτοῦ ὡσὰν συνεργήσῃ αὐτῷ ἀνακομίσαι τὸ δέρας εἰς τὴν ἑλλάδα. Μετὰ φθίην· οἱ μὲν τὴν φθίαν ὀρχομενοῦ πόλιν φασὶν εἰρῆσθαι. φθίην πόλιν ὀρχομενοῖο· παρόσον οἱ ὀρχομένιοι ἄποικοί εἰσι θεσσαλῶν. δύναται δὲ καὶ ὀρχομενοῦ μνημονεύειν τοῦ μεθορίου μακεδονίας καὶ θεσσαλίας· ἔστι γὰρ ὀρχομενὸς καὶ ὄρος.

ΕΣΣΥΜΕΝΩΣ. Η Γ' ΕΚΤΟΣ ΑΝΗΡΕΦΕΟΣ ΠΕΛΕ ΝΗΟΥ
ΣΤΙΑΩΝ. ΕΙΣΩ ΔΕ ΜΕΛΑΣ ΛΙΘΟΣ ΗΡΗΡΕΙΣΤΟ
ΙΕΡΟΣ. ΩΙ ΠΟΤΕ ΠΑΣΑΙ ΑΜΑΖΟΝΕΣ ΕΥΧΕΤΟΩΝΤΟ.
ΟΥ ΔΕ ΣΦΙΝ ΘΕΜΙΣ ΗΕΝ Ο Τ' ΑΝΤΙΠΕΡΗΘΕΝ ΙΚΟΙΝΤΟ
ΜΗΛΩΝ ΤΗΔΕ ΒΟΩΝ ΤΗΙ Δ' ΕΣΧΑΡΗΙ ΙΕΡΑ ΚΑΙΕΙΝ.
ΑΛΛ' ΙΠΠΟΥΣ ΔΑΙΤΡΕΥΟΝ ΕΠΗΕΤΑΝΟΝ ΚΟΜΕΟΥΣΑΙ.
ΑΥΤΑΡ ΕΠΕΙ ΡΕΞΑΝΤΕΣ ΕΠΑΡΤΕΑ ΔΑΙΤΑ ΠΑΣΑΝΤΟ,
ΔΗ ΤΟΤ' ΑΡ' ΑΙΣΟΝΙΔΗΣ ΜΕΤΕΦΩΝΕΕΝ ΗΡΧΕ ΤΕ ΜΥΘΩΝ,
ΖΕΥΣ ΑΥΤΟΣ ΤΑ ΕΚΑΣΤ' ΕΠΙΔΕΡΚΕΤΑΙ. ΟΥΔΕ ΜΙΝ ΑΝΔΡΕΣ
ΛΗΘΟΜΕΝ ΕΜΠΕΔΟΝ ΟΙ ΤΕ ΘΕΟΥΔΕΕΣ ΟΥ ΔΕ ΔΙΚΑΙΟΙ.
ΩΣ ΜΕΝ ΓΑΡ ΠΑΤΕΡ' ΥΜΟΝ ΥΠΕΞΕΙΡΥΤΟ ΦΟΝΟΙΟ
ΜΗΤΡΥΙΗΣ. ΚΑΙ ΝΟΣΦΙΝ ΑΠΕΙΡΕΣΙΟΝ ΠΟΡΕΝ ΟΛΒΟΝ.
ΩΣ ΔΕ ΚΑΙ ΥΜΕΑΣ ΑΥΤΙΣ ΑΠΗΜΟΝΑΣ ΕΞΕΣΑΩΣΕ
ΧΕΙΜΑΤΟΣ ΟΥΛΟΜΕΝΟΙΟ. ΠΑΡΕΣΤΙ ΔΕ ΤΗΣΔ' ΕΠΙ ΝΗΟΣ
ΕΝΘΑ ΚΑΙ ΕΝΘΑ ΝΕΕΣΘΑΙ ΟΠΗΙ ΦΙΛΟΝ. ΕΙΤΕ ΜΕΤ' ΑΙΑΝ
ΕΙΤΕ ΜΕΤΑ ΦΘΙΗΝ ΘΕΙΟΥ ΠΟΛΙΝ ΟΡΧΟΜΕΝΟΙΟ.
ΤΗΝ ΓΑΡ ΑΘΗΝΑΙΗ ΤΕΧΝΗΣΑΤΟ ΚΑΙ ΤΑΜΕ ΧΑΛΚΩΙ
ΔΟΥΡΑΤΑ ΠΗΛΙΑΔΟΣ ΚΟΡΥΦΗΣ ΠΕΡΙ. ΣΥΝ ΔΕ ΟΙ ΑΡΓΟΣ
ΤΕΥΞΕΝ. ΑΤΑΡ ΚΕΙΝΗΝ ΓΕ ΚΑΚΟΝ ΔΙΑ ΚΥΜ' ΕΚΕΔΑΣΣΕ
ΠΡΙΝ ΚΑΙ ΠΕΤΡΑΩΝ ΣΧΕΔΟΝ ΕΛΘΕΙΝ. ΑΙ Τ' ΕΝΙ ΠΟΝΤΩΙ
ΣΤΕΙΝΩΠΩΙ ΣΥΝΙΑΣΙ ΠΑΝΗΜΕΡΟΙ ΑΛΛΗΛΗΙΣΙΝ.
ΑΛΛ' ΑΓΕΘ' ΩΔΕ ΚΑΙ ΑΥΤΟΙ ΕΣ ΕΛΛΑΔΑ ΜΑΙΟΜΕΝΟΙΣΙ
ΚΩΑΣ ΑΓΕΙΝ ΧΡΥΣΕΙΟΝ ΕΠΙΡΡΟΘΟΙ ΑΜΜΙ ΠΕΛΕΣΘΕ.

ἢ πόλις θετταλίας ἢ βοιωτίας καὶ ἀρκαδίας ἢ πόντου. Ἐπίρροθοι· ἐπιρροθεῖν κυρίως τὸ τοῖς κυσὶν κελεύειν. ἢ ἐπιρροθίζειν ἢ τὸ τῇ βοῇ συνεργεῖν· παρὰ τὸ ῥόθιον ὅ ἐστι τὸ κῦμα. ἐνταῦθα δὲ ἐπίρροθον ἁπλῶς τὸν βοηθὸν λέγει. Ζηνὸς χόλον· διὰ τὸ μηνῖσαι τὸ δαιμόνιον τοῖς ἀπὸ τοῦ αἰόλου, φρίξου κινδυνεύσαντος·

ΚΑῚ ΠΛΌΟΥ ἩΓΕΜΟΝῆΕΣ. ἘΠΕῚ ΦΡΊΞΟΙΟ ΘΥΗΛᾺΣ
ΣΤΈΛΛΟΜΑΙ ἈΜΠΛΉΣΩΝ ΖΗΝῸΣ ΧΌΛΟΝ ΑἸΟΛΊΔΗΙΣΙΝ.
ἼΣΚΕ ΓΑΡΗΓΟΡΈΩΝ. ΟἹ Δ' ἜΣΤΥΓΟΝ ΕἸΣΑΪΌΝΤΕΣ
ΟὐΓᾺΡ ἜΦΑΝ ΤΕΎΞΕΣΘΑΙ ἘΝΗΈΟΣ ΑἸΉΤΑΟ
ΚῶΑΣ ἌΓΕΙΝ ΚΡΙΟῖΟ ΜΕΜΑῶΤΑΣ. ὯΙ ΔΕ Δ' ἜΕΙΠΕΝ
ἌΡΓΟΣ ἈΤΕΜΒΌΜΕΝΟΣ ΤΟῖΟΝ ΣΤΌΛΟΝ ἈΜΦΙΓΈΝΕΣΘΑΙ.
Ὦ ΦΊΛΟΙ. ἩΜΈΤΕΡΟΝ ΜῈΝ ὅΣΟΝ ΣΘΈΝΟΣ. ΟὔΠΟΤ' ἈΡΩΓῆΣ
ΣΧΉΣΕΤΑΙ, ΟὐΔῆΒΑΙΟΝ ὍΤΕ ΧΡΕΙῺ ΤΙΣ ἽΚΗΤΑΙ.
ἈΛΛ' ΑἸΝῶΣ ὈΛΟῆΙΣΙΝ ἈΠΗΝΕΊΗΙΣΙΝ ἌΡΗΡΕΝ
ΑἸΉΤΗΣ ΤῶΙ ΚΑῚ ΠΈΡΙ ΔΕΊΔΙΑ ΝΑΥΤΊΛΛΕΣΘΑΙ
ΣΤΕῦΤΑΙ Δ' ἨΕΛΊΟΥ ΓΌΝΟΣ ἜΜΜΕΝΑΙ. ἈΜΦῚ ΔῈ ΚΌΛΧΩΝ
ἜΘΝΕΑ ΝΑΙΕΤΑΟΥΣΙΝ ἈΠΕΊΡΟΝΑ. ΚΑῚ ΔΈ ΚΕΝ ἌΡΕΙ
ΣΜΕΡΔΑΛΈΗΝ ἘΝΟΠῊΝ ΜΈΓΑ ΤΕ ΣΘΈΝΟΣ ἸΣΟΦΑΡΊΖΟΙ.
ΟὐΜᾺΝ ΟὐΔ' ἈΠΆΝΕΥΘΕΝ ἘΛΕῖΝ ΔΈΡΑΣ ΑἸΉΤΑΟ
ῬΗΪΔΙΟΝ. ΤΟῖΟΣ ΜΙΝ ὌΦΙΣ ΠΕΡΊ Τ' ἈΜΦΊ Τ' ἜΡΥΤΑΙ
ἈΘΆΝΑΤΟΣ ΚΑῚ ἌΥΠΝΟΣ ὋΝ ΑὐΤῊ ΓΑῖ' ἈΝΈΦΥΣΕΝ

νοεῖται δὲ ἐν τῷ χόλον ἡ αἰτιατικὴ ἤγουν διὰ τὸν χόλον τοῦ διός, ὥσπερ τὸ σὴν χάριν ἀντὶ τοῦ διὰ τὴν σὴν χάριν· τοιαύτῃ γὰρ προφάσει ὑπὸ τοῦ πελίου ἐξεπέμφθη. Ἔστυγον· ἐστύγησαν ἢ ηὐλαβήθησαν. Τεύξεσθαι ἐνηέος· οὐ γὰρ ὑπελάμβανον ἠπίως καὶ προσηνῶς προσδεχθησομένους αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ αἰήτου, διότι συνῆσαν τῷ ἰάσονι. Ἐνηέος· προσηνέος ἀγαθοῦ. Ἀτεμβόμενος· οὐχ ὁμηρικῶς ἀντὶ τοῦ στερισκόμενος κεῖται, γὰρ μὴν ἐπὶ τοῦ δυσχεραίνων καὶ μεμφόμενος ἐπὶ τοιοῦτον αὐτοὺς στόλον στέλλεσθαι. Στεῦται· διαβεβαιοῦται. καυκάσου ἐν κνημοῖσι· περὶ τὸν καύκασον φασὶν ἐν τῇ τυφαονίᾳ πέτρᾳ κεραυνωθεὶς ὁ τυφώς, ἰχῶρας τῆς πληγῆς ἀφῆκεν, ἐξ ὧν ἐγένετο ὁ τὸ δέρος φυλάσσων ὄφις. ὅτι δὲ ἐπὶ τὸν καύκασον κατέφυγεν ὁ τυφὼς διωκόμενος, ἢ ὅτι καιομένου τοῦ ὄρους ἔφυγεν ἐκεῖθεν εἰς ἰταλίαν, ὅπου τὴν πιθηκοῦσαν αὐτῷ περιρριφῆναι νῆσον φερεκύδης ἐν τῇ θεογονίᾳ ἱστορεῖ. οὐ μέμφοιτο ὅτι καὶ εἰς τοὺς περὶ συρίαν τόπους ἠλάθη ὥς φησιν

ἀγκυλῷ. Τυφάονα· οὗτός φησι πληγέντα ὑπὸ Διὸς ὡς εἶχεν ἐς τοὺς περὶ Συρίαν τόπους καὶ τὸ Πηλούσιον παραγενέσθαι διωκόμενον ὑπὸ Διὸς ὅπου βυθισθεὶς κεῖται ἐν τῇ Σερβωνίδι λίμνῃ. διήκει δὲ αὕτη ἀπὸ Συρίας μέχρι Πηλουσίου. τὰ δ' αὐτὰ περὶ τοῦ Τυφῶνος καὶ Ἡρόδωρός φησιν. ἔνθα καὶ περὶ τῆς Νύσης ἱστορεῖ λέγων.

ΚΑΥΚΆΣΟΥ ἘΝ ΚΝΗΜΟῖΣΙ ΤΥΦΑΟΝΊΗ ὍΘΙ ΠΈΤΡΗ,
ἜΝΘΑ ΤΥΦΆΟΝΑ ΦΑΣῚ ΔΙῸΣ ΚΡΟΝΊΔΑΟ ΚΕΡΑΥΝῷ
ΒΛΉΜΕΝΟΝ ὉΠΠΌΤΕ ΟἹ ΣΤΥΒΑΡᾺΣ ἘΠΟΡΈΞΑΤΟ ΧΕῖΡΑΣ,
ΘΕΡΜῸΝ ἈΠῸ ΚΡΑΤῸΣ ΣΤΆΞΑΙ ΦΌΝΟΝ· ἽΚΕΤΟ Δ' ΑὔΤΩΣ
ΟὔΡΕΑ ΚΑῚ ΠΕΔΊΟΝ ΝΥΣΉΙΟΝ. ἜΝΘ' ἜΤΙ ΝῦΝ ΠΕΡ
ΚΕῖΤΑΙ ὙΠΟΒΡΎΧΙΟΣ ΣΕΡΒΩΝΊΔΟΣ ὝΔΑΣΙ ΛΊΜΝΗΣ.
ὪΣ ἌΡ ἜΦΗ. ΠΟΛΈΕΣΣΙ Δ' ἘΠῚ ΧΛΌΟΣ ΕἷΛΕ ΠΑΡΕΙΆΣ
ΑὐΤΊΚΑ ΤΟῖΟΝ ἌΕΘΛΟΝ ὍΤ' ἜΚΛΥΟΝ. ΑἾΨΑ ΔῈ ΠΗΛΕΎΣ
ΘΑΡΣΑΛΈΩΣ ἘΠΈΕΣΣΙΝ ἈΜΕΊΨΑΤΟ ΦΏΝΗΣΈΝ ΤΕ.
ΜῊ Δ' ΟὝΤΩΣ ἨΘΕῖΕ ΛΊΗΝ ΔΕΙΔΊΣΣΕΟ ΘΥΜῷ.
ΟὔΤΕ ΓᾺΡ ὯΔ' ἈΛΚῊΝ ἘΠΙΔΕΥΌΜΕΘ' ὯΣΤΕ ΧΕΡΕΊΟΥΣ
ἜΜΜΕΝΑΙ ΑἸΉΤΑΟ ΣῪΝ ἜΝΤΕΣΙ ΠΕΙΡΗΘῆΝΑΙ.
ἈΛΛᾺ ΚΑῚ ἩΜΈΑΣ ΟἼΩ ἘΠΙΣΤΑΜΈΝΟΥΣ ΠΟΛΈΜΟΙΟ
ΚΕῖΣΕ ΜΟΛΕῖΝ ΜΑΚΆΡΩΝ ΣΧΕΔῸΝ ΑἽΜΑΤΟΣ ἘΚΓΕΓΑῶΤΑΣ.
ΤῶΙ ΕἸ ΜῊ ΦΙΛΌΤΗΤΙ ΔΈΡΟΣ ΧΡΎΣΕΙΟΝ ὈΠΆΣΕΙ,
ΟὐΟἹ ΧΡΑΙΣΜΉΣΕΙΝ ἘΠΙΈΛΠΟΜΑΙ ἜΘΝΕΑ ΚΌΛΧΩΝ.
ὪΣ ΟἹΓ' ἈΛΛΉΛΟΙΣΙΝ ἈΜΟΙΒΑΔῸΝ ἨΓΟΡΌΩΝΤΟ.
ΜΈΣΦ' ΑὖΤΙΣ ΔΌΡΠΟΙΟ ΚΟΡΕΣΣΆΜΕΝΟΙ ΚΑΤΈΔΑΡΘΕΝ.
ἮΡΙ Δ' ἈΝΕΓΡΟΜΈΝΟΙΣΙΝ ἘΥΚΡΑῊΣ ἌΕΝ ΟὖΡΟΣ.
ἹΣΤΊΑ Δ' ἬΕΙΡΑΝ. ΤᾺ Δ' ὙΠΑῚ ῬΙΠῆΣ ἈΝΈΜΟΙΟ

Ἔστι δέ τις μύση ὕπατον κέρας ἀνθέον ὕλῃ τηλοῦ Φοινίκης σχεδὸν Αἰγύπτοιο ῥοάων. ὁ δὲ Καύκασος διήκει ἀπὸ τῆς Ἀρμενίων χώρας ἕως Κόλχων. ἡ δὲ Σερβωνὶς λίμνη διάκειται περὶ τὸ Πηλούσιον τῆς Αἰγύπτου. Μὴ δ' οὕτως ἠθεῖε· πρὸς τὸ τῷ καὶ σὲ μὴ δεδιέναι μάτην ἐκπλήττεσθαι ἀπὸ ἡμῶν τῆς ὠμότητος ὁ Πηλεὺς κελεύων μὴ δεδιέναι. διὸ θυμῷ γραπτέον. γράφεται δὲ καὶ μύθῳ· ἵνα ᾖ μὴ ἐκφόβει ἡμᾶς τῷ περὶ Αἰήτου λόγῳ. οὐ φέρεται δὲ οὕτως ἀλλ' ἐν πᾶσι δειδίσσεο θυμῷ. κατ' οὐδὲν γάρ φησι τοῦ Αἰήτου ἐσμὲν χείρους. τὸ δὲ ἠθεῖε, οἶμαι κατ' ἐπένθεσιν τοῦ η γεγονέναι ὡς παρὰ καὶ τὸ βαιὸς ἠβαιός· μύω ἠμύω. σημαίνει δὲ κατὰ τὸ πρόχειρον τὸ θεῖε, συγγενές· ἢ τὸ θαυμάσιε· μηδαμῶς ὦ θαυμάσιε· ἢ τὸ καλέ.

Φιλυρίδα νῆσον· τὴν τῶν φιλύρων φησί. ἀπὸ φιλύρας τῆς ὠκεανοῦ κατοικούσης περὶ τοὺς τόπους τούτους. κρόνου δὲ μιγνυμένου αὐτῇ, ὅτε ἐβασίλευε τιτάνων τὴν ῥέαν αὐτοὺς ἐπαυτοφώρῳ καταλαβεῖν. ὅθεν τὸν μὲν κρόνον αἰδεσθέντα εἰς ἵππον μεταβληθῆναι. τὴν δὲ φυγεῖν εἰς θεσσαλίαν. φερεκύδης φησὶν ὅτι κρόνος ἀπεικασθεὶς ἵππῳ ἐμίγη τῇ φιλύρᾳ τῇ ὠκεανοῦ· καὶ διὰ τοῦτο διφυὴς ὁ χείρων. σουίδας δὲ ἐν πρώτῳ θεσσαλικῶν τὸν χείρωνα ἰξίονος εἶναι παῖδά φησι. ἀδελφὸν δὲ πειρίθου. κρηταῖον ὄρος τὸ κρητικὸν γέγονε δὲ καθ' ὁμοιότητα τοῦ σιναίου. τὸ δὲ χαιτήεις χαιτήεντος ἔχων ἀπὸ τῆς χαίτης ὡς παρὰ τὸ ἔρση ἐρσήεις· καὶ τιμὴ τιμήεις. περὶ μακρώνων καὶ βεχείρων καὶ σαπείρων προείρηται. ἐπὶ τῶν δὲ μυχὸς διεφαίνετο πόντου. ἔδειξεν ὅτι ἐν τῷ μυχῷ τοῦ πόντου ἡ κολχική. καὶ δὴ καυκασίων. τὰ προσαγορευόμενα καυκάσια ἐρατοσθένης πλησίον εἶναι φησὶ τῆς προσαγορευομένης κασπίας θαλάσσης. Ερίπναι· τῶν καυκασίων ὀρῶν αἱ ἀπορρῶγες καὶ ἐξοχαί. τινὲς δὲ ἐρίπνας τὰς ῥαχεῖς καὶ εἰς ὕψος ἀνεχούσας πέτρας φασί.

ΤΕΊΝΕΤΟ. ῬΊΜΦΑ ΔῈ ΝΗ͂ΣΟΝ ἈΠΟΡΡΟῈ ΛΕΙ͂ΠΟΝ ἌΡΗΟΣ.
ΝΥΚΤῚ Δ᾽ ἘΠΙΠΛΟΜΈΝῌ ΦΙΛΥΡΗΊΔΑ ΝΗ͂ΣΟΝ ἌΜΕΙΒΟΝ.
ἜΝΘΑ ΜῈΝ ΟὐΡΑΝΊΔΗΣ ΦΙΛΎΡῌ ΚΡΌΝΟΣ ΕὖΤ᾽ ἘΝ ὈΛΎΜΠῼ
ΤΙΤΉΝΩΝ ἬΝΑΣΣΕΝ, Ὁ ΔῈ ΚΡΗΤΑΙ͂ΟΝ ὙΠ᾽ ἌΝΤΡΟΝ
ΖΕΥ͂Σ ἜΤΙ ΚΟΥΡΉΤΕΣΣΙ ΜΕΤΕΤΡΈΦΕΤ᾽ ἸΔΑΙΟΙ͂ΣΙΝ.
ῬΕΊΗΝ ἘΞΑΠΑΦῺΝ ΠΑΡΕΛΈΞΑΤΟ· ΤΟῪΣ Δ᾽ ἘΝῚ ΛΈΚΤΡΟΙΣ
ΤΈΤΜΕ ΘΕᾺ ΜΕΣΣΗΓΎΣ· Ὁ Δ᾽ ἘΞ ΕὐΝΗ͂Σ ἈΝΟΡΟΎΣΑΣ
ἜΣΣΥΤΟ ΧΑΙΤΉΕΝΤΙ ΦΥῊΝ ἘΝΑΛΊΓΚΙΟΣ ἼΠΠῼ.
Ἡ Δ᾽ ΑἸΔΟΙ͂ ΧΩ͂ΡΌΝ ΤΕ ΚΑῚ ἬΘΕΑ ΚΕΙ͂ΝΑ ΛΙΠΟΥ͂ΣΑ
ὨΚΕΑΝῚΣ ΦΙΛΎΡΗ ΕἸΣ ΟὔΡΕΑ ΜΑΚΡᾺ ΠΕΛΑΣΓΩ͂Ν
ἘΝΘ᾽ ἽΝΑ ΔῊ ΧΕΊΡΩΝΑ ΠΕΛΏΡΙΟΝ. ἌΛΛΑ ΜῈΝ ἽΠΠῼ
ἌΛΛΑ ΘΕΩ͂Ι ἈΤΆΛΑΝΤΟΝ ἈΜΟΙΒΑΊῌ ΤΈΚΕΝ ΕὐΝΗ͂Ι.
ΚΕΙ͂ΘΕΝ Δ᾽ ΑὖΜΆΚΡΩΝΑΣ ἈΠΕΙΡΕΣΊΗΝ ΤῈ ΒΕΧΕΊΡΩΝ
ΓΑΙ͂ΑΝ. ὙΠΕΡΦΙΆΛΟΥΣ ΤῈ ΠΑΡῈΞ ἘΝΈΟΝΤΟ ΣΆΠΕΙΡΑΣ
ΒΥΖΗΡΆΣ Τ᾽ ἘΠῚ ΤΟΙ͂ΣΙΝ ἘΠΙΠΡῸ ΓᾺΡ ΑἸῈΝ ἜΤΕΜΝΟΝ
ἘΣΣΥΜΈΝΩΣ ΛΙΑΡΟΙ͂Ο ΦΟΡΕΎΜΕΝΟΙ ἘΞ ἈΝΈΜΟΙΟ.
ΚΑῚ ΔῊ ΝΗΣΟΜΈΝΟΙΣΙ ΜΥΧῸΣ ΔΙΕΦΑΊΝΕΤΟ ΠΌΝΤΟΥ·
ΚΑῚ ΔῊ ΚΑΥΚΑΣΊΩΝ ὈΡΈΩΝ ἈΝΈΤΕΛΛΟΝ ἘΡΊΠΝΑΙ

Τόθι γυῖα· ὁ προμηθεὺς ἐδέδετο ἐν τῷ καυκάσῳ καὶ ὁ ἀετὸς τὸ ἧπαρ αὐτοῦ κατήσθιεν. ἀγροίτας δὲ ἐν τρὶς καὶ δεκάτῃ τῶν σκυθικῶν δαπανᾶσθαι φησὶ τὸ ἧπαρ προμηθέως δόξαι ὑπὸ τοῦ ἀετοῦ· διὰ τὸ τὴν κρατίστην τοῦ προμηθέως χώραν τὸν ποταμὸν τὸν καλούμενον ἀετὸν φθείρειν. ἧπαρ δὲ παρὰ πολλοῖς ὥσπερ καὶ οὖθαρ τὴν εὔκαρπον λέγεσθαι γῆν. ἡρακλέους δὲ ἐξοχετεύσαντος διώρυξι τὸν ποταμόν· τότε αὐτὸν δόξαι ὑπ' αὐτοῦ κεχωρίσθαι καὶ

ἨΛΙΒΑΤΟΙ. ΤΌΘΙ ΓΥΙ͂Α ΠΕΡῚ ΣΤΥΦΕΛΟΙ͂ΣΙ ΠΆΓΟΙΣΙΝ
ἸΛΛΌΜΕΝΟΣ ΧΑΛΚΕΊΗΙΣΙΝ ἈΛΥΚΤΟΠΈΔΗΙΣῚ ΠΡΟΜΗΘΕῪΣ
ΑἸΕΤῸΝ ἭΠΑΤΙ ΦΈΡΒΕ ΠΑΛΙΜΠΕΤῈΣ ἈΪΣΣΟΝΤΑ.
ΤῸΝ ΜῈΝ ἘΠ' ἈΚΡΟΤΆΤΗΣ ἼΔΟΝ ἙΣΠΕΡΟΝ ὈΞΕΪ͂ ῬΟΊΖΩΙ

τὸν προμηθέα λελύσθαι τῶν δεσμῶν. Θεόφραστος δὲ τὸν προμηθέα φησὶ σοφὸν γενόμενον. μεταδοῦναι πρῶτον τοῖς ἀνθρώποις φιλοσοφίας· ὅθεν καὶ διαδοθῆναι τὸν μῦθον ὡς ἄρα πυρὸς μεταδοίη. καὶ ἡρόδωρος ξένως περὶ τῶν δεσμῶν τοῦ προμηθέως ταῦτα. εἶναι γὰρ αὐτὸν σκυθῶν βασιλέα φησί. καὶ μὴ δυνάμενον παρέχειν τοῖς ὑπηκόοις τὰ ἐπιτήδεια, διὰ τὸ τὸν καλούμενον ἀετὸν ποταμὸν ἐπικλύζειν τὰ πεδία, δεθῆναι ὑπὸ τῶν σκυθῶν. ἐπιφανέντα δὲ ἡρακλέα, τὸν μὲν ποταμὸν ἀποστρέψαι εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ διὰ τοῦτο μεμυθεῦσθαι ἀνῃρηκέναι τὸν ἀετὸν ἡρακλέα· τὸν δὲ προμηθέα λῦσαι τῶν δεσμῶν. φερεκύδης δὲ ἐν δευτέρῳ, τυφῶνος καὶ ἐχίδνης τῆς φόρκυος φησὶ τὸν ἀετὸν τὸν ἐπιπεμφθέντα προμηθεῖ. καὶ ὅτι δὲ ὁ ἀετὸς ἤσθιεν τῆς ἡμέρας τοῦ ἥπατος. τὸ δὲ λειπόμενον ηὔξετο τῆς νυκτὸς καὶ ἐγίνετο ἴσον. Ἰλλόμενος χαλκείῃσιν. δεθῆναι τὸν προμηθέα φησὶν ἡσίοδος. καὶ τὸν ἀετὸν ἐπιπεμφθῆναι αὐτῷ διὰ τὴν τοῦ πυρὸς κλοπήν. Δοῦρις δέ φησι, διὰ τὸ τῆς ἀθηνᾶς ἐρασθῆναι. ὅθεν τοὺς περὶ τὸ καυκάσιον οἰκοῦντας. μόνῳ διῒ καὶ ἀθηνᾷ μὴ θύειν διὰ τὸ κολάσεως αἰτίους προμηθεῖ γενέσθαι. καθ' ὑπερβολὴν δὲ σέβειν ἡρακλέα, τῆς τοῦ αὐτοῦ τοξείας χάριν. εἰκότως οὖν ὁ ἀπολλώνιος περὶ καύκασον γινόμενος καὶ τούτων ἐμνήσθη. Τὸ μὲν ἐπ' ἀκροτάτης. παρὰ τὴν ἑσπέραν φησὶν εἶδον οἱ ἀριστεῖς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τὸν προμηθέα.

Παραιθύξας δὲ· παραπνεύσας· ὅ ἐστι πνοὴν ποιήσας τῇ βίᾳ τῶν πτερύγων ἐτίναξε τὰ ἱστία. Ἶσα δ' ἐυξέστοις· τὰ ἐν ταῖς πτέρυξι πτερὰ ἴσα εἶχον ἐρετμοῖς, ὅ ἐστι κώπαις· τοῦτο δέ φησι δεικνὺς τὸ μέγεθος τοῦ ὀρνέου. Αἰθερίοιο· ἀντὶ τοῦ ἀεροπόρου· ἐν τῷ δηρὸν οὐ μετέπειτα, ἀναστρεπτέον ἔπειτα δὲ οὐ μεταδηρόν· Ἄργοιο· τοῦ Φρίξου υἱοῦ. Ἀλημοσύνῃ· τῇ ἐμπειρίᾳ τῶν τόπων. Πεπταμένον ἡροδιανὸς παροξύνει. Μελισταγέας· γλυκέας. Ἐνναέταις τε θεοῖς· τοῖς ἐγχωρίοις θεοῖς· τοὺς γὰρ ἐπιδημοῦντας ἔθος ἦν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ θύειν θεοῖς ἐπιχωρίοις καὶ ἥρωσι· τοῦτο φασὶ καὶ ἀλέξανδρον ποιῆσαι τὸν μακεδόνα ἐν ἰλίῳ. Καὶ νηὸς ἐναίσιμα· τὰ καθήκοντα· οἷον ἐπ' ἀγαθοῖς καὶ εὐπροσδέκτοις.

ΝΗῸΣ ὙΠΕΡΠΤΆΜΕΝΟΝ ΝΕΦΈΩΝ ΣΧΕΔῸΝ· ἈΛΛᾺ ΚΑῚ ἜΜΠΗΣ
ΛΑΊΦΕΑ ΠΆΝΤ' ἘΤΊΝΑΞΕ ΠΑΡΑΙΘΎΞΑΣ ΠΤΕΡΎΓΕΣΣΙΝ.
ΟΥ̓ ΓᾺΡ ὍΓ' ΑἸΘΕΡΊΟΙΟ ΦΥῊΝ ἜΧΕΝ ΟἸΩΝΟΊΟ.
ἾΣΑ Δ' ἘΥΞΈΣΤΟΙΣ ὨΚΎΠΤΕΡΑ ΠΆΛΕΝ ἘΡΕΤΜΟΙ͂Σ.
ΔΗΡῸΝ Δ' ΟΥ̓ ΜΕΤΈΠΕΙΤΑ ΠΟΛΎΣΤΟΝΟΝ ἌΙΟΝ ΑΥ̓ΔῊΝ
ἯΠΑΡ ἈΝΕΛΚΟΜΈΝΟΙΟ ΠΡΟΜΗΘΈΟΣ· ἜΚΤΥΠΕ Δ' ΑἸΘῊΡ
ΟἸΜΩΓῇ. ΜΈΣΦ' ΑὖΤΙΣ ἈΠ' ΟὔΡΕΟΣ ἈΪΣΣΟΝΤΑ
ΑἸΕΤῸΝ ὨΜΗΣΤῊΝ ΑΥ̓ΤῊΝ ὉΔῸΝ ΕἸΣΕΝΌΗΣΑΝ.
ἘΝΝΎΧΙΟΙ Δ' ἌΡΓΟΙΟ ἈΛΗΜΟΣΎΝῌΣΙΝ ἽΚΟΝΤΟ
ΦᾶΣΙΝ Τ' ΕΥ̓ΡΥΡΈΟΝΤΑ ΚΑῚ ἜΣΧΑΤΑ ΠΕΊΡΑΤΑ ΠΌΝΤΟΥ.
ΑΥ̓ΤΊΚΑ Δ' ἹΣΤΊΑ ΜῈΝ ΚΑῚ ἘΠΊΚΡΙΟΝ ἜΝΔΟΘΙ ΚΟΊΛΗΣ
ἹΣΤΟΔΌΚΗΣ ΣΤΕΊΛΑΝΤΕΣ ἘΚΌΣΜΕΟΝ· ἘΝ ΔῈ ΚΑῚ ΑΥ̓ΤῸΝ
ἹΣΤῸΝ ἌΦΑΡ ΧΑΛΆΣΑΝΤΟ ΠΑΡΑΚΛΙΔΌΝ. ὮΚΑ Δ' ἘΡΕΤΜΟΙ͂Σ
ΕἸΣΈΛΑΣΑΝ ΠΟΤΑΜΟΙ͂Ο ΜΈΓΑΝ ῬΌΟΝ. ΑΥ̓ΤᾺΡ Ὁ ΠΆΝΤΗ ΟἿΣ
ΚΑΓΧΛΆΖΩΝ ὙΠΌΕΙΚΕΝ. ἜΧΟΝ Δ' ἘΠ' ἈΡΙΣΤΕΡᾺ ΧΕΙΡῶΝ
ΚΑΎΚΑΣΟΝ ΑἸΠΉΕΝΤΑ, ΚΥΤΑΙΪΔΑ ΤΕ ΠΤΌΛΙΝ ΑἼΗΣ.
ἜΝΘΕΝ Δ' Αὖ ΠΕΔΊΟΝ ΤῸ ἈΡΉΙΟΝ ἹΕΡᾺ Τ' ἌΛΣΗ
ΤΟΙ͂Ο ΘΕΟΥ͂. ΤΌΘΙ ΚῶΑΣ ὌΦΙΣ ΕἼΡΥΤΟ ΔΟΚΕΎΩΝ
ΠΕΠΤΑΜΈΝΟΝ ΛΑΣΊΟΙΣΙΝ ἘΠῚ ΔΡΥῸΣ ἈΚΡΕΜΌΝΕΣΣΙΝ.
ΑΥ̓ΤῸΣ Δ' ΑἸΣΟΝΊΔΗΣ ΧΡΥΣΈῼ ΠΟΤΑΜΌΝΔΕ ΚΥΠΈΛΛῼ
ΟἼΝΟΥ ἈΚΡΑΣΊΟΙΟ ΜΕΛΙΣΤΑΓΈΑΣ ΧΈΕ ΛΟΙΒΆΣ.
ΓΑΊῌ Τ' ἘΝΝΑΈΤΑΙΣ ΤΕ ΘΕΟΙ͂Σ. ΨΥΧΑΙ͂Σ ΤΕ ΚΑΜΌΝΤΩΝ
ἩΡΏΩΝ· ΓΟΥΝΟΥ͂ΤΟ Δ' ἈΡΉΜΟΝΑΣ ΕἾΝΑΙ ἈΡΩΓΟΎΣ
ΕΥ̓ΜΕΝΈΩΣ· ΚΑῚ ΝΗῸΣ ἘΝΑΊΣΙΜΑ ΠΕΊΣΜΑΤΑ ΔΈΧΘΑΙ.

Εἰ τοῦν μειλιχίῃ εἴτε πράως προσφερόμενοι τῷ αἰήτῃ ἀποπειρᾶσθαι μὲν αὐτοῦ· εἴτε ἄλλως πως. ἐπήβολος δὲ ἀσφαλής· οὕτω καὶ ἀμερίας ἀπέλω, κὼν ἐν ταῖς γλώσσαις. Παρηγορία ἡ προτροπὴ καὶ ἡ συμβουλή. Ἐπ' εὐναίῃσιν ἐρύσσαι· ἐπὶ τῶν ἀγκυρῶν ἑλκύσαι ταῖς ἀγκύραις ὁρμίσαι. Ὑψόθι νηὶ ἐκέλευσεν· ἐν τῷ βάθει τοῦ ποταμοῦ· μὴ προσορμισθέντες τῇ γῇ· ὅμηρος ὑψοῦ δ' ἐπ' εὐνάων ὁρμίσαμεν. Δάσκιον τὸ δασύσκιον κατὰ συγκοπήν.

ΑΥΤΙΚΑ Δ' ΑΓΚΑΙΟΣ ΤΟΙΟΝ ΜΕΤΑ ΜΥΘΟΝ ΕΕΙΠΕΝ.
ΚΟΛΧΙΔΑ ΜΕΝ ΔΗ ΓΑΙΑΝ ΙΚΑΝΟΜΕΝ· ΗΔΕ ΡΕΕΘΡΑ
ΦΑΣΙΔΟΣ· ΩΡΗ Δ' ΗΜΙΝ ΕΝΙ ΣΦΙΣΗ ΜΗΤΙΑΑΣΘΑΙ
ΕΙΤ' ΟΥΝ ΜΕΙΛΙΧΙΗι ΠΕΙΡΗΣΟΜΕΘ' ΑΙΗΤΑΟ
ΕΙΤΕ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙΗ ΤΙΣ ΕΠΗΒΟΛΟΣ ΕΣΣΕΤΑΙ ΟΡΜΗ.
ΩΣ ΕΦΑΤ' ΑΡΓΟΥ Δ' ΑΥΤΕ ΠΑΡΗΓΟΡΙΗιΣΙΝ ΙΗΣΩΝ
ΥΨΟΘΙ ΝΗ' ΕΚΕΛΕΥΣΕΝ ΕΠ' ΕΥΝΑΙΗιΣΙΝ ΕΡΥΣΑΙ.
ΔΑΣΚΙΟΝ ΕΙΣΕΛΑΣΑΝΤΕΣ ΕΛΟΣ ΤΟ Δ' ΕΠΙΣΧΕΔΟΝ ΗΕΝ
ΝΙΣΣΟΜΕΝΩΝ ΕΝΘΟΙΓΕ ΔΙΑ ΚΝΕΦΑΣ ΗΥΛΙΖΟΝΤΟ.
ΗΩΣ Δ' ΟΥ ΜΕΤΑ ΔΗΡΟΝ ΕΕΛΔΟΜΕΝΟΙΣΙ ΦΑΑΝΘΗ.

Ἀπολλωνίου Ῥοδίου Ἀργοναυτικῶν Δεύτερον.

Εἰ δ' ἄγε νῦν ἐρατώ. Τοῦ τρίτου λόγου τῶμ ἀργοναυτικῶν τὰ κεφάλαια ἐστὶ τάδε. Ἥρα καὶ ἀθηνᾶ βουλευσάμεναι πείθουσι τὴν ἀφροδίτην τῇ μηδείᾳ ἐπιπέμψαι τὸν ἔρωτα. Ἰάσων δὲ μετὰ τῶν φρίξου υἱῶν παραγενόμενος πρὸς τὸν αἰήτην, ἀξιοῖ λαβεῖν τὸ δέρος. ἀγανακτήσας δὲ ὁ αἰήτης ἄθλους αὐτῷ προστάττει μεγάλους· ὥστε τοὺς πυρίπνους ταύρους ζεῦξαι· καὶ σπεῖραι τοὺς τοῦ δράκοντος ὀδόντας· ὑφ' ὧν ἀναδίδοντο γίγαντες· οὐ μόνον δὲ σπεῖραι, ἀλλὰ καὶ τὸμ γιγάντων στάχυμ θερίσαι. μήδεια δὲ διὰ τὸν ἐπὶ τὸν ἰάσονα ἔρωτα ὑπάγεται ὑπὸ τῆς χαλκιόπης τοῖς υἱοῖς αὐτῆς βοηθῆσαι καὶ δὴ συνθεμένη καὶ

συντυχοῦσα τῷ Ἰάσονι κατὰ τὸ τῆς Ἑκάτης ἱερὸν δίδωσί τε τὰ φάρμακα καὶ ὑποτίθεται ὃν τρόπον δεῖ πρὸς τὸ γέρας τὸν γίγαντα ἁρμόσασθαι. τοῖς δὲ φαρμάκοις χρησάμενος ὁ Ἰάσων ἤνυσε παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα τοῦ Αἰήτου τοὺς προβληθέντας ἄθλους. Εἰ δ' ἄγε νῦν Ἐρατώ. τὴν Ἐρατὼ φασὶν ὀρχήσεις εὑρηκέναι. εὐλόγως δὲ ὁ Ἀπολλώνιος μεμνῆσθαι τῆς Ἐρατοῦς φησι τῶν τῆς Ἀφροδίτης ὀργίων. λέγω δὴ τῶν γαμικῶν. γάμοις δὲ ἄρα καὶ ὄρχησις ἕπεται. ἐν δὲ τοῖς εἰς Μουσαῖον ἀναφερομένοις, δύο ἱστοροῦνται γενέσεις Μουσῶν. πρεσβυτέρων μὲν κατὰ τὸν Κρόνον γεγενημένων. νεωτέρων δὲ, τῶν ἐκ Διὸς καὶ Μνημοσύνης. Εἰ δ' ἄγε νῦν. λέγεται τῶν Μουσῶν, Κλειὼ μὲν εὑρηκέναι τὴν ἱστορίαν. Θάλειαν δὲ, γεωργίαν καὶ τὴν περὶ τὰ φυτὰ πραγματείαν. Εὐτέρπην δὲ μαθήματα. Τερψιχόρην παιδείαν. Ἐρατὼ ὄρχησιν. Πολύμνιαν λύραν. Μελπομένην ᾠδήν. Οὐρανίαν ἀστρολογίαν. Καλλιόπην ποίησιν. ἀπορεῖται δὲ πρῶτον μὲν διατί οὐκ ἀρχόμενος τῆς ποιήσεως ἐπεκαλέσατο τὰς Μούσας. νῦν δ' αὐτὸ ποιεῖ. β. διατί τὴν Ἐρατὼ καὶ οὐ τὰς ἄλλας ἐπικαλεῖται. ῥητέον οὖν πρὸς μὲν τὸ πρῶτον ὅτι ἀρχόμενος μὲν, εἰκότως Ἀπόλλωνα τὸν τῶν Μουσῶν ἀρχηγέτην ἐπεκαλέσατο. ἐνταῦθα δὲ ἐπειδήπερ περὶ γάμων καὶ θαλιῶν διαλέγεσθαι μέλλει. θαλιῶν δὲ προστάτιδες αἱ Μοῦσαι, διὰ τοῦτο νῦν τὰς Μούσας ἐπικαλεῖται. ὅτι δὲ θαλιῶν εἰσὶ προστάτιδες αἱ Μοῦσαι ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς δεδήλωται. Οὐδέ τι λήγονται Μουσάων βροτοὶ, αἷς γ' ἐάσι κοίρανοι. αἷσι μέμηλε χορὸς θαλίαι τε ἐραταὶ. πρὸς δὲ τὸ β. ὅτι ἐπειδὴ ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς εὑρέτις ὀρχήσεως ἡ Ἐρατὼ παραδίδοται. μέλλει δὲ ὁ Ἀπολλώνιος τὸν τῆς Μηδείας καὶ Ἰάσονος γάμον διηγεῖσθαι, διὰ τοῦτο τὴν εὑρέτιν τῆς ἐπιβαλλούσης τοῖς γάμοις ὀρχήσεως ἐπικαλεῖται Μοῦσαν. διὸ καὶ μετ' ὀλίγα ἐπήνεγκε μεμοιρᾶσθαι τῶν τῆς Ἀφροδίτης ὀργίων. τῷ γὰρ γάμῳ καὶ ὄρχησις ἕπεται. Ῥιανὸς δέ φησι μηδὲν διαφέρειν

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΡΟΔΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ ΤΡΙΤΟΝ.

ΕΙ Δ᾽ ΑΓΕ ΝΥΝ ΕΡΑΤΩ ΠΑΡ᾽ Α
ΘΙΣΤΑΣΟ· ΚΑΙ ΜΟΙ ΕΝΙΣΠΕ

ἢ πάσας ἐπικαλεῖται τὰς μούσας λέγων οὕτως· πᾶσαι δ' εἰσαΐουσι μιᾶς ὅτε τοὔνομα λέξεις. ἴσως δὲ καὶ ἐπειδὴ περὶ ἔρωτος μὲν διαλέγεται· ἡ ἐρατὼ δὲ παρὰ τὸ ἐρᾶν παράγεται διὰ ταύτης μνημονεύει τὸ κοινὸν εὐεργέτημα αὐτῇ ἀνατιθεὶς διὰ τὸ ὄνομα. Ἐρατώ· ἀντὶ τοῦ ἐρατοῖ ἀττικῶς. τὸ ἑξῆς παρίστασο καὶ εἰπέ. ἀνωΐστως· ἀνυπονοήτως. Μαθηλιάδα· ἀντὶ τοῦ ἐς ἠλιάδα. Ἀποτρωπᾶσθαι· ἀποτρέπεσθαι. ὁ δὲ νοῦς ὁμῶς οὐδὲ μὰν πεῖραν παριέμαι δεῖ. Τηνδ' αὖ παρᾶσσον· παραχρῆμα. εὐθέως. ἢ λείπει τὸ καθημένη. Ἀπηλεγέως· σημαίνει μὲν καὶ τὸ ἀληθῶς καὶ ἁπλῶς· ἔτι δὲ καὶ τὸ σαφῶς· νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ ἀποτόμως. ἐπιφέρει γάρ. ἀλλά τοι οὔπω φράσασθαι νοέω. Ἄνδιχα πορφύρουσαι· διακεκριμένως μεριμνῶσαι. Μετὰ κύπριν· πρὸς τὴν κύπριν. Ἐπιπλόμεναι· παραγενόμεναι καὶ ἐπελθοῦσαι.

ἜΝΘΕΝ ὍΠΩΣ ἘΣ ἸΩΛΚῸΝ ἈΝΗΓΑΓΕ ΚΩ͂ΑΣ ἸΗΣΩΝ
ΜΗΔΕΙΗΣ ὙΠ' ἜΡΩΤΙ· ΣΥ ΓᾺΡ ΚΑῚ ΚΥΠΡΙΔΟΣ ΑἾΣΑΝ
ἜΜΜΟΡΕΣ. ἈΔΜΗΤΑΣ ΔῈ ΤΕΟΙ͂Σ ΜΕΛΕΔΗΜΑΣΙ ΘΕΛΓΕΙΣ
ΠΑΡΘΕΝΙΚᾺΣ. ΤΩ͂Ι ΚΑΙ ΤΟΙ ἘΠΗΡΑΤΟΝ ΟὔΝΟΜ' ἈΝΗ͂ΠΤΑΙ.
ὨΣ ΟἹ ΜῈΝ ΠΥΚΙΝΟΙ͂ΣΙΝ ἈΝΩΪΣΤΩΣ ΔΟΝΑΚΕΣΣΙ
ΜΙΜΝΟΝ ἈΡΙΣΤΗ͂ΕΣ ΛΕΛΟΧΗΜΕΝΟΙ. ΑἹ Δ' ἘΝΟΗΣΑΝ
ἭΡΗ ἈΘΗΝΑΙΗ ΤΕ. ΔΙΟΣ Δ' ΑὐΤΟΙ͂Ο ΚΑῚ ἌΛΛΩΝ
ἈΘΑΝΑΤΩΝ ἈΠῸ ΝΟΣΦΙ ΘΕΩ͂Ν. ΘΑΛΑΜΟΝ ΔΕ ΚΙΟΥΣΑΙ
ΒΟΥΛΕΥΟΝ. ΠΕΙΡΑΖΕ Δ' ἈΘΗΝΑΙΗΝ ΠΑΡΟΣ ἭΡΗ·
ΑὐΤῊ ΝΥ͂Ν ΠΡΟΤΕΡΗ ΘΥΓΑΤΕΡ ΔΙΟῸΣ ἌΡΧΕΟ ΒΟΥΛΗ͂Σ·
ΤΙ ΧΡΕΟΣ; ἨῈ ΔΟΛΟΝ ΤΙΝΑ ΜΗΣΕΑΙ. ὯΙ ΚΕΝ ἙΛΟΝΤΕΣ
ΧΡΥΣΕΟΝ ΑἸΗΤΑΟ ΜΕΘ' ἙΛΛΑΔΑ ΚΩ͂ΑΣ ἌΓΟΙΝΤΟ.
Ἢ ΚΑῚ ΤΟΝ Γ' ἘΠΕΕΣΣΙ ΠΑΡΑΙΦΑΜΕΝΟΙ ΠΕΡΙΘΟΙΕΝ
ΜΕΙΛΙΧΙΟΙΣ. Ἦ ΜῈΝ ΓᾺΡ ὙΠΕΡΦΙΑΛΟΣ ΠΕΛΕΙ ΑἸΝΩ͂Σ.
ἜΜΠΗΣ Δ' ΟὔΤΙΝΑ ΠΕΙΡΑΝ ἈΠΟΤΡΟΠΑ͂ΣΘΑΙ ἘΟΙΚΕΝ.
ὨΣ ΦΑΤΟ. ΤῊΝ ΔΕ ΠΑΡΑ͂ΣΣΟΝ ἈΘΗΝΑΙΗ ΠΡΟΣΕΕΙΠΕ.
ΚΑῚ Δ' ΑὐΤῊΝ ἘΜῈ ΤΟΙ͂Α ΜΕΤᾺ ΦΡΕΣῚΝ ὉΡΜΑΙΝΟΥΣΑΝ
ἭΡΗ ἈΠΗΛΕΓΕΩΣ ἘΞΕΙΡΕΑΙ. ἈΛΛΑ ΤΟΙ ΟὔΠΩ
ΦΡΑΣΣΑΣΘΑΙ ΝΟΕΩ ΤΟΥ͂ΤΟΝ ΔΟΛΟΝ ὍΣΤΙΣ ὈΝΗΣΕΙ
ΘΥΜῸΝ ἈΡΙΣΤΗΩΝ. ΠΟΛΕΑΣ Δ' ἘΠΕΔΟΙΑΣΑ ΒΟΥΛᾺΣ.
Ἡ ΚΑῚ ἘΠ' ΟὔΔΕΟΣ ΑἹ ΓΕ ΠΟΔΩ͂Ν ΠΑΡΟΣ ὌΜΜΑΤ' ἜΠΗΞΑΝ.
ἌΝΔΙΧΑ ΠΟΡΦΥΡΟΥΣΑΙ ἘΝῚ ΣΦΙΣΙΝ. ΑὐΤΙΚΑ Δ' ἭΡΗ
ΤΟΙ͂ΟΝ ΜΗΤΙΟΩΣΑ ΠΑΡΟΙΤΕΡΗ ἜΚΦΑΤΟ ΜΥ͂ΘΟΝ.

Παιδὶ ἑῷ· ἀπολλώνιος μὲν ἀφροδίτης τὸν ἔρωτα γενεαλογεῖ· Σαπφὼ δὲ γῆς καὶ οὐρανοῦ· Σιμωνίδης δὲ ἀφροδίτης καὶ ἄρεος· Σχέτλιε παῖ δολομήδεος ἀφροδίτας, τὸν ἄρει δολομηχάνῳ τέκεν. ἴβυκος. καὶ ἡσίοδος ἐκ χάους λέγει τὸν ἔρωτα. ἐν δὲ τοῖς ὀρφέα κρόνου γενεαλογεῖται· Αὐτὰρ ἔρωτα κρόνος καὶ πνεύματα πάντ' ἐτέκνωσε.

ΔΕΥ͂Ρ' ἼΟΜΕΝ ΜΕΤᾺ ΚΎΠΡΙΝ· ἘΠΙΠΛΌΜΕΝΑΙ ΔΈ ΜΙΝ ἌΜΦΩ
ΠΑΙΔῚ ἙΩ͂Ι ΕἸΠΕΙ͂Ν ὈΤΡΎΝΟΜΕΝ ΑἼ ΚΕ ΠΊΘΗΤΑΙ
ΚΟΎΡΗΝ ΑἸΉΤΑΟ ΠΟΛΥΦΆΡΜΑΚΟΝ ΟἿΣΙ ΒΈΛΕΣΣΙ
ΘΈΛΞΑΙ ὈΙΣΤΕΎΣΑΣ ἘΠ' ἸΉΣΟΝΙ. ΤῸΝ Δ' ἊΝ ὈΊΩ
ΚΕΊΝΗΣ ΑἸΝΕΣΊΗΙΣΙΝ ἘΣ ἙΛΛΆΔΑ ΚΩ͂ΑΣ ἈΝΆΞΕΙΝ.
ὩΣ ἊΡ' ἜΦΗ. ΠΥΚΙΝῊ ΔῈ ΣΥΝΕΎΑΔΕ ΜΗ͂ΤΙΣ ἈΘΉΝΗΙ·
ΚΑΊ ΜΙΝ ἜΠΕΙΤ' ἘΞΑΥ͂ΤΙΣ ἈΜΕΊΒΕΤΟ ΜΕΙΛΙΧΊΟΙΣΙΝ·
ἭΡΗ, ΝΗΊΔΑ ΜΈΝ ΜΕ ΠΑΤῊΡ ἜΤΕΚΕ ΒΟΥΛΆΩΝ·
ΟὐΔΈ ΤΙΝΑ ΧΡΕΙΩ͂ ΘΕΛΚΤΉΡΙΟΝ ΟἾΔΑ ΠΌΘΟΙΟ.
ΕἸ ΔΈ ΣΟΙ ΑὐΤΗ͂Ι ΜΥ͂ΘΟΣ ἘΦΑΝΔΆΝΕΙ, Ἦ Τ' ἊΝ ἜΓΩΓΕ
ἙΣΠΟΊΜΗΝ· ΣῪ ΔΈ ΚΕΝ ΦΑΊΗΣ ἜΠΟΣ ἈΝΤΙΌΩΣΑ.
Ἦ, ΚΑῚ ἈΝΑΪ́ΞΑΣΑΙ ἘΠῚ ΜΈΓΑ ΔΩ͂ΜΑ ΝΈΟΝΤΟ
ΚΎΠΡΙΔΟΣ, ὋΡΡΆ ΤΈ ΟἹ ΔΕΙ͂ΜΕΝ ΠΌΣΙΣ ἈΜΦΙΓΥΉΕΙΣ,
ὉΠΠΌΤΕ ΜΙΝ ΤᾺ ΠΡΩ͂ΤΑ ΠΑΡΑῚ ΔΙῸΣ ἮΓΕΝ ἌΚΟΙΤΙΝ.
ἝΡΚΕΑ Δ' ΕἸΣΕΛΘΟΥ͂ΣΑΙ ὙΠ' ΑἸΘΟΎΣΗΙ ΘΑΛΆΜΟΙΟ
ἜΣΤΑΝ, ἽΝ' ἘΝΤΎΝΕΣΚΕ ΘΕᾺ ΛΈΧΟΣ ἩΦΑΊΣΤΟΙΟ.
ἈΛΛ' Ὁ ΜῈΝ ἘΣ ΧΑΛΚΕΩ͂ΝΑ ΚΑῚ ἌΚΜΟΝΑΣ ἮΡΙ ΒΕΒΉΚΕΙ·

Θέλξαι ὀϊστεύσας· νῦν ἀντὶ τοῦ ἀπατῆσαι τὸ μὴ κρατῆσαι ἑαυτῆς διὰ τὸν ἔρωτα. Πυκινὴ δέ· ἀντὶ τοῦ ἀρίστου καλῶς. ἀντὶ τοῦ πυκνὴ καὶ συνετὴ ἤρεσεν αὐτῇ εἶναι ἡ βουλή. Ὄρρα τέ οἱ δεῖμεν. ὄρρα τέ οἱ ἀρίσταρχος δι' ἑνὸς ρ. τὰ τοιαῦτα γράφουσιν. ἡρακλέων δὲ ἐν δυσίν. ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ· τὸ ῥα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβών. Αἴθουσαν. τὴν παστάδα· Ἀλλ' ὁ μὲν ἐς χαλκεῶνα· τὴν ἐν αἰόλου νήσων ἱερὰν καλουμένην, ἐν ᾗ φασὶ τὸν ἥφαιστον χαλκεύειν. πλωτὴν δὲ αὐτὴν εἴρηκεν, ἀκολουθήσας τοῖς περὶ ἰταλίαν καὶ σικελίαν μυθολογοῦσι τὴν ὀδυσσέως πλάνην. ἢ ὅτι τὸ παλαιὸν αἱ νῆσοι πᾶσαι ἐπλανῶντο καὶ βάσεις οὐκ εἶχον. Καλλίας δὲ οὐ τὴν ἱερὰν φησὶν ἀνακεῖσθαι ἡφαίστῳ, ἀλλὰ τὴν λιπάραν. νήσῳ ἐνὶ λιπάρῃ. εἰσὶ δὲ αἱ τοῦ αἰόλου νῆσοι ἑπτὰ αὗται.

Στρογγύλη. Εὐώνυμος. Ἱέρα. Λιπάρα. Διδύμη. Ἐρικώδης. Φοινικώδης. περὶ Σικελίαν. Ἄλλο μὲν τῶν αἰόλου νήσων ἐστὶν ἡ ἱερὰ καλουμένη. ἐν ᾗ φασὶ τὸν ἥφαιστον χαλκεύειν. ἱστορεῖ δὲ καλλίας ἐν δεκάτῳ τῶν περὶ ἀγαθοκλέα λέγων εἶναι καὶ ὄροφον ὑψηλόν. ἐφ' οὗ κρατῆρές εἰσι δύο. ὧν ὁ ἕτερός ἐστι τὸ περίμετρον σταδιαῖος ἐξ οὗ πολὺ φέρεται φέγγος. ὥστε ἐπὶ πολὺν τόπον διήκειν τὸν φωτισμόν. ἔπειτα ἐκ τοῦ χάσματος ἀναφέρονται διάπυροι λίθοι ἀπλετομεγέθεις καὶ τηλικοῦτος βρόμος γίνεται. καθ' ὃν καιρὸν συμβαίνει ἐργάζεσθαι τὸν ἥφαιστον. ὥστε ἐπὶ πεντακόσια στάδια ἀκούεσθαι τὸν ἦχον. οἱ δὲ ἐκ τοῦ ἐκφυσήματος ἀναρριπτούμενοι μύδροι διὰ τὴν ἐκπύρωσιν παντελῶς ἰώδεις εἰσὶ καὶ διακεκαυμένοι τὴν ὄψιν καὶ τὴν δύναμιν καθ' ἣν λίθον ἔχουσιν. νυκτὸς μὲν οὖν πάντα τὰ περὶ τὴν ἐργασίαν τοῦ θεοῦ γινόμενα καλῶς δηλοῦται. μεθ' ἡμέραν δὲ ἐκ τῆς κορυφῆς ὅθεν ἡ φλὸξ ἀνίησιν. ὥσπερ νέφος ὑπερκείμενον ὁρᾶται.

νήσοιο πλαγκτῆς εὐρὺν μυχόν. ᾧ ἔνι πάντα
δαίδαλα χάλκευεν ῥιπῇ πυρός. ἡ δ' ἄρα μούνη
ἧστο δόμῳ. δινωτὸν ἀνὰ θρόνον ἄντα θυράων.
λευκοῖσι δ' ἑκάτερθε κόμας ἐπιειμένη ὤμοις
κόσμει χρυσείῃ διὰ κερκίδι. μέλλε δὲ μακροὺς
πλέξασθαι πλοκάμους. τὰς δὲ προπάροιθεν ἰδοῦσα
ἔσχεθεν. εἴσω τέ σφ' ἐκάλει καὶ ἀπὸ θρόνου ὦρτο.
εἷσε τ' ἐνὶ κλεισμοῖσιν. ἀτὰρ μετέπειτα καὶ αὐτὴ
ἵζανεν. ἀψήκτους δὲ χεροῖν ἀνεδήσατο χαίτας.
τοῖα δὲ μειδιόωσα προσέννεπεν αἱμιλίοισιν.
Ἠθεῖαι. τίς δεῦρο νόος χρειώ τε κομίζει
δηναιὰς αὔτως τό δ' ἱκάνετον. οὔτι πάρος γε

διὰ δὲ τοῦ λέγειν δαίδαλα χάλκευεν ῥιπῇ πυρὸς ἐμφαίνει περὶ τῆς λεγομένης ὑπὸ τοῦ καλλίου ἀναφυσήσεως τοῦ πυρὸς ἐκ τοῦ χάσματος. ἦρι ἕωθεν. Ἔσχεν. ἐπαύσατο κτενίζεσθαι. ἀψήκτους. ἀκτενίστους. Ἠθεῖαι. προσφώνησις παρ' ὁμήρῳ νεωτέρων πρὸς πρεσβυτέρους. ἀπολλώνιος δὲ συλληπτικῇ τῇ φράσει κέχρηται. τὸ γὰρ τῇ ἥρᾳ πρόσον καὶ κατὰ τῆς ἀθηνᾶς ἔταξεν. ταῦτα δὲ ἁρμόσει λέγεσθαι κατὰ τὴν ὁμήρου ποίησιν. κατὰ δὲ τοὺς νεωτέρους οὐ μόνον ἀθηνᾶς καὶ ἥρας. ἀλλὰ καὶ διός ἐστι πρεσβυτέρα ἡ ἀφροδίτη. ἡσίοδος γὰρ αὐτὴν ἐκ τῶν αἰδοίων τοῦ οὐρανοῦ φησὶ γενέσθαι. Δηναιὰς δὲ πολλοῦ χρόνου ὀφθείσας.

Οὔτι πάρος γε· παραγράφει τὸ ὁμηρικόν· πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις. Κερτομέεις· εἰρωνεύῃ. Συνορίνεται· ταράσσεται· θορυβεῖται. Λυσόμενος χαλκέων· τὸν Ἰξίονα παρειληφώς. ὅτι δοκεῖ ἐπικεχειρηκέναι τῇ Ἥρᾳ. Φλεγύου δὲ υἱὸς Ἰξίων· ὡς καὶ Εὐριπίδης· Φλεγύου γε δέσποτ' Ἰξίων· Φερεκύδης δὲ Αἴτωνος φησί. δὲ ὡς γαμήσας Δίαν τὴν Ἠιονέως θυγατέρα, πολλὰ ὑπόσχετο δώσειν δῶρα. ἐλθόντος δὲ ἐπὶ ταῦτα τοῦ Ἠιονέως βέρεθρον ποιήσας καὶ πυρακτώσας, σκεπάζει αὐτὸ λεπτοῖς ξύλοις καὶ κόνει λεπτῇ. ἐμπεσὼν δὲ ὁ Ἠιονεύς, ἀπόλλυται. λύσσα δὲ τῷ Ἰξίονι ἐνέπεσε διὰ τοῦτο καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ἤθελεν ἁγνίσαι οὔτε θεῶν οὔτε ἀνθρώπων· πρῶτος γὰρ ἐμφύλιον ἄνδρα ἀπέκτεινεν. ἐλεήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ζεύς, ἁγνίζει. καὶ ἁγνισθεὶς ἠράσθη τῆς Ἥρας. ὁ δὲ Ζεὺς νεφέλην ὁμοιώσας Ἥρᾳ, παρακοιμίζει αὐτῷ καὶ ὕστερον ποιήσας τετράκνημον τροχὸν καὶ δεσμεύσας αὐτὸν τιμωρεῖται. Εὐνομία· δικαιοσύνη· καὶ ἡ καλοπραγία. Νιφετῷ παλύνετο· τῇ χιόνι ἐσκέπαστο.

ΛΙΗΝ ΦΟΙΤΙΖΟΥΣΑΙ. ΕΠΕΙ ΠΕΡΙΕΣΤΕ ΘΕΑΩΝ.
ΤΗΝ Δ' ΗΡΗ ΤΟΙΟΙΣΙΝ ΑΜΕΙΒΟΜΕΝΗ ΠΡΟΣΕΕΙΠΕΝ·
ΚΕΡΤΟΜΕΕΙΣ· ΝΩΙΝ ΔΕ ΚΕΑΡ ΣΥΝΟΡΙΝΕΤΑΙ ΑΤΗι·
ΗΔΗ ΓΑΡ ΠΟΤΑΜΩι ΕΝΙ, ΦΑΣΙΔΙ ΝΗΑ ΚΑΤΙΣΧΕΙ
ΑΙΣΟΝΙΔΗΣ. ΗΔ' ΑΛΛΟΙ ΟΣΟΙ ΜΕΤΑ ΚΩΑΣ ΕΡΟΝΤΑΙ.
ΤΩΝ ΗΤΟΙ ΠΑΝΤΩΝ ΜΕΝ ΕΠΕΙ ΠΕΛΑΣ ΕΡΓΟΝ ΟΡΩΡΕΝ,
ΔΕΙΔΙΜΕΝ ΕΚ ΠΑΓΛΩΣ ΠΕΡΙ Δ' ΑΙΣΟΝΙΔΑΟ ΜΑΛΙΣΤΑ·
ΤΟΝ ΜΕΝ ΕΓΩΝ ΕΙ ΚΑΙ ΓΕΡ ΕΣ ΑΙΔΑ ΝΑΥΤΙΛΛΗΤΑΙ
ΛΥΣΟΜΕΝΟΣ ΧΑΛΚΕΩΝ ΙΞΙΟΝΑ ΝΕΙΟΘΙ ΔΕΣΜΩΝ
ΡΥΣΟΜΑΙ. ΟΣΣΟΝ ΕΜΟΙΣΙΝ ΕΝΙ ΣΘΕΝΟΣ ΕΠΛΕΤΟ ΓΥΙΟΙΣ
ΟΦΡΑ ΜΗ ΕΓΓΕΛΑΣΗι ΠΕΛΙΗΣ ΚΑΚΟΝ ΟΙΤΟΝ ΑΛΥΞΑΣ·
ΟΣ Μ' ΥΠΕΡΗΝΟΡΕΗι, ΘΥΕΩΝ ΑΓΕΡΑΣΤΟΝ ΕΘΗΚΕΝ.
ΚΑΙ Δ' ΑΛΛΩΣ ΕΤΙ ΚΑΙ ΠΡΙΝ ΕΜΟΙ ΜΕΓΑ ΦΙΛΑΤΙΗΣΩΝ.
ΕΞΟΤ' ΕΠΙ ΠΡΟΧΟΗιΣΙΝ ΑΛΙΣ ΠΛΗΘΟΝΤΟΣ ΑΝΑΥΡΟΥ.
ΑΝΔΡΩΝ ΕΥΝΟΜΙΗΣ ΠΕΙΡΩΜΕΝΗι ΑΝΤΕΒΟΛΗΣΕΝ
ΘΗΡΗΣ ΕΞΑΝΙΩΝ. ΝΙΦΕΤΩι Δ' ΕΠΑΛΥΝΕΤΟ ΓΑΝΤΑ
ΟΥΡΕΑ ΚΑΙ ΣΚΟΠΙΑΙ ΠΕΡΙΜΗΚΕΕΣ. ΟΙ ΔΕ ΚΑΤ' ΑΥΤΩΝ
ΧΕΙΜΑΡΡΟΙ ΚΑΝΑΧΗΔΑ ΚΥΛΙΝΔΟΜΕΝΟΙ ΦΟΡΕΟΝΤΟ

Ὀλοφύρατο· ὅτι τὸ ὀλοφύρασθαι λέγεται ἐπὶ τοῦ ἠλέησεν. ὀλοφυρόμενος· συμπαθῶν πάσχων. Διὲκ προαλές· κατωφορον. κατωφερές. ἢ ἐπὶ τῶν ἀλαπροίων. ῥοῶδες. Νεοστασίη· ἀντὶ τοῦ ἐνεοστασία ἐγένετο νέων μύθων. ἢ

γρηὶ δέ μ' εἰσαμένην ὀλοφύρατο. καί μ' ἀναείρας
αὐτὸς ἑοῖς ὤμοισι διὲκ προαλὲς φέρεν ὕδωρ.
τῶι νῦ μοι ἄλληκτον περιτίεται. οὐδέ κε λώβην
τίσειε Πελίης. εἰ μὴ σύ γε νόστον ὀπάσσηις.
Ὣς ηὔδα. Κύπριν δὲ νεοστασίη λάβε μύθων.
ἅζετο δ' ἀντομένην Ἥρην ἕθεν εἰσορόωσα·
καί μιν ἔπειτ' ἀγανοῖσι προσέννεπεν ἥγ' ἐπέεσσι.
Πότνα θεά. μή τοί τι κακώτερον ἄλλο πέλοιτο
Κύπριδος. εἰ δὴ σεῖο λιλαιομένης ἀθερίζω
ἢ ἔπος. ἠέ τι ἔργον. ὅ κεν χέρες αἵ γε κάμοιεν
ἠπεδαναί. καὶ μή τις ἀμοιβαίη χάρις ἔστω.
Ὣς ἔφαθ'. Ἥρη δ' αὖτις ἐπιφραδέως ἀγόρευσεν.
οὔτι βίης χατέουσαι ἱκάνομεν. οὐδέ τι χειρῶν.
ἀλλ' αὔτως ἀκέουσα τεῶι ἐπικέκλεο παιδὶ
παρθένον Αἰήτεω θέλξαι πόθωι Αἰσονίδαο·
εἰ γάρ οἱ κείνη συμφράσσεται εὐμενέουσα,
ῥηιδίως μιν ἑλόντα δέρος χρύσειον ὀίω
νοστήσειν ἐς Ἰωλκόν, ἐπεὶ δολόεσσα τέτυκται.
Ὣς ἄρ' ἔφη. Κύπρις δὲ μετ' ἀμφοτέρηισιν ἔειπεν.
Ἥρη Ἀθηναίη τε. πίθοιτό κεν ὔμμι μάλιστα
ἢ ἐμοί. ὑμείων γὰρ ἀναιδήτωι περ ἐόντι,
τυτθή γ' αἰδὼς ἔσσετ' ἐν ὄμμασιν. αὐτὰρ ἐμεῖο
οὐκ ὄθεται. μάλα δ' αἰὲν ἐριδμαίνων ἀθερίζει·
καὶ δή οἱ μενέηνα περισχομένη κακότητι
αὐτοῖσιν τόξοισι δυσηχέας ἆξαι ὀιστοὺς

μύθων ἐπίστασις εἶλεν αὐτήν. ἢ νωθρὰ πρὸς πεπτωκότος λόγου σύννοια. ὁ δὲ νοῦς ἐστί· ἅζετο δὲ τιμωμένην ὑπὸ τῆς ἥρας ἑαυτὴν βλέπουσα. Κύπριν· λείπει τὸ ἀκούσασαν. Ἀντομένην· ἱκετεύουσαν. λιτομένην. Παρθένον Αἰήτεω· ἀντὶ τοῦ θυγατέρα ἁπλῶς. δύναται δὲ καὶ οὕτως ἀκούεσθαι· τὴν Αἰήτου θυγατέρων τὴν οὖσαν παρθένον. Δολόεσσα· ἀντὶ τοῦ φρονίμη. ἔστι γὰρ ἀρετὴ ὁ δόλος καὶ ἐπὶ τῆς φρονήσεως. Μενέηνα· ὀργίσθην. ὑπεράλγησα.

Χαλεφθεὶς· ὁ νοῦς· χαλεπῶς γάρ μοι χαλεπαίνων ἠπείλησεν ἐμοί· εἰ μὴ ἀποσχοίμην τὰς χεῖρας ἕως ἔτι τοῦ θυμοῦ κρατεῖ ὡς μεμφοίμην ἐμαυτῇ.

ἈΜΦΑΔΊΗΝ. ΤΟῖΟΝ ΓᾺΡ ἘΠΗΠΕΊΛΗΣΕ ΧΑΛΕΦΘΕῚΣ·
ΕἸ ΜῊ ΤΗΛΌΘΙ ΧΕῖΡΑΣ ἝΩΣ ἜΤΙ ΘΥΜῸΝ ἘΡΎΚΕΙ
ἝΞΩ ἘΜᾺΣ. ΜΕΤΈΠΕΙΤΆ Γ᾽ ἈΤΕΜΒΟΊΜΗΝ ἙΟῖ ΑὐΤῆι·
ὩΣ ΦΆΤΟ. ΜΕΊΔΗΣΑΝ ΔῈ ΘΕΑῚ ΚΑῚ ἘΣΈΔΡΑΚΟΝ ἌΝΤΗΝ
ἈΛΛΉΛΑΙΣ. Ἡ Δ᾽ ΑὖΤΙΣ ἈΚΗΧΕΜΈΝΗ ΠΡΟΣΈΕΙΠΕΝ
ἌΛΛΟΙΣ ἌΛΓΕΑ ΤἈΜᾺ ΓΈΛΩΣ ΠΈΛΕΙ. ΟὐΔΈ ΤΙ ΜΕ ΧΡῊ
ΜΥΘΕῖΣΘΑΙ ΠΆΝΤΕΣΣΙΝ· ἍΛΙΣ ΕἸΔΥῖΑ ΚΑῚ ΑὐΤῊ
ΝῦΝ Δ᾽ ἘΠΕῚ ὝΜΜΙ ΦΊΛΟΝ ΤΌΔΕ ΔῊ ΠΈΛΕΙ ἈΜΦΟΤΈΡῌΣΙ
ΠΕΙΡΉΣΩ. ΚΑΊ ΜΙΝ ΜΕΙΛΊΞΟΜΑΙ. ΟὐΔ᾽ ἈΠΙΘΉΣΕΙ.
ὩΣ ΦΆΤΟ· ΤῊΝ Δ᾽ ἭΡΗ ῬΑΔΙΝῆΣ ἘΠΕΜΆΣΣΑΤΟ ΧΕΙΡΌΣ·
ἮΚΑ ΔῈ ΜΕΙΔΙΌΩΣΑ ΠΑΡΑΒΛΉΔΗΝ ΠΡΟΣΈΕΙΠΕΝ.
ΟὝΤΩ ΝῦΝ ΚΥΘΈΡΕΙΑ ΤΌΔΕ ΧΡΈΟΣ ὩΣ ἈΓΟΡΕΎΕΙΣ
ἝΡΞΟΝ ἌΦΑΡ· ΚΑῚ ΜΉΤΙ ΧΑΛΈΠΤΕΟ· ΜῊ Δ᾽ ἘΡΊΔΑΙΝΕ
ΧΩΟΜΈΝΗ ΣῷΙ ΠΑΙΔῚ· ΜΕΤΑΛΛΉΞΕΙ ΓᾺΡ ὈΠΊΣΣΩ.
Ἦ ῬΑ ΚΑῚ ἜΛΛΙΠΕ ΘῶΚΟΝ ἘΦΩΜΆΡΤΗΣΕ Δ᾽ ἈΘΉΝΗ
ἘΚ Δ᾽ ἼΣΑΝ ἌΜΦΩ ΤΑΊ ΓΕ ΠΑΛΊΣΣΥΤΟΙ· Ἡ ΔῈ ΚΑῚ ΑὐΤῊ
ΒῆΡ᾽ ἼΜΕΝ ΟὐΛΎΜΠΟΙΟ ΚΑΤᾺ ΠΤΎΧΑΣ ΕἼ ΜΙΝ ἘΦΕΎΡΟΙ·
ΕὗΡΕ ΔῈ ΤΌΝ Γ᾽ ἈΠΆΝΕΥΘΕ ΔΙῸΣ ΘΑΛΕΡῆι ἘΝ ἈΛΩῆι,
ΟὐΚ ΟἾΟΝ. ΜΕΤᾺ ΚΑῚ ΓΑΝΥΜΉΔΕΑ ΤΌΝ ῬΆ ΠΟΤΕ ΖΕῪΣ
ΟὐΡΑΝῷΙ ἘΓΚΑΤΈΝΑΣΣΕΝ ἘΦΈΣΤΙΟΝ ἈΘΑΝΆΤΟΙΣΙΝ.

Τὸ δὲ ἑοῖ οὐκ εὖ κεῖται· ἀντὶ τοῦ ἐμοί γὰρ λαμβάνεται. Ῥαδινῆς· τρυφερῆς. ἀνακρέων δὲ ἐπὶ ταχέως ἔταξε τὸ ῥαδινόν. ῥαδινοὺς πώλους. Ἴβυκος δὲ ἐπὶ τοῦ τὸν οὐρανὸν βασταζόντων κιόνων ῥαδινοὺς ἀντὶ τοῦ εὐμεγέθεις λέγει. στησίχορος ἐπὶ τοῦ εὐτόνου ῥαδινοὺς δ᾽ ἐπέπεμπον ἄκοντας. Παραβλήδην· ἀντὶ τοῦ παραβάλλουσα τοῖς εἰρημένοις. οὐ γὰρ ἀκουστέον ἐστὶ τοῦ ἀπατᾶν. παλαμήδης δὲ ἐξ ἀντιβολῆς ἢ παραλογιστικῶς. νῦν δὲ ἐξ ἀποκρίσεως· παλίσσυτοι ὀπισθόρμητοι. Ἀπάνευθε Διός· ἀμφίβολος ἡ φράσις. τὸ μὲν γὰρ δηλοῖ ἀπάνευθε Διός χωρὶς τοῦ Διός ὃ καὶ μᾶλλον ἢ λείπει τὸ ἄλλων ἵν᾽ ᾖ χωρὶς τῶν ἄλλων ἐν τῇ Διὸς ἀλωῇ. τὸν δὲ Γανυμήδην ὅμηρος οὐχ ὑπὸ Διὸς ἡρπάσθαι. ἀλλ᾽ ὑπὸ θεῶν φησίν. οὐδὲ δι᾽ ἔρωτα καὶ πόθον. ἀλλ᾽ ὥστε Διὶ οἰνοχοεύειν· τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοεύειν.

Εψιόωντο· ἀντὶ τοῦ ἔπαιζον. Ψίλων δὲ ἀντὶ τοῦ ὁμιλοῦν παρὰ τὸ ἔπος. Μάργος ἔρως· κατὰ μετωνυμίαν ὁ μαργαίνειν ποιῶν· ὡς καὶ μαινομένου διονύσου· καὶ ἀνακρέων· Τακερὸς δ' ἔρως· καὶ ὅμηρος· χλωρὸν δέος. ἡ δὲ λαιὰ ἐσχηματίσθαι ἀπὸ τοῦ λωΐου ὅ ἐστι βελτίονος· ὅθεν καὶ εὐώνυμος. Οκλαδὸν· ἀντὶ τοῦ ὀκλάσας. Δοιώ· λείπει τὸ ἀστραγάλους. Ἐπὶ προτέροισιν ὀλέσσας· καὶ τούτους ἀπολέσας τοῖς προτέροις. κεναῖς χερσὶν ἀμήχανος· ἤτοι ἐν ἀπορίᾳ γενόμενος μὴ δυνηθεὶς νικῆσαι τὸν ἔρωτα, ἀπῆλθε. συμπαίζει γὰρ ὁ γανυμήδης τῷ ἔρωτι. Ἐπιπλομένην· ἀντὶ τοῦ ἐπελθοῦσαν· ἢ ταρασσομένην ἐνταῦθα. Τίπτ' ἐπιμειδιάας· τί γελᾷς κακὸν μέγα καὶ ἄρρητον. ἢ αὐτὸν ματαίως ἐξαπατήσας καὶ παρελογίσω. οὐ δὲ δικαίως αὐτοῦ περιεγένου· ἀλλὰ παρελογίσω ἄφρον' αὐτὸν ὄντα. Αδρήστεια· αὕτη τροφὸς διός. καλλίμαχος. Σὲ δὲ κοίμησεν ἀδρήστεια ἀδελφὴ κουρήτων.

ΚΑΛΛΕΟΣ ΙΜΕΡΘΕΙΣ· ΑΜΦ' ΑΣΤΡΑΓΑΛΟΙΣΙ ΔΕ ΤΩΓΕ
ΧΡΥΣΕΙΟΙΣ· Α ΤΕ ΚΟΥΡΟΙ ΟΜΗΘΕΕΣ ΕΨΙΟΩΝΤΟ.
ΚΑΙ Ρ' Ο ΜΕΝ ΗΔΗ ΠΑΜΠΑΝ ΕΝΙΠΛΕΟΝ ΩΙ ΥΠΟ ΜΑΖΩΙ
ΜΑΡΓΟΣ ΕΡΩΣ ΛΑΙΗΣ ΥΠΟΙΣΧΑΝΕ ΧΕΙΡΟΣ ΑΓΟΣΤΩΙ
ΟΡΘΟΣ ΕΦΕΣΤΗΩΣ. ΓΛΥΚΕΡΟΝ ΔΕ ΟΙ ΑΜΦΙ ΠΑΡΕΙΑΣ
ΧΡΟΙΗΙ ΘΑΛΛΕΝ ΕΡΕΥΘΟΣ. Ο Δ' ΕΓΓΥΘΕΝ ΟΚΛΑΔΟΝ ΗΣΤΟ
ΣΙΓΑ ΚΑΤΗΦΙΟΩΝ· ΔΟΙΩ Δ' ΕΧΕΝ ΑΛΛΟΝ ΕΤ' ΑΥΤΩΣ
ΑΛΛΩΙ ΕΠΙΠΡΟΙΕΙΣ. ΚΕΧΟΛΩΤΟ ΔΕ ΚΑΓΧΑΛΟΩΝΤΙ·
ΚΑΙ ΜΗΝ ΤΟΥΣ ΓΕ ΠΑΡΑΣΣΟΝ ΕΠΙ ΠΡΟΤΕΡΟΙΣΙΝ ΟΛΕΣΣΑΣ,
ΒΗ, ΚΕΝΕΑΙΣ ΣΥΝ ΧΕΡΣΙΝ ΑΜΗΧΑΝΟΣ ΟΥΔ' ΕΝΟΗΣΕ ΑΣ
ΚΥΠΡΙΝ ΕΠΙΠΛΟΜΕΝΗΝ. Η Δ' ΑΝΤΙΗ ΙΣΤΑΤΟ ΠΑΙΔΟΣ
ΚΑΙ ΜΙΝ ΑΦΑΡ ΓΝΑΘΜΟΙΟ ΚΑΤΑΣΧΟΜΕΝΗ ΠΡΟΣΕΕΙΠΕ.
ΤΙΠΤ' ΕΠΙΜΕΙΔΙΑΑΣ ΑΦΑΤΟΝ ΚΑΚΟΝ· ΗΕ ΜΙΝ ΑΥΤΩΣ
ΗΠΑΦΕΣ· ΟΥ ΔΕ ΔΙΚΗΙ ΠΕΡΙΕΠΛΕΟ ΝΗΙΝ ΕΟΝΤΑ.
ΕΙ Δ' ΑΓΕ ΜΟΙ ΠΡΟΦΡΩΝ ΤΕΛΕΣΟΝ ΧΡΕΟΣ ΟΤΤΙ ΚΕΝ ΕΙΠΩ.
ΚΑΙ ΚΕΝ ΤΟΙ ΟΠΑΣΑΙΜΙ ΔΙΟΣ ΠΕΡΙΚΑΛΛΕΣ ΑΘΥΡΜΑ
ΚΕΙΝΟ ΤΟ ΟΙ ΠΟΙΗΣΕ ΦΙΛΗ ΤΡΟΦΟΣ ΑΔΡΗΣΤΕΙΑ.
ΑΝΤΡΩΙ ΕΝ ΙΔΑΙΩΙ ΕΤΙ ΝΗΠΙΑ ΚΟΥΡΙΖΟΝΤΙ.

Ἄντρῳ ἐν Ἰδαίῳ· ἢ τῷ τῆς Κρήτης ἢ τῷ τῆς Τροίας. ἀντιποιοῦνται γὰρ καὶ Τρῶες τῆς τοῦ Διὸς γενέσεως, καθὰ φησὶ Δημήτριος ὁ Σκήψιος. Κύκλα· κύκλα λέγει τοὺς ῥόμβους. κυκλώματα. ἰωνικῶς δὲ τὰ κύκλα, ἀντὶ τοὺς κύκλους· ὡς λύχνα καὶ δίφρα. ἁψῖδες δὲ, αἱ συμαφαί. περιηγέες δὲ, περιφερεῖς. περίδρομοι. Ἕλιξ· ἐπιδέδρομεν. Ὁλκὸν. νῦν τὴν διαδρομὴν τοῦ ἀέρος λέγει. θέλξον ἀντὶ τοῦ λῦσον τὴν ψυχήν. ἀμβολίη. ἀντὶ τοῦ βραδυτής. ἀφαυροτέρη. ἐλάσσων. μείλια· τὰ παίγνια δι' ὧν οἱ παῖδες μειλίσσονται. Ὅμηρος ἐπὶ τῶν ξενίων. ἐγὼ δ' ἐπιμείλια δώσω πολλὰ μάλα.

ΣΦΑΙ͂ΡΑΝ ἘΥ͂ΤΡΟΧΑΛΟΝ. ΤΗ͂Σ ΟΥ̓ ΣΎ ΓΕ ΜΕΊΛΙΟΝ ἌΛΛΟ

ΧΕΙΡΩ͂Ν ἩΦΑΊΣΤΟΙΟ ΚΑΤΑΚΤΕΑΤΊΣΗι ἌΡΕΙΟΝ.

ΧΡΎΣΕΑ ΜΈΝ ΟἹ ΚΎΚΛΑ ΤΕΤΕΎΧΑΤΑΙ. ἈΜΦῚ ΔΈΚΆΣΤΩι

ΔΙΠΛΌΑΙ ἈΥΊΔΕΣ ΠΕΡΙΗΓΈΕΣ ΕἹΛΊΣΣΟΝΤΑΙ.

ΚΡΥΠΤΑῚ ΔῈ ῬΑΦΑῚ ΕἸΣΙΝ. ἝΛΙΞ ΔΈΠΙΔΈΔΡΟΜΕ ΠΆΣΑΙΣ

ΚΥΑΝΈΗ. ἈΤᾺΡ ΕἼ ΜΙΝ ἙΑ͂ΙΣ ἘΝῚ ΧΕΡΣῚ ΒΆΛΟΙΟ

ἈΣΤῊΡ ὯΣ, ΦΛΕΓΈΘΟΝΤΑ ΔΙ' ἨΈΡΟΣ ὉΛΚῸΝ ἹΉΣΙΝ

ΤΉΝ ΤΟΙ ἘΓῺΝ ὈΠΆΣΩ. ΣῪ ΔῈ ΠΑΡΘΈΝΟΝ ΑἸΉΤΑΟ

ΘΈΛΞΟΝ ὈΪΣΤΕΎΣΑΣ ἘΠΙΉΣΟΝΙ. ΜΗΔΈ ΤΙΣ ἘΣΤΩ

ἈΜΒΟΛΊΗ. ΔῊ ΓΆΡ ΚΕΝ ἈΦΑΥΡΟΤΈΡΗ ΧΆΡΙΣ ΕἼΗ.

ὮΣ ΦΆΤΟ. ΤΩ͂Ι Δ' ἈΣΠΑΣΤῸΝ ἜΠΟΣ ΓΈΝΕΤ' ΕἸΣΑΪ́ΟΝΤΙ

ΜΕΊΛΙΑ Δ' ἜΚΒΑΛΕ ΠΆΝΤΑ. ΚΑῚ ἈΜΦΟΤΈΡΗιΣΙ ΧΙΤΩ͂ΝΟΣ

ΝΩΛΕΜῈΣ ἜΝΘΑ ΚΑῚ ἜΝΘΑ ΘΕΑ͂Σ ἜΧΕΝ ἈΜΦΙΜΕΜΑΡΠΏΣ.

ΛΊΣΣΕΤΟ Δ' ΑἾΨΑ ΠΟΡΕΙ͂Ν ΑὐΤΟΣΧΕΔῸΝ. Ἡ Δ' ἈΓΑΝΟΙ͂ΣΙΝ

ἈΝΤΟΜΈΝΗ ΜΎΘΟΙΣΙΝ ἘΠΕΙΡΎΣΑΣΑ ΠΑΡΕΙΆΣ,

ΚΥ͂ΣΕ ΠΟΤΙΣΧΟΜΈΝΗ. ΚΑῚ ἈΜΕΊΒΕΤΟ ΜΕΙΔΙΌΩΣΑ.

ἼΣΤΩ ΝΥ͂Ν ΤΌΔΕ ΣΕΙ͂Ο ΦΊΛΟΝ ΚΆΡΗ ἨΔ' ἘΜῸΝ ΑὐΤΗ͂Σ

Ἦ ΜΈΝ ΤΟΙ ΔΩ͂ΡΌΝ ΓΕ ΠΑΡΈΞΟΜΑΙ. ΟὐΔ' ἈΠΑΤΉΣΩ.

ΕἼ ΚΕΝ ἘΝΙΣΚΊΜΨΗιΣ ΚΟΎΡΗι ΒΈΛΟΣ ΑἸΉΤΑΟ.

ΦΗ͂. Ὁ Δ' ἌΡ' ἈΣΤΡΑΓΆΛΟΥΣ ΣΥΝΑΜΉΣΑΤΟ. ΚᾺΔ ΔῈ ΦΑΕΙΝΩ͂Ι

Ἀγανοῖσιν· οὕτω τὸ ἑξῆς. ἡ δὲ ἐπερύσασα παρειὰς κύσε ποτισχομένη περιλαβοῦσα καὶ ἁπτομένη ἀγανοῖς μύθοις ἀμείβετο μειδιόωσα. ἐνισκίμψῃς. ἐμπερονήσῃς. ἐπιβάλοις. ἔτι δὲ δι' ἐκ μεγάροιο. διὰ τούτων τῶν στίχων παραγράφει τὰ εἰρημένα ὑπὸ Ἰβύκου, ἐν οἷς περὶ τῆς Γανυμήδους ἁρπαγῆς εἶπεν, ἐπὶ τῇ εἰς Γοργίαν ᾠδῇ. καὶ ἐπιφέρει περὶ τῆς Ἠοῦς ὡς ἥρπασε Τιθωνόν.

ΜΗΤΡΟΣ ΕΗΣ ΕΥ ΠΑΝΤΑΣ ΑΡΙΘΜΗΣΑΣ ΒΑΛΕ ΚΟΛΠΩι·
ΑΥΤΙΚΑ ΔΙΟΔΟΚΗΝ ΧΡΥΣΕΗι ΠΕΡΙΚΑΤΘΕΤΟ ΜΙΤΡΗι
ΠΡΕΜΝΩι ΚΕΚΛΙΜΕΝΗΝ· ΑΝΑ ΔΑΓΚΥΛΟΝ ΕΙΛΕΤΟ ΤΟΞΟΝ
ΒΗ ΔΕ ΔΙΕΚ ΜΕΓΑΡΟΙΟ ΔΙΟΣ ΠΑΓΚΑΡΠΟΝ ΑΛΩΗΝ.
ΑΥΤΑΡ ΕΠΕΙΤΑ ΠΥΛΑΣ ΕΞΗΛΥΘΕΝ ΟΥΛΥΜΠΟΙΟ
ΑΙΘΕΡΙΑΣ. ΕΝΘΕΝ ΔΕ ΚΑΤΑΙΒΑΤΙΣ ΕΣΤΙ ΚΕΛΕΥΘΟΣ
ΟΥΡΑΝΙΗ. ΔΟΙΩ ΔΕ ΠΟΛΟΙ ΑΝΕΧΟΥΣΙ ΚΑΡΗΝΑ
ΟΥΡΕΩΝ ΗΛΙΒΑΤΩΝ. ΚΟΡΥΦΑΙ ΧΘΟΝΟΣ ΗΧΙ ΤΑΕΡΘΕΙΣ,
ΗΕΛΙΟΣ ΠΡΩΤΗιΣΙΝ ΕΡΕΥΓΕΤΑΙ ΑΚΤΙΝΕΣΣΙ.
ΝΕΙΟΘΙ ΔΑΛΛΟΘΙ ΓΑΙΑ ΦΕΡΕΣΒΙΟΣ· ΑΣΤΕΑ ΤΑΝΔΡΩΝ
ΦΑΙΝΕΤΟ· ΚΑΙ ΠΟΤΑΜΩΝ ΙΕΡΟΙ ΡΟΟΙ. ΑΛΛΟΤΕ ΔΑΥΤΕ
ΑΚΡΙΕΣ. ΑΜΦΙ ΔΕ ΠΟΝΤΟΣ ΕΝ ΑΙΘΕΡΙ ΠΟΛΛΟΝ ΙΟΝΤΙ.
ΗΡΩΕΣ ΔΑΠΑΝΕΥΘΕΝ ΕΗΣ ΕΠΙ ΣΕΛΜΑΣΙ ΝΗΟΣ
ΕΝ ΠΟΤΑΜΩι ΚΑΘΕΛΟΣ ΛΕΛΟΧΗΜΕΝΟΙ ΗΓΟΡΟΩΝΤΟ.
ΑΥΤΟΣ ΔΑΙΣΟΝΙΔΗΣ ΜΕΤΕΦΩΝΕΕΝ. ΟΙ ΔΥΠΑΚΟΥΟΝ.
ΗΡΕΜΑΣ Η ΕΝΙ ΧΩΡΗι ΕΠΙΣΧΕΡΩ ΕΔΡΙΟΩΝΤΕΣ·
Ω ΦΙΛΟΙ. ΗΤΟΙ ΕΓΩ ΜΕΝ Ο ΜΟΙ ΕΠΙΑΝΔΑΝΕΙ ΑΥΤΩι,
ΕΞΕΡΕΩ· ΤΟΥ ΔΥΜΜΙ ΤΕΛΟΣ ΚΡΗΗΝΑΙ ΕΟΙΚΕΝ.
ΞΥΝΗ ΓΑΡ ΧΡΕΙΩ· ΞΥΝΟΙ ΔΕ ΤΕ ΜΥΘΟΙ ΕΑΣΙ
ΠΑΣΙΝ ΟΜΩΣ. Ο ΔΕ ΣΙΓΑ ΝΟΟΝ ΒΟΥΛΗΝ ΤΑΠΕΡΥΚΩΝ,
ΙΣΤΩ ΚΑΙ ΝΟΣΤΟΥ ΤΟΝΔΕ ΣΤΟΛΟΝ ΟΙΟΣ ΑΠΟΥΡΑΣ.
ΩΛΛΟΙ ΜΕΝ ΚΑΤΑ ΝΗΑ ΣΥΝ ΕΝΤΕΣΙ ΜΙΜΝΕΘΕΚΗΛΟΙ.
ΑΥΤΑΡ ΕΓΩΝ ΕΣ ΔΩΜΑ ΤΕΛΕΥΣΟΜΑΙ ΑΙΗΤΑΟ
ΥΙΑΣ ΕΛΩΝ ΦΡΙΞΟΙΟ. ΔΥΩ ΔΕΠΙ ΤΟΙΣΙΝ ΕΤΑΙΡΟΥΣ.
ΠΕΙΡΗΣΩ ΔΕΠΕΕΣΣΙ ΠΑΡΟΙΤΕΡΟΝ ΑΝΤΙΒΟΛΗΣΑΣ.
ΕΙ ΚΕΘΕΛΟΙ ΦΙΛΟΤΗΤΙ ΔΕΡΟΣ ΧΡΥΣΕΙΟΝ ΟΠΑΣΣΑΙ.
ΗΕ ΚΑΙ ΟΥ. ΠΙΣΥΝΟΣ ΔΕ ΒΙΗι ΜΕΤΙΟΝΤΑΣ ΑΤΙΣΕΙ,
ΩΔΕ ΓΑΡ ΕΞ ΑΥΤΟΙΟ ΠΑΡΟΣ ΚΑΚΟΤΗΤΑ ΔΑΕΝΤΕΣ,

Ἐν δ᾽ αἰθερί· ἀντὶ τοῦ ἀν᾽ αἰθέρα. Ἑῆς ἕλωι ἀπὸ τοῦ μ ἢ σφῆς. ἵν᾽ ᾖ τῆς ἑαυτῶν. τὸ μὲν γὰρ σφῆς, τῆς ἑαυτῶν· τὸ δὲ ἑῆς τῆς ἑαυτοῦ. Ξυνὴ γὰρ χρειώ· κοινὴ γὰρ ἡ χρεία καὶ οἱ λόγοι. Ὁ δὲ σῖγα νόον. ὁ δὲ κατὰ σιγὴν πράττων καὶ ἐν ἑαυτῷ κρύπτων τὸ συμφέρον. οὗτος τὴν σωτηρίαν ἡμῶν παραιρεῖται.

Σφέτερον κτέρας· οὐκ ὀρθῶς τὸ σφέτερον· ἔστι γὰρ τρίτον πρόσωπον πληθυντικὸν καὶ ἁμαρτάνει ἐπὶ γὰρ ἑνικὸν καὶ οὐ πληθυντικόν. ἀποχωρίσαι ἐὸν κτέρας· Λωΐτερον· ἀντὶ τοῦ λῷον συγκριτικόν· τὸ δὲ λωΐτερον παρῆκται διὰ τὸ μέτρον.

ΦΡΑΣΣΟΜΕΘ᾽ ΕἼΤ᾽ ἌΡΗΪ ΣΥΝΟΙΣΟΜΕΘ᾽ ΕἼΤΕ ΤΊΣ ἌΛΛΗ
ΜΗ͂ΤΙΣ ἘΠΙΡΡΟΘΟΣ ἜΣΤΑΙ ἘΕΛΔΟΜΈΝΟΙΣΙΝ ἈΫΤΗ͂Σ·
ΜῊ Δ᾽ ΑὔΤΩΣ ἈΛΚΗ͂Ι ΠΡῚΝ ἜΠΕΣΣΊ ΓΕ ΠΕΙΡΗΘΗ͂ΝΑΙ.
ΤΌΝΔ᾽ ἈΠΑΜΕΊΡΩΜΕΝ ΣΦΈΤΕΡΟΝ ΚΤΈΡΑΣ· ἈΛΛᾺ ΠΆΡΟΙΘΕ
ΛΩΪ́ΤΕΡΟΝ ΜΎΘΩΙ ΜΙΝ ἈΡΈΣΣΑΣΘΑΙ ΜΕΤΙΌΝΤΑΣ.
ΠΟΛΛΆΚΙ ΤΟΙ ῬΕ͂Α ΜΥ͂ΘΟΣ ὍΚΕΝ ΜΌΓΙΣ ἘΞΑΝΎΣΕΙΕΝ
ἨΝΟΡΈΗ ΤΌΔ᾽ ἜΡΕΞΕ ΚΑΤᾺ ΧΡΈΟΣ ἯΠΕΡ ἘΩ͂ΚΕΙ
ΠΡΗΫ́ΝΑΣ. Ὁ ΔῈ ΚΑῚ ΠΟΤ᾽ ἈΜΎΜΟΝΑ ΦΡΊΞΟΝ ἘΔΕΚΤΟ
ΜΗΤΡΥΙΗ͂Σ ΦΕΎΓΟΝΤΑ ΔΌΛΟΝ· ΠΑΤΡῸΣ ΤΕ ΘΥΗΛΆΣ.
ΠΆΝΤΕΣ ἘΠΕῚ ΠΆΝΤΗΙ· ΚΑῚ ὍΤΙΣ ΜΆΛΑ ΚΎΝΤΑΤΟΣ ἈΝΔΡΩ͂Ν
ΞΕΙΝΊΟΥ ΑἸΔΕΙ͂ΤΑΙ ΖΗΝῸΣ ΘΈΜΙΝ ἨΔ᾽ ἈΛΕΓΊΖΕΙ.
ὪΣ ΦΆΤ᾽· ἘΠῌΝΕΣΣΑΝ ΔῈ ΝΈΟΙ ἜΠΟΣ ΑἸΣΟΝΊΔΑΟ.
ΠΑΣΣΥΔΊΗ· ΟὐΔ᾽ ἜΣΚΕ ΠΑΡῈΞ ὍΤΙΣ ἌΛΛΟ ΚΕΛΕΎΟΙ.
ΚΑῚ ΤΌΤ᾽ ἈΡ᾽ ΥἹΗ͂ΑΣ ΦΡΊΞΟΥ ΤΕΛΑΜΩ͂ΝΑ Θ᾽ ἝΠΕΣΘΑΙ.
ὨΡΣΕ ΚΑῚ ΑὐΓΕΊΗΝ. ΑὐΤῸΣ Δ᾽ ἝΛΕΝ ἙΡΜΕΊΑΟ
ΣΚΗ͂ΠΤΡΟΝ. ἌΦΑΡ Δ᾽ ἈΝᾺ ΝΗῸΣ ὙΠῈΡ ΔΌΝΑΚΑΣ ΤΕ ΚΑῚ ὝΔΩΡ
ΧΈΡΣΟΝΔ᾽ ἘΞΑΠΈΒΗΣΑΝ ἘΠῚ ΘΡΩΣΜΟΥ͂ ΠΕΔΊΟΙΟ.
ΚΙΡΚΑΙ͂ΟΝ ΤΌ ΔΈ ΠΟΥ ΚΙΚΛΉΣΚΕΤΑΙ ἜΝΘΑ ΔῈ ΠΟΛΛΑῚ
ἘΞΕΊΗΣ ΠΡΌΜΑΛΟΊ ΤΕ ΚΑῚ ἸΤΈΑΙ ἘΚΠΕΦΎΑΣΙΝ

ὁδῷ καὶ ποσὶ ἀπὸ ὀξείας τῆς πρώτης συλλαβῆς. κατὰ ἀναφορὰν γὰρ λέγεται ἐπὶ τοῦ αἰήτου. τὸ δὲ ἑξῆς ὅδε καὶ τὸν φρίξον ἐδέξατο πατρὸς φεύγοντα θυηλάς. Ἐπὶ θρωσμοῦ πεδίοιο· τοῦ ὑψωμένου τοῦ ποταμοῦ τόπου. ὅπου ἔστι θορεῖν καὶ πηδῆσαι ἀπὸ τῆς νεώς. Κιρκαῖον πεδίον ἀπὸ κίρκης τὴν δὲ κίρκην τινὲς μὲν αἰήτου ἀδελφήν. τινὲς δὲ θυγατέρα φασὶν εἶναι. ταύτην διονύσιος ὁ μιλήσιος ἐν πρώτῳ τῶν ἀργοναυτικῶν, θυγατέρα αἰήτου καὶ ἑκάτης τῆς πέρσεως ἀδελφὴν δὲ μηδείας λέγει. ἡλίῳ γάρ φησιν υἱοὺς γενέσθαι δύο ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις. οἷς ὀνόματα ἦν. πέρσης καὶ αἰήτης. τούτους δὲ κατασχεῖν τὴν χώραν. καὶ αἰήτην μὲν κόλχους καὶ μαιώτας. πέρσεα δὲ τῆς ταυρικῆς βασιλεῦσαι καὶ γῆμαι γυναῖκα τῶν ἐγχωρίων τινά. καὶ γενέσθαι αὐτῷ θυγατέρα ᾗ ὄνομα ἑκάτη ἢ δὲ ἐκ νύμφης τινὸς ἐγχωρίας τὴν ἑκάτην φασὶν

αὐτῷ γενέσθαι ἀνδρικὴν περὶ τὰ κυνηγετικά. καὶ πρώτην θανασίμους ῥίζας εὑρεῖν. καὶ ἐμπειροτάτην γεγονέναι τῶν τε δηλητηρίων καὶ τῶν ἰᾶσθαι δυναμένων. καὶ τὸν ἑαυτῆς πατέρα φαρμάκοις ἀποκτεῖναι. ταύτην γήμασθαι πεμφθεῖσαν εἰς κόλχους αἰήτῃ τῷ παραδέλφῳ. ἀφ᾽ ἧς γενέσθαι κίρκην καὶ μήδειαν. τὴν δὲ κίρκην πρεσβυτέραν οὖσαν ὑπερβαλέσθαι τὴν ἑαυτῆς μητέρα τὰ μὲν διακούσασαν παρ᾽ αὐτῆς· τὰ δέ, καὶ αὐτὴν ἐφευρηκυῖαν πολλὰ καὶ δηνά. μήδειαν δὲ νεωτέραν μὲν κίρκης, οὐχ ἡττωμένην δὲ αὐτῆς. ταῦτα μὲν οὗτοι. ἡσίοδος δέ φησι τὴν κίρκην τοῦ ἡλίου θυγατέρα

ΤΩ͂Ν ΚΑῚ ἘΠΑΚΡΟΤΆΤΩΝ ΝΈΚΥΕΣ ΣΕΙΡΗ͂ΙΣΙ ΚΡΈΜΑΝΤΑΙ
ΔΈΣΜΙΟΙ ΕἸΣΈΤΙ ΝΥ͂Ν ΓᾺΡ ἌΓΟΣ ΚΌΛΧΟΙΣΙΝ ὌΡΩΡΕΝ
ἈΝΈΡΑΣ ΟἸΧΟΜΈΝΟΥΣ ΠΥΡῚ ΚΑΙΈΜΕΝ· ΟὐΔ᾽ ἘΝῚ ΓΑΊῌ
ἜΣΤΙ ΘΈΜΙΣ ΣΤΕΊΛΑΝΤΑΣ ὝΠΕΡΘ᾽ ἘΠῚ ΣΗ͂ΜΑ ΧΈΕΣΘΑΙ.
ἈΛΛ᾽ ἘΝ ἈΔΕΨΉΤΟΙΣΙ ΚΑΤΕΙΛΎΣΑΝΤΕ ΒΟΕΊΑΙΣ,
ΔΕΝΔΡΈΩΝ ἘΞΆΠΤΕΙΝ ἙΚᾺΣ ἌΣΤΕΟΣ. ἨΈΡΙ Δ᾽ ἼΣΗΝ
ΚΑῚ ΧΘῺΝ ἜΜΜΟΡΕΝ ΑἾΣΑΝ ἘΠΕῚ ΧΘΟΝῚ ΤΑΡΧΎΟΥΣΙ
ΘΗΛΥΤΈΡΑΣ. Ἡ ΓᾺΡ ΚΕ ΔΊΚΗ ΘΕΣΜΟΪ͂Ο ΤΈΤΥΚΤΑΙ.
ΤΟΙ͂ΣΙ ΔῈ ΝΕΙΣΟΜΈΝΟΙΣ ἭΡΗ ΦΊΛΑ ΜΗΤΙΌΩΣΑ
ἨΈΡΑ ΡΟΥΛΥ͂Ν ἘΦΗ͂ΚΕ ΔΙ᾽ ἌΣΤΕΟΣ. ὌΦΡΑ ΛΆΘΟΙΕΝ
ΚΌΛΧΩΝ ΜΥΡΊΟΝ ἜΘΝΟΣ ἘΣ ΑἸΉΤΑΟ ΚΙΌΝΤΕΣ.
ὮΚΑ Δ᾽ ὍΤ᾽ ἘΚ ΠΕΔΊΟΙΟ ΡΌΛΙΝ ΚΑῚ ΔΏΜΑΘ᾽ ἽΚΟΝΤΟ
ΑἸΉΤΕΩ, ΤΌΤΕ Δ᾽ ΑὖΤΙΣ ἈΡΕΣΚΈΔΑΣΕ ΝΈΦΟΣ ἭΡΗ.
ἜΣΤΑΝ Δ᾽ ἘΝ ΠΡΟΜΟΛΗ͂ΙΣΙ ΤΕΘΗΠΌΤΕΣ ἝΡΚΕ᾽ ἌΝΑΚΤΟΣ·
ΕὐΡΕΊΑΣ ΤΕ ΠΎΛΑΣ ΚΑῚ ΚΊΟΝΑΣ. ΟἹ ΠΕΡῚ ΤΟΊΧΟΥΣ
ἙΞΕΊΗΣ ἈΝΕΧΟΝ. ΘΡΙΓΓῸΣ Δ᾽ ἘΦΎΠΕΡΘΕ ΔΌΜΟΙΟ,

εἶναι ἐν τοῖς δὲ τοῖς ἔπεσι· Κίρκη δ᾽ ἠελίου θυγάτηρ ὑπεριονίδαο, γείνατ᾽ ὀδυσσῆι ταλασίφρονι ἐν φιλότητι Ἄγριον ἠδὲ λατῖνον ἀμύμονά τε κρατερόν τε. Τῶν καὶ ἐπακροτάτων· ἀπὸ τῶν ἀρσένων σώματα, οὐ θέμις κόλχοις οὔτε καίειν οὔτε θάπτειν. βύρσαις δὲ νεαραῖς εἰλοῦντες ἐκρέμων τῶν ἀρσένων τὰ σώματα. τὰ δὲ θήλεα τῇ γῇ ἐδίδοσαν ὥς φησι νυμφόδωρος. ᾧ ἠκολούθηκε. σέβονται δὲ μάλιστα οὐρανὸν καὶ γῆν. Ἡ γάρ κε δίκη θεσμοῖο· ἀντὶ τοῦ οὗτος γὰρ ὁ τρόπος τοῦ νόμου. Τεθηπότες ἕρκε᾽ ἄνακτος· τὴν ὀχύρωσιν τῆς οἰκήσεως. τὸ οἴκημα, τὴν ἀσφάλειαν.

Χαλκείαις ἐπὶ γλυφίδεσσιν· ἐπὶ χαλκοῖς τορεύμασιν. ἢ χαλκοῖς κιόνων κραμοις· Ἐλάχηνεν· ὤρυξεν. ἔσκαψεν. καταστρέφει δὲ εἰς τὸ κατεσκεύασεν· Θυώδεϊ νάων· ἀρώμασι μεμιγμένον ὕδωρ ἔρρει ἢ εὐῶδες ἔλαιον· Ἡ δ' ἄρ' ὕδωρ προέεσκεν. ὁ ἀπολλώνιος κατὰ τὴν πλειάδων δύσιν λέγων τὴν κρήνην θερμὸν ῥεῖν· κατὰ δὲ τὴν ἐπιτολὴν ψυχρὰν, οὐ παρέσχησεν ἀκριβῶς τὸν καιρόν· δύο γάρ εἰσιν ἐπιτολαὶ τῶν ἀπλανῶν ἄστρων καὶ δύο δύσεις· Ἑῴα μὲν ἐστὶν ἐπιτολὴ ὅταν ἔξω τῶν αὐγῶν τοῦ ἡλίου πρῶτον ἵστηταί τι ἄστρον καὶ πρὸ αὐτοῦ ἀνατέλλον ὀφθῇ· Ἑῴα δὲ δύσις, ὅταν ἡλίου πρὸς τὴν ἀνατολὴν ὄντος ὁραθῇ τι ἄστρον περὶ τὰς δύσεις ὕστατον δῦνον, τῶν ὅσα κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα δύνει· Ἑσπερία δὲ ἐπιτολὴ ὅταν δύνοντος ἡλίου ὁραθῇ τι ἄστρον ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς πρῶτον. τῶν ὅσα κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα ἀνίσχει· Ἑσπερία δὲ δύσις λέγεται. ὅταν ἡλίου δύνοντος ἄστρον ὁραθῇ τι πρὸ τῶν ἄλλων ἐγκαταδῦνον αὐτῷ. ὡσὰν ὑπὸ ταῖς αὐγαῖς τοῦ ἡλίου γένηται. ὁ δὲ ὑπὸ ταῖς αὐγαῖς χρόνος πᾶς κρύψις ὀνομάζεται· Αἱ δὲ πλειάδες, πλειόνης τῆς ὠκεανοῦ καὶ ἄτλαντος. ὡς μέν τινες ἀπὸ τῆς μητρὸς ἔσχον τὴν ἐπωνυμίαν. ἢ μᾶλλον παρὰ τὸν πλείωνα. ὅ ἐστιν ἐνιαυτός. σημαντικαὶ γὰρ αὗται καὶ χειμῶνος καὶ θέρους. αὗται δὲ τὴν ἐναντίαν ἀεὶ πορείαν ποιοῦνται τῷ ὠρίωνι· συ

ΛΑΪΝΕΟΣ. ΧΑΛΚΕΙΑΙΣ ἘΠῚ ΓΛΥΦΙΔΕΣΣΙΝ ἈΡΗΡΕΙ.
ἘΫΚΗΛΟΙ Δ' ὙΠῈΡ ΟὐΔῸΝ ἘΠΕΙΤΕΒΑΝ. ἌΓΧΙ ΔῈ ΤΟΙΟ
ἩΜΕΡΊΔΕΣ ΧΛΟΕΡΟῖΣΙΝ ΚΑΤΑΣΤΕΦΕΕΣ ΠΕΤΆΛΟΙΣΙΝ
ὙΨΟῦ ἈΕΙΡΌΜΕΝΑΙ ΜΈΓ' ἘΘΉΛΕΟΝ. ΑἹ Δ' ὙΠῸ ΤῇΣΙΝ
ἈΈΝΑΟΙ ΚΡῆΝΑΙ ΠΊΣΥΡΕΣ ῬΈΟΝ. ἊΣ ἘΛΆΧΗΝΕΝ
ἭΦΑΙΣΤΟΣ. ΚΑΊ Ῥ' Ἣ ΜῈΝ ἈΝΑΒΛΎΕΣΚΕ ΓΆΛΑΚΤΙ
Ἡ Δ' ΟἼΝῼ. ΤΡΙΤΆΤΗ ΔῈ ΘΥΏΔΕΪ ΝᾶΕΝ ἈΛΟΙΦῇ.
Ἡ Δ' ἌΡ' ὝΔΩΡ ΠΡΟΈΕΣΚΕ. ΤῸ ΜῈΝ ΠΟΘΙ ΔΥΟΜΈΝῌΣΙΝ
ΘΈΡΜΕΤΟ ΠΛΗΪΆΔΕΣΣΙΝ. ἈΜΟΙΒΗΔῚΣ Δ' ἈΝΙΟΎΣΑΙΣ
ΚΡΥΣΤΆΛΛῼ ἼΚΕΛΟΝ ΚΟΊΛΗΣ ἈΝΕΚΉΚΙΕ ΠΈΤΡΗΣ.
ΤΟῚ ἊΡ ἘΝῚ ΜΕΓΆΡΟΙΣΙ ΚΥΤΑΙΈΟΣ ΑἸΗΤΑΟ
ΤΕΧΝΉΕΙΣ ἭΦΑΙΣΤΟΣ ἘΜΉΣΑΤΟ ΘΈΣΚΕΛΑ ἜΡΓΑ.
ΚΑΊ ΟἹ ΧΑΛΚΌΠΟΔΑΣ ΤΑΎΡΟΥΣ ΚΆΜΕ. ΧΆΛΚΕΑ ΔΈ ΣΦΕΩΝ
ἮΝ ΣΤΌΜΑΤ'. ἘΚ Δ' ἈΠῸ ΠΥΡῸΣ ΔΕΙΝῸΝ ΣΈΛΑΣ ἈΜΠΝΕΙΕΣΚΟΝ.

μαντεῦσαι γὰρ Ὠρίωνα λέγεται τῇ Πληιόνῃ μετὰ τῶν θυγατέρων κατὰ τὴν Βοιωτίαν· καὶ ἐρασθέντα ταύτης ἐκ πόθων, ἐδίωκεν· ἡ δὲ ἔφυγεν. γενέσθαι δὲ τὸν δρόμον αὐτῶν φασὶ διάλειπτον. καὶ οὕτω καταστερισθῆναι τὰς Πλειάδας τὸν Ὠρίωνα φευγούσας· Ὅτι δὲ χαλκόποδες οἱ ταῦροι, καὶ πῦρ πνέοντες, καὶ Φερεκύδης φησί.

ΠΡΟΣ ΔΕ ΚΑΙ ΑΥΤΟΓΥΟΝ ΣΤΙΒΑΡΟΥ ΑΔΑΜΑΝΤΟΣ ΑΡΟ
ΗΛΑΣΕΝ· ΗΕΛΙΩΙ ΤΙΝΩΝ ΧΑΡΙΝ, ΟΣ ΡΑ ΜΙΝ ΙΠ ΤΡΟΝ
ΔΕΞΑΤΟ ΦΛΕΓΡΑΙΗΙ ΚΕΚΜΗΚΟΤΑ ΔΗΙΟΤΗΤΙ· ΠΟΙΣ
ΕΝΘΑ ΔΕ ΚΑΙ ΜΕΣΣΑΥΛΟΣ ΕΛΗΛΑΤΟ ΤΗΙ Δ' ΕΠΙ ΠΟΛΛΑΙ
ΔΙΚΛΙΔΕΣ ΕΥΠΗΓΕΙΣ. ΘΑΛΑΜΟΙ Τ' ΕΣΑΝ ΕΝΘΑ ΚΑΙ ΕΝΘΑ
ΔΑΙΔΑΛΕΗ. Δ' ΑΙΘΟΥΣΑ ΠΑΡΕΞ ΕΚΑΤΕΡΘΕ ΤΕΤΥΚΤΟ.
ΛΕΧΡΙΣ Δ' ΑΙΠΥΤΕΡΟΙ ΔΟΜΟΙ ΕΣΤΑΣΑΝ ΑΜΦΟΤΕΡΩΘΕΝ.
ΤΩΝ ΗΤΟΙ ΑΛΛΟΝ ΜΕΝ ΟΤΙΣ ΚΑΙ ΥΠΕΙΡΟΧΟΣ ΗΕΝ
ΚΡΕΙΩΝ ΑΙΗΤΗΣ ΣΥΝ ΕΗΙ ΝΑΙΕΣΚΕ ΔΑΜΑΡΤΙ.
ΑΛΛΩΙ Δ' ΑΨΥΡΤΟΣ ΝΑΙΕΝ ΠΑΙΣ ΑΙΗΤΑΟ.

Πρὸς δὲ καὶ αὐτόγυον· δύο ἀρότρων εἰσὶν εἴδη. τὸ μὲν πηκτόν. τὸ δὲ αὐτόγυον. πηκτὸν μέν, τὸ ἐκ συμβολῆς ἔχον τὸ ἔλυμα. ἔστι δὲ τὸ ἔλυμα ἐν ᾧ ὁ ὕνις ἐντίθεται. τὸ δὲ ξύλον τὸ ἀπὸ τοῦ ἐλύματος τεινόμενον ἐπὶ τοὺς βόας γύης καλεῖται. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ γύου ἱστοβοεύς. τοῦ δὲ ζυγοῦ τὰ ἐπὶ τοὺς αὐχένας τῶν βοῶν ἐπιτιθέμενα οἱ μὲν, ζεύγλας. οἱ δὲ, μέσαβα λέγουσι. τοιοῦτον μὲν τὸ πηκτόν. αὐτόγυον δέ ἐστιν οὗτινος τὸ ἔλυμα οὐκ ἔστιν ἐκ συμβολῆς. τὴν δὲ κατασκευὴν τῶν ἀρότρων, Ἐρατοσθένης ἐν τῷ ἀρχιτεκτονικῷ καταγράφει· Ἤλασεν ἠελίῳ· πέπλασται ὁ μῦθος διὰ τὴν τῶν ποδῶν χωλότητα. οὐ μέντοι πιθανῶς. μείζονα γὰρ εἶχεν δύναμιν τῶν γιγάντων δι' ἧς αὐτοὺς ἐτρέψατο ἄν. ὁ μέντοι Ἀπολλώνιος αἰτίαν ἀποδέδωκεν, δι' ἣν ὁ Ἥφαιστος κατεσκεύασε τῷ Αἰήτῃ τούς τε χαλκώνυχας ταύρους καὶ τὸ ἄροτρον. ὅτι δὲ δυνατὸς ἦν Ἥφαιστος Ὅμηρος ἐδήλωσεν ἐπὶ Ξάνθου τοῦ ποταμοῦ· Φλεγραίῃ· Φλέγρα πεδίον Θράκης περὶ Παλλήνην. ἔνθα οἱ θεοὶ τοὺς γίγαντας ἐπολέμησαν· Μέσαυλος· τὸ μέσον τῆς αὐλῆς ὅπου τῶν βοῶν αἱ στάσεις. μέσαυλον δὲ οἱ Ἀττικοί, τὴν φέρουσαν εἴς τε τὴν ἀνδρωνῖτιν καὶ γυναικωνῖτιν· Δαιδαλέη δ' αἴθουσα· στοὰ δὲ ποικίλη ἦν ἑκατέρωθεν τῆς οἰκίας. λέχρις, ἐκ πλαγίου δὲ τῆς αἰθούσης

ὑψηλότεραι ἦσαν οἰκοδομαί, ὅ ἐστι πύργοι. Τὸν μὲν καυκασίη· ὁ τὰ ναυπακτικὰ πεποιηκώς, εὐρυλύτην αὐτὴν λέγει. διονύσιος δὲ ὁ μιλήσιος, ἑκάτην μητέρα μηδείας καὶ κίρκης ὡς προείρηται. Σοφοκλῆς νεαίραν μίαν τῶν νηρηΐδων· ἡσίοδος δὲ ἰδυῖαν. Αἰήτης δ' υἱὸς φαεσιμβρότου ἠελίοιο, Γῆμε θεῶν βουλῆσιν ἰδυῖαν καλλιπάρῃον. ἐπιμενίδης δέ φησι κορίνθιον τῷ γένει τὸν αἰήτην. μητέρα δὲ αὐτοῦ, ἐφύραν φησί. διοφάνης δὲ ἐν τῇ α. τῶν ποντικῶν ἱστοριῶν, ἀντιόπην φησὶν αἰήτου μητέρα. προγενέστερον δέ φασι τοῦ ἀψύρτου μηδείας γενέσθαι αἰήτῃ ἐξ ἀστεροδείης τῆς ὠκεανοῦ καὶ τηθύος θυγατρός.

ΤῸΝ ΜῈΝ ΚΑΥΚΑΣΊΗ ΝΎΜΦΗ ΤΈΚΕΝ ἈΣΤΕΡΌΔΕΙΑ
ΠΡῚΝ ΠΕΡ ΚΟΥΡΙΔΊΗΝ ΘΈΣΘΑΙ ἸΔΥῖΑΝ ἌΚΟΙΤΙΝ
ΤΗΘΎΟΣ ὨΚΕΑΝΟῦ ΤΕ ΠΑΝΟΠΛΟΤΆΤΗΝ ΓΕΓΑΥῖΑΝ.
ΚΑῚ ΜΙΝ ΚΌΛΧΩΝ ΥἹΕΣ ἘΠΩΝΥΜΊΗΝ ΦΑΈΘΟΝΤΑ
ἜΚΛΕΟΝ· ΟὝΝΕΚΑ ΠᾶΣΙ ΜΕΤΈΠΡΕΠΕΝ ἨΙΘΈΟΙΣΙ.
ΤΟΥΣ ΔΈΧΟΝ ἈΜΦΊΠΟΛΟΊ ΤΕ ΚΑῚ ΑἸΉΤΑΟ ΘΥΓΑΤΡΕΣ
ἌΜΦΩ ΧΑΛΚΙΌΠΗ ΜΗΔΕΊΑ ΤΕ. ΤῊΝ ΜῈΝ ἊΡ ΟἹ ΓΕ
ἘΚ ΘΑΛΆΜΟΥ ΘΑΛΑΜΌΝΔΕ ΚΑΣΙΓΝΉΤΗΝ ΜΕΤΙΟῦΣΑΝ
ἭΡΗ ΓΆΡ ΜΙΝ ἘΡΥΚΕ ΔΌΜΩι. ΠΡῚΝ Δ' ΟὔΤΙ ΘΑΜΊΖΕΝ
ἘΝ ΜΕΓΆΡΟΙΣ. ἙΚΆΤΗΣ ΔῈ ΠΑΝΉΜΕΡΟΣ ἈΜΦΕΠΟΝῆΤΟ
ΝΗΌΝ. ἘΠΕῚ ῬΑ ΘΕῆΣ ΑὐΤῊ ΠΈΛΕΝ ἈΡΉΤΕΙΡΑ.
ΚΑῚ ΣΦΕΑΣ ὩΣ ἼΔΕΝ ἎΣΣΟΝ ἈΝΊΑΧΕΝ· ὈΞῪ Δ' ἈΚΟΥΣΕ
ΧΑΛΚΙΌΠΗ. ΔΜΩΑῚ ΔῈ ΠΡΟΠΆΡΟΙΘΕ ΒΑΛΟῦΣΑΙ
ΝΉΜΑΤΑ ΚΑῚ ΚΛΩΣΤῆΡΑΣ ἈΟΛΛΈΕΣ ἜΚΤΟΘΙ ΠᾶΣΑΙ
ἜΔΡΑΜΟΝ. Ἣ Δ' ἊΜΑ ΤΟῖΣΙΝ ἘΟῪΣ ΥἹῆΑΣ ἸΔΟῦΣΑ,
ὙΨΟῦ ΧΆΡΜΑΤΙ ΧΕῖΡΑΣ ἈΝΈΣΧΕΘΕΝ· ὩΣ ΔῈ ΚΑῚ ΑὐΤΟῚ
ΜΗΤΈΡΑ ΔΕΞΙΌΩΝΤΟ ΚΑῚ ἈΜΦΑΓΑΠΑΖΟΝ ἸΔΌΝΤΕΣ.
ΓΗΘΌΣΥΝΟΙ· ΤΟῖΟΝ ΔῈ ΚΙΝΥΡΟΜΈΝΗ ΦΆΤΟ ΜῦΘΟΝ.
ΕΜΠΗΣ ΟὐΚ ἌΡ ἘΜΈΛΛΕΤΕ ΚΗΔΕΊῌ ΜΕ ΛΙΠΌΝΤΕΣ
ΤΗΛΌΘΙ ΠΛΆΓΞΑΣΘΑΙ. ΜΕΤᾺ Δ' ὙΜΈΑΣ ἜΤΡΑΠΕΝ ΑἾΣΑ.
ΔΕΙΛῊ ἘΓΏ. ΟἿΟΝ ΠΌΘΟΝ ἙΛΛΆΔΟΣ ἘΚ ΠΌΘΕΝ ἌΤΗΣ

Ἔκτοθι πᾶσαι· ἀντὶ τοῦ ἐκτός. ἵνα τὸ ἔξω τόπον σημαίνῃ. Ὑψοῦ χάρματι· ἔδει ὑψόσε. τὸ γὰρ ὑψοῦ τοῦ ἐν τόπῳ δηλωτικόν ἐστι· τὸ δὲ ὑψόσε τοῦ εἰς τόπον. ὅμηρος. ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοιο. Οὐκ ἄρ' ἐμέλλετον· ἀφροντίστως με καταλιπόντες ὅμως οὐκ ἐμέλλετε μακρὰν πορεύεσθαι. ὑποστρέψαι οὖν ὑμᾶς ἡ μοῖρα πεποίηκε. Τηλόθι· κἀνταῦθα ἀντὶ τοῦ τηλόσε. ἐκ πόθεν ἄτης ἀντὶ τοῦ ἐκ τίνος βλάβης

Ὀρχομενοῖο· καὶ Ἑλλάνικός φησι τὸν Ἀθάμαντα Ὀρχομενὸν ᾠκηκέναι. Ἐμὴν μητέρα· ἀντὶ τοῦ ὑμετέραν. Πολιοῦ· τὸ διαφανές. Τετρηχὼς· ὁ διαδαμασμένος.

ΛΕΥΓΑΛΕΗΣ ΦΡΙΞΟΙΟ ΕΦΗΜΟΣΥΝΗΙΣΙ ΝΕΕΣΘΕ
ΠΑΤΡΟΣ. Ο ΜΕΝ ΘΝΗΣΚΩΝ ΣΤΥΓΕΡΑΣ ΕΠΕΤΕΙΛΑΤ' ΑΝΙΑΣ
ΗΜΕΤΕΡΗΙ ΚΡΑΔΙΗΙ. ΤΙ ΔΕ ΚΕΝ ΠΟΛΙΝ ΟΡΧΟΜΕΝΟΙΟ
ΟΣΤΙΣ ΟΔ' ΟΡΧΟΜΕΝΟΣ ΚΤΕΑΝΩΝ ΑΘΑΜΑΝΤΟΣ ΕΚΗΤΙ
ΜΗΤΕΡΕΗΝ ΑΧΕΟΥΣΑΝ ΑΠΟΠΡΟΛΙΠΟΝΤΕΣ ΙΚΟΙΣΘΕ.
ΩΣ ΕΦΑΤ'. ΑΙΗΤΗΣ ΔΕ ΠΑΝΥΣΤΑΤΟΣ ΩΡΤΟ ΘΥΡΑΖΕ.
ΕΚ Δ' ΑΥΤΗ ΙΔΥΙΑ ΔΑΜΑΡ ΚΙΕΝ ΑΙΗΤΑΟ
ΧΑΛΚΙΟΠΗΣ ΑΙΟΥΣΑ· ΤΟ Δ' ΑΥΤΙΚΑ ΠΑΝ ΟΜΑΔΟΙΟ
ΕΡΚΟΣ ΕΠΕΠΛΗΘΕΙ. ΤΟΙ ΜΕΝ ΜΕΓΑΝ ΑΜΦΕΠΕΝΟΝΤΟ
ΤΑΥΡΟΝ ΑΛΙΣ ΔΜΩΕΣ. ΤΟΙ ΔΕ ΞΥΛΑ ΚΑΓΚΑΝΑ ΧΑΛΚΩΙ
ΚΟΠΤΟΝ· ΤΟΙ ΔΕ ΛΟΕΤΡΑ ΠΥΡΙ ΖΕΟΝ. ΟΥΔΕ ΤΙΣ ΗΕΝ
ΟΣ ΚΑΜΑΤΟΥ ΜΕΘΕΕΣΚΕΝ ΥΠΟΔΡΗΣΣΩΝ ΒΑΣΙΛΗΪ.
ΤΟΦΡΑ Δ' ΕΡΩΣ ΠΟΛΙΟΙΟ ΔΙ' ΗΕΡΟΣ ΗΞΕΝ ΑΦΑΝΤΟΣ
ΤΕΤΡΗΧΩΣ ΟΙΟΝ ΤΕ ΝΕΑΙΣ ΕΠΙ ΦΟΡΒΑΣΙΝ ΟΙΣΤΡΟΣ
ΤΕΛΛΕΤΑΙ· ΟΝ ΤΕ ΜΥΩΠΑ ΒΟΩΝ ΚΛΕΙΟΥΣΙ ΝΟΜΗΕΣ.
ΩΚΑ Δ' ΥΠΟ ΦΛΟΙΟΝ ΠΡΟΔΟΜΩΙ ΕΝΙ ΤΟΞΑ ΤΑΝΥΣΑΣ
ΙΟΔΟΚΗΣ ΑΒΛΗΤΑ ΠΟΛΥΣΤΟΝΟΝ ΕΞΕΛΕΤ' ΙΟΝ.
ΕΚ Δ' ΟΓΕ ΚΑΡΠΑΛΙΜΟΙΣΙ ΛΑΘΩΝ ΠΟΣΙΝ ΟΥΔΟΝ ΑΜΕΙΨ'
ΟΞΕΑ ΔΕΝΔΙΛΛΩΝ. ΑΥΤΩΙ Δ' ΥΠΟ ΒΑΙΟΣ ΕΛΥΣΘΕΙΣ
ΑΙΣΟΝΙΔΗΙ ΓΛΥΦΙΔΑΣ ΜΕΣΣΗΙ ΕΝΙΚΑΤΘΕΤΟ ΝΕΥΡΗΙ.
ΙΘΥΣ Δ' ΑΜΦΟΤΕΡΗΙΣΙ ΔΙΑΣΧΟΜΕΝΟΣ ΠΑΛΑΜΗΙΣΙΝ
ΗΚ' ΕΠΙ ΜΗΔΕΙΗΙ· ΤΗΝ Δ' ΑΜΦΑΣΙΗ ΛΑΒΕ ΘΥΜΟΝ.
ΑΥΤΟΣ Δ' ΥΨΟΡΟΦΟΙΟ ΠΑΛΙΜΠΕΤΕΣ ΕΚ ΜΕΓΑΡΟΙΟ
ΚΑΓΧΑΛΟΩΝ ΗΙΞΕ. ΒΕΛΟΣ Δ' ΕΝΕΔΑΙΕΤΟ ΚΟΥΡΗΙ
ΝΕΡΘΕΝ ΥΠΟ ΚΡΑΔΙΗΙ ΠΥΡΙ ΙΚΕΛΟΝ. ΑΝΤΙΑ Δ' ΑΙΕΙ

Οἶστρος· διαφέρει οἶστρος μύωπος. ὁ μὲν γὰρ μύωψ ἀπογεννᾶται τῶν ξύλων· ὁ δὲ οἶστρος ἐκ τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς ἐπιπλεόντων ζωαρίων. τὸ δὲ τέλλεται, καὶ τὰ ἀφαιροῦσιν ἐστὶ τοῦ .σ. ἀντὶ τοῦ στέλλεται. Ὀξέα δενδίλλων· ἀντὶ τοῦ συστρέψας ἑαυτὸν καὶ ἀποκαλύψας ὀξέως παρεπιστρεφόμενος καὶ ἐς αὐτὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπιμένων. ὅμηρος δὲ ἐπὶ τοῦ στρέφειν τέθεικε τὴν λέξιν. τὸ μὲν ἐπιστροφῇ τοῦ προσώπου παρεκκλίνοντα τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπιμένειν καθάπερ ἀπολλόδωρος. σοφοκλῆς δὲ ἐπὶ τοῦ περιβλέπειν τέθεικε τὴν λέξιν.

Ἀμαρύγματα· τὰς λαμπάδας τῶν ὀφθαλμῶν λέγει. Καί οἱ ἄηντο· πνοὴμ ἐ πιμπρῶν. ἢ μετεωρίζοντο. Ὡς δὲ γυνή· καὶ Ὅμηρος· Ὡς δ' ὅτε τις δαλὸν σποδιῇ ἐνέκρυψε μελαίνῃ. Ἄγχι μάλ' ἐγρομένη· ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ χρόνου. Μένανδρος· ἔρημον ἔναγχος. ἀντὶ τοῦ νῦν. ἢ ἀντὶ τοῦ ταχέως. Εἰλυμένος· κεκαλυμμένος· οἷον κεκρυμμένος. ὡς ἀπὸ τοῦ [illegible] καταστρέφει. Ἀκηδείῃσι· ταῖς ἀλυκηδείαις· ἀντὶ τοῦ ταῖς λύπαις. Σφετέρης· ἀντὶ τοῦ ἰδίας. Ἦέ τις ἄτη· οἷον κακόν τι ὑμᾶς ἐμπόδισε κατὰ τὸν πλοῦν. τὸ γὰρ ἐνέκλασε, κατὰ μεταφορὰν ἐνεπόδισε. Κίρκην ἑσπερίης· ἠκολούθησεν Ἀπολλώνιος τοῖς κατὰ τὸ Τυρσηνικὸν πέλαγος ὑποτιθεμένοις τὴν Ὀδυσσέως πλάνην.

ΒΑΛΛΕΝ ΥΠ ΑΙΣΟΝΙΔΗΝ ΑΜΑΡΥΓΜΑΤΑ. ΚΑΙ ΟΙ ΑΗΝΤΟ
ΣΤΗΘΕΩΝ ΕΚ ΠΥΚΙΝΑΙ ΚΑΜΑΤΩΙ ΦΡΕΝΕΣ, ΟΥ ΔΕ ΤΙΝ ΑΛΛ
ΜΝΗΣΤΙΝ ΕΧΕΝ· ΓΛΥΚΕΡΗ ΔΕ ΚΑΤΕΙΒΕΤΟ ΘΥΜΟΝ ΑΝΙΗΙ
ΩΣ ΔΕ ΓΥΝΗ ΜΑΛΕΡΩΙ ΠΕΡΙ ΚΑΡΦΕΑ ΧΕΥΑΤΟ ΔΑΛΩΙ
ΧΕΡΝΗΤΙΣ· ΤΗΙ ΠΕΡ ΤΑΛΑΣΗΙΑ ΕΡΓΑ ΜΕΜΗΛΕΝ
ΩΣ ΚΕΝ ΥΠΩΡΟΦΙΟΝ ΝΥΚΤΩΡ ΣΕΛΑΣ ΕΝΤΥΝΑΙΤΟ
ΑΓΧΙ ΜΑΛ ΕΓΡΟΜΕΝΗ· ΤΟ Δ ΑΘΕΣΦΑΤΟΝ ΕΞ ΟΛΙΓΟΙΟ
ΔΑΛΟΥ ΑΝΕΓΡΟΜΕΝΟΝ ΣΥΝ ΚΑΡΦΕΑ ΠΑΝΤ ΑΜΑΘΥΝΕΙ,
ΤΟΙΟΣ ΥΠΟ ΚΡΑΔΙΗΙ ΕΙΛΥΜΕΝΟΣ ΑΙΘΕΤΟ ΛΑΘΡΗ
ΟΥΛΟΣ ΕΡΩΣ· ΑΠΑΛΑΣ ΔΕ ΜΕΤΕΤΡΩΠΑΤΟ ΠΑΡΕΙΑΣ
ΕΣ ΧΛΟΟΝ. ΑΛΛΟΤ ΕΡΕΥΘΟΣ ΑΚΗΔΕΙΗΙΣΙ ΝΟΟΙΟ·
ΔΜΩΕΣ Δ ΟΠΠΟΤΕ ΔΗ ΣΦΙΝ ΕΠΑΡΤΕΑ ΘΗΚΑΝ ΕΔΩΔΗΝ,
ΑΥΤΟΙ ΤΕ ΛΙΑΡΟΙΣΙΝ ΕΦΑΙΔΡΥΝΟΝΤΟ ΛΟΕΤΡΟΙΣ.
ΑΣΠΑΣΙΩΣ ΔΟΡΠΩΙ ΤΕ ΠΟΤΗΤΙ ΤΕ ΘΥΜΟΝ ΑΡΕΣΣΑΝ.
ΕΚ ΔΕ ΤΟΥ ΑΙΗΤΗΣ ΣΦΕΤΕΡΗΣ ΕΡΕΕΙΝΕ ΘΥΓΑΤΡΟΣ
ΥΙΗΑΣ· ΤΟΙΟΙΣΙ ΠΑΡΗΓΟΡΕΩΝ ΕΠΕΕΣΣΙ.
ΠΑΙΔΟΣ ΕΜΗΣ ΚΟΥΡΟΙ ΦΡΙΞΟΙΟ ΤΕ. ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΠΑΝΤΩΝ
ΞΕΙΝΩΝ ΗΜΕΤΕΡΟΙΣΙΝ ΕΝΙ ΜΕΓΑΡΟΙΣΙΝ ΕΤΙΣΑ.
ΠΩΣ ΑΙΑΝΔΕ ΝΕΕΣΘΕ ΠΑΛΙΣΣΥΤΟΙ. ΗΕ ΤΙΣ ΑΤΗ
ΣΩΟΜΕΝΟΥΣ ΜΕΣΣΗΓΥΣ ΕΝΕΚΛΑΣΕΝ· ΟΥ ΜΕΝ ΕΜΕΙΟ,
ΠΕΙΘΕΣΘΕ ΠΡΟΦΕΡΟΝΤΟΣ ΑΠΕΙΡΟΝΑ ΜΕΤΡΑ ΚΕΛΕΥΘΟΥ.
ΗΙΔΕΙΝ ΓΑΡ ΠΟΤΕ ΠΑΤΡΟΣ ΕΝ ΑΡΜΑΣΙΝ ΗΕΛΙΟΙΟ
ΔΙΝΕΥΣΑΣ Ο ΤΕΜΕΙΟ ΚΑΣΙΓΝΗΤΗΝ ΕΚΟΜΙΖΕΝ
ΚΙΡΚΗΝ, ΕΣΠΕΡΙΗΣ ΕΙΣΩ ΧΘΟΝΟΣ· ΕΚ Δ ΙΚΟΜΕΣΘΑ

ὧν ἀρχηγὸς ἡσίοδος κατῳκηκέναι λέγων κίρκην ἐν τῷ προειρημένῳ πελάγει. Ἑσπερίης ἔσω χθονός· περὶ τὴν ἰταλίαν ᾤκισεν ἡ κίρκη, ὅθεν ὄρος κιρκαῖον ἀπ' αὐτῆς πολυφάρμακον. φησὶ δὲ ἀπολλώνιος ἡσιόδῳ ἑπόμενος ἐπὶ τοῦ ἅρματος τοῦ ἡλίου εἰς τὴν κατὰ τυρρηνίαν κειμένην νῆσον τὴν κίρκην ἐλθεῖν. ἑσπερίαν δὲ αὐτὴν εἶπεν ἐπεὶ πρὸς δυσμὰς κεῖται. Ποτὶ ξερόν· ἐπὶ τὸ ξηρὸν ἀπὸ τοῦ ὑγροῦ τῆς θαλάσσης. ἡ δὲ ποτὶ πρόθεσις παρὰ μὲν δωριεῦσι πρός, παρ' ἡμῖν δὲ καὶ ἴωσιν ἐκλείπει. ἀντὶ τῆς παρά. ὅμηρος· ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ. καὶ ἡ δωρικὴ παροιμία· τὸν λίθον ποτὶ τὸ σπάρτομ ἄγοντας. Νηὸς ἑῆς· κακῶς τὸ ἑῆς ἐπὶ πλήθους· ἔστι γὰρ ἑνικόν. ἔδει δὲ εἰπεῖν σφετέρης.

ἈΚΤῊΝ ἨΠΕΊΡΟΥ ΤΥΡΣΗΝΊΔΟΣ· ἜΝΘ' ἜΤΙ ΝΥ͂Ν ΠΕΡ
ΝΑΙΕΤΆΕΙ ΜΆΛΑ ΠΟΛΛῸΝ ἈΠΌΠΡΟΘΙ ΚΟΛΧΊΔΟΣ ΑἼΗΣ.
ἈΛΛᾺ ΤΊ ΜΎΘΩΝ ἯΔΟΣ. Ἃ Δ' ἘΝ ΠΟΣῚΝ ὟΜΜΙΝ ὌΡΩΡΕΝ
ΕἼΠΑΤ' ἈΡΙΦΡΑΔΈΩΣ. ἨΔ' ΟἽΤΙΝΕΣ ΟἽΔ' ἘΦΈΠΟΝΤΑΙ
ἈΝΈΡΕΣ. ὉΠΠΌΤΕ ΓΛΑΦΥΡΗ͂Σ ἘΚ ΝΗῸΣ ἜΒΗΤΕ.
ΤΟΙ͂Α ΜΙΝ ἘΞΕΡΈΟΝΤΑ ΚΑΣΙΓΝΉΤΩΝ ΠΡΟΠΆΡΟΙΘΕΝ
ἌΡΓΟΣ ὙΠΟΔΔΕΊΣΑΣ ἈΜΦῚ ΣΤΌΛΩΙ ΑἸΣΟΜΊΔΑΟ
ΜΕΙΛΙΧΊΩΣ ΠΡΟΣΈΕΙΠΕΝ· ἘΠΕῚ ΠΡΟΓΕΝΈΣΤΕΡΟΣ ἮΕΝ.
ΑἸΉΤΗ· ΚΕΊΝΗΗΝ ΜῈΝ ἌΦΑΡ ΔΙΈΧΕΥΑΝ ἌΕΛΛΑΙ
ΖΑΧΡΗΕΙ͂Σ. ΑὐΤΟῪΣ Δ' ὙΠΟΔΟΎΡΑΣΙ ΠΕΠΤΗΩ͂ΤΑΣ
ΝΉΣΟΥ ἘΝΥΑΛΊΟΙΟ ΠΟΤῚ ΞΕΡῸΝ ἜΚΒΑΛΕ ΚΥ͂ΜΑ
ΛΥΓΑΊΗΙ ὙΠῸ ΝΥΚΤῚ. ΘΕῸΣ ΔΈ ΤΙΣ ἌΜΜ' ἘΣΆΩΣΕΝ.
ΟὐΔῈ ΓᾺΡ ΑἹ ΤῸ ΠΆΡΟΙΘΕΝ ἘΡΗΜΑΊΗΝ ΚΑΤᾺ ΝΗ͂ΣΟΝ
ΗὐΛΊΖΟΝΤ' ὌΡΝΙΘΕΣ ἈΡΗΪ́ΑΙ. ΟὐΔΈ ΤΙ ΚΕΊΝΑΣ
ΕὕΡΟΜΕΝ. ἈΛΛ' ΟἽΓ' ἈΝΔΡΕΣ ἈΠΉΛΑΣΑΝ ἘΞΑΠΟΒΆΝΤΕΣ
ΝΗῸΣ ἙΗ͂Σ ΠΡΟΤΈΡΩΙ ἘΝῚ ἬΜΑΤΙ ΚΑῚ ΣΦ' ἈΠΈΡΥΚΕΝ
ἩΜΈΑΣ ΟἸΚΤΕΊΡΩΝ ΖΗΝῸΣ ΝΌΟΣ. ἨΈ ΤΙΣ ΑἾΣΑ.
ΑὐΤΊΚ' ἘΠΕῚ ΚΑῚ ΒΡΩ͂ΣΙΝ ἌΛΙΣ ΚΑῚ ΕἽΜΑΤ' ἜΔΩΚΑΝ
ΟὔΝΟΜΑ ΤΕ ΦΡΊΞΟΙΟ ΠΕΡΙΚΛΕΕ͂Σ ΕἸΣΑΪ́ΟΝΤΕΣ
ἨΔ' ΑὐΤΟΙ͂Ο ΣΈΘΕΝ. ΜΕΤᾺ ΓᾺΡ ΤΕῸΝ ἌΣΤΥ ΝΈΟΝΤΑΙ
ΧΡΕΙΩ͂ Δ' ἨΝ ἘΘΈΛΕΙΣ ἘΞΙΔΜΕΝΑΙ ΟὔΣ' ἘΡΙΚΕΎΣΩ.
ΤῸΝ ΔΈ ΤΙΣ ἹΈΜΕΝΟΣ ΠΆΤΡΗΣ ἈΠΆΝΕΥΘΕΝ ἘΛΆΣΣΑΙ
ΚΑῚ ΚΤΕΆΝΩΝ· ΒΑΣΙΛΕῪΣ ΠΕΡΙΏΣΙΟΝ· ΟὕΝΕΚΕΝ ἈΛΚΗ͂Ι
ΣΦΩΙΤΈΡΗΙ ΠΆΝΤΕΣΣΙ ΜΕΤΈΠΡΕΠΕΝ ΑἸΟΛΊΔΗΙΣΙΝ.

Σφωϊτέρη· κακῶς· ἐστὶ σφωΐτερον ἐπὶ ἑνικοῦ· ἔστι γὰρ δυϊκόν. ὁ δὲ ἰάσων ἀπὸ αἰόλου τὸ γένος κατάγει ὡς ἑλλάνικος· Στεῦται ἀμειλίκτοιο· ὁ νοῦς ὁρίζεται δὲ τοὺς ἀπ' αἰόλου·

κεκφεύξεσθαι τὸν ἀνεξίλαστον χόλον τοῦ διός. οὐ δὲ τὸ μίασμα καὶ τὴν φρίξου ποινήν, πρὶν τὸ κῶας εἰς τὴν ἑλλάδα κομισθῆναι. τὸ δὲ ἑξῆς. στεῦται δ' αἰολιδῶν γενεὴν οὐχ ὑπαλύξειν ἀμειλίκτοιο διὸς μῆνιν καὶ χόλον· πρὶν δὴ ἑλλάδα ἱκέσθαι· Τάων· τῶν κολχικῶν. κακίστης ἐτύχομεν νεώς· Ἐπεκύρσαμεν· ἐνετύχομεν. ἤλιθα· ἀθρόως. αὐτῷ ἀντὶ τοῦ σοί· Δῆθεν· παρέλκεται τὸ δῆθεν. εἰ δὲ προαιρῇ φησὶν ἑκάστου γνῶναι τὴν γενεὰν ἢ τοὔνομα πάντα ἐξείποιμι· Οἷόπερ· οὗτινος χάριν·

ΠΕΜΠΕΙ ΔΕΥ̂ΡΟ ΝΕΕΣΘΑΙ ἈΜΗΧΑΝΟΝ. ΟΥ̓ ΔΥ̓ΠΑΛΎΞΕΙΝ
ΣΤΕΥ̂ΤΑΙ ἈΜΕΙΛΙΚΤΟΙΟ ΔΙΟΣ ΘΥΜΑΛΓΕΑ ΜΗ̂ΝΙΝ·
ΚΑῚ ΧΟΛΟΝ. ΟΥ̓ Δ' ἌΤΛΗΤΟΝ ἌΓΟΣ ΦΡΙΞΟΙΟ ΤΕ ΠΟΙΝᾺΣ
ΑἸΟΛΙΔΩΝ ΓΕΝΕΗΝ, ΠΡῚΝ ἘΣ ἙΛΛΑΔΑ ΚΩ̂ΑΣ ἹΚΕΣΘΑΙ.
ΝΗ̂Α Δ' ἈΘΗΝΑΙΗ ΠΑΛΛᾺΣ ΚΑΜΕΝ. ΟΥ̓ ΜΑΛΑ ΤΟΙΗΝ
ΟἿΑΙ ΠΕΡ ΚΟΛΧΟΙΣΙ ΜΕΤ' ἈΝΔΡΑΣΙ ΝΗ̂ΕΣ ἜΑΣΙ·
ΤΑΩΝ ΑἸΝΟΤΑΤΗΣ ἘΠΕΚΥΡΣΑΜΕΝ. ἬΛΥΘΑ ΓΑΡ ΜΙΝ
ΛΑΒΡΟΝ ὙΔΩΡ ΠΝΟΙΗ ΤΕ ΔΙΕΤΜΑΓΕΝ. ἩΔ' ἘΝῚ ΓΟΜΦΟΙΣ
ἼΣΧΕΤΑΙ. ἫΝ ΚΑῚ ΠΑ̂ΣΑΙ ἘΠΙΒΡΙΣΩΣΙΝ ἌΕΛΛΑΙ.
ἾΣΟΝ Δ' ἘΞ ἈΝΕΜΟΙΟ ΘΕΕΙ. ΚΑῚ ὍΤ' ἈΝΕΡΕΣ ΑΥ̓ΤΟῚ
ΝΩΛΕΜΕΩΣ ΧΕΙΡΕΣΣΙΝ ἘΠΙΣΠΕΡΧΩΣΙΝ ἘΡΕΤΜΟΙ̂Σ.
ΤΗ̂Ι Δ' ἘΝΑΓΕΙΡΑΜΕΝΟΣ ΠΑΝΑΧΑΙΐΔΟΣ ΕἼ ΤΙ ΦΕΡΙΣΤΟΝ
ἩΡΩΩΝ. ΤΕῸΝ ἌΣΤΥ ΜΕΤΗΛΥΘΕ ΠΟΛΛ' ἘΠΑΛΗΘΕΙΣ
ἌΣΤΕΑ ΚΑῚ ΠΕΛΑΓΗ ΣΤΥΓΕΡΗ̂Σ ἉΛΟΣ. ΕἼ ΟἹ ὈΠΑΣΣΑΙΣ.
ΑΥ̓ΤΩ̂Ι Δ' ὩΣ ΚΕΝ ἉΔΟΙ ΤΩ̂Σ ἜΣΣΕΤΑΙ. ΟΥ̓ ΓᾺΡ ἹΚΑΝΕΙ
ΧΕΡΣῚ ΒΙΗΣΑΜΕΝΟΣ. ΜΕΜΟΝΕΝ ΔΕ ΤΟΙ ἌΞΙΑ ΤΙΣΕΙΝ
ΔΩΤΙΝΗΣ ἈΙΩΝ ἘΜΕΘΕΝ ΜΕΓΑ ΔΥΣΜΕΝΕΟΝΤΑΣ
ΣΑΥΡΟΜΑΤΑΣ. ΤΟῪΣ ΣΟΙ̂ΣΙΝ ὙΠῸ ΣΚΗΠΤΡΟΙΣΙ ΔΑΜΑΣΣΕΙ.
ΕἸ ΔΕ ΚΑῚ ΟὔΝΟΜΑ ΔΗ̂ΘΕΝ ἘΠΙΘΥΕΙΣ ΓΕΝΕΗΝ ΤΕ
ἼΔΜΕΝΑΙ ΟἽΤΙΝΕΣ ΕἸΣΙΝ, ἝΚΑΣΤΑ ΓΕ ΜΥΘΗΣΑΙΜΗΝ.
ΤΟΝΔΕ ΜῈΝ ΟἿΟ ΠΕΡ ΟὔΝΕΚ' ἈΦ' ἙΛΛΑΔΟΣ Ὠ̂ΛΛΟΙ ἈΓΕΡΘΕΝ
ΚΛΕΙΟΥΣ' ΑἼΣΟΝΟΣ ΥἹῸΝ ἸΗΣΟΝΑ ΚΡΗΘΕΙΔΑΟ.
ΕἸ Δ' ΑΥ̓ΤΟΥ̂ ΚΡΗΘΗ̂ΟΣ ἘΤΗΤΥΜΟΝ ἘΣΤΙ ΓΕΝΕΘΛΗΣ,

Οὕτω κεν γνωτός· ἀντὶ τοῦ συγγενής. ἢ ἀμφοτέρωθεν(?) δὶς ἐξάδελφος· Κρηθεὺς καὶ Ἀθάμας ἀδελφοὶ Αἰόλου παῖδες. Κρηθέως Αἴσων, Αἴσονος Ἰάσων. Ἀθάμαντος δὲ Φρίξος, οὗ Ἄργος. Ἠερέθοντο· μετεωρίζοντο τῷ νῷ χολουμένων ἀντὶ τοῦ οἰδαίνοντο. ἐφυσῶντο.

ὈΥΤΩ ΚΕΝ ΓΝΩΤῸΣ ΠΑΤΡΏΙΟΣ ἌΜΜΙ ΠΈΛΟΙΤΟ.
ἌΜΦΩ ΓᾺΡ ΚΡΗΘΕῪΣ ἈΘΆΜΑΣ Τ'ἜΣΑΝ ἈΙΌΛΟΥ ὙἹΕΣ
ΦΡΊΞΟΣ Δ'ΑὖΤ'ἈΘΆΜΑΝΤΟΣ ἜΗΝ ΠΑῖΣ ἈΙΟΛΊΔΑΟ.
ΤΌΝΔΕ Δ'ἌΡ'ἨΕΛΊΟΥ ΓΌΝΟΝ ἜΜΜΕΝΑΙ ΕἼ ΤΙΝ'ἈΚΟΎΕΙΣ,
ΔΈΡΚΕΑΙ ΑὐΓΕΊΗΝ. ΤΕΛΑΜῺΝ Δ'ὍΓΕ ΚΥΔΊΣΤΟΙΟ
ἈΙΑΚΟῦ ἘΚΓΕΓΑῺΣ. ΖΕῪΣ Δ'ἈΙΑΚῸΝ ἈΥΤῸΣ ἜΤΙΚΤΕΝ.
ὯΣ ΔῈ ΚΑῚ ὯΛΛΟΙ ΠΆΝΤΕΣ ὍΣΟΙ ΣΥΝΈΠΟΝΤΑΙ ἙΤΑῖΡΟΙ,
ἈΘΑΝΆΤΩΝ ὙἹΈΣ ΤΕ. ΚΑῚ ὙἹΩΝΟῚ ΓΕΓΆΑΣΙΝ.
ΤΟῖΑ ΠΑΡΈΝΝΕΠΕΝ ἌΡΓΟΣ· ἌΝΑΞ Δ'ἘΠΕΧΏΣΑΤΟ ΜΎΘΟΙΣ
ἘΙΣΑΪ́ΩΝ· ὙΨΟῦ ΔῈ ΧΌΛΩΙ ΦΡΈΝΕΣ ἨΕΡΈΘΟΝΤΟ.
ΦῆΔ'ἘΠΑΛΑΣΤΉΣΑΣ ΜΕΝΈΗΝΕ ΔῈ ΠΑΙΣῚ ΜΆΛΙΣΤΑ
ΧΑΚΙΌΡΗΣ. ΤῶΝ ΓΆΡ ΣΦΙ ΜΕΤΕΛΘΈΜΕΝ ὈΥΝΕΚ'ἘΌΛΠΕΙ
ἘΚ ΔΈ ΟἹ ὌΜΜΑΤ'ἘΛΑΜΥΕΝ ὙΠ'ὈΦΡΎΣΙΝ ἹΕΜΈΝΟΙΟ·
ὈΥΚ ἌΦΑΡ ὈΦΘΑΛΜῶΝ ΜΟΙ ἈΠΌΠΡΟΘΙ ΛΩΒΗΤῆΡΕΣ
ΝΕῖΣΘ' ἈΥΤΟῖΣΙ ΔΌΛΟΙΣΙ ΠΑΛΊΣΣΥΤΟΙ ἜΚΤΟΘΙ ΓΑΊΗΣ
ΠΡΊΝ ΤΙΝΑ ΛΕΥΓΑΛΈΟΝ ΤῈ ΔΈΡΟΣ ΚΑῚ ΦΡΊΞΟΝ ἸΔΈΣΘΑΙ
ἈΥΤΊΧ'ὉΜΑΡΤΉΣΑΝΤΕΣ ἈΦ'ἙΛΛΆΔΟΣ. ὈΥ Δ'ἘΠῚ ΚῶΑΣ
ΣΚῆΠΤΡΆ ΤΕ ΚΑῚ ΤΙΜῊΝ ΒΑΣΙΛΗΪ́ΔΑ ΔΕῦΡΟ ΝΈΕΣΘΑΙ.
ἘΙ ΔΈ ΚΑῚ ΜῊ ΠΡΟΠΆΡΟΙΘΕΝ ἘΜῆΣ ἭΨΑΣΘΕ ΤΡΑΠΈΖΗΣ
ἘῖΤ'ἊΝ ἈΠῸ ΓΛΏΣΣΑΣ ΤῈ ΤΑΜῺΝ ΚΑῚ ΧΕῖΡΕ ΚΕΆΣΣΑΣ

Αὐτίκα· ἀντὶ τοῦ νῦν. ἐν δὲ τῷ νέεσθαι ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔολπα. Ἄλλως· ἐν δὲ τῷ αὐτίχ' ὁμαρτήσαντες προσεκτέον ὅτι ἀσαφῶς εἴρηται. ἴσως οὖν αὖθις ἀντὶ τοῦ αὐτίκα ἐρρέθη· καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφ' Ἑλλάδος ἐφ' Ἑλλάδα· ἵν' ᾖ· οὐκ ἄφαρ ὑποστρέψατε ἐς Ἑλλάδα. ἢ στείξαντες ἐς τὸ Ἑλλάδα τελείαν. τὸ ἑξῆς

ἐπιφέρει δέ· οὐκ ἐπὶ κῶας δεῦρο νέεσθε, ἐπὶ τὰ σκῆπτρα δὲ καὶ τὴν βασίλειον τιμήν, ὥστε οὐ γραπτέον οὐδ' ἐπὶ κῶας, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ κῶας οὐδὲ σκῆπτρά τε, ἀλλὰ σκῆπτρα δέ. οἱ δὲ σχολιογράφοι ἐοίκασιν ἄλλῃ τινὶ γραφῇ ἐντυχεῖν· φασὶ γὰρ ἀπὸ κοινοῦ λαμβάνεσθαι τὸ ἔολπα· οὐδαμοῦ δὲ εἴρηται τὸ ἔολπα.

Αἰήτη. σχέο μοι· ὦ Αἰήτη, ἐπίσχου ἢ ἀνάσχου μοι περὶ τούτου τοῦ στόλου. Οὐδὲ μὲν ἱέμενοι· οὐδὲ ἐφιέμενοι τῆς σῆς βασιλείας. Σφωϊτέροισι· κακῶς τὸ σφωϊτέροισιν ἐχρήσατο· ἔδει γὰρ εἰπεῖν τεοῖσι. Τὸ δὲ ἴσκεν ὁμηρικῶς. Πειρήσαιτο βίης· πεῖραν λάβοι τῆς ἰσχύος τῶν ἡρώων. Ὑποβλήδην· κακῶς τὸ ὑποβλήδην κεῖται· γὰρ πρὶν ἢ καταλῆξαι τὸν ἕτερον λέγοντα. Τὸ δὲ διηνεκέως ἀγορεύεις, ἀντὶ τοῦ μακρηγορεῖς. Ἑλλάδι κοιρανέοντα, τὸν Πελίαν λέγει.

ΑΜΦΟΤΕΡΑΣ ΟΙΣΙΝ ΕΠΙΠΡΟΕΗΚΑ ΠΟΔΕΣΣΙΝ.
ΩΣ ΚΕΝ ΕΡΗΤΥΟΙΣΘΕ ΚΑΙ ΥΣΤΕΡΟΝ ΟΡΜΗΘΗΝΑΙ.
ΟΙΑ ΔΕ ΚΑΙ ΜΑΚΑΡΕΣΣΙΝ ΕΠΕΨΕΥΣΑΣΘΕ ΘΕΟΙΣΙ.
ΦΗ ΡΑ ΧΑΛΕΨΑΜΕΝΟΣ. ΜΕΓΑ ΔΕ ΦΡΕΝΕΣ ΑΙΑΚΙΔΑΟ
ΝΕΙΟΘΕΝ ΟΙΔΑΙΝΕΣΚΟΝ. ΕΕΛΔΕΤΟ Δ' ΕΝΔΟΘΙ ΘΥΜΟΣ
ΑΝΤΙΒΙΗΝ ΟΛΟΟΝ ΦΑΣΘΑΙ ΕΠΟΣ. ΑΛΛ' ΑΠΕΡΥΚΕΝ
ΑΙΣΟΝΙΔΗΣ. ΠΡΟ ΓΑΡ ΑΥΤΟΣ ΑΜΕΙΨΑΤΟ ΜΕΙΛΙΧΙΟΙΣΙΝ.
ΑΙΗΤΗ. ΣΧΕΟ ΜΟΙ ΤΩΙΔΕ ΣΤΟΛΩΙ. ΟΥ ΤΙ ΓΑΡ ΑΥΤΩΣ
ΑΣΤΥ ΤΕΟΝ ΚΑΙ ΔΩΜΑΘ' ΙΚΑΝΟΜΕΝ, ΩΣ ΠΟΥ ΕΟΛΠΑΣ.
ΟΥΔΕ ΜΕΝ ΙΕΜΕΝΟΙ. ΤΙΣ Δ' ΑΝ ΤΟΣΟΝ ΟΙΔΜΑ ΠΕΡΗΣΑΙ
ΤΛΑΙΗ ΕΚΩΝ ΟΘΝΕΙΟΝ ΕΠΙ ΚΤΕΡΑΣ. ΑΛΛΑ ΜΕ ΔΑΙΜΩΝ
ΚΑΙ ΚΡΥΕΡΗ ΒΑΣΙΛΗΟΣ ΑΤΑΣΘΑΛΟΥ ΩΡΣΕΝ ΕΦΕΤΜΗ.
ΔΟΣ ΧΑΡΙΝ ΑΝΤΟΜΕΝΟΙΣΙ. ΣΕΘΕΝ Δ' ΕΓΩ ΕΛΛΑΔΙ ΠΑΣΗΙ
ΘΕΣΠΕΣΙΗΝ ΟΙΣΩ ΚΛΗΗΔΟΝΑ. ΚΑΙ ΔΕ ΤΟΙ ΗΔΗ
ΠΡΟΦΡΟΝΕΣ ΕΙΜΕΝ ΑΡΗΙ ΘΟΗΝ ΑΠΟΤΙΣΑΙ ΑΜΟΙΒΗΝ,
ΕΙΤ' ΟΥΝ ΣΑΥΡΟΜΑΤΑΣ ΓΕ ΛΙΛΑΙΕΑΙ, ΕΙΤΕ ΤΙΝ' ΑΛΛΟΝ
ΔΗΜΟΝ ΣΦΩΪΤΕΡΟΙΣΙΝ ΥΠΟ ΣΚΗΠΤΡΟΙΣΙ ΔΑΜΑΣΣΑΙ.
ΙΣΚΕΝ ΥΠΟΣΣΑΙΝΩΝ ΑΓΑΝΗΙ ΟΠΙ. ΤΟΙΟ ΔΕ ΘΥΜΟΣ
ΔΙΧΘΑΔΙΗΝ ΠΟΡΦΥΡΕΝ ΕΠΙ ΣΤΗΘΕΣΣΙ ΜΕΝΟΙΝΗΝ.
Η ΣΦΕΑΣ ΟΡΜΗΘΕΙΣ ΑΥΤΟΣΧΕΔΟΝ ΕΞΕΝΑΡΙΞΟΙ,
Η ΟΓΕ ΠΕΙΡΗΣΑΙΤΟ ΒΙΗΣ. ΤΟ ΟΙ ΕΙΣΑΤ' ΑΡΕΙΟΝ
ΦΡΑΖΟΜΕΝΩΙ. ΚΑΙ ΔΗ ΜΙΝ ΥΠΟΒΛΗΔΗΝ ΠΡΟΣΕΕΙΠΕ.
ΞΕΙΝΕ. ΤΙ ΚΕΝ ΤΑ ΕΚΑΣΤΑ ΔΙΗΝΕΚΕΩΣ ΑΓΟΡΕΥΕΙΣ.
Η ΓΑΡ ΕΤΗΤΥΜΟΝ ΕΣΤΕ ΘΕΩΝ ΓΕΝΟΣ, ΗΕ ΚΑΙ ΑΛΛΩΣ
ΟΥΔΕΝ ΕΜΕΙΟ ΧΕΡΗΕΣ ΕΠ' ΟΘΝΕΙΟΙΣΙΝ ΕΒΗΤΕ.
ΔΩΣΩ ΤΟΙ ΧΡΥΣΕΙΟΝ ΑΓΕΙΝ ΔΕΡΟΣ, ΗΝ Κ' ΕΘΕΛΗΣΘΑ
ΠΕΙΡΗΘΕΙΣ. ΕΣΘΛΟΙΣ ΓΑΡ ΕΠ' ΑΝΔΡΑΣΙΝ ΟΥΤΙ ΜΕΓΑΙΡΩ,
ΩΣ ΑΥΤΟΙ ΜΥΘΕΙΣΘΑΙ ΤΟΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΟΙΡΑΝΕΟΝΤΑ.
ΠΕΙΡΑ ΔΕ ΤΟΙ ΜΕΝΕΟΣ ΤΕ ΚΑΙ ΑΛΚΗΣ ΕΣΣΕΤ' ΑΕΘΛΟΣ.

Τὸ δὲ ἄμω ἔνθεν μεγαίρω, ἀντὶ τοῦ οὐ φθονῶ ὑμῖν ὡς ὁ πελίας. πεῖραν δὲ λαβὼν τῆς σῆς ἀνδρείας, παρέξω τὸ δέρας. οὐ γὰρ φίλον μοι τὸ φθονεῖν. Ὀλοόν. τὸν ἄθλον. Δοιώ μοι πεδίον. καὶ ἀντίμαχος ἐν τῇ λυδῇ ἡφαιστοτεύκτους τοὺς ταύρους ἀποφήνατο. Στυφελήν. τραχεῖαν. πεντηκοντόγυον φησὶ φερεκύδης ἐν τῇ ἕκτῃ. Σπόρον. πυρόν. Ὁλκοῖσι. ταῖς ἐγχαράξεσιν. ἑλκομένου γὰρ τοῦ ἀρότρου ἡ γῆ διαρήγνυται. Δηοῦς. δήμητρος. Κείρω. κτείνω. Περισταδόν. περιεστῶτας καὶ ἐναντιουμένους. ἢ ἐξισοῦντας. Πάρος. νῦν μὲν ἐπὶ τόπου τὸ πάρος. κεῖται δὲ καὶ ἐπὶ χρόνου.

ΤΟΝ Ρ᾽ ΑΥΤΟΣ ΠΕΡΙΕΙΜΙ ΧΕΡΟΙΝ ΟΛΟΟΝ ΠΕΡ ΕΟΝΤΑ.
ΔΟΙΩ ΜΟΙ ΠΕΔΙΟΝ ΤΟ ΑΡΗΙΟΝ ΑΜΦΙΝΕΜΟΝΤΑΙ
ΤΑΥΡΩ ΧΑΛΚΟΠΟΔΕ ΣΤΟΜΑΤΙ ΦΛΟΓΑ ΦΥΣΙΟΩΝΤΕ.
ΤΟΥΣ ΕΛΑΩ ΖΕΥΞΑΣ· ΣΤΥΦΕΛΗΝ ΚΑΤΑ ΝΕΙΟΝ ΑΡΗΟΣ
ΤΕΤΡΑΓΥΟΝ· ΤΗΝ ΑΙΨΑ ΤΑΜΩΝ ΕΠΙ ΤΕΛΣΟΝ ΑΡΟΤΡΩι,
ΟΥ ΣΠΟΡΟΝ ΟΛΚΟΙΣΙΝ ΔΗΟΥΣ ΕΝΙΒΑΛΛΟΜΑΙ ΑΚΤΗΝ.
ΑΛΛ᾽ ΟΦΙΟΣ ΔΕΙΝΟΙΟ ΜΕΓΑΛΔΗΣΚΟΝΤΑΣ ΟΔΟΝΤΑΣ.
ΑΝΔΡΑΣΙ ΤΕΥΧΗΣΤΗιΣΙ ΔΕΜΑΣ. ΤΟΥΣ Δ᾽ ΑΥΘΙ ΔΑΙΖΩΝ
ΚΕΙΡΩ ΕΜΩι ΥΠΟ ΔΟΥΡΙ ΠΕΡΙΣΤΑΔΟΝ ΑΝΤΙΟΩΝΤΑΣ.
ΗΕΡΙΟΣ ΖΕΥΓΝΥΜΙ ΒΟΑΣ ΚΑΙ ΔΕΙΕΛΟΝ ΩΡΗΝ
ΠΑΥΟΜΑΙ ΑΜΗΤΟΙΟ. ΣΥ Δ᾽ ΕΙ ΤΑΔΕ ΤΟΙΑ ΤΕΛΕΣΣΕΙΣ,
ΑΥΤΗΜΑΡ ΤΟΔΕ ΚΩΑΣ ΑΠΟΙΣΕΑΙ ΕΣ ΒΑΣΙΛΗΟΣ.
ΠΡΙΝ ΔΕ ΚΕΝ ΟΥ ΔΟΙΗΝ, ΜΗΔ᾽ ΕΛΠΕΟ. ΔΗ ΓΑΡ ΑΕΙΚΕΣ
ΑΝΔΡ᾽ ΑΓΑΘΟΝ ΓΕΓΑΩΤΑ ΚΑΚΩΤΕΡΩι ΑΝΕΡΙ ΕΙΞΑΙ.
ΩΣ ΑΡ ΕΦΗ. Ο ΔΕ ΣΙΓΑ ΠΟΔΩΝ ΠΑΡΟΣ ΟΜΜΑΤΑ ΠΗΞΑΣ,
ΗΣΤ᾽ ΑΥΤΩΣ ΑΦΘΟΓΓΟΣ ΑΜΗΧΑΝΕΩΝ ΚΑΚΟΤΗΤΙ.
ΒΟΥΛΗΝ Δ᾽ ΑΜΦΙ ΠΟΛΥΝ ΣΤΡΩΦΑ ΧΡΟΝΟΝ. ΟΥ ΔΕ ΠΗι ΕΙΧΕ
ΘΑΡΣΑΛΕΩΣ ΥΠΟΔΕΧΘΑΙ, ΕΠΕΙ ΜΕΓΑ ΦΑΙΝΕΤΟ ΕΡΓΟΝ.
ΟΨΕ Δ᾽ ΑΜΕΙΒΟΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣΕΛΕΞΑΤΟ ΚΕΡΔΑΛΕΟΙΣΙΝ.
ΑΙΗΤΗ. ΜΑΛΑ ΤΟΙ ΜΕ ΔΙΚΗι ΠΕΡΙΠΟΛΛΟΝ ΕΕΡΓΕΙΣ.
ΤΩι ΚΑΙ ΕΓΩ ΤΟΝ ΑΕΘΛΟΝ ΥΠΕΡΦΙΑΛΟΝ ΠΕΡ ΕΟΝΤΑ,
ΤΛΗΣΟΜΑΙ· ΕΙ ΚΑΙ ΜΟΙ ΘΑΝΕΕΙΝ ΜΟΡΟΣ. ΟΥ ΓΑΡ ΕΤ᾽ ΑΛΛΟ

Περίπολλον ἔεργεις. ὁ νοῦς. λίαν με τῷ δικαίῳ ἐγκλωίεις συνεχῶς. διόπερ ἐγὼ καὶ πῶς ὑπερφέροντα τῇ βίᾳ τὸν ἄθλον ἐποίσω μέχρι θανάτου. ἀρσενικῶς δὲ εἶπε τὴν μοῖραν μόρον. Οὐ γὰρ ἔτ᾽ ἄλλο. οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποις χεῖρον ἀνάγκης. καθ᾽ ἣν ἀφίγμεθα πρὸς σὲ βιασθέντες ὑπὸ τοῦ βασιλέως.

Μεταλθεῖν· ἡ μετὰ ἀντὶ τῆς πρός· πρὸς ἀμείμονα φῶτα ἐλθεῖν. Ἀπηλεγέως· ἀποτόμως. τὸ μεσσηγὺς αἰτίας ἀποδοτικόν· διατί κατόπιν ἐκείνων ἐπορεύετο ὁ ἄργος. διότι φησὶ μένοντα ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ ἐπιλιπέσθαι. καὶ μένειν ἐν τῇ οἰκίᾳ. οἱ δ᾽ ἤεσαν· καὶ ἐξῆλθον. οἱ περὶ ἰάσονα δηλαδή. Σχομένη θηεῖτο· ἔχουσα οὖν τὰ ὄμματα ἐπ᾽ αὐτῷ λοξὰ παραχεμένη τὴν λιπαρὰν καλύπτραν ἐθαύμαζε. ἐπ᾽ αὐτῷ δ᾽ ὄμματα· ἐπ᾽ αὐτῷ δὲ ἡ μήδεια λοξὰ τὰ ὄμματα ἔχουσα θηεῖτο παραθεμένη τὴν καλύπτραν. Κῆρ ἄχεϊ· τῇ λύπῃ τὴν ψυχὴν καιομένη καὶ ἀλίσκουσα.

ῬΊΓΙΟΝ ἈΝΘΡΏΠΟΙΣΙ ΚΑΚΗ͂Σ ἘΠΙΒΉΣΕΤ᾽ ἈΝΆΓΚΗΣ.
Ἤ ΜΕ ΚΑῚ ἘΝΘΆΔΕ ΝΕΙ͂ΣΘΑΙ. ἘΠΈΧΡΑΕΝ ἘΚ ΒΑΣΙΛΗ͂ΟΣ.
ὬΣ ΦΆΤ᾽ ἈΜΗΧΑΝΊῌ ΒΕΒΟΛΗΜΈΝΟΣ· ΑὐΤᾺΡ Ὁ ΤΌΝ ΓΕ
ΣΜΕΡΔΑΛΈΟΙΣ ἘΠΈΕΣΣΙ ΠΡΟΣΈΝΝΕΠΕΝ ἈΣΧΑΛΌΩΝΤΑ·
ἜΡΧΕΟ ΝΥ͂Ν ΜΕΘ᾽ ὍΜΙΛΟΝ· ἘΠΕῚ ΜΈΜΟΝΑΣ ΓΕ ΠΌΝΟΙΟ.
ΕἸ ΔῈ ΣΎ ΓΕ ΖΥΓᾺ ΒΟΥΣῚΝ ὙΠΟΔΔΕΊΣΑΙΣ ἘΠΑΕΙ͂ΡΑΙ
ἩῈ ΚΑῚ ΟὐΛΟΜΈΝΟΥ ΜΕΤᾺ ΧΆΣΣΕΑΙ ἈΜΗΤΟΙ͂Ο
ΑὐΤΩ͂ΙΚΕΝ ΤᾺ ἝΚΑΣΤΑ ΜΈΛΟΙΤΌ ΜΟΙ. ὌΦΡΑ ΚΑῚ ἌΛΛΟΣ
ἈΝῊΡ ἘΡΡΊΓῌΣΙΝ ἈΡΕΊΟΝΑ ΦΩ͂ΤΑ ΜΕΤΕΛΘΕΙ͂Ν.
ἼΣΚΕΝ ἈΠΗΛΕΓΈΩΣ. Ὃ Δ᾽ ἈΠῸ ΘΡΌΝΟΥ ὌΡΝΥΤ᾽ ἸΉΣΩΝ.
ΑὐΓΕΊΗΣ ΤΕΛΑΜΏΝ ΤΕ ΠΑΡΑΣΧΕΔΌΝ. ΕἼΠΕΤΟ Δ᾽ ἌΡΓΟΣ
ΟἾΟΣ· ἘΠΕῚ ΜΕΣΣΗΓῪΣ ἜΤ᾽ ΑὐΤΌΘΙ, ΝΕΥ͂ΣΕ ΛΙΠΈΣΘΑΙ
ΑὐΤΟΚΑΣΙΓΝΉΤΟΙΣ· ΟἹ Δ᾽ ἬΙΕΣΑΝ ἘΚ ΜΕΓΆΡΟΙΟ.
ΘΕΣΠΈΣΙΟΝ Δ᾽ ἘΝ ΠΑ͂ΣΙ ΜΕΤΈΠΡΕΠΕΝ ΑἼΣΟΝΟΣ ὙΙῸΣ
ΚΆΛΛΕΪ ΚΑῚ ΧΑΡΊΤΕΣΣΙΝ· ἘΠ᾽ ΑὐΤΩ͂Ι Δ᾽ ὌΜΜΑΤΑ ΚΟΎΡΗ
ΛΟΞᾺ ΠΑΡᾺ ΛΙΠΑΡῊΝ ΣΧΟΜΈΝΗ ΘΗΕΙ͂ΤΟ ΚΑΛΎΠΤΡΗΝ
ΚΗ͂Ρ ἌΧΕΪ ΣΜΎΧΟΥΣΑ. ΝΌΟΣ ΔΈ ΟἹ ἨΎΤ᾽ ὌΝΕΙΡΟΣ
ἙΡΠΎΖΩΝ ΠΕΠΌΤΗΤΟ ΜΕΤ᾽ ἼΧΝΙΑ ΝΙΣΟΜΈΝΟΙΟ.
ΚΑΊ ῬΟἹ ΜῈΝ ῬΑ ΔΌΜΩΝ ἘΞΉΛΥΘΟΝ ἈΣΧΑΛΌΩΝΤΕΣ.
ΧΑΛΚΙΌΠΗ ΔῈ ΧΌΛΟΝ ΠΕΦΥΛΑΓΜΈΝΗ ΑἸΉΤΑΟ
ΚΑΡΠΑΛΊΜΩΣ ΘΆΛΑΜΌΝ ΔΕ ΣῪΝ ὙΙΆΣΙΝ ΟἾΣΙ ΒΕΒΉΚΕΙ.
ΑὔΤΩΣ Δ᾽ Αὖ ΜΉΔΕΙΑ ΜΕΤΈΣΤΙΧΕ· ΠΟΛΛᾺ ΔῈ ΘΥΜΩ͂Ι
ὬΡΜΑΙΝ᾽· ὍΣΣΑ Τ᾽ ἜΡΩΤΕΣ ἘΠΟΤΡΎΝΟΥΣΙ ΜΈΛΕΣΘΑΙ.

Νόος δέ οἱ· ὁ νοῦς. τῷ δὲ νῷ ἀνεθεώρει τὸν ἰάσονα, οἷον καθάπερ ὀνείρῳ μετέωρος ἐπορεύετο κατὰ τὰ ἴχνη τοῦ ἰάσονος.

Πρὸ πρὸ δ᾽ ἄρ᾽· ἐμφαντικῶς αἱ προθέσεις τοῦ συνεχῶς ἀνειδωλοποιοῦσαν τῷ νῷ ἐμφαίνουσι· καὶ παρομοίως· προπροκυλινδόμενος· Ὀδύρετο δ᾽ ἠύτε· ἐθρήνει δὲ αὐτὸν ὡς ἤδη τεθνηκότα. ἐλέῳ δὲ συνεχομένη ἔκλαιεν ἐπ᾽ αὐτῷ λυπουμένη· Εἴθ᾽ ὅ γε· τὸ εἴτε οὐ πρὸς τὸ φθίσεται ἀνάγεται, ἀλλὰ πρὸς τὸ προφερέστατος ἀναφέρεται· ἵν᾽ ᾖ εἴτε προσφερέστατος τῶν ἡρώων φθίσεται εἴτε χείρων, ἤγουν χείριστος· κεῖται γὰρ τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ ὑπερθετικοῦ· Ἐρρέτω· φθειρέσθω· ἢ ὤφελε χωρὶς ἡμῶν ἀπαθὴς μὲν διαφυγεῖν παθῶν· τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἀκήριος· Πότνα θεὰ Περσηί· Περσηίδα τὴν Ἑκάτην λέγει ὡς τοῦ Πέρσεως θυγατέρα. τινὲς δὲ αὐτὴν φασὶ Διὸς εἶναι παῖδα. ἐν δὲ τοῖς Ὀρφικοῖς Δήμητρος γενεαλογεῖται· Καὶ τότε δὴ Ἑκάτην Δηὼ τέκεν εὐπατέρειαν. Βακχυλίδης δὲ Νυκτός φησιν αὐτὴν θυγατέρα· Ἑκάτα δᾳδοφόρε Νυκτὸς μεγαλοκόλπου θύγατερ. Μουσαῖος δὲ Ἀστερίας καὶ Διός. Φερεκύδης δὲ Ἀρισταίου τοῦ Παίονος· Οὕνεκεν· ὅτι οὐκ ἐπιχαίρω ἐγὼ κακοῖς. ὁ δὲ λόγος ἐρωτικός· Ἐόλητο· ἐτετάρακτο καὶ ἐν ἀγωνίᾳ ἦν. ὑπερβατὸν ἐστί. τὸν γὰρ Ἰάσονα ὁ Ἄργος

ΠΡΟ ΠΡΟ Δ᾽ ΑΡ᾽ ΟΦΘΑΛΜΩΝ ΕΤΙ ΟΙ ΙΝΔΑΛΛΕΤΟ ΠΑΝΤΑ.
ΑΥΤΟΣ Θ᾽ ΟΙΟΣ ΕΗΝ. ΟΙΟΙΣΙ ΤΕ ΦΑΡΕΣΙΝ ΗΣΤΟ.
ΟΙΑ Τ᾽ ΕΕΙΦ᾽ ΩΣ Θ᾽ ΕΖΕΤ᾽ ΕΠΙ ΘΡΟΝΟΥ· ΩΣ ΤΕ ΘΥΡΑΖΕ
ΗΙΕΝ· ΟΥ ΔΕ ΤΙΝ᾽ ΑΛΛΟΝ ΟΙΣΣΑΤΟ ΠΟΡΦΥΡΟΥΣΑ
ΕΜΜΕΝΑΙ ΑΝΕΡΑ ΤΟΙΟΝ. ΕΝ ΟΥΑΣΙ Δ᾽ ΑΙΕΝ ΟΡΩΡΕΙ
ΑΥΔΗ ΤΕ ΜΥΘΟΙ ΤΕ ΜΕΛΙΦΡΟΝΕΣ, ΟΥΣ ΑΓΟΡΕΥΣΕ·
ΤΑΡΒΕΙ Δ᾽ ΑΜΦ᾽ ΑΥΤΩΙ ΜΗ ΜΙΝ ΒΟΕΣ ΗΕ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ
ΑΙΗΤΗΣ ΦΘΙΣΕΙΕΝ. ΟΔΥΡΕΤΟ Δ᾽ ΗΥΤΕ ΠΑΜΠΑΝ
ΗΔΗ ΤΕΘΝΕΙΩΤΑ. ΤΕΡΕΝ ΔΕ ΟΙ ΑΜΦΙ ΠΑΡΕΙΑΣ
ΔΑΚΡΥΟΝ ΑΙΝΟΤΑΤΩΙ ΕΛΕΩΙ ΡΕΕ ΚΗΔΟΣΥΝΗΙΣΙΝ.
ΗΚΑ ΔΕ ΜΥΡΟΜΕΝΗ ΛΙΓΕΩΣ ΑΝΕΝΕΙΚΑΤΟ ΜΥΘΟΝ.
ΤΙΠΤΕ ΜΕ ΔΕΙΛΑΙΗΝ ΤΟΔ᾽ ΕΧΕΙ ΑΧΟΣ. ΕΙΘ᾽ ΟΓΕ ΠΑΝΤΩΝ
ΦΘΙΣΕΤΑΙ ΗΡΩΩΝ ΠΡΟΦΕΡΕΣΤΑΤΟΣ. ΕΙΤΕ ΧΕΡΕΙΩΝ·
ΕΡΡΕΤΩ· Η ΜΕΝ ΟΦΕΛΛΕΝ ΑΚΗΡΙΟΣ ΕΞΑΛΕΑΣΘΑΙ.
ΝΑΙ ΔΗ ΤΟΥΤΟ ΓΕ ΠΟΤΝΑ ΘΕΑ ΠΕΡΣΗΙ ΠΕΛΟΙΤΟ
ΟΙΚΑΔΕ ΝΟΣΤΗΣΕΙΕ ΦΥΓΩΝ ΜΟΡΟΝ· ΕΙ ΔΕ ΜΙΝ ΑΙΣΑ
ΔΜΗΘΗΝΑΙ ΥΠΟ ΒΟΥΣΙ, ΤΟΔΕ ΠΡΟΠΑΡΟΙΘΕ ΔΑΕΙΗ
ΟΥΝΕΚΕΝ ΟΥ ΟΙ ΕΓΩΓΕ ΚΑΚΗΙ ΕΠΑΓΑΙΟΜΑΙ ΑΤΗΙ.

προσέειπων

Εἰκάζεις ἐς ἡμᾶς φαρμακίδες ἀναφέρονται· Ἀντιβολήσων· συναντήσων. καταστρέφει δὲ ἐς τὸ κοινολογήσομαι συντάξομαι· Ὦ πέπον· ὦ γλυκύτατε. ἠλυτα τε προσφιλέστατε. ἐπεὶ ἢ ὅπερ ὡς μελίχρους· Παρεόντας τὸν ἰάσονα καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ. Ἀντικρὺ φανερώτατα ἐναντιώτατα· Διειρομένοισι· διερευνῶσιν ἢ λέγουσιν ὁ γὰρ μοῦς ἐναντίως ἡμῖν ἔχει. οὐ γάρ ἐστι τελεσθησόμενον. οὔτε ἐμοὶ λέγοντι οὔτε ὑμῖν ἐρευνῶσι τὰ ἐπιτασσόμενα. Ἐφίετο ἐπετείλατο.

ΗΜῈΝ ἊΡ ὭΣ ἈΙΌΛΗΤΟ ΝΌΟΝ ΜΕΛΕΔΉΜΑΣΙ ΚΟΎΡΗ
ΟἹ Δ' ἘΠΕῚ ΟὖΝ ΔΉΜΟΥ ΤῈ ΚΑῚ ἌΣΤΕΟΣ ἘΚΤῸΣ ἜΒΗΣΑΝ
ΤῊΝ ὉΔῸΝ ἫΝ ΤῸ ΠΆΡΟΙΘΕΝ ἈΝΉΛΥΘΟΝ ἘΚ ΠΕΔΊΟΙΟ
ΔῊ ΤΌΤ' ἸΉΣΟΝΑ ΤΟῖΣΔΕ ΠΡΟΣΈΝΝΕΠΕΝ ἌΡΓΟΣ ἜΠΕΣΣΙ.
ΑἸΣΟΝΊΔΗ. ΜῆΤΙΝ ΜῈΝ ὈΝΌΣΣΕΑΙ ἭΝΤΙΝ' ἘΝΊΨΩ.
ΠΕΊΡΗΣ Δ' ΟὐΜΆΛ' ἘΟΙΚΕ ΜΕΘΙΈΜΕΝ ἘΝ ΚΑΚΌΤΗΤΙ.
ΚΟΎΡΗΝ ΔΉΤΙΝΑ ΠΡΌΣΘΕΝ ἘΠΈΚΛΥΕΣ ΑὐΤῸΣ ἘΜΕῖΟ
ΦΑΡΜΆΣΣΕΙΝ ἙΚΆΤΗΣ ΠΕΡΣΗΐΔΟΣ ἘΝΝΕΣΊῌΣΙΝ.
ΤῊΝ ΕἼ ΚΕΝ ΠΕΠΊΘΟΙΜΕΝ ὈΊΟΜΑΙ ΟὐΚΈ ΤΙ ΤΆΡΒΟΣ
ἜΣΣΕΤ' ἈΕΘΛΕΎΟΝΤΙ ΔΑΜΉΜΕΝΑΙ· ἈΛΛᾺ ΜΆΛ' ΑἸΝῶΣ
ΔΕΊΔΩ ΜΉ ΠΩΣ Οὔ ΜΟΙ ὙΠΟΣΤΑΊΗ ΤΌΓΕ ΜΉΤΗΡ.
ἜΜΠΗΣ Δ' ἘΞΑῦΤΙΣ ΜΕΤΕΛΕΎΣΟΜΑΙ ἈΝΤΙΒΟΛΉΣΩΝ·
ΞΥΝῸΣ ἘΠΕῚ ΠΆΝΤΕΣΣΙΝ ἘΠΙΚΡΈΜΑΘ' ἪΜΙΝ ὌΛΕΘΡΟΣ.
ἼΣΚΕΝ ἘΥΦΡΟΝΈΩΝ, Ὁ Δ' ἈΜΕΊΒΕΤΟ ΤΟῖΣΔ' ἘΠΈΕΣΣΙΝ·
Ὦ ΠΈΠΟΝ ΕἸ ΝΎ ΤΟΙ ΑὐΤῷ ἘΦΑΝΔΆΝΕΙ, ΟὔΤΙ ΜΕΓΑΊΡΩ.
ΒΆΣΚΕ ΤΕ ΚΑῚ ΠΥΚΙΝΟῖΣΙ ΤΕῊΝ ΠΑΡᾺ ΜΗΤΈΡΑ ΜΎΘΟΙΣ
ὌΡΝΥΘΙ ΛΙΣΣΌΜΕΝΟΣ. ΜΕΛΈΗ ΓΕ ΜῈΝ ἭΜΙΝ ὌΡΩΡΕΝ
ἘΛΠΩΡΉ. ὍΤΕ ΝΌΣΤΟΝ ἘΠΕΤΡΑΠΌΜΕΣΘΑ ΓΥΝΑΙΞῚΝ.
ὪΣ ἜΦΑΤ' ὯΚΑ Δ' ἝΛΟΣ ΜΕΤΕΚΊΑΘΟΝ. ΑὐΤᾺΡ ἙΤΑῖΡΟΙ
ΓΗΘΌΣΥΝΟΙ ἘΡΈΕΙΝΟΝ. ὍΠΩΣ ΠΑΡΕΌΝΤΑΣ ἼΔΟΝΤΟ·
ΤΟῖΣΙ Δ' ΑἸΣΟΝΊΔΗΣ ΤΕΤΙΗΜΈΝΟΣ ἜΚΦΑΤΟ ΜῦΘΟΝ.
Ὦ ΦΊΛΟΙ. ΑἸΗΤΑΟ ἈΠΗΝΈΟΣ ἌΜΜΙ ΦΊΛΟΝ ΚῆΡ
ἈΝΤΙΚΡῪ ΚΕΧΌΛΩΤΑΙ. ἝΚΑΣΤΑ ΓᾺΡ ΟὔΝΥ ΤΙ ΤΈΚΜΩΡ
ΟὔΤ' ἘΜΟΊ. ΟὔΤΕ ΚΕΝ ὔΜΜΙ ΔΙΕΙΡΟΜΈΝΟΙΣΙ ΠΈΛΟΙΤΟ.
ΦῊ ΔῈ ΔΎΩ ΠΕΔΊΟΝ ΤῸ ἈΡΉΙΟΝ ἈΜΦΙΝΈΜΕΣΘΑΙ
ΤΑΎΡΩ ΧΑΛΚΌΠΟΔΕ ΣΤΌΜΑΤΙ ΦΛΌΓΑ ΦΥΣΙΌΩΝΤΕ
ΤΕΤΡΆΓΥΟΝ Δ' ἘΠῚ ΤΟῖΣΙΝ ἘΦΊΕΤΟ ΝΕΙῸΝ ἈΡΌΣΣΑΙ
ΔΏΣΕΙΝ Δ' ἘΞ ὌΦΕΟΣ ΓΕΝΎΩΝ ΣΠΌΡΟΝ. ὌΣ Ῥ' ἈΝΊΗΣΙΝ
ΓΗΓΕΝΈΑΣ ΧΑΛΚΈΟΙΣ ΣῪΝ ΤΕΎΧΕΣΙΝ. ἭΜΑΤΙ Δ' ΑὐΤῷ.

Ο δή νύ οἱ· τὸ ἑξῆς· ὃ περ αὐτῷ συντόμως ὑπεσχόμην. οὐκ ἦν γὰρ ἀνάγκη τι σκέψασθαι βέλτιον· Ἀνήνυτος. δυσκατόρθωτος· Πεφυλαγμένος ἐντύναι.

ΧΡΕΙῺ ΤΟΎΣΔΕ ΔΑΐΞΑΙ· Ὃ ΔΉ ΝΎ ΟἹ. ΟὔΤΙ ΓᾺΡ ἌΛΛΟ
ΒΈΛΤΕΡΟΝ ἮΝ ΦΡΆΣΣΑΣΘΑΙ, ἈΠΗΛΕΓΈΩΣ ὙΠΈΣΤΗΝ.
ὪΣ ἌΡ ἜΦΗ. ΠΆΝΤΕΣΣΙ Δ' ἈΝΉΝΥΤΟΣ ΕἼΣΑΤ' ἌΕΘΛΟΣ.
ΔῊΝ Δ' ἌΝΕῼ ΚΑῚ ἌΝΑΥΔΟΙ ἘΣ ἈΛΛΉΛΟΥΣ ὉΡΌΩΝΤΟ
ἌΤῌ ἈΜΗΧΑΝΊῌ ΤΕ ΚΑΤΗΦΈΕΣ. ὈΨῈ ΔῈ ΠΗΛΕῪΣ
ΘΑΡΣΑΛΈΩΣ ΜΕΤᾺ ΠᾶΣΙΝ ἈΡΙΣΤΉΕΣΣΙΝ ἜΕΙΠΕΝ.
ὪΡΗ ΜΗΤΙΆΑΣΘΑΙ Ὅ Κ' ἝΡΞΟΜΕΝ. Οὐ ΜῈΝ ἜΟΛΠΑ
ΒΟΥΛῆΣ ΕἶΝΑΙ ὌΝΕΙΑΡ, ὍΣΟΝ Τ' ἘΠῚ ΚΆΡΤΕΪ ΧΕΙΡῶΝ.
ΕἸ ΜῈΝ ΝῪΝ ΤΎΝΗ ΖΕῦΞΑΙ ΒΌΑΣ ΑἸΉΤΑΟ
ἭΡΩΣ ΑἸΣΟΝΊΔΗ ΦΡΟΝΈΕΙΣ, ΜΈΜΟΝΆΣ ΤΕ ΠΌΝΟΙΟ,
Ἦ Τ' ἊΝ ὙΠΟΣΧΕΣΊΗΝ ΠΕΦΥΛΑΓΜΈΝΟΣ ἘΝΤΎΝΑΙΟ.
ΕἸ Δ' ΟὔΤΟΙ ΜΆΛΑ ΠΆΓΧΥ ΘΥΜῸΣ ἙῇἘΠΙΠΈΠΟΙΘΕΝ
ἨΝΟΡΈῌ, ΜΉΤ' ΑὐΤῸΣ ἘΠΕΊΓΕΟ. ΜΉΤΕ ΤΙΝ' ἌΛΛΟΝ
ΤῶΝΔ' ἈΝΔΡῶΝ ΠΆΠΤΑΙΝΕ ΠΑΡΉΜΕΝΟΝ. Οὐ ΓᾺΡ ἜΓΩΓΕ
ΣΧΉΣΟΜ'. ἘΠΕῚ ΘΆΝΑΤΌΣ ΓΕ ΤῸ ΚΎΝΤΑΤΟΝ ἜΣΣΕΤΑΙ ἌΛΓΟΣ.
ὪΣ ἜΦΑΤ' ΑἸΑΚΊΔΗΣ. ΤΕΛΑΜῶΝΙ ΔῈ ΘΥΜῸΣ ὈΡΊΝΘΗ.
ΣΠΕΡΧΌΜΕΝΟΣ Δ' ἈΝΌΡΟΥΣΕ ΘΟῶΣ. ἘΠῚ ΔῈ ΤΡΊΤΟΣ ἼΔΑΣ
ὬΡΤΟ ΜΈΓΑ ΦΡΟΝΈΩΝ. ἘΠῚ Δ' ΥἹ̂ΕΣ ΤΥΝΔΑΡΈΟΙΟ.
ΣῪΝ ΔῈ ΚΑῚ ΟἸΝΕΐΔΗΣ ἘΝΑΡΊΘΜΙΟΣ ΑἸΖΗΟῖΣΙΝ
ἈΝΔΡΆΣΙΝ. ΟὐΔΈ ΠΕΡ ὍΣΣΟΝ ἘΠΑΝΘΙΌΩΝΤΑΣ ἸΟΎΛΟΥΣ
ἈΝΤΈΛΛΩΝ. ΤΟΊῼ ΟἹ ἈΕΊΡΕΤΟ ΚΆΡΤΕΪ ΘΥΜΌΣ.
ΟἹ Δ' ἌΛΛΟΙ ΕἼΞΑΝΤΕΣ, ἈΚῊΝ ἜΧΟΝ. ΑὐΤΊΚΑ Δ' ἌΡΓΟΣ
ΤΟῖΟΝ ἜΠΟΣ ΜΕΤΈΕΙΠΕΝ ἘΕΛΔΟΜΈΝΟΙΣΙΝ ἈΈΘΛΟΥ.
Ὦ ΦΊΛΟΙ. ἨΤΟΙ ΜῈΝ ΤΌΔΕ ΛΟΊΣΘΙΟΝ. ἈΛΛΆ ΤΙΝ' ΟἼῼ

ο· φυλαττόμενος τὴν ὑπόσχεσιν παρασκευάζου. ἐντύνω γὰρ τὸ παρασκευάζω. Ἑῇ. κακῶς τὸ ἑῇ· ἐπὶ τρίτου γὰρ ἐστὶ προσώπου. ἔδει δὲ σήν. Οὐ γὰρ ἔγωγε. ἀντὶ τοῦ ἐγὼ οὐκ ἀπέχομαι. τί γὰρ πλέον ἢ θάνατός με περιμένει. Ο μὲν ἀπολλώνιος τούτους φησὶ προαιρεῖσθαι ζεῦξαι τοὺς βόας· ὁ δὲ τὰ ναυπακτικὰ ποιήσας, πάντας ἀριθμεῖ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ φερομένους ἀριστέας. Ἀλλά τιν' οἴω. δύναται φησὶν ἡ μήτηρ ἡ ἐμὴ πεῖσαι τὴν μήδειαν συνεργῆσαι τὸν ἄεθλον. ἐν δὲ τοῖς ναυπακτικοῖς ἴδμων ἀναστάς, ἰάσονα κελεύει ὑποστῆναι τὸν ἄθλον.

δάεν, ἀντὶ τοῦ ἐδίδαξε. Νήχυτον ὕδωρ· τὸ πολύχυτον. τὸ γὰρ νη καὶ στέρησιν σημαίνει καὶ ἐπίτασιν. καὶ ἀχύμετον ὕδωρ, τὸ πολὺ κατὰ ἴωνας καὶ σικελιώτας. διονύσιος. πλαζομέναις ἵνα λύσαν ἀχύνετον ἧκα βαλοῦσα.

ΜΗΤΡῸΣ ἘΜῆΣ ἜΣΣΕΣΘΕ ἘΝΝΑΊΣΙΜΟΝ ὝΜΜΙΝ ἈΡΩΓΉΝ.
ΤῶΙ ΚΑῚ ΠΕΡ ΜΕΜΑῶΤΕΣ ἘΡΗΤΎΟΙΣΘΕ ἘΝῚ ΝΗΐ
ΤΥΤΘῸΝ ἜΘ' ὩΣ ΤῸ ΠΆΡΟΙΘΕΝ, ἘΠΕῚ ΚΑῚ ἘΠΙΣΧΈΜΕΝ ἜΜΠΗΣ
ΛΏΪΟΝ Ἢ ΚΑΚῸΝ ΟἾΤΟΝ ἈΦΕΙΔΉΣΑΝΤΑΣ ἙΛΈΣΘΑΙ.
ΚΟΎΡΗ ΤΊΣ ΜΕΓΆΡΟΙΣΙΝ ἘΝΙΤΡΈΦΕΤ' ΑἸΉΤΑΟ
ΤῊΝ ἙΚΆΤΗ ΠΕΡΊΑΛΛΑ ΘΕᾺ ΔΆΕ ΤΕΧΝΉΣΑΣΘΑΙ
ΦΆΡΜΑΧ' ὍΣΣ' ἬΠΕΙΡΌΣ ΤΕ ΦΎΕΙ ΚΑῚ ΝΉΧΥΤΟΝ ὝΔΩΡ.
ΤΟῖΣΙ ΚΑῚ ἈΚΑΜΆΤΟΙΟ ΠΥΡῸΣ ΜΕΙΛΊΣΣΕΤ' ἈΫΤΜΉΝ
ΚΑῚ ΠΟΤΑΜΟῪΣ ἽΣΤΗΣΙΝ ἌΦΑΡ ΚΕΛΑΔΕΙΝᾺ ῬΈΟΝΤΑΣ.
ἌΣΤΡΆ ΤΕ ΚΑῚ ΜΉΝΗΣ ἹΕΡῆΣ ἘΠΈΔΗΣΕ ΚΕΛΕΎΘΟΥΣ.
ΤῆΣ ΜῈΝ ἈΠῸ ΜΕΓΆΡΟΙΟ ΚΑΤᾺ ΣΤΊΒΟΝ ἘΝΘΆΔ' ἸΌΝΤΕΣ
ΜΝΗΣΆΜΕΘ' Εἴ ΤΙ ΔΎΝΑΙΤΟ ΚΑΣΙΓΝΉΤΗ ΓΕΓΑΥῖΑ
ΜΉΤΗΡ ἩΜΕΤΈΡΗ ΠΕΠΙΘΕῖΝ ἘΠΑΡῆΞΑΙ ἈΈΘΛΩΙ.
ΕἸ ΔῈ ΚΑῚ ΑὐΤΟῖΣΙ ΤΌΔ' ἘΦΑΝΔΆΝΕΙ, ἮΤ' ἊΝ ἹΚΟΊΜΗΝ
ἬΜΑΤΙ ΤῶΙ Δ' ΑὐΤῶΙ ΠΆΛΙΝ ΕἸΣ ΔΌΜΟΝ ΑἸΉΤΑΟ
ΠΕΙΡΉΣΩΝ. ΤΆΧΑ Δ' ἊΝ ΣῪΝ ΔΑΊΜΟΝΙ ΠΕΙΡΗΘΕΊΗΝ.
ὩΣ ΦΆΤΟ. ΤΟῖΣΙ ΔῈ ΣῆΜΑ ΘΕΟῚ ΔΌΣΑΝ ΕὐΜΕΝΈΟΝΤΕΣ.
ΤΡΉΡΩΝ ΜῈΝ ΦΕΎΓΟΥΣΑ ΒΊΗΝ ΚΊΡΚΟΙΟ ΠΕΛΕΙΆΣ
ὙΨΌΘΕΝ ΑἸΣΟΝΊΔΕΩ ΠΕΦΟΒΗΜΈΝΗ ἜΚΠΕΣΕ ΚΌΛΠΩΙ.
ΚΊΡΚΟΣ Δ' ἈΦΛΆΣΤΩΙ ΠΕΡῚ ΚΆΠΠΕΣΕΝ. ΑἾΨΑ ΔῈ ΜΌΨΟΣ

Ἄστρα τε καὶ μήνης. τὸν παλαιὸν μῦθον λέγει ὡς αἱ φαρμακίδες καθαίρουσι τὴν σελήνην. τινὲς δὲ καὶ τὰς ἐκλείψεις ἡλίου καὶ σελήνης καθαιρέσεις ἐκάλουν τῶν θεῶν. τὸ παλαιὸν ᾤοντο αἱ φαρμακίδες τὴν σελήνην καὶ τὸν ἥλιον καθαιρεῖν. διὸ καὶ μέχρι τῶν δημοκράτους χρόνων πολλοὶ τὰς ἐκλείψεις καθαιρέσεις ἐκάλουν. ὡς σωσίφανης ἐν μελεάγρῳ. Μάγοις ἐπῳδαῖς πᾶσα θεσσαλὶς κόρη ψευδὴς σελήνης αἰθέρος καταιβάτις. Τάχα· τὸ τάχα ἐν διςταγμῷ κεῖται. τινὲς δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ταχέως. Ἀπολλόδωρος φησὶν ἐν τῷ περὶ θεῶν. ὅτι ἡ περιστερὰ ἱερὰ ἀφροδίτης. διὸ καὶ λέγουσι παρά γε τὸ περισσῶς ἐρᾶν λέγεται. Κέαρ δέ μοι· ὡς δὲ ἡ ψυχή μου προορᾶται οὕτως γένοιτο.

ΤΟΙ͂ΟΝ ἘΠΟΣ ΜΕΤᾺ ΠΑ͂ΣΙ ΘΕΟΠΡΟΠΈΩΝ ἈΓΌΡΕΥΕΝ.

ὝΜΜΙ ΦΊΛΟΙ ΤΌΔΕ ΣΗ͂ΜΑ ΘΕΩ͂Ν ἸΌΤΗΤΙ ΤΈΤΥΚΤΑΙ.

ΟὐΔΈ ΠΗ͂Ι ἌΛΛΩΣ ἘΣΤῚΝ ὙΠΟΚΡΊΝΑΣΘΑΙ ἌΡΕΙΟΝ.

ΠΑΡΘΕΝΙΚῊΝ Δ᾽ἘΠΈΕΣΣΙ ΜΕΤΕΛΘΈΜΕΝ ἈΜΦΙΈΠΟΝΤΑΣ

ΜΉΤΙ ΠΑΝΤΟΊΗΙ. ΔΟΚΈΩ ΔΈ ΜΙΝ ΟὐΚ ἈΘΕΡΊΞΕΙΝ.

ΕἸ ἘΤΕῸΝ ΦΙΝΕΎΣ ΓΕ ΘΕΗ͂Ι ἘΝῚ ΚΎΠΡΙΔΙ ΝΌΣΤΟΝ

ΠΈΦΡΑΔΕΝ ἜΣΣΕΣΘΑΙ. ΚΕΊΝΗΣ Δ᾽ὍΓΕ ΜΕΊΛΙΧΟΣ ὌΡΝΙΣ

ΟἾΤΟΝ ὙΠΕΞΉΛΥΞΕ. ΚΈΑΡ ΔΈ ΜΟΙ ὩΣ ἘΝῚ ΘΥΜΩ͂Ι

ΤΌΝΔΕ ΚΑΤ᾽ΟἸΩΝῸΝ ΠΡΟΤΙΌΣΣΕΤΑΙ. ὯΣ ΔῈ ΠΈΛΟΙΤΟ.

ἈΛΛᾺ ΦΊΛΟΙ. ΚΥΘΈΡΕΙΑΝ ἘΠΙΚΛΕΊΟΝΤΕΣ ἈΜΎΝΕΙΝ,

ἬΔΗ ΝΥ͂Ν ἌΡΓΟΙΟ ΠΑΡΑΙΦΑΣΊΗΙΣΙ ΠΊΘΕΣΘΕ.

ἼΣΚΕΝ. ἘΠΉΙΝΗΣΑΝ ΔῈ ΝΈΟΙ ΦΙΝΗ͂ΟΣ ἘΦΕΤΜᾺΣ

ΜΝΗΣΆΜΕΝΟΙ. ΜΟΥ͂ΝΟΣ Δ᾽ἈΦΑΡΉΙΟΣ ἌΝΘΟΡΕΝ ἼΔΑΣ

ΔΕΙ͂Ν᾽ἘΠΑΛΑΣΤΉΣΑΣ. ΜΕΓΆΛΗΙ ὈΠῚ ΦΏΝΗΣΈΝ ΤΕ.

ὮΠΌΠΟΙ. Ἦ ῬΑ ΓΥΝΑΙΞῚΝ ὉΜΌΣΤΟΛΟΙ ἘΝΘΆΔ᾽ἜΒΗΜΕΝ

Οἳ ΚΎΠΡΙΝ ΚΑΛΈΟΥΣΙΝ ἘΠΊΡΡΟΘΟΝ ἌΜΜΙ ΠΈΛΕΣΘΑΙ.

ΟὐΚΈΤ᾽ἘΝΥΑΛΊΟΙΟ ΜΈΓΑ ΣΘΈΝΟΣ. ἘΣ ΔῈ ΠΕΛΕΊΑΣ

ΚΑῚ ΚΊΡΚΟΥΣ ΛΕΎΣΑΝΤΕΣ ἘΡΗΤΎΕΣΘΕ ἈΈΘΛΩΝ.

ἜΡΡΕΤΕ. ΜΗΔ᾽ὝΜΜΙ ΠΤΟΛΕΜΉΪΑ ἜΡΓΑ ΜΈΛΟΙΤΟ.

ΠΑΡΘΕΝΙΚᾺΣ ΔῈ ΛΙΤΗ͂ΙΣΙΝ ἈΝΑΛΚΊΔΑΣ ἨΠΕΡΟΠΕΎΕΙΝ.

ὯΣ ἨΥ͂ΔΑ ΜΕΜΑΩ͂Σ. ΠΟΛΈΕΣ Δ᾽ὉΜΆΔΗΣΑΝ ἙΤΑΙ͂ΡΟΙ.

ἮΚΑ ΜΆΛ᾽. ΟὐΔ᾽ἌΡΑ ΤΊΣ ΟἹ ἘΝΑΝΤΊΟΝ ἜΚΦΑΤΟ ΜΥ͂ΘΟΝ.

ΧΩΌΜΕΝΟΣ Δ᾽ὍΓ᾽ἜΠΕΙΤΑ ΚΑΘΈΖΕΤΟ. ΤΟΙ͂ΣΙ Δ᾽ἸΉΣΩΝ

ΑὐΤΊΚ᾽ἘΠΟΤΡΎΝΩΝ ΤῸΝ ἙῸΝ ΝΌΟΝ ὯΔ᾽ἈΓΌΡΕΥΕΝ.

ἌΡΓΟΣ ΜῈΝ ΠΑΡᾺ ΝΗΟ͂Σ ἘΠΕῚ ΤΌΔΕ ΠΑ͂ΣΙΝ ἕΑΔΕ,

ΣΤΕΛΛΈΣΘΩ. ἈΤᾺΡ ΑὐΤΟῚ ἘΠῚ ΧΘΟΝῸΣ ἘΚ ΠΟΤΑΜΟΙ͂Ο

ἈΜΦΑΔῸΝ ἬΔΗ ΠΕΊΣΜΑΤ᾽ἈΝΆΨΟΜΕΝ. Ἦ ΓᾺΡ ἜΟΙΚΕ

ΜΗΚΈΤΙ ΔΗ͂Ν ΚΡΎΠΤΕΣΘΑΙ ΠΤΉΣΣΟΝΤΑΣ ἈΫΤΉΝ.

ὯΣ ἌΡ ἜΦΗ. ΚΑῚ ΤῸΝ ΜῈΝ ἌΦΑΡ ΠΡΟΐΑΛΛΕ ΝΈΕΣΘΑΙ

ΚΑΡΠΑΛΊΜΩΣ ἘΞΑΥ͂ΤΙΣ ἈΝᾺ ΠΤΌΛΙΝ. ΟἹ Δ᾽ἘΠῚ ΝΗΟ͂Σ

ΕὐΝΑΊΑΣ ἘΡΎΣΑΝΤΕΣ ἘΦΕΤΜΑΙ͂Σ ΑἸΣΟΝΊΔΑΟ.

Μεμαώς· ἀντὶ τοῦ ὀργιζόμενος νῦν· γὰρ ἐπὶ κακοῖς τις πρόθυμός ἐστι.

Στεῦτο· ἀπὸ κοινοῦ τὸ στεῦτο. Ἀποφλύξωσιν· ἀντὶ τοῦ ἐκφυσήσωσιν. κατὰ μεταστροφὴν δὲ εἰς τὸ ἐκπνεύσωσιν. ἔνθεν καὶ ὁ φλύαρος. Οὐ δὲ γὰρ δέχθαι· λείπει τὸ ὑπέμεινεν. Εἰ μή οἱ Ζεύς· ἄγγελόν φησιν Ἑρμῆν ὑπὸ Διὸς πεμφθῆναι κελεύοντα δέξασθαι τὸν Φρίξον. ἵνα τὴν Αἰήτου θυγατέρα γήμῃ. ὁ δὲ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας διὰ τὸ δέρας αὐτὸν αὐθαιρέτως φησὶ προσδεχθῆναι. λέγει δὲ ὅτι μετὰ τὴν θυσίαν ἁγνίσας τὸ δέρας οὕτως ἔστειχεν εἰς τοὺς Αἰήτου δόμους τὸ κῶας ἔχων. Ὥς κεν προσκηδέος· ὅπως ἂν εὐμενοῦς ἀντιάσειεν ὁ Φρίξος τοῦ Αἰήτου.

ΤΥΤΘῸΝ ὙΠΕΞΈΛΕΟΣ ΧΈΡΣΩΙ ἘΠΈΚΕΡΣΑΝ ἘΡΕΤΜΟῖΣ.
ΑΥΤΊΚΑ Δ' ΑἸΉΤΗΣ ἈΓΟΡῊΝ ΠΟΙΉΣΑΤΟ ΚΌΛΧΩΝ·
ΝΌΣΦΙΝ ἙΟῖΟ ΔΌΜΟΥ· ΤΌΘΙ ΠΕΡ ΚΑῚ ΠΡΌΣΘΕ ΚΆΘΙΖΟΝ.
ἈΤΛΉΤΟΥΣ ΜΙΝΎΕΣΣΙ ΔΌΛΟΥΣ ΚΑῚ ΚΉΔΕΑ ΤΕΎΧΩΝ.
ΣΤΕῦΤΟ Δ' ἘΠΕΊ ΚΕΝ ΠΡῶΤΑ ΒΌΕΣ ΔΙΑΔΗΛΉΣΟΝΤΑΙ
ἌΝΔΡΑ ΤῸΝ ὍΣ Ῥ' ὙΠΈΔΕΚΤΟ ΒΑΡῪΝ ΚΑΜΈΕΣΘΑΙ ἌΕΘΛ
ΔΡΥΜῸΝ ἈΝΑΡΡΉΞΑΣ ΛΑΣΊΗΣ ΚΑΘΎΠΕΡΘΕ ΚΟΛΏΝΗΣ· ΟΝ
ἈΝΤΑΝΔΡΟΝ ΦΛΈΞΕΙΝ ΔΌΡΥ ΝΉΙΟΝ· ὌΦΡ' ἈΛΕΓΕΙΝῊΝ
ὝΒΡΙΝ ἈΠΟΦΛΎΞΩΣΙΝ ὙΠΈΡΒΙΑ ΜΗΧΑΝΌΩΝΤΕΣ.
ΟΥ ΔῈ ΓᾺΡ ΑἸΟΛΊΔΗΝ ΦΡΊΞΟΝ ΜΆΛΑ ΠΕΡ ΧΑΤΈΟΝΤΑ
ΔΈΧΘΑΙ ἘΝῚ ΜΕΓΆΡΟΙΣΙΝ ἘΦΈΣΤΙΟΝ· ὋΣ ΠΕΡῚ ΠΆΝΤΩΝ
ΞΕΊΝΩΝ ΜΕΙΛΙΧΊῌ ΤΕ· ΘΕΟΥΔΕΊῌ ΤἘΚΈΚΑΣΤΟ·
ΕἸ ΜΉ ΟἹ ΖΕῪΣ ΑὐΤῸΣ ἈΠ' ΟΥΡΑΝΟῦ ἌΓΓΕΛΟΝ ἯΚΕΝ
ἙΡΜΕΊΑΝ· ὫΣ ΚΕΝ ΠΡΟΣΚΗΔΈΟΣ ἈΝΤΙΆΣΕΙΕ
ΜῊ ΚΑῚ ΛΗΙΣΤῆΡΑΣ ἙῊΝ ἘΣ ΓΑῖΑΝ ἸΌΝΤΑΣ
ἜΣΣΕΣΘΑΙ ΔΗΝΑΙῸΝ ἈΠΉΜΟΝΑΣ· ΟἿΣΙ ΜΈΜΗΛΕΝ
ὈΘΝΕΊΟΙΣ ἘΠῚ ΧΕῖΡΑ ἙῊΝ ΚΤΕΆΤΕΣΣΙΝ ἈΕΊΡΕΙΝ
ΚΡΥΠΤΑΔΊΟΥΣ ΤΕ ΔΌΛΟΥΣ ΤΕΚΤΑΙΝΈΜΕΝ· ἨΔῈ ΒΟΤΉΡΩΝ
ΑὔΛΙΑ ΔΥΣΚΕΛΆΔΟΙΣΙΝ ἘΠΙΔΡΟΜΊΟΙΣΙ ΔΑΪΞΑΙ
ΝΌΣΦΙΝ Δ' ΟἷἈΥΤῷ ΦΆΤ' ἘΟΙΚΌΤΑ ΜΕΊΛΙΑ ΤΊΣΕΙΝ.

Νόσφιν δ' οἷ αὐτῷ· μείλια τίσειν τιμωρίαν ἀποτίσειν. χωρὶς δὲ αὐτῷ δώσειν τιμωρίαν ἔλεγεν τοὺς Φρίξου παῖδας τούτους γὰρ αὐτῷ κακοὺς ἄνδρας ἐπάγειν· ὅπως αὐτοῦ τῆς βασιλείας ἐγκρατεῖς γένωνται. ὡς καὶ παρὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς Ἡλίου ἠκηκόει ὅτι δὲ χρησμὸς ἦν Αἰήτῃ δεδομένος ὑπὸ τῶν αὐτοῦ ἐγγόνων ἀπολέσθαι. καὶ Ἡρόδωρος ἐν τοῖς Ἀργοναύταις ἱστορεῖ· τούτου ἕνεκα καὶ τὴν ζεῦξιν τῶν ταύρων λέγει αὐτὸν ἐπινοῆσαι.

Ἀκηδὴς, ὁ ἀφρόντιστος καὶ ὁ μὴ φροντίζων ἑτέρων. χρῆναι, γράφεται χρεώ. Σφωϊτέρης. κακῶς τὸ σφωϊτέρης δυϊκὸν ἐπὶ ἑνικοῦ ἐχρήσατο. ἔδει γὰρ ἀπὸ γενεῆς. ἵν᾽ ᾖ τῆς ἑαυτοῦ. εἶναι δέος. λείπει τὸ ὑπελάμβανεν. Τῶ καὶ ἐελδομένους.

ΥἹΗ͂ΑΣ ΦΡΙ͂ΞΟΙΟ ΚΑΚΟΡΡΈΚΤΗΙΣΙΝ ὈΠΗΔΟΎΣ
ἈΝΔΡΆΣΙ ΝΟΣΤΉΣΑΝΤΑΣ ὉΜΙΛΑΔΌΝ. ὌΦΡ᾽ ἜΤΙ ΤΙΜΗ͂Σ
ΚΑῚ ΣΚΉΠΤΡΩΝ ἘΛΆΣΕΙΑΝ ἈΚΗΔΈΕΣ. ὯΣ ΠΟΤΕ ΒΆΞΙΝ
ΛΕΥΓΑΛΈΗΝ ΟὟ ΠΑΤΡῸΣ ἘΠΈΚΛΥΕΝ ἨΕΛΊΟΙΟ
ΧΡΗ͂ΝΑΙ ΜΙΝ ΠΥΚΙΝΌΝ ΤΕ ΔΌΛΟΝ ΒΟΥΛΆΣ ΤΕ ΓΕΝΈΘΛΗΣ
ΣΦΩΪΤΈΡΗΣ. ἌΤΗΝ ΤΕ ΠΟΛΎΤΡΟΠΟΝ ἘΞΑΛΈΑΣΘΑΙ
ΤΩ͂Ι ΚΑῚ ἘΕΛΔΟΜΈΝΟΥΣ ΠΈΜΠΕΝ ἘΣ ἈΧΑΙΪ́ΔΑ ΓΑΙ͂ΑΝ
ΠΑΤΡῸΣ ἘΦΗΜΟΣΎΝΗΙ ΔΟΛΙΧῊΝ ὉΔΌΝ. ΟΥ̓ ΔῈ ΘΥΓΑΤΡΩ͂Ν
ΕἾ ΝΑΙ ΟΙ ΤΥΤΘΌΝ ΓΕ ΔΈΟΣ ΜΉ ΠΟΥ ΤΙΝᾺ ΜΗ͂ΤΙΝ
ΦΡΆΣΣΩΝΤΑΙ ΣΤΥΓΕΡΗ͂Ν. ΟΥ̓Δ᾽ ΥἹΈΟΣ ἈΨΎΡΤΟΙΟ
ἈΛΛ᾽ ἘΝῚ ΧΑΛΚΙΌΠΗΣ ΓΕΝΕΗ͂Ι ΤΆΔΕ ΛΥΓΡᾺ ΤΕΤΎΧΘΑΙ.
ΚΑΊ Ῥ᾽ Ὁ ΜῈΝ ἌΣΧΕΤΑ ἜΡΓΑ ΠΙΦΑΎΣΚΕΤΟ ΔΗΜΟΤΈΡΟΙΣΙΝ,
ΧΩΌΜΕΝΟΣ. ΜΈΓΑ ΔΈ ΣΦΙΝ ἈΠΕΊΛΕΕ ΝΗ͂Α Τ᾽ ἘΡΎΣΘΑΙ
ἨΔ᾽ ΑΥ̓ΤΟΎΣ. ἽΝΑ ΜΉ ΤΙΣ ὙΠῈΡ ΚΑΚΌΤΗΤΟΣ ἈΛΎΞΗΙ.
Τόφρα ΔῈ ΜΗΤΈΡ᾽ ἙῊΝ ΜΕΤΙῺΝ ΔΌΜΟΝ ΑἸΉΤΑΟ
ἌΡΓΟΣ ΠΑΝΤΟΊΟΙΣΙ ΠΑΡΗΓΟΡΈΕΣΚΕΝ ἜΠΕΣΣΙΝ.
ΜΉΔΕΙΑΝ ΛΊΣΣΕΣΘΑΙ ἈΜΥΝΈΜΕΝ. Ἡ ΔῈ ΚΑῚ ΑΥ̓ΤῊ
ΠΡΌΣΘΕΝ ΜΗΤΙΆΑΣΚΕ. ΔΈΟΣ ΔΈ ΜΙΝ ἼΣΧΑΝΕ ΘΥΜΌΝ
ΜΉ ΠΩΣ ἨῈ ΠΑΡ᾽ ΑἾΣΑΝ ἘΤΏΣΙΑ ΜΕΙΛΊΣΣΑΙΤΟ
ΠΑΤΡῸΣ ἈΤΥΖΟΜΈΝΗΝ ὈΛΟῸΝ ΧΌΛΟΝ ἨῈ ΛΙΤΗ͂ΙΣΙΝ
ἙΣΠΟΜΈΝΗΣ ἈΡΊΔΗΛΑ ΚΑῚ ἈΜΦΑΔᾺ ἜΡΓΑ ΠΈΛΟΙΤΟ.
Κούρην Δ᾽ ἘΞ ἈΧΈΩΝ ἈΔΙΝῸΣ ΚΑΤΕΛΏΦΕΕΝ ὝΠΝΟΣ
ΛΈΚΤΡΩΙ ἈΝΑΚΛΙΝΘΕΙ͂ΣΑΝ. ἌΦΑΡ ΔΈ ΜΙΝ ἨΠΕΡΟΠΗ͂ΕΣ
ΟἿΆ Τ᾽ ἈΚΗΧΕΜΈΝΗΝ ὈΛΟΟῚ ἘΡΈΘΕΣΚΟΝ ὌΝΕΙΡΟΙ.
ΤῸΝ ΞΕΙ͂ΝΟΝ Δ᾽ ἘΔΌΚΗΣΕΝ ὙΦΕΣΤΆΜΕΝΑΙ ΤῸΝ ἌΕΘΛΟΝ.

παρατατικὸν εἴληφεν ἀντὶ ὑπερσυντελικοῦ. καὶ ἔστι μὲν ὑπερβατὸν ἡ φράσις. καὶ λείπει τὸ ὡς. τὸ γὰρ ἑξῆς οὕτως ἐστί. διὸ καὶ ἐπιθυμοῦντας μακρὰν πλεῦσαι. προσεκδεκτέον καὶ τοῦτο ὡς παρὰ τοῦ πατρὸς ἐντολὴν φράσαντος ἔπεμψεν αὐτούς. Παρηγορέεσκεν. παρακαλῶν ἐφιλοφρονεῖτο. ἀμφαδά. ἀκουστά. φανερά. Κατελώφεεν. ἐκ τῶν λυπῶν αὐτὴν κατέπαυσεν ὁ ὕπνος.

ΟΥΤΙ ΜΑΛ' ΟΡΜΑΙΝΟΝΤΑ ΔΕΡΟΣ ΚΡΙΟΙΟ ΚΟΜΙΣΣΑΙ·
ΟΥ ΔΕ ΤΙ ΤΟΙΟ ΕΚΗΤΙ· ΜΕΤΑ ΠΤΟΛΙΝ ΑΙΗΤΑΟ
ΕΛΘΕΜΕΝ. ΟΦΡΑ ΔΕ ΜΙΝ ΣΦΕΤΕΡΟΝ ΔΟΜΟΝ ΕΙΣΑΓΑΓΟΙΤΟ
ΚΟΥΡΙΔΙΗΝ ΠΑΡΑΚΟΙΤΙΝ· ΟΙΕΤΟ Δ' ΑΜΦΙ ΒΟΕΣΣΙΝ
ΑΥΤΗ ΑΕΘΛΕΥΟΥΣΑ ΜΑΛ' ΕΥΜΑΡΕΩΣ ΠΟΝΕΕΣΘΑΙ.
ΣΦΩΙΤΕΡΟΥΣ ΔΕ ΤΟΚΗΑΣ ΥΠΟΣΧΕΣΙΗΣ ΑΘΕΡΙΖΕΙΝ·
ΟΥΝΕΚΕΝ ΟΥ ΚΟΥΡΗΙ ΖΕΥΞΑΙ ΒΟΑΣ· ΑΛΛΑ ΟΙ ΑΥΤΩΙ
ΠΡΟΥΘΕΣΑΝ· ΕΚ Δ' ΑΡΑ ΤΟΥ ΝΕΙΚΟΣ ΠΕΛΕΝ ΑΜΦΗΡΙΣΤΟΝ
ΠΑΤΡΙ ΤΕ ΚΑΙ ΞΕΙΝΟΙΣ. ΑΥΤΗΙ Δ' ΕΠΙΕΤΡΕΠΟΝ ΑΜΦΩ·
ΤΩΣ ΕΜΕΝ, ΩΣ ΚΕΝ ΕΗΙΣΙ ΜΕΤΑ ΦΡΕΣΙΝ ΙΘΥΣΕΙΕΝ·
Η Δ' ΑΦΝΩ ΤΟΝ ΞΕΙΝΟΝ ΑΦΕΙΔΗΣΑΣΑ ΤΟΚΗΩΝ
ΕΙΛΕΤΟ· ΤΟΥΣ Δ' ΑΜΕΓΑΡΤΟΝ ΑΧΟΣ ΛΑΒΕΝ· ΕΚ Δ' ΕΒΟΗΣΑΝ
ΧΩΟΜΕΝΟΙ· ΤΗΝ Δ' ΥΠΝΟΣ ΑΜΑ ΚΛΑΓΓΗΙ ΜΕΘΕΗΚΕ.
ΠΑΛΛΟΜΕΝΗ Δ' ΑΝΟΡΟΥΣΕ ΦΟΒΩΙ· ΠΕΡΙ Τ' ΑΜΦΙ ΤΕ ΤΟΙΧ
ΠΑΠΤΗΝΕΝ ΘΑΛΑΜΟΙΟ· ΜΟΛΙΣ Δ' ΕΣΑΓΕΙΡΑΤΟ ΘΥΜ ΟΥΣ
ΩΣ ΠΑΡΟΣ ΕΝ ΣΤΕΡΝΟΙΣ· ΑΔΙΝΗΝ Δ' ΑΝΕΝΗΚΑΤΟ ΦΩ ΟΝ
ΔΕΙΛΗ ΕΓΩΝ· ΟΙΟΝ ΜΕ ΒΑΡΕΙΣ ΕΦΟΒΗΣΑΝ ΟΝΕΙΡ ΝΗΝ.
ΔΕΙΔΙΑ ΜΗ ΜΕΓΑ ΔΗ ΤΙ ΦΕΡΕΙ ΚΑΚΟΝ ΗΔΕ ΚΕΛΕΥΘ ΟΙ.
ΗΡΩΩΝ· ΠΕΡΙ ΜΟΙ ΞΕΙΝΩΙ ΦΡΕΝΕΣ ΗΕΡΕΘΟΝΤΑΙ. ΟΣ
ΜΝΑΣΘΩ ΕΟΝ ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΝ ΑΧΑΙΙΔΑ ΤΗΛΟΘΙ ΚΟΥΡΗΝ·
ΑΜΜΙ ΔΕ ΠΑΡΘΕΝΙΗ ΤΕ ΜΕΛΟΙ ΚΑΙ ΔΩΜΑ ΤΟΚΗΩΝ·
ΕΜΠΑ ΓΕ ΜΗΝ ΘΕΜΕΝΗ ΚΥΝΕΟΝ ΚΕΑΡ. ΟΥΚΕΤ' ΑΝΕΥΘΕΝ
ΑΥΤΟΚΑΣΙΓΝΗΤΗΣ ΠΕΙΡΗΣΟΜΑΙ. ΕΙ ΚΕ Μ' ΑΕΘΛΩΙ
ΧΡΑΙΣΜΕΙΝ ΑΝΤΙΑΣΗΙΣΙΝ ΕΠΙ ΣΦΕΤΕΡΟΙΣ ΑΧΕΟΥΣΑ
ΠΑΙΣΙ. ΤΟ ΚΕΝ ΜΟΙ ΛΥΓΡΟΝ ΕΝΙ ΚΡΑΔΙΗΙ ΣΒΕΣΟΙ ΑΛΓΟΣ.
Η ΡΑ· ΚΑΙ ΟΡΘΩΘΕΙΣΑ ΘΥΡΑΣ ΩΙΞΕ ΔΟΜΟΙΟ·
ΝΗΛΙΠΟΣ. ΟΙΕΑΝΟΣ. ΚΑΙ ΔΗ ΛΕΛΙΗΤΟ ΝΕΕΣΘΑΙ
ΑΥΤΟΚΑΣΙΓΝΗΤΗΝ ΔΕ. ΚΑΙ ΕΡΚΕΟΣ ΟΥΔΟΝ ΑΜΕΙΨΕ.
ΔΗΝ ΔΕ ΚΑΤ' ΑΥΤΟΘΙ ΜΙΜΝΕΝ, ΕΝΙ ΠΡΟΔΟΜΩΙ ΘΑΛΑΜΟΙΟ
ΑΙΔΟΙ ΕΕΡΓΟΜΕΝΗ· ΜΕΤΑ Δ' ΕΤΡΑΠΕΤ' ΑΥΤΙΣ ΟΠΙΣΣΩ

Σφέτερον· ἢ νῦν κακῶς τὸ σφέτερον πληθυντικὸν γάρ ἐστιν ἑνικοῦ προσληπτικόν. ἔδει δὲ ἑὸν δόμον εἰπεῖν· Σφωϊτέρους· οὐχ ὑγιῶς οὐδὲ νῦν τὸ σφωϊτέρους. δυϊκὸν γάρ ἐστιν ἐπὶ ἑνικοῦ. ἔδει οὖν εἰπεῖν μέους· Αμφω· ἀμφότεροι δὲ ἐπέτρεψαν τῇ κόρῃ τὴν δίκην· ὁμολογήσαντες ἐμμένειν οἷς ἂν δικάσῃ· Ως κεν ἰθύσειεν· ὡς ἂν ταῖς διανοίαις ἐπιβάλοι. Εμπα. ἀντὶ τοῦ ἔμπης·

Ὡς δ᾽ ὅτε τις· ὁμοῦ· καθάπερ δὲ νύμφη ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τῶν γονέων ἢ τῶν ἀδελφῶν εἰς γάμον ἀπολόμενον κατά τινα μοῖραν τὸν γήμαντα πρὶν ἢ

ΣΤΡΕΦΘΕΙ͂Σ᾽· ἘΝ ΔῈ ΠΆΛΙΝ ΚΊΕΝ ἜΝΔΟΘΕΝ· ἊΥ Τ᾽ ἈΛΈΕΙΝΕΝ
ΕἼΣΩ· ΤΗΫΣΙΟΙ ΔῈ ΠΌΔΕΣ ΦΈΡΟΝ ἜΝΘΑ ΚΑῚ ἜΝΘΑ·
ἩΤΟΙ ὈΤΙ ΘΥΣΕΙΕΝ ἘΡΥΚΈ ΜΙΝ ἘΝΔΟΘΕΝ ΑἸΔΩ͂Σ·
ΑἸΔΟΙ͂ Δ᾽ἘΡΓΟΜΈΝΗΝ ΘΡΑΣῪΣ ἽΜΕΡΟΣ ὈΤΡΎΝΕΣΚΕΝ·
ΤΡΊΣ ΜῈΝ ἘΠΕΙΡΉΘΗ. ΤΡΊΣ Δ᾽ἜΣΧΕΤΟ· ΤΈΤΡΑΤΟΝ ΑὖΘΙΣ
ΛΈΚΤΡΟΙΣΙ ΠΡΗΝῊΣ ἘΝΙΚΆΠΠΕΣΕΝ ΕἸΛΙΧΘΕΙ͂ΣΑ.
ὩΣ Δ᾽ὍΤΕ ΤΊΣ ΝΎΜΦΗ ΘΑΛΕΡῸΝ ΠΌΣΙΝ ἘΝ ΘΑΛΆΜΟΙΣΙΝ
ΜΎΡΕΤΑΙ. ὯΙ ΜΙΝ ἈΔΕΛΦΕΟῚ ὨΡΑΣΑΝ. ἨΔῈ ΤΟΚΗ͂ΕΣ·
ΟΥ̓ΔΈ ΤΙ ΠΩ ΠΆΣΑΙΣ ἘΠΙΜΊΣΓΕΤΑΙ ἈΜΦΙΠΌΛΟΙΣΙΝ
ΑἸΔΟΙ͂ ἘΠΙΦΡΟΣΎΝΗΙ ΤΕ· ΜΥΧΩ͂Ι Δ᾽ἈΧΈΟΥΣΑ ΘΑΆΣΣΕΙ·
ΤΌΝ ΔΈ ΤΙΣ ὬΛΕΣΕ ΜΟΙ͂ΡΑ. ΠΆΡΟΣ ΤΑΡΠΗΜΕΝΑΙ ἈΜΦΩ·
ΔΗΝΕΣΙΝ ἈΛΛΗΛΩΝ· Ἡ Δ᾽ἘΝΔΟΘΙ ΚΑΙΟΜΈΝΗ ΠΕΡ
ΣῙΓΑ ΜΆΛΑ ΚΛΑΊΕΙ. ΧΗ͂ΡΟΝ ΛΈΧΟΣ ΕἸΣΟΡΌΩΣΑ
ΜΉ ΜΙΝ ΚΕΡΤΟΜΈΟΥΣΑΙ ἘΠΙΣΤΟΒΈΩΣΙ ΓΥΝΑ͂ΙΚΕΣ.
ΤΗ͂Ι ἸΚΈΛΗΙ ΜΉΔΕΙΑ ΚΙΝΎΡΕΤΟ· ΤῊΝ ΔΈ ΤΙΣ ἌΦΝΩ
ΜΥΡΟΜΈΝΗΝ ΜΕΣΣΗΓῪΣ ἘΠΙΠΡΟΜΟΛΟΥ͂Σ᾽ ἘΝΌΗΣΕΝ
ΔΜΩΆΩΝ· Ἥ ΟἹ ἘΠΈΤΙΣ ΠΈΛΕ ΚΟΥΡΊΖΟΥΣΑ·
ΧΑΛΚΙΌΠΗΙ Δ᾽ἬΓΓΕΙΛΕ ΠΑΡΑΣΧΕΔΌΝ· Ἡ Δ᾽ἘΝῚ ΠΑΙΣῚΝ
ἭΣΤ᾽ ἘΠΙΜΗΤΙΌΩΣΑ ΚΑΣΙΓΝΉΤΗΝ ἈΡΈΣΑΣΘΑΙ·
ἈΛΛ᾽ΟΥ̓Δ᾽ὩΣ ἈΠΊΘΗΣΕΝ. Ὀ Τ᾽ἜΚΛΥΕΝ ἈΜΦΙΠΟΛΟΙΟ
ΜΥ͂ΘΟΝ ἈΝΩΪΣΤΟΝ· ΔΙᾺ Δ᾽ἜΣΣΥΤΟ ΘΑΜΒΉΣΑΣΑ
ἘΚ ΘΑΛΆΜΟΥ ΘΑΛΑΜΌΝΔΕ ΔΙΑΜΠΕΡῈΣ ὯΙ ἘΝῚ ΚΟΥ͂ΡΗ
ΚΈΚΛΙΤ᾽ ἈΚΗΧΕΜΈΝΗ· ΔΡΈΨΕΝ Δ᾽ἙΚΆΤΕΡΘΕ ΠΑΡΕΙᾺΣ
ὩΣ Δ᾽ἼΔΕ ΔΑΚΡΥΣΙΝ ὌΣΣΕ ΠΕΦΥΡΜΕΝΑ· ΦΩΝΗΣΈΝ ΜΙΝ.
ὬΜΟΙ ἘΓῺ ΜΉΔΕΙΑ· ΤΊ ΔῊ ΤΆΔΕ ΔΆΚΡΥΑ ΛΕΊΒΕΙΣ.
ΤΊ Π᾽ἜΠΑΘΕΣ. ΤΊ ΤΟΙ ΑἼΝΟΝ ὙΠῸ ΦΡΈΝΑΣ ἽΚΕΤΟ ΠΈΝ

ΘΟΣ·

ἀλλήλοις τερφθῆναι διακαιομένη τὴν ψυχὴν ὑπὸ λύπης ἐν τῷ θαλάμῳ κλαίει αἰδουμένη καὶ τῶν θεραπαινίδων τὴν ἐντροπὴν ἵνα μή τις αὐτὴν μωμήσηται προσιουσῶν γυναικῶν. χῆρον. ἔρημον· ἐπιστοβέωσι. χλευάζουσαι λοιδορήσωσι. μωμήσωνται. ἐπιπρομολοῦσαι. περὶ τεύχη καὶ ἐπὶ πρόθεσις. ὡς ἐν τῷ ἐπιβουκόλος. ἐπέτις. ἀκόλουθος ἢ μνηστὰ ... κουρίζουσα. νεάζουσα. ἀρέσασθαι πεῖσαι.

Θαμορίη· ἐκ θεῶν μεμοιραμένη νόσος περιέδραμεν. Ἵνα· ὅπου. Πωρί μοι παίδων. ὑπὲρ τῶν τῶν σοῦ ἄηται ἀντὶ τοῦ ἐστὶ τετάρακται ἡ ψυχή μου. μὴ αὐτοὺς σὺν τοῖς ξένοις ὁ πατὴρ ἀποκτείνῃ. Μή σφε· μὴ αὐτοὺς κατὰ ἀφαίρεσιν γὰρ ἐκ τοῦ σφέας. Νέομ. νεωστί. Ἀντιάσειε. παρακαλέσειε. λυσωπήσει. Σύμ τε δρήστειρα ὅπερ σοι εἴπω φυλάξαιεν τῇ ψυχῇ καὶ συνεργὸς γενέσθαι.

Η ΝΥ ΣΕ ΘΕΥΜΟΡΙΗ ΠΕΡΙΔΕΔΡΟΜΕΝ ΑΨΕΑ ΝΟΥΣΟΣ.
ΗΕ ΤΙΝ ΟΥΛΟΜΕΝΗΝ ΕΔΑΗΣ ΠΑΡΑ ΠΑΤΡΟΣ ΕΝΙΠΗΝ
ΑΜΦΙ Τ ΕΜΟΙ ΚΑΙ ΠΑΙΣΙΝ. ΟΦΕΛΛΕ ΜΕ ΜΗ ΤΕ ΤΟΚΗΩΝ
ΔΩΜΑ ΤΟΔ ΕΙΣΟΡΑΑΝ· ΜΗ ΔΕ ΠΤΟΛΙΝ. ΑΛΛ ΕΠΙ ΓΑΙΗΣ
ΠΕΙΡΑΣΙ ΝΑΙΕΤΑΕΙΝ· ΙΝΑ ΜΗΔΕ ΠΕΡ ΟΥΝΟΜΑ ΚΟΛΧΩΝ.
ΩΣ ΦΑΤΟ· ΤΗΣ Δ ΕΡΥΘΗΝΕ ΠΑΡΗΙΑ· ΔΗΝ ΔΕ ΜΙΝ ΑΙΔΩΣ
ΠΑΡΘΕΝΙΗ ΚΑΤΕΡΥΚΕΝ ΑΜΕΙΨΑΣΘΑΙ ΜΕΜΑΥΙΑΝ.
ΜΥΘΟΣ Δ ΑΛΛΟΤΕ ΜΕΝ ΟΙ ΕΠ ΑΚΡΟΤΑΤΗΣ ΑΝΕΤΕΛΛΕ
ΓΛΩΣΣΗΣ. ΑΛΛΟΤ ΕΝΕΡΘΕ ΚΑΤΑ ΣΤΗΘΟΣ ΠΕΠΟΤΗΤΟ.
ΠΟΛΛΑΚΙ Δ ΙΜΕΡΟΕΝ ΜΕΝ ΑΝΑ ΣΤΟΜΑ ΘΥΕΝ ΕΝΙΣΠΕΙΝ.
ΦΘΟΓΓΗ Δ ΟΥ ΠΡΟΥΒΑΙΝΕ ΠΑΡΟΙΤΕΡΩ. ΟΨΕ Δ ΕΕΙΠΕ
ΤΟΙΑ ΔΟΛΩΙ. ΘΡΑΣΕΕΣ ΓΑΡ ΕΠΕΚΛΟΝΕΕΣΚΟΝ ΕΡΩΤΕΣ.
ΧΑΛΚΙΟΠΗ· ΠΕΡΙ ΜΟΙ ΠΑΙΔΩΝ ΣΕΟ ΘΥΜΟΣ ΑΗΤΑΙ
ΜΗ ΣΦΕ ΠΑΤΗΡ ΞΕΙΝΟΙΣΙ ΣΥΝ ΑΝΔΡΑΣΙΝ ΑΥΤΙΚ ΟΛΕΣΣΗ.
ΤΟΙΑ ΚΑΤΑΚΝΩΣΟΥΣΑ ΜΙΝΥΝΘΑΔΙΩΙ ΝΕΟΝ ΥΠΝΩΙ
ΛΕΥΣΣΩ ΟΝΕΙΡΑΤΑ ΛΥΓΡΑ ΤΑ ΤΙΣ ΘΕΟΣ ΑΚΡΑΑΝΤΑ
ΘΕΙΗ· ΜΗΔ ΑΛΕΓΕΙΝΟΝ ΕΦ ΥΙΑΣΙ ΚΗΔΟΣ ΕΛΟΙΟ.
ΦΗ ΡΑ ΚΑΣΙΓΝΗΤΗΣ ΠΕΙΡΩΜΕΝΗ· ΕΙ ΚΑΙ ΜΙΝ ΑΥΤΗ
ΑΝΤΙΑΣΕΙΕ ΠΑΡΟΙΘΕΝ ΕΟΙΣ ΤΕΚΕΕΣΣΙΝ ΑΜΥΝΕΙΝ.
ΤΗΝ Δ ΑΙΝΩΣ ΑΤΛΗΤΟΣ ΕΠΕΚΛΥΣΕ ΘΥΜΟΝ ΑΝΙΗ
ΔΕΙΜΑΤΙ· ΤΟΙ ΕΣΑΚΟΥΕΝ. ΑΜΕΙΒΕΤΟ Δ ΩΔ ΕΠΕΕΣΣΙ.
ΚΑΙ Δ ΑΥΤΗ ΤΑΔΕ ΠΑΝΤΑ ΜΕΤΗΛΥΘΟΝ ΟΡΜΑΙΝΟΥΣΑ
ΕΙ ΤΙΝΑ ΣΥΜΦΡΑΣΣΑΙΟ ΚΑΙ ΑΡΤΥΝΕΙΑΣ ΑΡΩΓΗΝ.
ΑΛΛ ΟΜΟΣΟΝ ΓΑΙΑΝ ΤΕ ΚΑΙ ΟΥΡΑΝΟΝ ΟΤΤΙ ΤΟΙ ΕΙΠΩ
ΣΧΗΣΕΙΝ ΕΝ ΘΥΜΩΙ· ΣΥΝ ΤΕ ΔΡΗΣΤΕΙΡΑ ΠΕΛΕΣΘΑΙ.
ΛΙΣΣΟΜ ΥΠΕΡ ΜΑΚΑΡΩΝ ΣΕΟ Τ ΑΥΤΗΣ ΗΔΕ ΤΟΚΗΩΝ
ΜΗ ΣΦΕ ΚΑΚΗΙ ΥΠΟ ΚΗΡΙ ΔΙΑΡΡΑΙΣΘΕΝΤΑΣ ΙΔΕΣΘΑΙ
ΛΕΥΓΑΛΕΩΣ. Η ΣΟΙ ΓΕ ΦΙΛΟΙΣ ΣΥΝ ΠΑΙΣΙ ΘΑΝΟΥΣΑ
ΕΙΗΝ ΕΞ ΑΙΔΕΩ ΣΤΥΓΕΡΗ ΜΕΤΟΠΙΣΘΕΝ ΕΡΙΝΝΥΣ.

Ὣς ἄρ᾽ ἔφη. τὸ δὲ πολλὸν ὑπεξέχυτ᾽ αὐτίκα δάκρυ
νειόθι δ᾽ ἀμφοτέροισι περίσχετο γούνατα χερσί·
σὺν δὲ κάρη κόλποις περικάμβαλον. ἔνθ᾽ ἐλεεινὸν
ἄμφω ἐπ᾽ ἀλλήλοισι θέσαν γόον· ὦρτο δ᾽ ἰωὴ
λεπταλέη διὰ δώματ᾽ ὀδυρομένων ἀχέεσσιν.
Τὴν δὲ πάρος Μήδεια προσέννεπεν ἀσχαλόωσα.
Δαιμομίη τί νύ τοι ῥέξω ἄκος οἷ᾽ ἀγορεύεις.
ἀράς τε στυγερὰς καὶ ἐριννύας· αἲ γὰρ ὄφελλεν
ἔμπεδον εἶναι ἐπ᾽ ἄμμι τεοὺς υἱῆας ἔρυσθαι.
ἴστω Κόλχων ὅρκος ὑπέρβιος. ὅντιν᾽ ὀμόσσαι
αὐτὴ ἐποτρύνεις μέγας οὐρανός. ἥ δ᾽ ὑπένερθε
γαῖα θεῶν μήτηρ ὅσσον σθένος ἐστὶν ἐμοῖο
μή σ᾽ ἐπιδευήσεσθαι ἀνυστά περ ἀντιόωσαν.
Φῆ ἄρα. Χαλκιόπη δ᾽ ἠμείβετο τοῖσδ᾽ ἐπέεσσιν·
Οὐκ ἂν δὴ ξείνοις τλαίης χατέοντι καὶ αὐτῷ
ἢ δόλον, ἤ τινα μῆτιν ἐπιφράσασθαι ἀέθλου
παίδων εἵνεκ᾽ ἐμοῖο καὶ ἐκκείνοιο δ᾽ ἱκάνει
Ἄργος ἐποτρύνων με τεῆς πειρῆσαι ἀρωγῆς,
μεσσυγὺς μὲν τόνγε δόμον λίπον ἐνθάδ᾽ ἰοῦσα
Ὣς φάτο· τῇ δ᾽ ἔντοσθεν ἀνέπτατο χάρματι θυμός.
φοινίχθη δ᾽ ἄμυδις καλὸν χρόα· κὰδ δέ μιν ἀχλὺς
εἷλεν ἰαινομένην. τοῖον δ᾽ ἐπὶ μῦθον ἔειπεν.
Χαλκιόπη, ὡς ὔμμι φίλον τερπνόν τε τέτυκται,
ὣς ἔρξω. μὴ γάρ μοι ἐν ὀφθαλμοῖσι φαείνοι
ἠώς. μὴ δέ με δηρὸν ἔτι ζώουσαν ἴδοιο.
εἰ ἔτι σῆς τυχῆς προφερέστερον· ἠέ τι παίδων
σῶν θείην. οἳ δή μοι ἀδελφειοὶ γεγάασιν.
κηδεμόνες τε φίλοι. καὶ ὁμήλικες ὣς δὲ καὶ αὐτὴν
φημὶ κασιγνήτην τε σέθεν. κούρη τε πέλεσθαι
ἶσον ἐπεὶ κείνοις με τεῷ ἐπαείραο μαζῷ·
νηπυτίην ὡς αἰὲν ἐγώ ποτε μητρὸς ἄκουον.

Ἀνέπτατο χάρματι· ἄνεσιν ἔσχεν αὐτῆς ἡ ψυχὴ ἐν χαρᾷ γινομένης. πικρῶς δὲ χαρακτηρίζει ἡμῖν τὸν ἔρωτα.

Εἰ ἔτι σῆς· εἴ τι σοῦ προκρίναιμι ἢ τῶν σῶν παίδων·

Οἴσομαι εἰς Ἑκάτης· ἐν τισὶ φέρεται μετὰ τοῦτο· οἴσομαι εἰς Ἑκάτης θελκτήρια φάρμακα ταύρων, ἢ ἕτερος στίχος. οἰσομένη ξείνῳ ὑπὲρ οὗ τόδε νεῖκος ὄρωρε. ἐν τισὶ δὲ οὐ φέρεται ὡς ἐμ ταῦθα. Παισί τ' ἀρωγήν· τὰ ὁμολογηθέντα ὑπὸ τῆς Μηδείας τοῖς παισὶν αὐτῆς ἡ Χαλκιόπη διεσάφησεν. Στυγερὸν δέος· κατὰ μετωνυμίαν ἀπὸ τοῦ φόβου ποιητικόν. Τοῖα παρέξ· τοιαῦτα ἀπὸ τῆς τοῦ πατρὸς γνώμης ἐπὶ τῷ Ἰάσονι βουλεύσασθαι. Ἀλλὰ μάλ' οὐ Μήδειαν· παρέλκει τὸ μάλα. τὸ δὲ ἑξῆς· ἀλλὰ μάλ' οὐ Μήδειαν ἐπέλαβε γλυκερὸς ὕπνος δειδυῖαν ταύρων κρατερὸν μένος. Αἰσονίδαο πόθῳ· οὐ κυρίως τέθεικεν τὸν πόθον ἀντὶ τοῦ ἔρωτος. πόθος γάρ ἡ ἐπιζήτησις· ὁ δὲ ἔρως ἐπιτεταμένον ἐστὶ πάθος. Δειδυῖαν· τοῦ δειδῶ ῥήματος παρακείμενος δέδια· ἀφ' οὗ μετοχὴ κατὰ συγκοπὴν δειδώς· τὸ θηλυκὸν δειδυῖα. Ἔθυεν· ὥρμα, ἐκινεῖτο. ἔνθεν καὶ θυιάδες αἱ βάκχαι. Ἠελίου ὥς τίς τε δόμοις· καθάπερ τις αὐγὴ ἡλίου κατ' οἶκον ἐξ ὕδατος ἀναφέρεται πρὸς τοῖχον. ὅπερ νεωστὶ κε-

ἈΛΛ' ΟἹ ΚΕΎΘΟΙ ἘΜῊΝ ΣΙΓΗ͂Ι ΧΆΡΙΝ· ὌΦΡΑ ΤΟΚΗ͂ΑΣ
ΛΉΣΟΜΑΙ ἘΝΤΎΝΟΥΣΑ ὙΠΌΣΧΕΣΙΝ. ἮΡΙ ΔῈ ΝΗῸΝ
ΟἼΣΟΜΑΙ ΕἸΣ ἙΚΆΤΗΣ ΘΕΛΚΤΉΡΙΑ ΦΆΡΜΑΚΑ ΤΑΎΡΩΝ.
ὩΣ Ἡ ἘΚ ΘΑΛΆΜΟΙΟ ΠΆΛΙΝ ΚΊΕ· ΠΑΙΣῚ Τ' ἈΡΩΓῊΝ
ΑὐΤΟΚΑΣΙΓΝΉΤΗΣ ΔΙΕΠΈΦΡΑΔΕΝ. ΤῊΝ ΔΈ ΜΙΝ ΑὖΘΙΣ
ΑἸΔΏΣ ΤΕ ΣΤΥΓΕΡΌΝ ΤΕ ΔΈΟΣ ΛΆΒΕ ΜΟΥΝΩΘΕῖΣΑΝ
ΤΟΙ͂Α ΠΑΡῈΞ Οὗ ΠΑΤΡῸΣ ἘΠ' ἈΝΈΡΙ ΜΗΤΙΆΑΣΘΑΙ.
ΝῪΞ ΜῈΝ ἜΠΕΙΤ' ἘΠῚ ΓΑΙ͂ΑΝ ἌΓΕΝ ΚΝΈΦΑΣ· ΟἹ Δ' ἘΝῚ ΠΌΝΤῼ
ΝΑΥ͂ΤΑΙ ΕἸΣ ἙΛΊΚΗΝ ΤῈ ΚΑῚ ἈΣΤΈΡΑΣ ὨΡΊΩΝΟΣ
ἜΔΡΑΚΟΝ ἘΚ ΝΗΩ͂Ν· ὝΓΝΟΙΟ ΔῈ ΚΑΊ ΤΙΣ ὉΔΊΤΗΣ
ἬΔΗ ΚΑῚ ΠΥΛΑΩΡῸΣ ἘΈΛΔΕΤΟ· ΚΑΊ ΤΙΝΑ ΠΑΊΔΩΝ
ΜΗΤΈΡΑ ΤΕΘΝΕΏΤΩΝ ἈΔΙΝῸΝ ΠΕΡῚ ΚΩ͂Μ' ἘΚΆΛΥΠΤΕΝ.
ΟὐΔῈ ΚΥΝΩ͂Ν ὙΛΑΚῊ ἜΤ' ἈΝᾺ ΠΤΌΛΙΝ. Οὐ ΘΡΌΟΣ ἮΕΝ
ἨΧΉΕΙΣ. ΣΙΓῊ ΔῈ ΜΕΛΑΙΝΟΜΈΝΗΝ ἜΧΕΝ ὌΡΦΝΗΝ.
ἈΛΛᾺ ΜΆΛ' Οὐ ΜΉΔΕΙΑΝ ἘΓΙΓΛΥΚΕΡῸΣ ΛΆΒΕΝ ὝΠΝΟΣ
ΠΟΛΛᾺ ΓᾺΡ ΑἸΣΟΝΊΔΑΟ ΓΌΘΩΙ ΜΕΛΕΔΉΜΑΤ' ἜΓΕΙΡΕΝ
ΔΕΙΔΥΙ͂ΑΝ ΤΑΎΡΩΝ ΚΡΑΤΕΡῸΝ ΜΈΝΟΣ· ΟἾΣΙΝ ἜΜΕΛΛΕΝ
ΦΘΕΙ͂ΣΘΑΙ ἈΕΙΚΕΛΊΗΙ ΜΟΊΡΗΙ ΚΑΤᾺ ΝΕΙῸΝ ἌΡΗΟΣ.
ΠΥΚΝᾺ ΔΈ ΟἹ ΚΡΑΔΊΗ ΣΤΗΘΈΩΝ ἜΝΤΟΣΘΕΝ ἜΘΥΕΝ
ἨΕΛΊΟΥ ὩΣ ΤΊΣ ΤΕ ΔΌΜΟΙΣ ἘΝΙΠΆΛΛΕΤΑΙ ΑἼΓΛΗ

χυται ἢ ἐν λέβητι ἢ ἐν κάδῳ. εἰς ἑκάτερα δὲ τὰ μέρη συνεχῶς κινεῖται στρεφομένη. Τεῖρ' ὀδύνη· κατεπόνει αὐτὴν ἡ ὀδύνη καίουσα. ὅμηρος κατασμῦξαι πυρὶ νῆας.

ΥΔΑΤΟΣ ΕΞΑΝΙΟΥΣΑ· ΤΟ ΔΗ ΝΕΟΝ ΗΕ ΛΕΒΗΤΙ
ΗΕ ΠΟΥ ΕΝ ΓΑΥΛΩΙ ΚΕΧΥΤΑΙ· Η ΔΕΝΘΑ ΚΑΙ ΕΝΘΑ
ΩΚΕΙΗΙ ΣΤΡΟΦΑΛΙΓΓΙ ΤΙΝΑΣΣΕΤΑΙ ΑΙΣΣΟΥΣΑ.
ΩΣ ΔΕ ΚΑΙ ΕΝ ΣΤΗΘΕΣΣΙ ΚΕΑΡ ΕΛΕΛΙΖΕΤΟ ΚΟΥΡΗΣ.
ΔΑΚΡΥ ΔΑΠΟΦΘΑΛΜΩΝ ΕΛΕΩΙ ΡΕΕΝ. ΕΝΔΟΘΙ ΔΑΙΕΙ
ΤΕΙΡΟΔΥΝΗ ΣΜΥΧΟΥΣΑ ΔΙΑ ΧΡΟΟΣ· ΑΜΦΙ ΤΑΡΑΙΑΣ
ΙΝΑΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΗΣ ΥΠΟ ΝΕΙΑΤΟΝ ΙΝΙΟΝ ΑΧΡΙΣ.
ΕΝΘΑΛΕΓΕΙΝΟΤΑΤΟΝ ΔΥΝΕΙ ΑΧΟΣ· ΟΠΠΟΤΑΝΙΑΣ
ΑΚΑΜΑΤΟΙ ΠΡΑΠΙΔΕΣΣΙΝ ΕΝΙΣΚΙΜΨΩΣΙΝ ΕΡΩΤΕΣ.
ΦΗ ΔΕ ΟΙ ΑΛΛΟΤΕ ΜΕΝ ΘΕΛΚΤΗΡΙΑ ΦΑΡΜΑΚΑ ΤΑΥΡΩΝ
ΔΩΣΕΜΕΝ. ΑΛΛΟΤΕ ΔΟΥΤΙ. ΚΑΤΑΦΘΕΙΣΘΑΙ ΔΕ ΚΑΙ ΑΥ
ΑΥΤΙΚΑ ΔΟΥΤΑΥΤΗ ΘΑΝΕΕΙΝ. ΟΥ ΦΑΡΜΑΚΑ ΔΩΣΕΙΝ. ΤΗ.
ΑΛΛΑΥΤΩΣ ΕΥΚΗΛΟΣ ΕΗΝ ΟΤΛΗΣΕΜΕΝ ΑΤΗΝ.
ΕΖΟΜΕΝΗ ΔΗΠΕΙΤΑ ΔΟΑΣΣΑΤΟ ΦΩΝΗΣΕΝ ΤΕ.
ΔΕΙΛΗ ΕΓΩ. ΝΥΝ ΕΝΘΑ ΚΑΚΩΝ Η ΕΝΘΑ ΓΕΝΩΜΑΙ.
ΠΑΝΤΗΙ ΜΟΙ ΦΡΕΝΕΣ ΕΙΣΙΝ ΑΜΗΧΑΝΟΙ. ΟΥ ΔΕ ΤΙΣ ΑΛΚΗ
ΠΗΜΑΤΟΣ· ΑΛΛΑΥΤΩΣ ΦΛΕΓΕΙ ΕΜΠΕΔΟΝ· ΩΣ ΟΦΕΛΟΝ ΓΕ
ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ΚΡΑΙΠΝΟΙΣΙ ΠΑΡΟΣ ΒΕΛΕΕΣΣΙ ΔΑΜΗΝΑΙ.
ΠΡΙΝ ΤΟΝΓΕΙΣΙΔΕΕΙΝ. ΠΡΙΝ ΑΧΑΙΙΔΑ ΓΑΙΑΝ ΙΚΕΣΘΑΙ
ΧΑΛΚΙΟΠΗΣ ΥΙΑΣ· ΤΟΥΣ ΜΕΝ ΘΕΟΣ Η ΤΙΣ ΕΡΙΝΝΥΣ
ΑΜΜΙ ΠΟΛΥΚΛΑΥΤΟΥΣ ΔΕΥΡΗΓΑΓΕ ΚΕΙΘΕΝ ΑΝΙΑΣ.
ΦΘΕΙΣΘΩ ΑΕΘΛΕΥΩΝ· ΕΙ ΟΙ ΚΑΤΑ ΝΕΙΟΝ ΟΛΕΣΘΑΙ
ΜΟΙΡΑ ΠΕΛΕΙ· ΠΩΣ ΓΑΡ ΚΕΝ ΕΜΟΥΣ ΛΕΛΑΘΟΙΜΙ ΤΟΚΗΑΣ
ΦΑΡΜΑΚΑ ΜΗΣΑΜΕΝΗ. ΠΟΙΟΝ ΔΕΠΙ ΜΥΘΟΝ ΕΝΙΨΩ.

Ενθ' ἀλεγεινότατον· καθ' ὃ μέρος ἄλγιστόν ἐστι μέρος τῆς ψυχῆς ὅταν ἀδιαλείπτως τῷ ἔρωτι κατέχηται. ἐπιμένει δὲ πιθανῶς τῷ χαρακτῆρι ἑλκομένης μὲν τῷ πάθει λογισμῷ δὲ κρατουμένης. Ενισκίμψωσιν· ἐμπέσωσι. Καταφθεῖσθαι· τῷ ἔρωτι δηλαδή. Οτλησέμεν· ὑποφέρειν τὴν ἄτην. ἐσκέψατο. Αχαιΐδα· ἀντὶ τοῦ θεσσαλικήν. ὅμηρος· μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ ἕλληνες καὶ ἀχαιοί.

Φάρμακα μησαμένη· λείπει τὸ δοῦναι. περιττὴ δὲ ἡ ἐπὶ πρόθεσις.

Τίς μῆτις· τίς δὲ ποιήσαι παραλογιστικὴ βουλὴ τῆς βοηθείας. Ἄμμι· ἀντὶ ἑνικοῦ τοῦ ἐμοὶ κατὰ τὸ ἄμμι· Ἐπιλλίζουσιν· ἐπικαταμωμήσονται. κυρίως δὲ τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπικλίνειν κατὰ μωκώμενον· Καὶ οὕς· καὶ ὧς τὸ οὕς. βέλτιον δὲ τὸ ἑοὺς· ἵνα ἐκ τῶν γυναικῶν ὁ λόγος· Ἦ καὶ φωριαμόν. νῦν τὴν κοιτίδα λέγει· σαφὲς δ' ἐκ τοῦ ἐνθεμένη ἐπὶ γούνασι. μετυμολογεῖ δὲ τὸν φωριαμὸν ἐρειοσθέμης ἐν τῷ ἑρμῇ· φωριαμὸν δ' ὁμώνυμα νῦν ὅ μιν κύθε φώριον ἄγρην ἐκ τοῦ φωριαμὸς κικλήσκεται ἀνθρώποισιν. Ἀσταγές· ἀντὶ τοῦ πολυσταγές· τὸ γὰρ α νῦν ἐπιτατικόν· ὡς ἄξυλος ὕλη.

ΤΙΣ ΔΕ ΔΟΛΟΣ. ΤΙΣ ΜΗΤΙΣ ΕΠΙΚΛΟΠΟΣ ΕΣΣΕΤ' ΑΡΩΓΗΣ
Η ΜΙΝ ΑΝΕΥΘ' ΕΤΑΡΩΝ ΠΡΟΣΠΤΥΞΟΜΑΙ ΟΙΟΝ ΙΔΟΥΣΑ.
ΔΥΣΜΟΡΟΣ· ΟΥ ΜΕΝ ΕΟΛΠΑ ΚΑΤΑΦΘΙΜΕΝΟΙΟ ΠΕΡ ΕΜΠΗΣ
ΛΩΦΗΣΕΙΝ ΑΧΕΩΝ· ΤΟΤΕ Δ' ΑΝ ΚΑΚΟΝ ΑΜΜΙ ΠΕΛΟΙΤΟ
ΚΕΙΝΟΣ ΟΤΕ ΖΩΗΣ ΑΠΑΜΕΙΡΕΤΑΙ. ΕΡΡΕΤΩ ΑΙΔΩΣ·
ΕΡΡΕΤΩ ΑΓΛΑΙΗ· Ο Δ' ΕΜΗΙ ΙΟΤΗΤΙ ΣΑΩΘΕΙΣ
ΑΣΚΗΘΗΣ ΙΝΑ ΟΙ ΘΥΜΩΙ ΦΙΛΟΝ ΕΝΘΑ ΝΕΟΙΤΟ.
ΑΥΤΑΡ ΕΓΩΝ ΑΥΤΗΜΑΡ ΟΤ' ΕΞΑΝΥΣΕΙΕΝ ΑΕΘΛΟΝ
ΤΕΘΝΑΙΗΝ· Η ΛΑΙΜΟΝ ΑΝΑΡΤΗΣΑΣΑ ΜΕΛΑΘΡΩΝ
Η ΚΑΙ ΠΑΣΣΑΜΕΝΗ ΡΑΙΣΤΗΡΙΑ ΦΑΡΜΑΚΑ ΘΥΜΟΥ.
ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΩΣ ΦΘΙΜΕΝΗΙ ΜΟΙ ΕΠΙΛΛΙΖΟΥΣΙΝ ΟΠΙΣΣΩ
ΚΕΡΤΟΜΙΑΣ· ΤΗΛΟΥ ΔΕ ΠΟΛΙΣ ΠΕΡΙ ΠΑΣΑ ΒΟΗΣΕΙ
ΠΟΤΜΟΝ ΕΜΟΝ ΚΑΙ ΚΕΝ ΜΕ ΔΙΑ ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΦΟΡΕΟΥΣΑΙ
ΚΟΛΧΙΔΕΣ ΑΛΛΥΔΙΣ ΑΛΛΗ ΑΕΙΚΕΑ ΜΩΜΗΣΟΝΤΑΙ.
ΗΤΙΣ ΚΗΔΟΜΕΝΗ ΤΟΣΟΝ ΑΝΕΡΟΣ ΑΛΛΟΔΑΠΟΙΟ
ΚΑΤΘΑΝΕΝ. ΗΤΙΣ ΔΩΜΑ ΚΑΙ ΟΥΣ ΗΣΧΥΝΕ ΤΟΚΗΑΣ
ΜΑΡΓΟΣΥΝΗΙ ΕΙΞΑΣΑ. ΤΙ Δ' ΟΥΚ ΕΜΟΝ ΕΣΣΕΤΑΙ ΑΙΣΧΟΣ·
ΩΜΟΙ ΕΜΗΣ ΑΤΗΣ· Η Τ' ΑΝ ΠΟΛΥ ΚΕΡΔΙΟΝ ΕΙΗ
ΤΗΙΔ' ΑΥΤΗΙ ΕΝ ΝΥΚΤΙ ΛΙΠΕΙΝ ΒΙΟΝ ΕΝ ΘΑΛΑΜΟΙΣΙΝ
ΠΟΤΜΩΙ ΑΝΩΙΣΤΩΙ ΚΑΚ' ΕΛΕΓΧΕΑ ΠΑΝΤΑ ΦΥΓΟΥΣΑΝ.
ΠΡΙΝ ΤΑΔΕ ΛΩΒΗΕΝΤΑ ΚΑΙ ΟΥΚ ΟΝΟΜΑΣΤΑ ΤΕΛΕΣΣΑΙ
Η. ΚΑΙ ΦΩΡΙΑΜΟΝ ΜΕΤΕΚΙΑΘΕΝ Η ΕΝΙ ΠΟΛΛΑ
ΦΑΡΜΑΚΑ ΟΙ ΤΑ ΜΕΝ ΕΣΘΛΑ ΤΑ ΔΕ ΡΑΙΣΤΗΡΙ' ΕΚΕΙΤΟ.
ΕΝΘΕΜΕΝΗ Δ' ΕΠΙ ΓΟΥΝΑΤ' ΟΔΥΡΕΤΟ. ΔΕΥΕ ΔΕ ΚΟΛΠΟΥΣ
ΑΛΛΗΚΤΟΝ ΔΑΚΡΥΟΙΣΙΝ· ΤΑ Δ' ΕΡΡΕΕΝ ΑΣΤΕΓΕΣ ΑΥΤΩΣ

ΑΙΝΟΛΟΦΥΡΟΜΕΝΗΣ ΤΟΝ ΕΟΝ ΜΟΡΟΝ. ΙΕΤΟ Δ᾽ΗΓΕ
ΦΑΡΜΑΚΑ ΛΕΞΑΣΘΑΙ ΘΥΜΟΦΘΟΡΑ ΤΟΦΡΑ ΠΑΣΑΙΤΟ.
ΗΔΗ ΚΑΙ ΔΕΣΜΟΥΣ ΑΝΕΛΥΕΤΟ ΦΩΡΙΑΜΟΙΟ
ΕΞΕΛΕΕΙΝ ΜΕΜΑΥΙΑ ΔΥΣΑΜΜΟΡΟΣ. ΑΛΛΑ ΟΙ ΑΦΝΩ
ΔΕΙΜ᾽ ΟΛΟΟΝ ΣΤΥΓΕΡΟΙΟ ΚΑΤΑ ΦΡΕΝΑΣ ΗΛΘ᾽ ΑΙΔΑΟ.
ΕΣΧΕΤΟ Δ᾽ΑΜΦΑΣΙΗΙ ΔΗΡΟΝ ΧΡΟΝΟΝ. ΑΜΦΙ ΔΕ ΠΑΣΑΙ
ΘΥΜΗΔΕΙΣ ΒΙΟΤΟΙΟ ΜΕΛΗΔΟΝΕΣ ΙΝΔΑΛΛΟΝΤΟ.
ΜΝΗΣΑΤΟ ΜΕΝ ΤΕΡΠΝΩΝ ΟΣ᾽ ΕΝΙ ΖΩΟΙΣΙ ΠΕΛΟΝΤΑΙ.
ΜΝΗΣΑΘ᾽ ΟΜΗΛΙΚΙΗΣ ΠΕΡΙΓΗΘΕΟΣ ΟΙΑ ΤΕ ΚΟΥΡΗ.
ΚΑΙ ΤΕ ΟΙ ΗΕΛΙΟΣ ΓΛΥΚΙΩΝ ΓΕΝΕΤ᾽ ΕΙΣΟΡΑΑΣΘΑΙ
Η ΠΑΡΟΣ. Η ΕΤΕΟΝ ΓΕ ΝΟΩΙ ΕΠΕΜΑΙΕΘ᾽ ΕΚΑΣΤΑ.
ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΕΝ ΡΑ ΠΑΛΙΝ ΣΦΕΤΕΡΩΝ ΑΠΕΚΑΤΘΕΤΟ ΓΟΥΝ
ΗΡΗΣ ΑΙΝΕΣΙΗΙΣΙ ΜΕΤΑΤΡΟΠΟΣ. ΟΥ ΔΕ ΤΙ ΒΟΥΛΑΣ ΩΝ
ΑΛΛΗ ΔΟΙΑΖΕΣΚΕΝ. ΕΕΛΔΕΤΟ Δ᾽ΑΙΨΑ ΦΑΝΗΝΑΙ
ΗΩ ΤΕΛΛΟΜΕΝΗΝ ΙΝΑ ΟΙ ΘΕΛΚΤΗΡΙΑ ΔΟΙΗ
ΦΑΡΜΑΚΑ ΣΥΝΘΕΣΙΗΙΣΙ. ΚΑΙ ΑΝΤΗΣΕΙΕΝ ΕΣ ΩΠΗΝ.
ΠΥΚΝΑ Δ᾽ΑΝΑ ΚΛΗΙΔΑΣ ΕΩΝ ΛΥΕΣΚΕ ΘΥΡΑΩΝ.
ΑΙΓΛΗΝ ΣΚΕΠΤΟΜΕΝΗ. ΤΗΙ Δ᾽ΑΣΠΑΣΙΟΝ ΒΑΛΕ ΦΕΓΓΟΣ
ΗΡΙΓΕΝΗΣ. ΚΙΝΟΙΝΤΟ Δ᾽ΑΝΑ ΠΤΟΛΙΕΘΡΟΝ ΕΚΑΣΤΟΙ.
ΕΝΘΑ ΚΑΣΙΓΝΗΤΟΥΣ ΜΕΝ ΕΤ᾽ ΑΥΤΟΘΙ ΜΕΙΝΑΙ ΑΝΩΓΕΙ
ΑΡΓΟΣ. ΙΝΑ ΦΡΑΖΟΙΝΤΟ ΝΟΟΝ ΚΑΙ ΔΗΝΕΑ ΚΟΥΡΗΣ.
ΑΥΤΟΣ Δ᾽ΑΥΤ᾽ ΕΠΙ ΝΗΑ ΚΙΕΝ ΠΡΟΠΑΡΟΙΘΕ ΛΙΑΣΘΕΙΣ.
ΗΔ᾽ ΕΠΕΙ ΟΥΝ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΦΑΕΙΝΟΜΕΝΗΝ ΙΔΕΝ ΗΩ
ΠΑΡΘΕΝΙΚΗ, ΞΑΝΘΑΣ ΜΕΝ ΑΝΗΨΑΤΟ ΧΕΡΣΙΝ ΕΘΕΙΡΑΣ.
ΑΙ ΟΙ ΑΤΗΜΕΛΙΗΙ ΚΑΤΑΕΙΜΕΝΑΙ ΗΕΡΕΘΟΝΤΟ.
ΑΥΣΤΑΛΕΩΣ Δ᾽ΕΨΗΣΕ ΠΑΡΗΙΔΑΣ. ΑΥΤΑΡ ΑΛΟΙΦΗΙ
ΝΕΚΤΑΡΕΗΙ ΦΑΙΔΡΥΝΕΤ᾽ ΕΠΙ ΧΡΟΑ. ΔΥΝΕ ΔΕ ΠΕΠΛΟΝ
ΚΑΛΟΝ ΕΥΓΝΑΜΠΤΟΙΣΙΝ ΑΡΗΡΕΜΕΝΟΝ ΠΕΡΟΝΗΙΣΙΝ.
ΑΜΒΡΟΣΙΩΙ Δ᾽ΕΦΥΠΕΡΘΕ ΚΑΡΗΑΤΙ ΒΑΛΛΕ ΚΑΛΥΠΤΡΗΝ.

Τόφρα πάσαι
το· τὸ τόφρα,
ἀντὶ τοῦ ὄφρα
κεῖται. τὸ δὲ ὄ
φρα, ἀντὶ μὲν
τὸ ἵνα δηλοῖ. ὅ
μηρος· ὄφρα
μὴ ἄσπερμος
γένηται. ἀντὶ δὲ
προηγουμένου
ἐστὶν ἀντὶ τοῦ δὲ τὸ
κον ἔχοντο τόφρα.
ὅμηρος· ὄφρα
μὲν ἠὼς ἦν καὶ
ἀέξετο ἱερὸν ἦ
μαρ. τὸ πά
σαιτο οὐ χυσίως
οὐ γὰρ εἰς κόρον ἢ
τούτου μετάλη
ψις. Εν ζωοῖ
σι. τὰ ἐν τῷ
ζῆν ἀρεστὰ ἐλο
γίζετο.

Οἱ

λήθῃ ἀχέων· λήθην ποιουμένη τῶν τε παρόντων λυπῶν καὶ τῶν ἐπαυξηθησομένων· Δαῖραν μουνογένειαν· τὸ Δαῖραν κατ' ἔλλειψίν ἐστι τοῦ ε. διὰ τὸ μέτρον. Δάειρα γάρ ἐστι. λέγει δὲ τὴν περσεφόνην ὡς δηλοῖ διὰ τὸ μουνογένειαν· νυχίαν δὲ εἶπεν ἤτοι διὰ τὸ χθονίων βασιλεύειν· νύκτα γὰρ τὸν ἀφώτιστον τόπον φασίν· ἢ ἣν νυκτὸς οὔσης ἐξιλάσκονται· εὐλόγως γὰρ τὴν τῶν μυχίων τόπων κρατοῦσαν κατὰ τὴν τῆς νυκτὸς ὥραν ἱλάσκονται· ὅτι δὲ τὴν Δαῖραν περσεφόνην καλοῦσι Τιμόθεος ἐν τῷ ἐξηγητικῷ συγκατατίθεται· καὶ Αἰσχύλος ἐν ψυχαγωγοῖς ἐμφαίνει τὴν περσεφόνην ἐκδεχόμενος Δαῖραν· τῆς οἵην τ' ἐν ὄρεσσι· τὸ ἀποφερόμενον ὑγρὸν ὀπὸν εἶπε τῆς φηγοῦ·

ἀργυφέην. αὐτοῦ δὲ δόμοις ἐνὶ δινεύουσα
στεῖβε πέδον λήθῃ ἀχέων. τά οἱ ἐν ποσὶν ἦεν.
θεσπέσι'. ἄλλα τ' ἔμελλεν ἀεξήσεσθαι ὀπίσσω·
κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν· αἵ οἱ δυοκαίδεκα πᾶσαι
ἐν προδόμῳ θαλάμοιο θυώδεος ηὐλίζοντο
ἥλικες· οὔπω λέκτρα σὺν ἀνδράσι πορσύνουσαι
ἐσσυμένως οὐρῆας ὑποζεύξασθαι ἀπήνῃ
οἵ κέ μιν εἰς ἑκάτης περικαλλέα νηὸν ἄγοιεν.
ἔνθ' αὖτ' ἀμφίπολοι μὲν ἐφοπλίζεσκον ἀπήνην
ἡ δὲ τέως γλαφυρῆς ἐξείλετο φωριαμοῖο
φάρμακον· ὅρρά τε φασὶ προμήθειον καλέεσθαι·
τῷ εἴ κεν νυχίοισιν ἀρεσσάμενος θυέεσσι
Δαῖραν μουνογένειαν ἑὸν δέμας ἰκμαίνοιτο.
ἦ τἂν ὅγ' οὔτε ῥηκτὸς ἔοι χαλκοῖο τυπῇσιν·
οὔτε κεν αἰθομένῳ πυρὶ εἰκάθοι· ἀλλὰ καὶ ἀλκῇ
λωίτερος κεῖν' ἦμαρ ὁμῶς κάρτει τε πέλοιτο.
πρωτοφυὲς τόγ' ἀνέσχε καταστάζοντος ἔραζε
αἰετοῦ ὠμηστέω κνημοῖς ἔνι καυκασίοισιν
αἱματόεντ' ἰχῶρα προμηθῆος μογεροῖο.
τοῦ δ' ἤτοι ἄνθος μὲν ὅσον πηχυῖον ὕπερθε
χροιῇ κωρυκίῳ ἴκελον κρόκῳ ἐξεφαάνθη·
καυλοῖσιν διδύμοισιν ἐπήορον. ἡ δ' ἐνὶ γαίῃ
σαρκὶ νεοτμήτῳ ἐναλιγκίη ἔπλετο ῥίζα
τῆς οἵην τ' ἐν ὄρεσσι κελαινὴν ἰκμάδα φηγοῦ

Κασπίῃ ἐν κόχλῳ· Κάσπιον πέλαγος παρὰ τῷ ὠκεανῷ. παρ' ᾧ καὶ ἔθνος Κάσπιον ὅμορον Πέρσαις. ἔχει δὲ ὁ ὠκεανὸς μεγίστους κόχλους, ἐφ' ὧν φησι τὸ φάρμακον εἵλετο. ἰδίως δὲ ὁ ποιητὴς τερατεύεται τὰ περὶ τὴν ῥίζαν· παρ' οὐδενὶ γὰρ τῶν ῥιζοτόμων εἴρηται· τὸ δὲ ἄνθος αὐτοῦ φησι παραπλήσιον Κωρυκίῳ κρόκῳ. τὸ δὲ Κωρύκιον καὶ χωρίον τῆς Κιλικίας, ἐν ᾧ διάφορος γίνεται κρόκος· Περὶ τῆς Κασπίας θαλάσσης ἱστορεῖ Ἀρτεμίδωρος ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν γεωγραφουμένων. ἔστι δὲ πλησίον τοῦ ὠκεανοῦ, ᾗ παράκειται ἔθνος ὀνομασμένον Κάσπιον ὅμορον δὲ Πέρσαις·

ΚΑΣΠΙΗι ΕΝ ΚΟΧΛΩι, ΑΜΗΣΑΤΟ ΦΑΡΜΑΣΣΕΣΘΑΙ.
ΕΠΤΑ ΜΕΝ ΑΕΝΑΟΙΣΙ ΛΟΕΣΣΑΜΕΝΗ ΥΔΑΤΕΣΣΙΝ.
ΕΠΤΑΚΙ ΔΕ ΒΡΙΜΩ ΚΟΥΡΟΤΡΟΦΟΝ ΑΓΚΑΛΕΣΑΣΑ
ΒΡΙΜΩ ΝΥΚΤΙΠΟΛΟΝ ΧΘΟΝΙΗΝ· ΕΝΕΡΟΙΣΙΝ ΑΝΑΣΣΑΝ.
ΛΥΓΑΙΗι ΕΝΙ ΝΥΚΤΙ ΣΥΝ ΟΡΦΝΑΙΟΙΣ ΦΑΡΕΕΣΣΙ.
ΜΥΚΗΘΜΩι Δ' ΥΠΕΝΕΡΘΕΝ ΕΡΕΜΝΗ ΣΕΙΕΤΟ ΓΑΙΑ
ΡΙΖΗΣ ΤΕΜΝΟΜΕΝΗΣ ΤΙΤΗΝΙΔΟΣ. ΕΣΤΕΝΕ Δ' ΑΥΤΟΣ
ΙΑΠΕΤΟΙΟ ΠΑΪΣ ΟΔΥΝΗι ΠΕΡΙ ΘΥΜΟΝ ΑΛΥΩΝ.
ΤΟ ΡΡ' ΗΓ' ΕΞΑΝΕΛΟΥΣΑ ΘΥΩΔΕΪ ΚΑΤΘΕΤΟ ΜΙΤΡΗι.
Η ΤΕ ΟΙ ΑΜΒΡΟΣΙΟΙΣΙ ΠΕΡΙ ΣΤΗΘΕΣΣΙΝ ΕΕΡΤΟ.
ΕΚ ΔΕ ΘΥΡΑΖΕ ΚΙΟΥΣΑ ΘΟΗΣ ΕΠΕΒΗΣΑΤ' ΑΠΗΝΗΣ.
ΣΥΝ ΔΕ ΟΙ ΑΜΦΙΠΟΛΟΙ ΔΟΙΑΙ ΕΚΑΤΕΡΘΕΝ ΕΒΗΣΑΝ.

Ἑπτὰ μέν· ἐφ' ἑπτὰ ποταμῶν λουσαμένη ὕδασι. τερατεύεται δέ· Ἑπτὰ δὲ Βριμώ· ἑπτάκις δέ φησι καὶ τὴν Ἑκάτην ἐπικαλέσασθαι. δοκοῦσι γὰρ αἱ φαρμακίδες τὴν Ἑκάτην ἐπάγεσθαι· Βριμὼ δὲ αὐτὴν προσηγόρευσε, διὰ τὸ φοβερὸν καὶ καταπληκτικὸν τῆς δαίμονος· καὶ φάσματα ἐπιπέμπειν τὰ καλούμενα ἑκαταῖα· καὶ πολλάκις αὐτὰ μεταβάλλειν τὸ εἶδος διὰ τὸ ἔμπουσαν καλεῖσθαι· ἢ παρὰ τὸν βρόμον τὸν τοῦ πυρὸς ψόφον· τοιοῦτος γὰρ τελεῖται βρόμος. καὶ γὰρ θεὸς λαμπαδοῦχος· τὸ δὲ βρι ἐπιτάσεως ἐστὶν ὡς τὸ βριήπυος ὄβριμος Ἄρης. ἴσως οὖν Βριμὼ ἡ μεγάλην ἔχουσα μῆνιν· βριμῆνις τις οὖσα· Τιτηνίδος· ἐπεὶ τῶν Τιτάνων ἦν ὁ Προμηθεύς. διὸ τὴν ῥίζαν ἔφη Τιτηνίδα. διὰ τὸ ἐκ Προμηθέως βεβλαστηκέναι. ὃς εἷς ἦν τῶν Τιτάνων· διὰ τοῦτο δὲ τερατεύεται τὰ περὶ τὴν τομὴν τῆς ῥίζης· καὶ τὸ συμπάσχειν τὸν Προμηθέα ἐπὶ τῇ ταύτης τομῇ·

ΑΥΤΗ ΔΗΝΙ ΕΔΕΚΤΟ ΚΑΙ ΕΥΠΟΙΗΤΟΝ ΙΜΑΣΘΛΗΝ
ΔΕΞΙΤΕΡΗΙ. ΕΛΑΕΝ ΔΕ ΔΙ ΑΣΤΕΟΣ· ΑΙ ΔΕ ΔΗ ΑΛΛΑΙ
ΑΜΦΙΠΟΛΟΙ ΠΕΙΡΙΝΘΟΣ ΕΦΑΠΤΟΜΕΝΑΙ ΜΕΤΟΠΙΣΘΕ
ΤΡΩΧΩΝ ΕΥΡΕΙΑΝ ΚΑΤ ΑΜΑΞΙΤΟΝ· ΑΝ ΔΕ ΧΙΤΩΝΑΣ
ΛΕΠΤΑΛΕΟΥΣ ΛΕΥΚΗΣ ΕΠΙΓΟΥΝΙΔΟΣ ΑΧΡΙΣ ΑΕΙΡΟΝ.
ΟΙΗ ΔΕ ΛΙΑΡΟΙΣΙΝ ΕΦ ΥΔΑΣΙ ΠΑΡΘΕΝΙΟΙΟ
ΗΕ ΚΑΙ ΑΜΝΗΣΟΙΟ ΛΟΕΣΣΑΜΕΝΗ ΠΟΤΑΜΟΙΟ
ΧΡΥΣΕΙΟΙΣ ΛΗΤΩΙΣ ΕΦ ΑΡΜΑΣΙΝ ΕΣΤΗΥΙΑ
ΩΚΕΙΑΙΣ ΚΕΜΑΔΕΣΣΙ ΔΙΕΞΕΛΑΣΗΙΣΙ ΚΟΛΩΝΑΣ
ΤΗΛΟΘΕΝ ΑΝΤΙΟΩΣΑ ΠΟΛΥΚΝΙΣΣΟΥ ΕΚΑΤΟΜΒΗΣ.
ΤΗΙ ΔΑΜΑ ΝΥΜΦΑΙ ΕΠΟΝΤΑΙ ΑΜΟΡΒΑΔΕΣ· ΑΙ ΜΕΝ ΕΠ ΑΥΤΗΣ
ΑΓΡΟΜΕΝΑΙ ΠΗΓΗΣ ΑΜΝΗΣΙΔΟΣ· ΑΙ ΔΕ ΔΗ ΑΛΛΑΙ
ΑΛΣΕΑ ΚΑΙ ΣΚΟΠΙΑΣ ΠΟΛΥΠΙΔΑΚΑΣ. ΑΜΦΙ ΔΕ ΘΗΡΕΣ
ΚΝΥΖΗΘΜΩΙ ΣΑΙΝΟΥΣΙΝ ΥΠΟΤΡΟΜΕΟΝΤΕΣ ΙΟΥΣΑΝ·
ΩΣ ΑΙΓ ΕΣΣΕΥΟΝΤΟ ΔΙ ΑΣΤΕΟΣ. ΑΜΦΙ ΔΕ ΛΑΟΙ
ΕΙΚΟΝ ΑΛΕΥΑΜΕΝΟΙ ΒΑΣΙΛΗΙΔΟΣ ΟΜΜΑΤΑ ΚΟΥΡΗΣ.
ΑΥΤΑΡ ΕΠΕΙ ΠΟΛΙΟΣ ΜΕΝ ΕΥΔΜΗΤΟΥΣ ΛΙΠ ΑΓΥΙΑΣ.
ΝΗΟΝ ΔΕΙΣΑΦΙΚΑΝΕ ΔΙ ΕΚ ΠΕΔΙΩΝ ΕΛΑΟΥΣΑ,
ΔΗ ΤΟΤ ΕΥΤΡΟΧΑΛΟΙΟ ΚΑΤ ΑΥΤΟΘΙ ΒΗΣΑΤ ΑΠΗΝΗΣ
ΙΕΜΕΝΗ. ΚΑΙ ΤΟΙΑ ΜΕΤΑ ΔΜΩΗΙΣΙΝ ΕΕΙΠΕΝ.
Ω ΦΙΛΑΙ. Η ΜΕΓΑ ΔΗ ΤΙ ΠΑΡΗΛΙΤΟΝ· ΟΥΔ ΕΝΟΗΣΑ
ΜΗ ΙΜΕΝ ΑΛΛΟΔΑΠΟΙΣΙ ΜΕΤ ΑΝΔΡΑΣΙΝ. ΟΙ Τ ΕΠΙ ΓΑΙΑΝ
ΗΜΕΤΕΡΗΝ ΣΤΡΩΦΩΣΙΝ. ΑΜΗΧΑΝΙΗΙ ΒΕΒΟΛΗΤΑΙ
ΠΑΣΑ ΠΟΛΙΣ. ΤΟ ΚΑΙ ΟΥΤΙΣ ΑΝΗΛΥΘΕ ΔΕΥΡΟ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
ΤΑΩΝ· ΑΙ ΤΟ ΠΑΡΟΙΘΕΝ ΕΠΗΜΑΤΙΑΙ ΑΓΕΡΟΝΤΑΙ.
ΑΛΛ ΕΠΕΙ ΟΥΝ ΙΚΟΜΕΣΘΑ ΚΑΙ ΟΥ ΝΥ ΤΙΣ ΑΛΛΟΣ ΕΠΕΙΣΙΝ
ΕΙ Δ ΑΓΕ ΜΟΛΠΗΙ ΘΥΜΟΝ ΑΦΕΙΔΕΙΩΣ ΚΟΡΕΣΩΜΕΝ
ΜΕΙΛΙΧΙΗΙ. ΤΑ ΔΕ ΚΑΛΑ ΤΕΡΕΙΝΗΣ ΑΝΘΕΑ ΠΟΙΗΣ
ΛΕΞΑΜΕΝΑΙ ΤΟΤ ΕΠΕΙΤ ΑΥΤΗΝ ΑΠΟΝΕΙΣΟΜΕΘ ΩΡΗΝ

Λιαροῖσι. χλιαροῖς ἢ καθαροῖς ὁ μικρὸς δὲ ἀντὶ τοῦ θερμοῖς. παρθένιος δὲ ποταμὸς παφλαγονίας. παραγράφει δὲ τὰ ἐν ὀδυσσείᾳ οἵη δ' ἄρτεμις εἶσι κατ' οὔρεος ἰοχέαιρα. Ἀμορβάδας. τὰς ἀκολούθους φησί. Ἱεμένη ἀντὶ τοῦ ἱεμένως προθύμως. ἢ δὲ μετὰ ἀντὶ τῆς πρός. οὖν ἡ πρὸς τὰς δμωὰς τοῦ δὲ νέκσα ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ. Λεξάμεναι ἀντὶ τοῦ συλλεξάμεναι. ἢ ἀνακλιθεῖσαι. ὡς καὶ ὅμηρος λέξεται ἐν μέγησι μομεύς·

καὶ δέ κε σὺν πολέεσσιν ὀνείασιν οἴκαδ' ἵκοισθε
ἤματι τῷ, εἴ μοι συναρέσσετε τήνδε μενοινήν.
Ἄργος γὰρ μ' ἐρέεσσι παρατρέπει. ὡς δὲ καὶ αὐτὴ
χαλκιόπη· τὰ δὲ σῖγα νόῳ ἔχετ' εἰσαΐουσαι
ἐξ ἐμέθεν· μὴ πατρὸς ἐς οὔατα μῦθος ἵκηται.
τὸν ξεῖνον με κέλονται ὅτις περὶ βουσὶν ὑπέστη
δῶρ' ἀποδεξαμένην, ὀλοῶν ῥύσασθαι ἀέθλων.
αὐτὰρ ἐγὼ τὸν μῦθον ἐπῄνεον. ἠδὲ καὶ αὐτὸν
κέκλομαι εἰς ὠπὴν ἑτάρων ἄπο μοῦνον ἱκέσθαι.
ὄφρα τὰ μὲν δασόμεσθα κατὰ σφίσιν εἴ κεν ὀπάσῃ
δῶρα φέρων· τῷ δ' αὖτε κακώτερον ἄλλο πόρωμεν
φάρμακον. ἀλλ' ἄπο νόσφι πέλεσθέ μοι εὖτ' ἂν ἵκητ
Ὣς ηὔδα· πάσῃσι δ' ἐπίκλοπος ἥνδανε μῆτις. αι.
αὐτίκα δ' αἰσονίδην ἑτάρων ἄπο μοῦνον ἐρύσσας
Ἄργος· ὅτ' ἤδη τήνδε κασιγνήτων ἐσάκουσεν
ἠερίην ἑκάτης ἱερὸν μετὰ νηὸν ἰοῦσαν,
ἦγε δι' ἐκ πεδίου μετὰ δέ σφισιν εἵπετο μόψος
ἀμπυκίδης. ἐσθλὸς μὲν ἐπιπροφανέντας ἐνισπεῖν
οἰωνούς. ἐσθλὸς δὲ συνευφράσσασθαι ἰοῦσιν.
Ἔνθ' οὔπω τίς τοῖος ἐπὶ προτέρων γένετ' ἀνδρῶν,
οὔθ' ὅσοι ἐξ αὐτοῖο διὸς γένος· οὔθ' ὅσοι ἄλλων
ἀθανάτων ἥρωες ἀφ' αἵματος ἐβλάστησαν,
οἷον ἰήσονα θῆκε διὸς δάμαρ ἤματι κείνῳ
ἠμὲν ἐς ἄντα ἰδεῖν ἠδὲ προτιμυθήσασθαι.
τὸν καὶ παπταίνοντες, ἐθάμβεον αὐτοὶ ἑταῖροι
λαμπόμενον χαρίτεσσιν. ἐγήθησεν δὲ κελεύθῳ
ἀμπυκίδης· ἤδη που ὀισάμενος τὰ ἕκαστα.
Ἔστι δέ τις πεδίοιο κατὰ στίβον ἐγγύθι νηοῦ

Παραφέρει· προφέρει. Σῖγα ἔχετε· σιωπῇ κατέχετε· μαθοῦσαι ἐξ ἐμοῦ. Ὑπέστη· κατεδέξατο ἐπὶ τοῖς βουσὶν ἀγωνίσασθαι. Η. περὶ αὐτῆς. ὑπὸ. Εἰς ὠπήν· εἰς ὄψιν μου. ἐναντίον ἐμοῦ. Κασιγνήτων· λείπει ἡ παρά. ἵν' ἡ παρὰ τῶν κασιγνήτων ἠκουσεν τὴν μήδειαν κατὰ τὸν ὄρθρον ἀφίξεσθαι εἰς τὸν τῆς ἑκάτης ναόν. Ἐσθλὸς δὲ. ὁ νοῦς. ἀγαθὸς μὲν ἢ ἐπιφανέντας ἢ πιόντας εὖ σημειώσασθαι.

Λακέρυζαι· αἱ φλύαροι διέτριβον ἢ ἔμενον· Ἀκλειής· ἄδοξος. Ἐπήλυδες· οἱ ξένοι· ἢ οἱ ἀκόλουθοι.

ΑΙΓΕΙΡΟΣ ΦΥΛΛΟΙΣΙΝ ΑΠΕΙΡΕΣΙΟΙΣ ΚΟΜΟΩΣΑ
ΤΗι ΘΑΜΑ ΔΗ ΛΑΚΕΡΥΖΑΙ ΕΠΗΥΛΙΖΟΝΤΟ ΚΟΡΩΝΑΙ.
ΤΑΩΝ ΤΙΣ ΜΕΣΣΗΓΥΣ ΑΝΑ ΠΤΕΡΑ ΚΙΝΗΣΑΣΑ
ΥΨΟΥ ΕΠΑΚΡΕΜΟΝΩΝ. ΗΡΗΣ ΗΝΙΠΑΠΕ ΒΟΥΛΑΣ.
ΑΚΛΕΙΗΣ. ΟΔΕ ΜΑΝΤΙΣ. ΟΣ ΟΥΔΟΣΑ ΠΑΙΔΕΣ ΙΣΑΣΙΝ
ΟΙΔΕ ΝΟΩι ΦΡΑΣΣΑΣΘΑΙ. ΟΘΟΥΝΕΚΕΝ ΟΥΤΕ ΤΙ ΛΑΡΟΝ
ΟΥΤΕΡΑΤΟΝ ΚΟΥΡΗ ΚΕΝ ΕΠΟΣ ΠΡΟΤΙΜΥΘΗΣΑΙΤΟ
ΗΙΘΕΩι ΕΥΤΑΝ ΣΦΙΝ ΕΠΗΛΥΔΕΣ ΑΛΛΟΙ ΕΠΟΝΤΑΙ.
ΕΡΡΟΙΣ Ω ΚΑΚΟΜΑΝΤΙ. ΚΑΚΟΦΡΑΔΕΣ. ΟΥ ΔΕ ΣΕ ΚΥΠΡΙΣ
ΟΥΤΑΓΑΝΟΙ ΦΙΛΕΟΝΤΕΣ ΕΠΙΠΝΕΙΟΥΣΙΝ ΕΡΩΤΕΣ.
ΙΣΚΕΝ ΑΤΕΜΒΟΜΕΝΗ. ΜΕΙΔΗΣΕ ΔΕ ΜΟΨΟΣ ΑΚΟΥΣΑΣ
ΟΜΦΗΝ ΟΙΩΝΟΙΟ ΘΕΗΛΑΤΟΝ. ΩΔΕΤΕΕΙΠΕ·
ΤΥΝΗ ΜΕΝ ΝΗΟΝΔΕ ΘΕΑΣ ΙΘΙ. ΤΩι ΕΝΙ ΚΟΥΡΗΝ
ΔΗΕΙΣ ΑΙΣΟΝΙΔΗ. ΜΑΛΑ ΔΗΠΙΗ ΑΝΤΙΒΟΛΗΣΕΙΣ
ΚΥΠΡΙΔΟΣ ΕΝΝΕΣΙΗΣ Η ΤΟΙ ΣΥΝΕΡΙΘΟΣ ΑΕΘΛΩΝ
ΕΣΣΕΤΑΙ. ΩΣ ΔΗ ΚΑΙ ΠΡΙΝ ΑΓΗΝΟΡΙΔΗΣ ΦΑΤΟ ΦΙΝΕΥΣ.
ΝΩΙ ΔΕΓΩΝ ΑΡΓΟΣ ΤΕ ΔΕΔΕΓΜΕΝΟΙ ΕΥ ΤΑΝ ΙΚΗΑΙ
ΤΩι ΔΑΥΤΩι ΕΝΙ ΧΩΡΩι ΑΠΕΣΣΟΜΕΘ. ΟΙΟΘΙ ΔΑΥΤΟΣ
ΛΙΣΣΕΟ ΜΙΝ ΠΥΚΙΝΟΙΣΙ ΠΑΡΑΤΡΟΠΕΩΝ ΕΠΕΕΣΣΙΝ.
ΗΡΑ ΠΕΡΙΦΡΑΔΕΩΣ. ΕΠΙ ΔΕ ΣΧΕΔΟΝ ΗιΝΕΟΝ ΑΜΦΩ.
ΟΥ ΔΑΡΑ ΜΗΔΕΙΗΣ ΘΥΜΟΣ ΤΡΑΠΕΤΑΛΛΑ ΝΟΗΣΑΙ
ΜΕΛΠΟΜΕΝΗΣ ΠΕΡ ΟΜΩΣ. ΠΑΣΑΙ ΔΕ ΟΙ. ΗΝΤΙΝΑΘΥΡΟΙ
ΜΟΛΠΗΝ ΟΥΚΕΠΙΔΗΡΟΝ ΕΦΗΝΔΑΝΕΝ ΕΥΙΑΑΣΘΑΙ.
ΑΛΛΑ ΜΕΤΑΛΛΗΓΕΣΚΕΝ ΑΜΗΧΑΝΟΣ. ΟΥΔΕΠΟΤΟΣΣΕ
ΑΜΦΙΠΟΛΩΝ ΜΕΘΟΜΙΛΟΝ ΕΧΑΤΡΕΜΑΣ. ΕΣ ΔΕ ΚΕΛΕΥΘΟΥΣ
ΤΗΛΟΣΕ ΠΑΠΤΑΙΝΕΣΚΕ ΠΑΡΑΚΛΙΝΟΥΣΑ ΠΑΡΕΙΑΣ.
Η ΘΑΜΑ ΔΗ ΣΤΗΘΕΩΝ ΕΑΓΗ ΚΕΑΡ. ΟΠΠΟΤΕ ΔΟΥΠΟΝ

ΥΣ

Ἴσκεν ἀτεμβομένη· ἔλεγε μεμφομένη τῷ Μόψῳ. Ὀμφὴν· φήμην· Θεήλατον· τὴν ὑπὸ τῆς θεᾶς Ἥρας ἐλαθεῖσαν ἢ λεχθεῖσαν· Ἥ τοι συνέριθος· ἥτις Κύπρις συνεργὸς καὶ συμπράκτρια τῶν σῶν κινδύνων γενήσεται· Λίσσεό μιν· ὥς σε γὰρ ὁ Φινεύς· ἐν γὰρ τῇ κλυτὰ πείρατα κεῖται ἀέθλου· Παρατροπέων· παρατρέπων· παραπείθων· Ἀθύροι· παίζοι·

ἢ ποδὸς ἢ ἀνέμοιο παραθρέξαντα δοάσσαι.
Αὐτὰρ ὅγ' οὐ μετὰ δηρὸν ἐελδομένῃ ἐφαάνθη
ὑψόσ' ἀναθρῴσκων, ἅτε Σείριος ὠκεανοῖο.
ὃς δή τοι καλὸς μὲν ἀρίζηλός τ' ἐσιδέσθαι
ἀντέλλει, μήλοισι δ' ἐν ἄσπετον ἧκεν ὀϊζύν,
Ὣς ἄρα τῇ καλὸς μὲν ἐπήλυθεν εἰσοράασθαι
Αἰσονίδης· κάματον δὲ δυσίμερον ὦρσε φαανθείς.
ἐκ δ' ἄρα οἱ κραδίη στηθέων πέσεν· ὄμματα δ' αὔτως
ἤχλυσαν. θερμὸν δὲ παρηΐδας εἷλεν ἔρευθος·
γούνατα δ' οὔτ' ὀπίσω οὔτε προπάροιθεν ἀεῖραι
ἔσθενεν. ἀλλ' ὑπένερθε πάγη πόδας· αἱ δ' ἄρα τείως
ἀμφίπολοι μάλα πᾶσαι ἀπὸ σφείων ἐλίασθε.
τὼ δ' ἄνεῳ καὶ ἄναυδοι ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν
ἢ δρυσὶν ἢ μακρῇσιν ἐειδόμενοι ἐλάτῃσιν.
αἵ τε παρᾶσσον ἕκηλοι ἐν οὔρεσιν ἐρρίζωνται
νηνεμίῃ· μετὰ δ' αὖτις ὑπαὶ ῥιπῆς ἀνέμοιο
κινύμεναι ὁμάδησαν ἀπείριτον, ὣς ἄρα τώγε
μέλλον ἅλις φθέγξασθαι ὑπὸ πνοιῇσιν ἔρωτος.
γνῶ δέ μιν Αἰσονίδης ἄτῃ ἔνι πεπτηυῖαν
θευμορίῃ, καὶ τοῖον ὑποσσαίνων φάτο μῦθον.
Τίπτε με παρθενική τόσον ἅζεαι οἶον ἐόντα.
οὔτοι ἐγὼν οἷοί τε δυσαυχέες ἄλλοι ἔασιν
ἀνέρες, οὐδ' ὅτε περ πάτρῃ ἔνι ναιετάεσκον
ἦα πάρος. τῷ μή με λίην ὑπεραίδεο κούρη·
ἤ τι παρεξερέεσθαι ὅ τοι φίλον ἠέ τι φάσθαι.
ἀλλ' ἐπεὶ ἀλλήλοις ἱκάνομεν εὐμενέοντες
χώρῳ ἐν ἠγαθέῳ ἵνα τ' οὐ θέμις ἔστ' ἀλιτέσθαι,
ἀμφαδίην ἀγόρευε καὶ εἴρεο. μηδέ με τερπνοῖς
φηλώσῃς ἐπέεσσιν· ἐπεὶ τὸ πρῶτον ὑπέστης

Δοάσσαι· ἔδοξεν ἀκούειν παραδραμόντα· ἢ δὲ δοάσσαι τὸ θέμα δοάζω· σημαίνει δὲ τὸ νομίσαι. Θερμὸν δέ· ἢ τὸ ἐρύθημα δὲ τὸ θερμὸν τὰς παρειὰς κατέλαβεν· οἷον ἐρυθρὰ ἐγένετο. Ὁμάδησαν· κατεχήσατο· ὅμαδος γὰρ κυρίως ἐπὶ ἀνδρῶν· ὁμόαυδός τις ὤν. Θευμορίῃ· τῇ ἐκ θεῶν μοίρᾳ μεμηχανημένῃ τῇ ἄτῃ. Οἷοί τε δυσαυχέες· οἱ καυχώμενοι ἀλαζονικῶς ἐν ἑτέρων διαβολαῖς. Τερπνοῖς· παραλογιστικοῖς. Φηλώσῃς· ἀπατήσῃς· ἀπὸ τοῦ φήλικος τοῦ ἀώρου σύκου.

Ἐς ἑλλάδα· ἑλλάδα νῦν τὴν φθιωτικὴν ὅλην χώραν, ὁμωνύμως τῇ πόλει· ὃν τρόπον ἄργος καὶ ἡ πόλις καὶ ἡ χώρα. Δή ποτε καὶ θησῆα. διὰ τούτων ἠθικῶς προκαλεῖται τὴν μήδειαν εἰς τὸ ἀποπλεῦσαι σὺν αὐτῷ· παράδειγμα φέρων τὴν ἀριάδνην τὴν θησέως σώτειραν, στέφανον αὐτῆς καταστερίσθαι λέγων οὐ πάντα ἀληθεύων. καταλείπεται γὰρ ὑπὸ θησέως ἐν νάξῳ. πεπαρθένευται δὲ ὑπὸ διονύσου κατὰ τιμάς. ἐξῆς παιδοποιεῖται οἰνωπίωνα· θόαντα· στάφυλον· λάτραμυν· εὐάνθη· ταυρόπολιν. ὅτι δὲ οὐ δὲ ἤγαγεν αὐτὴν εἰς ἀθήνας· τελευτῆσαι τε καταλειφθεῖσαν ὑπὸ θησέως ὅμηρος μαρτυρεῖ. διὸ ὁ ὀδυσσεύς φησι· Φαίδρην τε πρόκριν τε ἴδον καλήν τ' ἀριάδνην· Κούρην μίνωος ὀλοόφρονος· ἥν ποτε θησεὺς Γήμας οὐδ' ἀπόνητο. ὅτι δὲ ὁ στέφανος ὑπὸ διονύσου κατηστερίσθαι, ἄρατός φησιν· Αὐτοῦ κἀκεῖνος στέφανος· τὸν ἀγαυὸν ἔθηκεν Σῆμ' ἔμεναι διόνυσος ἀποιχομένης ἀριάδνης. Ἀλλ' ἡ μέν· διὰ τούτων προτρέπεται τὴν μήδειαν πλεῖν σὺν αὐτῷ· παράδειγμα φέρων τὸν ἀριάδνης ἔρωτα. ὅτι συναπῆρε τῷ θησεῖ εἰς ἀθήνας.

ΑΥΤΟΚΑΣΙΓΝΗΤΗΙ ΜΕΝΟΕΙΚΕΑ ΦΑΡΜΑΚΑ ΔΩΣΕΙΝ.
ΠΡΟΣ ΑΥΤΗΣ ΕΚΑΤΗΣ ΜΕΙΛΙΣΣΟΜΑΙ ΗΔΕ ΤΟΚΗΩΝ
ΚΑΙ ΔΙΟΣ. ΟΣ ΞΕΙΝΟΙΣ. ΙΚΕΤΗΙΣΙ ΤΕ ΧΕΙΡ ΥΠΕΡΙΣΧΕΙ
ΑΜΦΟΤΕΡΟΝ· ΔΙΚΕΤΗΣ ΞΕΙΝΟΣ ΔΕ ΤΙ ΕΝΘΑΔ' ΙΚΑΝΩ
ΧΡΕΙΟΙ ΑΝΑΓΚΑΙΗΙ ΓΟΥΝΟΥΜΕΝΟΣ· ΟΥ ΓΑΡ ΑΝΕΥΘΕΝ
ΥΜΕΙΩΝ ΣΤΟΝΟΕΝΤΟΣ ΥΠΕΡΤΕΡΟΣ ΕΣΣΟΜ' ΑΕΘΛΟΥ.
ΣΟΙ Δ' ΑΝ ΕΓΩ ΤΙΣΑΙΜΙ ΧΑΡΙΝ ΜΕΤΟΠΙΣΘΕΝ ΑΡΩΓΗΣ
Η, ΘΕΜΙΣ. ΩΣ ΕΠΕΟΙΚΕ ΔΙΑΝΔΙΧΑ ΝΑΙΕΤΑΟΝΤΑΣ
ΟΥΝΟΜΑ ΚΑΙ ΚΑΛΟΝ ΤΕΥΧΩΝ ΚΛΕΟΣ. ΩΣ ΔΕ ΚΑΙ Ω ΑΛΛΟΙ
ΗΡΩΕΣ ΚΛΗΙΣΟΥΣΙΝ ΕΣ ΕΛΛΑΔΑ ΝΟΣΤΗΣΑΝΤΕΣ
ΗΡΩΩΝ Τ' ΑΛΟΧΟΙ ΚΑΙ ΜΗΤΕΡΕΣ. ΑΙ ΝΥ ΠΟΥ ΗΔΗ
ΗΜΕΑΣ ΗΙΟΝΕΣΣΙΝ ΕΦΕΖΟΜΕΝΑΙ ΓΟΑΑΣΙΝ
ΤΑΩΝ ΑΡΓΑΛΕΑΣ ΚΕΝ ΑΠΟΣΚΕΔΑΣΕΙΑΣ ΑΝΙΑΣ.
ΔΗ ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΘΗΣΗΑ ΚΑΚΩΝ ΥΠΕΛΥΣΑΤ' ΑΕΘΛΩΝ
ΠΑΡΘΕΝΙΚΗ ΜΙΝΩΙΣ ΕΥΦΡΟΝΕΟΥΣ' ΑΡΙΑΔΝΗ.
ΗΝ ΡΑ ΤΕ ΠΑΣΙΦΑΗ ΚΟΥΡΗ ΤΕΚΕΝ ΗΕΛΙΟΙΟ.
ΑΛΛ' Η ΜΕΝ ΚΑΙ ΝΗΟΣ ΕΠΕΙ ΧΟΛΟΝ ΕΥΝΑΣΕ ΜΙΝΩΣ·
ΣΥΝ ΤΩΙ ΕΦΕΖΟΜΕΝΗ ΠΑΤΡΗΝ ΛΙΠΕ. ΤΗΝ ΔΕ ΚΑΙ ΑΥΤΟΙ

Ἐπιτείνουσι μὲν ἐπισήμαις φρονήσεσιν. καὶ ὅμηρος ἐπὶ τῆς δ' ἀνδρὶ ἔοικας. Νεκτάρεον· ἀντὶ τοῦ προσηνές. ἐγὼ δέ φημι λαρὸν παρὰ τὸ νέκταρ. Πρὸ πρὸ δ' ἀφειδήσασα. γράφεται πρὸ πρὸ δὲ μειδήσασα. ἐμφαντικὴ ἡ ἐπαναδίπλωσις τῆς προθέσεως. ἐμφαίνει γὰρ μᾶλλον τὸ μετὰ σπουδῆς καὶ προχείρως γεγενῆσθαι τὴν δόσιν. Ἀφειδήσασα· ἄφροντιστήσασα. πρὸς τοῦτον εἰπεῖν. ἀντὶ τοῦ μηκέτι ἀκριβωσαμένη ἢ πολυπραγμονήσασα, ἀφαιρεῖν ἐκ τῆς ζωοδεσμίδος τὸ φάρμακον. διὰ δὲ τούτου φαίνεται ἡ ἐπίτασις τοῦ ἔρωτος. Ἀρύσασα· ἀντὶ τοῦ ἀφελομένη. ἀπαντλήσασα. ἢ ἐκκενώσασα. Ἀμαρυγάς· τὰς οἷον

ΑΘΑΝΑΤΟΙ ΦΙΛΑΝΤΟ. ΜΕΣΩι ΔΕ ΟΙ ΑΙΘΕΡΙ ΤΕΚΜΩΡ
ΑΣΤΕΡΟΕΙΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ. ΤΟΝ ΤΕ ΚΛΕΙΟΥΣ' ΑΡΙΑΔΝΗΣ
ΠΑΝΝΥΧΟΣ ΟΥΡΑΝΙΟΙΣΙΝ ΕΛΙΣΣΕΤΑΙ ΕΙΔΩΛΟΙΣΙΝ
ΩΣ ΚΑΙ ΣΟΙ ΘΕΟΘΕΝ ΧΑΡΙΣ ΕΣΣΕΤΑΙ ΕΙ ΚΕ ΣΑΩΣΕΙΣ
ΤΟΣΣΟΝ ΑΡΙΣΤΗΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΣΤΟΛΟΝ. Η ΓΑΡ ΕΟΙΚΑΣ
ΕΚ ΜΟΡΦΗΣ ΑΓΑΝΗιΣΙΝ ΕΠΗΤΕΙΗιΣΙ ΚΕΚΑΣΘΑΙ.
ΩΣ ΦΑΤΟ ΚΥΔΑΙΝΩΝ. Η Δ' ΕΓΚΛΙΔΟΝ ΟΣΣΕ ΒΑΛΟΥΣΑ
ΝΕΚΤΑΡΕΟΝ ΜΕΙΔΗΣ'. ΕΧΥΘΗ ΔΕ ΟΙ ΕΝΔΟΘΙ ΘΥΜΟΣ·
ΑΙΝΩι ΑΕΙΡΟΜΕΝΗΣ. ΚΑΙ ΑΝΕΔΡΑΚΕΝ ΟΜΜΑΣΙΝ ΑΝΤΗΝ.
ΟΥΔ' ΕΧΕΝ ΟΤΤΙ ΠΑΡΟΙΘΕΝ ΕΠΟΣ ΠΟΤΙΜΥΘΗΣΑΙΤΟ.
ΑΛΛ' ΑΜΥΔΙΣ ΜΕΝΕΑΙΝΕΝ ΑΟΛΛΕΑ ΠΑΝΤ' ΑΓΟΡΕΥΣΑΙ·
ΠΡΟ ΠΡΟ Δ' ΑΦΕΙΔΕΙΣΑΣΑ ΘΥΩΔΕΟΣ ΕΞΕΛΕ ΜΙΤΡΗΣ
ΦΑΡΜΑΚΟΝ· ΑΥΤΑΡ Ο Γ' ΑΙΨΑ ΧΕΡΟΙΝ ΥΠΕΔΕΚΤΟ ΓΕΓΗΘΩΣ.
ΚΑΙ ΝΥ ΚΕ ΟΙ ΚΑΙ ΠΑΣΑΝ ΑΠΟ ΣΤΗΘΕΩΝ ΑΡΥΣΑΣΑ
ΨΥΧΗΝ ΕΓΓΥΑΛΙΞΕΝ ΑΓΑΙΟΜΕΝΗ ΧΑΤΕΟΝΤΙ.
ΤΟΙΟΣ ΑΠΟ ΞΑΝΘΟΙΟ ΚΑΡΗΑΤΟΣ ΑΙΣΟΝΙΔΑΟ
ΣΤΡΑΠΤΕΝ ΕΡΩΣ. ΗΔΕΙΑΝ ΑΠΟ ΦΛΟΓΑ. ΤΗΣ Δ' ΑΜΑΡΥΓΑΣ
ΟΦΘΑΛΜΩΝ ΗΡΠΑΖΕΝ. ΙΑΙΝΕΤΟ ΔΕ ΦΡΕΝΑΣ ΕΙΣΩ
ΤΗΚΟΜΕΝΗ· ΟΙΟΝ ΤΕ ΠΕΡΙ ΡΟΔΕΟΙΣΙΝ ΕΕΡΣΗ
ΤΗΚΕΤΑΙ ΗΩιΟΙΣΙΝ ΙΑΙΝΟΜΕΝΗ ΦΑΕΕΣΣΙΝ·

συνεχεῖς κινήσεις καὶ ἐπὶ τοῦ πυρὸς λέγεται ἀμάρυγμα. ἀπὸ τοῦ τὴν φλόγα συνεχῶς αἴσσειν. ὅμηρος. μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν τὴν κατ' ἀπάλληλον ἀλλήλων κίνησιν. Τηκομένη· τὸ ὁμηρικὸν παρέφρασεν· ἰανθῇ δ' ὡσεί τε περὶ σταχύεσσιν ἐέρση λῃΐου ἀλδήσκοντος. τὸ μὲν οὖν τηκόμενον πάντως καταχεῖται. ὅμηρος. αἶψα δ' ἰαίνετο κηρὸς ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἲς ἠελίοιο.

οὐ πάντως δὲ εἴ τι ἰαίνεται τοῦτο καὶ τήκεται· ὅθεν ὅμηρος ἐπὶ τῶν ἰάνθη ἐπὶ ἡμερω|κῶν ὡσεί τε· μεταφορικῶς λέγων ὅτε ὀρθὸν ἔχουσι τὸν στάχυν οἷον μετεωριζόμενον· ὥστε εἶναι τὸ νοούμενον ἐμφατικὸν τῆς τῶν σταχύων ἡδονῆς· καθάπερ ἐμψύχων τῆς δρόσου ἀντεχομένης τῶν καρπῶν· οὕτω καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ μενελάου εἰς τέρψιν μετῆχθαι τοῖς λόγοις τοῦ ἀντιλόχου· τὸ δὲ τήκεσθαι παραβάλλειν τὴν τεταραγμένην ψυχὴν οὐ πιθανόν· δύναται μὲν οὖν ἀναγινώσκεσθαι καὶ τὸ τήκεται ἐπὶ τέρψεως· τὸ γὰρ τηκόμενον πάντως λύεται καὶ μαλάσσεται· ἐσημειοῦντο δέ τινες ὅτι πᾶσα διωλύθη ἐφηπλώθη καὶ μήλαθα· Διαμμοιρηδὰ φυλάξας· τινὰ λέγει τῶν ζωδίων μεσουρανοῦντα παραφυλάττεσθαι κατὰ τὸ μεσονύκτιον τῶν πρὸς τῷ ὁρίζοντι· ἃ μὲν δύνοντα· ἃ δὲ ἀνατέλλοντα ἢ τοῦ τῆς ἄρκτου ὑψώματος· Ἄλλως· τὸ διαμμοιρηδὰ ἀντὶ τοῦ κατὰ ἴσας μοίρας εἰς ζώδια διαιρεῖσθαι τὸν οὐρανόν, ὡς εἶναι μεσουρανοῦντα τῶν ζωδίων τὰ κατὰ τὴν ἑσπέραν ἀνατέλλοντα· Περιηγέα· τὴν περιφερῆ καὶ στρογγύλον· Ἀρνειὸν σφάζειν· ἀντὶ τοῦ σφάξον καὶ ἀδιαμέριστον θὲς ἐπὶ τὸ πῦρ· Ὠμοθετεῖν δὲ ἐστὶ τὸ τοῦ ἱερείου ὤμου ἀπάρχεσθαι τῶν μελῶν· Μυνογενῆ· ἡσίοδος· Οὐ δέ τι μουνογενὴς ἧττον θεὰ ἔμμορε τιμῆς· μουσαῖος ἱστορεῖ δία ἐρασθέντα ἀστερίας μιγῆναι· καὶ μιγέντα δοῦναι τῷ πέρσει· ἐξ ἧς τεχθῆναι αὐτῷ τὴν ἑκάτην·

ἌΜΦΩ Δ᾽ ἌΛΛΟΤΕ ΜΈΝ ΤΕ ΚΑΤ᾽ ΟΥ̓́ΔΕΟΣ ὌΜΜΑΤ᾽ ἘΡΕΙ͂ΔΟΝ

ΑἸΔΌΜΕΝΟΙ. ὉΤῈ Δ᾽ ΑΥ̓͂ΤΙΣ ἘΠῚ ΣΦΊΣΙ ΒΆΛΛΟΝ ὈΠΩΠΆΣ

ἹΜΕΡΌΕΝ ΦΑΙΔΡΗ͂ΙΣΙΝ ὙΠ᾽ ὈΦΡΎΣΙ ΜΕΙΔΙΌΩΝΤΕΣ.

ὈΨῈ ΔῈ ΔῊ ΤΟΊΟΙΣΙ ΜΌΛΙΣ ΠΡΟΣΡΤΎΞΑΤΟ ΚΟΎΡΗ·

ΦΡΆΖΕΟ ΝΥ͂Ν ὩΣ ΚΈΝ ΤΟΙ ἘΓῺ ΜΗΤΊΣΟΜ᾽ ἈΡΩΓῊΝ.

ΕΥ̓͂Τ᾽ ἊΝ ΔῊ ΜΕΤΙΌΝΤΙ ΓΑΤῊΡ ἘΜῸΣ ἘΓΓΥΑΛΊΞῌ,

ἘΞ ὌΦΙΟΣ ΓΕΝΎΩΝ ὈΛΟΟῪΣ ΣΠΕΊΡΑΣΘΑΙ ὈΔΌΝΤΑΣ,

ΔῊ ΤΌΤΕ ΜΈΣΣΗΝ ΝΎΚΤΑ ΔΙΑΜΜΟΙΡΗΔᾺ ΦΥΛΆΞΑΣ

ἈΚΑΜΆΤΟΙΟ ῬΟΗ͂ΙΣΙ ΛΟΕΣΣΆΜΕΝΟΣ ΠΟΤΑΜΟΙ͂Ο,

ΟἾΟΣ ἌΝΕΥΘ᾽ ἌΛΛΩΝ ἘΝῚ ΦΆΡΕΣΙ ΚΥΑΝΈΟΙΣΙ

ΒΌΘΡΟΝ ὈΡΎΞΑΣΘΑΙ ΠΕΡΙΗΓΈΑ· ΤΩ͂Ι Δ᾽ ἘΝῚ ΘΗ͂ΛΥΝ

ἈΡΝΕΙῸΝ ΣΦΆΖΕΙΝ ΚΑῚ ἈΔΑΊΕΤΟΝ ὨΜΟΘΕΤΗ͂ΣΑΙ

ΑΥ̓ΤΩ͂Ι ΠΥΡΚΑΪῊΝ ΕΥ̓͂ ΝΉΣΑΣ ἘΠῚ ΒΌΘΡΩΙ.

ΜΟΥΝΟΓΕΝΗ͂ Δ᾽ ἙΚΆΤΗΝ ΓΕΡΣΗΪ́ΔΑ ΜΕΙΛΊΣΣΟΙΟ.

ΛΕΙΒΩΝ ΕΚ ΔΕΠΑΟΣ ΣΙΜΒΛΗΙΑ ΕΡΓΑ ΜΕΛΙΣΣΩΝ.
ΕΝΘΑ ΔΕΠΕΙΤΑ ΘΕΑΝ ΜΕΜΝΗΜΕΝΟΣ ΙΛΑΣΣΗΙΑΙ.
ΑΥ ΔΑΠΟ ΠΥΡΚΑΗΣ ΑΝΑΧΑΖΕΟ· ΜΗ ΔΕ ΣΕ ΔΟΥΠΟΣ
ΗΕ ΠΟΔΩΝ ΟΡΣΗΙΣΙ ΜΕΤΑΣΤΡΕΦΘΗΝΑΙ ΟΠΙΣΣΩ.
ΗΕ ΚΥΝΩΝ ΥΛΑΚΗ· ΜΗ ΠΩΣ ΤΑ ΕΚΑΣΤΑ ΚΟΛΟΥΣΑΣ·
ΟΥΔΑΥΤΟΣ ΚΑΤΑ ΚΟΣΜΟΝ ΕΟΙΣ ΕΤΑΡΟΙΣΙ ΠΕΛΑΣΣΗΙΣ.
ΗΡΙ ΔΕ ΜΥΔΗΝΑΣ ΤΟ ΔΕ ΦΑΡΜΑΚΟΝ ΗΥΤ' ΑΛΟΙΦΗΙ
ΓΥΜΝΩΘΕΙΣ ΦΑΙΔΡΥΝΕ ΤΕΟΝ ΔΕΜΑΣ. ΕΝ ΔΕ ΟΙ ΑΛΚΗ
ΕΣΣΕΤ' ΑΠΕΙΡΕΣΙΗ ΜΕΓΑ ΤΕ ΣΘΕΝΟΣ· ΟΥ ΔΕ ΚΕ ΦΑΙΗΣ
ΑΝΔΡΑΣΙΝ. ΑΛΛΑ ΘΕΟΙΣΙΝ ΙΣΑΖΕΜΕΝ ΑΘΑΝΑΤΟΙΣΙΝ.
ΠΡΟΣ ΔΕ ΚΑΙ ΑΥΤΩΙ ΔΟΥΡΙ ΣΑΚΟΣ ΠΕΠΑΛΑΓΜΕΝΟΝ ΕΣΤΩ
ΚΑΙ ΞΙΦΟΣ· ΕΝΘΟΥ ΚΑΝ ΣΕ ΔΙΑΤΜΗΞΕΙΑΝ ΑΚΩΚΑΙ
ΓΗΓΕΝΕΩΝ ΑΝΔΡΩΝ. ΟΥΔΑΣΧΕΤΟΣ ΑΙΣΣΟΥΣΑ
ΦΛΟΞ ΟΛΟΩΝ ΤΑΥΡΩΝ· ΤΟΙΟΣ ΓΕ ΜΕΝ ΟΥΚΕΠΙ ΔΗΡΟΝ
ΕΣΣΕΑΙ. ΑΛΛ ΑΥΤΗΜΑΡ. ΟΜΩΣ ΣΥ ΓΕ ΜΗΠΟΤ' ΑΕΘΛΟΥ
ΧΑΖΕΟ. ΚΑΙ ΔΕ ΤΟΙ ΑΛΛΟ ΠΑΡΕΞ ΥΠΟΘΗΣΟΜΟΝΕΙΑΡ.
ΑΥΤΙΚ ΕΠΗΝ ΚΡΑΤΕΡΟΥΣ ΖΕΥΞΗΙΣ ΒΟΑΣ. ΩΚΑ ΔΕ ΠΑΣΑΝ
ΧΕΡΣΙ ΚΑΙ ΗΝΟΡΕΗΙ ΣΤΥΦΕΛΗΝ ΔΙΑ ΝΕΙΟΝ ΑΡΟΣΣΗΣ·
ΟΙ ΔΗΔΗ ΚΑΤΑ ΩΛΚΑΣ ΑΝΑΣΤΑΧΥΟΥΣΙ ΓΙΓΑΝΤΕΣ
ΣΠΕΙΡΟΜΕΝΩΝ ΟΦΙΟΣ ΔΝΟΦΕΡΗΝ ΕΠΙ ΒΩΛΟΝ ΟΔΟΝΤΩΝ·
ΑΙ ΚΕΝ ΟΡΙΝΟΜΕΝΟΥΣ ΠΟΛΕΑΣ ΝΕΙΟΙΟ ΔΟΚΕΥΣΗΙΣ
ΛΑΘΡΗΙ ΛΑΑΝ ΑΦΕΣ ΣΤΙΒΑΡΩΤΕΡΟΝ· ΟΙ ΔΑΝ ΕΠ ΑΥΤΩΙ
ΚΑΡΧΑΛΕΟΙ ΚΥΝΕΣ ΩΣΤΕ ΠΕΡΙ ΒΡΩΜΗΣ ΟΛΕΚΟΙΕΝ
ΑΛΛΗΛΟΥΣ. ΚΑΙ ΔΑΥΤΟΣ ΕΠΕΙΓΕΟ ΔΗΙΟΤΗΤΟΣ
ΙΘΥΣΑΙ· ΤΟ ΔΕ ΚΩΑΣ ΕΣ ΕΛΛΑΔΑ ΤΟΙΟ Γ' ΕΚΗΤΙ
ΟΙΣΕΑΙ ΕΞ ΑΙΗΣ ΤΗΛΟΥ ΠΟΘΙ. ΝΕΙΣΕΟ Δ' ΕΜΠΗΣ
Η ΦΙΛΟΝ· ΕΙ ΤΟΙ ΕΑΔΕΝ ΑΦΟΡΜΗΘΕΝΤΙ ΝΕΕΣΘΑΙ.
ΩΣ ΑΡ ΕΦΗ. ΚΑΙ ΣΙΓΑ ΠΟΔΩΝ ΠΑΡΟΣ ΟΣΣΕ ΒΑΛΟΥΣΑ
ΘΕΣΠΕΣΙΟΝ ΛΙΑΡΟΙΣΙ ΠΑΡΗΙΔΑ ΔΑΚΡΥΣΙ ΔΕΥΕ
ΜΥΡΟΜΕΝΗ. Ο ΤΕ ΜΕΛΛΕΝ ΑΠΟΠΡΟΘΙ ΠΟΛΛΟΝ ΕΟΙΟ
ΠΟΝΤΟΝ ΕΠΙΠΛΑΓΞΑΣΘΑΙ. ΑΝΙΗΡΩΙ ΔΕ ΜΙΝ ΑΝΤΗΝ

Κολούσας· ἀτελῆ καὶ ἄπρακτα ποιήσας ἕκαστα τῶν ἐνεργουμένων· Σοφοκλῆς δὲ ἐν ταῖς Κολχίσιν· ἐσάγει τὴν Μήδειαν ὑποτιθεμένην τῷ Ἰάσονι περὶ τοῦ ἄθλου δι' ἀμοιβαίων. Τὸ δὲ στιβαρώτερον ἀντὶ τοῦ στιβαροῦ τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ ἁπλοῦ· Ἐοῖο τῆς κτητικῆς ἀντὶ τῆς πρωτοτύπου. ἐμοῖο σοῖο ἧς τὸ ἀκόλουθον οἷο, ἀντὶ τοῦ αὐτῆς.

Ἠὲ καὶ Αἰαίης· νῆσος ἐν τῷ φάσιδι ἐστὶν ἡ Αἰαία ἐν ᾗ τὸ δέρας ἔκειτο. αὕτη δὲ ἐστὶ κόλχων μητρόπολις. Ἔστι τις αἰπεινοῖσιν· ὅτι ἡ θεσσαλία περιέχεται ὄρεσι κυκλόθεν, Ἡρόδοτος ἱστορεῖ· ὅτι δὲ προμηθέως υἱὸς δευκαλίων ἐβασίλευσε θεσσαλίας, Ἑλλάνικος φησί. καὶ ὅτι δώδεκα θεῶν βωμὸν ἱδρύσατο. ἐς αὐτὴν δὲ καὶ ἄλλων ποταμῶν ἐσβαλόντων. τεσσάρων δὲ μάλιστα τῶν δοκίμων πηνειοῦ καὶ ἀπιδανοῦ· καὶ πανίσου· καὶ ἐνιπέως· τούτων συμμιγνυμένων ὁ ποταμὸς τῷ ὀνόματι κατακρατῶν, ἀνωνύμους τοὺς ἄλλους ποιεῖ. Καὶ εὔβοτος· πρὸς τὸ βόσκειν ἐπιτηδεία. ἡ καλὰ θρέμματα ἔχουσα. Ἔνθα προμηθεύς· ὅτι προμηθέως καὶ πανδώρας υἱὸς δευκαλίων, ἡσίοδος ἐν πρώτῳ καταλόγων φησί. καὶ ὅτι προμηθέως καὶ πύρρας ἕλλην. ὅτι δὲ καὶ ὁ δευκαλίων ἐβασίλευσε θεσσαλίας Ἑλλάνικος ἐν πρώτῳ τῆς δευκαλιωνίας φησίν. καὶ ὅτι δώδεκα θεῶν βωμοὺς ὁ δευκαλίων ἱδρύσατο, Ἑλλάνικος ἐν τῷ αὐτῷ φησι συγγράμματι.

ΕΞΑΥΤΙΣ ΜΥΘΟΙΣ ΠΡΟΣΕΦΩΝΕΕΝ, ΕΙΛΕ ΤΕ ΧΕΙΡΟΣ
ΔΕΞΙΤΕΡΗΣ· ΗΔΗ ΓΑΡ ΑΠΟΦΘΑΛΜΟΥΣ ΛΙΠΕΝ ΑΙΔΩΣ.
ΜΝΩΕΟ Δ' ΗΝ ΑΡΑ ΔΗ ΠΟΘ' ΥΠΟΤΡΟΠΟΣ ΟΙΚΑΔ' ΙΚΗΑΙ
ΟΥΝΟΜΑ ΜΗΔΕΙΗΣ· ΩΣ Δ' ΑΥΤ' ΕΓΩ ΑΜΦΙΣ ΕΟΝΤΟΣ
ΜΝΗΣΟΜΑΙ. ΕΙΠΕ ΔΕ ΜΟΙ ΠΡΟΦΡΩΝ ΤΟΔΕ. ΠΗι ΤΟΙ ΕΑΣΙ
ΔΩΜΑΤΑ. ΠΗι ΝΥΝ ΕΝΘΕΝ ΥΠΕΙΡ ΑΛΑ ΝΗΙ ΠΕΡΗΣΕΙΣ.
Η ΝΥ ΠΟΥ ΑΦΝΕΙΟΥ ΣΧΕΔΟΝ ΙΞΕΑΙ ΟΡΧΟΜΕΝΟΙΟ·
ΗΕ ΚΑΙ ΑΙΑΙΗΣ ΝΗΣΟΥ ΠΕΛΑΣ. ΕΙΠΕ ΔΕ ΚΟΥΡΗΝ
ΗΝΤΙΝΑ ΤΗΝΔ' ΟΝΟΜΗΝΑΣ ΑΡΙΓΝΩΤΗΝ ΓΕΓΑΥΙΑΝ
ΠΑΣΙΦΑΗΝ. Η ΠΑΤΡΟΣ ΟΜΟΓΝΙΟΣ ΕΣΤΙΝ ΕΜΕΙΟ.
ΩΣ ΦΑΤΟ. ΤΟΝ ΔΕ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝ ΥΠΗΙΕ ΔΑΚΡΥΣΙ ΚΟΥΡΗΣ
ΟΥΛΟΣ ΕΡΩΣ· ΤΟΙΟΝ ΔΕ ΠΑΡΑΒΛΗΔΗΝ ΕΠΟΣ ΗΥΔΑ·
ΚΑΙ ΛΙΗΝ ΟΥ ΝΥΚΤΑΣ ΟΙΟΜΑΙ ΟΥ ΔΕ ΠΟΤ' ΗΜΑΡ
ΣΕΥ ΕΠΙΛΗΣΕΣΘΑΙ ΠΡΟΦΥΓΩΝ ΜΟΡΟΝ. ΕΙ ΕΤΕΟΝ ΓΕ
ΦΕΥΞΟΜΑΙ ΑΣΚΗΘΗΣ ΕΣ ΑΧΑΙΙΔΑ. ΜΗ ΔΕ ΤΙΝ' ΑΛΛΟΝ
ΑΙΗΤΗΣ ΠΡΟΒΑΛΗιΣΙ ΚΑΚΩΤΕΡΟΝ ΑΜΜΙΝ ΑΕΘΛΟΝ.
ΕΙ ΔΕ ΤΙ ΗΜΕΤΕΡΗΝ ΕΞΙΔΜΕΝΑΙ ΕΥΑΔΕ ΠΑΤΡΗΝ,
ΕΞΕΡΕΩ. ΜΑΛΑ ΓΑΡ ΜΕ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝ ΘΥΜΟΣ ΑΝΩΓΕΙ.
ΕΣΤΙ ΤΙΣ ΑΙΠΕΙΝΟΙΣΙ ΠΕΡΙΔΡΟΜΟΣ ΟΥΡΕΣΙ ΓΑΙΑ.
ΠΑΜΠΑΝ ΕΥΡΡΗΝΟΣ ΤΕ ΚΑΙ ΕΥΒΟΤΟΣ. ΕΝΘΑ ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

Ἰαπετιονίδης· ἐκ τίνος γυναικὸς ὁ Δευκαλίων ἐγένετο Προμηθέως σιωπῆται. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Δευκαλίων περὶ οὗ Ἑλλάνικος ἱστορεῖ· καὶ ἄλλος ὁ Μίνωος περὶ οὗ Φερεκύδης· καὶ τέταρτος ὁ Ἀβάντος· οὗ μνημονεύει Ἀρίστιππος ἐν Ἀρκαδικοῖς. Αἱμονίην δὴ τήν γε· Αἱμονία τὸ πρότερον ἡ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο, καὶ ἄλλας δὲ ἔσχεν ὀνομασίας. ἐλέγετο δὲ καὶ Πυρροδία ἀπὸ Πύρρας τῆς Δευκαλίωνος. Ἡ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο τὸ παλαιὸν Πύρρα· ὡς Ῥιανός· Πύρραν δή ποτε τήν γε παλαιότεροι καλέεσκον. Πύρρης Δευκαλίωνος ἀπ' ἀρχαίης ἀλόχοιο. Αἱμονίην δ' ἐξαῦτις ἀφ' Αἵμονος, ὅν ῥα Πελασγὸς γείνατο φέρτατον υἱόν· ὁ δ' αὖ τέκε Θεσσαλὸν Αἵμων. Τοῦ δ' ἀπὸ Θεσσαλίην λαοὶ μετωνυμίξαντο. οἱ δὲ ἀπὸ Θεσσαλοῦ τοῦ Φειδίππου παιδός, τοῦ Ἡρακλείδου μετὰ τὰ Τρωϊκὰ κληθῆναι φασί. διαιρεῖται δὲ εἰς μέρη τέσσαρα. Πελασγιῶτιν. Θεσσαλιῶτιν. Ἰωλκῖτιν. Φθιῶτιν. ταῦτα παρατίθεται Ἀπολλόδωρος ἐν Νεῶν καταλόγῳ.

ἸΑΠΕΤΙΟΝΊΔΗΣ ἈΓΑΘῸΝ ΤΈΚΕ ΔΕΥΚΑΛΊΩΝΑ.
ὋΣ ΠΡΩ͂ΤΟΣ ΠΟΊΗΣΕ ΠΌΛΕΙΣ ΚΑῚ ἘΔΕΊΜΑΤΟ ΝΗΟῪΣ
ἈΘΑΝΆΤΟΙΣ· ΠΡΩ͂ΤΟΣ ΔῈ ΚΑῚ ἈΝΘΡΏΠΩΝ ΒΑΣΊΛΕΥΣΕΝ.
ΑἹΜΟΝΊΗΝ ΔῊ ΤΉΝΔΕ ΠΕΡΙΚΤΊΟΝΕΣ ΚΑΛΈΟΥΣΙΝ.
ἘΝ Δ' ΑΥ̓ΤΗ͂Ι ἸΩΛΚῸΣ ἘΜῊ ΠΤΌΛΙΣ· ἘΝ ΔῈ ΚΑῚ ἌΛΛΑΙ
ΠΟΛΛΑῚ ΝΑΙΕΤΆΟΥΣΙΝ· ἽΝ' ΟΥ̓ΔΈ ΠΕΡ ΟΥ̓́ΝΟΜ' ἈΚΟΥ͂ΣΑΙ
ΑἸΑΊΗΣ ΝΉΣΟΥ· ΜΙΝΎΗΝ ΓΈ ΜΕΝ ὉΡΜΗΘΈΝΤΑ
ΑἸΟΛΊΔΗΝ ΜΙΝΎΗΝ ἜΝΘΕΝ ΦΆΤΙΣ ὈΡΧΟΜΕΝΟΙ͂Ο
ΔΉ ΠΟΤΕ ΚΑΔΜΕΊΟΙΣΙΝ ὉΜΟΎΡΙΟΝ ἌΣΤΥ ΠΟΛΊΣΣΑΙ.
ἈΛΛᾺ ΤΊΗ ΤΆΔΕ ΤΟΙ ΜΕΤΑΜΏΝΙΑ ΠΆΝΤ' ἈΓΟΡΕΎΩ·
ἩΜΕΤΈΡΟΥΣ ΤΕ ΔΌΜΟΥΣ ΤΗΛΕΚΛΕΙΤῊΝ Τ' ἈΡΙΆΔΝΗΝ
ΚΟΎΡΗΝ ΜΊΝΩΟΣ· ΤΌ ΠΕΡ ἈΓΛΑῸΝ ΟΥ̓́ΝΟΜΑ ΚΕΊΝΗΝ

Αἰολίδην· οὐκ ἀπὸ Αἰόλου ἀλλ' ἀπὸ τῶν Αἰόλου. Σισύφου γὰρ παῖδες ἐγένοντο Ἅλμος καὶ Πορφυρίων. Χρυσογόνης δὲ τῆς Ἅλμου καὶ Ποσειδῶνος Μινύας ὁ τὸν Ὀρχομενὸν κτίσας. καὶ κατὰ τοῦτο εἴρηται Αἰολίδης ὅτι Σίσυφος Αἰόλου ἐγένετο. Μινύας δὲ κατὰ μητέρα Αἰολίδης· πατρὸς δὲ Ποσειδῶνος. τοῦτον οὖν Ἀπολλώνιός φησιν εἰς τὴν Βοιωτίαν ἐμβαλόντα ὅμορον Θηβαίοις Ὀρχομενὸν κτίσαι.

Αἴθε γὰρ ὡς θησῆϊ· πιθανῶς ἄγαν προφέρεται αὐτὸ εἰς τὸ ὁμολογῆσαι δὲ αἰτῷ ἰάσονι τὴν προαίρεσιν αὐτῆς, κατεστοχασμένος τὸν ἔρωτα· Καταψύχων· καταμαλάττων· ἀδινόν· ἐνταῦθα μὲν τὸ οἰκτρόν· καὶ λυπηρόν· Πορσανέουσι· νῦν ἀντὶ τοῦ τιμήσουσι καὶ ὡς θεὸν νομίσουσι σέβειν. ὅταν δὲ λέγῃ ὁ ἰάσων, ἡμέτερον δὲ λέχος θαλάμοις ἐνὶ κουριδίοισι πορσανέεις· δηλοῖ ὅτι προσκτήσῃ καὶ αὐξήσεις· διὰ τοῦ τὴν συμβίωσιν σημαίνει·

ΠΑΡΘΕΝΙΚῊΝ ΚΑΛΈΕΣΚΟΝ ἘΠΗΡΑΤΟΝ. ἭΝ ΜΕ ἘΡΕΕΊΝΕΙΣ.
ΑἼΘΕ ΓᾺΡ ὩΣ ΘΗΣῆΪ ΤΌΤΕ ΞΥΝΑΡΈΣΣΑΤΟ ΜΊΝΩΣ
ἈΜΦ' ΑΥΤΗΣ, ὩΣ ἌΜΜΙ ΠΑΤῊΡ ΤΕῸΣ ἌΡΘΜΙΟΣ ΕἼΗ.
ὨΣ ΦΆΤΟ ΜΕΙΛΙΧΊΟΙΣΙ ΚΑΤΑΨΎΧΩΝ ὈΆΡΟΙΣΙ·
ΤῆΣ Δ' ἈΛΕΓΕΙΝΌΤΑΤΑΙ ΚΡΑΔΊΗΝ ἘΡΈΘΕΣΚΟΝ ἈΝΙ͂ΑΙ.
ΚΑΊ ΜΙΝ ἈΚΗΧΕΜΈΝΗ ἈΔΙΝῷ ΠΡΟΣΠΤΎΞΑΤΟ ΜΎΘῼ·
ἙΛΛΆΔΙ ΠΟΥ ΤΆΔΕ ΚΑΛᾺ ΣΥΝΗΜΟΣΎΝΑΣ ἈΛΕΓΎΝΕΙΝ·
ΑἸΉΤΗΣ Δ' ΟΥ ΤΟῖΟΣ ἘΝ ἈΝΔΡΆΣΙΝ ΟἿΟΝ ἜΕΙΠΑΣ
ΜΊΝΩ ΠΑΣΙΦΆΗΣ ΠΌΣΙΝ ἜΜΜΕΝΑΙ. ΟΥ Δ' ἈΡΙΆΔΝῌ
ἸΣΟῦΜΑΙ. ΤῷΙ ΜΉ ΤΙ ΦΙΛΟΞΕΝΊΗΝ ἈΓΌΡΕΥΕ.
ἈΛΛ' ΟἿΟΝ ΤΎΝΗ ΜῈΝ ἘΜΕῦ ὍΤ' ἸΩΛΚῸΝ ἽΚΗΑΙ
ΜΝΏΕΟ. ΣΕῖΟ Δ' ἘΓῺ ΚΑῚ ἘΜῶΝ ἈΈΚΗΤΙ ΤΟΚΉΩΝ
ΜΝΉΣΟΜΑΙ. ἜΛΘΟΙ Δ' ἯΜΙΝ ἈΠΌΠΡΟΘΕΝ ἨΈ ΤΙΣ ὌΣΣΑ
ἨΈ ΤΙΣ ἌΓΓΕΛΟΣ ὌΡΝΙΣ· ὍΤ' ἘΚΛΕΛΆΘΟΙΟ ἘΜΕῖΟ·
Ἢ ΑὐΤῊΝ ΜΕ ΤΑΧΕῖΑΙ ὙΠῈΡ ΠΌΝΤΟΙΟ ΦΈΡΟΙΕΝ
ἘΝΘΈΝΔ' ΕἸΣ ἸΩΛΚῸΝ ἈΝΑΡΠΆΞΑΣΑΙ ἈΈΛΛΑΙ,
ὌΦΡΑ Σ' ἘΝ ὈΦΘΑΛΜΟῖΣΙΝ ἘΛΕΓΧΕΊΑΣ ΠΡΟΦΈΡΟΥΣΑ,
ΜΝΉΣΩ ἘΜῇ ἸΌΤΗΤΙ ΠΕΦΥΓΜΈΝΟΝ· ΑἼΘΕ ΓᾺΡ ΕἼΗΝ
ἈΠΡΟΦΆΤΩΣ ΤΌΤΕ ΣΟῖΣΙΝ ἘΦΈΣΤΙΟΣ ἘΝ ΜΕΓΆΡΟΙΣΙΝ.
ὨΣ ἌΡ ἜΦΗ. ἘΛΕΕΙΝᾺ ΚΑΤΑΠΡΟΧΈΟΥΣΑ ΠΑΡΕΙῶΝ
ΔΆΚΡΥΑ. ΤῊΝ Δ' ὍΓΕ ΔΉΘΕΝ ὙΠΟΒΛΉΔΗΝ ΠΡΟΣΈΕΙΠΕ.
ΔΑΙΜΟΝΊΗ. ΚΕΝΕᾺΣ ΜῈΝ ἜΑ ΠΛΆΖΕΣΘΑΙ ἈΈΛΛΑΣ·
ὩΣ ΔΈ ΚΑΊ ἌΓΓΕΛΟΝ ὌΡΝΙΝ. ἘΠΕῚ ΜΕΤΑΜΏΝΙΑ ΒΆΖΕΙΣ.
ΕἸ ΔΈ ΚΕΝ ἬΘΕΑ ΚΕῖΝΑ ΚΑῚ ἙΛΛΆΔΑ ΓΑΊΑΝ ἽΚΗΑΙ,
ΤΙΜΉΕΣΣΑ ΓΥΝΑΙΞῚ ΚΑῚ ἈΝΔΡΆΣΙΝ ΑἸΔΟΊΗ ΤῈ
ἜΣΣΕΑΙ. ΟἹ ΔΈ ΣΕ ΠΆΓΧΥ ΘΕῸΝ ὯΣ ΠΟΡΣΑΝΈΟΥΣΙΝ.
ΟὝΝΕΚΑ ΤῶΝ ΜῈΝ ΠΑῖΔΕΣ ὙΠΌΤΡΟΠΟΙ ΟἼΚΑΔ' ἽΚΟΝΤΟ
ΣῇΙ ΒΟΥΛῇΙ. ΤῶΝ Δ' ΑὖΤΕ ΚΑΣΊΓΝΗΤΟΊ ΤΕ ἜΤΑΙ ΤῈ
ΚΑῚ ΘΑΛΕΡΟῚ ΚΑΚΌΤΗΤΟΣ ἍΛΗΝ ἘΣΆΩΘΕΝ ἈΚΟΊΤΑΙ.
ἩΜΈΤΕΡΟΝ ΔῈ ΛΈΧΟΣ ΘΑΛΆΜΟΙΣ ἘΝῚ ΚΟΥΡΙΔΊΟΙΣΙ
ΠΟΡΣΑΝΈΕΙΣ. ΟΥ Δ' ἌΜΜΕ ΔΙΑΚΡΙΝΈΕΙ ΦΙΛΌΤΗΤΟΣ.

ΑΛΛΟ· ΠΑΡΟΣ ΘΑΝΑΤΟΝ ΓΕ ΜΕΜΟΡΜΕΝΟΝ ΑΜΦΙΚΑΛΥΨΑΙ.
ΩΣ ΦΑΤΟ· ΤΗΙ Δ' ΕΝΤΟΣΘΕ ΚΑΤΕΙΒΕΤΟ ΘΥΜΟΣ ΑΚΟΥΗΙ
ΕΜΠΗΣ Δ' ΕΡΓ' ΑΙΔΗΛΑ ΚΑΤΕΡΡΙΓΗΣΕΝ ΙΔΕΣΘΑΙ.
ΣΧΕΤΛΙΗ ΟΥ ΜΕΝ ΔΗΡΟΝ ΑΠΑΡΝΗΣΑΣΘΑΙ ΕΜΕΛΛΕΝ
ΕΛΛΑΔΑ ΝΑΙΕΤΑΕΙΝ. ΩΣ ΓΑΡ ΤΟΔΕ ΜΗΔΕΤΟ ΗΡΗ
ΟΦΡΑ ΚΑΚΟΝ ΠΕΛΙΗΙ ΙΕΡΗΝ ΕΣ ΙΩΛΚΟΝ ΙΚΗΤΑΙ
ΑΙΑΙΗ ΜΗΔΕΙΑ ΛΙΠΟΥΣΑ ΓΕ ΠΑΤΡΙΔΑ ΓΑΙΑΝ.
ΗΔΗ Δ' ΑΜΦΙΠΟΛΟΙ ΜΕΝ ΟΠΙΠΤΕΥΟΥΣΑΙ ΑΠΩ ΕΝ
ΣΙΓΗΙ ΑΝΙΑΖΕΣΚΟΝ· ΕΔΕΥΕΤΟ Δ' ΗΜΑΤΟΣ ΩΡΗ
ΑΨ ΟΙΚΟΝΔΕ ΝΕΕΣΘΑΙ ΕΗΝ ΜΕΤΑ ΜΗΤΕΡΑ ΚΟΥΡΗΝ.
Η Δ' ΟΥΠΩ ΚΟΜΙΔΗΣ ΜΙΜΝΗΣΚΕΤΟ· ΤΕΡΠΕΤΟ ΓΑΡ ΟΙ
ΘΥΜΟΣ ΟΜΩΣ ΜΟΡΦΗΙ ΤΕ ΚΑΙ ΑΙΜΥΛΙΟΙΣΙ ΛΟΓΟΙΣΙΝ·
ΕΙ ΜΗ ΑΡ ΑΙΣΟΝΙΔΗΣ ΠΕΦΥΛΑΓΜΕΝΟΣ ΟΨΕ ΠΕΡ ΗΥΔΑ.
ΩΡΗ ΑΠΟΒΛΩΣΚΕΙΝ ΜΗ ΠΡΙΝ ΦΑΟΣ ΗΕΛΙΟΙΟ
ΔΥΗΙ ΥΠΟΦΘΑΜΕΝΟΝ· ΚΑΙ ΤΙΣ ΤΑ ΕΚΑΣΤΑ ΝΟΗΣΗΙ
ΟΘΝΕΙΩΝ. ΑΥΤΙΣ Δ' ΑΒΟΛΗΣΟΜΕΝ ΕΝΘΑΔ' ΙΟΝΤΕΣ.
ΩΣ ΤΩ Γ' ΑΛΛΗΛΩΝ ΑΓΑΝΟΙΣ ΕΠΙ ΤΟΣΣΟΝ ΕΠΕΣΣΙΝ
ΠΕΙΡΗΘΕΝ. ΜΕΤΑ Δ' ΑΥΤΕ ΔΙΕΤΜΑΓΟΝ. ΗΤΟΙ ΙΗΣΩΝ
ΕΙΣ ΕΤΑΡΟΥΣ ΚΑΙ ΝΗΑ ΚΕΧΑΡΜΕΝΟΣ ΩΡΤΟ ΝΕΕΣΘΑΙ.
Η ΔΕ ΜΕΤ' ΑΜΦΙΠΟΛΟΥΣ· ΑΙ ΔΕ ΣΧΕΔΟΝ ΑΝΤΕΒΟΛΗΣΑΝ
ΠΑΣΑΙ ΟΜΟΥ· ΤΑΣ Δ' ΟΥ ΤΙ ΠΕΡΙΠΛΟΜΕΝΑΣ ΕΝΟΗΣΕ.
ΨΥΧΗ ΓΑΡ ΝΕΦΕΕΣΣΙ ΜΕΤΑΧΘΟΝΙΗ ΠΕΠΟΤΗΤΟ.
ΑΥΤΟΜΑΤΟΙΣ ΔΕ ΠΟΔΕΣΣΙ ΘΟΗΣ ΕΠΕΒΗΣΑΤ' ΑΠΗΝΗΣ·
ΚΑΙ Ρ' ΕΤΕΡΗΙ ΜΕΝ ΧΕΙΡΙ ΛΑΒΗΝΙΑ· ΤΗΙ Δ' ΑΡ' ΙΜΑΣΘΛΗΝ
ΔΑΙΔΑΛΕΗΝ, ΟΥΡΗΑΣ ΕΛΑΥΝΕΜΕΝ· ΟΙ ΔΕ ΠΟΛΙΝΔΕ
ΘΥΝΟΝ ΕΠΕΙΓΟΜΕΝΟΙ ΠΟΤΙ ΔΩΜΑΤΑ· ΤΗΝ Δ' ΑΡΙΟΥΣΑΝ
ΧΑΛΚΙΟΠΗ ΠΕΡΙ ΠΑΙΣΙΝ ΑΚΗΧΕΜΕΝΗ ΕΡΕΕΙΝΕΝ.
Η ΔΕ ΠΑΛΙΝΤΡΟΠΙΗΙΣΙΝ ΑΜΗΧΑΝΟΣ· ΟΥΤΕ ΤΙ ΜΥΘΩΝ
ΕΚΛΥΕΝ, ΟΥΤ' ΑΥΔΗΣΑΙ ΑΝΕΙΡΟΜΕΝΗΙ ΛΕΛΙΗΤΟ.
ΙΖΕ ΔΕ ΠΙ ΧΘΑΜΑΛΩΙ ΣΦΕΛΑΙ ΚΛΙΝΤΗΡΟΣ ΕΝΕΡΘΕΝ

Κατείβετο· καὶ ἐτήκετο τοῦ ἰάσονος ἀκούουσα ῥήματα. Ἐδεύετο· ἐδεῖτο. ἐχρῄζεν. ἀπὸ τῆς ἡ ὅτι ἐνωλίσπωτο ὁ τῆς ἡμέρας καιρός. Ἀβολήσομεν· συντευξόμεθα. Περιπλομένας· περιούσας ἐπὶ πλοῦ καὶ πλόος λέγεται ἡ ὁδός. καλλίμαχος ἔγραψε καὶ τινὲς ἔχοντα περίπλοον. Μεταχθονίη· ὑψηλὴ ὀχουμένη τοῦ ἐδάφους. Παλιντροπίῃσιν· ἤτοι ταῖς παρεστροφαῖς· ἡ διὰ τὸ ἐμπαλιν τετράφθαι αὐτῆς τὴν ψυχήν· ἡ δὲ τῇ ὑποστροφῇ ἐμπόρῳ καταστάσει.

Οἰόθεν οἶος ἑταίρων· οὐχ ἁρμόζει νῦν τὸ οἰόθεν οἶος· μόνος γὰρ ἀπὸ πολλῶν. ἦν δὲ εἰπεῖν οἶος ἀπ' ἄλλων· Εὔκηλοι μέλλοντο· σολοικισμός· ὁ γὰρ λόγος ἥσυχοι ἐμέλλοντο αὐτοῦ ὡς ἀλλήλων τινῶν μελλόντων αὐτοῖς. ἔδει δὲ εἰπεῖν ἐμέλλοντο σφέων· ὅ ἐστιν ἑαυτῶν· Ἀονίοιο δράκοντος· ἀντὶ τοῦ βοιωτικοῦ. ἀονία γὰρ τὸ πρότερον ἡ βοιωτία· ὠγυγίας δὲ τὰς θήβας, ἀπὸ ὠγύγου τοῦ βασιλεύσαντος αὐτῶν· Κορίμα δὲ τὸν ὤγυγον βοιωτοῦ υἱὸν εἶπον· ἀπὸ τούτου δὲ καὶ ὠγύγιαι τῶν θηβῶν πύλαι. περὶ δὲ εὐρώπης καὶ τῆς κάδμου εἰς θήβας παρουσίας λυσίμαχος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν θηβαϊκῶν παραδόξως συνείλοχε πολλὴν τὴν ὕλην διαφωνοῦσαν· Κάδμος ὅτ' εὐρώπην· περὶ τῆς κάδμου εἰς θήβας παρουσίας λυσίμαχος ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν θηβαϊκῶν παραδόξως ἱστορεῖ. καὶ ἑλλάνικος ἐν α. φορωνίδος ἱστορῶν ὅτι καὶ τοὺς ὀδόντας ἔσπειρε τοῦ δράκοντος κατὰ ἄρεος βούλησιν. καὶ ἐγένοντο πέντε ἄνδρες ἔνοπλοι· Οὐδαῖος. Χθόνιος. Πέλωρ. Ὑπερήνωρ. Ἐχίων· ὁ δὲ ἀπολλώνιος πολλούς οἴεται καὶ ἄλλους πολλοῖς πεπολεμηκέναι.

ΛΈΧΡΙΣ ἘΡΕΙΣΑΜΈΝΗ ΛΑΙῆ ἘΠῚ ΧΕΙΡῚ ΠΑΡΕΙΉΝ.
ὙΓΡᾺ ΔἘΝῚ ΒΛΕΦΆΡΟΙΣ ἜΧΕΝ ὌΜΜΑΤΑ ΠΟΡΦΎΡΟΥΣΑ
ΟἿΟΝ Ἑῆ ΚΑΚῸΝ ἜΡΓΟΝ ἘΠΙΞΥΝΏΣΑΤΟ ΒΟΥΛῆ.
ΑἸΣΟΝΊΔΗΣ Δ' ὍΤΕ ΔῊ ἙΤΆΡΟΙΣ ἘΞΑΎΤΙΣ ἜΜΙΚΤΟ
ἘΝ ΧΏΡῌ. ὍΘΙ ΤΟΎΣ ΓΕ ΚΑΤΑΠΡΟΛΙΠῺΝ ἘΛΙΆΣΘΗ,
ὪΡΤ' ἸΈΝΑΙ ΣῪΝ ΤΟῖΣΙ ΠΙΦΑΥΣΚΌΜΕΝΟΣ ΤᾺ ἝΚΑΣΤΑ
ἩΡΏΩΝ ἘΣ ὍΜΙΛΟΝ. ὉΜΟῦ Δ' ἘΠῚ ΝῆΑ ΠΈΛΑΣΣΑΝ.
ΟἹ ΔΈ ΜΙΝ ἈΜΦΑΓΆΠΑΖΟΝ ὍΠΩΣ ἼΔΟΝ ἜΚ Τ' ἘΡΈΟΝΤΟ.
ΑὐΤᾺΡ Ὁ ΤΟῖΣ ΠΆΝΤΕΣΣΙ ΜΕΤΈΝΝΕΠΕ ΔΉΝΕΑ ΚΟΎΡΗΣ.
ΔΕῖΞΈ ΤΕ ΦΆΡΜΑΚΟΝ ΑἸΝΌΝ. Ὁ Δ' ΟἸΌΘΕΝ ΟἾΟΣ ἙΤΑΊΡΩΝ
ἼΔΑΣ ἯΣΤ' ἈΠΆΝΕΥΘΕ ΔΑΚῺΝ ΧΌΛΟΝ. ΟἹ ΔῈ ΔῊ ἌΛΛΟΙ
ΓΗΘΌΣΥΝΟΙ. ΤῆΜΟΣ ΜῈΝ. ἘΠΕῚ ΚΝΈΦΑΣ ἜΡΓΑΘΕ ΝΥΚΤῸΣ
ΕὔΚΗΛΟΙ ΜΈΛΛΟΝΤΟ ΠΕΡῚ ΣΦΊΣΙΝ. ΑὐΤᾺΡ ἍΜ' ἨΟῖ
ΠΈΜΠΟΝ ἘΣ ΑἸΉΤΗΝ ἸΈΝΑΙ ΣΠΌΡΟΝ ΑἸΤΗΣΟΝΤΑΣ
ἌΝΔΡΕ ΔΎΩ. ΠΡῸ ΜῈΝ ΑὐΤῸΝ ἈΡΗΪΦΙΛΟΝ ΤΕΛΑΜῶΝΑ
ΣῪΝ ΔῈ ΚΑῚ ΑἸΘΑΛΊΔΗΝ ΥἹΑ ΚΛΥΤῸΝ ἙΡΜΕΊΑΟ.
ΒᾺΝ Δ' ἼΜΕΝ. ΟὐΔ' ἉΛΊΩΣΑΝ ὉΔῸΝ. ΠΌΡΕ ΔΈ ΣΦΙΝ ἸΟῦΣΙΝ
ΚΡΕΊΩΝ ΑἸΉΤΗΣ ΧΑΛΕΠΟῪΣ ἘΣ ἈΕΘΛΟΝ ὈΔΌΝΤΑΣ
ἈΟΝΊΟΙΟ ΔΡΆΚΟΝΤΟΣ. ὋΝ ὨΓΥΓΊῌ ἘΝῚ ΘΉΒῌ
ΚΆΔΜΟΣ ὍΤ' ΕὐΡΏΠΗΝ ΔΙΖΉΜΕΝΟΣ ΕἸΣΑΦΊΚΑΝΕ

ἐν δὲ τῷ τρίτῳ τῆς μουσαίου τιτανογραφίας λέγεται ὡς κάδμος ἐκ τοῦ δελφικοῦ ἐπορεύετο προκαθηγουμένης αὐτῷ τῆς βοός. Ἱππίας δὲ ὁ ἤλιος ἐν ἐθνῶν ὀνομασίαις φησὶν, ἔθνος τι καλεῖσθαι σπαρτούς. καὶ ὁμοίως ἀνδρόμητος. φερεκύδης δὲ ἐν τῇ πέμπτῃ οὕτω φησίν· ἐπειδὴ κάδμος κατῳκίσθη ἐν θήβῃσιν, ἄρης δίδωσι αὐτῷ καὶ ἀθηναίη τοῦ ὄφιος τοὺς ἡμίσεις ὀδόντας. τοὺς δὲ ἡμίσεις αἰήτῃ. καὶ ὁ κάδμος αὐτίκα σπείρει αὐτοὺς εἰς τὴν ἄρουραν, ἄρεως κελεύσαντος. καὶ αὐτῷ ἀναφύονται ἄνδρες ὡπλισμένοι. ὁ δὲ κάδμος δείσας βάλλει αὐτοὺς λίθοισιν. οἱ δὲ δοκέοντες ὑφ᾽ ἑαυτῶν βάλλεσθαι, κτείνουσί τε ἀλλήλους καὶ θνήσκουσι. πλὴν πέντε ἀνθρώπων· οὐδαίου· χθονίου· ἐχίονος· πέλωρος· καὶ ὑπερήνορος· καὶ αὐτοὺς ὁ κάδμος ποιεῖται πολίτας κατοικίσας αὐτοὺς ἐν θήβαις. Κάδμος ἀγηνορίδης· τοὺς περιληφθέντας ἐν τῇ μάχῃ σὺν κάδμῳ κατοικῆσαι ἐν θήβαις φησί. λέγει δὲ καὶ ἑλλάνικος ὅτι κάδμος ἐξελὼν τοῦ ὄφεος τοὺς ὀδόντας ἔσπειρεν. ἐκ δὲ αὐτῶν πέντε ἄνδρες ἔφυσαν· οὐδαῖος· χθόνιος· πέλωρ· ἐχίων· ὑπερήνωρ· καὶ ὁ μὲν ἑλλάνικος μόνους φησὶ τούτους βεβλαστηκέναι. ὁ δὲ ἀπολλώνιος πολλοὺς καὶ ἄλλους. ἰδρύσων ὄχλον γηγενῆ ἄρεως ἀμώοντος ὅσοι ὑπὸ δουρὶ λείπονται. καὶ ἀλλήλους πεφονευκέναι. Ἄλλως· οἱ μὲν ἀγήνορος λέγουσι τὸν κάδμον. οἱ δὲ φοίνικος· φερεκύδης δὲ ἐμ. δ. οὕτω φησίν· ἀγήνωρ δὲ ὁ ποσειδῶνος γαμεῖ δαμνὼ τὴν βήλου. τῶν δὲ γίνονται φοίνιξ καὶ ἰσαίη. ἣν ἴσχει αἴγυπτος. καὶ μελία ἣν ἴσχει δαναός. ἔπειτα ἐπίσχει ἀγήνωρ ἀργιόπην τὴν νείλου τοῦ ποταμοῦ. τοῦ δὲ γίνεται κάδμος.

ΠΈΦΝΕΝ. ἈΡΗΤΙΆΔΗΙ ΚΡΉΝΗΙ ἘΠΊΟΥΡΟΝ ἘΌΝΤΑ
ἜΝΘΑ ΚΑῚ ἘΝΝΆΣΘΗ ΠΟΜΠΗ͂Ι ΒΟῸΣ· ἫΝ ΟἹ ἈΠΌΛΛΩΝ
ὯΠΑΣΕ ΜΑΝΤΟΣΎΝΗΙΣΙ ΠΡΟΗΓΉΤΕΙΡΑΝ ὉΔΟΙ͂Ο.
ΤΟΎΣΔΕ ΘΕᾺ ΤΡΙΤΩΝῚΣ ὙΠὲΚ ΓΕΝΎΩΝ ἘΛΆΣΑΣΑ
ΑἸΉΤΗΙ ΠΌΡΕ ΔΩ͂ΡΟΝ ὉΜΩ͂Σ ΑΥ̓ΤΩ͂Ι ΤΕ ΦΟΝΗ͂Ϊ.
ΚΑῚ Ῥ᾽ ὉΜῈΝ ἈΟΝΊΟΙΣΙΝ ἘΝΙΣΠΕΊΡΑΣ ΠΕΔΊΟΙΣΙ
ΚΆΔΜΟΣ ἈΓΗΝΟΡΊΔΗΣ ΓΑΙΗΓΕΝΗ͂ ΕἼΣΑΤΟ ΛΑῸΝ
ἌΡΕΟΣ ἈΜΏΟΝΤΟΣ ὍΣΟΙ ὙΠῸ ΔΟΥΡῚ ΛΊΠΟΝΤΟ.
ΤΟΎΣΔΕ ΤΌΤ᾽ ΑἸΉΤΗΣ ἜΠΟΡΕ ΜΕΤᾺ ΝΗ͂Α ΦΈΡΕΣΘΑΙ
ΠΡΟΦΡΟΝΈΩΣ· ἘΠΕῚ ΟΥ̓ ΜΙΝ ὈΪ́ΣΑΤΟ ΠΕΊΡΑΤ᾽ ἈΈΘΛΟΥ
ἘΞΑΝΎΣΕΙΝ. ΕἸ ΚΑΊ ΠΕΡ ἘΠῚ ΖΥΓᾺ ΒΟΥΣῚ ΒΆΛΟΙΤΟ.

Ἠέλιος μὲν ἄπωθεν· ἐρεμνὴν γαῖαν λέγει, τὸ ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα. δύσιν γὰρ εἴρηκε, τὸν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων παραδεδομένον ὁρίζοντα. αἰθίοπας δὲ λέγει τοὺς πρὸς τῇ δύσει. ἐρεμνὴν δὲ γῆν, τὸ ἀφανὲς ἡμισφαίριον τὸ περὶ τὸ ἔρεβος. τοιοῦτον δὲ ἀκουστέον τὸ μὲν ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα τόπον παρὰ ἀπολλωνίῳ. Ἑσπέριον δὲ τὸν ἥλιον εἴρηκε τὴν ὥραν σημαίνων καθ' ἣν ὥραν παρέσται αὐτῷ τὸ δύνειν. νεάτας δὲ ἄκριας τῶν αἰθιόπων, τὰς ἐσχατιὰς ὡς ὑπερκειμένας τῆς οἰκουμένης. οὐκ ὀρθῶς δὲ εἴρηκεν ὑπὲρ ἀκρίας αἰθιόπων τὸν ἥλιον δύνειν. ὁ γὰρ ὁρίζων κύκλος οὐκ ὢν τῇ φύσει τῇ ὄψει ἐπισημαίνεται.

ἨΈΛΙΟΣ ΜῈΝ ἌΠΩΘΕΝ ἘΡΕΜΝῊΝ ΔΎΕΤΟ ΓΑΊΑΝ
ἙΣΠΈΡΙΟΣ ΝΕΆΤΑΣ ὙΠῈΡ ἌΚΡΙΑΣ ΑἸΘΙΟΠΉΩΝ.
ΝῪΞ Δ' ἹΠΠΟΙΣΙΝ ἜΒΑΛΛΕΝ ἘΠῚ ΖΥΓᾺ· ΤΟῚ ΔῈ ΧΑΜΕΎΝΑΣ
ἘΝΤΥΟΝ ἭΡΩΕΣ ΠΑΡᾺ ΠΕΊΣΜΑΣΙΝ· ΑὐΤᾺΡ ἸΉΣΩΝ
ΑὐΤΊΚ' ἘΠΕΊ Ῥ' ἙΛΊΚΗΣ ΕὐΦΕΓΓΈΕΣ ἈΣΤΈΡΕΣ ἌΡΚΤΟΥ
ἜΚΛΙΘΕΝ, ΟὐΡΑΝΌΘΕΝ ΔῈ ΠΑΝΕΎΚΗΛΟΣ ΓΈΝΕΤ' ΑἸΘΉΡ,
Βῆ Ῥ' ἘΣ ἘΡΗΜΑΊΗΝ ΚΛΩΠΉΙΟΣ ἨΎΤΕ ΤῚΣ ΦῺΡ
ΣῪΝ ΠᾶΣΙ ΧΡΉΕΣΣΙ, ΠΡῸ ΓᾺΡ Τ' ἈΛΈΓΥΝΕΝ ἝΚΑΣΤΑ
ἨΜΆΤΙΟΣ· ΘῆΛΥΝ ΜῈΝ ὌΙΝ ΓΆΛΑ Τ' ἜΚΤΟΘΙ ΠΟΊΜΝΗΣ
ἌΡΓΟΣ ἸῺΝ ἬΝΕΙΚΕ· ΤᾺ Δ' ἘΞ ΑὐΤῆΣ ἝΛΕ ΝΗΌΣ.
ἈΛΛ' ὍΤΕ ΔῊ ἼΔΕ ΧῶΡΟΝ ὍΤΙΣ ΠΆΤΟΥ ἜΚΤΟΘΕΝ ἮΕΝ
ἈΝΘΡΏΠΩΝ ΚΑΘΑΡῇΣΙΝ ὙΠΕΎΔΙΟΣ ΕἹΑΜΕΝῇΣΙΝ.
ἜΝΘ' ἬΤΟΙ ΠΆΜΠΡΩΤΑ ΛΟΈΣΣΑΤΟ ΜῈΝ ΠΟΤΑΜΟῖΟ
ΕὐΑΓΈΩΣ ΘΕΊΟΙΟ ΤΈΡΕΝ ΔΈΜΑΣ. ἈΜΦῚ ΔῈ ΦᾶΡΟΣ
ἝΣΣΑΤΟ ΚΥΆΝΕΟΝ· ΤῸ ΜΈΝ ΟἹ ΠΆΡΟΣ ἘΓΓΥΆΛΙΞΕ
ΛΗΜΝΙᾺΣ ὙΨΙΠΎΛΗ, ἈΔΙΝῆΣ ΜΝΗΜΉΙΟΝ ΕὐΝῆΣ.
ΠΗΧΥῖΟΝ Δ' ἌΡ' ἜΠΕΙΤΑ ΠΈΔῼ ἘΝῚ ΒΌΘΡΟΝ ὈΡΎΞΑΣ
ΝΉΗΣΕ ΣΧΊΖΑΣ. ἘΠῚ Δ' ἈΡΝΕΙΟῦ ΤΆΜΕ ΛΑΙΜΌΝ,
ΑὐΤΌΝ Τ' Εὖ ΚΑΘΎΠΕΡΘΕ ΤΑΝΎΣΣΑΤΟ· ΔΑῖΕ ΔῈ ΦΙΤΡΟῪΣ

Νὺξ δ' ἵπποισι· νεώτερος τῶν ὁμήρου χρόνων ἡ τοῦ ἅρματος ὑποζυξις. Αὐτίκ' ἐπεὶ· πρὸς τὸ κλίμα τῆς ἑλίκης φησὶν ἀναβλέψαντα τὸν ἰάσονα, σημειώσασθαι τὸν καιρὸν τὸν εἰρημένον ὑπὸ τῆς μηδείας αὐτῷ. Ὑπεύδιος· ὑπ' ἀνθρώπων εὔδιος. ἀντὶ τοῦ ἐν εὐδίᾳ ἢ ἡσυχίᾳ τυγχάνων ἀνθρώπων ὑγρὸς τόπος. Ἀδινῆς εὐνῆς· νῦν οἰκτρᾶς, λυπηρᾶς. διὰ τὴν ἀπόλειψιν.

Ἐπὶ δὲ μιγάδας· τὰς μεμιγμένας ἢ τὰς συμμιγεῖς ἐκ τινῶν· Κευθμὸς δὲ ὁ κρύφιος τόπος· Ὕπατος ὁ ὑψηλὸς ἢ ὁ ἐνδότατος· Πέριξ δέ μιν ἐστεφάνωντο· ὅτι δράκουσι καὶ δρυΐνῳ κλάδῳ στέφεται ἡ ἑκάτη καὶ σοφοκλῆς ἐν ῥιζοτόμοις τὸν χορὸν πεποίηκε λέγοντα· Ἥλιε δέσποτα καὶ πῦρ ἱερὸν τῆς ἐνοδίας ἑκάτης ἔγχος τὸ δι' ὀλύμπου πωλοῦν φέρει καὶ γῆς ναιούσης ἱερὰς τριόδους στεφανωσαμένη δρυῒ καὶ πλεκτοῖς ὠμῶν σπειράμασι δρακόντων· Ἑλειονόμοι νύμφαι· αἱ ἐν τοῖς ἕλεσιν ἀναστρεφόμεναι· Εἱαμενὴ ὁ κάθυγρος τόπος· Ἀμαραντίου· ἀμάραντοι ἔθνος βάρβαρον ὑπὲρ κόλχων ἐν τῇ ἠπείρῳ ὅθεν αἱ τοῦ φάσιδος πηγαὶ ἐξερεύγονται· ἢ ὄρος κολχικὸν καλούμενον ἀμαράντιον· ὅθεν ὁ φᾶσις καταφέρεται· Θώρηκα στάδιον· ὅτι οὐκ ἦν ἁλυσιδωτὸς ἀλλὰ σταδιαῖος ἀπὸ τῆς στάσεως ἐσχηματίσθαι· τινὲς δὲ στάδιον τὸν εὐπαγῆ· ὃν καὶ ὁ καλλίμαχος λέγει· στάδιον δ' ὑφείσθω χιτῶνα· Σφωιτέραις χερσὶ· ταῖς ἑαυτοῦ ἰδίαις· Φλεγραῖον· τὸ ἀπὸ φλέγρας· φλέγρα δὲ πεδίον θρᾴκης περὶ παλλήνην· Μίμας δὲ τὸ κύριον τοῦ γίγαντος·

ΠΥΡ ΥΠΕΝΕΡΘΕΝ ΙΕΙΣ· ΕΠΙ ΔΕ ΜΙΓΑΔΑΣ ΧΕΕ ΛΟΙΒΑΣ
ΒΡΙΜΩ ΚΙΚΛΗΣΚΩΝ ΕΚΑΤΗΝ ΕΠΑΡΩΓΟΝ ΑΕΘΛΩΝ.
ΚΑΙ Ρ' Ο ΜΕΝ ΑΓΚΑΛΕΣΑΣ ΠΑΛΙΝ ΕΣΤΙΧΕΝ· Η Δ' ΑΙΟΥΣΑ
ΚΕΥΘΜΩΝ ΕΞ ΥΠΑΤΩΝ ΔΕΙΝΗ ΘΕΟΣ ΑΝΤΕΒΟΛΗΣΕΝ
ΙΕΡΟΙΣ ΑΙΣΟΝΙΔΑΟ. ΠΕΡΙΞ ΔΕ ΜΙΝ ΕΣΤΕΦΑΝΩΝΤΟ
ΣΜΕΡΔΑΛΕΟΙ ΔΡΥΙΝΟΙΣΙ ΜΕΤΑ ΠΤΟΡΘΟΙΣΙ ΔΡΑΚΟΝΤΕΣ·
ΣΤΡΑΠΤΕ Δ' ΑΠΕΙΡΕΣΙΟΝ ΔΑΙΔΩΝ ΣΕΛΑΣ· ΑΜΦΙ ΔΕ ΤΗΝΓΕ
ΟΞΕΙΗ ΥΛΑΚΗ ΧΘΟΝΙΟΙ ΚΥΝΕΣ ΕΦΘΕΓΓΟΝΤΟ·
ΠΕΙΣΕΑ Δ' ΕΤΡΕΜΕ ΠΑΝΤΑ ΚΑΤΑ ΣΤΙΒΟΝ. ΑΙ Δ' ΟΛΟΛΥΞΑΝ
ΝΥΜΦΑΙ ΕΛΕΙΟΝΟΜΟΙ ΠΟΤΑΜΗΙΔΕΣ· ΑΙ ΠΕΡΙ ΚΕΙΝΗΝ
ΦΑΣΙΔΟΣ ΕΙΑΜΕΝΗΝ ΑΜΑΡΑΝΤΙΟΥ ΕΙΛΙΣΣΟΝΤΑΙ.
ΑΙΣΟΝΙΔΗΝ Δ' ΗΤΟΙ ΜΕΝ ΕΛΕΝ ΔΕΟΣ. ΑΛΛΑ ΜΙΝ ΟΥΔ' ΩΣ
ΕΝΤΡΟΠΑΛΙΖΟΜΕΝΟΝ ΠΟΔΕΣ ΕΚΦΕΡΟΝ· ΟΦΡ' ΕΤΑΡΟΙΣΙ
ΜΙΚΤΟ ΚΙΩΝ. ΗΔΗ ΔΕ ΦΟΩΣ ΝΙΦΟΕΝΤΟΣ ΥΠΕΡΘΕΝ
ΚΑΥΚΑΣΟΥ ΗΡΙΓΕΝΗΣ ΗΩΣ ΒΑΛΕΝ ΑΝΤΕΛΛΟΥΣΑ·
ΚΑΙ ΤΟΤ' ΑΡ' ΑΙΗΤΗΣ ΠΕΡΙ ΜΕΝ ΣΤΗΘΕΣΣΙΝ ΕΕΣΤΟ
ΘΩΡΗΚΑ ΣΤΑΔΙΟΝ. ΤΟΝ ΟΙ ΠΟΡΕΝ ΕΞΕΝΑΡΙΞΑΣ
ΣΦΩΙΤΕΡΗΣ ΦΛΕΓΡΑΙΟΝ ΑΡΗΣ ΥΠΟ ΧΕΡΣΙ ΜΙΜΑΝΤΑ·
ΧΡΥΣΕΙΗΝ Δ' ΕΠΙ ΚΡΑΤΙ ΚΟΡΥΝ ΘΕΤΟ ΤΕΤΡΑΦΑΛΗΡΟΝ·

Πολύρρινον σάκος, τὸ πολύβυρσομ. Φαέθων· ὅτι ὁ ἄψυρτος καὶ φαέθωμ ἐκαλεῖτο ὥς φησι τιμῶναξ ἐμ δευτέρῳ σκυθικῶν. Οἷος δ᾽ ἴσθμιομ· ἴσθμια τὰ ἐν ἰσθμῷ τελούμενα τῆς κορίνθου. πρότερον μὲμ τῷ ποσειδῶνι· ὕστερον δὲ μελικέρτῃ. κατὰ κέλευσιν τοῦ τότε τῆς κορίνθου βασιλεύοντος σισύφου τοῦ αἰόλου. ὅτε προσβρασθὲμ τὸ τοῦ μελικέρτου σῶμα ἰδὼν τῇ κορίνθῳ ἐπέγνω ἀδελφιδοῦν ὄντα· καὶ ἀθάμαντος τοῦ αἰόλου υἱὸν, ἐτίμησεν ὡς εἴρηται. τῷ ἀγῶνι τῷ ἰσθμικῷ ἐν ᾧ οἱ νικῶντες πίτυϊ ἐστέφοντο πάλαι. ὕστερον δὲ ξηρῷ σελίνῳ. μουσαῖος δὲ ἐν τῷ περὶ ἰσθμίων, δύο φησὶ γίνεσθαι ἀγῶνας ἐν τῷ ἰσθμῷ. καὶ τὸν μὲν, ποσειδῶνος εἶναι· τὸν δὲ, μελικέρτου. Η ταίναρον. ταίναρομ ἀκρωτήριον τῆς λακωνικῆς. λέρνη δὲ κρήνη τοῦ ἄργους ἱερὴ ποσειδῶνος. ληρναίων ἀλύτων περιώσιος ὀργιοφάντης. Ὑαντίου ὀγχηστοῖο. τοῦ εὐβοϊκοῦ. ὕαντες γὰρ τὸ πρὶμ ᾤκουν τὴμ βοιωτίαμ. ὀγχηστὸς δὲ πόλις τῆς βοιωτίας ἱερὰ ποσειδῶνος. ὅμηρος. ὀγχηστόν θ᾽ ἱερὸν ποσιδήϊομ ἀγλαὸμ ἄλσος. ὑάντιον δὲ ἀντὶ τοῦ βοιώτιον. ὕαντες γὰρ βοιωτίας ἔθνος βάρβαρον. ὅθεν καὶ παροιμία βοιωτία ὗς. καὶ ἡ καλαυρία δὲ ἱερὰ ἐστὶ ποσειδῶμος ὥς φησι φιλοστέφανος. ἦν δὲ πρότερομ μὲν ἀπόλλωνος. ἡ δὲ πυθὼ ποσειδῶμος. καὶ ἀντημείψαν ἤγουν κατήλλαξαν.

ΗΕΛΙΟΥ· ΟΤΕ ΠΡΩΤΟΝ ΑΝΕΡΧΕΤΑΙ ΩΚΕΑΝΟΙΟ.
ΑΝ ΔΕ ΠΟΛΥΡΡΙΝΟΝ ΝΩΜΑ ΣΑΚΟΣ. ΑΝ ΔΕ ΚΑΙ ΕΓΧΟΣ
ΔΕΙΝΟΝ ΑΜΑΙΜΑΚΕΤΟΝ. ΤΟ ΜΕΝ ΟΥΚΕΤΙΣ ΑΛΛΟΣ ΥΠΕΣΤΗ
ΑΝΔΡΩΝ ΗΡΩΩΝ. ΟΤΕ ΚΑΛΛΙΠΟΝ ΗΡΑΚΛΗΑ,
ΓΗΛΕ ΓΑΡ ΕΞ Ο ΚΕΝ ΟΙΟΣ ΕΝΑΝΤΙΒΙΟΝ ΠΤΟΛΕΜΙΖΕ.
ΤΩΙ ΔΕ ΚΑΙ ΩΚΥΠΟΔΩΝ ΙΠΠΩΝ ΕΥΠΗΓΕΑ ΔΙΦΡΟΝ
ΕΣΧΕ ΠΕΛΑΣ ΦΑΕΘΩΝ ΕΠΙΒΗΜΕΝΑΙ. ΑΝ ΔΕ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ
ΒΗΣΑΤΟ. ΡΥΤΗΡΑΣ ΔΕ ΧΕΡΟΙΝ ΕΧΕΝ. ΕΚ ΔΕ ΠΟΛΗΟΣ
ΗΛΑΣΕΝ ΕΥΡΕΙΑΝ ΚΑΤΑ ΜΑΞΙΤΟΝ ΩΣ ΚΕΝ ΑΕΘΛΩΙ
ΠΑΡΣΤΑΙΗ· ΣΥΝ ΔΕ ΣΦΙΝ ΑΠΕΙΡΙΤΟΣ ΕΣΣΥΤΟ ΛΑΟΣ.
ΟΙΟΣ Δ᾽ ΙΣΘΜΙΟΝ ΕΙΣΙ ΠΟΣΕΙΔΑΩΝ ΕΣ ΑΓΩΝΑ
ΑΡΜΑΣΙΝ ΕΜΒΕΒΑΩΣ. Η ΤΑΙΝΑΡΟΝ. Η ΟΓΕ ΛΕΡΝΗΣ
ΥΔΩΡ. ΗΕ ΚΑΤ᾽ ΑΛΣΟΣ ΥΑΝΤΙΟΥ ΟΓΧΗΣΤΟΙΟ.
ΚΑΙ ΤΕ ΚΑΛΑΥΡΕΙΑΝ ΜΕΤΑ Δ᾽ ΗΘΑΜΑ ΝΕΙΣΕΤΑΙ ΙΠΠΟΙΣ,

Πέτρην θαιμονίην· τὴν θεσσαλίαν πέτραν· χωρίον δέ ἐστιν ἐν ᾧ Ποσειδῶνος ἄγεται ἀγών· ὡς ἀπὸ τοῦ τόπου Πετραῖον καλεῖσθαι· Πίνδαρος· παῖ Ποσειδῶνος Πετραίου·

πέτρην θαιμονίην ἢ δενδρήεντα Γεραιστόν,
τοῖος ἄρ' Αἰήτης Κόλχων ἀγὸς ἦεν ἰδέσθαι.
Τόφρα δὲ Μηδείης ὑποθημοσύνῃσιν Ἰήσων
φάρμακα μυδήνας ἠμὲν σάκος ἀμφεπάλυνεν·
ἠδὲ δόρυ βριαρόν. περὶ δὲ ξίφος. ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
πείρησαν τευχέων βεβιημένοι· οὐδ' ἐδύναντο
κεῖνο δόρυ γνάμψαι τυτθόν γε περ. ἀλλὰ μάλ' αὔτως
ἀαγὲς κρατερῇσιν ἐνεσκλήκει παλάμῃσιν. Σ
αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄμοτον κοτέων Ἀφαρήιος Ἴδας,
κόψε παρ' οὐρίαχον μεγάλῳ ξίφει· ἆλτο δ' ἀκωκὴ
ῥαιστὴρ ἄκμονος ὥστε παλιντυπές· οἱ δ' ὁμάδησαν
γηθόσυνοι ἥρωες ἐπ' ἐλπωρῇσιν ἀέθλου.
καὶ δ' αὐτὸς μετέπειτα παλύνετο. δῦ δέ μιν ἀλκὴ
σμερδαλέη ἄφατός τε καὶ ἄτρομος. αἱ δ' ἑκάτερθε
χεῖρες ἐπερρώσαντο περὶ σθένεϊ σφριγόωσαι.
Ὡς δ' ὅτ' ἀρήιος ἵππος ἐελδόμενος πολέμοιο
σκαρθμῷ ἐπιχρεμέθων κρούει πέδον· αὐτὰρ ὕπερθε
κυδιόων ὀρθοῖσιν ἐπ' οὔασιν αὐχέν' ἀείρει, Ε
Τοῖος ἄρ' Αἰσονίδης ἐπαγαίετο κάρτεϊ γυίων.
πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθα μετάρσιον ἴχνος ἔπαλλεν
ἀσπίδα χαλκείην μελίην τ' ἐν χερσὶ τινάσσων. ἐν
φαίης κεν ζοφεροῖο κατ' αἰθέρος ἀίσσουσαν
χειμερίην στεροπὴν θαμινὸν μεταπαιφάσσεσθαι
ἐκ νεφέων ὅτ' ἔπειτα μελάντατον ὄμβρον ἄγονται
καὶ τότ' ἔπειτ' οὐ δηρὸν ἔτι σχήσεσθαι ἀέθλων Ι

Γεραιστὸς ἀκρωτήριον Εὐβοίας· Ἀαγές· τὸ ἀκαμπές· Περὶ σθένεϊ σφριγόωσαι· ἀκμάζουσαι· ἐρωμαλεώτεραι τῇ δυνάμει ἐγένοντο· εὐτονοῦσαι ἐρρωμένως ἐκινοῦντο· τεταμέναι τῇ δυνάμει σφριγῶσαι. σφριγανὸν γάρ ἐστι τὸ ἰσχυρὸν καὶ στερεόν· Σκαρθμῷ τῷ ποδί· ἐπαγαίετο· ἔχαιρε· ἐγαυρία· Μεταπαιφάσσεσθαι· γράφεται μεταπαιφάσσουσαν. ἑκατέρως τὸ διαλάμπον σημαίνει· Καὶ τότε· οὐκ ἐπὶ πολὺν καιρὸν ἀφέξεσθαι ἔμελλον τῶν ἄθλων· Σχήσεσθαι· ἀφέξεσθαι·

ΜΕΛΛΟΝ. ἈΤΑΡ ΚΛΗΙ͂ΣΙΝ ἘΠΙΣΧΕΡΩ͂Ι ἹΔΡΥΘΕΝΤΕΣ
ῬΙΜΦΑ ΜΑΛ' ἘΣ ΠΕΔΙΟΝ ΤῸ ἈΡΗΙΟΝ ἨΠΕΙΓΟΝΤΟ.
ΤΟΣΣΟΝ ΔῈ ΠΡΟΤΕΡΩ ΠΕΛΕΝ ἌΣΤΕΟΣ ἈΝΤΙΠΕΡΗΘΕΝ
ὍΣΣΟΝ Τ' ἘΚ ΒΑΛΒΙΔΟΣ ἘΠΗΒΟΛΟΣ ἍΡΜΑΤΙ ΝΥΣΣΑ
ΓΙΓΝΕΤΑΙ· ὉΠΠΟΤ' ἈΕΘΛΑ ΚΑΤΑΦΘΙΜΕΝΟΙΟ ἌΝΑΚΤΟΣ
ΚΗΔΕΜΟΝΕΣ ΠΕΖΟΙ͂ΣΙ ΚΑῚ ἹΠΠΗΕΣΣΙ ΤΙΘΕΝΤΑΙ.
ΤΕΤΜΟΝ Δ' ΑἸΗΤΗΝ ΤΕ ΚΑῚ ἌΛΛΩΝ ἜΘΝΕΑ ΚΟΛΧΩΝ
ΤΟῪΣ ΜῈΝ ΚΑΥΚΑΣΙΟΙΣΙΝ ἘΦΕΣΤΑΟΤΑΣ ΣΚΟΠΕΛΟΙΣΙ.
ΤῸΝ Δ' ΑὐΤΟΥ͂ ΠΑΡᾺ ΧΕΙ͂ΛΟΣ ἙΛΙΣΣΟΜΕΝΟΝ ΠΟΤΑΜΟΙ͂Ο.
ΑἸΣΟΝΙΔΗΣ Δ' ὍΤΕ ΔῊ ΠΡΥΜΝΗΣΙΑ ΔΗ͂ΣΑΝ ἙΤΑΙ͂ΡΟΙ
ΔΉ ῬΑ ΤΟΤΕ ΞῪΝ ΔΟΥΡῚ ΚΑῚ ἈΣΠΙΔΙ ΒΑΙ͂Ν' ἘΣ ἈΕΘΛΟΝ
ΝΗῸΣ ἈΠΟ ΠΡΟΘΟΡΩ͂Ν. ἍΜΥΔΙΣ Δ' ἝΛΕ ΠΑΜΦΑΝΟΩΣΑΝ
ΧΑΛΚΕΙΗΝ ΠΗΛΗΚΑ ΘΟΩ͂Ν ἜΜΠΛΕΙΟΝ ὈΔΟΝΤΩΝ
ΚΑῚ ΞΙΦΟΣ ἈΜΦ' ὬΜΟΙΣ ΓΥΜΝῸΣ ΔΕΜΑΣ· ἌΛΛΑ ΜῈΝ ἌΡΕΙ
ΕἼΚΕΛΟΣ· ἌΛΛΑ ΔΈ ΠΟΥ ΧΡΥΣΑΟΡΙ ἈΠΟΛΛΩΝΙ.
ΠΑΠΤΗΝΑΣ Δ' ἈΝᾺ ΝΕΙῸΝ ἼΔΕ ΖΥΓᾺ ΧΑΛΚΕΑ ΤΑΥΡΩΝ·
ΑὐΤΟΓΥΟΝ Τ' ἘΠῚ ΤΟΙ͂Σ ΣΤΙΒΑΡΟΥ͂ ἈΔΑΜΑΝΤΟΣ ἈΡΟΤΡΟΝ
ΧΡΙΜΨΕ Δ' ἜΠΕΙΤΑ ΚΙΩΝ. ΠΑΡᾺ Δ' ὈΒΡΙΜΟΝ ἜΓΧΟΣ ἘΠΗ-
ὈΡΘῸΝ ἘΠ' ΟὐΡΙΑΧΩ͂Ι. ΚΥΝΕΗΝ Δ' ἈΠΟΚΑΤΘΕΤ' ἘΡΕΙ ΞΕΝ.
ΒΗ͂ Δ' ΑὐΤΗ͂Ι ΠΡΟΤΕΡΩΣΕ ΣῪΝ ἈΣΠΙΔΙ ΝΗΡΙΤΑ ΤΑΥΡ ΣΑΣ.
ἼΧΝΙΑ ΜΑΣΤΕΥΩΝ· ΟἹ Δ' ἘΚΠΟΘΕΝ ἈΦΡΑΣΤΟΙΟ ΩΝ
ΚΕΥΘΜΩ͂ΝΟΣ ΧΘΟΝΙΟΥ. ἼΝΑ ΤΈ ΣΦΙΣΙΝ ἜΣΚΕ ΒΟΑΥΛΑ·
ΚΑΡΤΕΡᾺ ΛΙΓΝΥΟΕΝΤΙ ΠΕΡΙΞ ΕἸΛΥΜΕΝΑ ΚΑΠΝΩ͂Ι
ἈΜΦΩ ὉΜΟΥ͂ ΠΡΟΓΕΝΟΝΤΟ ΠΥΡῸΣ ΣΕΛΑΣ ἈΜΠΝΕΙΟΝΤΕΣ.
ἜΔΔΕΙΣΑΝ Δ' ἭΡΩΕΣ ὍΠΩΣ ἼΔΟΝ. ΑὐΤᾺΡ Ὁ ΤΟΥΣ ΓΕ
Εὖ ΔΙΑΒᾺΣ ἘΠΙΟΝΤΑΣ· ἍΤΕ ΣΠΙΛᾺΣ ΕἸΝ ἉΛῚ ΠΕΤΡΗ
ΜΙΜΝΕΙ ἈΠΕΙΡΕΣΙΗΙΣ ΔΟΝΕΥΜΕΝΑ ΚΥΜΑΤ' ἈΕΛΛΑΙΣ·
ΠΡΟΣΘΕ ΔΈ ΟἹ ΣΑΚΟΣ ἜΣΧΕΝ ἘΝΑΝΤΙΟΝ. ΟἹ ΔΈ ΜΙΝ ἌΜ-
ΜΥΚΗΘΜΩ͂Ι ΚΡΑΤΕΡΟΙ͂ΣΙΝ ἘΝΕΠΛΗΞΑΝ ΚΕΡΑΕΣΣΙΝ. ΦΩ
ΟὐΔ' ἌΡΑ ΜΙΝ ΤΥΤΘΟΝ ΠΕΡ ἈΝΟΧΛΙΣΑΝ ἈΝΤΙΟΩΝΤΕΣ.

Κληῖδας τὰ ζυγὰ ἐφ' ὧν οἱ ἐρέται κάθηνται. Ἀρήιον τὸ πλησίον τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἄρεος ὄντος ἢ τὸ κῶας. Βαλβίς ἐστιν ἡ ἐπιβαίνουσιν οἱ δρομεῖς γραμμή. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἐκκοπὴν τοῦ φρέατος. ὁ δὲ νοῦς. τοσοῦτον δὲ τῆς πόλεως ἀφέστηκεν· ὅσον ἡ νύσσα ἀπὸ τῆς βαλβῖδος. ἤτοι τῆς ἀφετηρίας. Χρίμψαι, τὸ πλησίον γενέσθαι. Νήριτον, τὸ πολὺ καὶ ἀναρίθμον. Κευθμὼν τὸ κοίλωμα. Βόαυλα ἡ βούστασις. Καπνῷ· κεκαπνίσθαι φησὶ τοῖς βουστάσιν ἐκ τῆς τοῦ πυρὸς ἀποφορᾶς τοῦ στόματος τῶν ταύρων.

ΩΣ Δ' ΟΤ' ΕΝΙ ΤΡΗΤΟΙΣΙΝ ΕΥΡΡΙΝΟΙΣ ΧΟΑΝΟΙΣΙ
ΦΥΣΑΙ ΧΑΛΚΗΩΝ ΟΤΕ ΜΕΝ Τ' ΑΝΑΜΑΡΜΑΙΡΟΥΣΙ
ΠΥΡ ΟΛΟΟΝ ΠΙΜΠΡΩΣΑΙ· ΟΤ' ΑΥ ΛΗΓΟΥΣΙΝ ΑΥΤΜΗΣ·
ΔΕΙΝΟΣ Δ' ΕΞ ΑΥΤΟΥ ΠΕΛΕΤΑΙ ΒΡΟΜΟΣ. ΟΠΠΟΤ' ΑΙΞΕΙ
ΝΕΙΟΘΕΝ, ΩΣ ΑΡΑ ΤΩ ΓΕ ΘΟΗΝ ΦΛΟΓΑ ΦΥΣΙΟΩΝΤΕ
ΕΚ ΣΤΟΜΑΤΩΝ ΟΜΑΔΩΙ· ΤΟΝ Δ' ΑΜΦΙ ΤΕ ΔΗΙΟΝ ΑΙΘΟΣ
ΒΑΛΛΕΝ Α ΤΕ ΣΤΕΡΟΠΗ· ΚΟΥΡΗΣ ΔΕ Ε ΦΑΡΜΑΚ' ΕΡΥΤΟ.
ΚΑΙ Ρ' ΟΓΕ ΔΕΞΙΤΕΡΟΙΟ ΒΟΟΣ ΚΕΡΑΣ ΑΚΡΟΝ ΕΡΥΣΣΑΣ
ΕΙΛΚΕΝ ΕΠΙΚΡΑΤΕΩΣ ΠΑΝΤΙ ΣΘΕΝΕΙ· ΟΦΡΑ ΠΕΛΑΣΣΗΙ
ΖΕΥΓΛΗΙ ΧΑΛΚΕΙΗΙ. ΤΟΝ Δ' ΕΝ ΧΘΟΝΙ ΚΑΒΒΑΛΕΝ ΟΚΛΑΞ
ΡΙΜΦΑ ΠΟΔΙ ΚΡΟΥΣΑΣ ΠΟΔΑ ΧΑΛΚΕΟΝ. ΩΣ ΔΕ ΚΑΙ ΑΛΛΟΝ
ΣΦΗΛΕ ΓΝΥΞ ΕΡΙΟΝΤΑ ΜΙΗΙ ΒΕΒΟΛΗΜΕΝΟΝ ΟΡΜΗΙ.
ΕΥΡΥ Δ' ΑΠΟΠΡΟΒΑΛΩΝ ΧΑΜΑΔΙΣ ΣΑΚΟΣ ΕΝΘΑ ΚΑΙ ΕΝΘΑ
ΤΗΙ ΚΑΙ ΤΗΙ ΒΕΒΑΩΣ ΑΜΦΩ ΕΧΕ ΠΕΠΤΗΩΤΑΣ. Α
ΓΟΥΝΑΣΙΝ ΕΝ ΠΡΟΤΕΡΟΙΣΙ ΔΙΑ ΦΛΟΓΟΣ ΕΙΘΑΡ ΕΛΥΣΘΕΙΣ.
ΘΑΥΜΑΣΕ Δ' ΑΙΗΤΗΣ ΣΘΕΝΟΣ ΑΝΕΡΟΣ. ΟΙ Δ' ΑΡΑ ΤΕΙΩΣ
ΤΥΝΔΑΡΙΔΑΙ· ΔΗ ΓΑΡ ΣΦΙ ΠΑΛΑΙ ΠΡΟΠΕΦΡΑΔΜΕΝΟΝ ΗΕΝ
ΑΓΧΙΜΟΛΟΝ ΖΥΓΑ ΟΙ ΠΕΔΟΘΕΝ ΔΟΣΑΝ ΑΜΦΙΒΑΛΕΣΘΑΙ.
ΑΥΤΑΡ Ο ΕΥ ΕΝΕΔΗΣΕ ΛΟΦΟΥΣ. ΜΕΣΣΗΓΥ Δ' ΑΕΙΡΑΣ
ΧΑΛΚΕΟΝ ΙΣΤΟΒΟΗΑ, ΘΟΗΙ ΣΥΝΑΡΑΣΣΕ ΚΟΡΩΝΗΙ
ΖΕΥΓΛΗΘΕΝ. ΚΑΙ ΤΩ ΜΕΝ ΥΠΕΡ ΠΥΡΟΣ ΑΨ ΕΠΙ ΝΗΑ
ΧΑΖΕΣΘΗΝ. Ο Δ' ΑΡ' ΑΥΤΙΣ ΕΛΩΝ ΣΑΚΟΣ ΑΝΘΕΤΟ ΝΩΤΩΙ.
ΕΞΟΠΙΘΕΝ· ΚΑΙ ΓΕΝΤΟ ΘΟΩΝ ΕΜΠΛΕΙΟΝ ΟΔΟΝΤΩΝ
ΠΗΛΗΚΑ ΒΡΙΑΡΗΝ ΔΟΡΥ Τ' ΑΣΧΕΤΟΝ, ΩΙ Ρ' ΥΠΟ ΜΕΣΣΑΣ

Εὐρρίνοις· τοῖς εὐβύρσοις καὶ καλῶς ἐρρινημένοις· ἢ εὐπνόοις· διὰ γὰρ τῆς ῥινὸς τὸ πνεῦμα πέμπεται. Μαρμαίρουσι· κυρίως καίουσι· μωτενήμοχε δὲ τὴν φωνὴν ἀπὸ τῆς σφοδροτάτης φυσήσεως ἐνεργούσης ἔσωθεν. Αἶθος λέγεται τὸ πῦρ καὶ ἡ φλόξ. Ὀκλάξ. ἐπὶ τὰ γόνατα· καὶ ὀκλάζειν ῥῆμα. Σφῆλε γνύξ· σφαλῆναι ἐποίησε· καὶ ἠμωγκεν ἐπὶ τὰ γόνατα. Βεβολημένον πληγέντα. Ἐλυσθείς· ἐκταθείς. Θοῇ· ἤτοι εἰς ὀξὺ λήγουσῃ κορώνῃ. Ἄρασσε συνήρμοσε. Λόφους· τοὺς ἱμάντας. Κορώνῃ· τῷ τοῦ ζυγοῦ κρίκῳ συνήρμοσεν. Οἱ Τυνδαρίδαι φησὶν ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἐχωρίσθησαν εἰς τὴν ναῦν. Χαζέσθην· εἰς τοὺς Τυνδαρίδας ἀνενεγκτέον· οὓς ἀναχωρῆσαι φησὶν εἰς τὴν ναῦν ὑπὸ τῆς τοῦ πυρὸς ῥύμης. Θοοὺς ὀδόντας· τοὺς ὀξεῖς. γ. ἐργατίνης ὁ ἐργάτης ἢ ὁ γεωργός.

Ἀκαίνῃ· ἀπὸ τοῦ κέντρῳ· ἄκαινα δέ ἐστι μέτρον δεκάπουν θεσσαλῶν εὕρημα, ἢ ῥάβδος ποιμενικὴ παρὰ πελασγοῖς εὑρημένη· περὶ ἧς Καλλίμαχός φησιν· ἀμφότερον κέντρον τε βοῶν καὶ μέτρον ἀρούρης. Ὀκριόεσσα· νῦν ἀντὶ τοῦ τραχεῖα διεσχίζετο γῆ.

ἐργατίνης. ὡς τίς τε Πελασγίδι νύσσεν ἀκαίνῃ
οὐτάζων λαγόνας. μάλα δ' ἔμπεδον εὖ ἀραρυῖαν
τυκτὴν ἐξ ἀδάμαντος ἐπιθύνεσκεν ἐχέτλην.
οἱ δή τοι εἵως μὲν δὴ περιώσια θυμαίνεσκον
λάβρον ἐπιπνείοντε πυρὸς σέλας· ὦρτο δ' ἀϋτμὴ
ἠΰτε βυκτάων ἀνέμων βρόμος, οὕς τε μάλιστα
δειδιότες μέγα λαῖφος ἁλίπλοοι ἐστείλαντο.
δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα. κελευόμενοι ὑπὸ δουρὶ
ἤισαν. ὀκριόεσσα δ' ἐρείκετο νειὸς ὀπίσσω
σχιζομένη ταύρων τε βίῃ κρατερῷ τ' ἀροτῆρι.
δεινὸν δ' ἐσμαράγευν ἄμυδις κατὰ ὦλκας ἀρότρου
βώλακες ἀγνύμεναι ἀνδραχθέες. εἵπετο δ' αὐτὸς
λαιὸν ἐπὶ στιβαρῷ πιέσας ποδί. τῆλε δ' ἑοῖο
βάλλεν ἀρηρομένην αἰεὶ κατὰ βῶλον ὀδόντας
ἐντροπαλιζόμενος μή οἱ πάρος ἀντιάσειεν
γηγενέων ἀνδρῶν ὀλοὸς στάχυς· οἱ δ' ἄρ' ἐπιπρὸ
χαλκείῃς χηλῇσιν ἐρειδόμενοι πονέοντο.
Ἦμος δὲ τρίτατον λάχος ἤματος ἀνομένοιο
λείπεται ἐξ ἠοῦς, καλέουσι δὲ κεκμηῶτες
ἐργατίναι γλυκερόν σφιν ἄφαρ βουλυτὸν ἱκέσθαι.
τῆμος ἄρ' ἤροτο νειὸς ὑπ' ἀκαμάτῳ ἀροτῆρι.
τετράγυός περ ἐοῦσα, βοῶν τ' ἀπελύετ' ἄροτρα.

Διεπτοίησεν· ἐθορύβησεν ὥστε φεύγειν.

καὶ τοὺς μὲν πεδίονδε διεπτοίησε φέβεσθαι.
αὐτὰρ ὁ αὖ ἐπὶ νῆα πάλιν κίεν, ὄφρ' ἔτι κείνας
γηγενέων ἀνδρῶν ἴδεν αὔλακας. ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
θάρσυνον μύθοισιν. ὁ δ' ἐκποταμοῖο ῥοάων
αὐτῇ ἀφυσσάμενος κυνέῃ σβέσεν ὕδατι δίψαν.
γνάμψε δὲ γοῦνα ἐλαφρά. μέγαν δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
ἀλκῆς μαιμώων συῒ ἴκελος, ὅς ῥά τ' ὀδόντας
θήγει θηρευτῇσιν ἐπ' ἀνδράσιν. ἀμφὶ δὲ πολλὸς
ἀφρὸς ἀπὸ στόματος χαμάδις ῥέε χωομένοιο.

Φρῖξαν· ἐξωρθοῦντο. φοβεροὶ ἐφαίνοντο. Ὄλυμπον τὸν οὐρανὸν λέγει κατὰ τοὺς νεωτέρους. Ἀναλδήσκοντες ἀμαδιδόμενοι. αὐξανόμενοι. Περιηγέα· περιφερῆ. Σόλος, ὁ δίσκος. Τὸν δ' ἕλεν ἀμφασίη· οὗτος καὶ οἱ ἑξῆς στίχοι εἰλημμένοι εἰσὶ παρ' Εὐμήλου. παρ' ᾧ Μήδεια πρὸς Ἴδμονα διαλέγεται· καὶ Σοφοκλῆς δὲ ἐν Κολχίσι πεποίηκε τὸν ἄγγελον τῷ Αἰήτῃ πυθόμενον περὶ τῶν προειρημένων οὕτως· ἦ βλαστὸς οὐκ ἐβλάστων ὁ ὑπϊχώριος. καὶ καρτερὰ φρίξας εὐλόφῳ σφηνώματι χαλκηλάτοις ἐπλοῖσι μὴ προσεξέδυ. ταῦτα δὲ Ἀπολλώνιος παρέγραψε. Καταΐκες, συστροφαί.

ΟἹ Δ' ἬΔΗ ΚΑΤᾺ ΠᾶΣΑΝ ἈΝΑΣΤΑΧΎΕΣΚΟΝ ἌΡΟΥΡΑΝ
ΓΗΓΕΝΈΕΣ. ΦΡῖΞΑΝ ΔῈ ΠΕΡῚ ΣΤΙΒΑΡΟῖΣ ΣΑΚΈΕΣΣΙ
ΔΟΎΡΑΣΊ Τ' ἈΜΦΙΓΎΟΙΣ. ΚΟΡΎΘΕΣΣΊ ΤΕ ΛΑΜΠΟΜΈΝΟΙΣΙΝ·
ἌΡΗΟΣ ΤΈΜΕΝΟΣ ΦΘΙΣΙΜΒΡΌΤΟΥ. ἽΚΕΤΟ Δ' ΑἼΓΛΗ
ΝΕΙΌΘΕΝ ΟὖΛΥΜΠΌΝΔΕ ΔΙ' ἨΈΡΟΣ ἈΣΤΡΆΠΤΟΥΣΑ.
ὩΣ Δ' ὉΠΌΤ' ἘΣ ΓΑῖΑΝ ΠΟΛΈΟΣ ΝΙΦΕΤΟῖΟ ΠΕΣΌΝΤΟΣ
ΑὖΑΠῸ ΧΕΙΜΕΡΊΑΣ ΝΕΦΈΛΑΣ ἘΚΈΔΑΣΑΝ ἌΕΛΛΑΙ
ΛΥΓΑΊῌ ὙΠῸ ΝΥΚΤῚ. ΤᾺ Δ' ἈΘΡΌΑ ΠΆΝΤΑ ΦΑΆΝΘΗ
ΤΕΊΡΕΑ ΛΑΜΠΕΤΌΩΝΤΑ ΔΙᾺ ΚΝΈΦΑΣ. ὩΣ ἌΡΑ ΤΟΊ ΓΕ
ΛΆΜΠΟΝ. ἈΝΑΛΔΉΣΚΟΝΤΕΣ ὙΠῈΡ ΧΘΟΝΌΣ. ΑὐΤᾺΡ ἸΉΣΩΝ
ΜΝΉΣΑΤΟ ΜΗΔΕΊΗΣ ΠΟΛΥΚΕΡΔΈΟΣ ἘΝΝΕΣΙΆΩΝ.
ΛΆΖΕΤΟ Δ' ἘΚ ΠΕΔΊΟΙΟ ΜΈΓΑΝ ΠΕΡΙΗΓΈΑ ΠΈΤΡΟΝ,
ΔΕΙΝῸΝ ἘΝΥΑΛΊΟΥ ΣΌΛΟΝ ἌΡΕΟΣ. ΟὔΚΈ ΜΙΝ ἌΝΔΡΕΣ
ΑἸΖΗΟῚ ΠΊΣΥΡΕΣ ΓΑΊΗΣ ἌΠΟ ΤΥΤΘῸΝ ἌΕΙΡΑΝ.
ΤῸΝ Ῥ' ἈΝᾺ ΧΕῖΡΑ ΛΑΒῺΝ ΜΆΛΑ ΤΗΛΌΘΕΝ ἜΜΒΑΛΕ ΜΈΣΣΩ
ἈΪΞΑΣ· ΑὐΤῸΣ Δ' ὙΦ' ἙῸΝ ΣΆΚΟΣ ἝΖΕΤΟ ΛΆΘΡῌ
ΘΑΡΣΑΛΈΩΣ. ΚΌΛΧΟΙ ΔῈ ΜΈΓ' ἼΑΧΟΝ. ὩΣ ὍΤΕ ΠΌΝΤΟΣ
ἼΑΧΕΝ ὈΞΕΊῌΣΙΝ ἘΠΙΒΡΈΜΩΝ ΣΠΙΛΆΔΕΣΣΙ.
ΤῸΝ Δ' ἝΛΕΝ ἈΜΦΑΣΊΗ ῬΙΠῇ ΣΤΙΒΑΡΟῖΟ ΣΌΛΟΙΟ,
ΑἸΉΤΗΝ. ΟἹ Δ' ὭΣ ΤΕ ΘΟΟῚ ΚΎΝΕΣ ἈΜΦΙΘΟΡΌΝΤΕΣ
ἈΛΛΉΛΟΥΣ ΒΡΥΧΗΔῸΝ ἘΔΉΙΟΝ. ΟἹ Δ' ἘΠῚ ΓΑῖΑΝ
ΜΗΤΈΡΑ ΠῖΠΤΟΝ. ἙΟῖΣ ὙΠῸ ΔΟΎΡΑΣΙΝ ἨΎΤΕ ΠΕΥ͂ΚΑΙ
Ἢ ΔΡΎΕΣ. ἋΣ Τ' ἈΝΈΜΟΙΟ ΚΑΤΑΪΚΕΣ ΔΟΝΈΟΥΣΙΝ.
ΟἿΟΣ Δ' ΟὐΡΑΝΌΘΕΝ ΠΥΡΌΕΙΣ ἈΝΑΠΆΛΛΕΤΑΙ ἈΣΤῊΡ

Οἷος δ' οὐρανόθεν πυρόεις ἀναπάλλεται· γράφεται καὶ ἀστρλαμπεται· περὶ τῶν διατρεχόντων ἀστέρων καὶ ῥᾳδίως ἀφανιζομένων τὸν λόγον ποιεῖται.

οἱ τῇ τῆς ὀξύτητος φορᾷ παραπλήσιόν τι ἔχουσιν ὑποβόλημα. ὁλκὸν δὲ λέγει τὸ ὑπὸ τῆς ὀξύτητα παρασυρόμενον αὐτῷ φέγγος. τὰς δὲ τοιαύτας φαντασίας ὁ μουσαῖος ἀναφερομένας φησὶν ἐκ τοῦ ὠκεανοῦ κατὰ τὸν αἰθέρα ἀποσβέννυσθαι. τοὺς δὲ ὑπὸ μουσαίου ἀστέρας εἰρημένους, ἀπολλώνιος ἐπιταμῶς μαρμαρυγὰς εἴρηκε. τὰς γὰρ γινομένας ἀκαταλήπτους διὰ τὴν ὀξύτητα ἀποστίλψεις μαρμαρυγὰς καλοῦσιν. ἀπίθανον δὲ τῷ τοιούτῳ ἀστέρι παραβαλεῖν τὸν ἰάσονα πρὸς ἐπικίνδυνον ἆθλον πορευόμενον τῷ ἅμα τῷ φανῆναι εὐθέως σβεννυμένῳ.

ὉΛΚῸΝ ὙΠΑΥΓΆΖΩΝ ΤΈΡΑΣ ἈΝΔΡΆΣΙΝ ΟἽ ΜΙΝ ἼΔΩΝΤΑΙ
ΜΑΡΜΑΡΥΓῊΙ ΣΚΟΤΊΟΙΟ ΔΙ᾽ ἨΈΡΟΣ ἈΐΞΑΝΤΑ, ΑΙ
ΤΟῖΟΣ ἌΡ ΑἼΣΟΝΟΣ ὙΙῸΣ ἘΠΈΣΣΥΤΟ ΓΗΓΕΝΈΕΣΣΙ.
ΓΥΜΝῸΝ Δ᾽ ἘΚ ΚΟΛΕΟῖΟ ΦΈΡΕ ΞΊΦΟΣ. ΟὖΤΑ ΔῈ ΜΊΓΔΗΝ
ἈΜΏΩΝ. ΠΟΛΈΑΣ ΜῈΝ ἜΤ᾽ ἘΣ ΝΗΔῪΝ ΛΑΓΌΝΑΣ ΤΕ
ἩΜΊΣΕΑΣ Δ᾽ ἈΝΈΧΟΝΤΑΣ ἘΣ ἨΈΡΑ. ΤΟῪΣ ΔῈ ΚΑῚ ἌΧΡΙΣ
ὬΜΩΝ ΣΤΕΛΛΟΜΈΝΟΥΣ· ΤΟῪΣ ΔῈ ΝΈΟΝ ἙΣΤΗῶΤΑΣ·
ΤΟῪΣ Δ᾽ ἬΔΗ ΚΑῚ ΠΟΣΣῚΝ ἘΠΕΙΓΟΜΈΝΟΥΣ ἘΣ ἌΡΗΑ.
ὩΣ Δ᾽ ὉΠΌΤ᾽ ἈΜΦ᾽ ΟὔΡΟΙΣΙΝ ἘΓΕΙΡΟΜΈΝΟΥ ΠΟΛΈΜΟΙΟ
ΔΕΊΣΑΣ ΓΕΙΟΜΌΡΟΣ ΜΉ ΟἹ ΠΡΟΤΆΜΩΝΤΑΙ ἈΡΟΎΡΑΣ
ἍΡΠΗΝ ΕὐΚΑΜΠῆ ΝΕΟΘΗΓΈΑ ΧΕΡΣῚ ΜΕΜΑΡΠῺΣ
ὨΜῸΝ ἘΠΙΣΠΕΎΔΩΝ ΚΕΊΡΕΙ ΣΤΆΧΥΝ. ΟὐΔῈ ΒΟΛῆΙΣΙ

εἰ δέ τις λέγει τῷ πυρόεντι αὐτὸν ὡμοιωκέναι· περὶ οὗ περιγέγραπται ἐν τῷ περὶ τῆς χαλκιδικῆς τῶν μαθηματικῶν προφητῶν περὶ τῶν πλανητῶν λέγων ὑφ᾽ ἓν εἶναι τὸν πυρόεντα· προσαγορευόμενον δὲ ὑπὸ ἑλλήνων ἄρεος· ὑπὸ δὲ χαλκιδέων ἡρακλέους· ἐπισυρομένου γε μὴν αὐτοῦ, μαρμαρυγὰς καὶ σπινθῆρας γίνεσθαι· ὁ δὲ πυρόεις δυσκίνητός ἐστιν. Ὁλκὸν λέγει τὴν αὔλακα. δομὴν τὴν τοῦ σώματος σύστασιν. καὶ χροιάν. προὔτυψαν, προῆλθον. ὅσον οὖν προῆλθον ἢ προέσχον ὑπὲρ τῆς γῆς, τόσον καὶ ὑπὸ γῆν. πλαδαρὸν, τὸ δίυγρον. Σημαντῆρα τὸν δεσπότην. Οὐ δὲ βολῇσι μίμνεν ὡραίην. παραγώγως εἰπὼν ἀντὶ τοῦ εἰς ὥραν καὶ τὸν δέοντα καιρόν. ὅμηρος· ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει. τὸ δὲ ἑξῆς· οὐ δὲ μίμνεν ὡς τοῦ εἰς ὥραν τερσήμεναι βολαῖς ἠελίοιο.

Ἀπολλωνίου Ῥοδίου Ἀργοναυτικῶν Τρίτον.

ΜΙΜΝΕΙ ΕΣ ΩΡΑΙΗΝ ΤΕΡΣΗΜΕΝΑΙ ΗΕΛΙΟΙΟ.
ΩΣ ΤΟΤΕ ΓΗΓΕΝΕΩΝ ΚΕΙΡΕ ΣΤΑΧΥΝ· ΑΙΜΑΤΙ ΔΟΛΚΟΙ
ΗΥΤΕ ΚΡΗΝΑΙΑΙ ΑΜΑΡΑΙ ΠΛΗΘΟΝΤΟ ΡΟΗΙΣΙ.
ΠΙΠΤΟΝ ΔΟΙ ΜΕΝ ΟΔΑΞ. ΤΕΤΡΗΧΟΤΑ ΒΩΛΟΝ ΟΔΟΥΣΙ
ΛΑΖΟΜΕΝΟΙ ΠΡΗΝΕΙΣ· ΟΙ ΔΕΜΠΑΛΙΝ· ΟΙ ΔΕΠ ΑΓΟΣΤΩΙ
ΚΑΙ ΠΛΕΥΡΟΙΣ ΚΗΤΕΣΣΙ ΔΟΜΗΝ ΑΤΑΛΑΝΤΟΙ ΙΔΕΣΘΑΙ.
ΠΟΛΛΟΙ ΔΟΥΤΑΜΕΝΟΙ ΠΡΙΝ ΥΠΟ ΧΘΟΝΟΣ ΙΧΝΟΣ ΑΕΙΡΑΙ
ΟΣΣΟΝ ΑΝΩ ΠΡΟΥΤΥΨΑΝ ΕΣ ΗΕΡΑ, ΤΟΣΣΟΝ ΕΡΑΖΕ
ΒΡΙΘΟΜΕΝΟΙ ΠΛΑΔΑΡΟΙΣΙ ΚΑΡΗΑΣΙΝ ΗΡΗΡΕΙΝΤΟ.
ΕΡΝΕΑ ΠΟΥ ΤΟΙΩΣΔΕ ΔΙΟΣ ΑΣΠΕΤΟΝ ΟΜΒΡΗΣΑΝΤΟΣ
ΦΥΤΑΛΙΗΙ ΝΕΟΘΡΕΠΤΑ ΚΑΤΗΜΥΟΥΣΙΝ ΕΡΑΖΕ
ΚΛΑΣΘΕΝΤΑ ΡΙΖΗΘΕΝ ΑΛΩΗΩΝ ΠΟΝΟΣ ΑΝΔΡΩΝ
ΤΟΝ ΔΕ ΚΑΤΗΦΕΙΗ ΤΕ ΚΑΙ ΟΥΛΟΟΝ ΑΛΓΟΣ ΙΚΑΝΕΙ
ΚΛΗΡΟΥ ΣΗΜΑΝΤΗΡΑ ΦΥΤΟΤΡΟΦΟΝ· ΩΣ ΤΟΤ ΑΝΑΚΤΟΣ
ΑΙΗΤΑΟ ΒΑΡΕΙΑΙ ΥΠΟ ΦΡΕΝΑΣ ΗΛΘΟΝ ΑΝΙΑΙ.
ΗΙΕ ΔΕΣ ΠΤΟΛΙΕΘΡΟΝ ΥΠΟΤΡΟΠΟΣ ΑΜΜΙΓΑ ΚΟΛΧΟΙΣ
ΠΟΡΦΥΡΩΝ, Η ΚΕ ΣΦΙ ΘΟΩΤΕΡΟΝ ΑΝΤΙΟΩΤΟ.
ΗΜΑΡ ΕΔΥ· ΚΑΙ ΤΩΙ ΤΕΤΕΛΕΣΜΕΝΟΣ ΗΕΝ ΑΕΘΛΟΣ·

Ἀπολλωνίου Ῥοδίου Ἀργοναυτικῶν Τρίτου.

ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΤΩΝ ἈΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ.

οὗ τετάρτου τῶν ἀργοναυτικῶν τὰ κεφάλαιά ἐστι ταῦτα. Οἱ ἀργοναῦται διαπεράσαντες τὸμ πόντον ἀφίκοντο ἐς τὸν ἴστρον καὶ δι' αὐτοῦ κατηνέχθησαν ἐς τὸν ἀδρίαν καὶ ἐπεραιώθησαν ἐς τὸ πάλαι καλούμενον κρόμιον. ἔνθα καὶ ἀναιροῦσι τὸν ἄψυρτομ δόλῳ· ἀγανακτοῦντος δὲ τοῦ διὸς ἐπὶ τούτῳ καὶ δυσπνοίᾳ θέλοντος παραπέμψαι τοὺς ἀργοναύτας, ἥρα ἐπιπέμπει ἀνέμους. καὶ διὰ τοῦ ἠριδανοῦ ἐς τὴν περὶ σαρδὼ καταφέρονται θάλασσαμ. καθαίρονται δὲ ὑπὸ κίρκης. καὶ διαπλέουσι τὰς πλαγκτὰς πέτρας θέτιδος,

μετὰ τῶν ἄλλων νηρείδων προπεμπούσης αὐτούς. τὰς δὲ σειρῆνας ἀποπλέουσι. διασωθέντες δὲ εἰς τὴν πάλαι μὲν δρεπάνην, αὖθις δὲ κληθεῖσαν κέρκυραν, τοὺς διὰ τῶν συμπληγάδων διώκοντας αὐτοὺς κόλχους καταλαμβάνουσιν· οἵτινες τὸν ἀλκίνουν ἐξῄτουν τὴν μήδειαν. ὁ δὲ ὑπερθέμενος τὴν κρίσιν εἰς τὴν αὔριον ἔφη· παρθένον μὲν οὖσαν, τῷ πατρὶ ἀποστέλλεσθαι δεῖν. εἰ δὲ γυνὴ εἴη, παραδίδοσθαι τῷ ἀνδρί. γίνεται οὖν ὁ γάμος ἐν κοινῇ τῇ νυκτί. καὶ οὕτως ἄπρακτοι γενόμενοι οἱ κόλχοι, μένουσι μὲν ἐν τῇ σχερίᾳ δεδοικότες ἐπανελθεῖν πρὸς αἰήτην. ἀποπλεύσαντες δὲ οἱ ἀργοναῦται κατασύρονται τῆς λιβύης εἰς σύρτιν. καὶ τελευτῶσιν ἐκεῖ κάνθος καὶ μόψος. ἀποροῦσι δὲ περὶ σωτηρίας τοῖς ἀργοναύταις. ἐπιφαίνεται τρίτων. καὶ ὡς διασωθήσονται δηλοῖ. βαστάσαντες οὖν τὴν ναῦν, ἐκόμισαν εἰς τὴν τριτωνίδα λίμνην. εἶτα γίνονται ἐν κρήτῃ. ἢ εἴργοντο προσχεῖν ὑπὸ τάλω. ὃν ἐπῳδαῖς ἠφάνισε μήδεια. μετὰ δὲ ταῦτα παραγίνονται εἰς αἴγιναν. κἀκεῖθεν διασῴζονται εἰς θεσσαλίαν.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΡΟΔΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ΥΤῊ ΝΥ͂Ν ΚΆΜΑΤΌΝ ΓΕ ΘΕΆ.
ΚΑῚ ΔΉΝΕΑ ΚΟΎΡΗΣ
ΚΟΛΧΊΔΟΣ ἘΝΝΕΠΕ ΜΟΥ͂ΣΑ ΔΙῸΣ
ΤΈΚΟΣ. Ἦ ΓᾺΡ ἘΜΟΊ ΓΕ
ἈΜΦΑΣΊῌ ΝΌΟΣ ἘΝΔΟΝ ἘΛΊΣΣΕΤΑΙ ὉΡΜΑΊΝΟΝΤΙ

Αὐτὴ νῦν κάματόν γε· λείπει τὸ ὦ μόριον· ἵν᾽ ᾖ ὦ θεά. ὁ δὲ νοῦς· αὐτὴ νῦν ἐμοὶ εἰπὲ ὦ μοῦσα τόν γε μόχθον καὶ τὰς βουλὰς μηδείας ἀγνοοῦντός μου· πότερον ἐρωτικῷ πάθει ἢ κακώσεως φυγὴν ποιουμένη, κατέλιπε τὴν πατρίδα. Ἦ γὰρ ἐμοί γε. ἀντὶ τοῦ ἀπορίᾳ. ἀμφασίᾳ. ὥστε μὴ δύνασθαι εἰπεῖν πότερον ἐρωτικῷ πάθει ἢ κακώσεως φυγὴν ποιουμένη ἤγουν φοβηθεῖσα μή πως κακωθῇ ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἀπέλιπε τὴν πατρίδα. Ἐν μὲν οὖν τῷ ἀμφασίῃ τοῦ . α . στέρησιν σημαίνοντος ἐπετέθη τὸ . μ. Τὸ δὲ ἀεικελίην ἐπιθετικῶς μὲν λέγεται κατὰ τὸ φύζαν. καὶ διὰ τοῦτο ὁμοιοπτώτως. μεταλαμβάνειν γε μὴν εἰς προσηγορικὴν γενικὴν αὐτὸ δεῖ, ἵν᾽ ᾖ φύζαν ἀεικελίης. οὕτω γὰρ ὁ νοῦς σῴζεται.

Στυγερῷ ἐπὶ θυμὸν ἀέθλῳ· στυγερὸν εἶπε τὸν ἆθλον ἐφ' ᾧ αὐτὸς κατεστύγναζω δυσφορῶν· Ἀλεγεινότατον ἤτοι κατὰ πρόσθεσιν τοῦ .ε. ἔστι γὰρ ἀλγεινότατον παρὰ τὸ ἄλγειν εἰρημένον. ἢ εἴρηται τὸ τὰς φροντίδας ἔχον. ὥστε τὴν λέξιν εἶναι παρὰ τὸ ἀλέγειν. Κεμὰς· κεμάς ἐστιν ἡ νέα ἔλαφος. διαφορὰν δέ φασιν εἶναι κεμάδος καὶ νεβροῦ. κεμάδα γὰρ εἶναι τὴν ἔτι κοιμωμένην ἐν τῷ σπηλαίῳ. οἷον κοιμάδα τινὰ οὖσαν. νεβρὸν δὲ τὸν ἤδη μείζονα καὶ ἐπὶ βορὰν ἐξιόντα καὶ νεμόμενον· Τάρφεσι· πυκνώμασιν· Ὀίσατο· ἀπὸ τοῦ οἴω γέγονε ῥήματος κατὰ διαίρεσιν

ΗἘ ΜΙΝ ἌΤΗΣ ΓΗ͂ΜΑ ΔΥΣΊΜΕΡΟΝ· Ἢ ΤΌΓΕ ΝΊΣΓΩ
ΦΎΖΑΝ ἈΕΙΚΕΛΊΗΝ· Ἧ ΚΆΛΛΙΠΕΝ ἜΘΝΕΑ ΚΌΛΧΩΝ·
ἨΤΟΙ Ὁ ΜῈΝ ΔΉΜΟΙΟ ΜΕΤ' ἈΝΔΡΆΣΙΝ ὍΣΣΟΙ ἌΡΙΣΤΟΙ
ΠΑΝΝΎΧΙΟΣ ΔΌΛΟΝ ΑἸΠῪΝ ἘΠῚ ΣΦΊΣΙ ΜΗΤΙΆΑΣΚΕΝ
ΟἾΣΙΝ ἘΝῚ ΜΕΓΆΡΟΙΣ ΣΤΥΓΕΡῼ͂ ἘΠῚ ΘΥΜῸΝ ἈΈΘΛῼ
ΑἸΉΤΗΣ ἌΜΟΤΟΝ ΚΕΧΟΛΩΜΈΝΟΣ· ΟὐΔ' ὍΓΕ ΠΆΜΠΑΝ
ΘΥΓΑΤΈΡΩΝ ΤΆΔΕ ΝΌΣΦΙΝ ἙῶΝ ΤΕΛΈΕΣΘΑΙ ἘΏΛΠΕΙ.
ΤΗ͂Ι Δ' ἈΛΕΓΕΙΝΌΤΑΤΟΝ ΚΡΑΔΊΗΙ ΦΌΒΟΝ ἜΜΒΑΛΕΝ ἭΡΗ.
ΤΡΈΣΕΝ Δ' ἨΥ͂ΤΕ ΤΙΣ ΚΟΎΦΗ ΚΕΜᾺΣ. ἫΝ ΤΕ ΒΑΘΕΊΗΣ
ΤΆΡΦΕΣΙΝ ἘΝ ΞΥΛΌΧΟΙΣΙ ΚΥΝῶΝ ἘΦΌΒΗΣΕΝ ὉΜΟΚΛΉ.
ΑὐΤΊΚΑ ΓᾺΡ ΝΗΜΕΡΤῈΣ ὈΪ́ΣΑΤΟ· ΜΉ ΜΙΝ ἈΡΩΓῊΝ
ΛΗΘΈΜΕΝ. ΑἾΨΑ ΔῈ ΠᾶΣΑΝ ἈΝΑΠΛΉΣΕΙΝ ΚΑΚΌΤΗΤΑ.
ΤΆΡΒΕΙ Δ' ἈΜΦΙΠΌΛΟΥΣ ἘΓΙΙ͂ΣΤΟΡΑΣ. ἘΝ ΔΈ ΟἹ ὌΣΣΕ
ΠΛΗ͂ΤΟ ΠΥΡΌΣ. ΔΕΙΝῸΝ ΔῈ ΠΕΡΙΒΡΟΜΈΕΣΚΟΝ ἈΚΟΥΑΊ.
ΠΥΚΝᾺ ΔῈ ΛΑΥΚΑΝΊΗΣ ἘΠΕΜΆΣΣΕΤΟ. ΠΥΚΝᾺ ΔῈ ΚΟΥΡΊΞ
ἙΛΚΟΜΈΝΗ ΠΛΟΚΆΜΟΥΣ ΓΟΕΡΗ͂Ι ΒΡΥΧΉΣΑΤ' ἈΝΊΗΙ.
ΚΑῚ ΝΎ ΚΕΝ ΑὐΤΟΥ͂ ΤΗ͂ΜΟΣ ὙΓΈΡΜΟΡΟΝ ὬΛΕΤΟ ΚΟΎΡΗ

οἴω. μήποτε καὶ τὸ δοάσσατο ἅμα τῇ τροπῇ τοῦ διχρόνου καὶ περισπασμῷ κέχρηται τῷ .δ. ὡς καὶ τὸ δνοφερὸν ὕδωρ· παρὰ τὸ νέφος πεποίηται. καὶ παρὰ τὸ ἴψαι Σοφοκλῆς ἐν Ἰξίονι δίψιον φησὶ τὸ βεβλαμμένον. καὶ Ὅμηρος πολυδίψιον Ἄργος ἵκοιμην, πολλάκις βεβλαμμένον· Ἐπιίστορας· συνίστορας· συνειδυίας· Περιβρομέεσκον ἀκουαί· ἐνήχουν αἱ ἀκουαὶ ὥσπερ ἐρχομένων τινῶν ἀξόντων αὐτὴν πρὸς τὸν πατέρα· Πυκνὰ λαυκανίης· λαυκανίας τῆς ἀρτηρίας δι' ἧς τὸ πνεῦμα ἑλκόμενον φέρεται· Κουρὶξ δὲ κατὰ κόρρης

ΦΑΡΜΑΚΑ ΠΑΣΣΑΜΕΝΗ. ΗΡΗΣ ΔΑΛΙΩΣΕ ΜΕΝΟΙΝΑΣ.
ΕΙ ΜΗ ΜΙΝ ΦΡΙΞΟΙΟ ΘΕΑ ΣΥΝ ΠΑΙΣΙ ΦΕΒΕΣΘΑΙ
ΩΡΣΕΝ ΑΤΥΖΟΜΕΝΗΝ· ΠΤΕΡΟΕΙΣ ΔΕ ΟΙ ΕΝ ΦΡΕΣΙ ΘΥΜΟΣ
ΙΑΝΘΗ. ΜΕΤΑ Δ' ΗΓΕ ΠΑΛΙΣΣΥΤΟΣ ΑΘΡΟΑ ΚΟΛΠΟΝ
ΦΑΡΜΑΚΑ ΠΑΝΤ' ΑΜΥΔΙΣ ΚΑΤΕΧΕΥΑΤΟ ΦΩΡΙΑΜΟΙΟ.
ΚΥΣΕ Δ' ΕΟΝ ΤΕ ΛΕΧΟΣ ΚΑΙ ΔΙΚΛΙΔΑΣ ΑΜΦΟΤΕΡΩΘΕΝ
ΣΤΑΘΜΟΥΣ· ΚΑΙ ΤΟΙΧΩΝ ΕΠΑΦΗΣΑΤΟ. ΧΕΡΣΙ ΤΕ ΜΑΚΡΟΝ
ΡΗΞΑΜΕΝΗ ΠΛΟΚΑΜΟΝ ΘΑΛΑΜΩι ΜΝΗΜΗΙΑ ΜΗΤΡΙ ΟΝ
ΚΑΛΛΙΠΕ ΠΑΡΘΕΝΙΗΣ· ΑΔΙΝΗι ΔΟΛΟΦΥΡΑΤΟ ΦΩΝΗι.
ΤΟΝΔΕ ΤΟΙ ΑΝΤ' ΕΜΕΘΕΝ ΤΑΝΑΟΝ ΠΛΟΚΟΝ ΕΙΜΙ ΛΙΠΟΥΣΑ
ΜΗΤΕΡ ΕΜΗ· ΧΑΙΡΟΙΣ ΔΕ ΚΑΙ ΑΝΔΙΧΑ ΠΟΛΛΟΝ ΙΟΥΣΑ
ΧΑΙΡΟΙΣ ΧΑΛΚΙΟΠΗ ΚΑΙ ΠΑΣ ΔΟΜΟΣ· ΑΙΘΕ ΣΕ ΠΟΝΤΟΣ ΥΣΗι
ΞΕΙΝΕ ΔΙΕΡΡΑΙΣΕΝ ΠΡΙΝ ΚΟΛΧΙΔΑ ΓΑΙΑΝ ΙΚΕΣΘΑΙ.
ΩΣ ΑΡ ΕΦΗ· ΒΛΕΦΑΡΩΝ ΔΕ ΚΑΤ' ΑΘΡΟΑ ΔΑΚΡΥΑ ΧΕΥΕΝ.
ΟΙΗ Δ' ΑΦΝΕΙΟΙΟ ΔΙΕΙΛΥΣΘΕΙΣΑ ΔΟΜΟΙΟ
ΛΗΙΑΣ· ΗΝ ΤΕ ΝΕΟΝ ΠΑΤΡΗΣ ΑΠΕΝΟΣΦΙΣΕΝ ΑΙΣΑ
ΟΥ ΔΕ ΝΥ ΠΩ ΜΟΓΕΡΟΙΟ ΠΕΠΕΙΡΗΤΑΙ ΚΑΜΑΤΟΙΟ.
ΑΛΛ' ΕΤ' ΑΗΘΕΣΣΟΥΣΑ ΔΥΗΣ ΚΑΙ ΔΟΥΛΙΑ ΕΡΓΑ
ΕΙΣΙΝ ΑΤΥΖΟΜΕΝΗ ΧΑΛΕΠΑΣ ΥΠΟ ΧΕΙΡΑΣ ΑΝΑΣΣΗΣ,
ΤΟΙΗ ΑΡ ΙΜΕΡΟΕΣΣΑ ΔΟΜΩΝ ΕΞΕΣΣΥΤΟ ΚΟΥΡΗ.
ΤΗι ΔΕ ΚΑΙ ΑΥΤΟΜΑΤΟΙ ΘΥΡΕΩΝ ΥΠΟΕΙΞΑΝ ΟΧΗΕΣ.
ΩΚΕΙΑΙΣ ΑΨΟΡΡΟΙ ΑΝΑΘΡΩΣΚΟΝΤΕΣ ΑΟΙΔΑΙΣ.
ΓΥΜΝΟΙΣΙΝ ΔΕ ΠΟΔΕΣΣΙΝ ΑΝΑ ΣΤΕΙΝΑΣ ΘΕΕΝ ΟΙΜΟΥΣ.
ΛΑΙΗι ΜΕΝ ΧΕΡΙ ΠΕΠΛΟΝ ΕΠ' ΟΦΡΥΣΙΝ ΑΜΦΙ ΜΕΤΩΠΑ
ΣΤΕΙΛΑΜΕΝΗ ΚΑΙ ΚΑΛΑ ΠΑΡΗΙΑ. ΔΕΞΙΤΕΡΗι ΔΕ
ΑΚΡΗΝ ΥΨΟΘΙ ΠΕΖΑΝ ΑΕΡΤΑΖΟΥΣΑ ΧΙΤΩΝΟΣ.
ΚΑΡΠΑΛΙΜΩΣ ΔΑΙΔΗΛΟΝ ΑΝΑ ΣΤΙΒΟΝ ΕΚΤΟΘΙ ΠΥΡΓΩΝ
ΑΣΤΕΟΣ ΕΥΡΥΧΟΡΟΙΟ ΦΟΒΩι ΙΚΕΤ'. ΟΥ ΔΕ ΤΙΣ ΕΓΝΩ
ΤΗΝΔΕ ΦΥΛΑΚΤΗΡΩΝ· ΛΑΘΕ ΔΕ ΣΦΕΑΣ ΟΡΜΗΘΕΙΣΑ.

Πτερόεις δέ οἱ· οἷον κοῦφος. ἐκουφίσθη τοῦ προτέρου λογισμοῦ ταχέως μετέπεσεν αὐτῆς ἡ ψυχή. εἰς ἱλαρότητα μετέβαλε.

Διϊλυσθεῖσα· λάθρα διεξελθοῦσα τοῦ δόμου. ἀποδρᾶσα φυγοῦσα.
Ληιάς· αἰχμάλωτος· δοριάλωτος.
Αηθέσσουσα· ἀήθης οὖσα.
Δύης δὲ κακοπαθείας.
Αοιδαῖς· ταῖς διὰ φαρμάκων ἐπῳδαῖς.
Πέζαν· τὸ ἀπόληγον τοῦ χιτῶνος ὃ καὶ ᾤαν λέγομεν. τὸ γὰρ πρότερον ὑπὲρ τοῦ μὴ τρίβεσθαι δέρμα προσέρραπτο.

Ἀμφί τε δυσπαλέας· χαλεπὰς καὶ κακάς· ἢ τὰς ἐπὶ κακῷ ἀμαλδυνομένας ἐκ τῆς γῆς. πλείονα γὰρ τῶν σωτηρίων τὰ φθοροποιὰ φάρμακα. ἢ τὰς δυσχερῶς ἀμασσωμένας. Τιτηνὶς ἥλιος καὶ σελήνη ὑπερίονος τοῦ τιτᾶνος καὶ θείας εἰσὶ παῖδες ὡς ἡσίοδος φησί· θεία δ' ἠέλιον τέκε λαμπράν τε σελήνην. Φοιταλέην· ἐμμανῆ. μανιωδῶς πορευομένην. φοῖτος γὰρ ἡ μανία λέγεται. καὶ εὐφορίων· Φοιταλέος διὰ πᾶσαν ἅλην ἐπάτησε κοθόρνῳ. μήποτε διὰ τοῦτο καὶ τὰς ἑταίρας φοιτάδας λέγουσιν. Οὐκ ἄρ ἐγὼ μούνη μετὰ λάτμιον· λάτμον ὄρος καρίας ἔνθα ἐστὶν ἄντρον ἐν ᾧ διέτριβεν ἐνδυμίων. ἔστι δὲ καὶ πόλις ἡ λεγομένη ἡράκλεια. τὸν δὲ ἐνδυμίωνα ἡσίοδος μὲν ἀεθλίου τοῦ διὸς καὶ καλύκης παῖδα λέγει παρὰ διὸς εἰληφότα δῶρον αὐτὸν ταμίαν εἶναι θανάτου ὅτε θέλοι ὀλέσθαι. καὶ πείσανδρος δὲ τὰ αὐτά φησι καὶ ἀκουσίλαος καὶ φερεκύδης καὶ νίκανδρος ἐν δευτέρῳ αἰτωλικῶν καὶ θεόπομπος ἐν ἐποποιΐαις. ἐν δὲ ταῖς μεγάλαις ἠοίαις λέγεται τὸν ἐνδυμίωνα ἀνενεχθῆναι ὑπὸ διὸς εἰς οὐρανόν. ἐρασθέντα δὲ ἥρας εἰδώλῳ παραλογισθῆναι τὸν ἔρωτα νεφέλης καὶ ἐκβληθέντα κατελθεῖν εἰς ᾅδου. περὶ δὲ τοῦ τῆς σελήνης ἔρωτος ἱστορεῖ σαπφὼ καὶ νίκανδρος ἐν δευτέρῳ εὐρώπης. λέγεται δὲ κατέρχεσθαι εἰς τοῦτο τὸ ἄντρον τὴν σελήνην πρὸς ἐνδυμίωνα. ἐπιμενίδης δὲ αὐτὸν παρὰ θεοῖς διατρίβοντα ἐρασθῆναι φησὶ τῆς ἥρας. διόπερ διὸς χαλεπήναντος αἰτήσασθαι διαπαντὸς καθεύδειν. Ἴβυκος δὲ ἐν πρώτῳ Ἤλιδος αὐτὸν βασιλεῦσαι φησί. τινὲς δὲ διὰ πολλὴν δικαιοσύνην ἀποθεωθῆναι φασὶν αὐτὸν καὶ αἰτήσασθαι παρὰ διὸς ἀεὶ καθεύδειν. φασὶ δὲ αὐτὸν οἱ μὲν σπαρτιάτην, οἱ δὲ ἠλεῖον.

ἘΝΘΈΝΙ ΜῈΝ ΝΗΌΝΔΕ ΜΆΛ' ἘΦΡΆΣΑΤΟ· ΤΟΥ͂ ΓᾺΡ ἈΪΔΡΙΣ
ἮΕΝ ὉΔΩ͂Ν ΘΑΜᾺ ΚΑῚ ΠΡῚΝ ἈΛΩΜΈΝΗ ἈΜΦΊ ΤΕ ΝΕΚΡΟΥ͂Σ
ἈΜΦΊ ΤΕ ΔΥΣΠΑΛΈΑΣ ῬΊΖΑΣ ΧΘΟΝΌΣ. ΟἿΑ ΓΥΝΑΙ͂ΚΕΣ
ΦΑΡΜΑΚΊΔΕΣ. ΤΡΟΜΕΡΩ͂Ι Δ' ὙΠῸ ΔΕΊΜΑΤΙ ΠΆΛΛΕΤΟ ΘΥΜΌΣ.
ΤῊΝ ΔῈ ΝΈΟΝ ΤΙΤΗΝῚΣ ἈΝΕΡΧΟΜΈΝΗ ΠΕΡΆΤΗΘΕΝ
ΦΟΙΤΑΛΈΗΝ ἘΣΙΔΟΥ͂ΣΑ ΘΕᾺ ἘΠΕΧΉΡΑΤΟ ΜΉΝΗ
ἉΡΠΑΛΈΩΣ. ΚΑῚ ΤΟΙ͂Α ΜΕΤᾺ ΦΡΕΣῚΝ ᾞΣΙΝ ἜΕΙΠΕΝ.
ΟΥ̓Κ ἌΡ ἘΓῺ ΜΟΎΝΗ ΜΕΤᾺ ΛΆΤΜΙΟΝ ἌΝΤΡΟΝ ἈΛΎΣΚΩ
ΟὐΔ' ΟἼΗ ΚΑΛΩ͂Ι ΠΕΡΙΔΑΊΟΜΑΙ ἘΝΔΥΜΊΩΝΙ·

ἔνιοι δὲ ἀμαυροῦσι τὸν ἐπὶ τοῦ ἐνδυμίωνος ὕπνῳ μῦθον. φιλοκύνηγον γὰρ αὐτὸν γενόμενον νύκτωρ πρὸς τὴν σελήνην κυνηγεῖν. διὰ τὸ ἐξιέναι τὰ θηρία κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν ἐπὶ τὰς νομάς. τὰς δὲ ἡμέρας ἐν σπηλαίῳ αὐτὸν ἅμα παύεσθαι ὥς τινα οἴεσθαι πάντοτε αὐτὸν κοιμᾶσθαι. οἱ δὲ ἀλληγοροῦσι τὸν μῦθον λέγοντες ὡς ἄρα ἐνδυμίων πρῶτος ἐπεχείρησε τῇ περὶ τὰ μετέωρα φιλοσοφίᾳ. παρασχεῖν δὲ αὐτῷ τὰς ἀφορμὰς τὴν σελήνην ἐν τοῖς φωτισμοῖς καὶ κινήσεσι. διὸ καὶ νύκτωρ σχολάζοντα τούτοις ὕπνῳ μὴ χρῆσθαι κοιμᾶσθαι δὲ μεθ' ἡμέραν. τινὲς δὲ τῷ ὄντι φίλυπνόν τινα γεγονέναι τὸν ἐνδυμίωνα. ἀφ' οὗ καὶ παροιμία. ἐνδυμίωνος ὕπνος ἐπὶ τῶν πολὺ κοιμωμένων ἢ ἀμελῶς τι πραττόντων ὡς δοκεῖν κοιμᾶσθαι. καὶ θεόκριτος μέμνηται. Ζαλωτὸς μὲν ἐμὶν ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων ἐνδυμίων. Ἦ θαμά. μεμύθευται ὡς ἄρα αἱ φαρμακίδες τὴν σελήνην ταῖς ἐπῳδαῖς κατασπῶσι. τοῦτο δὲ ποιεῖν δοκοῦσιν αἱ θετταλαί, σφαλεῖσαι τῆς ὑπολήψεως καθὸ ἀγλαονίκη ἡγήμονος

ἮΘΑΜᾺ ΔῊ ΚΑῚ ΣΕῖΟ ΚΎΟΝ ΔΟΛΊΑΙΣΙΝ ἈΟΙΔΑΙ͂Σ
ΜΝΗΣΑΜΈΝΗ ΦΙΛΌΤΗΤΟΣ. ἽΝΑ ΣΚΟΤΊΗι ἘΝῚ ΝΥΚΤῚ
ΦΑΡΜΆΣΣΗιΣ ΕὔΚΗΛΟΣ Ἅ ΤΟΙ ΦΊΛΑ ἜΡΓΑ ΤΈΤΥΚΤΑΙ.

θυγάτηρ ἔμπειρος οὖσα τῆς ἀστρολογίας καὶ εἰδυῖα τὰς ἐκλείψεις τῆς σελήνης ὁπότε μέλλοιεν γενήσεσθαι, ἔφασκε τὴν θεὸν κατασπᾶν. καὶ παραχρῆμα περιέπιπτε συμφοραῖς τῶν οἰκείων τινὰ ἀποβάλλουσα. καὶ δίκην διδοῦσα τοῦ ἁμαρτήματος. ὅθεν κατὰ τὸν βίον λέγεται παροιμία. ἐπὶ τῶν συμφοραῖς κεχρημένων, ὅτι τὴν σελήνην κατασπᾷ. παρὰ δὲ τῷ τὰ ναυπακτικὰ πεποιηκότι, οὐκ ἔστι κατὰ τὴν ἰδίαν προαίρεσιν ἐξιοῦσα ἡ μήδεια. ἀλλ' ἐφ' ἑστίαν καλουμένη. οἱ γὰρ ἀργοναῦται κατ' ἐπιβουλὴν ἐνστάντος τοῦ τῆς ἀναιρέσεως αὐτῶν καιροῦ. προφασιζομένου δὲ τοῦ αἰήτου ἐπὶ τὴν εὐρυλύτης τῆς γυναικὸς συνουσίαν, ἴδμονος ὑποθεμένου αὐτοῖς, ἀποδιδράσκουσιν, καὶ μήδεια συνεκπλεῖ. Μνησαμένη φιλότητος. τῆς τοῦ ἐνδυμίωνος διὰ τῶν ἐπῳδῶν. σκοτίῃ δὲ ἐν ἀσελήνῳ, διὰ τὴν ἐμὴν περὶ τὸν ἐρώμενον ἀσχολίαν. διαλαμβάνουσι δὲ ἔνιοι τὰς τῆς σελήνης ἐκλείψεις ὑπὸ φαρμακίδων γίνεσθαι καθαιρουμένης. διὸ καὶ οἱ παλαιοὶ καθαιρέσεις ἐκάλουν τὰς ἐκλείψεις. Ἄλλως. Ἦ θαμὰ δή. καὶ τὰ ἑξῆς, οὕτω συντακτέον. οὕτως

θαμὰ ἐγὼ φοιτῶ εἰς τὸ ἄντρον μνησαμένη τῆς τοῦ ἐνδυμίωνος φιλότητος· καὶ σοῦ τὸ ὠκύον μνησαμένη, ἵνα εὔκηλος φαρμάσσῃς ἐν σκοτίῃ νυκτὶ δολίαισιν ἀοιδαῖς ἅ τοι φίλα ἔργα τέτυκται· ἀμικρὸν δὲ λέγει τὸ ἀθεράπευτον· Ἔδαιον· ἀντὶ τοῦ ἔκαιον καὶ ἀνῆπτον· Ὄρθια· ἐπιτεταμένως μεγάλως· Περαιόθεν· γέγονε μὲν ἀπὸ τοῦ περαία καὶ πέρας καὶ τὸ περαιόθεν. ὅθεν καὶ ἡ ἤπειρος λέγεται πᾶσα γῆ καταχρηστικῶς. κυρίως δὲ ἡ εἰς ἄπειρον ἐκβάλλουσα ὡς φανερὸν εὐριπίδης πεποίηκεν· ἤπειρον ὡς ἄπειρον ἐκβάλλων χθόνα· Φεύγωμεν πρὶν τόνδε βοῶν· ὁ μὲν ἀπολλώνιος νυκτός φησι πεφευγέναι τὴν μήδειαν ἐπὶ τὴν ναῦν, αἰήτου συνέδριον ἔχοντος κόλχων περὶ διαφθορᾶς τῶν ἡρώων. ὁ δὲ τὰ ναυπακτικὰ πεποιηκώς, ὑπὸ ἀφροδίτης φησὶ τὸν αἰήτην κατακοιμηθῆναι, ἐπιθυμήσαντα τῇ αὐτοῦ γυναικὶ συγγενέσθαι. δεδειπνηκότων παρ' αὐτῷ τῶν κόλχων καὶ κοιμωμένων διὰ τὸ βουλεύσασθαι αὐτοὺς τὴν ναῦν ἐμπρῆσαι· Δὴ τότ' ἄρ' αἰήτῃ πόθον ἔμβαλε δῖ' ἀφροδίτη Εὐρυλύτης φιλότητι μιγήμεναι ἧς ἀλόχοιο· Κηδομένη φρεσὶν ᾗσιν ὅπως μετ' ἄεθλον ἰήσων, νοστήσῃ οἶκόνδε σὺν ἀγχεμάχοις ἑτάροισιν· ὁ δὲ ἴδμων συνῆκε τὸ γεγονὸς καί φησι· Φευγέμεναι μεγάροιο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν· τὴν δὲ μήδειαν τὴν πε-

ΝΥ͂Ν ΔῈ ΚΑῚ ΑΥ̓ΤῊ ΔΗ͂ΘΕΝ ὉΜΟΊΗΣ ἜΜΜΟΡΕΣ ἌΤΗΣ
ΔΩ͂ΚΕ Δ' ἈΝΙΗΡΌΝ ΤΟΙ ἸΉΣΟΝΑ ΠΗ͂ΜΑ ΓΕΝΈΣΘΑΙ
ΔΑΊΜΩΝ ἈΛΓΙΝΌΕΙΣ. ἈΛΛ' ἜΡΧΕΟ. ΤΈΤΛΑΘΙ Δ' ἜΜΠΗΣ
ΚΑῚ ΠΙΝΥΤΉ ΠΕΡ ἘΟΥ͂ΣΑ ΠΟΛΎΣΤΟΝΟΝ ἌΛΓΟΣ ἈΕΊΡΕΙΝ.
ὯΣ ἌΡ' ἜΦΗ. ΤῊΝ Δ' ΑἾΨΑ ΠΌΔΕΣ ΦΈΡΟΝ ἘΓΚΟΝΈΟΥΣΑΝ.
ἈΣΠΑΣΊΩΣ Δ' ὌΧΘΗΙΣΙΝ ἘΠΗΈΡΘΗ ΠΟΤΑΜΟΙ͂Ο
ἈΝΤΙΠΈΡΗΝ ΛΕΎΣΣΟΥΣΑ ΠΥΡῸΣ ΣΈΛΑΣ. ὍΡΡΑ Τ' ἈΈΘΛΟΥ
ΠΑΝΝΎΧΙΟΙ ἭΡΩΕΣ ἘΥΦΡΟΣΎΝΗΙΣΙΝ ἜΔΑΙΟΝ.
ὈΞΕΊΗΙ Δ' ἬΠΕΙΤΑ ΔΙᾺ ΚΝΈΦΑΣ ὌΡΘΙΑ ΦΩΝΗ͂Ι
ὉΠΛΌΤΑΤΟΝ ΦΡΊΞΟΙΟ ΠΕΡΑΙΌΘΕΝ ἬΠΥΕ ΠΑΊΔΩΝ
ΦΡΌΝΤΙΝ. Ὁ ΔῈ ΞῪΝ ἙΟΙ͂ΣΙ ΚΑΣΙΓΝΉΤΟΙΣ ὌΠΑ ΚΟΎΡΗΣ
ΑΥ̓ΤΩ͂Ι Τ' ΑἸΣΟΝΊΔΗΙ ΤΕΚΜΑΊΡΕΤΟ. ΣΙ͂ΓΑ Δ' ἙΤΑΙ͂ΡΟΙ
ΘΆΜΒΕΟΝ ΕΥ̓͂Τ' ἘΝΌΗΣΑΝ. Ὃ ΔῊ ΚΑῚ ἘΤΉΤΥΜΟΝ ἮΕΝ.
ΤΡῚΣ ΜῈΝ ἈΝΉΥΣΕ. ΤΡῚΣ Δ' ὈΤΡΎΝΟΝΤΟΣ ὉΜΊΛΟΥ
ΦΡΌΝΤΙΣ ἈΜΟΙΒΗΔῊΝ ἈΝΤΊΑΧΕΝ. ΟἹ Δ' ἌΡΑ ΤΕΊΩΣ

ποσοφίαν ἀκούσασαν. ἀναστᾶσαν ἐξορμῆσαι. λέγει δὲ καὶ ἡρόδωρος ταῦτα. Δώσω δὲ χρύσειον. ὁ μὲν ἀπολλώνιος μετὰ τὸ φυγεῖν τὴν μήδειαν ἐκ τοῦ αἰήτου οἴκου πεποίηται ὑπισχνουμένην τὸ κῶας τῷ ἰάσονι. ὁ δὲ τὰ ναυπακτικὰ γράψας. συνεκφέρουσαν αὐτὴν ποιεῖ τὸ κῶας κατὰ τὴν φυγήν. ἐν τῷ οἴκῳ κείμενον τοῦ αἰήτου. ὁ δὲ ἡρόδωρος μετὰ τὴν ἀνάζευξιν τῶν ἀργοναυτῶν ἀποσταλῆναι τὸν ἰάσονα ὑπὸ τοῦ αἰήτου ἐπὶ τὸ κῶας. τὸν δὲ πορευθέντα φονεῦσαι τὸν δράκοντα. καὶ τὸ κῶας ἀπενεγκεῖν πρὸς αἰήτην. τὸν δὲ δόλῳ καλέσαι αὐτοὺς ἐπὶ δεῖπνον. Ἐπιίστορας. μάρτυρας. Ὀνοτήν. μεμπτήν. προσπτύξατο. περιέλαβε. παρὲκ νόον. παρὰ τὴν βουλήν.

ἭΡΩΕΣ ΜΕΤᾺ ΤΉΝ ΓΕ ΘΟΟῖΣ ἘΛΆΕΣΚΟΝ ἘΡΕΤΜΟῖΣ.
ΟὔΠΩ ΠΕΊΣΜΑΤΑ ΝΗῸΣ ἘΠ᾽ ἨΠΕΊΡΟΙΟ ΠΕΡΑΊΗΣ
ΒΆΛΛΟΝ. Ὁ ΔῈ ΚΡΑΙΠΝΟῪΣ ΧΈΡΣῼ ΠΌΔΑΣ ἯΚΕΝ ἸΉΣΩΝ
ὙΨΟῦ ἘΠῚ ΚΡΙΌΦΙΝ. ΜΕΤᾺ ΔῈ ΦΡΌΝΤΙΣ ΤῈ ΚΑῚ ἌΡΓΟΣ
ΥἹΈ ΔΎΟ ΦΡΊΞΟΥ ΧΑΜΆΔΙΣ ΘΌΡΟΝ. ἫΔ᾽ ἌΡΑ ΤΟΎΣ ΓΕ
ΓΟΎΝΩΝ ἈΜΦΟΤΈΡῌΣΙ ΠΕΡΙΣΧΟΜΈΝΗ ΠΡΟΣΈΕΙΠΕΝ.
ἘΚ ΜΕ ΦΊΛΟΙ ῬΎΣΑΣΘΕ ΔΥΣΆΜΜΟΡΟΝ. ὯΣ ΔῈ ΚΑῚ ΑὐΤΟῪΣ
ὙΜΈΑΣ ΑἸΉΤΑΟ. ΠΡῸ ΓᾺΡ ΤᾺ ἈΝΑΦΑΝΔᾺ ΤΈΤΥΚΤΑΙ
ΠΆΝΤΑ ΜΆΛ᾽. ΟὐΔΈ ΤΙ ΜῆΧΟΣ ἹΚΆΝΕΤΑΙ. ἈΛΛ᾽ ἘΠῚ ΝΗῚ
ΦΕΎΓΩΜΕΝ. ΠΡῚΝ ΤΌΝΔΕ ΘΟῶΝ ἘΠΙΒΉΜΕΝΑΙ ἼΠΠΩΝ.
ΔΏΣΩ ΔῈ ΧΡΎΣΕΙΟΝ ἘΓῺ ΔΈΡΟΣ ΕὐΝΉΣΑΣΑ
ΦΡΟΥΡῸΝ ὌΦΙΝ. ΤΎΝΗ ΔῈ ΘΕΟῪΣ ἘΠῚ ΣΟῖΣΙΝ ἙΤΑΊΡΟΙΣ
ΞΕῖΝΕ ΤΕῶΝ ΜΎΘΩΝ ἘΠΙΊΣΤΟΡΑΣ ΟὕΣ ΜΟΙ ὙΠΈΣΤΗΣ
ΠΟΙΉΣΑΙ. ΜΗΔ᾽ ἜΝΘΕΝ ἙΚΑΣΤΈΡΩ ὉΡΜΗΘΕῖΣΑΝ
ΧΉΤΕΙ ΚΗΔΕΜΌΝΩΝ ὈΝΟΤῊΝ ΚΑῚ ἈΕΙΚΈΑ ΘΕΊΗΣ.
ἼΣΚΕΝ ἈΚΗΧΕΜΈΝΗ. ΜΈΓΑ ΔῈ ΦΡΈΝΕΣ ΑἸΣΟΝΊΔΑΟ
ΓΉΘΕΟΝ. ΑἶΨΑ ΔΈ ΜΙΝ ΠΕΡῚ ΓΟΎΝΑΣΙ ΠΕΠΤΗΥῖΑΝ
ἫΚ᾽ ἈΝΑΕΙΡΌΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣΠΤΎΞΑΤΟ ΘΆΡΣΥΝΈΝ ΤΕ.
ΔΑΙΜΟΝΊΗ. ΖΕῪΣ ΑὐΤῸΣ ὈΛΎΜΠΙΟΣ ὍΡΚΙΟΣ ἜΣΤΩ
ἭΡΗ ΤΕ ΖΥΓΊΗ ΔΙῸΣ ΕὐΝΈΤΙΣ Ἦ ΜῈΝ ἘΜΟῖΣΙΝ.
ΚΟΥΡΙΔΊΗΝ ΣῈ ΔΌΜΟΙΣΙΝ ἘΝΙΣΤΉΣΑΣΘΑΙ ἌΚΟΙΤΙΝ
ΕὖΤ᾽ ἊΝ ἘΣ ἙΛΛΆΔΑ ΓΑῖΑΝ ἹΚΏΜΕΘΑ ΝΟΣΤΉΣΑΝΤΕΣ.
ὯΣ ΗὔΔΑ. ΚΑῚ ΧΕῖΡΑ ΠΑΡΑΣΧΕΔῸΝ ἭΡΑΡΕ ΧΕΙΡῚ
ΔΕΞΙΤΕΡῆΝ. Ἡ ΔΈ ΣΦΙΝ ἘΣ ἹΕΡῸΝ ἌΛΣΟΣ ἈΝΏΓΕΙ
ΝῆΑ ΘΟῊΝ ἘΛΆΑΝ ΑὐΤΟΣΧΕΔῸΝ. ὌΦΡ᾽ ἜΤΙ ΝΎΚΤΩΡ

Ἔμπαλιν ἀΐσσουσα· εἰς τοὐπίσω ὁρμῶσα· Ἄγχαυρον· τὸν καιρὸν τὸν πλησίον καὶ ἐγγὺς τῆς ἡμέρας ὥσπερ τὸ καλούμενον λυκόφως. περὶ γὰρ τὸν τοιοῦτον καιρὸν αἱ αὖραι πνέουσι. καὶ τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ ποιητοῦ· Αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πέλει ἠῶθι πρό· Κνώσσουσιν· ὑπνώττουσιν. Εὐνὰς δέ φησι κριοῦ ὅπου πρῶτον τὸν φρίξον κομίσας ὁ κριὸς ἀνεπαύσατο· Ἵνα κριοῦ· ἐν κόλχοις ὅπου τὸ πρῶτον τὸν φρίξον κομίσας ὁ κριὸς ἀνεπαύσατο· Ὅν ῥα ποτ' αἰολίδης· διονύσιος ἐν τοῖς ἀργοναυτικοῖς λέγει κριὸν γεγονέναι φρίξῳ παιδαγωγόν· ὃν πρῶτον αἰσθόμενον τῆς ἐκ ἰνοῦς μηχανὰς ἐπι-

ΚΩΑΣ ΕΛΟΝΤΕΣ ΑΓΟΙΝΤΟ ΠΑΡΕΚ ΝΟΟΝ ΑΙΗΤΑΟ.
ΕΝΘΕΠΟΣ ΗΔΕ ΚΑΙ ΕΡΓΟΝ ΟΜΟΥ ΠΕΛΕΝ ΕΣΣΥΜΕΝΟΙΣΙΝ.
ΕΙΣ ΓΑΡ ΜΙΝ ΒΗΣΑΝΤΕΣ ΑΠΟ ΧΘΟΝΟΣ ΑΥΤΙΚΕΩΣΑΝ
ΝΗΑ. ΠΟΛΥΣ ΔΟΡΥΜΑΓΔΟΣ ΕΠΕΙΓΟΜΕΝΩΝ ΕΛΑΤΗΙΣΙΝ
ΗΕΝ ΑΡΙΣΤΗΩΝ. ΗΔΕΜΠΑΛΙΝ ΑΙΣΣΟΥΣΑ
ΓΑΙΗΙ ΧΕΙΡΑΣ ΕΤΕΙΝΕΝ ΑΜΗΧΑΝΟΣ· ΑΥΤΑΡ ΙΗΣΩΝ
ΘΑΡΣΥΝΕΝ ΤΕΠΕΕΣΣΙ ΚΑΙ ΙΣΧΑΝΕΝ ΑΣΧΑΛΟΩΣΑΝ.
ΗΜΟΣ ΔΑΝΕΡΕΣ ΥΠΝΟΝ ΑΠΟΦΘΑΛΜΩΝ ΕΒΑΛΟΝΤΟ
ΑΓΡΟΤΑΙ. ΟΙ ΤΕ ΚΥΝΕΣΣΙ ΠΕΠΟΙΘΟΤΕΣ ΟΥ ΠΟΤΕ ΝΥΚΤΑ
ΑΓΧΑΥΡΟΝ ΚΝΩΣΣΟΥΣΙΝ ΑΛΕΥΑΜΕΝΟΙ ΦΑΟΣ ΗΟΥΣ
ΜΗ ΠΡΙΝ ΑΜΑΛΔΥΝΗΙ ΘΗΡΩΝ ΣΤΙΒΟΝ ΗΔΕ ΚΑΙ ΟΔΜΗΝ
ΘΗΡΕΙΗΝ, ΛΕΥΚΗΙΣΙΝ ΕΝΙΣΚΙΜΥΑΣΑ ΒΟΛΗΙΣΙ,
ΤΗΜΟΣ ΑΡ ΑΙΣΟΝΙΔΗΣ ΚΟΥΡΗ ΤΑΠΟ ΝΗΟΣ ΕΒΗΣΑΝ
ΠΟΙΗΕΝΤ ΑΝΑ ΧΩΡΟΝ. ΙΝΑ ΚΡΙΟΥ ΚΑΛΕΟΝΤΑΙ
ΕΥΝΑΙ· ΟΘΙ ΠΡΩΤΟΝ ΚΕΚΜΗΟΤΑ ΓΟΥΝΑΤΕΚΑΜΥΕ
ΝΩΤΟΙΣΙΝ ΦΟΡΕΩΝ ΜΙΝΥΙΟΝ ΥΙ ΑΘΑΜΑΝΤΟΣ.
ΕΓΓΥΘΙ ΔΑΙΘΑΛΟΕΝΤΑ ΠΕΡΙ ΝΗΟΙΟ ΘΕΜΕΘΛΑ.
ΟΝ ΡΑ ΠΟΤΑΙΟΛΙΔΗΣ ΔΙΙ ΦΥΞΙΩΙ ΕΙΣΑΤΟ ΦΡΙΞΟΣ
ΡΕΖΩΝ ΚΕΙΝΟ ΤΕΡΑΣ ΠΑΓΧΡΥΣΕΟΝ ΩΣ ΟΙ ΕΕΙΠΕΝ
ΕΡΜΕΙΑΣ ΠΡΟΦΡΩΝ ΞΥΜΒΛΗΜΕΝΟΣ· ΕΝΘΑΡΑ ΤΟΥΣ ΓΕ
ΑΡΓΟΥ ΦΡΑΔΜΟΣΥΝΗΙΣΙΝ ΑΡΙΣΤΗΕΣ ΜΕΘΕΗΚΑΝ.
ΤΩ ΔΕ ΔΙ ΑΤΡΑΠΙΤΟΙΟ ΜΕΘΙΕΡΟΝ ΑΛΣΟΣ ΙΚΟΝΤΟ.
ΦΗΓΟΝ ΑΠΕΙΡΕΣΙΗΝ ΔΙΖΗΜΕΝΩ. ΗΙ ΕΠΙ ΚΩΑΣ
ΒΕΒΛΗΤΟ ΝΕΦΕΛΗΙ ΕΝΑΛΙΓΚΙΟΝ. Η ΤΑΝΙΟΝΤΟΣ
ΗΕΛΙΟΥ ΦΛΟΓΕΡΟΙΣΙΝ ΕΡΕΥΘΕΤΑΙ ΑΚΤΙΝΕΣΣΙΝ.
ΑΥΤΑΡ Ο ΑΝΤΙΚΡΥ ΠΕΡΙΜΗΚΕΑ ΤΕΙΝΕΤΟ ΔΕΙΡΗΝ

βουλὴν ὑπεξελθεῖν φυγῇ μεθ' ὑφοῦ καὶ συνέμπορον τὸν νεανίαν διασώζεσθαι ὡς ἄρα ἐπὶ κριοῦ μέχρι κόλχων διασωθείη ὁ φρίξος·

Ἔκλυον οἳ καὶ πολλόν· ὑπερβολῇ κέχρηται περὶ ποσότητα. εἴ γε φησὶ τὴν τοῦ δράκοντος φωνὴν τοῖς μὲν μακρὰν οὖσι τῶν Κόλχων ἀκούεσθαι, αὐτοῖς δὲ μή. Ἑκὰς Τιτηνίδος Αἴης· τοῦ Τιτῆνος ποταμοῦ· ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα Τιτηνὶς κέκληται. μνημονεύει Ἐρατοσθένης ἐν γεωγραφίᾳ. ὁ δὲ Λύκος ποταμὸς ἀπὸ Ἀράξου φερόμενος συγκιρνᾶται Φάσιδι. καὶ οὕτως ἀπολέσας τὸ ἴδιον ὄνομα ἐκδίδωσιν εἰς θάλασσαν. τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο γίνεται ἐπὶ τοῦ ὀνοχώμου τοῦ κατὰ θεσσαλίαν καὶ παρμίσου καὶ σπερχιοῦ. ὅταν γὰρ εἰς ταὐτὸ συρρεύσωσι πάντες, σπερχειὸς καλοῦνται. ὁ δὲ Ἀράξης, ποταμὸς Σκυθίας. Μητρόδωρος δὲ ἐν πρώτῳ τῶν περὶ τὴν γραφὴν τὸν Θερμώδοντα Ἀράξην φησὶ λέγεσθαι. Καυκασίαν δὲ θάλασσαν τὴν Κασπίαν φησὶ διὰ τὸ συμπίπτειν τῷ Καυκάσῳ· ἄλλως. βέλτιον Καυκασίαν θάλασσαν νῦν τὸν Εὔξεινον πόντον. τὸν πλησιάζοντα τῷ Καυκάσῳ. οὐ γὰρ δὴ τὴν Καυκασίαν, ἀλλ' εἰς τὸν Εὔξεινον ἐκδίδωσιν ὁ Φᾶσις. Καπνοῖο στροφάλιγγες· αἱ τοῦ σφοδροῦ καπνοῦ εἱλήσεις κατὰ ἀναφοράν. διὰ δὲ τοῦ ἄλλη δ' αἶψ' ἑτέρῃ ἐπιτέλλεται· δηλοῖ τὸ συνεχὲς τῆς ἐπαμαφορᾶς. Εἰλίγγοις· ταῖς εἱλήσεσι καὶ συστροφαῖς τοῦ σφοδροῦ καπνοῦ. Ἐπήορος· μετέωρος.

ΟΞΥΣ ΑΫΠΝΟΙΣΙ ΠΡΟΪΔΩΝ ΟΦΙΣ ΟΦΘΑΛΜΟΙΣΙ
ΝΕΙΣΣΟΜΕΝΟΥΣ. ΡΟΙΖΕΙ ΔΕ ΠΕΛΩΡΙΟΝ· ΑΜΦΙ ΔΕ ΜΑΚΡΑΙ
ΗΙΟΝΕΣ ΠΟΤΑΜΟΙΟ ΚΑΙ ΑΣΠΕΤΟΝ ΙΑΧΕΝ ΑΛΣΟΣ.
ΕΚΛΥΟΝ ΟΙ ΚΑΙ ΠΟΛΛΟΝ ΕΚΑΣ ΤΙΤΗΝΙΔΟΣ ΑΙΗΣ
ΚΟΛΧΙΔΑ ΓΗΝ ΕΝΕΜΟΝΤΟ ΠΑΡΑ ΠΡΟΧΟΗΙΣΙ ΛΥΚΟΙΟ.
ΟΣ Τ' ΑΠΟΚΙΔΝΑΜΕΝΟΣ ΠΟΤΑΜΟΥ ΚΕΛΑΔΟΝΤΟΣ ΑΡΑΞΕΩ
ΦΑΣΙΔΙ ΣΥΜΦΕΡΕΤΑΙ ΙΕΡΟΝ ΡΟΟΝ· ΟΙ ΔΕ ΣΥΝ ΑΜΦΩ
ΚΑΥΚΑΣΙΗΝ ΑΛΑΔ' ΕΙΣ ΕΝ ΕΛΑΥΝΟΜΕΝΟΙ ΠΡΟΧΕΟΥΣΙΝ.
ΔΕΙΜΑΤΙ Δ' ΕΞΕΓΡΟΝΤΟ ΛΕΧΩΪΔΕΣ. ΑΜΦΙ ΔΕ ΠΑΙΣΙ
ΝΗΠΙΑΧΟΙΣ· ΟΙ ΤΕ ΣΦΙΝ ΥΠ' ΑΓΚΑΛΙΔΕΣΣΙΝ ΙΑΥΟΝ.
ΡΟΙΖΩΙ ΠΑΛΛΟΜΕΝΟΙΣ· ΧΕΙΡΑΣ ΒΑΛΛΟΝ ΑΣΧΑΛΟΩΣΑΙ.
ΩΣ Δ' ΟΤΕ ΤΥΦΟΜΕΝΗΣ ΥΛΗΣ ΥΠΕΡ ΑΙΘΑΛΟΕΣΣΑΙ
ΚΑΠΝΟΙΟ ΣΤΡΟΦΑΛΙΓΓΕΣ ΑΠΕΙΡΙΤΟΙ ΕΙΛΙΣΣΟΝΤΑΙ
ΑΛΛΗ Δ' ΑΙΨ' ΕΤΕΡΗΙ ΕΠΙΤΕΛΛΕΤΑΙ ΑΙΕΝ ΕΠΙΠΡΟ
ΝΕΙΟΘΕΝ ΕΙΛΙΓΓΟΙΣΙΝ ΕΠΗΟΡΟΣ ΕΞΑΝΙΟΥΣΑ.

Ὡς τότ᾽ ἐκεῖνο πέλωρον ἀπειρεσίας ἐλέλιξε
ῥυμβόνας ἀζαλέῃσιν ἐπηρεφέας φολίδεσσι.
τοῖο δ᾽ ἑλισσομένοιο κατ᾽ ὄμματον εἴσατο κούρη
ὕπνον ἀοσσητῆρα θεῶν ὕπατον καλέουσα
ἡδείῃ ἐνοπῇ θέλξαι τέρας. αὖε δ᾽ ἄνασσαν
νυκτιπόλον χθονίην εὐαντέα δοῦναι ἐφορμήν.
εἵπετο δ᾽ Αἰσονίδης πεφοβημένος. αὐτὰρ ὅγ᾽ ἤδη
οἴμῃ θελγόμενος δολιχὴν ἀνελύετ᾽ ἄκανθαν
γηγενέος σπείρης. μήκυνε δὲ μυρία κύκλα
οἷον ὅτε βληχροῖσι κυλινδόμενον πελάγεσσι
κῦμα μέλαν κωφόν τε καὶ ἄβρομον. ἀλλὰ καὶ ἔμπης
ὑψοῦ σμερδαλέην κεφαλὴν μενέαινεν ἀείρας
ἀμφοτέρους ὀλοῇσι περιπτύξαι γενύεσσιν.
ἡ δέ μιν ἀρκεύθοιο νέον τετμηότι θαλλῷ
βάπτουσ᾽ ἐκ κυκεῶνος ἀκήρατα φάρμακ᾽ ἀοιδαῖς
ῥαῖνε κατ᾽ ὀφθαλμῶν. περί τ᾽ ἀμφί τε νήριτος ὀδμὴ

Ἀπειρεσίας ἐλέλιξε. πολλὰς ὑπερβολικῶς· καὶ τοῦτο εἴρηκε διαγράφων τὸ τερατῶδες μέγεθος τοῦ δράκοντος. Ῥυμβόνας δὲ τὰς εἰλήσεις τὰς σπείρας τὰς περιδινήσεις. καὶ Εὐριπίδης ἐν Πειρίθῳ. Σὲ τὸν αὐτοφυῆ πάντων ἰεῶν αἰθέρα ῥύμβῳ. τοῦ τε σκινῆσθαι ὅθεν καὶ τὸ κινούμενον τροχίσκιον ὑπὸ τῶν φαρμακίδων ῥύμβιον καλεῖται. οὕτω δὲ λέγουσι τὰς περιφορὰς κινήσεις καὶ παρ᾽ Εὐπόλιδι. ὦ ῥύμβοις μαστίξας ἐμέ. Ἀζαλέαις. ξηραῖς. Ἐπηρεφέας. ἐσκεπασμένας. Εἴσετο. ὥρμησεν. Θέλξαι. κοιμῆσαι. Νυκτιπόλον. ὡς καὶ ὑπὸ γῆν διατρίβουσαν. εὐαντέα δὲ τὴν εὐαντητον καὶ εὐεξίλαστον ἢ εὐαπάντητον. Οἴμῃ θελγόμενος. τῇ ἐπῳδῇ ταπεινούμενος. Ἄκανθαν. τὰ τῶν ὄφεων ὀστᾶ ἄκανθαι λέγονται. κατὰ κοινοῦ δὲ τὸ γηγενέος ὡς καὶ ἄλλων ἑρπετῶν. Περιπτύξαι. περιλαβεῖν. Ἡ δέ μιν. ἐν τούτοις καὶ τὴν ἐφεξῆς φησὶ τὴν Μήδειαν ἐπιρραίνουσαν ἀρκεύθῳ τὸ φάρμακον κοιμίσαι τὸν δράκοντα ἐπᾴδουσαν. καὶ οὕτω τὸ κῶας ἀνελέσθαι καὶ χωρῆσαι ἀμφοτέρους ἐπὶ τὴν ναῦν κοιμωμένου τοῦ θηρίου συμφώνως Ἀντιμάχῳ. Φερεκύδης δέ φησιν ἐν ἑβδόμῳ φονευθῆναι τὸν δράκοντα ὑπὸ Ἰάσονος. ἡ δὲ ἄρκευθος δένδρον τι ἀκανθῶδες Ἀπόλλωνος ἴδιον. ὡς ἱστορεῖται ἐν τρίτῳ τῶν εἰς Μουσαῖον ἀναφερομένων. Νήριτος. ἡ πολλή.

Πολύπρεμνος ὁ πολυστέλεχος. Ἀγρῶσται οἱ κυνηγοί· ἀπὸ τοῦ ἀγρέω ἀγρώσσω ῥήματος πεποίηκεν ὅμηρος· ἰχθῦς ἀγρώσσων πυκινὰ πτερὰ δεύεται ἅλμῃ.

Ἀχαιϊνέην· ἀχαΐα ἐστὶ τῆς κρήτης πόλις. ἐν ᾗ γίνονται ἀχαιϊνέαι λεγόμεναι ἔλαφοι. αἱ ἢ ἀσαθῖναι καλοῦνται. οἱ δὲ κέρατα μεγάλα ἔχοντες ἔλαφοι κεράσται. Βεβρίθει λήνεσιν· τοῖς ἐρίοις. ὅθεν καὶ λανάριοι καλοῦνται οἱ κτενισταί. πολλοὶ δὲ χρυσοῦν τὸ δέρας ἱστορήκασιν. οἷς ἀπολλώνιος ἠκολούθησεν. ὁ δὲ σιμωνίδης ποτὲ μὲν λευκόν. ποτὲ δὲ πορφυροῦν. διονύσιος δὲ ὁ μιτυληναῖος ἄνθρωπόν φησι γεγενῆσθαι παιδαγωγὸν τοῦ φρίξου ὄνομα τὸν κριόν.

ΦΑΡΜΑΚΟΥ ΥΠΝΟΝ ΕΒΑΛΛΕ· ΓΕΝΥΝ Δ᾽ ΑΥΤΗΙ ΕΝΙ ΧΩΡΗΙ
ΘΗΚΕΝ ΕΡΕΙΣΑΜΕΝΟΣ. ΤΑ Δ᾽ ΑΠΕΙΡΟΝΑ ΠΟΛΛΟΝ ΟΠΙΣΣΩ
ΚΥΚΛΑ ΠΟΛΥΠΡΕΜΝΟΙΟ ΔΙ᾽ ΕΞ ΥΛΗΣ ΤΕΤΑΝΥΣΤΟ.
ΕΝΘΑ Δ᾽ Ο ΜΕΝ ΧΡΥΣΕΙΟΝ ΑΠΟ ΔΡΥΟΣ ΑΙΝΥΤΟ ΚΩΑΣ
ΚΟΥΡΗΣ ΚΕΚΛΟΜΕΝΗΣ. Η Δ᾽ ΕΜΠΕΔΟΝ ΕΣΤΗΚΥΙΑ
ΦΑΡΜΑΚΩΙ ΕΨΗΧΕΝ ΘΗΡΟΣ ΚΑΡΗ, ΕΙΣΟΚΕ ΔΗ ΜΙΝ
ΑΥΤΟΣ ΕΗΝ ΕΠΙ ΝΗΑ ΠΑΛΙΝΤΡΟΠΑΑΣΘΑΙ ΙΗΣΩΝ
ΗΝΩΓΕΝ· ΛΕΙΠΕΝ ΔΕ ΠΟΛΥΣΚΙΟΝ ΑΛΣΟΣ ΑΡΗΟΣ.
ΩΣ ΔΕ ΣΕΛΗΝΑΙΗΝ ΔΙΧΟΜΗΝΙΔΑ ΠΑΡΘΕΝΟΣ ΑΙΓΛΗΝ
ΥΨΟΘΕΝ ΑΝΕΧΟΥΣΑΝ ΥΠΩΡΟΦΙΟΝ ΘΑΛΑΜΟΙΟ
ΛΕΠΤΑΛΕΩΙ ΕΑΝΩΙ ΥΠΟΙΣΧΕΤΑΙ, ΕΝ ΔΕ ΟΙ ΗΤΟΡ
ΧΑΙΡΕΙ ΔΕΡΚΟΜΕΝΗΙ ΚΑΛΟΝ ΣΕΛΑΣ· ΩΣ ΤΟΤ᾽ ΙΗΣΩΝ
ΓΗΘΟΣΥΝΟΣ ΜΕΓΑ ΚΩΑΣ ΕΑΙΣ ΕΝΑΕΙΡΑΤΟ ΧΕΡΣΙ·
ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙ ΞΑΝΘΗΙΣΙ ΠΑΡΗΙΑΣΙΝ ΗΔΕ ΜΕΤΩΠΩΙ
ΜΑΡΜΑΡΥΓΗ ΛΗΝΑΙΩΝ ΦΛΟΓΙ ΙΚΕΛΟΝ ΙΖΕΝ ΕΡΕΥΘΟΣ.
ΟΣΣΗ ΔΕ ΡΙΝΟΣ ΒΟΟΣ Η ΝΙΟΣ Η ΕΛΑΦΟΙΟ
ΓΙΓΝΕΤΑΙ, ΗΝ Τ᾽ ΑΓΡΩΣΤΑΙ ΑΧΑΙΙΝΕΗΝ ΚΑΛΕΟΥΣΙΝ,
ΤΟΣΣΟΝ ΕΗΝ ΠΑΝΤΗΙ ΧΡΥΣΕΟΝ ΕΦΥΠΕΡΘΕΝ ΑΩΤΟΝ·
ΒΕΒΡΙΘΕΙ ΛΗΝΑΙΣΙΝ ΕΠΗΡΕΦΕΣ. ΗΛΙΘΑ ΔΕ ΧΘΩΝ
ΑΙΕΝ ΥΠΟ ΠΡΟ ΠΟΔΩΝ ΑΜΑΡΥΣΣΕΤΟ ΝΕΙΣΟΜΕΝΟΙΟ.
ΗΙΕ Δ᾽ ΑΛΛΟΤΕ ΜΕΝ ΛΑΙΩΙ ΕΠΙΕΙΜΕΝΟΣ ΩΜΩΙ
ΑΥΧΕΝΟΣ ΕΞ ΥΠΑΤΟΙΟ ΠΟΔΗΝΕΚΕΣ, ΑΛΛΟΤΕ Δ᾽ ΑΥΤΕ
ΕΙΛΕΙ ΑΦΑΣΣΟΜΕΝΟΣ· ΠΕΡΙ ΓΑΡ ΔΙΕΝ ΟΦΡΑ Ε ΜΗ ΤΙΣ
ΑΝΔΡΩΝ ΗΔΕ ΘΕΩΝ ΝΟΣΦΙΣΣΕΤΑΙ ΑΝΤΙΒΟΛΗΣΑΣ.

Ἀφασσόμενος· ψηλαφῶν. νοσφίσσεται· ἀφαιρήσεται.

Μηκέτι νῦν χάζεσθε· ἀναχωρεῖτε καὶ μεριμνᾶτε περὶ τῆς εἰς τὴν πατρίδα ἀνακομιδῆς.

Ἠὼς μὲν ῥ' ἐπὶ γαῖαν ἐκίδνατο. τοὶ δ' ἐς ὅμιλον
ἷξον. θάμβησαν δὲ νέοι μέγα κῶας ἰδόντες
λαμπόμενον. στεροπῇ ἴκελον Διός. ὦρτο δ' ἕκαστος
ψαῦσαι ἐελδόμενος δέχθαι τ' ἐνὶ χερσὶν ἑῇσιν.
Αἰσονίδης δ' ἄλλους μὲν ἐρήτυε. τῷ δ' ἐπὶ φᾶρος
κάββαλε νηγάτεον. πρύμνῃ δ' ἀνεείσατο κούρην
ἀνθέμενος. καὶ τοῖον ἔπος μετὰ πᾶσιν ἔειπε.
Μηκέτι νῦν χάζεσθε φίλοι πάτρηνδε νέεσθαι.
ἤδη γὰρ χρειὼ τῆς εἵνεκα τήνδ' ἀλεγεινὴν
ναυτιλίην ἔτλημεν ὀιζύϊ μοχθίζοντες.
εὐπαλέως κούρης ὑπὸ δήνεσι κεκράανται.
τὴν μὲν ἐγὼν ἐθέλουσαν ἀνάξομαι οἴκαδ' ἄκοιτιν
κουριδίην ἀτὰρ ὔμμες Ἀχαιίδος οἷά τε πάσης
αὐτῶν θ' ὑμείων ἐσθλὴν ἐπαρωγὸν ἐοῦσαν
σώετε. δὴ γάρ που μάλ' ὀίομαι εἶσιν ἐρύξων
Αἰήτης ὁμάδῳ. πόντον δ' ἴμεν ἐκ ποταμοῖο.
ἀλλ' οἱ μὲν διὰ νηὸς ἀμοιβαδὶς ἀνέρος ἀνὴρ
ἑζόμενος πηδοῖσιν ἐρέσσετε. τοὶ δὲ βοείας
ἀσπίδας ἡμίσεες δηίων θοὸν ἔχμα βολάων
προσχόμενοι νόστῳ ἐπαμύνετε. νῦν δ' ἐνὶ χερσὶ
παῖδας ἑοὺς πάτρην τε φίλοι γεραρούς τε τοκῆας
ἴσχομεν. ἡμετέρῃ δ' ἐπερείδεται Ἑλλὰς ἐφορμῇ
ἠὲ κατηφείην ἢ καὶ μέγα κῦδος ἀρέσθαι.
Ὣς φάτο. δῦνε δὲ τεύχε' ἀρήια. τοὶ δ' ἰάχησαν
θεσπέσιον μεμαῶτες. ὁ δὲ ξίφος ἐκ κολεοῖο
σπασάμενος πρυμναῖα νεὼς ἀπὸ πείσματ' ἔκοψεν.

τινὲς δὲ γράφουσι φράζεσθε. Ἤδη γὰρ χρειώ· ἡ γὰρ χρεία φησὶν ἧς χάριν τοῦτον τὸν πλοῦν ὑπέστημεν τὸν χαλεπὸν εὐκόλως ταῖς βουλαῖς τῆς κόρης τετέλεσται. Ἑζόμενος πηδοῖσι· τοῖς πλάτεσι τῶν κωπῶν. δι' οὗ ἀκροτίας κώπας ἀπὸ μέρους· πηδὸν γὰρ καλεῖται τὸ πλάτος τῆς κώπης. Θεόφραστος δὲ ἄδος ξύλου τὸ πηδόν. Οἱ δὲ ἡμίσεες ὁπλισθέντες ἀμύνεσθε τοὺς ἐπιόντας. Θοόν· ἀντὶ τοῦ θοῶς. ὄνομα ἀντὶ ἐπιρρήματος. Ἔχμα δὲ βολάων, εἴρηκε τὰς ἀσπίδας. ἔχμα γὰρ τὸ κώλυμα. Περίπυστος· ὁ περιβόητος.

Εἰς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο· συνηθροίζοντο πρὸς μάχην. καί φησιν οὐκ ἔστι χειμῶνος τὰ κύματα τῆς θαλάσσης τεκμήρασθαι. οὕτως οὐδὲ τὸ πλῆθος τῶν ὁπλισθέντων Κόλχων· Περίπυστος· περιβόητος. παρεμέτρεον· παρέπλεον· Πεύκην περιμήκεα· τὴν λαμπάδα ὡς ἐμπρήσων τὴν ναῦν. ὁ μὲν ἀπολλώνιος ἄ-

ἌΓΧΙ ΔῈ ΠΑΡΘΕΝΙΚῆΣ ΚΕΚΟΡΥΘΜΈΝΟΣ ἸΘΥΝΤῆΡΙ
ἈΓΚΑΊΩΙ ΠΑΡΈΒΑΣΚΕΝ. ἘΠΕΊΓΕΤΟ Δ' ΕἸΡΕΣΊΗΙ ΝΗΫΣ
ΣΠΕΡΧΟΜΈΝΩΝ ἌΜΟΤΟΝ ΠΟΤΑΜΟῦ ἌΦΑΡ ἘΚΤῸΣ ἘΛΆΣΣΑΙ.
ἬΔΗ Δ' ΑἸΉΤΗΙ ὙΠΕΡΉΝΟΡΙ ΠᾶΣΙ ΤῈ ΚΌΛΧΟΙΣ
ΜΗΔΕΊΗΣ ΠΕΡΊΠΥΣΤΟΣ ἜΡΩΣ ΚΑῚ ἜΡΓ' ἘΤΈΤΥΚΤΟ.
ἘΣ Δ' ἈΓΟΡῊΝ ἈΓΈΡΟΝΤ' ἘΝῚ ΤΕΎΧΕΣΙΝ· ὍΣΣΑ ΤΕ ΠΌΝΤΟΥ
ΚΎΜΑΤΑ ΧΕΙΜΕΡΊΟΙΟ ΚΟΡΎΣΣΕΤΑΙ ἘΞ ἈΝΈΜΟΙΟ.
Ἢ ὍΣΑ ΦΎΛΛΑ ΧΑΜᾶΖΕ ΠΕΡΙΚΛΑΔΈΟΣ ΠΈΣΕΝ ὝΛΗΣ
ΦΥΛΛΟΧΌΩΙ ἘΝῚ ΜΗΝΊ. ΤΊΣ ἊΝ ΤΆΔΕ ΤΕΚΜΉΡΑΙΤΟ.
ὩΣ ΟἹ ἈΠΕΙΡΕΣΊΟΙ ΠΟΤΑΜΟῦ ΠΑΡΕΜΈΤΡΕΟΝ ὌΧΘΑΣ,
ΚΛΑΓΓῆΙ ΜΑΙΜΏΟΝΤΕΣ. Ὁ Δ' ΕὐΤΎΚΤΩΙ ἘΝῚ ΔΊΦΡΩΙ
ΑἸΉΤΗΣ ἽΠΠΟΙΣΙ ΜΕΤΈΠΡΕΠΕΝ. ΟὝΣ ΟἹ ὌΠΑΣΕΝ
ἨΈΛΙΟΣ ΠΝΟΙῆΙΣΙΝ ἘΕΙΔΟΜΈΝΟΥΣ ἈΝΈΜΟΙΟ.
ΣΚΑΙῆΙ ΜῈΝ ἘΝῚ ΧΕΙΡῚ ΣΆΚΟΣ ΔΙΝΩΤῸΝ ἈΕΊΡΩΝ.
ΤῆΙ Δ' ἙΤΈΡΗΙ ΠΕΎΚΗΝ ΠΕΡΙΜΉΚΕΑ. ΠᾺΡ ΔΈ ΟἹ ἜΓΧΟΣ
ἈΝΤΙΚΡῪ ΤΕΤΆΝΥΣΤΟ ΠΕΛΏΡΙΟΝ, ἩΝΊΑ Δ' ἽΠΠΩΝ
ΓΈΝΤΟ ΧΕΡΟῖΝ ἌΨΥΡΤΟΣ. ὙΠΕΚΠΡῸ ΔῈ ΠΌΝΤΟΝ ἜΤΑΜΝΕ
ΝΗῦΣ ἬΔΗ ΚΡΑΤΕΡΟῖΣΙΝ ἘΠΕΙΓΟΜΈΝΗ ἘΡΈΤΗΙΣΙΝ.

πρακτον ἀναχωρῆσαί φησι τὸν αἰήτην σὺν ὀχήματι ἡνιοχοῦντος ἀψύρτου. διονύσιος δὲ ὁ μιλήσιος φησὶν ὅτι καταλαβὼν τὴν ναῦν ὁ αἰήτης παραταξάμενος τῶν ἀριστέων. ἶφιν ἀνεῖλεν εὐρυσθέως ἀδελφόν. καὶ αὐτὸς πολλοὺς ἀπέβαλε. Φερεκύδης δὲ ἐν ἑβδόμῳ τὴν μήδειαν φησὶν ἆραι τὸν ἄψυρτον ἐκ τῆς κοίτης. ἰάσονος εἰπόντος αὐτῇ καὶ ἐνεγκεῖν πρὸς τοὺς ἀργοναύτας ἐπεὶ δὲ ἐδιώχθησαν, σφάξαι καὶ μελίσασαν ἐκβαλεῖν εἰς τὸν ποταμόν. ἐν δὲ τοῖς σκύθαις ὁ σοφοκλῆς ἑτερομήτορα τῆς μηδείας τὸν ἄψυρτον λέγει· οὐ γὰρ ἐκ μιᾶς κοίτης ἔβλαστον. ἀλλ' ὁ μὲν νηρηΐδος τέκνον ἄρτι βλαστάνεσκε· τὴν δ' ἰδυῖα πρίν ποτ' ὠκεανοῦ κόρη τίκτων. Νηῦς ἤδη κρατεροῖσιν· ἡ ναῦς φησιν βιαίᾳ ὁρμῇ τὸν πλοῦν ἤνυεν. τῇ τε τῶν ἐρετῶν δυνάμει βιαζομένη καὶ τῷ τοῦ ποταμοῦ καθέλκοντι καὶ καταφόρῳ ῥεύματι. Αὐτὰρ ἄναξ· ὁ δὲ αἰήτης φησὶν ἐν πολλοῖς κακοῖς γεγωνημένος τὸν ἥλιον καὶ

τὸν δία μάρτυρας τῶν πεπραγμένων ἐπικαλεῖται. φησὶ δὲ ὁ ἀπολλώνιος διὰ τούτων, τὸμ αἰήτην ἄπρακτον ὑποστρέψαι. διὰ δὲ τῶν ἑξῆς φησὶ τὸν ἄψυρτον νέον ὄντα ἡνιοχεύειν παραβεβηκότα τῷ πατρί. διονύσιος δὲ ὁ μιλήσιος φησὶν ὅτι αἰήτης ἐδίωξεν αὐτούς. οἱ δὲ ἀριστεῖς ἠγωνίζοντο ἀκοντίζοντες. οἱ δὲ περὶ τὸν αἰήτην ἵππευον. ἔνθα καὶ ἶφιν τελευτῆσαι τὸν σθενέλου μὲν υἱὸν, εὐρυσθέως δὲ ἀδελφόν. καταβαλόντα γὰρ δύο τῶν περὶ αἰήτην ἱππέων, περικατάληπτον γενέσθαι ὑπὸ τοῦ αἰήτου περιστάντος αὐτῷ βρόχῳ. ἐμ δὲ τοῖς ἑξῆς φησὶμ ὡς οἱ κόλχοι εἰς φυγὴν ἐτράπησαν. φερεκύδης δὲ ἐμ ἑβδόμῳ διωκομένους ἀναβιβάσαι ἐπὶ τὴν ναῦν τὸν ἄψυρτον, καὶ μελίσαντας ῥίψαι εἰς τὸν ποταμόν. Σοφοκλῆς δὲ ἐν κολχίσι φησὶ κατὰ τὸν οἶκον τοῦ αἰήτου τὸν παῖδα σφαγῆναι. ἑξῆς δὲ ἀπολλώνιος τὴν ἀπειλὴν τάσσει τὴμ πρὸς τοὺς κόλχους. Καὶ δὴ τὰ μὲν ὅσα θυηλῇ. ἐκ τούτου βούλεται δηλῶσαι, ὅτι τοιαύτημ θυσίαμ ἐβούλετο τελέσαι, ὁποίαν αἱ φαρμακίδες ἐώθασι.

ΚΑῚ ΜΕΓΆΛΟΥ ΓΟΤΑΜΟΙ͂Ο ΚΑΤΑΒΛΏΣΚΟΝΤΙ ῬΕΈΘΡΩ·
ἈΥΤᾺΡ ἌΝΑΞ ἌΤΗΙ ΠΟΛΥΠΉΜΟΝΙ ΧΕΙ͂ΡΑΣ ἈΕΊΡΑΣ
ἨΈΛΙΟΝ ΚΑῚ ΖΗ͂ΝΑ ΚΑΚΩ͂Ν ἘΓΙΜΆΡΤΥΡΑΣ ἜΡΓΩΝ.
ΚΈΚΛΕΤΟ· ΔΕΙΝᾺ ΔῈ ΠΆΝΤΗ ΓΑΡΑΣΧΕΔῸΝ ἬΠΥΕ ΛΑΟΙ͂Σ
ΕἸ ΜΉ ΟἹ ΚΟΎΡΗΝ ἈΥΤΆΓΡΕΤΟΝ Ἢ ἈΝᾺ ΓΑΙ͂ΑΝ
Ἢ ΓΛΩΤΗ͂Σ ΕὙΡΌΝΤΕΣ ἘΤΕΙ͂Ν ἊΛΟΣ ΟἿΔΜΑΤΙ ΝΗ͂Α,
ἌΞΟΥΣΙ. ΚΑῚ ΘΥΜῸΝ ἘΠΙΓΛΉΣΕΙ ΜΕΝΕΑΊΝΩΝ
ΤΊΣΑΣΘΑΙ· ΤΆΔΕ ΠΆΝΤΑ ΔΑΉΣΟΝΤΑΙ ΚΕΦΑΛΗ͂ΙΣΙ
ΠΆΝΤΑ ΧΌΛΟΝ. ΚΑῚ ΠΑ͂ΣΑΝ ἘῊΝ ὙΠΟΔΈΓΜΕΝΟΙ ἌΤΗΝ.
ὩΣ ἜΦΑΤ' ΑἸΉΤΗΣ. ΑὐΤΩ͂Ι Δ' ἘΝῚ ἬΜΑΤΙ ΚΌΛΧΟΙ
ΝΗ͂ΑΣ Τ' ΕἸΡΎΣΑΝΤΟ ΚΑῚ ἌΡΜΕΝΑ ΝΗΥΣῚ ΒΆΛΟΝΤΟ·
ἈΥΤΩ͂Ι Δ' ἬΜΑΤΙ ΠΌΝΤΟΝ ἈΝΗΙ͂ΟΝ. ΟὐΔΈ ΚΕ ΦΑΊΗΣ
ΤΌΣΣΟΝ ΝΗΊΤΗΝ ΣΤΌΛΟΝ ἜΜΜΕΝΑΙ. ἈΛΛ' ΟἸΩΝΩ͂Ν
ἸΛΑΔῸΝ ἌΣΠΕΤΟΝ ἜΘΝΟΣ ἘΓΙΒΡΟΜΈΕΙΝ ΠΕΛΆΓΕΣΣΙΝ
ΟἹ Δ' ἈΝΈΜΟΥ ΛΑΙΨΗΡᾺ ΘΕΗ͂Σ ΒΟΥΛΗ͂ΙΣΙΝ ἈΈΝΤΟΣ
ἭΡΗΣ ὌΦΡ' ὨΚΙ͂ΣΤΑ ΚΑΚῸΝ ΠΕΛΊΑΟ ΔΌΜΟΙΣΙΝ
ἈΙΑΊΗ ΜΉΔΕΙΑ ΠΕΛΑΣΓΊΔΑ ΓΑΙ͂ΑΝ ἽΚΗΤΑΙ.
ἨΟῚ ἘΝ ΤΡΙΤΆΤΗΙ ΓΡΥΜΝΉΣΙΑ ΝΗῸΣ ἜΔΗΣΑΝ
ΓΑΦΛΑΓΌΝΩΝ ἈΚΤΑΙ͂ΣΙ, ΓΆΡΟΙΘ' ἉΛΥΟΣ ΠΟΤΑΜΟΙ͂Ο·
Ἦ ΓΆΡ ΣΦ' ἘΞΑΠΟΒΆΝΤΑΣ, ἈΡΈΣΣΑΣΘΑΙ ΘΥΈΕΣΣΙΝ
ἨΝΏΓΕΙ ἙΚΆΤΗΝ. ΚΑῚ ΔῊ ΤᾺ ΜῈΝ ὍΣΣΑ ΘΥΗΛΗ͂Ι

Νύμφις δὲ ἐν τῷ ἕκτῳ περὶ Ἡρακλείας, Ἑκάτης φησὶν ἱερὸν εἶναι ἐν τῇ Παφλαγονίᾳ Μηδείας ἱδρυσαμένης. κατὰ δὲ τὴν ἀποσιώπησιν ἐμφάσει κέχρηται τὴν ταῖς φαρμακίσι τελουμένην θυσίαν μὴ ἐπεξεργάζεσθαι. Νισσόμεθ' Ὀρχομενόν· διὰ τούτου φησὶν ὁ Ἄργος ἀληθῆ αὐτῷ εἰρῆσθαι ὑπὸ Φινέως. εἶναι γὰρ πλοῦν ἕτερον ἔξω φέροντα, ὃν Αἰγύπτιοι ἱερεῖς ἐσημήναντο. ἐγίνωσκε γὰρ τὰ μέρη ἐκεῖνα ὁ Ἄργος· διό φησιν. οὕτως δὴ τῇ ἐσχάτῃ ὁδῷ κεχρημένοι, ἢ καὶ μετ' αὐτῆς εἰς Ὀρχομενὸν ἐπορευόμεθα πορεύσασθε. Ἔστι γὰρ πλόος ἄλλος· Ἡρόδωρος ἐν τοῖς Ἀργοναύταις φησὶ διὰ τῆς αὐτῆς θαλάσσης ἐπανελθεῖν, δι' ἧς καὶ ἐπορεύθησαν εἰς Κόλχους. Ἑκαταῖος δὲ ὁ Μιλήσιος ἐκ τοῦ Φάσιδος διελθεῖν εἰς τὸν ὠκεανόν. εἶτα ἐκεῖθεν εἰς τὸν Νεῖλον, ὅθεν εἰς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν. τοῦτο δὲ ὁ Ἐφέσιος Ἀρτεμίδωρος ψεῦδος φησὶν εἶναι. τὸν γὰρ Φᾶσιν

ΚΟΥ͂ΡΗ ΠΟΡΣΑΝΈΟΥΣΑ ΤΙΤΎΣΚΕΤΟ· ΜΉ ΤΈ ΤΊΣ ἼΣΤΩΡ
ΕἼΗ· ΜΉΤ' ἘΜῈ ΘΥΜῸΣ ἘΠΟΤΡΎΝΕΙΕΝ ἈΕΊΔΕΙΝ.
ἍΖΟΜΑΙ ΑὐΔῆΣΑΙ. ΤΌ ΔΕ ΜῊΝ ἝΔΟΣ ἘΞΈΤΙ ΚΕΊΝΟΥ
Ὅ ῬΑ ΘΕᾷ ἭΡΩΕΣ ἘΠῚ ῬΗΓΜῖΣΙΝ ἜΔΕΙΜΑΝ.
ἈΝΔΡΆΣΙΝ ὈΨΙΓΌΝΟΙΣΙ ΜΈΝΕΙ ΚΑῚ ΤῆΜΟΣ ἸΔΈΣΘΑΙ.
ΑὐΤΊΚΑ Δ' ΑἸΣΟΝΊΔΗΣ ἘΜΝΉΣΑΤΟ· ΣῪΝ ΔῈ ΚΑῚ ὯΛΛΟΙ
ἭΡΩΕΣ ΦΙΝῆΟΣ· Ὃ ΔῊ ΠΛΌΟΝ ἌΛΛΟΝ ἜΕΙΠΕΝ
ἘΞ ΑἼΗΣ ἜΣΣΕΣΘΑΙ. ἈΝΏΪΣΤΟΣ ΔῈ ΤΈΤΥΚΤΟ
ΠᾶΣΙΝ ὉΜῶΣ. ἌΡΓΟΣ ΔῈ ΛΙΛΑΙΟΜΈΝΟΙΣ ἈΓΌΡΕΥΣΕ.
ΝΕΙΣΌΜΕΘ' ὈΡΧΟΜΕΝῸΝ· ΤῊΝ ἜΧΡΑΕΝ ὔΜΜΙ ΠΕΡῆΣΑΙ
ΝΗΜΕΡΤῊΣ ὍΔΕ ΜΆΝΤΙΣ ὍΤῼ ΞΥΝΈΒΗΤΕ ΠΆΡΟΙΘΕΝ.
ἜΣΤΙ ΓᾺΡ ΠΛΌΟΣ ἌΛΛΟΣ· ὋΝ ἈΘΑΝΆΤΩΝ ἹΕΡῆΕΣ

μὴ συμβάλλειν τῷ ὠκεανῷ· ἀλλ' ἐξ ὀρέων καταφέρεσθαι. Τὸ αὐτὸ καὶ Ἐρατοσθένης ἐν γ΄ γεωγραφικῶν φησι. Τιμάγητος δὲ ἐν α΄ περὶ λιμένων, τὸν Ἴστρον φησὶ καταφέρεσθαι ἐκ τῶν Κελτικῶν ὀρῶν, εἶτα ἐκδιδόναι εἰς Κελτικὴν λίμνην. μετὰ δὲ ταῦτα εἰς δύο σχίζεσθαι τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ μὲν εἰς τὸν Εὔξεινον πόντον εἰσβάλλειν, τὸ δὲ εἰς τὴν Κελτικὴν θάλασσαν. διὰ δὲ τούτου τοῦ στόματος πλεῦσαι τοὺς Ἀργοναύτας καὶ ἐλθεῖν εἰς Τυρρηνίαν. κατακολουθεῖ δὲ αὐτῷ καὶ Ἀπολλώνιος. Ἡσίοδος δὲ καὶ Πίνδαρος ἐν Πυθιονίκαις καὶ Ἀντίμαχος ἐν Λυδῇ, διὰ τοῦ ὠκεανοῦ φησιν ἐλθεῖν αὐτοὺς εἰς Λιβύην. καὶ βαστάσαντας τὴν Ἀργὼ εἰς τὸ ἡμέτερον πέλαγος γενέσθαι.

Οὐδέ τί πω Δαναῶν. τοὺς αἰγυπτίους παλαιοτάτους εἶναι φησίν. ἡρόδοτος δὲ φρύγας. κόσμης δὲ ἐν πρώτῳ αἰγυπτιακῶν, καὶ λέων ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς τὴν μητέρα. καὶ κνωσσὸς ἐν α. γεωγραφικῶν τῆς ἀσίας, πάντων ἀρχαιοτάτους αἰγυπτίους φασί. καὶ ἐν αἰγύπτῳ πρῶτον κτισθῆναι πόλιν θήβας. καὶ νικάνωρ δὲ τούτοις συμφωνεῖ καὶ ἀρχέμαχος ἐν ταῖς μετωνυμίαις. καὶ ξεναγόρας ἐν πρώτῳ χρόνων. καὶ ἵππυς δὲ τοὺς αἰγυπτίους ἀρχαιοτάτους γεγονέναι λέγει καὶ πρώτους στοχάσασθαι τῆς τοῦ ἀέρος κράσεως. καὶ γονιμώτατον εἶναι τὸ τοῦ νείλου ὕδωρ. γεγονέναι δὲ αὐτούς φησιν ὁ ἀπολλώνιος πρὸ τοῦ πάντα τὰ ἄστρα φανῆναι. καθὸ τήν τε φύσιν κατανοῆσαι αὐτῶν δοκοῦσι καὶ τὰ ὀνόματα θεῖναι. καὶ τὰ μὲν δώδεκα ζώδια θεοὺς βουλαίους προσαγορεῦσαι. τοὺς δὲ πλανήτας, ῥαβδοφόρους. ἡρόδοτος δέ φησι φρύγας πρώτους γεγενῆσθαι. ψαμμίτιχον γὰρ τὸν αἰγυπτίων βασιλέα βουλόμενον διαγνῶναι τίνες τῶν ἀνθρώπων προγενέστεροι, παραδοῦναι ποιμένι δύο βρέφη κελεύσαντα μηδένα μηδὲν αὐτοῖς

ἨΕΡΑΔΟΝ. ΟἹ ΘΉΒΗΣ ΤΡΙΤΩΝΊΔΟΣ ἘΚΓΕΓΆΑΣΙΝ.
ΟὔΠΩ ΤΉΡΕΑ ΠΆΝΤΑ ΤᾺ ΟὐΡΑΝΩ͂Ι ΕἹΛΊΣΣΟΝΤΑΙ
ΟὐΔΈ ΤΙ ΠΩ ΔΑΝΑΏΝ ἹΕΡῸΝ ΓΈΝΟΣ ἮΕΝ ἈΚΟῦΣΑΙ
ΠΕΥΘΟΜΈΝΟΙΣ. ΟἿΟΙ Δ᾽ἜΣΑΝ ἈΡΚΆΔΕΣ ἈΠΙΔΑΝῆΕΣ
ἈΡΚΆΔΕΣ. ΟἹ ΚΑῚ ΠΡΌΣΘΕ ΣΕΛΗΝΑΊΗΣ ὙΔΈΟΝΤΑΙ.

φθέγξασθαι. μόνον δὲ αὐτοῖς αἰγὸς θηλὴν δίδοσθαι. οἱ δὲ δύο ἐτῶν διελθόντων, πρώτην φωνὴν ἀφῆκαν τὸ βέκ. οὕτω δὲ λέγεται παρὰ φρυξὶν ὁ ἄρτος. ἐγνώσθησαν οὖν ἀπὸ τούτου οἱ φρύγες γηγενεῖς. οἱ δέ, φασὶν ὅτι εὐηθές ἐστιν ὑπολαμβάνειν τοῦτο. ἀκούοντες γὰρ οἱ παῖδες βληχομένων τῶν προβάτων, ὡσὰν ὑπὸ τῆς φύσεως ὁμοργούμενοι, πρὸς τὸ ἔναρθρον τὴν φωνὴν ἀπέτρεψαν. Οἷοι δ᾽ ἔσαν ἀρκάδες. μόνοι δὲ ἦσαν ἀρκάδες φησὶν τῶν ἑλλήνων ἀρχαιότεροι. ἀπιδανήων δὲ τῶν πελοποννησίων ἀπὸ ἄπιδος τοῦ φορωνέως. Ἀρκάδες οἳ καὶ πρόσθεν. οἱ ἀρκάδες δοκοῦσι πρὸ τῆς σελήνης γεγονέναι ὡς καὶ εὔδοξος ἐν τῇ περιόδῳ. Θεόδωρος δὲ ἐν εἰκοστῷ ἐννάτῳ, ὀλίγῳ πρότερον φησὶ τοῦ πρὸς τοὺς γίγαντας πολέμου ἡρακλέους, τὴν σελήνην φανῆναι. καὶ ἀρίστων ὁ χῖος ἐν ταῖς θέσεσι καὶ διονύσιος ὁ χαλκιδεὺς ἐν πρώτῳ κτίσεως τὰ αὐτά φασι. καὶ ἔθνος δὲ ἀρκαδίας σεληνίτας εἶναι. μνασέας δέ φησι προσελήνους ἀρκάδας βασιλεῦσαι.

Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ τεγεατῶν πολιτείᾳ φησὶν ὅτι βάρβαροι τὴν ἀρκαδίαν ᾤκησαν. οἵτινες ἐξεβλήθησαν ὑπὸ τῶν ἀρκάδων ἐπιθεμένων αὐτοῖς πρὸ τοῦ ἐπιτεῖλαι τὴν σελήνην. διὸ καὶ ὠνομάσθησαν προσέληνοι. δοῦρις δὲ ἐν πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ τῶν μακεδονικῶν ἀρκάδα φησὶν ἀφ' οὗ ἡ ἀρκαδία καλεῖται ὀρχομενοῦ υἱόν. διὸ καὶ πόλιν τῆς ἀρκαδίας ὀρχομενόν. τινὲς δέ φασιν ἐνδυμίωνα εὑρηκέναι τὰς περιόδους καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῆς σελήνης· ὅθεν καὶ προσελήνους τοὺς ἀρκάδας κληθῆναι. ἀρκὰς γὰρ ὁ ἐνδυμίων. ἔνιοι δὲ ὑπὸ τοῦ τυφῶνος· ὑπὸ δὲ ἄτλαντος ξεναγόρας εἴρηκεν. Ἀνάσσετο δευκαλίδῃσιν. οἱ ἀπὸ δευκαλίωνος τὸ γένος ἔχοντες ἐβασίλευον θεσσαλίας. ὡς φησιν ἑκαταῖος καὶ ἡσίοδος. ἡ θεσσαλία δὲ πελασγία ἐκαλεῖτο ἀπὸ πελασγοῦ τοῦ βασιλεύσαντος. Καὶ ποταμὸς τρίτων. περὶ τῆς τοῦ νείλου ἀναδόσεως διάφοροι αἰτίαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐλέγοντο. ἀναξαγόρας μὲν γάρ φησι διὰ τὴν τῆξιν

ΖΩΕΙΝ. ΦΗΓΟΝ ἘΔΟΝΤΕΣ ἘΝ ΟΥΡΕΣΙΝ. ΟΥ ΔΕ ΠΕΛΑΣΓΙΣ
ΧΘΩΝ ΤΟΤΕ ΚΥΔΑΛΙΜΟΙΣΙΝ ἈΝΑΣΣΕΤΟ ΔΕΥΚΑΛΙΔΗ ΣΙΝ
ἨΜΟΣ ἘΤ' ἨΕΡΙΗ ΠΟΛΥΛΗΙΟΣ ἘΚΛΗΙΣΤΟ
ΜΗΤΗΡ ΑἸΓΥΠΤΟΣ ΠΡΟΤΕΡΗΓΕΝΕΩΝ ΑἸΖΗΩΝ.
ΚΑΙ ΠΟΤΑΜΟΣ ΤΡΙΤΩΝ ΕΥΡΡΟΟΣ. ὯΙ ὙΠΟ ΠΑΣΑ

τῆς χιόνος πληθύειν αὐτόν. ὡς ἕπεται καὶ εὐριπίδης λέγων. Εἰλουμένη δὲ καλλιπάρθενος ῥοὴ λευκῆς τακείσης χιόνος ὑγραίνει γύην. καὶ αἰσχύλος δὲ καὶ σοφοκλῆς ὑπέλαβον τοὺς κατ' αἴγυπτον χιονίζεσθαι τόπους καὶ τηκομένης τῆς χιόνος τὴν χύσιν εἰς τὸν νεῖλον ἐκδίδοσθαι. νικαγόρας δέ φησιν ἀπὸ τῶν ἀντοίκων αὐτὸν ῥεῖν. δημόκριτος δὲ ὁ φυσικός, ἀπὸ τοῦ κατὰ μεσημβρίαν ὑπερκειμένου πελάγους λαμβάνειν τὸν νεῖλον τὴν ἐπίχυσιν. ἀπογλυκαίνεσθαι δὲ τὸ ὕδωρ διὰ τὸ διάστημα καὶ τὸ μῆκος τοῦ πόρου. καὶ ὑπὸ τοῦ καύματος ἀφεψόμενον. διὸ καὶ ἐναντίαν φησὶν ἔχειν τὴν γεῦσιν. Ἀρίστων δὲ ὁ χῖος ὅτι χειμῶνος ὢν ὑπὸ γῆν ὁ ἥλιος εἰσπέμπει τὸ ὕδωρ· τοῦ δὲ θέρους γινόμενος ὑπὲρ γῆν οὐκέτι διὰ τὸ μᾶλλον θερμαίνεσθαι αὐτήν. διὸ καὶ χαλωμένη ἡ γῆ πλέον ὕδωρ ἀναδίδωσιν. Ἔφορος δὲ ποταμόχωστον εἶναι φησὶ τὴν αἴγυπτον.

ῥηγνυμένης δὲ τῆς γῆς ὑπὸ τοῦ ἡλίου τῷ ἔαρι ἀναπηδᾶν τὸ ὕδωρ καὶ ἐπαύξεσθαι τὸ ῥεῦμα. θαλῆς δὲ ὁ μιλήσιος φησὶν ὑπὸ τῶν ἐτησίων συνελαυνόμενα τὰ νέφη κατὰ τὰ ὄρη τῆς αἰθιοπίας, αὐτόθι ῥήγνυσθαι. ὅταν γὰρ τοῦ ποταμοῦ ἐξεναντίας συστῶσιν αἱ πνοαὶ προσπίπτουσαι τῇ θαλάσσῃ ἐκ τῆς ἀποπεμπομένης πλήμμης τὰς ὑπορχύσεις ἀναδέχεσθαι τὸν νεῖλον. διογένης δὲ ὁ ἀπολλωνιάτης, ὑπὸ ἡλίου ἁρπάζεσθαι τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης. ὃ τότε εἰς τὸν νεῖλον καταφέρεσθαι. οἴεται γὰρ πληροῦσθαι τὸν νεῖλον ἐν τῷ θέρει διὰ τὸ τὸν ἥλιον εἰς τοῦτον τὰς ὑπὸ γῆς ἰκμάδας ῥέπειν. ὁ δὲ νεῖλος οὕτω τὸ πρότερον ἐκαλεῖτο· τρίτων. μετωνομάσθη δὲ ἀπὸ νείλου τοῦ κύκλωπος τοῦ ταντάλου βασιλεύσαντος τῆς χώρας ὡς ἕρμιππός φησιν·

Ὄμβρος ἅλις· ἀμφιβολία περὶ τὴν σύνταξιν. σημαίνει γὰρ ἤτοι ἅλις ἀνασταχύουσιν. ἢ ὅτι οὐ δεύει ὄμβρος ἅλις· ἐπεὶ οὐ βρέχει συνεχῶς κατ' αἴγυπτον·

ἌΛΔΕΤΑΙ ἨΕΡΊῌ· ΔΙΌΘΕΝ ΔΈ ΜΙΝ ΟὔΠΟΤΕ ΔΕΎΕΙ
ὌΜΒΡΟΣ. ἍΛΙΣ ΠΡΟΧΟΑῖΣΙ ἈΝΑΣΤΑΧΎΟΥΣΙΝ ἌΡΟΥΡΑΙ·
ἜΝΘΕΝ ΔΉ ΤΙΝΆ ΦΑΣΙ ΠΈΡΙΞ ΔΙᾺ ΠᾶΣΑΝ ὉΔΕῦΣΑΙ
ΕὐΡΏΠΗΝ ἈΣΊΗΝ ΤῈ ΒΊῌ ΚΑῚ ΚΆΡΤΕΪ ΛΑῶΝ
ΣΦΩΪΤΈΡΩΝ ΘΆΡΣΕΙ ΤῈ ΠΕΠΟΙΘΌΤΑ. ΜΥΡΊΑ Δ' ἌΣΤΗ

Ἔνθεν δή τινα· σεσόγχωσις αἰγύπτου πάσης βασιλεύς. μετὰ ὧρον τὸν ἴσιδος καὶ ὀσίριδος παῖδα, τὴν μὲν ἀσίαν ὁρμήσας πᾶσαν κατεστρέψατο. ὁμοίως καὶ τὰ πλεῖστα τῆς εὐρώπης. ἀκριβέστερον δέ ἐστι τὰ περὶ αὐτοῦ παρὰ ἡροδότῳ. θεόπομπος δὲ ἐν τρίτῳ σέσωστριν αὐτὸν καλεῖ. ἡρόδοτος δὲ προστίθησιν· ὅτι εἰ μὲν τινας πολεμῶν κατέστρεψεν, στήλας ἐτίθει πῶς ἐνίκησεν. εἰ δὲ παρεχώρουν γυναικεῖον ταῖς στήλαις αἰδοῖον προσετίθει σύμβολον τῆς μαλακίας. περὶ δὲ τῶν χρόνων καθ' οὓς ἐγένετο σεσόγχωσις, ὁ μὲν ἀπολλώνιος τοῦτο μόνον φησὶ πολὺς γὰρ ἄδην ἐπενήνοθεν αἰών. φησὶ δὲ δικαίαρχος ἐν δευτέρῳ καὶ ἑλληνικοῦ βίου σεσογχώσιδι μεμεληκέναι. καὶ νόμους αὐτὸν θέσθαι λέγει· ὥστε μηδένα καταλιπεῖν τὴν πατρῴαν τέχνην. τοῦτο γὰρ ᾤετο ἀρχὴν εἶναι πλεονεξίας. καὶ πρῶτον φασὶν αὐτὸν εὑρηκέναι ἵππων ἄνθρωπον ἐπιβαίνειν. οἱ δὲ ταῦτα εἰς ὧρον ἀναφέρουσιν·

Ἠὲ καὶ οὔ· ἢ γὰρ ἐκλελοίπασι τινὲς τῶν πόλεων, ἢ μετωνομασθεῖσαι ἀγνοοῦνται ὑφ᾽ οὗ τυγχάνουσιν ἐκπισμέναι. τούτου δὲ τὸν χρόνον αἴτιον γεγονέναι. δικαίαρχος ἐν πρώτῳ· μετὰ τὸν ἴσιδος καὶ ὀσύριδος ὧρον, βασιλέα γεγονέναι σεσόγχωσιν λέγει. ὥστε γίνεσθαι ἀπὸ τῆς σεσογχώσιδος βασιλείας μέχρι τῆς νείλου ἔτη δυσχίλια .φ. ἀπὸ δὲ τῆς νείλου βασιλείας μέχρι τῆς πρώτης ὀλυμπιάδος ἔτη .υ. λϛ. ὡς εἶναι τὰ πάντα ὁμοῦ ἔτη δυσχίλια ἐννακόσια .λϛ. Αἶαν γε μήν· τὴν αἶαν φησὶν ἀπὸ τῶν σεσογχώσιδος χρόνων μέχρις αὐτοῦ μένειν ἄθραυστον καὶ τοὺς ἐκείνων ἀπογόνους τοὺς ἀπὸ σεσογχώσιδος κατοικισθέντας. τούτους γὰρ υἱωνοὺς εἴρηκε καταχρηστικῶς. ὡς ἡρακλεῖδαι λέγονται οὐ μόνον οἱ ἡρακλέους παῖδες, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐκείνων ἀπόγονοι. ὅτι δὲ κόλχοι αἰγυπτίων ἄποικοι ὥς φησιν ἀπολλώνιος καὶ σκύμνος ἐν τῷ περὶ ἀσίας λέγει. καὶ ἡρόδοτος βεβαιοῖ ὅς γε καὶ αὐτῶν τῶν αἰδοίων τῆς περιτομῆς μέμνηται καὶ τῆς τῶν λίνων ὑφῆς καὶ νόμοις αὐτοὺς χρῆσθαι τοῖς αἰγυπτίων λέγει. Οἳ δή τοι γραπτῦς. γραπτῦς τοὺς νόμους λέγει. εἰσὶ δέ φησι καὶ νόμοι παρ᾽ αὐτοῖς τῶν προγόνων καὶ στῆλαι ἐν αἷς γῆς καὶ θαλάσσης ἀναγραφαί εἰσι. Κύρβιας· στήλας. λέγει δὲ τοὺς ἄξονας ἐν οἷς οἱ νόμοι γράφονται. ὡς ἀριστοφάνης ὁ κωμικός. ἀπολλόδωρος δέ φησι πᾶσαν δημοσίαν γραφὴν καὶ νόμους κύρβιν καλεῖσθαι ὅτι οἱ ἀρχαῖοι λίθους ἱστάντες ἐσώθησαν τὰ δόξαντα ἐν αὐτοῖς ἀναγράφειν. κύρβεις οἱονεὶ κορυφεῖς, κατὰ συγκοπὴν καὶ μετάθεσιν καὶ τροπὴν τοῦ .φ. εἰς β. κύρβεις. ὕστερον δὲ ξύλα λελευκωμένα γράφοντες κύρβεις ὁμοίως ἐκάλεσαν καὶ αὐτά. κύρβεις μὲν οὖν αἱ περιέχουσαι τὰς ἱερὰς ἀναγραφάς. κύρβεις λέγουσιν ὡς ἐρατοσθένης φησὶ καὶ τοὺς ἄξονας καλουμένους ἀθήνησιν ἐν οἷς οἱ νόμοι περιέχονται. οἱ δὲ ἀκριβέστεροι ἄξονας μὲν τετραγώνους λίθους· κύρβεις δὲ τριγώνους. ἐν ἀμφοτέροις δὲ νόμοι ἦσαν γεγραμμένοι ἀθήνησι. Κέρας· κέρατα γὰρ λέγουσι τοῦ ὠκεανοῦ πάντας τοὺς ποταμοὺς τοὺς ἀπ᾽ αὐτοῦ καταφερομένους. ὁ δὲ ἴστρος

ΝΆΣΣΑΤ᾽ ἘΠΟΙΧΌΜΕΝΟΣ· ΤᾺ ΜῈΝ Ἤ ΠΟΘΙ ΝΑΙΕΤΆΟΥΣΙΝ
ἨῈ ΚΑῚ Οὔ· ΠΟΥΛῪΣ ΓᾺΡ ἌΔΗΝ ἘΠΕΝΉΝΟΘΕΝ ΑἸΏΝ.
ΑἾΑ ΓῈ ΜῊΝ ἜΤΙ ΝΥ͂Ν ΜΈΝΕΙ ἜΜΠΕΔΟΝ ΥἹΩΝΟΊ ΤΕ
ΤΩ͂ΝΔ᾽ ἈΝΔΡΩ͂Ν. ΟὓΣ ὍΓΕ ΚΑΘΊΣΣΑΤΟ ΝΑΙΈΜΕΝ ΑἾΑΝ.
ΟἹ ΔΉ ΤΟΙ ΓΡΑΠΤΥ͂Σ ΠΑΤΈΡΩΝ ἝΘΕΝ ΕἸΡΎΟΝΤΑΙ
ΚΎΡΒΙΑΣ. ΟἿΣ ἜΝΙ ΠΑ͂ΣΑΙ ὉΔΟῚ ΚΑῚ ΠΕΊΡΑΤ᾽ ἘΑΣΙ͂Ν
ὙΓΡΗ͂Σ ΤΕ ΤΡΑΦΕΡΗ͂Σ ΤΕ ΠΈΡΙΞ ἘΠΙΝΕΙΣΟΜΈΝΟΙΣΙΝ.
ἜΣΤΙ ΔΈ ΤΙΣ ΠΟΤΑΜῸΣ ὝΠΑΤΟΝ ΚΈΡΑΣ ὨΚΕΑΝΟΙ͂Ο

ποταμὸς σκυθίας. ὁ δὲ λόγος. μακρόθεν ὄντα διετεκμήραντο τὸν ποταμὸν καὶ ἔγνω-
σαν. Ἴστρον μιν καλέοντες. τὸν ἴστρον φησὶν ἐκ τῶν ὑπερβορέων καταφέρεσθαι
καὶ τῶν ῥιπαίων ὀρῶν. οὕτω δὲ εἶπεν ἀκολουθῶν αἰσχύλῳ ἐν λυομένῳ προ-
μηθεῖ. λέγοντι τοῦτο. γενόμενον δὲ μεταξὺ σκυθῶν καὶ θρακῶν σχίζεσθαι.
καὶ τὸ μὲν, εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς θάλασσαν ἐκβάλλειν ῥεῖθρον. τὸ δὲ, εἰς τὴν πον-
τικὴν θάλασσαν ἐκπίπτειν. τὸ δὲ, εἰς τὸν ἀδριατικὸν κόλπον. σκύμνος δὲ
ἐν τῇ ἑκκαιδεκάτῃ περὶ εὐρώπης, αὐτὸν μόνον φησὶν ἀπὸ ἐρήμου φέρεσθαι
τὸν ἴστρον. ῥίπαια δὲ ὄρη ἐν ταῖς ἀνατολαῖς ὡς καλλίμαχος. Ῥιπαίου πέμπου-
σιν ἀπ' οὔρεος ἠχὶ μάλιστα. ἐρατοσθένης δὲ ἐν τρίτῳ γεωγραφικῶν ἐξ ἐρή-
μων τόπων ῥεῖν περιβάλλειν δὲ νῆσον πεύκην. οὐδεὶς δὲ ἱστορεῖ διὰ τού-
του τοὺς ἀργοναύτας εἰς πεπλευκέναι εἰς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν ἔξω τιμαγήτου. ᾧ ἠκολουθηκὼς ὁ ἀπολλώνιος. ὁ μὲν γὰρ σκύμνος αὐτοὺς διὰ ταναΐδος πεπλευκέναι ἐπὶ τὴν μεγά-

ΕΥΡΥΣ ΤΕ ΓΡΟΒΑΘΥΣ ΤΕ ΚΑΙ ΟΛΚΑΔΙ ΝΗΙ ΠΕΡΗΣΑΙ·
ΙΣΤΡΟΝ ΜΙΝ ΚΑΛΕΟΝΤΕΣ ΕΚΑΣ ΔΙΕΤΕΚΜΗΡΑΝΤΟ·
ΟΣ ΔΗ ΤΟΙ ΤΕΙΩΣ ΜΕΝ ΑΠΕΙΡΟΝΑ ΤΕΜΝΕΤ' ΑΡΟΥΡΑΝ
ΕΙΣ ΟΙΟΣ· ΠΗΓΑΙ ΓΑΡ ΥΓΕΡ ΓΝΟΙΗΣ ΒΟΡΕΑΟ
ῬΙΠΑΙΟΙΣ ΕΝ ΟΡΕΣΣΙΝ ΑΠΟΠΡΟΘΙ ΜΟΡΜΥΡΟΥΣΙΝ.
ΑΛΛ' ΟΓΟΤΑΝ ΘΡΗΙΚΩΝ ΣΚΥΘΕΩΝ ΤΕΝΙΒΗΣΕΤΑΙ ΟΥΡΟΥΣ
ΕΝΘΑ ΔΙΧΗι ΤΟ ΜΕΝ ΕΝΘΑ ΜΕΤ' ΙΟΝΙΗΝ ΑΛΑ ΒΑΛΛΕΙ·
ΤΗι Δ' ΥΔΩΡ. ΤΟ Δ' ΟΠΙΣΘΕ ΒΑΘΥΝ ΔΙΑ ΚΟΛΠΟΝ ΙΗΣΙ
ΣΧΙΖΟΜΕΝΟΣ ΠΟΝΤΟΥ ΤΡΙΝΑΚΡΙΟΥ ΕΙΣΑΝΕΧΟΝΤΑ·
ΓΑΙΗι ΟΣ ΗΜΕΤΕΡΗι ΓΑΡΑΚΕΚΑΙΤΑΙ· ΕΙ ΕΤΕΟΝ ΔΗ

λην θάλασσαν. ἐκεῖθεν δὲ εἰς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν ἐληλυθέναι. καὶ παρεκ-
βολεύεται ὡς ἄρα ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἤπειρον οἱ ἀργοναῦται ἐπὶ σαυρωτήρων
ἐκόμισαν τὴν ἀργώ· μέχρις οὗ ἐπὶ θάλασσαν παρεγένοντο. ἡσίοδος δέ φη-
σι διὰ φάσιδος αὐτοὺς πεπλευκέναι. ἑκαταῖος δὲ ἐλέγχων αὐτὸν ἱστορεῖ
μὴ ἐκδιδόναι εἰς τὴν θάλασσαν τὸν φάσιν. οὐδ' ὡς διὰ ταναΐδος ἔπλευσαν.
ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτὸν πλοῦν καθ' ὃν καὶ πρότερον. ὡς σοφοκλῆς ἐν σκύθαις ἱ-
στορεῖ καὶ καλλίμαχος. ὅθεν καὶ τῶν σκυθῶν τοὺς μὲν εἰς τὸν ἀδρίαν πεπλευκό-
τας μὴ εὑρεῖν τοὺς ἀργοναύτας. τοὺς δὲ διὰ τῶν κυανέων εὑρεῖν ἐπὶ τὴν
κέρκυραν. καὶ καταπεπλευκότας. ὁ δὲ ἴστρος καταφερόμενος ἐξ ὑπερβορέων

ὅταν φθάσῃ ἐπὶ τὸν μεταξὺ σκυθίας καὶ θρᾴκης τόπον, σχίζεται εἰς δύο. καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ εἰς τὸν εὔξεινον πόντον βάλλει. τὸ δὲ ἕτερον εἰς τὴν τυρρηνικὴν θάλασσαν. Τριν̈ακρίου· τὸ τυρρηνικὸν πέλαγος παράκειται τῇ σικελίᾳ. ἐκαλεῖτο δὲ θριν̈ακρία τὸ πρότερον, διὰ τὸ τρεῖς ἄκρας ἔχειν πάχυνον λιλύβαιον. πέλωρον. βουλόμενος δὲ ὁ ἀπολλώνιος καινότερόν τι περὶ τοῦ ἴστρου εἰπεῖν, τὸ εἰς τὸν ἀδρίαν καταφερόμενον ῥεῦμα αὐτοῦ ὑποδιαιρεῖ αὖθις εἰς δύο. καὶ τὸ μὲν εἰς τὸν ἀδρίαν φέρεσθαι τὸ δὲ εἰς τυρρηνικὸν πέλαγος λέγει ὅπερ, καταχρώμενος, θρινάκριον εἶπε. Γαίης ὃς ὑμετέρη· ἐὰν μὲν οὕτω γράφηται, γαίης ὃς ὑμετέρη ἐστὶ τῆς ἑλλάδος· ἐὰν δὲ ἡμετέρη ἐστὶ τοῦ ἴστρου. παράκειται γὰρ τοῖς κόλχοις οὗτος. Ὑμετέρης γαίης· ὁ ἀχελῷος τῆς ἑλλάδος ποταμῶν τῶν ἄλλων διαπρεπέστατος. τὸ δὲ τρινάκριον πέλαγος παράκειται τῇ τῶν ἑλλήνων γῇ. εἰ οὖν ἐστιν ὁ ἀχελῷος, παρ' ὑμῖν ἐστι· τὸ γὰρ ὄνομα ἀκούομεν. ἀγνοεῖ γὰρ ὁ ἄργος ὡς αὐτῆς ἐξ τῆς χώρας ἀναπηλύει. φησὶν οὖν τὸν ἴστρον εἰς τὸν ἀχελῷον εἰσβάλλειν διὰ τὸ τὰς πηγὰς αὐτῷ παρέχεσθαι. Αἴσιον· τὸ καθῆκον. Ὁλκὸν· τὴν διαδρομὴν τοῦ ἀστέρος. Ἐπεὶ πνοιαί τε· ἑπόμενον γὰρ αἱ αὐταὶ τῶν ἀνέμων πνοαὶ καὶ ἡ φανεῖσα αὐτοῖς γραμμία λαμπηδὼν καὶ τὸν ἐπὶ ἴστρον διάπλουν σημαίνουσα. διαφωνοῦσι δὲ οἱ περὶ τοῦ ἔκπλου τῶν ἀργοναυτῶν καὶ τῶν κόλχων γεγραφότες. Κόλχοι δ' αὖτ' ἄλλοι· τῶν κόλχων οἱ μέν, διὰ τῶν κυανέων πετρῶν ἔπλευσαν· ὡς καὶ καλλίμαχος.

ὙΜΕΤΈΡΗΣ ΓΑΊΗΣ ἈΧΕΛΩΪΟΣ ἘΞΑΝΊΗΣΙΝ.
ὩΣ ἌΡ ἜΦΗ. ΤΟῖΣΙ ΔῈ ΘΕᾺ ΤΈΡΑΣ ἘΓΓΥΆΛΙΞΕΝ
ΑἼΣΙΟΝ. ὯΙ ΚΑῚ ΠΆΝΤΕΣ ἘΠΕΥΦΉΜΗΣΑΝ ἸΔΌΝΤΕΣ
ΣΤΈΛΛΕΣΘΑΙ. ΤΉΝ Δ' ΟἾΜΟΝ ἘΠΙΠΡῸ ΓᾺΡ ὉΛΚῸΣ ἘΤΎΧΘΗ
ΟὐΡΑΝΊΗΣ ἈΚΤῖΝΟΣ ὍΠΗ ΚΑῚ ΜΌΡΣΙΜΟΝ ἮΕΝ.
ΓΗΘΌΣΥΝΟΙ ΔῈ ΛΥΚΟΙΟ ΚΑΤΑΥΤΌΘΙ ΠΑῖΔΑ ΛΙΠΌΝΤΕΣ
ΛΑΊΦΕΣΙ ΠΕΠΤΑΜΈΝΟΙΣΙΝ ὙΠΕῚΡ ἍΛΑ ΝΑΥΤΊΛΛΟΝΤΟ.
ΟὔΡΕΑ ΠΑΦΛΑΓΌΝΩΝ ΘΗΕΎΜΕΝΟΙ. ΟὐΔῈ ΚΆΡΑΜΒΙΝ
ΓΝΆΜΨΑΝ. ἘΠΕῚ ΠΝΟΙΑΊ ΤΕ ΚΑῚ ΟὐΡΑΝΊΟΥ ΠΥΡῸΣ ΑἼΓΛΗ
ΜΕῖΝΕΝ. ἝΩΣ ἼΣΤΡΟΙΟ ΜΈΓΑΝ ῬΌΟΝ ἘΣΑΦΊΚΟΝΤΟ.
ΚΌΛΧΟΙ Δ' ΑὖΤ' ἌΛΛΟΙ ΜῈΝ ἘΤΏΣΙΑ ΜΑΣΤΕΎΟΝΤΕΣ.

φησὶ δὲ Ἀπολλώνιος ὑποστρέψαι αὐτοὺς ἐναντίως Καλλιμάχῳ. οἱ δὲ εἰς τὸν Ἴστρον μετὰ Ἀψύρτου ἦλθον. Καλὸν διὰ στόμα. δύο στόματα ἔχει ὁ Ἴστρος. ὧν ἓν λέγεται Καλὸν στόμα. ὥς φησι Τιμάγητος ἐν τῷ περὶ λιμένων. εἰς ὅ φησι πλεῦσαι τὸν Ἄψυρτον. Πανέσχατον Ἰονίοιο. τὸ Ἰόνιον πέλαγος τῆς Ἰταλίας εἰς ὃ ἐκδίδωσιν ὁ Ἀδρίας. διὸ καί τινες αὐτὸ Ἀδρίαν ὀνομάζουσι κατὰ μετάδοσιν τοῦ ὀνόματος. ἐπεὶ γὰρ συμάπτει ὁ Ἀδρίας τῷ Ἰονίῳ διὰ τοῦτο ποτὲ μὲν τὸν Ἀδρίαν Ἰόνιον, ποτὲ δὲ τὸν Ἰόνιον Ἀδρίαν καλοῦσιν. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Ἰονίου τὸ γένος Ἰλλυριοῦ. ὥς φησι Θεόπομπος ἐν εἰκοστῷ πρώτῳ. Ἰόνιον πέλαγος πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ οὕτω καλούμενον. ἀπὸ Ἰονίου ἀνδρὸς Ἰλλυριοῦ. τινὲς δὲ ἀπὸ τῆς γενομένης πλάνης τῆς Ἰοῦς. Τριγλῶχιν. Ἐρατοσθένης ἐν γ. γεωγραφικῶν, νῆσον εἶναι ἐν τῷ Ἴστρῳ φησὶ τρίγωνον ἴσην τῇ Ῥόδῳ ἣν Πεύκην λέγει διὰ τὸ πολλὰς ἔχειν πεύκας. Καὶ τὴν μὲν κορυφὴν τοῦ τριγώνου αὐτῆς πρὸς τὸ ῥεῦμα οὖσαν τοῦ ποταμοῦ ἀγκῶνα ἐκάλεσε. τὴν δὲ βάσιν τὴν πρὸς τὴν θάλασσαν, εὖρος. Ἀμφὶ δὲ δοιαί. περὶ τὴν περὶ τὴν Πεύκην ἀγκῶνα δύο εἶναί φησι στόματα τοῦ Ἴστρου. ὧν τὸ μὲν καλεῖται Ἄρηκος. τὸ δὲ Καλὸν στόμα ἐν ᾧ τάχιον οἱ Κόλχοι σὺν Ἀψύρτῳ ἔπλευσαν. Οἱ δ᾽ ὑψοῦ νήσοιο. οἱ περὶ τὸν Ἰάσονα ἄνωθεν τῆς νήσου διὰ τοῦ Ἄρηκος στόματος ἔπλευσαν. οἱ δὲ νομεῖς πάντας ἀκυστέον, δόξαντες τὰς ναῦς θαλάσσια θηρία εἶναι, δείσαντες εἰς φυγὴν ἐτράπησαν. Εἱαμεναί. οἱ κάθυγροι τόποι καὶ στεγανώδεις. δεῖ δὲ ἀκούειν ἑκατέρωθεν τοὺς νομεῖς πεφευγότας.

ΚΥΑΝΈΑΣ ΠΌΝΤΟΙΟ ΔΙ᾽ ἘΚ ΠΈΤΡΑΣ ἘΠΈΡΗΣΑΝ.
ἌΛΛΟΙ Δ᾽ ΑὖΥ ΠΟΤΑΜῸΝ ΜΕΤΕΚΊΑΘΟΝ. ΟἿΣΙΝ ἌΝΑΣΣΕΝ
ἌΨΥΡΤΟΣ. ΚΑΛῸΝ ΔῈ ΔΙᾺ ΣΤΌΜΑ ΠΕῖΡΕ ΛΙΑΣΘΕΊΣ.
ΤῶΙ ΚΑῚ ὙΠΈΦΘΗ ΤΟΎΣ ΓΕ ΒΑΛῺΝ ὝΠΕΡ ΑὐΧΈΝΑ ΓΑΊΗΣ
ΚΌΛΠΟΝ ἜΣΩ ΠΌΝΤΟΙΟ ΠΑΝΈΣΧΑΤΟΝ ἸΟΝΊΟΙΟ.
ἼΣΤΡῼ ΓΆΡ ΤΙΣ ΝῆΣΟΣ ἘΈΡΓΕΤΑΙ ΟὔΝΟΜΑ ΠΕΎΚΗ
ΤΡΙΓΛῶΧΙΝ. ΕὖΡΟΣ ΜῈΝ ἘΣ ΑἸΓΙΑΛΟῪΣ ἈΝΈΧΟΥΣΑ.
ΣΤΕΙΝῸΝ Δ᾽ ΑὖΤ᾽ ἈΓΚῶΝΑ ΠΟΤῚ ῬΌΟΝ. ἈΜΦῚ ΔῈ ΔΟΙΑῚ
ΣΧΊΖΟΝΤΑΙ ΠΡΟΧΟΑΊ. ΤῊΝ ΜῈΝ ΚΑΛΈΟΥΣΙΝ ἌΡΗΚΟΣ.
ΤῊΝ Δ᾽ ὙΠῸ Τῆι ΝΕΆΤΗι, ΚΑΛῸΝ ΣΤΌΜΑ. Τῆι ΔῈ ΔΙΑΠΡῸ
ἌΨΥΡΤΟΣ ΚΌΛΧΟΙ ΤῈ ΘΟΏΤΕΡΟΝ ὩΡΜΉΘΗΣΑΝ.
ΟἹ Δ᾽ ὙΨΟῦ ΝΉΣΟΙΟ ΚΑΤ᾽ ἈΚΡΟΤΆΤΗΣ ἘΝΈΟΝΤΟ.
ΤΗΛΌΘΕΝ. ΕἹΑΜΕΝΑῖΣΙ Δ᾽ ἘΝ ἌΣΠΕΤΑ ΠΏΕΑ ΛΕῖΠΟΝ

Οὔτ' οὖν Θρήιξι· τοῖς ἐπὶ τῆς Εὐρώπης Θρᾳξὶν ὅμοροί εἰσιν οἱ Σκύθαι. Οὔθ' οἱ περὶ Λαύριον· Λαύριον πεδίον τῆς Σκυθίας. τῆς δὲ Σκυθίας ἔθνη πεντήκοντα Τιμώναξ ἀναγράφει ἐν πρώτῳ περὶ Σκυθῶν. κατὰ δὲ τὸ τῶν Σίνδων πεδίον σχίζεται ὁ ποταμὸς Ἴστρος· καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ ῥεῦμα εἰς τὸν Ἀδρίαν· τὸ δὲ εἰς τὸν Εὔξεινον πόντον εἰσβάλλει. τὸ δὲ Σίνδοι Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ἕκτῳ τῆς καθόλου, βαρυτονεῖν φησὶ δεῖν· τινὲς δὲ ὀξύνουσιν οὐκ εὖ. καὶ Ἱππῶναξ δὲ μνημονεύει πρὸς τὸ Σινδικὸν διάσφαγμα. Ἑλλάνικος δὲ ἐν τῷ περὶ ἐθνῶν φησί· Βόσπορον δὲ πλεύσαντι Σινδοί. ἄνω δὲ τούτων Μαιῶται Σκύθαι. ἔστι δὲ καὶ Σίγυννος εἶδος δόρατος παρώνυμον τῷ ἔθνει. Ἀγγούρου ὄρεος· πλησίον Ἴστρου ποταμοῦ· μνημονεύει δὲ αὐτοῦ Τιμάγητος ἐν λιμέσιν. ὁ δὲ Καυλιακὸς σκόπελος τῆς Σκυθίας πλησίον τοῦ Ἴστρου, οὗ μνημονεύει Πολέμων ἐν κτίσει Ἰταλικῶν καὶ Σικελικῶν. ἄλλοι γράφουσιν Ἄγγουρον ὄρος ἢ Ἄργυρον ὄρος· ἢ Ἀργύρου ὄρεος. ἀντὶ δὲ τοῦ Καυκασίοιο, Καυλιακοῖο. φησὶ δὲ κατὰ τοῦτο τὸ ὄρος τὸν Ἴστρον διασχιζόμενον. τῇ μέν, εἰς τὸν Ἀδρίαν. τῇ δέ, εἰς τὸν Εὔξεινον εἰσβάλλειν. Κρονίην ἅλα· τὸν Ἀδρίαν φησί. ἐνταῦθα γὰρ τὸν Κρόνον κατῳκηκέναι. Κατ' ἐκεῖνον τὸν τόπον φησὶ τοὺς Ἀργοναύτας τὸ πλῆθος τῶν Κόλχων φοβηθέντας, εἴκειν αὐτοῖς· καὶ βούλεσθαι μὲν τὸ κῶας ἔχειν καὶ μὴ παρασχεῖν. τὴν δὲ Μήδειαν· ἦν γὰρ τὸ καθ' αὐτὴν δίκαιον ἀμφήριστον, παραθέσθαι τῇ Ἀρτέμιδι ἐν τῷ αὐτῆς ἱερῷ, ἕως τίς δικάσῃ πότερον αὐτὴν ἀποδοτέον τῷ πατρὶ ἢ τοῖς Ἀργοναύταις.

ΠΟΙΜΕΝΕΣ ΑΓΡΑΥΛΟΙ ΝΗΩΝ ΦΟΒΩΙ, ΟΙΑ ΤΕ ΘΗΡΑΣ
ΟΣΣΟΜΕΝΟΙ ΠΟΝΤΟΥ ΜΕΓΑΚΗΤΕΟΣ ΕΞΑΝΙΟΝΤΑΣ
ΟΥ ΓΑΡ ΠΩ ΑΛΙΑΣ ΓΕ ΠΑΡΟΣ ΠΟΘΙ ΝΗΑΣ ΙΔΟΝΤΟ
ΟΥΤ' ΟΥΝ ΘΡΗΙΞΙ ΜΙΓΑΔΕΣ ΣΚΥΘΑΙ. ΟΥΤΕ ΣΙΓΥΝΝΟΙ
ΟΥΤ' ΟΥΝ ΓΡΑΥΚΕΝΙΟΙ· ΟΥΘ' ΟΙ ΠΕΡΙ ΛΑΥΡΙΟΝ ΗΔΗ
ΣΙΝΔΟΙ ΕΡΗΜΑΙΟΝ ΠΕΔΙΟΝ ΜΕΓΑ ΝΑΙΕΤΑΟΝΤΕΣ.
ΑΥΤΑΡ ΕΠΕΙ Τ' ΑΓΓΟΥΡΟΝ ΟΡΟΣ ΚΑΙ ΑΠΩΘΕΝ ΕΟΝΤΑ
ΑΓΚΟΥΡΟΥ ΟΡΕΟΣ ΣΚΟΠΕΛΟΝ ΠΑΡΑ ΚΑΥΚΑΣΙΟΙΟ
ΩΙ ΠΕΡΙ ΔΗ ΣΧΙΖΩΝ ΙΣΤΡΟΣ ΡΟΟΝ ΕΝΘΑ ΚΑΙ ΕΝΘΑ
ΒΑΛΛΕΙ ΑΛΟΣ. ΠΕΔΙΟΝ ΤΕ ΤΑ ΛΑΥΡΙΟΝ, ΗΜΕΙΨΑΝΤΟ.
ΔΗ ΡΑ ΤΟΤΕ ΚΡΟΝΙΗΝ ΚΟΛΧΟΙ ΑΛΑ Δ' ΕΚΠΡΟΜΟΛΟΝΤΕΣ.
ΠΑΝΤΗ ΜΗ ΣΦΕ ΛΑΘΟΙΕΝ. ΥΠΕΤΜΗΞΑΝΤΟ ΚΕΛΕΥΘΟΥΣ.

ΟΙΔΟΠΙΘΕΝ ΠΟΤΑΜΟΙΟ ΚΑΤΗΛΥΘΟΝ. ΕΚ ΔΕΠΕΡΗΣΑΝ
ΔΟΙΑΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ΒΡΥΤΙΪΔΑΣ ΑΓΧΟΘΙ ΝΗΣΟΥΣ.
ΤΩΝΔΗΤΟΙ ΕΤΕΡΗΙ ΜΕΝ ΕΝ ΙΕΡΟΝ ΕΣΚΕΝ ΕΔΕΘΛΟΝ·
ΕΝ ΔΕΤΕΡΗΙ ΠΛΗΘΥΝ ΠΕΦΥΛΑΓΜΕΝΟΙ ΑΨΥΡΤΟΙΟ
ΒΑΙΝΟΝ· ΕΠΕΙ ΚΕΙΝΑΣ ΠΟΛΛΟΝ ΛΙΠΟΝ ΕΝΔΟΘΙ ΝΗΣΟΥΣ.
ΑΥΤΩΣ ΑΖΟΜΕΝΟΙ ΚΟΥΡΗΝ ΔΙΟΣ. ΑΙ ΔΕ ΔΗ ΑΛΛΑΙ
ΣΤΕΙΝΟΜΕΝΑΙ ΚΟΛΧΟΙΣΙ ΠΟΡΟΥΣ ΕΙΡΥΝΤΟ ΘΑΛΑΣΣΗΣ.
ΩΣ ΔΕ ΚΑΙ ΕΙΣ ΑΛΛΑΣ ΠΛΗΘΥΝ ΛΙΠΟΝ ΑΓΧΟΘΙ ΝΗΣΟΥΣ
ΜΕΣΦΑ ΣΑΛΑΓΩΝΟΣ ΠΟΤΑΜΟΥ ΚΑΙ ΝΕΣΤΙΔΟΣ ΑΙΗΣ.
ΕΝΘΑ ΚΕ ΛΕΥΓΑΛΕΗΙ ΜΙΝΥΑΙ ΤΟΤΕ ΔΗΪΟΤΗΤΙ
ΠΑΥΡΟΤΕΡΟΙ ΠΛΕΟΝΕΣΣΙΝ ΥΠΕΙΚΑΘΟΝ. ΑΛΛΑ ΠΑΡΟΙΘΕ
ΣΥΝΘΕΣΙΗΙ ΜΕΓΑ ΝΕΙΚΟΣ ΑΛΕΥΑΜΕΝΟΙ ΕΤΑΜΟΝΤΟ.
ΚΩΑΣ ΜΕΝ ΧΡΥΣΕΙΟΝ ΕΠΙ ΣΦΙΣΙΝ ΑΥΤΟΣ ΥΠΕΣΤΗ
ΑΙΗΤΗΣ· ΕΙ ΚΕΙΝΟΙ ΑΝΑΠΛΗΣΕΙΑΝ ΑΕΘΛΟΥΣ
ΕΜΠΕΔΟΝ ΕΥΔΙΚΙΗΙ ΣΦΕΑΣ ΕΞΕΜΕΝ· ΕΙΤΕ ΔΟΛΟΙΣΙΝ
ΕΙΤΕ ΚΑΙ ΑΜΦΑΔΙΗΝ ΑΥΤΩΣ ΑΕΚΟΝΤΟΣ ΑΠΗΥΡΩΝ·
ΑΥΤΑΡ ΜΗΔΕΙΑΝ. ΤΟ ΓΑΡ ΠΕΛΕΝ ΑΜΦΗΡΙΣΤΟΝ,
ΠΑΡΘΕΣΘΑΙ ΚΟΥΡΗΙ ΛΗΤΩΪΔΙ ΝΟΣΦΙΝ ΟΜΙΛΟΥ.
ΕΙΣΟΚΕ ΤΙΣ ΔΙΚΑΣΗΙΣΙ ΘΕΜΙΣΤΟΥΧΩΝ ΒΑΣΙΛΗΩΝ.
ΕΙ ΤΕ ΜΙΝ ΕΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΧΡΕΙΩ ΔΟΜΟΝ ΑΥΤΙΣ ΙΚΑΝΕΙΝ,
ΕΙ ΤΕ ΜΕΤΑΦΝΕΙΟΙΟ ΘΕΙΟΥ ΠΟΛΙΝ ΟΡΧΟΜΕΝΟΙΟ,
ΕΙ ΤΕ ΜΕΘΕΛΛΑΔΑ ΓΑΙΑΝ ΑΡΙΣΤΗΕΣΣΙΝ ΕΠΕΣΘΑΙ.
ΕΝΘΑ ΔΕΠΕΙ ΤΑ ΕΚΑΣΤΑ ΝΟΩΙ ΠΕΜΠΑΣΣΑΤΟ ΚΟΥΡΗ.
ΔΗ ΡΑ ΜΙΝ ΟΞΕΙΑΙ ΚΡΑΔΙΗΝ ΕΛΕΛΙΞΑΝ ΑΝΙΑΙ
ΝΩΛΕΜΕΣ. ΑΙΨΑ ΔΕ ΣΦΙΝ ΙΗΣΟΝΑ ΜΟΥΝΟΝ ΕΤΑΙΡΩΝ
ΕΚΠΡΟΚΑΛΕΣΣΑΜΕΝΗ, ΑΓΕΝ ΑΛΛΥΔΙΣ ΟΦΡΕΛΙΑΣΘΕΝ
ΠΟΛΛΟΝ ΕΚΑΣ. ΣΤΟΝΟΕΝΤΑ ΔΕΝΩΠΑΔΙΣ ΕΚΦΑΤΟ ΜΥΘΟΝ.
ΑΙΣΟΝΙΔΗ. ΤΙΝΑ ΤΗΝΔΕ ΣΥΝΑΡΤΥΝΑΣΘΕ ΜΕΝΟΙΝΗΝ

ΑΜΦ' ΕΜΟΙ· Η Ε ΣΕ ΠΑΓΧΥ ΛΑΘΙΦΡΟΣΥΝΑΙΣ ΕΝΕΗΚΑΝ,
ΑΓΛΑΙΑΙ· ΤΩΝ Δ' ΟΥΤΙ ΜΕΤΑΤΡΕΠΗι, ΟΣΣΑ ΤΟΡΕΥΕΣ
ΧΡΕΙΟΙ ΕΝΙΣΧΟΜΕΝΟΣ. ΠΟΥ ΤΟΙ ΔΙΟΣ ΙΚΕΣΙΟΙΟ
ΟΡΚΙΑ. ΠΟΥ ΔΕ ΜΕΛΙΧΡΑΙ ΥΠΟΣΧΕΣΙΑΙ ΒΕΒΑΑΣΙΝ.
ΑΙΣ ΕΓΩ ΟΥ ΚΑΤΑ ΚΟΣΜΟΝ ΑΝΑΙΔΗΤΩι ΙΟΤΗΤΙ
ΠΑΤΡΗΝ ΤΕ. ΚΛΕΑ ΤΕ ΜΕΓΑΡΩΝ ΑΥΤΟΥΣ ΤΕ ΤΟΚΗΑΣ.
ΝΟΣΦΙΣΑΜΗΝ ΤΑ ΜΟΙ ΗΕΝ ΥΠΕΡΤΑΤΑ. ΤΗΛΟΘΙ Δ' ΟΙΗ
ΛΥΓΡΗιΣΙΝ ΚΑΤΑ ΠΟΝΤΟΝ· ΑΜ' ΑΛΚΥΟΝΕΣΣΙ ΦΟΡΕΥΜΑΙ,
ΣΩΝ ΕΝΕΚΕΝ ΚΑΜΑΤΩΝ. ΙΝΑ ΜΟΙ ΣΟΟΣ ΑΜΦΙ ΤΕ ΒΟΥ,
ΑΜΦΙ ΤΕ ΓΗΓΕΝΕΕΣΣΙΝ ΑΝΑΠΛΗΣΕΙΑΣ ΑΕΘΛΟΥΣ. ΣΙΝ,
ΥΣΤΑΤΟΝ ΑΥ ΚΑΙ ΚΩΑΣ ΕΠΕΙ ΤΕΠΑΙΣΤΟΣ ΕΤΥΧΘΗΝ,
ΕΙΛΕΣ ΕΜΗι ΜΑΤΙΗι ΚΑΤΑ Δ' ΟΥΛΟΟΝ ΑΙΣΧΟΣ ΕΧΕΥΑ
ΘΗΛΥΤΕΡΑΙΣ· ΤΩι ΦΗΜΙ ΤΕΗ ΚΟΥΡΗ ΤΕ ΔΑΜΑΡ ΤΕ
ΑΥΤΟΚΑΣΙΓΝΗΤΗ ΤΕ, ΜΕΘ' ΕΛΛΑΔΑ ΓΑΙΑΝ ΙΚΕΣΘΑΙ.
ΠΑΝΤΗι ΝΥΝ ΠΡΟΦΡΩΝ ΥΠΕΡΙΣΤΑΣΟ. ΜΗ ΔΕ ΜΕ ΜΟΥΝΗΝ
ΣΕΙΟ ΛΙΠΗιΣ ΑΠΑΝΕΥΘΕΝ ΕΠΟΙΧΟΜΕΝΟΣ ΒΑΣΙΛΗΟΣ·
ΑΛΛ' ΑΥΤΩΣ ΕΙΡΥΣΟ. ΔΙΚΗ ΔΕ ΤΟΙ ΕΜΠΕΔΟΣ ΕΣΤΩ.
ΚΑΙ ΘΕΜΙΣ ΗΝ ΑΜΦΩ ΣΥΝΑΡΕΣΣΑΜΕΝ. Η ΣΥ Γ' ΕΠΕΙΤΑ
ΦΑΣΓΑΝΩι ΑΥΤΙΚΑ ΤΟΝΔΕ ΜΕΣΟΝ ΔΙΑ ΛΑΙΜΟΝ ΑΜΗΣΕ
ΟΦΡ' ΕΠΙΗΡΑ ΦΕΡΩΜΑΙ. ΕΟΙΚΟΤΑ ΜΑΡΓΟΣΥΝΗιΣΙ.
ΣΧΕΤΛΙΕ. ΕΙ ΜΕ ΚΑΣΙΓΝΗΤΟΙΟ ΔΙΚΑΣΣΗι
ΕΜΜΕΝΑΙ ΟΥΤΟΣ ΑΝΑΞ ΩΙ ΕΠΙΣΧΕΤΕ ΤΑΣΔ' ΑΛΕΓΕΙΝΑΣ
ΑΜΦΩ ΣΥΝΘΕΣΙΑΣ, ΠΩΣ ΙΞΟΜΑΙ ΟΜΜΑΤΑ ΠΑΤΡΟΣ.
Η Ε ΜΑΛ' ΕΥΚΛΕΙΗΣ. ΤΙΝΑ Δ' ΟΥ ΤΙΣΙΝ Η Ε ΒΑΡΕΙΑΝ
ΑΤΗΝ ΟΥ ΣΜΥΓΕΡΩΣ ΔΕΙΝΩΝ ΥΠΕΡ ΟΙΑ ΕΟΡΓΑ
ΟΤΛΗΣΩ, ΟΥ ΚΕΝ ΘΥΜΗΔΕΑ ΝΟΣΤΟΝ ΕΛΟΙΟ.
ΜΗ ΤΟΓΕ ΠΑΜΒΑΣΙΛΕΙΑ ΔΙΟΣ ΤΕΛΕ ΣΕΙΕ Ν ΑΚΟΙΤΙΣ.
Η ΕΠΙ ΚΥΔΙΑΕΙΣ. ΜΝΗΣΑΙΟ ΔΕ ΚΑΙ ΠΟΤ' ΕΜΕΙΟ

Ὀνειδίζουσα τῷ ἰάσονι φησὶ ξίφει αὐτὸν αὐτὴν διαχρίσασθαι. ἵνα ἀξίαν ἀπολάβῃ χάριν τοῦ πρὸς αὐτὸν ἔρωτος. ἐν ἤθει δὲ τοῦτο εἶπεν.

ΣΤΡΕΥΓΟΜΕΝΟΣ ΚΑΜΑΤΟΙΣΙ ΔΕΡΟΣ ΔΕ ΤΟΙ ΙΣΟΝ ΟΝ
ΟΙΧΗΤ' ΕΙΣ ΕΡΕΒΟΣ ΜΕΤΑΜΩΝΙΟΝ· ΕΚ ΔΕ ΣΕ ΠΑΤ ΕΙΡΟΙΣ
ΑΥΤΙΚ' ΕΜΑΙ Σ' ΕΛΑΣΕΙΑΝ ΕΡΙΝΝΥΕΣ ΟΙΑ ΚΑΙ ΑΥΤΗ ΡΗΣ
ΣΗΙ ΠΑΘΟΝ ΑΤΡΟΠΙΗΙ. ΤΑ ΜΕΝ ΟΥ ΘΕΜΙΣ ΑΚΡΑΑΝΤΑ
ΕΝ ΓΑΙΗΙ ΠΕΣΕΕΙΝ. ΜΑΛΑ ΓΑΡ ΜΕΓΑΝ ΗΛΙΤΕΣ ΟΡΚΟΝ
ΝΗΛΕΕΣ. ΑΛΛ' ΟΥ ΘΗΝ ΜΟΙ ΕΠΙΛΛΙΖΟΝΤΕΣ ΟΠΙΣΣΩ
ΔΗΝ ΕΣΣΕΣΘ' ΕΥΚΗΛΟΙ ΕΚΗΤΙ ΓΕ ΣΥΝΘΕΣΙΑΩΝ.
ΩΣ ΦΑΤ' ΑΝΙΑΖΟΥΣΑ ΒΑΡΥΝ ΧΟΛΟΝ. ΙΕΤΟ Δ' ΗΓΕ
ΝΗΑ ΚΑΤΑΦΛΕΞΑΙ. ΔΙΑ Τ' ΕΜΠΕΔΑ ΠΑΝΤΑ ΚΕΑΣΣΑΙ.
ΕΝ ΔΕ ΠΕΣΕΙΝ ΑΥΤΗ ΜΑΛΕΡΩΙ ΠΥΡΙ. ΤΟΙΑ Δ' ΙΗΣΩΝ
ΜΕΙΛΙΧΙΟΙΣ ΕΠΕΕΣΣΙΝ ΥΠΟΔΔΕΙΣΑΣ ΠΡΟΣΕΕΙΠΕΝ.
ΙΣΧΕΟ ΔΑΙΜΟΝΙΗ. ΤΑ ΜΕΝ ΑΝΔΑΝΕΙ ΟΥΔ' ΕΜΟΙ ΑΥΤΩΙ.
ΑΛΛΑ ΤΙΝ' ΑΜΒΟΛΙΗΝ ΔΙΖΗΜΕΘΑ ΔΗΙΟΤΗΤΟΣ.
ΟΣΣΟΝ ΔΥΣΜΕΝΕΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΝΕΦΟΣ ΑΜΦΙΔΕΔΗΕΝ
ΕΙΝΕΚΑ ΣΕΥ. ΠΑΝΤΕΣ ΓΑΡ ΟΣΟΙ ΧΘΟΝΑ ΤΗΝΔΕ ΝΕΜΟΝ
ΑΨΥΡΤΩΙ ΜΕΜΑΑΣΙΝ ΑΜΥΝΕΜΕΝ ΟΦΡΑ ΣΕ ΠΑΤΡΙ ΤΑΙ
ΟΙΑ ΤΕ ΛΗΙΣΘΕΙΣΑΝ ΥΠΟΤΡΟΠΟΝ ΟΙΚΑΔ' ΑΓΟΙΝΤΟ.
ΑΥΤΟΙ ΔΕ ΣΤΥΓΕΡΩΙ ΚΕΝ ΟΛΟΙΜΕΘΑ ΠΑΝΤΕΣ ΟΛΕΘΡΩΙ
ΜΙΞΑΝΤΕΣ ΔΑΙ ΧΕΙΡΑΣ. ΟΤΙ ΚΑΙ ΡΙΓΙΟΝ ΑΛΓΟΣ
ΕΣΣΕΤΑΙ ΕΙ ΣΕ ΘΑΝΟΝΤΕΣ ΕΛΩΡ ΚΕΙΝΟΙΣΙ ΛΙΠΟΙΜΕΝ.
ΗΔΕ ΔΕ ΣΥΝΘΕΣΙΗ ΚΡΑΝΕΕΙ ΔΟΛΟΝ ΩΙ ΜΙΝ ΕΣ ΑΤΗΝ
ΒΗΣΟΜΕΝ. ΟΥΔ' ΑΝ ΟΜΩΣ ΠΕΡΙΝΑΙΕΤΑΙ ΑΝΤΙΟΩΣΙ
ΚΟΛΧΟΙΣ ΗΡΑ ΦΕΡΟΝΤΕΣ ΥΠΕΡ ΣΕΟ ΝΟΣΦΙΝ ΑΝΑΚΤΟΣ
ΟΣ ΤΟΙ ΑΟΣΣΗΤΗΡ ΤΕ ΚΑΣΙΓΝΗΤΟΣ ΤΕ ΤΕΤΥΚΤΑΙ.
ΟΥΔ' ΑΝ ΕΓΩ ΚΟΛΧΟΙΣΙΝ ΥΠΕΙΞΟΜΑΙ ΠΤΟΛΕΜΙΖΕΙΝ
ΑΝΤΙΒΙΗΝ ΟΤΕ ΜΗ ΜΕ ΔΙΕΞΕΙΡΓΩΣΙ ΝΕΕΣΘΑΙ.
ΙΣΚΕΝ ΥΠΟΣΣΑΙΝΩΝ. Η Δ' ΟΥΛΟΟΝ ΕΚΦΑΤΟ ΜΥΘΟΝ.
ΦΡΑΖΕΟ ΝΥΝ. ΧΡΕΙΩ ΓΑΡ ΑΕΙΚΕΛΙΟΙΣΙΝ ΕΠ' ΕΡΓΟΙΣ

Στρευγόμενος ἀντὶ τοῦ κατατρυχούμενος ἢ στραγγευόμενος·
Ἀτροπίῃ· τῇ σῇ κακοτροπίᾳ ἢ ἀβουλίᾳ ὅτι ἐπιώρκησας·

Ἀεικελίοισιν· ἐπὶ γὰρ τοῖς κακοῖς φησι κακὰ δεῖ βουλεύεσθαι. προείρηται οὖν καὶ τὸ ἄψυρτον ἀνελεῖν ἐπὶ τοῖς προγεγενημένοις ἁμαρτήμασιν ὑπ' αὐτῆς·

Εἴ κέν πως· εἴ πως φησὶ πεῖσαι μὴ τὸν ἄψυρτον μόνον πρὸς μόνην ἢ κοινὴν φιλίαν πρὸς αὐτὸν συνθεμένη·
Δίῃ· ἐν τῇ νάξῳ. καλλίμαχος ἐν δίῃ. τὸ γὰρ ἔσκε παλαίτερον οὔνομα νάξῳ·
Γλήνεσι. ποικίλμασιν·
Οὔ μιν ἀφάσσων· οὐδαμῶς ἂν τὸν πέπλον ἐκεῖνον ψηλαφῶν ἢ καθορῶν, τὴν ἐπιθυμίαν πληρώσειας·
Ἀκροχαλίξ· ἄκρως μεθύων. ἀκράτῳ ἢ νέκταρι·
Μινωΐδος τῆς ἀριάδνης·

ΚΑῚ ΤΌΔΕ ΜΗΤΙΆΑΣΘΑΙ ἘΠΕῚ ΤΟΠΡΩ͂ΤΟΝ ἈΆΣΘΗΝ
ἈΜΠΛΑΚΊΗΙ. ΘΕΌΘΕΝ ΔῈ ΚΑΚᾺΣ ἬΝΥΣΣΑ ΜΕΝΟΙΝᾺΣ.
ΤΎΝΗ ΜῈΝ ΚΑΤᾺ ΜΩ͂ΛΟΝ ἈΛΈΞΕΟ ΔΟΎΡΑΤΑ ΚΌΛΧΩΝ·
ΑὐΤᾺΡ ἘΓΩ͂ ΚΕΙ͂ΝΟΝ ΓΕ ΤΕᾺΣ ἘΣ ΧΕΙ͂ΡΑΣ ἹΚΈΣΘΑΙ
ΜΕΙΛΊΞΩ. ΣῪ ΔΈ ΜΙΝ ΦΑΙΔΡΟΙ͂Σ ἈΓΆΠΑΖΕΟ ΔΏΡΟΙΣ
ΕἸ ΚΈΝ ΠΩΣ ΚΉΡΥΚΑΣ ἈΠΕΡΧΟΜΈΝΟΥΣ ΠΕΠΊΘΟΙΜΙ
ΟἸΌΘΕΝ ΟἿΟΝ ἘΜΟΙ͂ΣΙ ΣΥΝΑΡΘΜΗ͂ΣΑΙ ἘΠΈΕΣΣΙΝ.
ἜΝΘ᾽ ΕἼ ΤΟΙ ΤΌΔΕ ἜΡΓΟΝ ἘΦΑΝΔΆΝΕΙ. ΟὔΤΙ ΜΕΓΑΊΡΩΙ
ΚΤΕΙ͂ΝΈ ΤΕ ΚΑῚ ΚΌΛΧΟΙΣΙΝ ἈΕΊΡΕΟ ΔΗΪΟΤΗ͂ΤΑ.
ὮΣ ΤΏ ΓΕ ΞΥΜΒΆΝΤΕ ΜΈΓΑΝ ΔΌΛΟΝ ἨΡΤΎΝΟΝΤΟ
ἈΨΎΡΤΩΙ. ΚΑῚ ΠΟΛΛᾺ ΠΌΡΟΝ ΞΕΙΝΉΪΑ ΔΩ͂ΡΑ.
ΟἿΣ ΜΈΤΑ ΚΑῚ ΠΈΠΛΟΝ ΔΌΣΑΝ ἹΕΡῸΝ ὙΨΙΠΥΛΊΗΣ
ΠΟΡΦΎΡΕΟΝ. ΤῸΝ ΜΈΝ ῬΑ ΔΙΩΝΎΣΩΙ ΚΆΜΟΝ ΑὐΤΑῚ
ΔΊΗΙ ἘΝ ἈΜΦΙΆΛΩΙ ΧΆΡΙΤΕΣ ΘΕΑΊ· ΑὐΤᾺΡ Ὁ ΠΑΙΔῚ
ΔΩ͂ΚΕ ΘΌΑΝΤΙ ΜΕΤΑΥ͂ΤΙΣ. Ὁ Δ᾽ Αὖ ΛΊΠΕΝ ὙΨΙΠΥΛΕΊΗΙ
Ἡ Δ᾽ ἜΠΟΡ᾽ ΑἸΣΟΝΊΔΗΙ ΠΟΛΈΣΙΝ ΜΈΤΑ ΚΑῚ ΤῸ ΦΈΡΕΣΘΑΙ·
ΓΛΉΝΕΣΙΝ ΕὐΕΡΓῈΣ ΞΥΝΉΪΟΝ. ΟὔΜΙΝ ἈΦΆΣΣΩΝ
ΟὔΤΕ ΚΕΝ ΕἸΣΟΡΌΩΝ ΓΛΥΚῪΝ ἽΜΕΡΟΝ ἘΜΠΛΉΣΕΙΑΣ.
ΤΟΥ͂ ΔῈ ΚΑῚ ἈΜΒΡΟΣΊΗ ὈΔΜῊ ΠΈΛΕΝ ἘΞἜΤΙ ΚΕΊΝΟΥ
ἘΞ ΟὟ ἌΝΑΞ ΑὐΤῸΣ ΝΥΣΉΪΟΣ ἘΓΚΑΤΈΛΕΚΤΟ
ἈΚΡΟΧΆΛΙΞ ΟἼΝΩΙ. ΚΑῚ ΝΈΚΤΑΡΙ ΚΑΛᾺ ΜΕΜΑΡΠῺΣ
ΣΤΉΘΕΑ ΠΑΡΘΕΝΙΚΗ͂Σ ΜΙΝΩΪ́ΔΟΣ. ἫΝ ΠΟΤΕ ΘΗΣΕΥ͂Σ
ΚΝΩΣΣΌΘΕΝ ἙΣΠΟΜΈΝΗΝ ΔΊΗΙ ἘΝῚ ΚΆΛΛΙΠΕ ΝΉΣΩΙ·
Ἣ Δ᾽ ὍΤΕ ΚΗΡΎΚΕΣΣΙΝ ἘΠΕΞΥΝΏΣΑΤΟ ΜΎΘΟΥΣ
ΘΕΛΓΈ ΜΕΝ· ΕὖΤ᾽ ἊΝ ΠΡΩ͂ΤΑ ΘΕᾶΣ ΠΕΡῚ ΝΗῸΝ ἽΚΗΤΑΙ
ΣΥΝΘΕΣΊΗΙ ΝΥΚΤΌΣ ΤΕ ΜΈΛΑΝ ΚΝΈΦΑΣ ἈΜΦΙΒΆΛΗΙΣΙΝ
ἘΛΘΈΜΕΝ· ὌΦΡΑ ΔΌΛΟΝ ΣΥΝΦΡΆΣΣΕΤΑΙ ὭΣ ΚΕΝ ἙΛΟΥ͂ΣΑ
ΧΡΎΣΕΙΟΝ ΜΈΓΑ ΚΩ͂ΑΣ ὙΠΌΤΡΟΠΟΣ ΑὖΤΙΣ ὈΠΊΣΣΩ

βαίη ἐς αἰήταο δόμους· περὶ γάρ μιν ἀνάγκη
ἧεν ἐς φρίξοιο δόσαν ξείνοισιν ἄγεσθαι·
Τοῖα παραιφαμένη θελκτήρια φάρμακ' ἔπασσεν
αἰθέρι καὶ πνοιῇσι· τά κεν καὶ ἄπωθεν ἐόντα
ἄγριον ἠλιβάτοιο κατ' οὔρεος ἤγαγε θῆρα.
Σχέτλι' ἔρως μέγα πῆμα. μέγα στύγος ἀνθρώποισι
ἐκ σέθεν οὐλόμεναί τ' ἔριδες στοναχαί τε γόοι N.
ἄλγεα τ' ἄλλ' ἐπὶ τοῖσιν ἀπείρονα τετρήχασι. τὲ
δυσμενέων ἐπὶ παισὶ κορύσσεο δαῖμον ἀερθεὶς
οἷος μηδείῃ στυγερὴν φρεσὶν ἔμβαλες ἄτην.
Πῶς γὰρ δὴ μετιόντα κακῷ ἐδάμασσεν ὀλέθρῳ
ἄψυρτον. τὸ γὰρ ἧμιν ἐπισχερὼ ἦεν ἀοιδῆς.
ἦμος ὅτ' ἀρτέμιδος νήσῳ ἔνι τήν γ' ἐλίποντο
συνθεσίῃ· τοὶ μὲν ῥα διάνδιχα νηυσὶν ἔκελσαν
σφωϊτέραις κριθέντες. ὁ δ' ἐς λόχον ἦεν ἰήσων
δέγμενος ἄψυρτόν τε καὶ οὓς ἐξαῦτις ἑταίρους.
αὐτὰρ ὅγ' αἰνοτάτῃσιν ὑποσχεσίῃσι δολωθεὶς
καρπαλίμως ᾗ νηὶ διὲξ ἁλὸς οἶδμα περήσας
νύχθ' ὕπο λυγαίην ἱερῆς ἐπεβήσετο νήσου.
οἰόθι δ' ἀντικρὺ μετιὼν πειρήσετο μύθοις
εἷο κασιγνήτης ἀταλὸς πάϊς. οἷα χαράδρης
χειμερίης· ἣν οὐδὲ δι' αἰζηοὶ περόωσιν
εἴ κε δόλον ξείνοισιν ἐπ' ἀνδράσι τεχνήσαιτο·
καὶ τὼ μὲν τὰ ἕκαστα συνῄνεον ἀλλήλοισιν.
αὐτίκα δ' αἰσονίδης πυκινοῖο ἔπαλτο λόχοιο
γυμνὸν ἀνασχόμενος παλάμῃ ξίφος· αἶψα δὲ κού ρη
ἔμπαλιν ὄμματ' ἔνεικε καλυψαμένη ὀθόνῃσι.
μὴ φόνον ἀθρήσειε κασιγνήτοιο τυπέντος.
τὸν δ' ὅγε βουτύπος ὥς τε μέγαν κερεαλκέα ταῦρο
N

Μέγα στύγος· τὸν ἔρωτα φημὶ μέγα στύγημα τοῖς ἀνθρώποις λέγει·
Οἰόθι δ' ἀντικρύ· μόνος δὲ πρὸς τὴν μήδειαν μετιὼν ὁ ἄψυρτος περιελάμβανεν ὡς ἐπὶ ὢν ἀταλὸς καὶ δόλων ἄπειρος· ἢ βουληθεὶς ἢ προδοῦναι τοὺς ἀργοναύτας τὸν καθ' αὑτοῦ δόλον οὐκ ἐπιστάμενος·
Ἔμπαλιν ὄμ ματ' ἔνεικεν· ἡ μήδεια ἀπεστράφη τὰ ἀψύρτου ἀναιρουμένου ἵνα μὴ τὸν φόνον αὐτοῦ ἴδῃ.

δη. Τὸν δὲ ἄψυρτον ὁ ἰάσων ἔπληξεν ὥσπερ τις βοῦς καταβάλλων. Βρυγοὶ ἔθνος ἰλλυρίας·

ΓΛΗ͂ΞΕΝ ὈΠΙΠΤΕΎΣΑΣ ΝΗΟΥ͂ ΣΧΕΔῸΝ ὋΝ ΠΌΤΕ ΔΕΙ͂ΜΑΝ
ἈΡΤΈΜΙΔΙ ΒΡΥΓΟῚ ΠΕΡΙΝΑΙΈΤΑΙ ἈΝΤΙΠΈΡΗΘΕ.
ΤΟΥ͂ ὅΓ' ἘΝῚ ΠΡΟΔΌΜΩι ΓΝῪΞ ἬΡΙΠΕ· ΛΟΊΣΘΙΑ Δ' ἭΡΩΣ
ΘΥΜῸΝ ἈΝΑΠΝΕΊΩΝ ΧΕΡΣῚΝ ΜΈΛΑΝ ἈΜΦΟΤΈΡΗιΣΙΝ
ΑἿΜΑ ΚΑΤ' ὨΤΕΙΛῊΝ ὙΠΟΐΣΧΕΤΟ· ΤΗ͂Σ ΔῈ ΚΑΛΎΠΤΡΗΝ
ἈΡΓΥΦΈΗΝ ΚΑῚ ΠΈΠΛΟΝ ἈΛΕΥΟΜΈΝΗΣ ἘΡΎΘΗΝΕΝ.
ὈΞῪ ΔῈ ΠΑΝΔΑΜΆΤΩΡ ΛΟΞΩ͂ι ἼΔΕΝ ΟἿΟΝ ἜΡΕΞΑΝ
ὌΜΜΑΤΙ ΝΗΛΕΙῊΣ ὈΛΟΦΏΙΟΝ ἜΡΓΟΝ ἘΡΙΝΝΎΣ.
ἭΡΩΣ Δ' ΑἸΣΟΝΊΔΗΣ ἘΞΆΡΓΜΑΤΑ ΤΆΜΝΕ ΘΑΝΌΝΤΟΣ.
ΤΡῚΣ Δ' ἈΠΈΛΕΙΞΕ ΦΌΝΟΥ. ΤΡῚΣ Δ' ἘΞ ἌΓΟΣ ἜΠΤΥΣ' ὈΔΌΝΤΩΝ
Ἧι ΘΈΜΙΣ ΑΥ̓ΘΈΝΤΗιΣΙ ΔΟΛΟΚΤΑΣΊΑΣ ἹΛΆΕΣΘΑΙ.
ὙΓΡῸΝ Δ' ἘΝ ΓΑΊΗι ΚΡΎΨΕ ΝΈΚΥΝ· ἜΝΘ' ἜΤΙ ΝΥ͂Ν ΠΕΡ
ΚΕΊΑΤΑΙ ὈΣΤΈΑ ΚΕΙ͂ΝΑ ΜΕΤ' ἈΝΔΡΆΣΙΝ ἈΨΥΡΤΕΥ͂ΣΙΝ.
ΟἹ Δ' ἌΜΥΔΙΣ ΠΥΡΣΟΙ͂Ο ΣΈΛΑΣ ΠΡΟΠΆΡΟΙΘΕΝ ἸΔΌΝΤΕΣ
ΤῸ ΣΦΙΝ ΠΑΡΘΕΝΙΚῊ ΤΈΚΜΩΡ ΜΕΤΙΟΥ͂ΣΙΝ ἈΕΙ͂ΡΕ
ΚΟΛΧΊΔΟΣ ἈΓΧΌΘΙ ΝΗῸΣ ἙῊΝ ΠΑΡᾺ ΝΗ͂Α ΒΆΛΟΝΤΟ
ἭΡΩΕΣ. ΚΌΛΧΩΝ Δ' ὈΛΈΚΟΝ ΣΤΌΛΟΝ. ἨΫ́ΤΕ ΚΎΡΚΟΙ
ΦΥ͂ΛΑ ΠΕΛΕΙΆΔΩΝ. ἨῈ ΜΈΓΑ ΠΩΫ͂ ΛΈΟΝΤΕΣ
ἈΓΡΌΤΕΡΟΙ ΚΛΟΝΈΟΥΣΙΝ ἘΝῚ ΣΤΑΘΜΟΙ͂ΣΙ ΘΟΡΌΝΤΕΣ.
ΟὐΔ' ἌΡΑ ΤΙ'Σ ΚΕΊΝΩΝ ΘΆΝΑΤΟΝ ΦΎΓΕ. ΠΆΝΤΑ Δ' ὍΜΙΛΟΝ
ΠΥ͂Ρ ἍΤΕ ΔΗΪΌΩΝΤΕΣ ἘΠΈΔΡΑΜΟΝ. ὈΨῈ Δ' ἸΉΣΩΝ
ἬΝΤΗΣΕΝ ΜΕΜΑῺΣ ἘΠΑΜΥΝΈΜΕΝ ΟΥ̓ ΜΆΛ' ἈΡΩΓΗ͂Σ
ΔΕΥΟΜΈΝΟΙΣ· ἬΔΗ ΔῈ ΚΑῚ ἈΜΦ' ΑΥ̓ΤΟΙ͂Ο ΜΈΛΟΝΤΟ.
ἘΝΘΑ ΔῈ ΝΑΥΤΙΛΊΗΣ ΠΥΚΙΝῊΝ ΠΈΡΙ ΜΗΤΙΆΑΣΚΟΝ

Καταχρηστικῶς πρόδομον εἶπε τὸν πρόναον. Τῆς δὲ Μηδείας ὁ Ἄψυρτος ἀποθνήσκων τὴν καλύπτραν καὶ τὸν πέπλον ἐρύθηνε τῷ ἑαυτοῦ αἵματι. Ἐξάργματα τάμνε· τὰ ἀπὸ θανόντος· οἱ δολοφονοῦντες ἀρχαίως ἀκρωτηριάσματά τινα ἐποίουν τοῦ ἀμαυρουμένου. καὶ ταῦτα λαβόντες ἐξήρτων τοῦ τραχήλου αὐτῶν. τῶν δὲ καλουμένων ἀκρωτηριασμάτων ἅπερ καὶ ἄλλα ἐξάργματα. ἔπειτα τοῦ αἵματος αὐτοῦ λαβόντες τρὶς εἰς τὸ στόμα ἔπτυον. τοῦτο δὲ ἐποίουν πρὸς τὸ ἐξιλάσασθαι τὴν δολοφονίαν. Ἀψυρτεῦσιν· ἔθνος ἀπὸ Ἀψύρτου εἰρημένον.

ἐζόμενοι βουλήν. ἐπὶ δὲ σφισιν ἤλυθε κούρη
φραζομένοις· πηλεὺς δὲ παροίτατος ἔκφατο μῦθον·
Ἤδη νῦν κέλομαι νύκτωρ ἐπὶ νῆ᾽ ἐπιβάντας
εἰρεσίῃ περάαν πλόον ἀντίον. ᾧι ἐπέχουσι
δήϊοι. ἠῶθεν γὰρ ἐπαθρήσαντας ἕκαστα
ἔλπομαι οὐδ᾽ ἕνα μῦθον· ὅτις προτέρωσε δίεσθαι
ἡμέας ὀτρυνέει, τοὺς πεισέμεν· οἷα δ᾽ ἄνακτος
εὔνιδες ἀργαλέῃσι διχοστασίῃς κεδόωνται·
ῥηϊδίη δέ κεν ἄμμι κεδασθέντων δίχα λαῶν
ἤδ᾽ εἴη μετέπειτα κατερχομένοισι κέλευθος·
Ὣς ἔφατ᾽· ᾔνησαν δὲ νέοι ἔπος αἰακίδαο.
ῥίμφα δὲ νῆ᾽ ἐπιβάντες ἐπερρώοντ᾽ ἐλάτῃσι
νωλεμές. ὄφρ᾽ ἱερὴν ἠλεκτρίδα νῆσον ἵκοντο
ἀλλάων ὑπάτην ποταμοῦ σχεδὸν ἠριδανοῖο.
Κόλχοι δ᾽ ὁππότ᾽ ὄλεθρον ἐπεφράσθησαν ἄνακτος
ἤτοι μὲν δίζεσθαι ἐπέχραον ἔνδοθι πάσης
ἀργὼ καὶ μινύας κρονίης ἁλός. ἀλλ᾽ ἀπέρυκεν
ἥρη σμερδαλέῃσι κατ᾽ αἰθέρος ἀστεροπῇσιν
ὕστατον. αὐτοὶ δ᾽ αὖτε κυταιΐδος ἤθεα γαίης
στύξαν ἀτυζόμενοι χόλον ἄγριον αἰήταο,
ἔμπεδον ἄλλυδις ἄλλοι ἐφορμηθέντες ἔνασθεν.
οἱ μὲν ἐπ᾽ αὐτάων νήσων ἔβαν ᾗσιν ἐπέσχον
ἥρωες. ναίουσι δ᾽ ἐπώνυμοι ἀψύρτοιο.
οἱ δ᾽ ἄρ᾽ ἐπ᾽ ἰλλυρικοῖο μελαμβαθέος ποταμοῖο
τύμβος ἵν᾽ ἁρμονίης· κάδμοιό τε, πύργον ἔδειμαν.
ἀνδράσιν ἐγχελέεσσιν ἐφέστιοι. οἱ δ᾽ ἐν ὄρεσσιν
ἐνναίουσιν· ἅπερ τε κεραύνια κικλήσκονται
ἐκ τόθεν ἐξότε τούς γε διὸς κρονίδαο κεραυνοὶ
νῆσον ἐς ἀντιπέραιαν ἀπέτραπον ὁρμηθῆναι.
Ἥρωες δ᾽ ὅτε δή σφιν ἐείσατο νόστος ἀπήμων

Ὁ πηλεὺς ξυμβουλεύει μετὰ τὸν ἀψύρτου θάνατον ἀποπλεῖν· οὐδεὶς γὰρ λόγος φησὶ πείσει τοὺς κόλχους διῶξαι ἡμᾶς ἰδόντας τὸ πεπραγμένον·

Ἠλεκτρίδα· αὕτη ἡ ἠλεκτρὶς ἐγγύς ἐστι τοῦ ἠριδανοῦ ποταμοῦ. οἱ κόλχοι ἀφορμηθέντες τῆς ἀργοῦς οὐκέτι ἀνῆλθον φοβούμενοι τὸν αἰήτην. ἀλλ᾽ οἱ μὲν αὐτοῦ ᾤκησαν ὅπου ὁ ἄψυρτος ἐδολοφονήθη μετὰ τῶν κληθέντων ἀπὸ τοῦ ἀψύρτου. οἱ δὲ ἐν ἰλλυρίᾳ ὅπου οἱ ἐγχέλυες περὶ τὰ κεραύνια ὄρη·

Ὑλλήων· ἔθνος περὶ τὴν ἰλλυρίαν ἀπὸ ὕλλου τοῦ ἡρακλέους καὶ μελίτης ὠνομασμένον· Πευσόμενος· πεῦσιν χρησμὸν αἰτησόμενος παρὰ τοῦ ἀπόλλωνος· Ὅπῃ χθονός· οἱ ὑλλεῖς λαβόντες μισθὸν παρὰ ἰάσονος τὸν τρίποδα τῆς μηνύσεως τῆς ὁδοῦ ἔκρυψαν ὑπὸ γῆν· ἐπεὶ ὁ χρησμὸς ἐκέλευσεν ἔνθα ἂν ὁ τρίπους ᾖ ἀπόρθητον εἶναι τὴν πόλιν· τὸ οὖν ὅδε κεύθεται πρὸς τὸν τρίποδα· Μάκριν τ' εἰσαφίκανε· μάκρις τὸ παλαιὸν ἐλέγετο ἡ σχερία, ὠνομασμένη ἀπὸ τῆς διονύσου τροφοῦ· ἔνθα φησὶ τὸν ἡρακλέα παραγενόμενον τὸν τῶν παίδων αὐτοῦ φόνον καθαρθησόμενον, μελίτην τὴν τοῦ αἰγαίου τοῦ ποταμοῦ θυγατέρα γεγαμηκέναι· ἐξ ἧς ἔσχε τὸν ὕλλον· ὃς ἀκμάσας οὐκ ἠθέλησε τῷ ναυσιθόῳ ὑποταγῆναι· ἀλλὰ τινὰς τῶν φαιάκων συναγαγὼν εἰς τὴν κρονίαν θάλασσαν κατῴκησε·

ΔῊ ῬΑ ΤΌΤΕ ΠΡΟΜΟΛΌΝΤΕΣ ἘΠῚ ΧΘΟΝῚ ΠΕΊΣΜΑΤ' ἜΔΗΣΑΝ
ὙΛΛΉΩΝ. ΝΗ͂ΣΟΙ ΓᾺΡ ἘΠΙΠΡΟΎΧΟΝΤΟ ΘΑΜΕΙΑῚ
ἈΡΓΑΛΈΗΝ ΠΛΏΟΥΣΙΝ ὉΔῸΝ ΜΕΣΣΗΓῪΣ ἜΧΟΥΣΑΙ.
ΟΥ̓ΔΈ ΣΦΙΝ ὯΣ ΚΑῚ ΠΡῚΝ ἈΝΆΡΣΙΑ ΜΗΤΙΆΑΣΚΟΝ
ὙΛΛΗ͂ΕΣ. ΠΡῸΣ Δ' ΑΥ̓ΤΟῚ ἘΜΗΧΑΝΌΩΝΤΟ ΚΈΛΕΥΘΟΝ
ΜΙΣΘῸΝ ἈΕΙΡΌΜΕΝΟΙ ΤΡΊΠΟΔΑ ΜΈΓΑΝ ἈΠΌΛΛΩΝΟΣ.
ΔΟΙΟῪΣ ΓᾺΡ ΤΡΊΠΟΔΑΣ ΤΗΛΟΥ͂ ΠΌΡΕ ΦΟΙ͂ΒΟΣ ἌΓΕΣΘΑΙ
ΑἸΣΟΝΊΔῌ ΠΕΡΌΩΝΤΙ ΚΑΤᾺ ΧΡΈΟΣ. ὉΠΠΌΤΕ ΠΥΘῺ
ἹΡῊΝ ΠΕΥΣΌΜΕΝΟΣ ΜΕΤΕΚΊΑΘΕ ΤΗ͂ΣΔ' ὙΠῈΡ ΑΥ̓ΤΗ͂Σ
ΝΑΥΤΙΛΊΗΣ. ΠΈΠΡΩΤΟ Δ' ὍΠῌ ΧΘΟΝῸΣ ἹΔΡΥΘΕΙ͂ΕΝ,
ΜΉ ΠΟΤΕ ΤῊΝ ΔΗΪ́ΟΙΣΙΝ ἈΝΑΣΤΉΣΕΣΘΑΙ ἸΟΥ͂ΣΙ.
ΤΟΥ̓́ΝΕΚΕΝ ΕἸΣΈΤΙ ΝΥ͂Ν ΚΕΊΝῌ ὍΔΕ ΚΕΎΘΕΤΑΙ ΑἼῌ
ἈΜΦῚ ΠΌΛΙΝ ἈΓΑΝῊΝ ὙΛΛΗΊΔΑ ΠΟΛΛῸΝ ἜΝΕΡΘΕΝ
ΟΥ̓́ΔΕΟΣ. Ὥς ΚΕΝ ἌΦΑΝΤΟΣ ἈΕῚ ΜΕΡΌΠΕΣΣΙ ΠΈΛΟΙΤΟ.
ΟΥ̓ ΜῈΝ ἜΤΙ ΖΏΟΝΤΑ ΚΑΤΑΥΤΌΘΙ ΤΈΤΜΟΝ ἌΝΑΚΤΑ
ὝΛΛΟΝ ὋΝ ΕΥ̓ΕΙΔῊΣ ΜΕΛΊΤΗ ΤΈΚΕΝ ἩΡΑΚΛΗ͂Ϊ
ΔΉΜῼ ΦΑΙΉΚΩΝ. Ὁ ΓᾺΡ ΟἸΚΊΑ ΝΑΥΣΙΘΌΟΙΟ
ΜΆΚΡΙΝ Τ' ΕἸΣΑΦΊΚΑΝΕ ΔΙΩΝΎΣΟΙΟ ΤΙΘΉΝΗΝ
ΤΥΤΘῸΣ ἘῺΝ ΠΟΤ' ἜΝΑΙΕΝ ἈΤᾺΡ ΛΊΠΕ ΝΗ͂ΣΟΝ ἜΠΕΙΤΑ
ΝΙΤΌΜΕΝΟΣ ΠΑΊΔΩΝ ὈΛΟῸΝ ΦΌΝΟΝ. ἜΝΘ' ὍΓΕ ΚΟΎΡΗΝ
ΑἸΓΑΊΟΥ ἘΔΆΜΑΣΣΕΝ ἘΡΑΣΣΆΜΕΝΟΣ ΠΟΤΑΜΟΙ͂Ο
ΝΗΊΑΔΑ ΜΕΛΊΤΗΝ. Ἡ ΔῈ ΣΘΕΝΑΡῸΝ ΤΈΚΕΝ ὝΛΛΟΝ.

Ἀλλὰ θεαί πῶς· συμβάλλεται τῆς μούσης ὁ ποιητὴς πῶς τὸν πλοῦν ἐποίησαν οἱ ἀργοναῦται μετὰ τὸν ἀψύρτου θάνατον καὶ πῶς εἰς θάλασσαν ἦλθον. μέμφονται δέ τινες τὸν ἀπολλώνιον ὡς περὶ τούτους τοὺς χρόνους εἰρηκότα τὴν ἰταλίαν αὐσονίαν. ὑστέροις γὰρ χρόνοις τῶν ἀργοναυτῶν οὕτω κέκληται ἀπὸ αὔσονος τοῦ ὀδυσσέως καὶ καλυψοῦς. ἐροῦμεν δὲ ὅτι εἰ καὶ μὴ κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους αὔσονος ὀνομάζοντος, τὸ δ᾽ ἅμα τοῖς τοῦ ποιητοῦ χρόνοις ἐκαλοῦντο οὕτως. Νήσους τε λιγυστίδας· περὶ τὴν ἰταλίαν εἰσὶ γὰρ λιγυστίδες καλούμεναι στοιχάδες διὰ τὸ στοίχω τετάχθαι.

ΟΥ ΓΑΡ ΟΓ᾽ ΗΒΗΣΑΣ ΑΥΤΗΣ ΕΝΕΕΛΔΕΤΟ ΝΗΣΩι
ΝΑΙΕΙΝ ΚΟΙΡΑΝΕΟΝΤΟΣ ΕΠΟΦΡΥΣΙ ΝΑΥΣΙΘΟΟΙΟ.
ΒΗ Δ᾽ ΑΛΑΔΕ ΚΡΟΝΙΗΝ ΑΥΤΟΧΘΟΝΑ ΛΑΟΝ ΑΓΕΙΡΑΣ
ΦΑΙΗΚΩΝ. ΣΥΝ ΓΑΡ ΟΙ ΑΝΑΞ ΠΟΡΣΥΝΕ ΚΕΛΕΥΘΟΝ
ΗΡΩΣ ΝΑΥΣΙΘΟΟΣ. ΤΟΘΙ Δ᾽ ΕΙΣΑΤΟ. ΚΑΙ ΜΙΝ ΕΠΕΦΝΟΝ
ΜΕΝΤΟΡΕΣ ΑΓΡΑΥΛΟΙΣΙΝ ΑΛΕΞΟΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙ ΒΟΥΣΙΝ.
ΑΛΛΑ ΘΕΑΙ. ΠΩΣ ΤΗΣΔΕ ΠΑΡΕΞ ΑΛΟΣ ΑΜΦΙ ΤΕ ΓΑΙΑΝ
ΑΥΣΟΝΙΗΝ ΝΗΣΟΥΣ ΤΕ ΛΙΓΥΣΤΙΔΑΣ. ΑΙ ΚΑΛΕΟΝΤΑΙ
ΣΤΟΙΧΑΔΕΣ ΑΡΓΩΗΣ ΠΕΡΙΩΣΙΑ ΣΗΜΑΤΑ ΝΗΟΣ
ΝΗΜΕΡΤΕΣ ΠΕΦΑΤΑΙ. ΤΙΣ ΑΠΟΠΡΟΘΙ ΤΟΣΣΟΝ ΑΝΑΓΚΗ
ΚΑΙ ΧΡΕΙΩ ΣΦ᾽ ΕΚΟΜΙΣΣΕ. ΤΙΝΕΣ ΣΦΕΑΣ ΗΓΑΓΟΝ ΑΥΡΑΙ.
ΑΥΤΟΝ ΠΟΥ ΜΕΓΑΛΩΣΤΙ ΔΕΔΟΥΠΟΤΟΣ ΑΨΥΡΤΟΙΟ
ΖΗΝΑ ΘΕΩΝ ΒΑΣΙΛΗΑ ΧΟΛΟΣ ΛΑΒΕΝ ΟΙΟΝ ΕΡΕΞΑΝ.
ΑΙΑΙΗΣ Δ᾽ ΟΛΟΟΝ ΤΕΚΜΗΡΑΤΟ ΔΗΝΕΣΙ ΚΙΡΚΗΣ
ΑΙΜ᾽ ΑΠΟΝΙΨΑΜΕΝΟΥΣ ΠΡΟ ΤΕ ΜΥΡΙΑ ΠΗΜΑΝΘΕΝΤΑΣ
ΝΟΣΤΗΣΕΙΝ. ΤΟ ΜΕΝ ΟΥΤΙΣ ΑΡΙΣΤΗΩΝ ΕΝΟΗΣΕΝ.
ΑΛΛ᾽ ΕΘΕΟΝ ΓΑΙΗΣ ΥΛΛΗΙΔΟΣ ΕΞΑΝΙΟΝΤΕΣ
ΤΗΛΟΘΙ. ΤΑΣ Δ᾽ ΑΠΕΛΕΙΠΟΝ ΟΣΟΙ ΚΟΛΧΟΙΣΙ ΠΑΡΟΙΘΕΝ.
ΕΞΕΙΗΣ ΠΛΗΘΟΝΤΟ ΛΙΒΥΡΝΙΔΕΣ ΕΙΝ ΑΛΙ ΝΗΣΟΙ
ΙΣΣΑ ΤΕ ΔΥΣΚΕΛΑΔΟΣ ΤΕ ΚΑΙ ΙΜΕΡΤΗ ΠΙΤΥΕΙΑ
ΑΥΤΑΡ ΕΠΕΙΤ᾽ ΕΠΙ ΤΗΙΣΙ ΠΑΡΑ ΚΕΡΚΥΡΑΝ ΙΚΟΝΤΟ.

αἵ τινες οἰκοῦνται ὑπὸ τῶν λιγύων. Αὐτόν που· μεθ᾽ ἃ πεῦσιν ἐμπνευσθεὶς ἐντεῦθεν ἄρχεται τοῦ διηγήματος. Ἑξείης πλήθοντο· λίβυρνοι ἔθνος οἰκοῦντες ταύτας τὰς νήσους. Ἴσσαν τε δυσκέλαδον καὶ πίτυαν. μεθ᾽ ἃς εἰς κόρκυραν ἦλθον τὴν δ᾽ ἐπὶ πιτυοῦσσαν καλουμένην πίτυαν ἀπὸ τοῦ ὁμήρου ἑπόμενος.

ἔνθα Ποσειδάων Ἀσωπίδα νάσσατο κούρην
ἠύκομον Κέρκυραν· ἑκὰς φλειουντίδος αἴης
ἁρπάξας ὑπ' ἔρωτι· μελαινομένην δέ μιν ἄνδρες
ναυτίλοι ἐκ πόντοιο κελαινῇ πάντοθεν ὕλῃ
δερκόμενοι, Κέρκυραν ἐπικλείουσι μέλαιναν.
τῇ δ' ἐπὶ καὶ Μελίτην λιαρῷ περιγηθέες οὔρῳ
αἰπεινήν τε Κερωσσόν. ὕπερθε δὲ πολλὸν ἐοῦσαν
Νυμφαίην παράμειβον· ἵνα κρείουσα Καλυψὼ
Ἀτλαντὶς ναίεσκε· τὰ δ' ἠεροειδέα λεύσσειν
οὔρεα δοιάζοντο Κεραύνια· καὶ τότε βουλὰς
ἀμφ' αὐτοῖς Ζηνός τε μέγαν χόλον ἔφρασαθ' Ἥρη
μηδομένη δ' ἄνυσιν τοῖο πλόου, ὦρσεν ἀέλλας
ἀντικρύ. τοὶ δ' αὖτις ἀναρπάγδην φορέοντο
νήσου ἔπι κραναῆς Ἠλεκτρίδος. αὐτίκα δ' ἄφνω
ἴαχεν ἀνδρομέῃ ἐνοπῇ μεσσηγὺ θεόντων
αὐδῆεν γλαφυρῆς νηὸς δόρυ· τό ῥ' ἀνὰ μέσσην
στεῖραν Ἀθηναίη Δωδωνίδος ἥρμοσε φηγοῦ.
τοὺς δ' ὀλοὸν μεσσηγὺ δέος λάβεν εἰσαΐοντας
φθογγήν τε Ζηνός τε βαρὺν χόλον. οὐ γὰρ ἀλύξειν
ἔννεπεν οὔτε πόρους δολιχῆς ἁλὸς οὔτε θυέλλας
ἀργαλέας. ὅτε μὴ Κίρκη φόνον Ἀψύρτοιο
νηλέα νίψειε. Πολυδεύκεα δ' εὐχετάασθαι
Κάστορά τ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἤνωγε κελεύθους
Αὐσονίης ἔμπροσθε πορεῖν ἁλὸς ᾗ ἔνι Κίρκην
δήουσιν· Πέρσης τε καὶ Ἠελίοιο θύγατρα.
Ὣς Ἀργὼ ἰάχησεν ὑπὸ κνέφας. οἱ δ' ἀνόρουσαν

Δοιάζοντο· στοχάζοντο. Χόλον ἔφρασατ' ἥρη· ἡ ἥρα φησὶ τὴν τοῦ διὸς ὀργὴν ἐπισταμένη πρὸς τοὺς ἀργοναύτας σφοδροὺς ἀνέμους ἐποίησε κατ' ἐκείνους τοὺς τόπους ὅπως ἀποσπάσειεν μὲν αὐτῶν, φέρωνται δὲ εἰς τὴν ἠλεκτρίδα νῆσον·

Ἡ στεῖρα τῆς ἀργοῦς φησὶ φωνὴν ἔχουσα ξύλον, μαντεῖα δέδωκεν αὐτοῖς τὸν διὸς χόλον φεύγειν καὶ πρὸς κίρκην ἀφικέσθαι τὸν ἀψύρτου θάνατον καθαρθησομένους. εἰς δὲ τὸν ἠριδανὸν ἐσέβαλον, ὅς ἐστι τῆς κελτικῆς ποταμός. εἰς ὃν λέγουσι πεπτωκέναι τὸν φαέθοντα. δήουσιν· εὑρήσουσιν. ἀεὶ γὰρ ἐπὶ μέλλοντος κεῖται.

ΤΥΝΔΑΡΙΔΑΙ· ΚΑΙ ΧΕΙΡΑΣ ΑΝΕΣΧΕΘΟΝ ΑΘΑΝΑΤΟΙΣΙΝ
ΕΥΧΟΜΕΝΟΙ ΤΑ ΕΚΑΣΤΑ. ΚΑΤΗΦΕΙΗ ΔΕ ΧΕΝ ΑΛΛΟΥΣ
ΗΡΩΑΣ ΜΙΝΥΑΣ. ΗΔΕΣΣΥΤΟ ΠΟΛΛΟΝ ΕΠΙΠΡΟ
ΛΑΙΦΕΣΙΝ· ΕΣ Δ ΕΒΑΛΟΝ ΜΥΧΑΤΟΝ ΡΟΟΝ ΗΡΙΔΑΝΟΙΟ·
ΕΝΘΑΠΟΤ ΑΙΘΑΛΟΕΝΤΙ ΤΥΠΕΙΣ ΠΡΟΣ ΣΤΕΡΝΑ ΚΕΡΑΥΝΩΙ
ΗΜΙΔΑΗΣ ΦΑΕΘΩΝ ΠΕΣΕΝ ΑΡΜΑΤΟΣ ΗΕΛΙΟΙΟ
ΛΙΜΝΗΣ ΕΣ ΠΡΟΧΟΑΣ ΠΟΛΥΒΕΝΘΕΟΣ· Η ΔΕΤΙ ΝΥΝ ΠΕΡ
ΤΡΑΥΜΑΤΟΣ ΑΙΘΟΜΕΝΟΙΟ ΒΑΡΥΝ ΑΝΕΚΗΚΙΕΝ ΑΤΜΟΝ·
ΟΥ ΔΕ ΤΙΣ ΥΔΩΡ ΚΕΙΝΟ ΔΙΑ ΠΤΕΡΑ ΚΟΥΦΑ ΤΑΝΥΣΑΣ
ΟΙΩΝΟΣ ΔΥΝΑΤΑΙ ΒΑΛΕΕΙΝ ΥΠΕΡ. ΑΛΛΑ ΜΕΣΗΓΥΣ
ΦΛΟΓΜΩΙ ΕΠΙΘΡΩΣΚΕΙ ΠΕΠΟΤΗΜΕΝΟΣ. ΑΜΦΙ ΔΕ ΚΟΥΡΑΙ
ΗΛΙΑΔΕΣ ΤΑΝΑΗΙΣΙΝ ΕΦΗΜΕΝΑΙ ΑΙΓΕΙΡΟΙΣΙΝ
ΜΥΡΟΝΤΑΙ ΚΙΝΥΡΟΝ ΜΕΛΕΑΙ ΓΟΟΝ. ΕΚ ΔΕ ΦΑΕΙΝΑΣ
ΗΛΕΚΤΡΟΥ ΛΙΒΑΔΑΣ ΒΛΕΦΑΡΩΝ ΠΡΟΧΕΟΥΣΙΝ ΕΡΑΖΕ
ΑΙ ΜΕΝ Τ ΗΕΛΙΩΙ ΨΑΜΑΘΟΙΣ ΕΠΙΤΕΡΣΑΙΝΟΝΤΑΙ.
ΕΥΤ ΑΝ ΔΕ ΚΛΥΖΩΣΙ ΚΕΛΑΙΝΗΣ ΥΔΑΤΑ ΛΙΜΝΗΣ
ΗΙΟΝΑΣ ΠΝΟΙΗΙ ΠΟΛΥΗΧΕΟΣ ΕΞ ΑΝΕΜΟΙΟ
ΔΗ ΤΟΤ ΕΣ ΗΡΙΔΑΝΟΝ ΠΡΟΚΥΛΙΝΔΕΤΑΙ ΑΘΡΟΑ ΠΑΝΤΑ
ΚΥΜΑΙΝΟΝΤΙ ΡΟΩΙ. ΚΕΛΤΟΙ Δ ΕΠΙ ΒΑΞΙΝ ΕΘΕΝΤΟ,
ΩΣ ΑΡ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΤΑΔΕ ΔΑΚΡΥΑ ΛΗΤΟΙΔΑΟ
ΕΜΦΕΡΕΤΑΙ ΔΙΝΑΙΣ· ΑΤΕ ΜΥΡΙΑ ΧΕΥΕ ΠΑΡΟΙΘΕΝ.
ΗΜΟΣ ΥΠΕΡΒΟΡΕΩΝ ΙΕΡΟΝ ΓΕΝΟΣ ΕΙΣΑΦΙΚΑΝΕΝ,
ΟΥΡΑΝΟΝ ΑΙΓΛΗΕΝΤΑ ΛΙΠΩΝ ΕΚ ΠΑΤΡΟΣ ΕΝΙΠΗΣ
ΧΩΟΜΕΝΟΣ ΠΕΡΙ ΠΑΙΔΙ. ΤΟΝ ΕΝ ΛΙΠΑΡΗΙ ΛΑΚΕΡΕΙΗΙ
ΔΙΑ ΚΟΡΩΝΙΣ ΕΤΙΚΤΕΝ ΕΠΙ ΠΡΟΧΟΗΣ ΑΜΥΡΟΙΟ.
ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΝ ΩΣ ΚΕΙΝΟΙΣΙ ΜΕΤ ΑΝΔΡΑΣΙ ΚΕΚΛΗΙΣΤΑΙ.
ΤΟΥΣ Δ ΟΥΤΕ ΒΡΩΜΗΣ ΗΡΕΙ ΠΟΘΟΣ ΟΥ ΔΕ ΠΟΤΟΙΟ
ΟΥΤ ΕΠΙ ΓΗΘΟΣΥΝΑΣ ΤΡΑΠΕΤΟ ΝΟΟΣ. ΑΛΛ ΑΡΑ ΤΟΙ ΓΕ

Λέγονται τῶν ἡλιάδων θρηνουσῶν τὸν φαέθοντα καὶ εἰς αἰγείρους μεταβεβλημένων, τὸ ἀποστάζον δάκρυον εἶναι ἤλεκτρον. Κελτοὶ δ' ἐπὶ· οἱ κελτοὶ ἐφήμισαν τὸ ἤλεκτρον εἶναι μὴ τῶν ἡλιάδων ἀλλὰ δάκρυον εἶναι ἀπόλλωνος, ἣν ἡνίκα διὰ τὸν ἀσκληπιοῦ θάνατον ἀνιαθεὶς εἰς τοὺς ὑπερβορέους ἀφίκετο διὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἐπιτίμησιν· ἢ ὅτε ἐκωλύθη τεύχειν ἐπὶ τῷ φόνῳ τῶν κυκλώπων.

ΗΜΑΤΑ ΜΕΝ ΣΤΡΕΥΓΟΝΤΟ ΠΕΡΙΒΛΗΧΡΟΝ ΒΑΡΥΘΟΝΤΕΣ
ΟΔΜΗΙ ΛΕΥΓΑΛΕΗΙ· ΤΗΝ Ρ' ΑΣΧΕΤΟΝ ΕΞΑΝΙΕΣΚΟΝ
ΤΥΦΟΜΕΝΟΥ ΦΑΕΘΟΝΤΟΣ ΕΠΙΡΡΟΑΙ ΗΡΙΔΑΝΟΙΟ.
ΝΥΚΤΩΡ Δ' ΑΥ ΓΟΟΝ ΟΞΥΝ ΟΔΥΡΟΜΕΝΩΝ ΕΣΑΚΟΥΟΝ
ΗΛΙΑΔΩΝ ΛΙΓΕΩΣ. ΤΑ ΔΕ ΔΑΚΡΥΑ ΜΥΡΟΜΕΝΗΙΣΙΝ
ΟΙΟΝ ΕΛΑΙΗΡΑΙ ΣΤΑΓΕΣ ΥΔΑΣΙΝ ΕΜΦΟΡΕΟΝΤΟ·
ΕΚ ΔΕ ΤΟΘΕΝ ΡΟΔΑΝΟΙΟ ΒΑΘΥΝ ΡΟΟΝ ΕΙΣΕΠΕΡΗΣΑΝ.
ΟΣΤ' ΕΙΣ ΗΡΙΔΑΝΟΝ ΜΕΤΑΝΕΙΣΣΕΤΑΙ. ΑΜΜΙΓΑ Δ' ΥΔΩΡ
ΕΝ ΞΥΝΟΧΗΙ ΒΕΒΡΥΧΕ ΚΥΚΩΜΕΝΟΝ· ΑΥΤΑΡ Ο ΓΑΙΗΣ
ΕΚ ΜΥΧΑΤΗΣ· ΙΝΑ Τ' ΕΙΣΙ ΠΥΛΑΙ ΚΑΙ ΕΔΕΘΛΙΑ ΝΥΚΤΟΣ
ΕΝΘΕΝ ΑΠΟΡΝΥΜΕΝΟΣ. ΤΗΙ ΜΕΝ Τ' ΕΠΙΡΕΥΓΕΤΑΙ ΑΚΤΑΣ
ΩΚΕΑΝΟΥ. ΤΗΙ Δ' ΑΥΤΕ ΜΕΤ' ΙΟΝΙΗΝ ΑΛΑ ΒΑΛΛΕΙ·
ΤΗΙ Δ' ΕΠΙ ΣΑΡΔΟΝΙΟΝ ΠΕΛΑΓΟΣ ΚΑΙ ΑΠΕΙΡΟΝΑ ΠΟΝΤΟΝ
ΕΠΤΑ ΔΙΑ ΣΤΟΜΑΤΩΝ ΙΕΙΣ ΡΟΟΝ. ΕΚ Δ' ΑΡΑ ΤΟΙΟ
ΛΙΜΝΑΣ ΕΙΣΕΛΑΣΑΝ ΔΥΣΧΕΙΜΟΝΑΣ. ΑΙ ΤΑΝΑ ΚΕΛΤΩΝ
ΗΠΕΙΡΟΝ ΠΕΠΤΑΝΤΑΙ ΑΘΕΣΦΑΤΟΝ. ΕΝΘΑ ΚΕΝ ΟΙ ΓΕ
ΑΤΗΙ ΑΕΙΚΕΛΙΗΙ ΠΕΛΑΣΑΝ. ΦΕΡΕ ΓΑΡ ΤΙΣ ΑΠΟΡΡΩΞ
ΚΟΛΠΟΝ ΕΣ ΩΚΕΑΝΟΙΟ ΤΟΝ ΟΥ ΠΡΟΔΑΕΝΤΕΣ ΕΜΕΛΛΟΝ
ΕΙΣΒΑΛΕΕΙΝ· ΤΟΘΕΝ ΟΥ ΚΕΝ ΥΠΟΤΡΟΠΟΙ ΕΞΕΣΑΩΘΕΝ.
ΑΛΛ' ΗΡΗ ΣΚΟΠΕΛΟΙΟ ΚΑΘ' ΕΡΚΥΝΙΟΥ ΙΑΧΗΣΕΝ
ΟΥΡΑΝΟΘΕΝ ΠΡΟΘΟΡΟΥΣΑ. ΦΟΒΩΙ Δ' ΕΤΙΝΑΧΘΕΝ ΑΥΤΗΣ
ΠΑΝΤΕΣ ΟΜΩΣ. ΔΕΙΝΟΝ ΓΑΡ ΕΠΙ ΜΕΓΑΣ ΕΒΡΑΧΕΝ ΑΙΘΗΡ
ΑΨ ΔΕ ΠΑΛΙΝΤΡΟΠΟΩΝΤΟ ΘΕΑΣ ΥΠΟ. ΚΑΙ Ρ' ΕΝΟΗΣΑΝ
ΤΗΝ Δ' ΟΙΜΟΝ. ΤΗΙ ΠΕΡ ΤΕ ΚΑΙ ΕΠΛΕΤΟ ΝΟΣΤΟΣ ΙΟΥΣΙ.
ΔΗΝΑΙΟΙ Δ' ΑΚΤΑΣ ΑΛΙΜΥΡΕΑΣ ΕΙΣΑΦΙΚΟΝΤΟ
ΗΡΗΣ ΑΙΝΕΣΙΗΙΣΙ ΔΙ' ΕΘΝΕΑ ΜΥΡΙΑ ΚΕΛΤΩΝ·
ΚΑΙ ΛΙΓΥΩΝ ΠΕΡΟΩΝΤΕΣ ΑΔΗΙΟΙ. ΑΜΦΙ ΓΑΡ ΑΙΝΗΝ
ΗΕΡΑ ΧΕΥΕ ΘΕΑ ΠΑΝΤ' ΗΜΑΤΑ ΝΕΙΣΣΟΜΕΝΟΙΣΙ·

Θρηνουσῶν δὲ τῶν ἡλιάδων τὸ δάκρυον ἀναμίσγεται τοῖς ὕδασιν ὡσεὶ σταγόνες ἐλαίου· στάγες ὡς ἀπὸ τῆς στάξ σταγός· Ῥοδανὸς ποταμὸς τῆς κελτικῆς, τῷ ἠριδανῷ συμμιγνύμενος καὶ σχιζόμενος τῇ μὲν ἐς ὠκεανὸν φέρεται. τῇ δὲ, ἐς τὸν ἰόνιον κόλπον. τῇ δὲ, ἐς τὸ σαρδόνιον πέλαγος· Ερκυνίου· ἑρκύνιον ὄρος κελτῶν ἢ δρυμός· Αδήιοι· ἄγνωστοι. ἀζήτητοι· ἀνενόχλητοι·

ΜΕΣΣΟΤΑΤΟΝ Δ᾽ ΑΡΑ ΤΟΊ ΓΕ ΔΙᾺ ΣΤΌΜΑ ΝΗῚ ΒΑΛΌΝΤΕΣ
ΣΤΟΙΧΆΔΑΣ ΕἸΣΑΠΈΒΑΝ ΝΉΣΟΥΣ ΣΌΟΙ. ΕἽΝΕΚΑ ΚΟΎΡΩΝ
ΖΗΝΌΣ. Ὃ ΔῊ ΒΩΜΟΊ ΤΕ ΚΑῚ ἹΕΡᾺ ΤΟΊΣΙ ΤΈΤΥΚΤΑΙ
ἜΜΠΕΔΟΝ. ΟὐΔ᾽ ΟἾΟΝ ΚΕΊΝΗΣ ἘΠΊΟΥΡΟΙ ἝΠΟΝΤΟ
ΝΑΥΤΙΛΊΗΣ. ΖΕῪΣ ΔΈ ΣΦΙ ΚΑῚ ὈΨΙΓΌΝΩΝ ΠΌΡΕ ΝΗ͂ΑΣ.
ΣΤΟΙΧΆΔΑΣ ΑὖΤΕ ΛΙΠΌΝΤΕΣ ἘΣ ΑἸΘΑΛΊΗΝ ἘΠΈΡΗΣΑΝ
ΝΗ͂ΣΟΝ. ἽΝΑ ΨΗΦῖΣΙΝ ἈΠΩΜΌΡΞΑΝΤΟ ΚΑΜΌΝΤΕΣ
ἹΔΡΩ͂Ι ἍΛΙΣ. ΧΡΟΙῆΙ ΔῈ ΚΑΤ᾽ ΑἸΓΙΑΛΟῖΟ ΚΈΧΥΝΤΑΙ
ἼΚΕΛΟΙ. ἘΝ ΔῈ ΣΌΛΟΙ ΚΑῚ ΤΕΎΧΕΑ ΘΈΣΚΕΛΑ ΚΕΊΝΩΝ
ἘΝ ΔῈ ΛΙΜῊΝ ἈΡΓΩ͂ΙΟΣ ἘΠΩΝΥΜΊΗΝ ΠΕΦΆΤΙΣΤΑΙ.
ΚΑΡΠΑΛΊΜΩΣ Δ᾽ ἘΝΘΈΝΔΕ ΑἸ᾽ ἘΞ ἉΛῸΣ ΟἾΔΜΑ ΝΈΟΝΤΟ
ΑὐΣΟΝΊΗΣ ἈΚΤᾺΣ ΤΥΡΣΗΝΊΔΑΣ ΕἸΣΟΡΌΩΝΤΕΣ.
ἹͅΞΟΝ Δ᾽ ΑἸΑΊΗΣ ΛΙΜΈΝΑ ΚΛΥΤΌΝ. ἘΚ Δ᾽ ἌΡΑ ΝΗῸΣ
ΠΕΊΣΜΑΤ᾽ ἘΠ᾽ ἨΙΌΝΩΝ ΣΧΕΔΌΘΕΝ ΒΆΛΟΝ. ἜΝΘΑ ΔῈ ΚΊΡΚΗ Ν
ἝΥΡΟΝ ἉΛῸΣ ΝΟΤΊΔΕΣΣΙ ΚΆΡΗ ἘΠΙΦΑΙΔΡΎΝΟΥΣΑΝ.
ΤΟΊΟΝ ΓᾺΡ ΝΥΧΊΟΙΣΙΝ ὈΝΕΊΡΑΣΙΝ ἘΠΤΟΊΗΤΟ.
ΑἹΜΑΤΊ ΟἹ ΘΆΛΑΜΟΊ ΤΕ ΚΑῚ ἝΡΚΕΑ ΠΆΝΤΑ ΔΌΜΟΙΟ
ΜΎΡΕΣΘΑΙ ΔΌΚΕΟΝ. ΦΛῸΞ Δ᾽ ἈΘΡΌΑ ΦΆΡΜΑΚ᾽ ἜΔΑΠΤΕΝ
ΟἿΣΙ ΠΆΡΟΣ ΞΕΊΝΟΥΣ ΘΈΛΓ᾽ ἈΝΈΡΑΣ ὍΣΤΙΣ ἽΚΟΙΤΟ.
ΤῊΝ Δ᾽ ΑὐΤῊ ΦΟΝΊΩΙ ΣΒΈΣΕΝ ΑἽΜΑΤΙ ΠΟΡΦΎΡΟΥΣΑΝ
ΧΕΡΣῚΝ ἈΦΥΣΣΑΜΈΝΗ. ΛΗ͂ΞΕ Δ᾽ ὈΛΟΟῖΟ ΦΌΒΟΙΟ.
ΤΩ͂Ι ΚΑῚ ἘΠΙΠΛΟΜΈΝΗΣ ἨΟῦΣ ΝΟΤΊΔΕΣΣΙ ΘΑΛΆΣΣΗΣ
ἘΓΡΟΜΈΝΗ ΠΛΟΚΆΜΟΥΣ ΤΕ ΚΑῚ ΕἽΜΑΤΑ ΦΑΙΔΡΎΝΕΣΚΕ.
ΘΗ͂ΡΕΣ Δ᾽ ΟὐΘΉΡΕΣΣΙΝ ἘΟΙΚΌΤΕΣ ὨΜΗΣΤΗ͂ΙΣΙΝ
ΟὐΔῈ ΜῈΝ ΟὐΔ᾽ ἈΝΔΡΈΣΣΙΝ ὉΜῸΝ ΔΈΜΑΣ. ἌΛΛΟ Δ᾽ ἈΠ᾽ ἈΛ ΛΩΝ
ΣΥΜΜΙΓΈΕΣ ΜΕΛΈΩΝ ΚΊΟΝ ἈΘΡΌΟΙ ἨΎΤΕ ΜΗ͂ΛΑ
ἘΚ ΣΤΑΘΜΩ͂Ν ἍΛΙΣ ΕἾΣΙΝ ὈΠΗΔΕΎΟΝΤΑ ΝΟΜΗ͂Ι.
ΤΟΊΟΥΣ ΚΑῚ ΠΡΟΤΈΡΟΥΣ ἘΞ ἸΛΎΟΣ ἘΒΛΆΣΤΗΣΕ

Τῶν Διοσκούρων οἳ τῆνδε ηὔξαντο ὑπὲρ αὐτῶν.

Πόρε νῆας. σώζειν δηλονότι ὁ φόβος ἐλλείψεις.

Αἰαίης λιμένα. ἔοικεν Ἀπολλώνιος ἐκδεδέχθαι τὴν Ὀδυσσέως πλάνην περὶ Τυρρηνίαν ἢ Ἰταλίαν. ἐκεῖ γὰρ ὑποτίθεται τὸν Κίρκης οἶκον. Ἡ Κίρκη φησὶ κατειλήφθη ἐπὶ θαλάσσης ἡμέρας γενομένης ἀπολουομένη φοβερὸν ὄναρ ὃ νυκτὸς εἶδεν αἵματι τὸν οἶκον αὐτῆς μεμολυσμένον.

ΧΘΩΝ ΑΥΤΗ ΜΙΚΤΟΙΣΙΝ ΑΡΗΡΕΜΕΝΟΥΣ ΜΕΛΕΕΣΣΙΝ.
ΟΥΨΩ ΔΙΨΑΛΕΩΙ ΜΑΛ ΥΠ ΗΕΡΙ ΠΙΛΗΘΕΙΣΑ.
ΟΥ ΔΕ ΠΩ ΑΖΑΛΕΟΙΟ ΒΟΛΑΙΣ ΤΟΣΟΝ ΗΕΛΙΟΙΟ
ΙΚΜΑΔΑΣ ΑΙΝΥΜΕΝΗ. ΤΑ Δ ΕΠΙ ΣΤΙΧΑΣ ΗΓΑΓΕΝ ΑΙΩΝ
ΣΥΓΚΡΙΝΑΣ, ΤΩΣ ΟΙ ΓΕ ΦΥΗΝ ΑΙΔΗΛΟΙ ΕΠΟΝΤΟ.
ΗΡΩΑΣ Δ ΕΛΕ ΘΑΜΒΟΣ ΑΠΕΙΡΙΤΟΝ. ΑΙΨΑ Δ ΕΚΑΣΤΟΣ
ΚΙΡΚΗΣ ΕΙΣ ΤΕ ΦΥΗΝ ΕΙΣ Τ ΟΜΜΑΤΑ ΠΑΠΤΑΙΝΟΝΤΕΣ,
ΡΕΙΑ ΚΑΣΙΓΝΗΤΗΝ ΦΑΣΑΝ ΕΜΜΕΝΑΙ ΑΙΗΤΑΟ.
Η Δ ΟΤΕ ΔΗ ΝΥΧΙΩΝ ΑΠΟ ΔΕΙΜΑΤΑ ΠΕΜΨΕΝ ΟΝΕΙΡΩΝ
ΑΥΤΙΚ ΕΠΕΙΤ ΑΨΟΡΡΟΝ ΑΠΕΣΤΙΧΕ. ΤΟΥΣ Δ ΑΜ ΕΠΕΣΘΑΙ
ΧΕΙΡΙ ΚΑΤΑΡΡΕΞΑΣΑ ΔΟΛΟΦΡΟΣΥΝΗΙΣΙΝ ΑΝΩΓΕΝ.
ΕΝΘ ΗΤΟΙ ΠΛΗΘΥΣ ΜΕΝ ΕΦΕΤΜΑΙΣ ΑΙΣΟΝΙΔΑΟ
ΜΙΜΝΕΝ ΑΠΗΛΕΓΕΩΣ. Ο Δ ΕΡΥΣΣΑΤΟ ΚΟΛΧΙΔΑ ΚΟΥΡΗΝ.
ΑΜΦΩ Δ ΕΣΠΕΣΘΗΝ ΑΥΤΗΝ ΟΔΟΝ ΕΣΤ ΑΦΙΚΟΝΤΟ
ΚΙΡΚΗΣ ΕΣ ΜΕΓΑΡΟΝ. ΤΟΥΣ Δ ΕΝ ΛΙΠΑΡΟΙΣΙ ΚΕΛΕΥΕΝ
Η ΓΕ ΘΡΟΝΟΙΣ ΕΖΕΣΘΑΙ ΑΜΗΧΑΝΕΟΥΣΑ ΚΙΟΝΤΩΝ.
ΤΩ Δ ΑΝΕΩ ΚΑΙ ΑΝΑΥΔΟΙ ΕΦ ΕΣΤΙΗΙ ΑΙΞΑΝΤΕΣ
ΙΖΑΝΟΝ Η ΤΕ ΔΙΚΗ ΛΥΓΡΟΙΣ ΙΚΕΤΗΙΣΙ ΤΕΤΥΚΤΑΙ.
Η ΜΕΝ ΕΠ ΑΜΦΟΤΕΡΑΙΣ ΘΕΜΕΝΗ ΧΕΙΡΕΣΣΙ ΜΕΤΩΠΑ.
ΑΥΤΑΡ Ο ΚΩΠΗΕΝ ΜΕΓΑ ΦΑΣΓΑΝΟΝ ΕΝ ΧΘΟΝΙ ΠΗΞΑΣ
ΩΙ ΠΕΡ Τ ΑΙΗΤΑΟ ΠΑΙΝ ΚΤΑΝΕΝ. ΟΥ ΔΕ ΠΟΤ ΟΣΣΕ
ΙΘΥΣ ΕΝΙ ΒΛΕΦΑΡΟΙΣΙΝ ΑΝΕΣΧΕΘΟΝ. ΑΥΤΙΚΑ Δ ΕΓΝΩ
ΚΙΡΚΗ ΦΥΞΙΟΝ ΟΙΤΟΝ ΑΛΙΤΡΟΣΥΝΑΣ ΤΕ ΦΟΝΟΙΟ.
ΤΩΙ ΚΑΙ ΟΠΙΖΟΜΕΝΗ ΖΗΝΟΣ ΘΕΜΙΝ ΙΚΕΣΙΟΙΟ.
ΟΣ ΜΕΓΑ ΜΕΝ ΚΟΤΕΕΙ. ΜΕΓΑ Δ ΑΝΔΡΟΦΟΝΟΙΣΙΝ ΑΡΗΓΕΙ
ΡΕΖΕ ΘΥΗΠΟΛΙΗΝ. ΟΙΗΙ Τ ΑΠΟΛΥΜΑΙΝΟΝΤΑΙ
ΝΗΛΗΕΙΣ ΙΚΕΤΑΙ. ΟΤ ΕΦΕΣΤΙΟΙ ΑΝΤΙΟΩΣΙΝ

Ἡ τε δίκη λυγροῖς· ὡς νόμος ἐστὶ τοῖς ἱκέταις ὥς τε αὐτοὺς ἐπὶ τῆς ἑστίας καθημένους μὴ φθέγγεσθαι. Φύξιος μὲν ζεὺς, ὁ βοηθῶν τοῖς φυγάσι· καὶ πρὸς ὃν καταφεύγουσι. φύξιος δὲ οἶτος ἐνταῦθα ὁ θάνατος. δι᾽ ὃν καταφεύγουσιν. ἔγνω δέ φησιν ἡ κίρκη τὸν ἰάσομα φόνον δεδρακότα.

Λυτήριον· τὸ καθάρσιον λέγει· ὅ ἐστι χοιρίδιον μικρὸν ὃ πρὸ οἱ ἁγνίζοντες θύσαντες τὰς χεῖρας τοῦ ἁγνιζομένου, τοῦ αἵματος αὐτὸν βρέχουσιν. Ἀγκαλέουσα· ἐπικαλουμένη.

ΠΡΩ͂ΤΑ ΜῈΝ ἈΤΡΈΠΤΟΙΟ ΛΥΤΉΡΙΟΝ ἮΓΕ ΦΌΝΟΙΟ
ΤΕΙΝΑΜΈΝΗ ΚΑΘΎΠΕΡΘΕ ΣΥῸΣ ΤΈΚΟΣ. ἯΣ ἜΤΙ ΜΑΖΟῚ
ΠΛΉΜΜΥΡΟΝ ΛΟΧΊΗΣ ἘΚ ΝΗΔΎΟΣ ΑἼΜΑΤΙ ΧΕΙ͂ΡΑΣ
ΤΈΓΓΕΝ ἘΠΙΤΜΉΓΟΥΣΑ ΔΈΡΗΝ· ΑὖΤΙΣ ΔῈ ΚΑῚ ἌΛΛΟΙΣ
ΜΕΊΛΙΣΣΕΝ ΧΎΤΛΟΙΣΙ ΚΑΘΆΡΣΙΟΝ ἘΓΚΑΛΈΟΥΣΑ
ΖΗ͂ΝΑ ΠΑΛΑΜΝΑΙ͂ΟΝ ΤΙΜΉΟΡΟΝ ἹΚΕΣΙΆΩΝ.
ΚΑῚ ΤᾺ ΜῈΝ ἈΘΡΌΑ ΠΆΝΤΑ ΔΌΜΩΝ ἘΚ ΛΎΜΑΤ' ἜΝΕΙΚΑΝ
ΝΗΙ͂ΆΔΕΣ ΠΡΌΠΟΛΟΙ. ΤΑΊ ΟἹ ΠΌΡΣΥΝΟΝ ἝΚΑΣΤΑ.
ἩΔ' ΕἼΣΩ ΠΕΛΑΝΟῪΣ ΜΕΊΛΙΚΤΡΆ ΤΕ ΝΗΦΑΛΊῌΣΙ
ΔΑΙ͂ΕΝ ἘΠ' ΕΥ̓ΧΩΛΗ͂ΙΣΙ ΠΑΡΈΣΤΙΟΣ. ὌΦΡΑ ΧΌΛΟΙΟ
ΣΜΕΡΔΑΛΈΑΣ ΠΑΎΣΗΙΣΙΝ ἘΡΙΝΝΎΑΣ· ἨΔῈ ΚΑῚ ΑὐΤῸΣ
ΕὐΜΕΙΔῊΣ ΤΕ ΠΈΛΟΙΤΟ ΚΑῚ ἬΠΙΟΣ ἈΜΦΟΤΈΡΟΙΣΙΝ
ΕἼΤ' ΟὖΝ ὈΘΝΕΊῼ ΜΕΜΙΑΣΜΈΝΟΙ ΑἼΜΑΤΙ ΧΕΙ͂ΡΑΣ
ΕἼ ΤΕ ΚΑῚ ἘΜΦΥΛΊῼ ΠΡΟΣΚΗΔΈΕΣ ἈΝΤΙΌΩΣΙΝ.
ΑὐΤᾺΡ ἘΠΕῚ ΜΆΛΑ ΠΆΝΤΑ ΠΟΝΉΣΑΤΟ, ΔῊ ΤΌΤ' ἜΠΕΙΤΑ
ΕἾΣΕΝ ἘΠῚ ΞΕΣΤΟΙ͂ΣΙΝ ἈΝΑΣΤΉΣΑΣΑ ΘΡΌΝΟΙΣΙ.
ΚΑῚ Δ' ΑὐΤῊ ΠΈΛΑΣ ἽΖΕΝ ἘΝΩΠΑΔΊΣ. ΑἾΨΑ ΔῈ ΜΎΘΟΙΣ
ΧΡΕΙῺ. ΝΑΥΤΙΛΊΗΝ ΤῈ ΔΙΑΚΡΙΔῸΝ ἘΞΕΡΈΕΙΝΕΝ.
ἨΔ' ὉΠΌΘΕΝ ΜΕΤᾺ ΓΑΙ͂ΑΝ ἘῊΝ ΚΑῚ ΔΏΜΑΤ' ἸΌΝΤΕΣ
ΑὔΤΩΣ ἸΔΡΎΝΘΗΣΑΝ ἘΦΈΣΤΙΟΙ. Ἦ ΓᾺΡ ὈΝΕΊΡΩΝ
ΜΝΗ͂ΣΤΙΣ ἈΕΙΚΕΛΊΗ ΔΥ͂ΝΕΝ ΦΡΈΝΑΣ ὉΡΜΑΊΝΟΥΣΑ.
ἽΕΤΟ Δ' ΑὖΚΟΎΡΗΣ ἘΜΦΎΛΙΟΝ ἼΔΜΕΝΑΙ ὈΜΦῊΝ
ΑὐΤΊΧ' ὍΠΩΣ ἘΝΌΗΣΕΝ ἈΠ' ΟὔΔΕΟΣ ὌΣΣΕ ΒΑΛΟΥ͂ΣΑΝ.

Παλαμναῖος λέγεται ὁ φόνον εἰργασμένος· ἐνταῦθα δὲ παλαμναίας ἱκεσίας λέγει τὰς ὑπὲρ φόνου εἰργασμένας· ὡς τὸν Δία τιμήορον· ἤγουν τιμητήν φησιν.

Ἡ δὲ Κίρκη πέμματα τινὰ ἐπέκαιεν ὕδωρ ἐπιχέουσα κατὰ τὸν νόμον.

Ἐνωπαδίς· κατ' ὄψιν, ἐξ ἐναντίας.

Ὅτι καθαρίσασα αὐτοὺς ἐκάθισεν ἐπὶ θρόνων καὶ αὐτὴ ἐναντίον αὐτῶν ἐκαθέσθη. Ἵετο δ' αὖ· ἀκοῦσαι προεθυμεῖτο. φωνὴν ἀκοῦσαι συμβάλλουσα ὅτι ἀπὸ ἡλίου ἐστὶν ἀπὸ τῆς τῶν ὀφθαλμῶν διαυγείας.

πᾶσα γὰρ ἠελίου γενεὴ ἀρίδηλος ἰδέσθαι
ἦεν. ἐπεὶ βλεφάρων ἀποτηλόθι μαρμαρυγῇσιν
οἷόν τε χρυσέην ἀντώπιον ἵεσαν αἴγλην.
ἡ δ' ἄρα τῇ τὰ ἕκαστα διειρομένη κατέλεξε.
κολχίδα γῆρυν ἱεῖσα βαρύφρονος αἰήταο
κούρη μειλιχίως ἠμὲν στόλον ἠδὲ κελεύθους
ἡρώων ὅσα τ' ἀμφὶ θοοῖς ἐμόγησαν ἀέθλοις
ὥστε κασιγνήτης πολυκηδέος ἤλιτε βουλαῖς
ὥστ' ἀπονόσφιν ἄλυξεν ὑπέρβια δείματα πατρὸς
σὺν παισὶν φρίξοιο. φόνον δ' ἀλέεινεν ἐνισπεῖν
ἀψύρτου. τὴν δ' οὔτι νόῳ λάθεν. ἀλλὰ καὶ ἔμπης
μυρομένην ἐλέαιρεν. ἔπος δ' ἐπὶ τοῖσιν ἔειπε.
Σχετλίη, ἦ ῥα κακὸν καὶ ἀεικέα μήσαο νόστον.
ἔλπομαι οὐκ ἐπὶ δὴν σε βαρὺν χόλον αἰήταο
ἐκφυγέειν. τάχα δ' εἶσι καὶ ἑλλάδος ἤθεα γαίης
τισόμενος φόνον υἷος, ὅτ' ἄσχετα ἔργα τέλεσσας.
ἀλλ' ἐπεὶ οὖν ἱκέτης καὶ ὁμόγνιος ἔπλευ ἐμοῖο
ἄλλο μὲν οὔτι κακὸν μητίσομαι ἐνθάδ' ἰούσῃ.
ἔρχεο δ' ἐκ μεγάρων ξείνῳ συνοπηδὸς ἐοῦσα
ὅντινα τοῦτον ἄιστον ἀνείραο πατρὸς ἄνευθε.
μὴ δέ με γουνάσσειε ἐφέστιος. οὐ γὰρ ἔγωγε
αἰνήσω βουλάς τε σέθεν καὶ ἀεικέα φύξιν.
Ὣς φάτο. τὴν δ' ἀμέγαρτον ἄχος λάβεν. ἀμφὶ δὲ πέ
ὀφθαλμοῖσι βαλοῦσα γόον χέεν. ὄφρα μιν πλον
χειρὸς ἐπισχόμενος μεγάρων ἐξῆγε θύραζε ἥρως
δείματι παλλομένην. λεῖπον δ' ἀπὸ δώματα κίρκης.
οὐδ' ἄλοχον κρονίδαο διὸς λάθον. ἀλλά οἱ ἶρις
πέφραδεν εὖτ' ἐνόησεν ἀπὸ μεγάροιο κιόντας

Ἐπεὶ βλεφάρων. ἐπεὶ πάνυ πόρρω ἀπὸ τῶν ὀμμάτων ἔλαμπον ταῖς λαμπηδόσιν.

Ἐπλάσατο ἡ μήδεια λέγουσα διὰ τοῦτο πεφευγέναι διὰ τὸ φοβεῖσθαι τὸν πατέρα. ὅτι ἐβοήθησε τῷ ἰάσονι καὶ τὸ ἔλαιον τῆς ἀδελφῆς χαλκιόπης.

Ἄιστον. ἀφανῆ. ἄγνωστον. ἐφέστιον. ἐπὶ τῇ ἑστίᾳ ὄντα.

Ἐλθεῖν εἰς ἀκτάς· Ἀγαθοκλῆς ἐν τοῖς ὑπομνήμασι περὶ τῶν χαλκείων τοῦ ἡφαίστου ἱστορῶν, φησὶ κατὰ σικελίαν δύο εἶναι νήσους· ὧν ἡ μὲν καλεῖται ἱερά, ἡ δὲ, στρογγύλη· αἵτινες ἡμέρας καὶ νυκτὸς πῦρ ἀφιᾶσιν. ὁ δὲ αὐτός φησιν ἐν ἑβδόμῳ, ἐν σικελίᾳ νῆσοι ὑπάρχουσι. τούτων δύο πῦρ ἀφιᾶσι. καλοῦνται δὲ ἡ μὲν αἰόλου, ἡ δὲ ἡφαίστου. ἐν ᾗ πυρὸς ποταμούς φασιν ἀνιέναι. Ὅθι τ' ἄκμονες ἡφαίστοιο. ἐν τῇ λιπάρᾳ καὶ στρογγύλῃ. τῶν αἰόλου δὲ νήσων αὗται, δοκεῖ ὁ ἥφαιστος διατρίβειν. διὸ καὶ πυρὸς βρόμον ἀκούεσθαι καὶ ἦχον σφοδρόν. τὸ δὲ παλαιὸν ἐλέγετο τὸν βουλόμενον ἀργὸν σίδηρον ἀποφέρειν καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐλθόντα λαμβάνειν ἢ ξίφος, ἢ εἴ τι ἄλλο ἤθελε κατασκευάσαι καταβαλόντα μισθόν. ταῦτα φησὶ πυθέας ἐν γῆς περιόδῳ.

ΑΥ̓ΤῊ ΓᾺΡ ΜΙΝ ἌΝΩΓΕ ΔΟΚΕΥΈΜΕΝ. ὉΠΠΌΤΕ ΝΗ͂Α
ΣΤΕΊΧΟΙΕΝ. ΤῸ ΚΑῚ ΑΥ͂ΤΙΣ ἘΠΟΤΡΎΝΟΥΣ' ἈΓΌΡΕΥΕΝ.
ἼΡΙ ΦΊΛΗ. ΝΥ͂Ν ΕἾ ΠΟΤ' ἘΜᾺΣ ἘΤΈΛΕΣΣΑΣ ἘΦΕΤΜΆΣ,
ΕἸ Δ' ἌΓΕ ΛΑΙΨΗΡΟΙ͂ΣΙ ΜΕΤΟΙΧΟΜΈΝΗ ΠΤΕΡΎΓΕΣΣΙ
ΔΕΥ͂ΡΟ ΘΈΤΙΝ ΜΟΙ ἌΝΩΧΘΙ ΜΟΛΕΙ͂Ν ἉΛῸΣ ἘΞΑΝΙΟΥ͂ΣΑ
ΚΕΊΝΗΣ ΓᾺΡ ΧΡΕΙῺ ΜΕ ΚΙΧΆΝΕΤΑΙ. ΑΥ̓ΤᾺΡ ἜΠΕΙΤΑ Ν.
ἘΛΘΕΙ͂Ν ΕἸΣ ἈΚΤᾺΣ ὋΘΙ Τ' ἌΚΜΟΝΕΣ ἩΦΑΊΣΤΟΙΟ
ΧΆΛΚΕΙΟΙ. ΣΤΙΒΑΡΗ͂ΙΣΙΝ ἈΡΆΣΣΟΝΤΑΙ ΤΥΠΊΔΕΣΣΙΝ.
ΕἸΠῈ ΔῈ ΚΟΙΜΗ͂ΣΑΙ ΦΎΣΑΣ ΠΥΡΌΣ. ΕἸΣΌΚΕΝ ἈΡΓῺ
ΤΆΣ ΓΕ ΠΑΡΕΞΕΛΆΣΗΙΣΙΝ. ἈΤᾺΡ ΚΑῚ ἘΣ ΑἸΌΛΟΝ ἘΛΘΕΙ͂Ν.
ΑἸΌΛΟΝ ὋΣ Τ' ἈΝΈΜΟΙΣ ΑἸΘΡΗΓΕΝΈΕΣΣΙΝ ἈΝΆΣΣΕΙ.
ΚΑῚ ΔῈ ΤΩ͂Ι ΕἸΠΈΜΕΝΑΙ ΤῸΝ ἘΜῸΝ ΝΌΟΝ. ὩΣ ΚΕΝ ἈΗ͂Τ
ΠΆΝΤΕΣ ἈΠΟΛΛΉΞΕΙΑΝ ὙΠ' ἨΈΡΙ. ΜῊ ΔΈ ΤΙΣ ΑΥ̓́ΡΗ ΑΙ
ΤΡΗΧΎΝΟΙ ΠΈΛΑΓΟΣ. ΖΕΦΎΡΟΥ ΓΕ ΜῈΝ ΟΥ͂ΡΟΣ ἈΉΤΩ.
ὌΦΡ' ΟἹ ΓΑ' ἈΛΚΙΝΌΟΥ ΦΑΙΗΚΊΔΑ ΝΗ͂ΣΟΝ ἽΚΩΝΤΑΙ.
ὩΣ ἜΦΑΤ'. ΑΥ̓ΤΊΚΑ Δ' ἾΡΙΣ ἈΠ' ΟΥ̓ΛΎΜΠΟΙΟ ΘΟΡΟΥ͂ΣΑ

λέγων καὶ τὴν θάλασσαν ἐκεῖ ζεῖν. Αἰθρηγενέεσσιν ἀνάσσει. τοῖς αἴθραν καὶ ψύχος ποιοῦσιν. ὅτι δὲ αἴολος ἐξουσίαν εἶχεν ἀνέμων καὶ ὅμηρος φησί. Κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε κρονίων. ὅτι δὲ αἴθραν τὸ ψύχος λέγουσιν ὁ αὐτός φησι ποιητής. Αἴθρῃ καὶ καμάτῳ δεδμημένον. καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ φαμὲν ὕπαιθρα, τὰ ὑπὸ ἀνέμου καταπνεόμενα.

Πλαγκταὶ πέτραι ἐν τῷ πορθμῷ εἰσιν ὡς τίμαιος καὶ πεισίστρατος ὁ λιπαραῖος. ἐν ὑπερβατῷ δὲ ἀναγνωστέον ἐστὶ γὰρ διαπερόντας.

Περιβλύει. περικλύζει καὶ τὰ μίμησιν ἤχου. σπιλάδως δὲ αἱ πέτραι ἀπὸ τοῦ συμπεπλῆχθαι.

ΤΈΜΝΕ ΤΑΝΥΣΣΑΜΈΝΗ ΚΟΥ͂ΦΑ ΠΤΕΡΆ. ΔΥ͂ Δ᾽ ἘΝῚ ΠΌΝΤῼ
ΑἸΓΑΊῼ· ΤΌΘΙ ΓΆΡ ΤΕ ΔΌΜΟΙ ΝΗΡῆΟΣ ἜΑΣΙ·
ΠΡΏΤΗΝ Δ᾽ ΕἸΣΑΦΊΚΑΝΕ ΘΈΤΙΝ. ΚΑῚ ἘΠΈΦΡΑΔΕ ΜΥ͂ΘΟΝ
ἭΡΗΣ ΑἸΝΕΣΊῌΣ. ὮΡΣΕ ΔΈ ΜΙΝ ΕἸΣ Ἓ ΝΈΕΣΘΑΙ·
ΔΕΎΤΕΡΑ Δ᾽ ΕἸΣ ἭΦΑΙΣΤΟΝ ἘΒΉΣΑΤΟ. ΠΑΥ͂ΣΕ ΔῈ ΤΌΝ ΓΕ
ῬΊΜΦΑ ΣΙΔΗΡΕΊΩΝ ΤΥΠΊΔΩΝ ἜΣΧΟΝΤΟ Δ᾽ ἈΫΤΜΗ͂Σ
ΑἸΘΑΛΈΟΙ ΠΡΗΣΤῆΡΕΣ. ἈΤᾺΡ ΤΡΊΤΟΝ ΕἸΣΑΦΊΚΑΝΕΝ
ΑἸΌΛΟΝ ἹΠΠΌΤΕΩ ΠΑΙ͂ΔΑ ΚΛΥΤΌΝ. ὌΦΡΑ ΔῈ ΚΑῚ ΤΩ͂Ι
ἈΓΓΕΛΊΗΝ ΦΑΜΈΝΗ ΘΟᾺ ΓΟΎΝΑΤΑ ΠΑΥ͂ΣΕΝ ὉΔΟΙ͂Ο·
ΤΌΦΡΑ ΘΈΤΙΣ ΝΗΡῆΑ ΚΑΣΙΓΝΉΤΑΣ ΤΕ ΛΙΠΟΥ͂ΣΑ
ἘΞ ἉΛῸΣ ΟὔΛΥΜΠΌΝΔΕ ΘΕᾺΝ ΜΕΤΕΚΊΑΘΕΝ ἭΡΗΝ·
Ἡ ΔΈ ΜΙΝ ἎΣΣΟΝ ἙΟΙ͂Ο ΠΑΡΕΙ͂ΣΈ ΤΕ ΦΑΙ͂ΝΈ ΤΕ ΜΥ͂ΘΟΝ·
ΚΈΚΛΥΘΙ ΝΥ͂Ν ΘΈΤΙ ΔΙ͂Α ΤΆ ΤΟΙ ἘΠΙΈΛΔΟΜ᾽ ἘΝΙΣΠΕΙ͂Ν·
ΟἾΣΘΑ ΜῈΝ ὍΣΣΟΝ ἘΜΗ͂ΙΣΙΝ ἘΝῚ ΦΡΕΣῚ ΤΊΕΤΑΙ ἭΡΩΣ
ΑἸΣΟΝΊΔΗΣ. ἨΔ᾽ ἌΛΛΟΙ ἈΟΣΣΗΤῆΡΕΣ ἈΈΘΛΟΥ·
ΟἽΩΣ ΤΈ ΣΦ᾽ ἘΣΆΩΣΑ ΔΙᾺ ΠΛΑΓΚΤᾺΣ ΠΕΡΌΩΝΤΑΣ
ΠΈΤΡΑΣ· ἜΝΘΑ ΠΥΡῸΣ ΔΕΙΝΑῚ ΒΡΟΜΈΟΥΣΙ ΘΎΕΛΛΑΙ
ΚΎΜΑΤΆ ΤΕ ΣΚΛΗΡΗ͂ΙΣΙ ΠΕΡΙΒΛΎΕΙ ΣΠΙΛΆΔΕΣΣΙ.
ΝΥ͂Ν ΔῈ ΠΑΡᾺ ΣΚΎΛΛΗΣ ΣΚΌΠΕΛΟΝ ΜΈΓΑΝ. ἨΔῈ ΧΆΡΥΒΔΙΝ
ΔΕΙΝῸΝ ἘΡΕΥΓΟΜΈΝΗΝ ΔΈΧΕΤΑΙ ὉΔΌΣ· ἈΛΛᾺ ΣΕ ΓᾺΡ ΔΗ
ἘΞΈΤΙ ΝΗΠΥΤΊΗΣ ΑὐΤῊ ΤΡΈΦΟΝ. ἨΔ᾽ ἈΓΆΠΗΣΑ
ἜΞΟΧΟΝ ἈΛΛΆΩΝ. Αἵ Τ᾽ ΕἸΝ ἉΛῚ ΝΑΙΕΤΆΟΥΣΙΝ,
ΟὕΝΕΚΕΝ ΟὐΚ ἜΤΛΗΣ ΕὐΝΗ͂Ι ΔΙῸΣ ἹΕΜΈΝΟΙΟ
ΛΈΞΑΣΘΑΙ. ΚΕΊΝῼ ΓᾺΡ ἈΕῚ ΤΆΔΕ ἜΡΓΑ ΜΈΜΗΛΕΝ
ἨῈ ΣῪΝ ἈΘΑΝΆΤΑΙΣ ἨῈ ΘΝΗΤΗ͂ΙΣΙΝ ἸΑΎΕΙΝ·
ἈΛΛ᾽ ἘΜΈ Τ᾽ ΑἸΔΟΜΈΝΗ ΚΑῚ ἘΝῚ ΦΡΕΣῚ ΔΕΙΜΑΊΝΟΥΣΑ
ἨΛΕΎΩ· Ὁ Δ᾽ ἜΠΕΙΤΑ ΠΕΛΏΡΙΟΝ ὍΡΚΟΝ ὌΜΟΣΣΕ
ΜΉΠΟΤΕ Σ᾽ ἈΘΑΝΆΤΟΙΟ ΘΕΟΥ͂ ΚΑΛΈΕΣΘΑΙ ἌΚΟΙΤΙΝ

ἜΜΠΗΣ Δ' ΟΥ̓ ΜΕΘΊΕΣΚΕΝ ὈΠΙΠΤΕΎΩΝ ἈΈΚΟΥΣΑΝ
ΕἸΣΌΤΕ ΟἹ ΠΡΈΣΒΕΙΡΑ ΘΈΜΙΣ ΚΑΤΈΛΕΞΕΝ ἝΚΑΣΤΑ
ὩΣ ΔΉ ΤΟΙ ΠΈΠΡΩΤΟ, ἈΜΕΊΝΟΝΑ ΠΑΤΡῸΣ ἙΟῖΟ
ΠΑῖΔΑ ΤΕΚΕῖΝ· ΤΩ͂Ι ΚΑΊ ΣΕ ΛΙΛΑΙΌΜΕΝΟΣ ΜΕΘΈΗΚΕ
ΔΕΊΜΑΤΙ· ΜΉ ΤΙΣ ἙΟΥ͂ ἈΝΤΆΞΙΟΣ ἌΛΛΟΣ ἈΝΆΣΣΟΙ
ἈΘΑΝΆΤΩΝ· ἈΛΛ' ΑἸῈΝ ἙῸΝ ΚΡΆΤΟΣ ΕἸΡΎΟΙΤΟ.
ΑΥ̓ΤᾺΡ ἘΓῺ ΤῸΝ ἌΡΙΣΤΟΝ ἘΠΙΧΘΟΝΊΩΝ ΠΌΣΙΝ ΕἾΝΑΙ
ΔΩ͂ΚΆ ΤΟΙ· ὌΦΡΑ ΓΆΜΟΥ ΘΥΜΗΔΈΟΣ ἈΝΤΙΆΣΕΙΑΣ.
ΤΈΚΝΑ ΤῈ ΦΥΤΉΣΑΙΟ. ΘΕΟῪΣ Δ' ἘΣ ΔΑῖΤΑ ΚΆΛΕΣΣΑ
ΠΆΝΤΑΣ ὉΜΩ͂Σ· ΑΥ̓ΤῊ ΔῈ ΣΈΛΑΣ ΧΕΊΡΕΣΣΙΝ ἈΝΈΣΧΟΝ
ΝΥΜΦΊΔΙΟΝ ΚΕΊΝΗΣ ἈΓΑΝΌΦΡΟΝΟΣ ΕἽΝΕΚΑ ΤΙΜΗ͂Σ.
ἈΛΛ' ἌΓΕ ΚΑῚ ΤΙΝΆ ΤΟΙ ΝΗΜΕΡΤΈΑ ΜΥ͂ΘΟΝ ἘΝΊΨΩ.
ΕὖΤ' ἊΝ ἘΣ ἨΛΎΣΙΟΝ ΠΕΔΊΟΝ ΤΕῸΣ ΥἹῸΣ ἽΚΗΤΑΙ,
ὋΝ ΔῊ ΝΥ͂Ν ΧΕΊΡΩΝΟΣ ἘΝ ἬΘΕΣΣΙ ΚΕΝΤΑΎΡΟΙΟ
ΝΗΙΆΔΕΣ ΚΟΜΈΟΥΣΙ ΤΕΟΥ͂ ΛΊΠΤΟΝΤΑ ΓΆΛΑΚΤΟΣ.
ΧΡΕΙῺ ΜΙΝ ΚΟΎΡΗΣ ΠΌΣΙΝ ἜΜΜΕΝΑΙ ΑἸΉΤΑΟ
ΜΗΔΕΊΗΣ.. ΣῪ Δ' ἌΡΗΓΕ ΝΥΩ͂Ι ἙΚΥΡῊ ΠΕΡ ἘΟΥ͂ΣΑ
ἨΔ' ΑΥ̓ΤΩ͂Ι ΠΗΛΗ͂Ι· ΤΊ ΤΟΙ ΧΌΛΟΣ ἘΣΤΉΡΙΚΤΑΙ.

Φυτήσαι· φυτεῦσαι· βλαστῆσαι· Αὐτὴ δὲ σέλας· ὅτι τὸ παλαιὸν τὰς μητέρας τῶν γαμουμένων ἐν τοῖς γάμοις δᾳδουχεῖν ἔθος ἦν· καὶ Εὐριπίδης ἐν Φοινίσσαις φησίν· Ἐγὼ δ' οὔτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς νόμιμον ἐν γάμοις ὡς πρέπει μητρὶ μακαρίᾳ· Ἥρα οὖν φησὶ δᾳδουχῆσαι τῇ Θέτιδι διὰ τὴν πρὸς αὐτὴν εὔνοιαν, μητρὸς ἔργον ἐπιτελοῦσα. Νηιάδες κομέουσι· τὴν Χαρικλὼ λέγει καὶ τὴν Φιλύραν, ὑφ' ὧν ἐτράφη ὁ Ἀχιλλεύς· ὧν ἡ μὲν Χαρικλὼ γυνὴ Χείρωνος· Φιλύρα δὲ μήτηρ· Λίπτοντα· ἐπιθυμοῦντα· Ἄρηγε· βοήθει μοι· Χρειώ μιν· Ἀναξαγόρας φησὶν ὅτι ταῖς ἀληθείαις Ἀχιλλέα τιμῶσι τοῖς περὶ Λακωνικὴν ταῦτα πέπλασται· οἱ δέ φασιν ὅτι συμπαθήσαντες οἱ θεοὶ τῇ Θέτιδι ἀπαθανάτισαν αὐτόν· ὅτι δὲ Ἀχιλλεὺς εἰς τὸ Ἠλύσιον πεδίον παραγενόμενος ἔγημε Μήδειαν, πρῶτος Ἴβυκος εἴρηκε· μεθ' ὃν Σιμωνίδης· Ἠδ' αὐτῷ Πηλῆι· ὁ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας ἐν δευτέρῳ φησὶν ὅτι ἡ Θέτις εἰς λέβητα ὕδατος ζέοντα ἐνέβαλλε τοὺς ἐκ Πηλέως γινομένους αὐτῇ παῖδας· βουλομένη εἰδέναι εἰ θνητοί εἰσιν· ἑτέρους δὲ εἰς πῦρ ὡς Ἀπολλώνιός φησι· καὶ δὴ πολλῶν διαφθαρέντων ἀγανακτῆσαι τὸν Πηλέα καὶ κωλῦσαι τὸν Ἀχιλλέα ἐμβληθῆναι εἰς λέ-

ἈΆΖΗΙ. ΚΑῚ ΓΆΡ ΤΕ ΘΕΟΥ͂Σ ἘΠΙΝΕΊΣΕΤΑΙ ἎΤΗ.
ΝΑῚ ΜΗ͂Ν ἘΦΗΜΟΣΎΝΗΙΣΙΝ ἘΜΑΙ͂Σ ἭΦΑΙΣΤΟΝ ὈΪ́Ω
ΛΩΦΉΣΕΙΝ ΚΡΉΣΣΟΝΤΑ ΠΥΡῸΣ ΜΈΝΟΣ. ἹΠΠΟΤΆΔΗΝ ΔῈ
ΑἸΌΛΟΝ ὨΚΕΊΑΣ ἈΝΈΜΩΝ ἈΪ́ΚΑΣ ἘΡΎΞΕΙΝ
ΝΌΣΦΙΝ ἘΫΣΤΑΘΈΟΣ ΖΕΦΎΡΟΥ. ΤΕΊΩΣ ΚΕΝ ἽΚΩΝΤΑΙ
ΦΑΙΉΚΩΝ ΛΙΜΈΝΑΣ. ΣῪ Δ᾽ ἈΚΗΔΈΑ ΜΉΔΕΟ ΝΌΣΤΟΝ.
ΔΕΙ͂ΜΑ ΔΈ ΤΟΙ ΠΈΤΡΑΙ ΚΑῚ ὙΠΈΡΒΙΑ ΚΎΜΑΤ᾽ ἜΑΣΙ
ΜΟΥ͂ΝΟΝ. Ἅ ΚΕΝ ΤΡΈΨΑΙΟ ΚΑΣΙΓΝΉΤΗΙΣΙ ΣῪΝ ἌΛΛΑΙΣ.
ΜῊ ΔῈ ΣΎ Γ᾽ ἨῈ ΧΆΡΥΒΔΙΝ ἈΜΗΧΑΝΈΟΝΤΑΣ ἘΆΣΣΗΙΣ

Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς φησὶν ὑπὸ Πηλέως λοιδορηθεῖσαν τὴν Θέτιν καταλιπεῖν αὐτόν. Στάφυλος δὲ ἐν τρίτῳ τῶν περὶ Θεσσαλίαν ἱστορεῖ Χείρωνα σοφὸν ὄντα καὶ ἀστρονομίας ἔμπειρον, βουλόμενον τὸν Πηλέα ἔνδοξον ποιῆσαι, μεταπέμψασθαι τὴν Ἄκτορος θυγατέρα τοῦ Μυρμιδόνος, καὶ λόγους διασπεῖραι ὅτι μέλλει γαμεῖν τὴν Θέτιν ὁ Πηλεύς, Διὸς διδόντος αὐτῷ· οἱ δὲ θεοὶ μετ᾽ ὄμβρου καὶ χειμῶνος ἥξουσιν εἰς τὸν γάμον. ταῦτα φημίσας παρετήρει τὸν χρόνον ἐν ᾧ ὑδάτων ἔμελλον ἔσεσθαι ἐπομβρίαι καὶ πνεύματα ἐξαίσια· καὶ δίδωσι Πηλεῖ Φιλομήλαν· καὶ οὕτως ἐπεκράτησεν ἡ φήμη ὅτι τὴν Θέτιν ἔγημε. Αἶκας. αἶκές αἱ ἐν τῷ πολέμῳ ἐφ᾽ ἑκάτερα κινήσεις καὶ ὁρμαί· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος τὰς ἀντιπνοὰς τῶν ἀνέμων εἴρηκεν. Μὴ δὲ σύ γ᾽ ἠὲ Χάρυβδιν. ἡ Σικελία ἀντικρὺ κεῖται τῆς Ἰταλίας. ἔστι δὲ τούτων μέσον πορθμός, διέχων σταδίους ἑπτὰ ἀπὸ Σικελίας εἰς Ἰταλίαν. τῶν δὲ τριῶν αὐτῆς ἀκρωτηρίων, ἀφορᾷ πρὸς Ἰταλίαν ἡ Πελωρίς. ὑπόκειται δὲ αὐτῇ ἡ Χάρυβδις· ἡ δὲ Σκύλλα ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ἀντικρὺ ταύτης. ἀκρωτήριον δέ ἐστιν ἡ Σκύλλα ἐξέχον εἰς θάλασσαν, ὁμοίωμα καὶ πρόσωπον ἔχον γυναικός. κάτω δὲ τοῦ ἀκρωτηρίου εἰσὶ πέτραι πολλαὶ καὶ μεγάλαι ἔχουσαι κοίλους τόπους καὶ σπήλαια, ἐν οἷς θαλάσσια θηρία μένουσιν. ὅσα μὲν οὖν τῶν πλοίων τὰς πέτρας ἐκκλίνοντα ὑπὸ τοῦ κλύδωνος εἰς τὴν Χάρυβδιν ἀπωσθῶσιν, ἀναρροφοῦνται ὑπ᾽ αὐτῆς συγκαταφερόμενα τῇ θαλάσσῃ· ὅσα δ᾽ αὖ ὑπὸ τῆς ἐν Χαρύβδει θαλάσσης εἰς τὰς πέτρας τῆς Σκύλλης ὑφάλους καὶ τραχείας οὔσας ἀπωσθῶσι, συγκατακλᾶται καὶ διαφθείρεται. οἱ δὲ ἐξιόντες θαλάσσιοι κύνες καὶ ἕτερα διάφορα θηρία ἐσθίουσι τοὺς ἐκ τῶν νεῶν ἄνδρας. δοκεῖ δὲ ἡ Σκύλλα καὶ λέγεται παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἔχειν

ἘΣΒΑΛΈΕΙΝ. ΜῊ ΠΆΝΤΑΣ ἈΝΑΒΡΏΞΑΣΑ ΦΈΡΗΙΣΙΝ.
ἨῈ ΠΑΡᾺ ΣΚΎΛΛΗΣ ΣΤΥΓΕΡῸΝ ΚΕΥΘΜΩ͂ΝΑ ΝΈΕΣΘΑΙ
ΣΚΎΛΛΗΣ ΑὐΣΟΝΊΗΣ ὈΛΟΌΦΡΟΝΟΣ. ἫΝ ΤΈΚΕ ΦΌΡΚΥΝ
ΝΥΚΤΙΠΌΛΟΣ ἙΚΆΤΗ· ΤΉΝ ΤΕ ΚΛΕΊΟΥΣΙ ΚΡΆΤΑΙΪΝ.
ΜΉ ΠΩΣ ΣΜΕΡΔΑΛΈΗΙΣΙΝ ἘΠΑΪΞΑΣΑ ΓΈΝΥΣΣΙ,
ΛΕΚΤΟῪΣ ἩΡΏΩΝ ΔΗΛΉΣΕΤΑΙ. ἈΛΛ' ἜΧΕ ΝΗ͂Α
ΚΕΙ͂Σ' ὍΘΙ ΠΕΡ ΤΥΤΘΉ ΓΕ ΠΑΡΑΊΒΑΣΙΣ ἜΣΣΕΤ' ὈΛΈΘΡΟΥ.
ὩΣ ΦΆΤΟ. ΤΉΝΔΕ ΘΈΤΙΣ ΤΟΊΩΙ ΠΡΟΣΕΛΈΞΑΤΟ ΜΎΘΩΙ.
ΕἸ ΜῈΝ ΔῊ ΜΑΛΕΡΟΙ͂Ο ΠΥΡῸΣ ΜΈΝΟΣ ἨῈ ΘΎΕΛΛΑΙ
ΖΑΧΡΗΕΙ͂Σ ΛΉΞΟΥΣΙΝ ἘΤΉΤΥΜΟΝ, Ἦ Τ' ἊΝ ἜΓΩΓΕ
ΘΑΡΣΑΛΈΗ ΦΑΊΗΝ ΚΑῚ ΚΎΜΑΤΟΣ ἈΝΤΙΌΩΝΤΟΣ
ΝΗ͂Α ΣΑΩΣΈΜΕΝΑΙ. ΖΕΦΎΡΟΥ ΛΊΓΑ ΚΙΝΥΜΈΝΟΙΟ.
ἈΛΛ' ὭΡΗ ΔΟΛΙΧΉΝ ΤΕ ΚΑῚ ἌΣΠΕΤΟΝ ΟἾΜΟΝ ὉΔΕΎΕΙΝ.

κύνας ἐξέχοντας ἀπὸ τῶν πλευρῶν καὶ τοῦ στήθους καὶ ἀναιρεῖν τοὺς δι' αὐτῆς πλέοντας. ἐπεὶ κάτωθεν ἐκ τῶν κοίλων μερῶν τῶν πετρῶν ἐφ' ὧν μένουσιν ἄνω ἀνιόντων ὑπονοοῦνται καὶ ὁρῶνται ὡς ἐξιόντα ἐκ τοῦ στήθους αὐτῆς ἔσωθεν καὶ τῶν πλευρῶν. καὶ τὴν ἐν τῷ μινωταύρῳ δὲ κατάβασιν χάρυβδιν ἤδη τινὲς τῶν ποιητῶν ὠνομάκασι. Σκύλλης αὐσονίης· τὸ σπήλαιον τῆς σκύλλης ἐλέγετο εἶναι περὶ τὴν ἰταλίαν, ὅ ἐστιν ἐν τῷ πορθμῷ. Ἣν τέκε φόρκυν· Ἀκουσίλαος φόρκυνος καὶ ἑκάτης τὴν σκύλλαν λέγει. ὅμηρος δὲ τὴν σκύλλης μητέρα κράταιιν καλεῖ. ἀμφοτέροις οὖν ἀπολλώνιος κατηκολούθησεν. ἐν δὲ ταῖς μεγάλαις ἠοίαις φόρβαντος καὶ ἑκάτης ἡ σκύλλα. στησίχορος δὲ ἐν τῇ σκύλλῃ λαμίας τὴν σκύλλαν φησὶ θυγατέρα εἶναι. Εἰ μὲν δὴ μαλεροῖο· περὶ τὸν πορθμὸν ἐν τῇ θαλάσσῃ πυρὸς ἀναφυσήματα γίνεται, ὥς τε καὶ τὴν θάλασσαν θερμαίνεσθαι ὥς φησι καὶ μηλόδωρος ἐν πρώτῳ περὶ ἱστορίας. καὶ θεόφραστος ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασι φησὶ τὸν βρόμον τοῦ πυρὸς τοῦ ἀπὸ τῶν αἰόλου νήσων ἀκούεσθαι ἕως χίλια στάδια. περὶ ταυρομένιον οὖν ἀκούεσθαι βροντῇ παραπλήσιον ψόφον. Ἀλλ' ὥρη δολιχήν· ἀπέρχομαι ὅπου τὰ ἀπόγεια σχοινία τῆς ἀργοῦς δέδεται, ὅπως ἑωθινοὶ τῆς ἐπανόδου μνήμην ποιήσωνται. ὅπως αὐτοὺς ἕωθεν ποιήσω ἀποπλεῦσαι ἐκ τῆς γῆς τῶν τυρσηνῶν. Ὑπηῶοι δὲ, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἠοῦς ἤγουν ἕωθεν. ὄνομα ἀντὶ ἐπιρρήματος.

Αὐτὴ δ' ὠκυτέρη. ὑπερβολικῶς. οὐδ' ὡς γὰρ ἀκτίνων βολὴν ὑπερβαλέσθαι δύναται. οὔτε τὴν λεγομένην μαρμαρυγὴν ἥτις ἐστὶ λαμπηδόνος συνεχοῦς ὄμησις. καὶ ἀμάρυγμα λεγομένη. τυρσυνίαν δ' εἴρηκε τὴν τῆς κίρκης νῆσον διὰ τὸ πρόσχωρον αὐτὴν εἶναι.

Ορωξαμένη. ἐπιβαλλομένη. εἴσατο. ἐφάνη. ἀντιόωσιν.

ὌΦΡΑ ΚΑΣΙΓΝΗ΄ΤΑΣ ΜΕΤΕΛΕΥ΄ΣΟΜΑΙ. ΑἹ ΜΟΙ ἈΡΩΓΟῚ
ἜΣΣΟΝΤΑΙ. ΚΑῚ ΝΗῸΣ ὍΘΙ ΠΡΥΜΝΗ΄ΣΙ ἈΝΗ͂ΠΤΑΙ.
ὯΣ ΚΕΝ ὙΓΗΩ͂ΙΟΙ ΜΝΗΣΑΙ΄ΑΤΟ ΝΌΣΤΟΝ ἙΛΈΣΘΑΙ.
Ἦ ΚΑῚ ἈΝΑΪ́ΞΑΣΑ ΚΑΤ' ΑἸΘΈΡΟΣ ἜΜΠΕΣΕ ΔΊΝΑΙΣ
ΚΥΑΝΈΟΥ ΡΌΝΤΟΙΟ. ΚΆΛΕΙ Δ' ἘΠΑΜΥΝΈΜΕΝ ἌΛΛΑΣ
ΑὙΤΟΚΑΣΙΓΝΗ΄ΤΑΣ ΝΗΡΗΪ́ΔΑΣ. ΑἹ Δ' ἈΪ́ΟΥΣΑΙ
ἬΝΤΕΟΝ ἈΛΛΗ΄ΛΗΙΣΙ. ΘΈΤΙΣ Δ' ἈΓΌΡΕΥΕΝ ἘΦΕΤΜᾺΣ
ἭΡΗΣ. ΑἾΨΑ Δ' ἼΑΛΛΕ ΜΕΤ' ΑὐΣΟΝΊΗΝ ἍΛΑ ΠΆΣΑΣ.
ΑὐΤῊ Δ' ὨΚΥΤΈΡΗ ἈΜΑΡΎΓΜΑΤΟΣ. ἨῈ ΒΟΛΆΩΝ
ἨΕΛΊΟΥ. ὍΤ' ἌΝΕΙΣΙ ΠΕΡΑΊΗΣ ὙΨΌΘΙ ΓΑΊΗΣ.
ΣΕΎΑΤ' ἼΜΕΝ ΛΑΙΨΗΡᾺ ΔΙ' ὝΔΑΤΟΣ. ἜΣΤ' ἈΦΊΚΑΝΕΝ
ἈΚΤῊΝ ΑἸΑΊΗΝ ΤΥΡΣΗΝΊΔΟΣ ἨΠΕΊΡΟΙΟ.
ΤΟῪΣ Δ' ΕὟΡΕ ΠΑΡᾺ ΝΗῚ. ΣΌΛΩΙ ῬΙΠΗ͂ΙΣΊ Τ' ὈΪΣΤΩ͂Ν
ΤΕΡΠΟΜΈΝΟΥΣ. Ἡ Δ' ἊΣΣΟΝ ὈΡΕΞΑΜΈΝΗ ΧΕΡῸΣ ἌΚΡΗΣ
ΑἸΑΚΊΔΕΩ ΠΗΛΗ͂ΟΣ. Ὁ ΓᾺΡ ῬΆ ΟἹ ἮΕΝ ἈΚΟΊΤΗΣ.
ΟὐΔΈ ΤΙΣ ΕἸΣΙΔΈΕΙΝ ΔΎΝΑΤ' ἜΜΠΕΔΟΝ. ἈΛΛ' ἌΡΑ ΤΩ͂ΙΓΕ
ΟἼΩΙ ἘΝ ὈΦΘΑΛΜΟΙ͂ΣΙΝ ἘΕΊΣΑΤΟ. ΦΏΝΗΣΈΝ ΤΕ.
ΜΗΚΈΤΙ ΝΥ͂Ν ἈΚΤΑΙ͂Σ ΤΥΡΣΗΝΊΣΙΝ ἯΣΘΕ ΜΈΝΟΝΤΕΣ.
ἨΩ͂ΘΕΝ ΔῈ ΘΟΗ͂Σ ΠΡΥΜΝΗ΄ΣΙΑ ΛΎΕΤΕ ΝΗΟ΄Σ.
ἭΡΗΙ ΠΕΙΘΌΜΕΝΟΙ ἘΠΑΡΗΓΌΝΙ. ΤΗ͂Σ ΓᾺΡ ἘΦΕΤΜΑΙ͂Σ
ΠΑΝΣΥΔΊΗ ΚΟΥ͂ΡΑΙ ΝΗΡΗΪ́ΔΕΣ ἈΝΤΙΌΩΣΙ
ΝΗ͂Α ΔΙ' ἘΚ ΈΡΤΡΑΣ. ΑἽ ΤΕ ΓΛΑΓΚΤΑῚ ΚΑΛΈΟΝΤΑΙ

Μηκέτι νῦν ἀκταῖς. μηκέτι καθέζεσθε ἐν ταῖς ἀκταῖς τῆς αἰαίης νήσου ταῖς οὔσαις πλησίον τῶν τυρσηνῶν. περιμένοντες καὶ ὑπωρτιθέμωνοι τὸν πλοῦν ὑμῶν. Πανσυδίη κοῦραι. πᾶσαι ὁμοῦ ἀπαντῶσι τὴν ναῦν φυλάξουσαι ἐκ τῶν πετρῶν αἵτινες καλοῦνται πλαγκταί.

Κείνη γὰρ ἐναίσιμος· ἐκεῖνος γὰρ ὑμῖν ὁ πλοῦς αἴσιμος καὶ καθήκων ἐστί. ὁ διὰ τῶν πλαγκτῶν πετρῶν· Ἀλλὰ σὺ μή τω· μή τινι τῶν ἀργοναυτῶν ἀποδείξῃς με ἡνίκα με ἴδῃς σὺν ταῖς νηρεΐσιν, ὑπαντησάσας σοι· Ἀπηλεγέως. ἀναμφιλέκτως· Αἴδηλος· ἀφανὴς γενομένη κατέδυ εἰς τὸ βάθος τῆς θαλάσσης. Τὸν δὲ πηλέα δηλῶς ἦλυσε πλήξεων· Νηπιάχην τὸ νηπιάζειν. Ἀμβροσίῃ χρίεσκεν· θειοτάτῳ ἐλαίῳ περιέχριεν τὸ ἁπαλὸν αὐτοῦ σῶμα. Καί οἱ στυγερόν· καὶ αὐτοῦ τὸ μισητὸν γῆρας ἀπὸ τοῦ σώματος ἀπεσοβεῖτο· Ἀλαλκεῖν. ἐκβάλλειν· Σπαίροντα

ῬΥΣΣΌΜΕΝΑΙ. ΚΕΊΝΗ ΓᾺΡ ἘΝΑΊΣΙΜΟΣ ὝΜΜΙ ΚΈΛΕΥΘΟΣ·
ἈΛΛᾺ ΣΎ ΜΉ ΤΩΙ ἘΜῸΝ ΔΕΊΞῌΣ ΔΈΜΑΣ ἘΥ̓ΤᾺΝ ἼΔΗΑΙ
ἈΝΤΟΜΈΝΗΝ ΣῪΝ ΤῇΣΙ. ΝΌΩΙ ΔΈΧΕ ΜΉ ΜΕ ΧΟΛΏΣῌΣ
ΠΛΕῖΟΝ ἜΤΙ Ἢ ΤῸ ΠΆΡΟΙΘΕΝ ἈΠΗΛΕΓΈΩΣ ἘΧΌΛΩΣΑΣ.
Ἦ ΚΑῚ ἜΠΕΙΤ᾽ ἈΊΔΗΛΟΣ ἘΔΎΣΣΑΤΟ ΒΈΝΘΕΑ ΠΌΝΤΟΥ.
ΤῸΝ ΔΆΧΟΣ ΑἸΝῸΝ ἜΤΥΨΕΝ. ἘΠΕῚ ΠΆΡΟΣ ΟὐΚΈΤΙ ἸΟῦΣΑΝ
ἜΔΡΑΚΕΝ. ἘΞΌΤΕ ΠΡῶΤΑ ΛΊΠΕΝ ΘΆΛΑΜΌΝ ΤΕ ΚΑῚ ΕὐΝῊΝ
ΧΩΣΑΜΈΝΗ ἈΧΙΛῆΟΣ ἈΓΑΥΟῦ ΝΗΠΙΑΧΟΝΤΟΣ. Ν
Ἡ ΜῈΝ ΓᾺΡ ΒΡΟΤΈΑΣ ΑἸΕῚ ΠΕΡῚ ΣΆΡΚΑΣ ἜΔΑΙΕΝ
ΝΎΚΤΑ ΔΙᾺ ΜΈΣΣΗΝ ΦΛΟΓΜῷΙ ΠΥΡΌΣ. ἬΜΑΤΑ Δ᾽ ΑὖΤΕ
ἈΜΒΡΟΣΊῌ ΧΡΊΕΣΚΕ ΤΈΡΕΝ ΔΈΜΑΣ ὌΦΡΑ ΠΈΛΟΙΤΟ
ἈΘΆΝΑΤΟΣ. ΚΑῚ ΟἹ ΣΤΥΓΕΡῸΝ ΧΡΟῚ ΓῆΡΑΣ ἈΛΆΛΚΟΙ.
ΑὐΤᾺΡ Ὅ Γ᾽ ἘΞ ΕὐΝῆΣ ἈΝΑΠΑΛΜΕΝΟΣ ΕἸΣΕΝΌΗΣΕ
ΠΑῖΔΑ ΦΊΛΟΝ ΣΠΑΙΡΟΝΤΑ ΔΙᾺ ΦΛΟΓΌΣ. ἮΚΕ Δ᾽ ἈΫΤῊΝ
ΣΜΕΡΔΑΛΈΗΝ ἘΣΙΔῺΝ ΜΈΓΑ ΝΉΠΙΟΣ. Ἡ Δ᾽ ἈΪΟΥΣΑ
ΤῸΝ ΜῈΝ ἌΡ ἈΡΠΑΓΔΗΝ ΧΑΜΆΔΙΣ ΒΆΛΕ ΚΕΚΛΗΓῶΤΑ
ΑὐΤῊ ΔῈ ΠΝΟΙῇ ἸΚΈΛΗ ΔΈΜΑΣ ἨΫΤ᾽ ὈΝΕΙΡΟΣ
ΒῆΡΙΜΕΝ ἘΚ ΜΕΓΆΡΟΙΟ ΘΟῶΣ ΚΑῚ ἘΣΉΛΑΤΟ ΠΌΝΤΟΝ
ΧΩΣΑΜΈΝΗ. ΜΕΤᾺ Δ᾽ ΟὔΤΙ ΠΑΛΊΣΣΥΤΟΣ ἽΚΕΤ᾽ ὈΠΙΣΣΩ.
ΤῸΝ ΜΙΝ ἈΜΗΧΑΝΊΗ ΔῆΣΕ ΦΡΈΝΑΣ. ἈΛΛᾺ ΚΑῚ ἜΜΠΗΣ,
ΠᾶΣΑΝ ἘΦΗΜΟΣΎΝΗΝ ΘΈΤΙΔΟΣ ΜΕΤΈΕΙΠΕΝ ἙΤΑΊΡΟΙΣ.
ΟἹ Δ᾽ ἌΡΑ ΜΕΣΣΗΓῪΣ ΛῆΞΑΝ ΚΑῚ ἜΠΑΥΣΑΝ ἈΈΘΛΟΥΣ

διὰ φλογός· ἀλλόμενον καὶ σαλεύοντα ἐπὶ τοῦ πυρός· Τὸν μὲν ἄρ ἁρπάγδην. ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἀναρπάξας ἔρριψεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κράζοντα· Ἀμηχανία. ἀπορία. λύπη. Παλίσσυτος. μετὰ δὲ ταῦτα οὐκέτι ἐξ ὑποστροφῆς παρεγένετο πρὸς τὸν πηλέα ὅθεν τὰς φρένας αὐτοῦ κατέδησεν ἡ ὀλιγωρία·

ἐσσυμένως δόρπον τε χαμεύνας τ' ἀμφεπένοντο·
τῇσιν ἐνὶ δαισάμενοι νύκτ' ἄεσαν ὡς τὸ πάροιθεν·
Ἦμος δ' ἄκρον ἔβαλλε φαεσφόρος οὐρανὸν ἠώς,
δὴ τότε λαιψηροῖο κατηλυσίῃ ζεφύροιο
βαῖνον ἐπὶ κληῗδας ἀπὸ χθονός· ἐκ δὲ βυθοῖο
εὐναίας εἷλκον περιγηθέες. ἄλλα τε πάντα
ἅρμενα μήρυοντο κατὰ χρέος. ὕψι δὲ λαῖφος
εἴρυσαν τανύσαντες ἐν ἱμάντεσσι κεραίης.
νῆα δ' εὐκραὴς ἄνεμος φέρεν. αἶψα δὲ νῆσον
καλὴν Ἀνθεμόεσσαν ἐσέδρακον. ἔνθα λίγειαι
Σειρῆνες σίνοντ' Ἀχελωΐδες ἡδείῃσι
θέλγουσαι μολπῇσιν ὅτις παρὰ πεῖσμα βάλοιτο·
τὰς μὲν ἄρ' εὐειδὴς Ἀχελωΐῳ εὐνηθεῖσα
γείνατο Τερψιχόρη Μουσέων μία. καί ποτε Δηοῦς
θυγατέρ' ἰφθίμην ἀδμῆτ' ἔτι πορσύνεσκον
ἄμμιγα μελπόμεναι· τότε δ' ἄλλο μὲν οἰωνοῖσιν
ἄλλο δὲ παρθενικῇς ἐναλίγκιαι ἔσκον ἰδέσθαι.
αἰεὶ δ' εὐόρμου δεδοκημέναι ἐκ περιωπῆς.
ἦ θαμὰ δὴ πολέων μελιηδέα νόστον ἕλοντο
τηκεδόνι φθινύθουσαι. ἀπηλεγέως δ' ἄρα καὶ τοῖς
ἵεσαν ἐκ στομάτων ὄπα λείριον· οἱ δ' ἀπὸ νηὸς

Ἄεσαν· ἐκοιμήθησαν. Τῇσιν ἔνι δαισάμενοι· ἐνταύταις δὲ εὐωχηθέντες καὶ δειπνήσαντες, ἐκοιμήθησαν τὴν νύκτα ὡς καὶ πρότερον· οἷον ὡς τὴν ἑτέραν νύκτα. Βαῖνον ἐπὶ κληῗδας· ἀνέβαινον ἐπὶ τὰ σανιδώματα τῆς νηὸς καὶ τὰς ἑαυτῶν καθέδρας. Κατηλυσίῃ· καθόδῳ. Ἐκ δὲ βυθοῖο εὐναίας· ἐκ δὲ τοῦ βυθοῦ ἀνέφερον ἢ ἀνεῖλκον τὰ σίδηρα, χαίροντες τῇ ἐλεύσει τοῦ ζεφύρου. καὶ τὰ ἄρμενα δὲ ὡς ἔδει ἐσώρευον καὶ εὐτρέπιζον. Τανύσαντες ἐν ἱμάντεσσι· ἀπλώσαντες τοῖς ἱμᾶσι τὸ κέρας καὶ ἀναγαγόντες αὐτὸ σὺν τῷ ἀρμένῳ. Καλὴν ἀνθεμόεσσαν· ἠκολούθησεν Ἡσιόδῳ οὕτως ὀνομάζοντι τὴν νῆσον τῶν σειρήνων. Νῆσον δ' ἀνθεμόεσσαν ἵνα σφίσι δῶκε Κρονίων. ὀνόματα δὲ αὐτῶν Θελξιόπη ἢ Θελξινόη, Μολπή, Ἀγλαόφωνος. Πορσύνεσκον· ἔτερπον, ἐπιμελείας ἠξίουν καὶ ηὔξανον παρθένον ἔτι οὖσαν καὶ ἄζευκτον. Αἰεὶ δ' εὐόρμου· ἀεὶ δὲ περιβλεπόμεναι καὶ θεωροῦσαι ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ καὶ εὐόρμου τόπου τῶν ἄλλων παριόντων τὴν ἡδεῖαν ἐπάνοδον ἥρπαζον τῇ τηκεδόνι φθίμην ποιοῦσαι.

ἤδη πείσματ' ἔμελλον ἐπηιόνεσσι βαλέσθαι
εἰ μὴ ἄρ' Οἰάγροιο πάις Θρηίκιος Ὀρφεὺς
Βιστονίην ἐνὶ χερσὶν ἑαῖς φόρμιγγα τανύσσας
κραιπνὸν ἐυτροχάλοιο μέλος κανάχησεν ἀοιδῆς
ὄφρ' ἄμυδις κλονέοντος ἐπιβρομέωνται ἀκουαὶ
κρεγμῷ· παρθενικὴν δ' ἐνοπὴν ἐβιήσατο φόρμιγξ·
νῆα δ' ὁμοῦ ζέφυρός τε καὶ ἠχῆεν φέρε κῦμα
πρυμνόθεν ὀρνύμενον· ταὶ δ' ἄκριτον ἵεσαν αὐδήν
ἀλλὰ καὶ ὧς Τελέοντος ἐὺς πάις οἶος ἑταίρων
προφθάμενος ξεστοῖο κατὰ ζυγοῦ ἔνθορε πόντῳ
Βούτης. Σειρήνων λιγυρῇ ὀπὶ θυμὸν ἰανθείς.
νῆχε δὲ πορφυρέοιο δι' οἴδματος ὄφρ' ἐπιβαίη·
σχέτλιος. ἦ τέ οἱ αἶψα καταυτόθι νόστον ἀπηύρων·
ἀλλά μιν οἰκτείρασα θεὰ Ἔρυκος μεδέουσα
Κύπρις. ἔτ' ἐν δίναις ἀνετρέψατο. καί ῥ' ἐσάωσε
πρόφρων ἀντομένη Λιλυβηίδα ναιέμεν ἄκρην.
οἱ δ' ἄχεϊ σχόμενοι τὰς μὲν λίπον. ἄλλα δ' ὄπαζον
κύντερα μιξοδίῃσιν ἁλὸς ῥαιστήρια νηῶν.
τῇ μὲν γὰρ Σκύλλης λισσὴ προυφαίνετο πέτρη
τῇ δ' ἄμοτον βοάασκεν ἀναβλύζουσα Χάρυβδις·
ἄλλοθι δὲ Πλαγκταὶ μεγάλῳ ὑπὸ κύματι πέτραι
ῥόχθεον ᾗχι πάροιθεν ἀπέπτυεν αἰθομένη φλὸξ
ἄκρων ἐκ σκοπέλων, πυριθαλπέος ὑψόθι πέτρης.
καπνῷ δ' ἀχλυόεις αἰθὴρ πέλεν. οὐδέ κεν αὐγὰς
ἔδρακες ἠελίοιο τότ' αὖ λήξαντος ἀπ' ἔργων
Ἡφαίστου θερμὴν ἔτι κήκιε πόντος ἀυτμήν.
ἔνθα σφιν κοῦραι Νηρηίδες ἄλλοθεν ἄλλαι

Εὐτροχάλοιο· τῆς τροχαλῆς ᾠδῆς· τὸ μέλος ἐκίνησεν.
Καναχῆσε· ἤχησεν ἐκίνησε.

Κρεγμῷ· τῇ κρούσει ὑπὸ τοῦ κρούματος· κρέκειν γὰρ τὸ κρούειν.
Ἔρυκος μεδέουσα· ἔρυξ ὄνομα πόλεως ἔνθα τιμᾶται ἡ ἀφροδίτη· οἱ δὲ τὴν σικελίαν.
Μιξοδίῃσιν ἁλός· μιξοδίαν καλεῖ τὸν τόπον καθ' ὃν ἡ σκύλλα καὶ ἡ χάρυβδις διὰ τὸ ἀντικρὺ εἶναι ἀλλήλων.
Ἄμοτον· ἀκατάπαυστον· Πυριθαλπῆ πέτραν λέγει τὴν ὑπὸ πυρὸς καιομένην. Παρβολάδην, παραβεβλημένως οἱονεὶ παραπλέοντας· Ἐπίτριμοι· ἐκ πλαγίων ἢ ὁμοῦ πρὸς ἀλλήλους καταναγκαζόμεναι ἑκατέρωθεν·

ἤντεον· ἡ δ' ὄπιθεν πτέρυγος θίγε πηδαλίοιο
δῖα Θέτις πλαγκτῇσιν ἐνὶ σπιλάδεσσιν ἐρύσσαι·
Ὡς δ' ὁπόταν δελφῖνες ὑπὲξ ἁλὸς εὐδιόωντες
σπερχομένην ἀγεληδὸν ἑλίσσονται περὶ νῆα·
ἄλλοτε μὲν προπάροιθεν ὁρώμενοι. ἄλλοτ' ὄπισθ',
ἄλλοτε παρβολάδην· ναύτῃσι δὲ χάρμα τέτυ ἔν·
ὣς αἱ ὑπεκπροθέουσαι ἐπήτριμοι εἱλίσσον κται,
ἀργῴῃ περὶ νηΐ· Θέτις δ' ἴθυνε κέλευθον· το
καί ῥ' ὅτε δὴ πλαγκτῇσιν ἐνιχρίμψεσθαι ἔμελλο
αὐτίκ' ἀνασχόμεναι λευκοῖς ἐπὶ γούνασι πέζας ν,
ὑψοῦ ἐπ' αὐτάων σπιλάδων καὶ κύματος ἀγῆς
ῥώοντ' ἔνθα καὶ ἔνθα διασταδὸν ἀλλήλῃσι·
τὴν δὲ παρηορίην κόπτεν ῥόος· ἀμφὶ δὲ κῦμα
λάβρον ἀειρόμενον πέτραις ἐπικαχλάζεσκεν·
Αἱ δ' ὅτε μὲν κρημνοῖς ἐναλίγκιαι ἠέρι κῦρον·
ἄλλοτε δ' ἐβρύχιαι νεάτῳ ὑπὸ πυθμένι πόντου
ἠρήρειντο· τὸ δὲ πολλὸν ὑπείρεχεν ἄγριον οἶδμα·
Αἱ δ' ὥστ' ἠμαθόεντος ἐπισχεδὸν αἰγιαλοῖο
παρθενικαὶ δίχα κόλπον ἐπ' ἰξύας εἱλίξασαι
σφαίρῃ ἀθύρουσιν περιηγέϊ· αἱ μὲν ἔπειτα
ἄλλη ὑπὲξ ἄλλης δέχεται καὶ ἐς ἠέρα πέμπει
ὕψι μεταχρονίην. ἡ δ' οὔ ποτε πίλναται οὔδει·
Ὣς αἱ νῆα θέουσαν ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλη
πέμπε διηερίην ἐπὶ κύμασιν αἰὲν ἄπωθε
πετράων· περὶ δέ σφιν ἐρευγόμενον ζέεν ὕδωρ·
τὰς δὲ καὶ αὐτὸς ἄναξ κορυφῆς ἐπὶ λισσάδος ἄκρη
ὀρθὸς ἐπὶ στελεῇ τυπίδος βαρὺν ὦμον ἐρείσας ς
ἥφαιστος θηεῖτο· καὶ αἰγλήεντος ὕπερθεν
οὐρανοῦ ἑστηυῖα Διὸς δάμαρ· ἀμφὶ δ' Ἀθήνῃ
βάλλε χέρας. τοῖόν μιν ἔχεν δέος εἰσορόωσαν·

Αὐτίκ' ἀνασχόμεναι· εὐθέως ἀνελκύσασαι ἐπὶ τῶν λακώμ γομάτων τὰ ἱμάτια ἄνωθεν τοῦ ζωναρίου καὶ ἀνασύρασαι αὐτὰ ἐρρωμένως ἄνωθεν τῶν πετρῶν καὶ τῆς τοῦ κύματος ἀνακλάσεως ἐκινοῦντο· Τὴν δὲ παρηορίην· μετέωρον· ἐβάσταζον γὰρ αὐτὴν αἱ νηρεΐδες ἄνωθεν τῶν πετρῶν ἀλλήλαις ὡς σφαῖραν ἀκοντίζουσαι· Ἠρήρειντο· ἐπλησίαζον καὶ ἐδράζοντο· Ὀρθὸς ἐπὶ στελεῇ· τῇ λαβῇ· τυπίδος δὲ τῆς σφύρας· ἐπὶ τῆς τοῦ ξύλου ἐπωρθωθεὶς σφύρας·

Ὅση δ' εἰαρινοῦ· ὅσον ἐστὶ διάστημα τῆς ἐαρινῆς ὥρας. ἀντὶ τοῦ ἡμέρας καὶ ὥρας καὶ διαστήματος μοῖρα. ἐαρινὴν δὲ εἴρηκεν ἡμέραν τὴν ἰσημερίαν. Θρινακίας λειμῶνα· Τίμαιος Θρινακίαν φησὶ καλεῖσθαι τὴν Σικελίαν ὅτι τρεῖς ἄκρας ἔχει. οἱ δὲ ἱστορικοὶ Θρίνακόν φασιν ἄρξαι τῆς Σικελίας. Μύλας δὲ χερρόνησον Σικελίας, ἐν ᾗ αἱ τοῦ ἡλίου βόες ἐνέμοντο. Ἀργύρεον χαῖον· χαῖον ἐστὶ καμπύλη βακτηρία, ᾗ οἱ ποιμένες χρῶνται. ἀμερίας δὲ φίλην ἀπέδωκε ῥάβδον. Καλλίμαχος· ἔσπασέ τοι προέχουσα καλῆς εὐρεῖα καλύπτρη ποιμενικὸν πίλημα καὶ ἐν χειρὶ χαῖον ἔχουσα. καὶ τὸ παρ' Ἀλκμᾶνι δὲ λεγόμενον ἐρυσίχαιον τοιοῦτόν ἐστι. σημαίνει γὰρ τοὺς τῷ χαίῳ ἐρύοντας, ἤγουν ποιμαίνοντας. Πηχύνουσα δὲ, ἀντὶ τοῦ πήχει τῆς χειρὸς προσκρ[illegible]κυῖα.

ΟΣΣΗ Δ' ΕΙΑΡΙΝΟΥ͂ ΜΗΚΥΝΕΤΑΙ ἨΜΑΤΟΣ ΑἾΣΑ
ΤΟΣΣΑΤΙΟΝ ΜΟΓΕΕΣΚΟΝ ἘΠῚ ΧΡΟΝΟΝ ὈΧΛΙΖΟΥΣΑΙ
ΝΗ͂Α ΔΙΕΚ ΠΕΤΡΑΣ ΠΟΛΥΗΧΕΑΣ. ΟἹ Δ' ἈΝΕΜΟΙΟ
ΑὖΤΙΣ ἘΠΑΥΡΟΜΕΝΟΙ ΠΡΟΤΕΡΩ ΘΕΟΝ· ὪΚΑ Δ' ἌΜΕΙΒΟΝ
ΘΡΙΝΑΚΙΗΣ ΛΕΙΜΩ͂ΝΑ ΒΟΩ͂Ν ΤΡΟΦῸΝ ἨΕΛΙΟΙΟ.
ἜΝΘ' ΑἹ ΜῈΝ ΚΑΤᾺ ΒΕΝΘΟΣ ἈΛΙΓΚΙΑΙ ΑἸΘΥΙΗΣΙ
ΔΥ͂ΝΟΝ. ἘΠΕΙ Ῥ' ἈΛΟΧΟΙΟ ΔΙῸΣ ΠΟΡΣΥΝΟΝ ἘΦΕΤΜᾺΣ
ΤΟΥΣ Δ' ἈΜΥΔΙΣ ΒΛΗΧΗ ΤΕ ΔΙ' ἨΕΡΟΣ ἹΚΕΤΟ ΜΗΛΩΝ
ΜΥΚΗΘΜΟΣ ΤΕ ΒΟΩ͂Ν ΑὐΤΟΣΧΕΔῸΝ ΟὔΑΤ' ἜΒΑΛΛΕ.
ΚΑῚ ΤᾺ ΜῈΝ ἙΡΣΗΕΝΤΑ ΚΑΤᾺ ΔΡΙΑ ΠΟΙΜΑΙΝΕΣΚΕΝ
ὉΠΛΟΤΕΡΗ ΦΑΕΘΟΥΣΑ ΘΥΓΑΤΡΩ͂Ν ἨΕΛΙΟΙΟ
ἈΡΓΥΡΕΟΝ ΧΑΙ͂ΟΝ ΠΑΛΑΜῌ ἘΝΙ ΠΗΧΥΝΟΥΣΑ.
ΛΑΜΠΕΤΙΗ Δ' ἘΠῚ ΒΟΥΣῚΝ ὈΡΕΙΧΑΛΚΟΙΟ ΦΑΕΙΝΟΥ͂,

Ὀρειχάλκοιο· ὀρείχαλκος εἶδος χαλκοῦ ἀπὸ Ὀρείου τινὸς γενομένου εὑρετοῦ ὠνομασμένος. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τελεταῖς φησὶ μὴ δὲ ὑπάρχειν τὸ ὄνομα μὴ δέ τι τούτου εἶδος. τὸ γὰρ ὀρείχαλκον ἔνιοι ὑπολαμβάνουσι λέγεσθαι μὲν μὴ εἶναι δέ. τῶν δὲ ἐκεῖ διαδεδομένων καὶ τοῦτο. οἱ γὰρ πολυπραγμονέστεροι φασὶν αὐτὸν ὑπάρχειν. μνημονεύει καὶ Στησίχορος καὶ Βακχυλίδης. καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ὁ γραμματικὸς σεσημείωται τοῦτο. ἄλλοι δὲ ἀνδριαντοποιοῦ λέγουσιν ὄνομα. ὡς Σωκράτης καὶ Θεόπομπος ἐν τῷ κόσμῳ πέμπτῳ. οὕτως ἡμεῖς ἐν τῇ κωμικῇ λέξει τῇ συμμίκτῳ.

Καλαύροπα δέ, οἱονεὶ καλὴν ῥάβδον. ἔστι γὰρ καλαῦροψ ἡ βουκολικὴ ῥάβδος. Ὅμηρος· καλαύροπα βουκόλος. Παροιτέρη δὲ ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν. ὄνομα ἀντὶ ἐπιρρήματος. Ἔστι δέ τις πορθμοῖο· τούτου ὁ νοῦς οὗτός ἐστιν· εἰς τὸν ἰόνιον κόλπον εἰσπλέουσι, νῆσος εὐλίμενος καὶ λιπαρά· ὑφ' ἣν κεῖσθαι τὸ δρέπανον τοῦ κρόνου φασίν· ᾧ τὰ τοῦ πατρὸς αἰδοῖα ἀπέτεμεν. οἱ δέ φασι δήμητρος εἶναι τὸ τόξον· ᾧ τοὺς τιτᾶνας ἐδίδαξε σταχυοτομεῖν. κατῴκησε γὰρ ἡ θεὸς περὶ τὴν νῆσον ἐκείνην, ἀγαπήσασα μάκριν τὴν τοῦ διονύσου τροφόν. ταύτην φαίακες κατῴκουν ἀπὸ θεῶν ὄντες τὸ γένος. Ἀμφιλαφής· ἀμφοτέρωθεν ἐπιτηδείως πρὸς ὅρμον ἔχουσα. καλλίμαχος δὲ ἀμφίδυμον εἶπε τὸν ἀμφιλαφῆ λιμένα. ἱστορικῶς δὲ ἀπολλώνιος ἀμφιλαφῆ τὸν λιμένα φησίν. ἱστορεῖ δὲ περὶ τοῦ λιμένος τῶν φαιάκων ἀπολλωνίδης ἐν τῷ περίπλῳ τῆς εὐρώπης. τινὲς δὲ τὸ ἀμφιλαφὴς ἀντὶ τοῦ ξυλώδης ἀπέδωκαν· ᾧ οἰκείως ἐπισυνάπτει τὸ πίειρα δηλονότι λιπαρὰ καὶ εὔδιος. Ἡ δὲ κέρκυρα πρότερον μὲν δρεπάνη ἐκαλεῖτο· εἶτα σχερία. ἀποδίδωσι δὲ τὴν αἰτίαν ἀριστοτέλης ἐν τῇ κερκυραίων πολιτείᾳ. φησὶ γὰρ τὴν δήμητρα φοβουμένην μὴ οἱ ἐκ τῆς ἠπείρου ἐρχόμενοι ποταμοὶ

ΠΆΛΛΕΝ ὈΠΗΔΕΎΟΥΣΑ ΚΑΛΆΒΡΟΠΑ. ΤᾺΣ ΔῈ ΚΑῚ ΑὐΤΟῚ
ΒΟΣΚΟΜΈΝΑΣ ΠΟΤΑΜΟῖΟ ΠΑΡ' ὝΔΑΣΙΝ ΕἰΣΟΡΌΩΝΤΟ
ἊΜ ΠΕΔΊΟΝ ΚΑῚ ἝΛΟΣ ΛΕΙΜΏΝΙΟΝ. ΟὐΔΈ ΤΙΣ ἦΕΝ
ΚΥΑΝΈΗ ΜΕΤᾺ ΤῇΣΙ ΔΈΜΑΣ· ΠᾶΣΑΙ ΔῈ ΓΆΛΑΚΤΙ
ΕἰΔΌΜΕΝΑΙ ΧΡΥΣΈΟΙΣΙ ΚΈΡΑΕΣΙ ΚΥΔΙΆΑΣΚΟΝ·
ΚΑῚ ΜῈΝ ΤᾺΣ ΠΑΡΆΜΕΙΒΟΝ ἘΠ' ἮΜΑΤΙ· ΝΥΚΤῚ Δ' ἸΟΎΣῌ
ΠΕῖΡΟΝ ἉΛῸΣ ΜΈΓΑ ΛΑῖΤΜΑ ΚΕΧΑΡΜΈΝΟΙ· ὌΦΡΑ ΚΑῚ ΑὖΤΙΣ
ἨῺΣ ἨΡΙΓΕΝῊΣ ΦΈΓΓΟΣ ΒΆΛΕ ΝΕΙΣΟΜΈΝΟΙΣΙΝ.
ἜΣΤΙ ΔΈ ΤΙΣ ΠΟΡΘΜΟῖΟ ΠΑΡΟΙΤΈΡΗ ἸΟΝΊΟΙΟ
ἈΜΦΙΛΑΦῊΣ ΠΊΕΙΡΑ ΚΕΡΑΥΝΊῌ ΕἸΝ ἉΛῚ ΝῆΣΟΣ.
ᾟ ὙΠΟ ΔΉ ΚΕῖΣΘΑΙ ΔΡΈΠΑΝΟΝ ΦΆΤΙΣ· ἼΛΑΤΕ ΜΟῦΣΑΙ,
ΟὐΚ ἘΘΈΛΩΝ ἘΝΈΠΩ ΠΡΟΤΈΡΩΝ ἜΠΟΣ· ᾯ ἈΠΟ ΠΑΤΡῸΣ
ΜΉΔΕΑ ΝΗΛΕΙῶΣ ἜΤΑΜΕ ΚΡΌΝΟΣ. ΟἹ ΔΈ Ἑ ΔΗΟῦΣ
ΚΛΕΊΟΥΣΙ ΧΘΟΝΊΗΣ ΚΑΛΑΜΗΤΌΜΟΝ ἜΜΜΕΝΑΙ ἌΡΠΗΝ
ΔΗῸ ΓᾺΡ ΚΕΊΝῌ ἜΝΙ ΔΉ ΠΟΤΕ ΝΆΣΣΑΤΟ ΓΑΊῌ. Ν.

ἤπειρον αὐτὴν ποιήσωσι, δοκηθῆναι Ποσειδῶνος, ἀποστρέψαι τὰ τῶν ποταμῶν ῥεύματα, ἐπισχεθέντων οὖν τούτων ἀντὶ Δρεπάνης Σχερίαν ὄνομα σχεθῆναι. Δρεπάνη δὲ ἐκαλεῖτο διὰ τὸ τὴν Δήμητρα αἰτησαμένην δρέπανον παρ' Ἡφαίστου, τοὺς Τιτᾶνας διδάξαι θερίζειν. εἶτα αὐτὸ κρύψαι εἰς τὸ παραθαλάσσιον μέρος τῆς νήσου. προσκλυζούσης δὲ τῆς θαλάσσης, ἐξομοιωθῆναι τὴν θέσιν τῆς γῆς δρεπάνῃ. Τίμαιος δὲ ἐκ τοῦ δρεπάνου ᾧ ἐξέτεμεν τοῦ Οὐρανοῦ τὰ αἰδοῖα Κρόνος, ἢ ὥς τινες τὰ τοῦ Κρόνου. τοῦτο γὰρ αὐτοῦ κεκρύφθαι φησί. Μάκρις δὲ ὠνομάσθη ἀπὸ Μάκριδος τῆς Διονύσου

ΤΙΤΗ͂ΝΑΣ Δ' ἜΔΑΕΝ ΣΤΑ΄ΧΥΝ ὌΜΠΝΙΟΝ ἈΜΗ΄ΣΑΣΘΑΙ
ΜΆΚΡΙΔΑ ΦΙΛΑΜΈΝΗ· ΔΡΕΠΆΝΗ ΤΌΘΕΝ ἘΚΛΗΪ́ΣΤΑΙ
ΟὔΝΟΜΑ ΦΑΙΗ΄ΚΩΝ ἹΕΡῊ ΤΡΟΦΌΣ. ὯΣ ΔῈ ΚΑῚ ΑὐΤΟῚ
ΑἽΜΑΤΟΣ ΟὐΡΑΝΊΟΙΟ ΓΈΝΟΣ ΦΑΊΗΚΕΣ ἜΑΣΙ·
ΤΟῪΣ ἈΡΓῺ ΠΟΛΈΕΣΣΙΝ ἘΝΙΣΧΟΜΈΝΗ ΚΑΜΆΤΟΙΣΙΝ
ΘΡΙΝΑΚΊΗΣ ΑὔΡΗΙΣΙΝ ἽΚΕΤ' ἘΞ ἉΛΌΣ· ΟἹ Δ' ἈΓΑΝΟῖΣΙΝ
ἈΛΚΊΝΟΟΣ ΛΑΟΊ ΤΕ ΘΥΗΠΟΛΊΗΙΣΙΝ ἸΌΝΤΑΣ
ΔΕΙΔΈΧΑΤ' ἈΣΠΑΣΊΩΣ· ἘΠῚ ΔΈ ΣΦΙΣΙ ΚΑΓΧΑΛΆΑΣΚΕ
ΠΑ͂ΣΑ ΠΌΛΙΣ· ΦΑΊΗΣ ΚΕΝ ἙΟῖΣ ἘΠῚ ΠΑΙΣῚ ΓΆΝΥΣΘΑΙ.
ΚΑῚ Δ' ΑὐΤΟῚ ἭΡΩΕΣ ἈΝᾺ ΠΛΗΘΥ͂Ν ΚΕΧΆΡΟΝΤΟ.
ΤΩ͂Ι ἼΚΕΛΟΙ· ΟἿΌΝ ΤΕ ΜΕΣΑΙΤΆΤΗΙ ἘΜΒΕΒΑΩ͂ΤΕΣ
ΑἹΜΟΝΊΗΙ· ΜΈΛΛΟΝ ΔῈ ΒΟΗ͂Ι ἜΝΙ ΘΩΡΗ΄ΞΕΣΘΑΙ
ὯΔΕ ΜΆΛ' ἈΓΧΊΜΟΛΟΝ ΣΤΡΑΤῸΣ ἌΣΠΕΤΟΣ ἘΞΕΦΑΆΝ
ΘΗ

τροφοῦ. Κέρκυρα ἀπὸ Κερκύρας τῆς Ἀσωποῦ θυγατρός. Στάχυν ὄμπνιον· πολὺν δαψιλῆ. Φιλητᾶς ἐν ἀτάκτοις γλώσσαις ἀποδίδωσιν ὄμπνιον στάχυν τὸν εὔχυλον καὶ τρόφιμον. Κυρηναίων δὲ τιμῶσι τὸν πλούσιον καὶ εὐδαίμονα ὄμπνιον καλοῦσιν. ἄμεινον δὲ τὸν φερέσβιον εἰπεῖν. οἱονεὶ ἔμπονόν τινα ὄντα καὶ ὄμπνιον. Ἐκλήϊσται· πεφήμισται, νενόμισται. Αἵματος οὐρανίοιο· Ἀκουσίλαος ἐν τῇ τρίτῃ φησὶν ὅτι ἐκ τῆς ἐκτομῆς τοῦ Οὐρανοῦ ῥανίδας ἐνεχθῆναι συνέπεσον· τουτέστι σταγόνας κατὰ τῆς γῆς, ἐξ ὧν γεννηθῆναι τοὺς Φαίακας. οἱ δὲ τοὺς Γίγαντας. καὶ Ἀλκαῖος δὲ κατὰ τὰ αὐτὰ Ἀκουσιλάῳ λέγει τοὺς Φαίακας ἔχειν τὸ γένος ἐκ τῶν σταγόνων τοῦ Οὐρανοῦ. Ὅμηρος δὲ οἰκείους τοὺς Φαίακας τοῖς θεοῖς φησι διὰ τὴν ἀπὸ Ποσειδῶνος γένεσιν. Τοὺς Ἀργῷ πολέεσσιν· ἡ Ἀργὼ φησὶ πολλὰ κακοπαθήσασα καὶ ἠνέχθη ἐκ τοῦ Σικελικοῦ πελάγους.

Κόλχων οἱ πόντοιο· τῶν κόλχων οἱ μετὰ ἀψύρτου ὄντες κατῴκησαν ἐν ταῖς βρυγηΐσιν αἵτινές εἰσι τῆς ἰλλυρίδος. οἱ δὲ διὰ τῶν κυανέων πετρῶν ἐξελθόντες ᾤκησαν κέρκυραν· τὸν γὰρ δίωκον τοὺς ἀριστεῖς κόλχων, οὐ κατὰ ταὐτὸν τὸν πλοῦν σταλμένων, οἱ μὲν διὰ τοῦ ἴστρου καθὼς προείρηται τὸν πλοῦν ἐποιήσαντο. ὧν

ἦρχεν ἄψυρτος διὰ τοῦ καὶ τῶν ἐμβαλὼν εἰς τὸν δεδηλωμένον ποταμόν. καὶ κατέλαβε τοὺς ἥρωας περὶ τὰς καλουμένας βρυγηΐδας νήσους. οἱ δὲ διὰ τῶν κυανέων νήσων τὸν ἔκπλουν ποιησάμενοι κόλχοι, κατηνέχθησαν εἰς τὴν κέρκυραν νῆσον ἐν ᾗ καὶ οἱ ἀργοναῦται ἐτύχον ὄντες· Μαστῆρες· ζητηταί· Ἔξαιτον·

ΚΌΛΧΩΝ. ΟἹ ΠΌΝΤΟΙΟ ΚΑΤᾺ ΣΤΌΜΑ ΚΑῚ ΔΙᾺ ΠΈΤΡΑΣ
ΚΥΑΝΈΑΣ ΜΑΣΤΗ͂ΡΕΣ ἈΡΙΣΤΉΩΝ ἘΠΈΡΗΣΑΝ·
ΜΉΔΕΙΑΝ Δ' ἜΞΑΙΤΟΝ ἙΟΥ͂ ἘΣ ΠΑΤΡῸΣ ἌΓΕΣΘΑΙ
ἽΕΝΤ' ἈΠΡΟΦΆΤΩΣ. ἨῈ ΣΤΟΝΌΕΣΣΑΝ ἈΫΤΗ͂Ν
ΝΩΜΉΣΕΙΝ ΧΑΛΕΠΗ͂ΙΣΙΝ ὉΜΌΚΛΕΟΝ ἈΤΡΟΠΊΗΙΣΙΝ
ΑΥ̓͂ΘΙ ΤΕ ΚΑῚ ΜΕΤΈΠΕΙΤΑ ΣῪΝ ΑἸΉΤΑΟ ΚΕΛΕΎΘΜΟΙΣ.
ἈΛΛᾺ ΣΦΈΑΣ ΚΑΤΈΡΥΚΕΝ ἘΠΕΙΓΟΜΈΝΟΥΣ ΠΟΛΈΜΟΙΟ
ΚΡΕΊΩΝ ἈΛΚΊΝΟΟΣ. ΛΕΛΊΗΤΟ ΓᾺΡ ἈΜΦΟΤΈΡΟΙΣΙ
ΔΗΙΟΤΗ͂ΤΟΣ ἌΝΕΥΘΕΝ ὙΠΈΡΒΙΑ ΝΕΊΚΕΑ ΛΥ͂ΣΑΙ.
ΚΟΎΡΗ Δ' ΟΥ̓ΛΟΜΈΝΩΙ ὙΠῸ ΔΕΊΜΑΤΙ ΠΟΛΛᾺ ΜῈΝ ΑΥ̓ΤΟΥ͂
ΑἸΣΟΝΊΔΕΩ ἙΤΆΡΟΥΣ ΜΕΙΛΊΣΣΕΤΟ. ΠΟΛΛᾺ ΔῈ ΧΕΡΣῚ Σ
ἈΡΉΤΗΣ ΓΟΎΝΩΝ ἈΛΌΧΟΥ ΘΊΓΕΝ ἈΛΚΙΝΌΟΙΟ· Ν
ΓΟΥΝΟΥ͂ΜΑΙ ΒΑΣΊΛΕΙΑ. ΣῪ Δ' ἼΛΑΘΙ. ΜΗ ΔΈ ΜΕ ΚΌΛΧΟΙΣ
ἘΚΔΏΗΣ ὯΙ ΠΑΤΡῚ ΚΟΜΙΖΈΜΕΝ· ΕἼ ΝΥ ΚΑῚ ΑΥ̓ΤῊ
ἈΝΘΡΏΠΩΝ ΓΕΝΕΗ͂Σ ΜΊΑ ΦΈΡΒΕΑΙ. ΟἿΣΙΝ ἘΣ ἌΤΗΝ
ὨΚΎΤΑΤΟΣ ΚΟΎΦΑΙΣΙ ΘΈΕΙ ΝΌΟΣ ἈΜΠΛΑΚΊΗΙΣΙΝ.
ὩΣ ἘΜΟῚ ἘΚ ΠΥΚΙΝΑῚ ἜΠΕΣΟΝ ΦΡΈΝΕΣ· ΟΥ̓ ΜῈΝ ἙΚΗΤΙ
ΜΑΡΓΟΣΎΝΗΣ· ἼΣΤΩ Δ' ἹΕΡῸΝ ΦΆΟΣ ἨΕΛΊΟΙΟ.
ἼΣΤΩ ΝΥΚΤΙΠΌΛΟΥ ΠΕΡΣΗΪΔΟΣ ὌΡΓΙΑ ΚΟΎΡΗΣ·

ἐξαίρετον. κατὰ συγκοπήν· Ἀπροφάτως· χωρὶς προφάσεως. ἀντιρρήσεως· Εἴ νυ καὶ αὐτή· περὶ αὐτῆς ἡ μήδεια. καὶ σὺ ἄνθρωπος εἶ. οἷς τὸ ἁμαρτάνειν γίνεται ῥᾳδίως· Ὅρκος παρὰ κόλχοις ἡ ἑκάτη ταῖς φαρμακίσι. εὑρέτις γὰρ τῶν φαρμακείων ἡ θεός·

μὴ μὲν ἐγὼν ἐθέλουσα σὺν ἀνδράσιν ἀλλοδαποῖσι
κεῖθεν ἀφωρμήθην. στυγερὸν δέ με τάρβος ἔπεισε
τῆσδε φυγῆς μνήσασθαι ὅτ' ἤλιτον. οὐδέ τις ἄλλη
μῆτις ἔην. ἔτι μοι μίτρη μένει ὡς ἐνὶ πατρὸς
δώμασιν ἄχραντος καὶ ἀκήρατος. ἀλλ' ἐλέαιρε
πότνα· τεὸν δὲ πόσιν μειλίσσεο. σοὶ δ' ὀπάσειαν
ἀθάνατοι βίοτόν τε τελεσφόρον ἀγλαΐην τε.
καὶ παῖδας καὶ κῦδος ἀπορθήτοιο πόληος.
Τοῖα μὲν ἀρήτην γουνάζετο δακρυχέουσα,
τοῖα δ' ἀριστήων ἐναμοιβαδὶς ἄνδρα ἕκαστον.
Ὑμέων ὦ πέρι δὴ μέγα φέρτατοι ἀμφί τ' ἀέθλοις
οὕνεκεν ὑμετέροισιν ἀτύζομαι. ἧς ἰότητι
ταύρους τ' ἐζεύξασθε καὶ ἐκ θέρος οὐλοὸν ἀνδρῶν
κείρετε γηγενέων. ἧς εἵνεκεν αἱμονίηνδε
χρύσεον αὐτίκα κῶας ἀνάξετε νοστήσαντες.
ἥδ' ἐγὼ ἣ πάτρην τε καὶ οὓς ὤλεσσα τοκῆας.
ἣ δόμον. ἣ σύμπασαν ἐϋφροσύνην βιότοιο,
ὔμμι δὲ καὶ πάτρην καὶ δώματα ναιέμεν αὖθις
ἤνυσα· καὶ γλυκεροῖσιν ἐπεισόψεσθε τοκῆας
ὄμμασιν. αὐτὰρ ἐμοὶ ἀπὸ δὴ βαρὺς εἵλετο δαίμων
ἀγλαΐας. στυγερὴ δὲ σὺν ὀθνείοις ἀλάλημαι.
δείσατε συνθεσίας τε καὶ ὅρκια· δείσατ' ἐριννὺν
ἱκεσίην. νέμεσίν τε θεῶν ἐς χεῖρας ἰοῦσαν,
αἰήτεω λώβῃ πολυπήμονι δῃωθῆναι.
οὐ νηοὺς. οὐ πύργον ἐπίρροθον. οὐκ ἀλεωρὴν

Τούτοις δὲ σφόδρα πρὸς συμπάθειαν ἕλκει τὴν ἀρήτην ἡ μήδεια. καὶ γὰρ διὰ τὸ ἴσης αὐτῆς ἡμᾶς εἶναι φύσεως, ἀλλήλους ἐλεεῖν χρή· καὶ διὰ τοῦ τὸ ὀξυρρεπεῖς εἶναι πρὸς τὰ πάθη.

Ἕνεκα τῶν ὑμῶν ἄθλων ἐγὼ φέρτατοι ἐν μεγάλῃ ταραχῇ εἰμί. τῇ γὰρ ἐμῇ γνώμῃ, τούς τε ταύρους ἐζεύξατε. καὶ τοὺς γηγενεῖς ἐξεθερίσατε. καὶ νῦν τὸ δέρος εἰς θετταλίαν ἀποίσετε.

Ἡ δὲ περὶ καὶ ἀμφὶ ἐκ παραλλήλου. Νέμεσίν τε θεῶν. τὴν ἰοῦσαν δὲ χεῖρας τῶν θεῶν νέμεσιν τουτέστι τὸ νεμεσητόν. τοῦτο δὲ λέγει ἐπειδὴ ἐνώπιον τῶν θεῶν ἱστάμενοι ἱκετεύομεν. διὸ καὶ αἰδούμεθα τοὺς ἱκετεύοντας. Οὐ νηούς. οὐ γὰρ ναός μοι ἐστὶ βοηθός. οὔτε πύργος. οὔτε ἄλλη τις βοήθεια. ἀλλ' ὑμεῖς μοι ἀσφάλεια πᾶσα.

Οἱ ὅθι προτιβάλλομαι· μόνη οὖσα· προβάλλομαι ὑμᾶς βοηθούς· Σχέτλιοι· χαλεποὶ καὶ ἀνηλεεῖς οὐ μεταστρέπεσθε· ὁρῶντες με γονυπετοῦσαν τῇ βασιλείᾳ· Ὁ λόγος ὅτε τὸ κώδιον λαβεῖν ἠθέλετε καὶ πᾶσι τοῖς κόλχοις ἕτοιμοι ἦτε μάχεσθαι· νῦν δὲ ὀλίγους παραγενομένους ἐπὶ τὴν ἀπαίτησιν τῆς ἐμῆς φοβεῖσθε· Στρευγομένοις· φθειρομένοις καὶ καταπονουμένοις ἢ καὶ προσδιατρίβουσιν· ὅθεν καὶ στράγξ ἡ κατὰ βραχὺ πρόσθεσις τοῦ ὕδατος οὕτω Δίδυμος· Ἐντεῦθεν καὶ ἡ στραγγουρία ἀπὸ τοῦ κατὰ στράγγα οὐρεῖν· Κατευκήλησε· κατέπαυσε εἰς ἡσυχίαν ἤγαγεν· Κλωστῆρα· τὸν ἄτρακτον· σταλάει· στάζει· ὅθεν καὶ σταλαγμός· Ἰκμαίνοντο· ὑγραίνοντο· ἐμφαίνει δὲ τὸ πολὺ δάκρυον καταλείβειν·

ΑΛΛΗΝ· ΟΙΟΘΙ ΔΕ ΠΡΟΤΙΒΑΛΛΟΜΑΙ ΥΜΕΑΣ ΑΥΤΟΥΣ
ΣΧΕΤΛΙΟΙ ΑΤΡΟΠΙΗΣ ΚΑΙ ΑΝΗΛΕΕΣ ΟΥΔΕΝΙ ΘΥΜΩΙ
ΑΙΔΕΙΣΘΕ ΞΕΙΝΗΣ ΜΕΠΙ ΓΟΥΝΑΣΙ ΧΕΙΡΑΣ ΑΝΑΣΣΗΣ
ΔΕΡΚΟΜΕΝΟΙ ΤΕΙΝΟΥΣΑΝ ΑΜΗΧΑΝΟΝ· ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΠΑΣΙ
ΚΩΑΣ ΕΛΕΙΝ ΜΕΜΑΩΤΕΣ, ΕΜΙΞΑΤΕ ΔΟΥΡΑΤΑ ΚΟΛΧΟΙΣ
ΑΥΤΩΙ ΤΑΙΗΤΗΙ ΥΠΕΡΗΝΟΡΙ· ΝΥΝ ΔΕ ΛΑΘΕΣΘΕ
ΗΝΟΡΕΗΣ ΟΤΕ ΜΟΥΝΟΙ ΑΠΟΤΜΗΓΕΝΤΕΣ ΕΑΣΙΝ·
ΩΣ ΦΑΤΟ ΛΙΣΣΟΜΕΝΗ· ΤΩΝ ΔΟΝΤΙΝΑ ΓΟΥΝΑΖΟΙΤΟ
ΟΣ ΜΙΝ ΘΑΡΣΥΝΕΣΚΕΝ ΕΡΗΤΥΩΝ ΑΧΕΟΥΣΑΝ·
ΣΕΙΟΝ· ΔΕΓΧΕΙΑΣ ΕΥΗΚΕΑΣ ΕΝ ΠΑΛΑΜΗΙΣΙ
ΦΑΣΓΑΝΑ ΤΕΚ ΚΟΛΕΩΝ· ΟΥ ΔΕ ΣΧΗΣΕΣΘΑΙ ΑΡΩΓΗΣ
ΕΝΝΕΠΟΝ· ΕΙΚΕ ΔΙΚΗΣ ΑΛΙΤΗΜΟΝΟΣ ΑΝΤΙΑΣΕΙΑΝ·
ΣΤΡΕΥΓΟΜΕΝΟΙΣ ΔΑΝΟΜΙΛΟΝ, ΕΠΗΛΥΘΕΝ ΕΥΝΗΤΕΙΡΑ
ΝΥΞ ΕΡΓΩΝ ΑΝΔΡΕΣΣΙ· ΚΑΤΕΥΚΗΛΗΣΕ ΔΕ ΠΑΣΑΝ
ΓΑΙΑΝ ΟΜΩΣ· ΤΗΝΔΟΥΤΙ ΜΙΝΥΝΘΑΠΕΡ ΕΥΝΑΣΕΝ ΥΠΝΟΣ·
ΑΛΛΑ ΟΙ ΕΝ ΣΤΕΡΝΟΙΣ ΑΧΕΩΝ ΕΙΛΙΣΣΕΤΟ ΘΥΜΟΣ,
ΟΙΟΝ ΤΕ ΚΛΩΣΤΗΡΑ ΓΥΝΗ ΤΑΛΑΕΡΓΟΣ ΕΛΙΣΣΕΙ
ΕΝΝΥΧΙΗ. ΤΗΙΔΑΜΦΙ ΚΙΝΥΡΕΤΑΙ ΟΡΦΑΝΑ ΤΕΚΝΑ
ΧΗΡΟΣΥΝΗΙ ΠΟΣΙΟΣ. ΣΤΑΛΑΕΙ ΔΥΠΟ ΔΑΚΡΥ ΠΑΡΕΙΑΣ
ΜΝΩΟΜΕΝΗΣ. ΟΙΗ ΜΙΝ ΕΠΙ ΣΜΥΓΕΡΗ ΛΑΒΕΝ ΑΙΣΑ,
ΩΣ ΤΗΣ ΙΚΜΑΙΝΟΝΤΟ ΠΑΡΗΙΔΕΣ. ΕΝ ΔΕ ΟΙ ΗΤΟΡ,
ΟΞΕΙΗΙΣ ΕΙΛΕΙΤΟ ΠΕΠΑΡΜΕΝΟΝ ΑΜΦΟΔΥΝΗΙΣΙ·
ΤΩ ΔΕΝΤΟΣΘΕ ΔΟΜΟΙΟ ΚΑΤΑ ΠΤΟΛΙΝ ΩΣ ΤΟ ΠΑΡΟΙΘΕ
ΚΡΕΙΩΝ ΑΛΚΙΝΟΟΣ. ΠΟΛΥΠΟΤΝΙΑ ΤΑΛΚΙΝΟΟΙΟ
ΑΡΗΤΗ ΑΛΟΧΟΣ. ΚΟΥΡΗΣ ΠΕΡΙ ΜΗΤΙΑΑΣΚΟΝ
ΟΙΣΙΝ ΕΝΙ ΛΕΧΕΕΣΣΙ ΔΙΑ ΚΝΕΦΑΣ· ΤΟΙΑ ΔΑΚΟΙΤΗΝ

Προσπτύσσετο· ἐλιπάρει· παρεκάλει. Ῥέζομεν ἀμπλακίῃσιν· ἀντὶ τοῦ ἁμαρτίαις. ἐὰν δὲ γράφηται ἀτροπίῃσιν, ἀμετατροπίαις ἢ κακοβουλίαις. ὁ δὲ νοῦς· ἁμαρτάνουσα δὲ τὸ πρῶτον ἡ μήδεια, προέδωκε τοὺς ἰδίους καὶ ἐξημάρτησε φυγοῦσα. ἃ πολλάκις ποιοῦμεν δι' ἄνοιαν. Ἀκειομένη· ῥωννυμένη ἢ θεραπεύουσα καὶ ἰωμένη.

ΚΟΥΡΙΔΙΟΝ ΘΑΛΕΡΟΙΣΙ ΔΑΜΑΡ ΠΡΟΣΠΤΥΣΣΕΤΟ ΜΥΘΟΙΣ·
ΝΑΙ ΦΙΛΟΣ· ΕΙ Δ' ΑΓΕ ΜΟΙ ΠΟΛΥΚΗΔΕΑ ΡΥΕΟ ΚΟΛΧΩΝ
ΠΑΡΘΕΝΙΚΗΝ ΜΙΝΥΕΣΣΙ ΦΕΡΩΝ ΧΑΡΙΝ· ΕΓΓΥΘΙ Δ' ΑΡΓΟΣ
ΗΜΕΤΕΡΗΣ ΝΗΣΟΙΟ ΚΑΙ ΑΝΕΡΕΣ ΑΙΜΟΝΙΗΕΣ·
ΑΙΗΤΗΣ Δ' ΟΥ ΤΑΡ ΝΑΙΕΙ ΣΧΕΔΟΝ· ΟΥ ΔΕ ΤΙ ΙΔΜΕΝ
ΑΙΗΤΗΝ· ΑΛΛ' ΟΙΟΝ ΑΚΟΥΟΜΕΝ· ΗΔΕ ΔΕ ΚΟΥΡΗ
ΑΙΝΟΠΑΘΗΣ ΚΑΤΑ ΜΟΙ ΝΟΟΝ ΕΚΛΑΣΕΝ ΑΝΤΙΟΩΣΑ·
ΜΗ ΜΙΝ ΑΝΑΞ ΚΟΛΧΟΙΣΙ ΠΟΡΟΙΣ ΕΣ ΠΑΤΡΟΣ ΑΓΕΣΘΑΙ·
ΑΑΣΘΗ ΟΤΕ ΠΡΩΤΑ ΒΟΩΝ ΘΕΛΚΤΗΡΙΑ ΔΩΚΕ
ΦΑΡΜΑΚΑ ΟΙ· ΣΧΕΔΟΘΕΝ ΔΕ ΚΑΚΩΙ ΚΑΚΟΝ ΟΙΑ ΤΕ ΠΟΛΛΑ
ΡΕΖΟΜΕΝ ΑΜΠΛΑΚΙΗΙΣΙΝ, ΑΚΕΙΟΜΕΝΗ ΥΠΑΛΥΞΕ
ΠΑΤΡΟΣ ΥΠΕΡΦΙΑΛΟΙΟ ΒΑΡΥΝ ΧΟΛΟΝ· ΑΥΤΑΡ ΙΗΣΩΝ
ΩΣ ΑΙΩ ΜΕΓΑΛΟΙΣΙΝ ΕΝΙΣΧΕΤΑΙ ΕΞ ΕΘΕΝ ΟΡΚΟΙΣ
ΚΟΥΡΙΔΙΗΝ ΘΗΣΕΣΘΑΙ ΕΝΙ ΜΕΓΑΡΟΙΣΙΝ ΑΚΟΙΤΙΝ.
ΤΩΙ ΦΙΛΕ ΜΗΤ' ΟΥΝ ΑΥΤΟΝ ΕΚΩΝ ΕΠΙΟΡΚΟΝ ΟΜΟΣΣΑΙ,
ΘΕΙΗΣ ΑΙΣΟΝΙΔΗΝ· ΜΗΤ' ΑΣΧΕΤΑ ΣΕΙΟ ΕΚΗΤΙ
ΠΑΙΔΑ ΠΑΤΗΡ ΘΥΜΩΙ ΚΕΚΟΤΗΟΤΙ ΔΗΛΗΣΑΙΤΟ.
ΛΙΗΝ ΓΑΡ ΔΥΣΖΗΛΟΙ ΕΟΙΣ ΕΠΙ ΠΑΙΣΙ ΤΟΚΗΕΣ·
ΟΙΑ ΜΕΝ ΑΝΤΙΟΠΗΝ ΕΥΩΠΙΔΑ ΜΗΣΑΤΟ ΝΥΚΤΕΥΣ.

Οἷα μὲν ἀντιόπην· Ἀντιόπη νυκτέως ἦν θυγάτηρ· ἣν ὁ ζεὺς σατύρῳ ὁμοιωθεὶς ἔφθειρε· καὶ φεύγουσα τὰς τοῦ νυκτέως ἀπειλὰς, καταφεύγει εἰς σικυῶνα πρὸς ἐπωπέα· τεκοῦσα δὲ ἀμφίονα καὶ ζῆθον ἐξέθηκεν ἐν τῷ κιθαιρῶνι παρὰ βουκόλῳ τινί. ὁ δὲ νυκτεὺς διὰ τὴν τόλμαν τῆς παιδὸς λυπηθεὶς, τελευτᾷ· τοῦ ἀδελφοῦ λύκου δεηθεὶς μὴ περιιδεῖν τὴν παῖδα. ἀνελεῖν ἀπελθόντα εἰς σικυῶνα· στρατεύει δὲ ἐπὶ τὴν πόλιν λύκος καὶ κτείνει τὸν ἐπωπέα· καὶ λαβὼν τὴν ἀντιόπην αἰχμάλωτον, παραδίδωσι φυλάττειν δίρκῃ τῇ ἑαυτοῦ γαμετῇ. ἡ δὲ, φεύγει. καὶ ληφθεῖσα πάλιν, τοῖς ἑαυτῆς παισὶν ἐκδίδοται ἀμφίονι καὶ ζήθῳ. ἐνταῦθα δὲ ἐκκαλύπτει ὁ τροφεὺς βουκόλος τὸ γένος.

οἱ δὲ τὴν μὲν ἀντιόπην σῴζουσι· τὴν δὲ δίρκην ἐξ ἀγρίου ταύρου προσδήσαντες διαφθείρουσι· μεταπεμψάμενοι δὲ τὸμ λύκον ὡς ἐκδώσοντες τὴν ἀντιόπην σφάττειν ἔμελλον. ἑρμῆς δὲ ἐκώλυσε. τῷ λύκῳ δὲ προσέταξεν παραχωρῆσαι τῆς βασιλείας αὐτοῖς·

ΟἿΑ ΔΈ· ΚΑῚ ΔΑΝΆΗ ΠΌΝΤῼ ἜΝΙ ΠΉΜΑΤ' ἈΝΈΤΛΗ
ΠΑΤΡῸΣ ἈΤΑΣΘΑΛΊῌΣΙ. ΝΈΟΝ ΓΕ ΜῈΝ ΟὐΔ' ἈΠΟΤΗΛΟῦ
ὙΒΡΙΣΤῊΣ ἜΧΕΤΟΣ· ΓΛΉΝΑΙΣ ἜΝΙ ΧΆΛΚΕΑ ΚΈΝΤΡΑ
ΠῆΞΕ ΘΥΓΑΤΡῸΣ ἙῆΣ· ΣΤΟΝΌΕΝΤΙ ΔῈ ΚΆΡΦΕΤΑΙ ΟἼΤῼ

Οἵα δὲ καὶ δανάη. Φερεκύδης ἐν δευτέρῳ ἱστορεῖ, ὡς ἀκρίσιος γαμεῖ εὐρυδίκην τὴν λακεδαίμονος. τούτων δὲ γίνεται δανάη. χρωμένῳ δὲ αὐτῷ περὶ ἄρσενος παιδὸς ἔχρησεν ὁ θεὸς ἐν πυθοῖ ὅτι αὐτῷ μὲν οὐκ ἔσται παῖς ἄρσην. ἐκ δὲ τῆς θυγατρός· πρὸς οὗ αὐτὸν δεῖ ἀπολέσθαι. ὁ δὲ ἐπανελθὼν εἰς ἄργος, θάλαμον ποιεῖ χαλκοῦν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς οἰκίας κατὰ γῆς ἔνθα τὴν δανάην εἰσάγει μετὰ τῆς τροφοῦ· ἐν ᾧ αὐτὴν ἐφύλασσεν ὅπως ἐξ αὐτῆς παῖς μὴ γένηται· ἐρασθεὶς δὲ ζεὺς τῆς παιδός, ἐκ τοῦ ὀρόφου χρυσῷ παραπλήσιος, ῥεῖ. ἡ δὲ, ὑποδέχεται τῷ κόλπῳ· καὶ ἐκφήνας αὑτὸν ὁ ζεὺς τῇ παιδὶ μίγνυται· τῶν δὲ γίνεται περσεύς· καὶ ἐκτρέφει αὐτὸν ἡ δανάη καὶ ἡ τροφός, κρύπτουσαι ἀκρίσιον. ὅτε δὲ περσεὺς τριέτης ἢ τετραέτης ἐγένετο, ἤκουσεν αὐτοῦ τῆς φωνῆς παίζοντος· καὶ διὰ τῶν θεραπόντων μετακαλεσάμενος τὴν δανάην σὺν τῇ τροφῷ, τὴν μὲν ἀναιρεῖ. δανάην δὲ κατάγει σὺν τῷ παιδὶ ἐπὶ τὸμ ὑπὸ τοῦ ἑρκίου διὸς βωμόν. μόνος δὲ αὐτὴν ἐρωτᾷ πόθεν εἴη αὐτῇ γεγονὼς ὁ παῖς. ἡ δὲ ἔφη ἐκ διός. ὁ δὲ οὐ πείθεται· ἀλλ' εἰς λάρνακα ἐμβιβάζει αὐτὴν μετὰ τοῦ παιδός· καὶ κλείσας καταποντοῖ· καὶ φερόμενοι ἀφικνοῦνται εἰς σέριφον τὴν νῆσον· καὶ αὐτοὺς ἐξέλκει δίκτυς ὁ περισθένους δικτύῳ ἁλιεύων. εἶτα ἡ δανάη ἀνοῖξαι ἱκετεύει τὴν λάρνακα. ὁ δὲ ἀνοίξας καὶ μαθὼν οἵτινές εἰσιν. ἄγει εἰς τὸν οἶκον καὶ τρέφει ὡς ἂν συγγενεῖς αὐτοῦ ὄντας· ἦσαν γὰρ ὁ δίκτυς καὶ ὁ πολυδέκτης ἀνδροθόης τῆς κάστορος καὶ περισθένους τοῦ δαμάστορος τοῦ ναυπλίου τοῦ ποσειδῶνος καὶ ἀμυμώνης ὡς φερεκύδης ἐν πρώτῳ. ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς καὶ περὶ τοῦ θανάτου προστίθησι φερεκύδης τοῦ ἀκρισίου. ὅτι μετὰ τὴν ἀπολίθωσιν πολυδέκτου τῷ

ὈΡΦΝΑΊῌ ἘΝῚ ΧΑΛΚῸΝ ἈΛΙΤΡΕΎΟΝΤΑ ΚΑΛΙῆ.
ὨΣ ΦΆΤ' ἈΝΤΟΜΈΝΗ. ΤΟῦ ΔΕ ΦΡΈΝΕΣ ἸΑΊΝΟΝΤΟ
ἯΣ ἈΛΌΧΟΥ ΜΎΘΟΙΣΙΝ. ἜΠΟΣ Δ' ἘΠῚ ΤΟῖΟΝ ἜΕΙΠΕΝ.
ἈΡΉΤΗ. ΚΑΊ ΚΕΝ ΣῪΝ ΤΕΎΧΕΣΙΝ ἘΞΕΛΆΣΑΙΜΙ
ΚΌΛΧΟΥΣ ἩΡΏΕΣΣΙ ΦΈΡΩΝ ΧΆΡΙΝ ΕἽΝΕΚΑ ΚΟΎΡΗΣ.
ἈΛΛᾺ ΔΙῸΣ ΔΕΊΔΟΙΚΑ ΔΊΚΗΝ ἸΘΕῖΑΝ ἈΤΊΣΑΙ.
ΟὐΔῈ ΜῈΝ ΑἸΉΤΗΝ ἈΘΕΡΙΖΈΜΕΝ ὩΣ ἈΓΟΡΕΎΕΙΣ
ΛΩΪΟΝ. Οὐ ΓΆΡ ΤΙΣ ΒΑΣΙΛΕΎΤΕΡΟΣ ΑἸΉΤΑΟ.
ΚΑΊ Κ' ἘΘΈΛΩΝ ἝΚΑΘΈΝ ΓΕΡ ἘΦ' ἙΛΛΆΔΙ ΝΕῖΚΟΣ ἌΓΟΙΤΟ.
ΤῶΙ Μ' ἘΡΈΟΙΚΕ ΔΊΚΗΝ ἭΤΙΣ ΜΕΤᾺ ΠᾶΣΙΝ ἈΡΊΣΤΗ
ἜΣΣΕΤΑΙ ἈΝΘΡΏΡΟΙΣΙ ΔΙΚΑΖΈΜΕΝ. ΟὐΔΈ ΣΕ ΚΕΎΣΩ

σὺν αὐτῷ ἐκ τῆς κεφαλῆς τῆς γοργόνος ἐν σερίφῳ. Δικτὺν μὲν περσεὺς ἀπολείπει ἐν τῇ σερίφῳ βασιλεύειν τῶν λελειμμένων σεριφίων. αὐτὸς δὲ ἔβη πλέων εἰς ἄργος σὺν τοῖς κύκλωψι καὶ τῇ δανάῃ καὶ τῇ ἀνδρομέδᾳ. καὶ ἐλθὼν, ἀκρίσιον οὐχ εὑρίσκει ἐν ἄργει. ὑπεχώρει γὰρ αὐτὸν δείσας εἰς τοὺς πελασγοὺς εἰς λάρισσαν. μὴ καταλαβὼν δὲ αὐτὸν, τὴν μὲν δανάην καταλείπει παρὰ τῇ μητρὶ εὐρυδίκῃ. καὶ τὴν ἀνδρομέδαν. καὶ τοὺς κύκλωπας. αὐτὸς δὲ ἔβη εἰς λάρισσαν. καὶ ἀφικόμενος, ἀκρίσιον ἀναγνωρίζει. καὶ σὺν αὐτῷ ἕπεσθαι εἰς ἄργος πείθει. καὶ ὅτε δὴ ἔμελλον ἰέναι, συντυγχάνει ἀγῶνι νέων ἐν τῇ λαρίσσῃ. καὶ ὁ περσεὺς ἀποδύεται εἰς τὸν ἀγῶνα. καὶ λαβὼν τὸν δίσκον δισκεύει. τὸ δὲ πένταθλον οὔπω ἦν. ἀλλ' ἰδίᾳ ἕνα ἕκαστον τῶν ἄθλων ἤθλουν. ὁ δὲ δίσκος ῥοχαλισθεὶς ἐπὶ τὸν πόδα τοῦ ἀκρισίου, τιτρώσκει αὐτόν. καμὼν δὲ ἐκ τούτου ἀκρίσιος, ἀποθνήσκει αὐτοῦ ἐν λαρίσσῃ. καὶ αὐτὸν κατατίθεται περσεὺς καὶ οἱ λαρισσαῖοι πρόσθεν τῆς πόλεως. καὶ αὐτοῦ ποιοῦσιν ἡρῷον οἱ ἐπιχώριοι. περσεὺς δὲ ἀναχωρεῖ τοῦ ἄργους.

Ὑβριστὴς ἔχετος. τοῦ ἐχέτου ὅμηρος ὡς ὠμοτάτου μέμνηται. ἡ δὲ ἀρήτη ὡς κατ' αὐτὴν τοῦ πράγματος γεγενημένου λέγει. Νέον γε μὲν οὐδ' ἀπὸ τηλοῦ. εὕρομεν δὲ τὸν μῦθον ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ λυσίππου ἢ πρώτου ἀσεβῶν καταλόγῳ. Ὀρφναίῃ ἐνὶ χαλκόν. τὸ ἑξῆς. ἐν ὀρφναίῃ καλιῇ. Χαλκὸν ἀλιτρεύοντα. γράφεται καὶ χαλκὸν ἀλιτεύομτα. Ἀτίσαι. ἀτιμάσαι παραβῆναι.

ΠΑΡΘΕΝΙΚῊΝ ΜῈΝ ἘΟΥ͂ΣΑΝ ἙΩ͂Ι ἊΠΟ ΠΑΤΡῚ ΚΟΜΊΣΣΑΙ
ἸΘΎΝΩ. ΛΈΚΤΡΟΝ ΔῈ ΣῪΝ ἈΝΈΡΙ ΠΟΡΣΑΊΝΟΥΣΑΝ
ΟὐΚ ΜΙΝ ἙΟΥ͂ ΠΌΣΙΟΣ ΝΟΣΦΊΖΟΜΑΙ· ΟὐΔῈ ΓΕΝΈΘΛΗΝ.
ΕἼ ΤΕ ἸΝ ὙΠῸ ΣΠΛΆΓΧΝΟΙΣΙ ΦΈΡΕΙ ΔΗΊΟΙΣΙΝ ὈΠΆΣΣΩ.
Ὣς ἊΡ ἜΦΗ. ΚΑῚ ΤῸΝ ΜῈΝ ἘΠΙΣΧΕΔῸΝ ΕὔΝΑΣΕΝ ὝΠΝΟΣ.
Ἣ Δ᾽ ἘΠΟΣ ἘΝ ΘΥΜΩ͂Ι ΠΥΚΙΝῸΝ ΒΆΛΕΤ᾽. ΑὐΤΊΚΑ Δ᾽ ὬΡΤΟ
ἘΚ ΛΕΧΈΩΝ ἈΝᾺ ΔΩ͂ΜΑ. ΣΥΝΉΙΞΑΝ ΔῈ ΓΥΝΑΙ͂ΚΕΣ
ἈΜΦΊΠΟΛΟΙ ΔΈΣΠΟΙΝΑΝ ἙῊΝ ΜΕΤΑΠΟΙΠΝΎΟΥΣΑΙ.
ΣΙ͂ΓΑ Δ᾽ ἘῸΝ ΚΉΡΥΚΑ ΚΑΛΕΣΣΑΜΈΝΗ ΠΡΟΣΈΕΙΠΕΝ
ἮΙΣΙΝ ἘΠΙΦΡΟΣΎΝΗΙΣΙΝ ἘΠΟΤΡΥΝΈΟΥΣΑ ΜΙΓΗ͂ΝΑΙ
ἈΙΣΟΝΊΔΗΝ ΚΟΎΡΗΙ. ΜῊ Δ᾽ ἈΛΚΊΝΟΟΝ ΒΑΣΙΛΗ͂Α
ΛΊΣΣΕΣΘΑΙ· ΤῸ ΓᾺΡ ΑὐΤῸΣ ἸῺΝ ΚΌΛΧΟΙΣΙ ΔΙΚΆΣΣΕΙ.
ΠΑΡΘΕΝΙΚῊΝ ΜῈΝ ἘΟΥ͂ΣΑΝ ἙΟΥ͂ ΠΟΤῚ ΔΏΜΑΤΑ ΠΑΤΡῸΣ
ἘΚΔΏΣΕΙΝ· ΛΈΚΤΡΟΝ ΔῈ ΣῪΝ ἈΝΈΡΙ ΠΟΡΣΑΊΝΟΥΣΑΝ
ΟὐΚΈΤΙ ΚΟΥΡΙΔΊΗΣ ΜΙΝ ἈΠΟΤΜΉΞΕΙΝ ΦΙΛΌΤΗΤΟΣ.
Ὣς ἊΡ ἜΦΗ. ΤῸΝ Δ᾽ ΑἾΨΑ ΠΌΔΕΣ ΦΈΡΟΝ ἘΚ ΜΕΓΆΡΟΙΟ
Ὥς ΚΕΝ ἸΗΣΟΝΙ ΜΥ͂ΘΟΝ ἘΝΑΊΣΙΜΟΝ ἈΓΓΕΊΛΕΙΕΝ
ἈΡΉΤΗΣ. ΒΟΥΛΆΣ ΤΕ ΘΕΟΥΔΈΟΣ ἈΛΚΙΝΌΟΙΟ.
ΤΟΎΣ Δ᾽ ΕὖΡΕ ΠΑΡᾺ ΝΗῚ ΣῪΝ ἜΝΤΕΣΙΝ ἘΓΡΉΣΣΟΝΤΑΣ
ὙΛΛΙΚΩ͂Ι ἘΝ ΛΙΜΈΝΙ ΣΧΕΔῸΝ ἌΣΤΕΟΣ. ἘΚ Δ᾽ ἌΡΑ ΠΑ͂ΣΑΝ
ΠΈΦΡΑΔΕΝ ἈΓΓΕΛΊΗΝ. ΓΉΘΗΣΕ ΔῈ ΘΥΜῸΣ ἙΚΆΣΤΟΥ
ἩΡΏΩΝ· ΜΆΛΑ ΓᾺΡ ΣΦΙΝ ἙΑΔΌΤΑ ΜΥ͂ΘΟΝ ἜΕΙΠΕΝ.
ΑὐΤΊΚΑ ΔῈ ΚΡΗΤΗ͂ΡΑ ΚΕΡΑΣΣΆΜΕΝΟΙ ΜΑΚΆΡΕΣΣΙΝ
Ἣ ΘΈΜΙΣ ΕὐΑΓΈΩΣ ἘΠΙΒΏΜΙΑ ΜΗ͂Λ᾽ ἘΡΎΣΑΝΤΕΣ
ΑὐΤΟΝΥΧῚ ΚΟΎΡΗΙ ΘΑΛΑΜΉΙΟΝ ἜΝΤΥΝΟΝ ΕὐΝῊΝ
ἌΝΤΡΩΙ ἘΝ ἨΓΑΘΈΩΙ· ΤΌΘΙ ΔΉ ΠΟΤΕ ΜΆΚΡΙΣ ἜΝΑΙΕΝ
ΚΟΎΡΗ ἈΡΙΣΤΑΊΟΙΟ ΜΕΛΊΦΡΟΝΟΣ ὌΦΡΑ ΜΕΛΙΣΣΈΩΝ
ἜΡΓΑ ΠΟΛΥΚΜΉΤΟΙΟ Τ᾽ ἈΝΕΎΡΑΤΟ ΠΙ͂ΑΡ ἘΛΑΊΗΣ

Ὑλλικῷ· ὑλλικὸς λιμὴν ἀπὸ ὕλλου τοῦ μελίτης καὶ ἡρακλέους. Ἄντρῳ ἐν ἠγαθέῳ· ἐν τῷ μεγάλῳ καὶ θείῳ ἐν ᾧ μάκρις κατῴκει ἐν τούτῳ τῷ ἄντρῳ τὸν διόνυσον ἔθρεψεν. ὃ καλεῖται διθυρίτης. διὰ τοῦτο διθύραμβος ὁ διόνυσος ἐκλήθη διὰ τὸ δύο θύρας ἔχειν τὸ ἄντρον.

Καί ἑ χολωσαμένη· ἡ ἥρα τὴν μάκριν τῆς εὐβοίας ἐξέβαλε· διὰ τὸ δέξασθαι παρὰ τοῦ ἑρμοῦ τὸν διόνυσον καὶ θρέψαι· ἡ δὲ εὔβοια ἱερά ἐστι τῇ ἥρᾳ· Ἔνθα τότε στόρεσαν· ἐν τῷ ἄντρῳ μάκριδος φησὶ τὸν γάμον γεγενῆσθαι μηδείας καὶ ἰάσονος· φιλητᾶς δὲ ἐν τηλέφῳ ἐν τῇ ἀλκινόου οἰκίᾳ· Ἴσχε δ' ἑκάστην αἰδώς· δι' αἰδοῦ τὰς νύμφας φησὶν ἐπιθυμούσας ἅψασθαι τοῦ μαλλοῦ διὰ τὸ κάλλος ὅμως αἰδουμένας ἀπέχεσθαι· διὰ τὸ ἐπ' αὐτοῦ μέλλειν γίνεσθαι τὴν μίξιν· περὶ δὲ τοῦ δέρους ὅτι ἦν χρυσοῦν, οἱ πλεῖστοι ἱστοροῦσιν· ἀκουσίλαος δὲ ἐν τῷ περὶ γενεαλογιῶν πορφυρωθῆναι φησὶν ἀπὸ τῆς θαλάσσης·

ΚΕΊΝΗ ΔῊ ΓᾺΜ ΠΡΩ͂ΤΑ ΔΙῸΣ ΝΥΣΉΙΟΝ ΥἿΑ
ΕΥ̓ΒΟΊΗΣ ἘΝΤΟΣΘΕΝ ἈΒΑΝΤΊΔΟΣ· ὯΙ ἘΝῚ ΚΌΛΠΩΙ
ΔΈΞΑΤΟ ΚΑῚ ΜΈΛΙΤΙ ΞΗΡῸΝ ΠΕΡῚ ΧΕΙ͂ΛΟΣ ἜΔΕΥΣΕΝ·
ΕὖΤΈ ΜΙΝ ἙΡΜΕΊΗΣ ΦΈΡΕΝ ἘΚ ΠΥΡΌΣ· ἜΔΡΑΚΕ Δ' ἭΡΗ·
ΚΑΊ Ἑ ΧΟΛΩΣΑΜΈΝΗ ΠΆΣΗΣ ἘΞΉΛΑΣΕ ΝΉΣΟΥ·
Ἡ Δ' ἌΡΑ ΦΑΙΉΚΩΝ ἹΕΡΩ͂Ι ἘΝῚ ΤΗΛΌΘΕΝ ἌΝΤΡΩΙ
ΝΆΣΣΑΤΟ· ΚΑῚ ΠΌΡΕΝ ὌΛΒΟΝ ἈΘΈΣΦΑΤΟΝ ἘΝΝΑΈΤΗΙΣΙ
ἜΝΘΑ ΤΌΤΕ ΣΤΌΡΕΣΑΝ ΛΈΚΤΡΟΝ ΜΈΓΑ· ΤΟΙ͂Ο Δ' ὙΠΕΡΘΕΝ·
ΧΡΎΣΕΟΝ ΑἸΓΛΗ͂ΕΝ ΚΩ͂ΑΣ ΒΆΛΟΝ· ὌΦΡΑ ΠΈΛΟΙΤΟ
ΤΙΜΉΕΙΣ ΤΕ ΓΆΜΟΣ ΚΑῚ ἈΟΊΔΙΜΟΣ· ἌΝΘΕΑ ΔΈ ΣΦΙ
ΝΎΜΦΑΙ ἈΜΕΡΓΌΜΕΝΑΙ ΛΕΥΚΟΙ͂Σ ἘΝῚ ΠΟΙΚΊΛΑ ΚΌΛΠΟΙΣ
ἘΣΦΌΡΕΟΝ· ΠΆΣΑΣ ΔῈ ΠΥΡῸΣ ὯΣ ἌΜΦΕΠΕΝ ΑἼΓΛΗ·
ΤΟΙ͂ΟΝ ἈΠῸ ΧΡΥΣΈΩΝ ΘΥΣΆΝΩΝ ἈΜΑΡΎΣΣΕΤΟ ΦΈΓΓΟΣ·
ΔΑΙ͂Ε Δ' ἘΝ ὈΦΘΑΛΜΟΙ͂Σ ΓΛΥΚΕΡῸΝ ΠΌΘΟΝ· ἼΣΧΕ Δ' ἙΚΆΣΤΗΝ
ΑἸΔῺΣ ἹΕΜΈΝΗΝ ΠΕΡ ὍΜΩΣ ἘΠῚ ΧΕΙ͂ΡΑ ΒΑΛΈΣΘΑΙ·
ΑἹ ΜΈΝ Τ' ΑἸΓΑΊΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ͂ ΚΑΛΈΟΝΤΟ ΘΎΓΑΤΡΕΣ·
ΑἹ Δ' ὌΡΕΟΣ ΚΟΡΥΦᾺΣ ΜΕΛΙΤΗΊΟΥ ἈΜΦΕΝΈΜΟΝΤΟ·
ΑἹ Δ' ἜΣΑΝ ἘΚ ΠΕΔΊΩΝ ἈΛΣΗΊΔΕΣ· ὯΡΣΕ ΓᾺΡ ΑΥ̓ΤῊ
ἭΡΗ ΖΗΝῸΣ ἈΚΟΙΤῚΣ ἸΉΣΟΝΑ ΚΥΔΑΊΝΟΥΣΑ·

Αἱ μέν τ' αἰγαίου· αἰγαῖος ποταμὸς περὶ κέρκυραν· τούτου θυγάτηρ μελίτη· ἧς καὶ ἡρακλέους ὕλλος· ἀφ' οὗ ἔθνος ὑλλεῖς· καὶ ὑλλικὸς λιμὴν παρὰ φαίαξι. Πανύασις δέ φησιν ἐν λυδίᾳ νοσήσαντα ἡρακλέα τυχεῖν ἰάσεως ὑπὸ ὕλλου τοῦ ποταμοῦ· ὅς ἐστι τῆς λυδίας· διὸ καὶ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ ὕλλους ὀνομάσαι· Μελιτηίου· ὄρος κερκύρας τὸ μελίτειον·

Κεῖνο καὶ εἰσέτι· τὸ μάκριδος ὃ νῦν ἱερὸμ μηδείας καλεῖται. ἱστορεῖ ὅτι τιμαίου λέγοντος ἐμ κερκύρᾳ τοὺς γάμους ἀχθῆναι. διονύσιος ὁ μιλήσιος ἐν δευτέρῳ τῶν ἀργοναυτικῶν, ἐμ βυζαντίῳ φησίν. ἀντίμαχος ἐν λυδῇ πλησίομ τοῦ ποταμοῦ μι- γῆμαι αὐτὴν φησὶ τὸν ἰάσονα.

Παρμέμβλωκε. πάρεστι. Προμολῇσι. προμολὰς εἴρηκε τοὺς ἐκτὸς τοῦ ἄντρου τόπους. Φαρέεσσιν. ἀντὶ τοῦ φωτισμοῖς. φύσει ὄντα σκοτεινὸν τὸμ ἀέρα τοῖς φωτισμοῖς ἐλάμπρυνε.

ΚΕΙΝΟ ΚΑΙ ΕΙΣΕΤΙ ΝΥΝ ΙΕΡΟΝ ΚΛΗΪΖΕΤΑΙ ΑΝΤΡΟΝ
ΜΗΔΕΙΗΣ ΟΘΙ ΤΟΥΣ ΓΕ ΣΥΝ ΑΛΛΗΛΟΙΣΙΝ ΕΜΙΞΑΝ
ΤΕΙΝΑΜΕΝΑΙ ΕΑΝΟΥΣ ΕΥΩΔΕΑΣ. ΟΙ ΔΕΝΙ ΧΕΡΣΙ
ΔΟΥΡΑΤΑ ΝΩΜΗΣΑΝΤΕΣ ΑΡΗΪΑ· ΜΗ ΠΡΙΝ ΕΣ ΑΛΚΗΝ
ΔΥΣΜΕΝΕΩΝ ΑΡΙΔΗΛΟΣ ΕΠΙΒΡΙΣΕΙΕΝ ΟΜΙΛΟΣ·
ΚΡΑΑΤΑ ΔΕΥΦΥΛΛΟΙΣ ΕΣΤΕΜΜΕΝΟΙ ΑΚΡΕΜΟΝΕΣΣΙΝ
ΕΜΜΕΛΕΩΣ ΟΡΦΗΟΣ ΥΠΑΙ ΛΙΓΑ ΦΟΡΜΙΖΟΝΤΟΣ
ΝΥΜΦΙΔΙΑΙΣ ΥΜΕΝΑΙΟΝ ΕΠΙ ΠΡΟΜΟΛΗΙΣΙΝ ΑΕΙΔΟΝ.
ΟΥ ΜΕΝ ΕΝ ΑΛΚΙΝΟΟΙΟ ΓΑΜΟΝ ΜΕΝΕΑΙΝΕ ΤΕΛΕΣΣΑΙ
ΗΡΩΣ ΑΙΣΟΝΙΔΗΣ. ΜΕΓΑΡΟΙΣ ΔΕΝΙ ΠΑΤΡΟΣ ΕΟΙΟ
ΝΟΣΤΗΣΑΣ ΕΣ ΙΩΛΚΟΝ ΥΠΟΤΡΟΠΟΣ· ΩΣ ΔΕ ΚΑΙ ΑΥΤΗ
ΜΗΔΕΙΑ ΦΡΟΝΕΕΣΚΕ· ΤΟΤΑΥ ΧΡΕΩ ΗΓΕ ΜΙΓΗΝΑΙ.
ΑΛΛΑ ΓΑΡ ΟΥ ΠΟΤΕ ΦΥΛΑ ΔΥΗΠΑΘΕΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ
ΤΕΡΠΩΛΗΣ ΕΠΕΒΗΜΕΝ ΟΛΩΙ ΠΟΔΙ· ΣΥΝ ΔΕ ΤΙΣ ΑΙΕΙ
ΠΙΚΡΗ ΠΑΡΜΕΜΒΛΩΚΕΝ ΕΥΦΡΟΣΥΝΗΙΣΙΝ ΑΝΙΗ·
ΤΩΙ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΓΛΥΚΕΡΗΙ ΠΕΡ ΙΑΙΝΟΜΕΝΟΥΣ ΦΙΛΟΤΗΤΙ
ΔΕΙΜΕΧΕΝ ΕΙ ΤΕΛΕΟΙΤΟ ΔΙΑΚΡΙΣΙΣ ΑΛΚΙΝΟΟΙΟ
ΗΩΣ ΔΑΜΒΡΟΣΙΗΙΣΙΝ ΑΝΕΡΧΟΜΕΝΗ ΦΑΕΕΣΣΙ
ΛΥΕ ΚΕΛΑΙΝΗΝ ΝΥΚΤΑ ΔΙ ΗΕΡΟΣ. ΑΙ ΔΕΓΕΛΑΣΣΑΝ
ΗΙΟΝΕΣ ΝΗΣΟΙΟ ΚΑΙ ΕΡΣΗΕΣΣΑΙ ΑΠΩΘΕΝ
ΑΤΡΑΠΙΤΟΙ ΠΕΔΙΩΝ· ΕΝ ΔΕ ΘΡΟΟΣ ΕΣΚΕΝ ΑΓΥΙΑΙΣ·
ΚΙΝΥΝΤΕΝΝΑΕΤΑΙ ΜΕΝ ΑΝΑ ΠΤΟΛΙΝ· ΟΙ ΔΑΠΟ ΤΗΛΟΥ

γράφεται φαέεσσιν.

Ἀνὰ πτόλιμ· ἡ τῶν κορκυραίων ἐπὶ τῆς χερσονήσου κεῖται φησὶ μὲν οὖν ὁ ἱστορικὸς ὅτι μακρὰν τῆς πόλεως ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ τῆς χερρονήσου ἦσαν. ἐν ᾗ ἐστὶν ἡ πόλις ὡς ἀπολλωνίδης ἐν τῷ περίπλῳ τῆς εὐρώπης.

Χερνήσοιο· τὴν χερόνησον χέρνησον εἴρηκεν, ὡς ἐν τῷ πρώτῳ. τὴν δὲ ἀντικρὺ τῆς κερκύρας χώραν εἴρηκε μακριδίαν· ἴσως διὰ τὸ ᾠκηκέναι ἐκεῖ τοὺς εὐβοεῖς. καὶ δὲ εὔβοια, μάκρις ἐκαλεῖτο τὸ πρότερον. ταύτην οὖν οἱ κατοικήσαντες μετὰ ἰλίου ἁλώσιν ἄβαντες μάκριν ὠνόμασαν.

ΚΟΛΧΟΙ ΜΑΚΡΙΔΙΗΣ ΕΠΙ ΠΕΙΡΑΣΙ ΧΕΡΝΗΣΟΙΟ·
ΑΥΤΙΚΑ Δ᾽ ΑΛΚΙΝΟΟΣ ΜΕΤΕΒΗΣΕΤΟ ΣΥΝΘΕΣΙΗΙΣΙΝ
ΟΝ ΝΟΟΝ ΕΞΕΡΕΩΝ ΚΟΥΡΗΣ ΥΠΕΡ. ΕΝ Δ᾽ ΟΓΕ ΧΕΙΡΙ
ΣΚΗΠΤΡΟΝ ΕΧΕΝ ΧΡΥΣΟΙΟ ΔΙΚΑΣΠΟΛΟΝ· ΩΙ ΥΠΟ ΛΑΟΙ
ΙΘΕΙΑΣ ΑΝΑ ΑΣΤΥ ΔΙΕΚΡΙΝΟΝΤΟ ΘΕΜΙΣΤΑΣ.
ΤΩΙ ΔΕ ΚΑΙ ΕΞΕΙΗΣ. ΠΟΛΕΜΗΙΑ ΤΕΥΧΕΑ ΔΥΝΤΕΣ
ΦΑΙΗΚΩΝ ΟΙ ΑΡΙΣΤΟΙ ΟΜΙΛΑΔΟΝ ΕΣΤΙΧΟΩΝΤΟ.
ΗΡΩΑΣ ΔΕ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΑΟΛΛΕΕΣ ΕΚΤΟΘΙ ΠΥΡΓΩΝ
ΒΑΙΝΟΝ ΕΠΟΨΟΜΕΝΑΙ. ΣΥΝ Δ᾽ ΑΝΕΡΕΣ ΑΓΡΟΙΩΤΑΙ
ΗΝΤΕΟΝ ΕΙΣΑΙΟΝΤΕΣ· ΕΠΕΙ ΝΗΜΕΡΤΕΑ ΒΑΞΙΝ
ΗΡΗ ΕΠΙΠΡΟΕΗΚΕΝ· ΑΓΕΝ Δ᾽ Ο ΜΕΝ ΕΚΚΡΙΤΟΝ ΑΛΛΩΝ
ΑΡΝΕΙΟΝ ΜΗΛΩΝ. Ο Δ᾽ ΑΕΡΓΗΛΗΝ ΕΤΙ ΠΟΡΤΙΝ·
ΑΛΛΟΙ Δ᾽ ΑΜΦΙΦΟΡΗΑΣ ΕΠΙΣΧΕΔΟΝ ΙΣΤΑΣΑΝ ΟΙΝΟΥ
ΚΙΡΝΑΣΘΑΙ. ΘΥΕΩΝ Δ᾽ ΑΠΟΠΡΟΘΙ ΚΗΚΙΕ ΛΙΓΝΥΣ.
ΑΙ ΔΕ ΠΟΛΥΚΜΗΤΟΥΣ ΕΑΝΟΥΣ ΦΕΡΟΝ ΟΙΑ ΓΥΝΑΙΚΕΣ
ΜΕΙΛΙΑ ΤΕ ΧΡΥΣΟΙΟ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙΗΝ ΕΠΙ ΤΟΙΣΙΝ
ΑΓΛΑΙΗΝ· ΟΙΗΝ ΤΕ ΝΕΟΖΥΓΕΣ ΕΝΤΥΝΟΝΤΑΙ.
ΘΑΜΒΕΥΝ Δ᾽ ΕΙΣΟΡΟΩΣΑΙ ΑΡΙΠΡΕΠΕΩΝ ΗΡΩΩΝ
ΕΙΔΕΑ ΚΑΙ ΜΟΡΦΑΣ. ΕΝ ΔΕ ΣΦΙΣΙΝ ΟΙΑΓΡΟΙΟ
ΥΙΟΝ ΥΠΑΙ ΦΟΡΜΙΓΓΟΣ ΕΥΚΡΕΚΤΟΥ ΚΑΙ ΑΟΙΔΗΣ
ΤΑΡΦΕΑ ΣΙΓΑΛΟΕΝΤΙ ΠΕΔΟΝ ΚΡΟΤΕΟΝΤΑ ΠΕΔΙΛΩΙ.
ΝΥΜΦΑΙ Δ᾽ ΑΜΜΙΓΑ ΠΑΣΑΙ, ΟΤΕ ΜΝΗΣΑΙΝΤΟ ΓΑΜΟΙΟ

Ἄλλοι δ᾽ ἀμφιφορῆας· θεόπομπος ἀμφιφορεῖς λέγεσθαί φησι τοὺς ὑπ᾽ ἐνίων μετρητάς. παυσανίας δέ φησι τὸν ἀμφιφορέα ὑπὸ ἀθηναίων ἀμφορέα καλεῖσθαι.

Λιγνύς· καὶ καπνώδης ἀναφορά. ἢ τὸ τοῦ φωτὸς ἄκρον. ἄμεινον δὲ τὸ πρῶτον.

Ἀγλαΐην. κόσμια. Εἴδεα καὶ μορφάς· τὸ μὲν εἶδος κυρίως ἐπὶ προσώπου τέταχεν ὁ ἀπολλώνιος. μορφὴ δὲ τὸ σχῆμα. Εὐκρέκτος. εὔηχος κιθάρα.

Συνήμονας· τοὺς συνήθεις ἢ ἑταίρους. ἀπὸ τοῦ συνιέναι. Εἰσότε βακχιάδαι· βάκχιος ἐγένετο υἱὸς διονύσου. ἐν κορίνθῳ δὲ διέτριβεν. ἦσαν δὲ εὐγενέστατοι οἱ ἀπ' αὐτοῦ τὸ γένος ἔχοντες. οἵτινες ἐξεβλήθησαν ἐκ κορίνθου διὰ τὸν ἀκταίωνος θάνατον. ἡ δὲ ἱστορία ἐστὶν αὕτη. Μέλισσος εὐεργετήσας τοὺς κορινθίους, μέλλοντας γὰρ ὑπὸ φείδωνος τοῦ τῶν ἀργείων βασιλέως διαφθαρῆναι ἐρρύσατο. τιμῆς ἠξιώθη παρ' αὐτοῖς. καὶ ὅτε οἱ βακχιάδαι νυκτὸς ἐπελθόντες τῇ οἰκίᾳ τούτου ἐβούλοντο ἀποσπᾶν τὸν παῖδα ἀκταίωνα. τῶν δὲ γονέων ἀντεχόντων, συνέβη διασπασθῆναι αὐτόν. μελλόντων δὲ τῶν ἰσθμίων ἄγεσθαι, στὰς ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ὁ μέλισσος, πολλὰ τοῖς κορινθίοις κατηράσατο ἢν μὴ τοῦ παιδὸς ἐκδικήσωσι θάνατον.

ἹΜΕΡΌΕΝ Θ' ὙΜΈΝΑΙΟΝ ἈΝΗΠΥΟΝ· ἌΛΛΟΤΕ Δ' ΑὖΤΕ
ΟἸΌΘΕΝ ΟἿΑΙ ἌΕΙΔΟΝ ἘΛΙΣΣΌΜΕΝΑΙ ΠΕΡῚ ΚΎΚΛΟΝ.
ἭΡΗ ΣΕῖΟ ἝΚΗΤΙ. ΣῪ ΓᾺΡ ΚΑῚ ἘΠῚ ΦΡΕΣῚ ΘῆΚΑΣ
ἈΡΉΤΗΣ, ΠΥΚΙΝῸΝ ΦΆΣΘΑΙ ἜΠΟΣ ἈΛΚΙΝΌΟΙΟ.
ΑΥΤᾺΡ ὍΓ' ὩΣ ΤΑΠΡῶΤΑ ΔΊΚΗΣ ἈΝᾺ ΠΕΊΡΑΤ' ἜΕΙΠΕΝ
ἸΘΕΊΗΣ· ἬΔΗ ΔῈ ΓΆΜΟΥ ΤΈΛΟΣ ἘΚΛΗΪΣΤΟ
ἜΜΠΕΔΟΝ· ὩΣ ἈΛΈΓΥΝΕ ΔΙΑΜΠΕΡῈΣ· ΟΥ ΔΈ Ἑ ΤΆΡΒΟΣ
ΟὐΛΟῸΝ· ΟΥ ΔῈ ΒΑΡΕῖΑΙ ἘΠΉΛΥΘΟΝ ΑἸΉΤΑΟ
ΜΉΝΙΕΣ· ἈΡΡΉΚΤΟΙΣΙ Δ' ἘΝῚ ΖΕΎΞΑΣ ἜΧΕΝ ὍΡΚΟΙΣ.
Τῶι ΚΑῚ ὍΤ' ἨΛΕΜΆΤΩΣ ΚΌΛΧΟΙ ΜΆΘΟΝ ἈΝΤΙΌΩΝΤΕΣ
ΚΑῚ ΣΦΕΑΣ ἨῈ ΘΈΜΙΣΤΑΣ ἙᾺΣ ΕἼΡΥΣΘΑΙ ἌΝΩΓΕΝ
Ἢ ΛΙΜΈΝΩΝ ΓΑΊΗΣ Τ' ἈΠΟΤΗΛΌΘΙ ΝῆΑΣ ἘΈΡΓΕΙΝ.
ΔῊ ΤΌΤΕ ΒΑΣΙΛῆΟΣ ἙΟῦ ΤΡΟΜΈΟΝΤΑΣ ἘΝΙΠᾺΣ,
ΔΈΧΘΑΙ ΜΕΙΛΊΞΑΝΤΟ ΣΥΝΉΜΟΝΑΣ· ΑὖΘΙ ΔῈ ΝΉΣΩΙ
ΔῊΝ ΜΆΛΑ ΦΑΙΉΚΕΣΣΙ ΜΕΤ' ἈΝΔΡΆΣΙ ΝΑΙΕΤΆΑΣΚΟΝ.
ΕἸΣΌΤΕ ΒΑΚΧΊΑΔΑΙ ΓΕΝΕῊΝ ἘΦΎΡΗΘΕΝ ἸΌΝΤΕΣ

ταῦτα εἰπὼν εἰς τὸν ὑποκείμενον κρημνὸν ἑαυτὸν ἔβαλεν. οἱ δὲ κορίνθιοι εὐλαβούμενοι ἀνεκδίκητον λιπεῖν τὸν τοῦ ἀκταίωνος θάνατον, ἅμα μὲν καὶ τοῦ θείου κελεύοντος ἐξέβαλον τοὺς βακχιάδας. χερσοκράτης δὲ εἷς τῶν βακχιαδῶν ἔκτισε κέρκυραν. ἐκβαλὼν τοὺς ἐνοικοῦντας κόλχους. οἱ δὲ ἐκβληθέντες, εἰς τὴν ἤπειρον παρεγένοντο.

Ἐφύρηθεν· ἐφύρα ἡ κόρινθος, ἀπὸ ἐφύρας τῆς ἐπιμηθέως θυγατρός. εὔμηλος δὲ ἀπὸ ἐφύρας τῆς ὠκεανοῦ καὶ τηθύος. γυναικὸς δὲ γενομένης ἐπιμηθέως. Νεσταίοις τε· τοὺς νεσταίους σκύλαξ φησὶν ἔθνος ἰλλυρικόν. ἀπὸ τοῦ τῶν περίπλους ἐστὶν εἰς τὸν κόλπον καὶ ἐρατοσθένης ἐν γ. γεωγραφουμένων φησὶ μετὰ ἰλλυρίους νεσταῖοι. καθ' οὓς νῆσος φάρος, φαρίων ἄποικος. Ἀλλὰ τὰ μὲν στείχοντος. ἀντὶ τοῦ μετὰ πολὺν χρόνον. Τίμαιος δέ φησι μετὰ ἔτη ἑξακόσια τῶν τρωικῶν, χερσικράτη ἀπόγονον τῶν βακχιαδῶν, εἴτε ἐκπεσόντα τῆς κορίνθου εἴτε καὶ ἑκόντα ἀπελθεῖν διὰ ἀτιμίαν καὶ κατῳκηκέναι τὴν νῆσον. κόλχοι δὲ διαβάντες εἰς τὴν πλησίον νῆσον μετὰ ταῦτα εἰς τὰ κεραύνια ὄρη ὁρμήσαντες εἴς τε τοὺς ἄβαντας καὶ νεσταίους καὶ ὤρικον ἀπῴκησαν. Μοιράων δ' ἔτι κεῖσε. τιμῶναξ ἐν πρώτῳ τῶν σικελικῶν, ἐν κόλχοις φησὶ μήδειαν γῆμαι αἰήτου αὐτῷ ἐγγυήσαντος. ὁ δὲ αὐτός φησι. δείκνυνται παρὰ τὸν παράπλουν ἔνδον τοῦ στόματος καὶ τόποι τινὲς ἰασόνιοι καλούμενοι. καθ' ὧν τὴν

ἈΝΈΡΕΣ ἘΝΝΆΣΣΑΝΤΟ ΜΕΤᾺ ΧΡΌΝΟΝ, ΟἹ ΔῈ ΓΕΡΑΙῊΝ
ΝΗ͂ΣΟΝ ἜΒΑΝ· ΚΕῖΘΕΝ ΔῈ ΚΕΡΑΎΝΙΑ ΜΈΛΛΟΝ ἈΒΆΝΤΩΝ
ΟὔΡΕΑ, ΝΕΣΤΑΊΟΥΣ ΤῈ ΚΑῚ ὨΡΙΚΟΝ ΕἸΣΑΦΙΚΈΣΘΑΙ.
ἈΛΛᾺ ΤᾺ ΜῈΝ ΣΤΕΊΧΟΝΤΟΣ ἍΔΗΝ ΑἸΩ͂ΝΟΣ ἘΤΎΧΘΗ.
ΜΟΙΡΆΩΝ Δ' ἜΤΙ ΚΕῖΣΕ ΘΎΗ ἘΠΈΤΕΙΑ ΔΈΧΟΝΤΑΙ·

ἀπόβασιν ἐποιήσατο. καὶ κατὰ τὴν αἶαν γυμνάσια καὶ δίσκοι καὶ τῆς μηδείας θάλαμος καθ' ὃν τότε ἐνυμφεύθη. καὶ πρὸς τῇ πόλει, ἱερὸν ἱδρυμένον ἰάσονος. καὶ πρὸς τούτοις ἱερὰ πολλά. Τίμαιος δὲ ἐν κερκύρᾳ λέγων γενέσθαι τοὺς γάμους. καὶ περὶ τῆς θυσίας ἱστορεῖ. ἔτι καὶ νῦν λέγων ἄγεσθαι αὐτὴν κατ' ἐνιαυτὸν μηδείας πρῶτον θυσάσης ἐν τῷ ἀπόλλωνος ἱερῷ. καὶ βωμοὺς δέ φησι μνημεῖα τῶν γάμων ἱδρύσασθαι. σύνεγγυς μὲν τῆς θαλάσσης, οὐ μακρὰν δὲ τῆς πόλεως. ὀνομάζουσι δὲ τὸν μὲν, νυμφῶν. τὸν δὲ, νηρηΐδων. ὁ γε μὴν ἀπολλώνιος τὸν μὲν φησι νυμφῶν εἶναι τὸν βωμόν· τὸν δὲ, τῶν μοιρῶν. Θύη δὲ ἐπέτεια λέγει τὰς ἐνιαυσιαίους θυσίας.

Νομίοιο καθιερόν· νομίοιο διὰ τὸ κατὰ νόμον γενέσθαι τὴν κρίσιν τὴν ἀλκίνου. διὰ τοῦ τοῦ νομίου ἀπόλλωνος ἱερὸν ἱδρύσασθαι τὴν μήδειαν·	ΚΑΙ ΝΥΜΦΕΩΝ ΝΟΜΙΟΙΟ ΚΑΘΙΕΡΟΝ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ
	ΒΩΜΟΙ. ΤΟΥΣ ΜΗΔΕΙΑ ΚΑΘΙΣΣΑΤΟ. ΠΟΛΛΑ ΔΙΟΥΣΙΝ
	ΑΛΚΙΝΟΟΣ ΜΙΝΥΑΙΣ ΞΕΙΝΗΙΑ· ΠΟΛΛΑ ΔΟΠΑΣΣΕΝ
	ΑΡΗΤΗ. ΜΕΤΑ ΔΑΥΤΕ ΔΥΩΔΕΚΑ ΔΩΚΕΝ ΕΠΕΣΘΑΙ
	ΜΗΔΕΙΗ ΔΜΩΑΣ ΦΑΙΗΚΙΔΑΣ ΕΚ ΜΕΓΑΡΟΙΟ·
	ΗΜΑΤΙ ΔΕΒΔΟΜΑΤΩ ΔΡΕΠΑΝΗΝ ΛΙΠΟΝ. ΗΛΥΘΕ ΔΟΥΡΟΣ
	ΑΚΡΑΗΣ ΗΩΘΕΝ ΥΠΕΥΔΙΟΣ ΟΙ ΔΑΝΕΜΟΙΟ
	ΠΝΟΙΗ ΕΠΕΙΓΟΜΕΝΟΙ ΠΡΟΤΕΡΩ ΘΕΟΝ· ΑΛΛΑ ΓΑΡ ΟΥΠΩ
	ΑΙΣΙΜΟΝ ΗΝ ΕΠΙΒΗΝΑΙ ΑΧΑΙΙΔΟΣ ΗΡΩΕΣΣΙΝ,
	ΟΦΡΕΤΙ ΚΑΙ ΛΙΒΥΗΣ ΕΠΙ ΠΕΙΡΑΣΙΝ ΟΤΛΗΣΕΙΑΝ.
Σύρτιν· δύο φασὶν ἐν τῇ λιβύῃ σύρτεις. εἰσὶ δὲ πηλώδεις. γίνονται δὲ ἀμπώτεις αὐτάς. καὶ ἐν τῷ ὠκεανῷ φασὶ τόποι. ὅπου κατασύρονται οἱ πλέοντες καὶ ἀπόλλυνται·	ΗΔΗ ΜΕΝ ΠΟΤΙ ΚΟΛΠΟΝ ΕΠΩΝΥΜΟΝ ΑΜΒΡΑΚΙΗΩΝ.
	ΗΔΗ ΚΟΥΡΗΤΩΝ ΕΛΙΠΟΝ ΧΘΟΝΑ ΠΕΠΤΑΜΕΝΟΙΣΙ
	ΛΑΙΦΕΣΙ ΚΑΙ ΣΤΕΙΝΑΣ ΑΥΤΑΙΣ ΣΥΝ ΕΧΙΝΑΣΙ ΝΗΣΟΥΣ
	ΕΞΕΙΗΣ. ΠΕΛΟΠΟΣ ΔΕ ΝΕΟΝ ΚΑΤΕΦΑΙΝΕΤΟ ΓΑΙΑ·
	ΚΑΙ ΤΟΤΑΝΑΡΠΑΓΔΗΝ ΟΛΟΗ ΒΟΡΕΑΟ ΘΥΕΛΛΑ,
	ΜΕΣΣΗΓΥΣ ΠΕΛΑΓΟΣ ΤΕ ΛΙΒΥΣΤΙΚΟΝ ΕΝΝΕΑ ΠΑΣΑΣ
	ΝΥΚΤΑΣ ΟΜΩΣ ΚΑΙ ΤΟΣΣΑ ΦΕΡΗΜΑΤΑ. ΜΕΧΡΙΣ ΙΚΟΝΤΟ
	ΠΡΟΠΡΟ ΜΑΛΕΝΔΟΘΙ ΣΥΡΤΙΝ. ΙΝ ΟΥΚΕΤΙ ΝΟΣΤΟΣ ΟΠΙΣΣ
	ΝΗΥΣΙ ΠΕΛΕΙ. ΟΤΕ ΤΟΝ ΓΕ ΒΙΩΑΤΟ ΚΟΛΠΟΝ ΙΚΕΣΘΑΙ· Ω
	ΠΑΝΤΗ ΓΑΡ ΤΕΝΑΓΟΣ. ΠΑΝΤΗ ΜΝΙΟΕΝΤΑ ΒΥΘΟΙΟ
Τέναγος· ὁ πηλώδης τόπος·	ΤΑΡΦΕΑ· ΚΩΦΗ ΔΕ ΣΦΙΝ ΕΠΙΒΛΥΕΙ ΥΔΑΤΟΣ ΑΧΝΗ·
	ΗΕΡΙΗ ΔΑΜΑΘΟΣ ΠΑΡΑΚΕΚΛΙΤΑΙ. ΟΥ ΔΕ ΤΙ ΚΕΙΣΕ
Μνιόωντα· σύμφυτα·	ΕΡΠΕΤΟΝ ΟΥ ΔΕ ΠΟΤΗΤΟΝ ΑΕΙΡΕΤΑΙ. ΕΝΘΑΡΑ ΤΟΥΣ ΓΕ
	ΠΛΗΜΜΥΡΙΣ. ΚΑΙ ΓΑΡ ΤΑΝΑΧΑΖΕΤΑΙ ΗΠΕΙΡΟΙΟ.
Ηερίη· πάντοτε θολὴ ἢ δασεῖ·	Η ΘΑΜΑ ΔΗ ΤΟΔΕ ΧΕΥΜΑ ΚΑΙ ΑΥ ΕΠΕΡΕΥΓΕΤΑΙ ΑΚΤΑΣ
	ΛΑΒΡΟΝ ΕΠΟΙΧΟΜΕΝΟΝ, ΜΥΧΑΤΗ ΕΝΕΩΣΕ ΤΑΧΙΣΤΑ

ἀὲς ἠερόεν λέγεται·

Ενέωσεν· ὤθησεν· Τάχιστα· γράφεται ἄγχιστα·

ΗΙΟΝΙ, ΤΡΟΠΙΟΣ ΔΕ ΜΑΛΥΔΑΣΙ ΠΑΥΡΟΝ ΕΛΙΠΤΟ·
ΟΙ ΔΑΠΟ ΝΗΟΣ ΟΡΟΥΣΑΝ· ΑΧΟΣ ΔΕΛΕΝ ΕΙΣΟΡΟΩΝΤΑΣ·
ΗΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΝΩΤΑ ΧΘΟΝΟΣ ΗΕΡΙ ΔΙΣΑ
ΤΗΛΟΥ ΥΠΕΡΤΕΙΝΟΝΤΑ ΔΙΗΝΕΚΕΣ. ΟΥΔΕΤΙ ΝΑΡΔΜΟΝ
ΟΥ ΠΑΤΟΝ ΟΥΚΑΠΑΝΕΥΘΕ ΚΑΤΗΥΓΑΣΣΑΝΤΟ ΒΟΤΗΡΩΝ·
ΑΥΛΙΟΝ, ΕΥΚΗΛΩΙ ΔΕ ΚΑΤΕΙΧΕΤΟ ΠΑΝΤΑ ΓΑΛΗΝΗΙ·
ΑΛΛΟΣ ΔΑΥΤΑΛΛΟΝ ΤΕΤΙΗΜΕΝΟΣ ΕΞΕΡΕΕΙΝΕΝ·
ΤΙΣ ΧΘΩΝ ΕΥΧΕΤΑΙ ΗΔΕ· ΠΟΘΙ ΞΥΝΕΩΣΑΝ ΑΕΛΛΑΙ
ΗΜΕΑΣ· ΑΙ ΘΕΤΛΗΜΕΝ ΑΦΕΙΔΕΕΣ ΟΥΛΟΜΕΝΟΙΟ
ΔΕΙΜΑΤΟΣ ΑΥΤΑ ΚΕΛΕΥΘΑ ΔΙΑΜΠΕΡΕΣ ΟΡΜΗΘΗΝΑΙ
ΠΕΤΡΑΩΝ· ΗΤΑΝ ΚΑΙ ΥΠΕΡ ΔΙΟΣ ΑΙΣΑΝ ΙΟΥΣΙ,
ΒΕΛΤΕΡΟΝ ΗΝ ΜΕΓΑ ΔΗ ΤΙ ΜΕΝΟΙΝΩΩΝΤΑΣ ΟΛΕΣΘΑΙ·
ΝΥΝ ΔΕ ΤΙ ΚΕΝ ΡΕΞΑΙΜΕΝ ΕΡΥΚΟΜΕΝΟΙ ΑΝΕΜΟΙΣΙΝ
ΑΥΘΙ ΜΕΝΕΙΝ ΤΥΤΘΟΝ ΠΕΡ ΕΠΙ ΧΡΟΝΟΝ ΟΙΟΝ ΕΡΗΜΗ
ΠΕΖΑ ΔΙΩΛΥΓΙΗΣ ΑΝΑΠΕΠΤΑΤΑΙ ΗΠΕΙΡΟΙΟ·
ΩΣ ΑΡ ΕΦΗ ΜΕΤΑ ΔΑΥΤΟΣ ΑΜΗΧΑΝΙΗΙ ΚΑΚΟΤΗΤΟΣ
ΙΘΥΝΤΗΡ ΑΓΚΑΙΟΣ ΑΚΗΧΕΜΕΝΟΙΣ ΑΓΟΡΕΥΣΕΝ·
ΩΛΟΜΕΘ ΑΙΝΟΤΑΤΟΝ ΔΗΘΕΝ ΜΟΡΟΝ· ΟΥΔΥΠΑΛΥΞΙΣ
ΕΣΤΑΤΗΣ, ΠΑΡΑ ΔΑΜΜΙ ΤΑ ΚΥΝΤΑΤΑ ΠΗΜΑΝΘΗΝΑΙ
ΤΗΙ ΔΥΠΕΡΗΜΑΙΗΙ ΠΕΡ ΤΗΟΤΑΣ ΕΙΚΕΝ ΑΗΤΑΙ
ΧΕΡΣΟΘΕΝ ΑΜΠΝΕΥΣΕΙΝ· ΕΠΕΙ ΤΕΝΑΓΩΔΕΑ ΛΕΥΣΣΩ
ΤΗΛΕ ΠΕΡΙΣΚΟΠΕΩΝ ΑΛΑ ΠΑΝΤΟΘΕΝ, ΗΛΥΘΑ ΔΥΔΩΡ
ΞΑΙΝΟΜΕΝΟΝ ΠΟΛΙΟΙΣΙΝ ΕΠΙΠΡΟΧΕΟΙ ΨΑΜΑΘΟΙΣΙ·
ΚΑΙ ΚΕΝ ΕΠΙΣΜΥΓΕΡΩΣ ΔΙΑ ΔΗ ΠΑΛΑΙ ΗΔΕ ΚΕΑΣΘΗ
ΝΗΥΣ ΙΕΡΗ ΧΕΡΣΟΝ ΠΟΛΛΟΝ ΠΡΟΣΩ· ΑΛΛΑ ΜΙΝ ΑΥΤΗ
ΠΛΗΜΜΥΡΙΣ ΕΚ ΠΟΝΤΟΙΟ ΜΕΤΑΧΘΟΝΙΗΝ ΕΚΟΜΙΣΣΕ·
ΝΥΝ ΔΗΜΕΝ ΠΕΛΑΓΟΣ ΔΕ ΜΕΤΕΣΣΥΤΑΙ· ΟΙΟΘΙ ΔΑΛΜΗ
ΑΠΛΟΟΣ ΕΙΛΕΙΤΑΙ ΓΑΙΗΣ ΥΠΕΡ ΟΣΣΟΝ ΕΧΟΥΣΑ·

Ἀρδμόν· ποτισμόν. Πάτον· περίπατον.
Διωλυγίης· ἀντὶ τοῦ σκοτεινῆς· ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολὺ διηκούσης.
Ἰθυντήρ· κυβερνήτης.
Τεναγώδεα· πηλώδη· τέναγος δέ ἐστι κυρίως γῆ ἐπιπόλαιον ὕδωρ ἔχουσα· ἢ πηλῶδες ὕδωρ.

Παχνώθη· ἀντὶ τοῦ ἐπάγη. ἐλυπήθη. ὁ φόβος εἴληπται ἀπὸ τῆς πάχνης.

Ἢ ὅταν αὐτόματα ξόανα. ὅταν μέλλῃ τι συμβαίνειν χαλεπὸν, εἰώθασι τὰ ἀγάλματα ἱδροῦν. ὥσπερ καὶ ἐν θήβαις συνέβη. ὅτε συνίστατο ὁ περὶ χαιρώνειαν πόλεμος φιλίππῳ πρὸς ἀθηναίους.

Καὶ μυκαὶ σηκοῖς· καὶ ἠχοὶ ἐν τοῖς ναοῖς φαντασίαν ποιήσωσιν. ἢ ὅταν μυκηθμοὶ δοκῶσι γίνεσθαι περὶ τὰ ἀγάλματα.

ΤΟΥ͂ΝΕΚ' ἘΓῺ ΠΑ͂ΣΑΝ ΜῈΝ ἈΠΕΛΠΊΔΑ ΦΗΜῚ ΚΕΚΌΦΘΑΙ·
ΝΑΥΤΙΛΊΗΣ. ΝΌΣΤΟΥ ΤΕ. ΔΑΗΜΟΣΎΝΗΝ ΔΈ ΤΙΣ ἌΛΛΟΣ
ΦΑΊΝΟΙΕΝ. ΠΆΡΑ ΓΆΡ ΟἹ ἘΠ' ΟἸΉΚΕΣΣΙ ΘΑΑΣΣΕΙΝ
ΜΑΙΟΜΈΝΩι ΚΟΜΙΔΗ͂Σ· ἈΛΛ' ΟΥ̓ ΜΆΛΑ ΝΌΣΤΙΜΟΝ ἮΜΑΡ
ΖΕΥ͂Σ ἘΘΈΛΕΙ ΚΑΜΆΤΟΙΣΙΝ ἘΦ' ἩΜΕΤΈΡΟΙΣΙ ΤΕΛΈΣΣΑΙ.
ὩΣ ΦΑ͂ΤΟ ΔΑΚΡΥΌΕΙΣ. ΣῪΝ Δ' ἜΝΝΕΠΟΝ ἈΣΧΑΛΌΩΝΤΕΣ
ὍΣΣΟΙ ἜΣΑΝ ΝΗΩ͂Ν ΔΕΔΑΗΜΈΝΟΙ. ἘΝ Δ' ἌΡΑ ΠΑ͂ΣΙ
ΠΑΧΝΏΘΗ ΚΡΑΔΊΗ· ΧΎΤΟ ΔῈ ΧΛΌΟΣ ἈΜΦῚ ΠΑΡΕΙΆΣ.
ΟἿΟΝ Δ' ἈΤΎΧΟΙΣΙΝ ἘΟΙΚΌΤΕΣ ΕἸΔΏΛΟΙΣΙΝ
ἈΝΈΡΕΣ ΕἸΛΊΣΣΟΝΤΑΙ ἈΝᾺ ΠΤΌΛΙΝ Ἢ ΠΤΟΛΈΜΟΙΟ
Ἢ ΛΟΙΜΟΙ͂Ο ΤΈΛΟΣ ΠΟΤΙΔΈΓΜΕΝΟΙ· ἨΈ ΤΙΝ' ὌΜΒΡΟΝ
ἌΣΠΕΤΟΝ. ὍΣ ΤΕ ΒΟΩ͂Ν ΚΑΤᾺ ΜΥΡΊΑ ἜΚΛΥΣΕΝ ἜΡΓΑ.
Ἢ ὍΤΑΝ ΑΥ̓ΤΌΜΑΤΑ ΞΌΑΝΑ ῬΈῌ ἹΔΡΏΟΝΤΑ
ΑἼΜΑΤΑ· ΚΑῚ ΜΥΚΑῚ ΣΗΚΟΙ͂Σ ἘΝῚ ΦΑΝΤΆΖΩΝΤΑΙ.
ἨῈ ΚΑῚ ἨΈΛΙΟΣ ΜΈΣῼ ἬΜΑΤΙ ΝΎΚΤ' ἘΠΆΓῌΣΙΝ
ΟΥ̓ΡΑΝΌΘΕΝ. ΤᾺ ΔῈ ΛΑΜΠΡᾺ ΔΙ' ἨΈΡΟΣ ἌΣΤΡΑ ΦΑΕΙ͂ΝΟΙ.
ὩΣ ΤΌΤ' ἈΡΙΣΤΗ͂ΕΣ ΔΟΛΙΧΟΥ͂ ΠΡΌΠΑΡ ΑἸΓΙΑΛΟΙ͂Ο
ἬΛΥΘΟΝ ἙΡΠΎΖΟΝΤΕΣ· ἘΠΉΛΥΘΕ Δ' ΑΥ̓ΤΊΚ' ἘΡΕΜΝῊ
ἝΣΠΕΡΟΣ· ΟἹ Δ' ἘΛΕΕΙΝᾺ ΧΕΡΟΙ͂Ν ΣΦΈΑΣ ἈΜΦΙΒΑΛΌΝΤΕΣ
ΔΑΚΡΥΌΕΙΝ ἈΓΆΠΑΖΟΝ. ἼΝ' ἌΝΔΙΧΑ ΔΗ͂ΘΕΝ ἝΚΑΣΤΟΙ
ΘΥΜῸΝ ἈΠΟΦΘΊΣΣΕΙΑΝ ἘΝῚ ΨΑΜΆΘΟΙΣΙ ΠΕΣΌΝΤΕΣ.
ΒΆΝ Δ' ἼΜΕΝ ἈΛΛΥΔΙΣ ἌΛΛΟΣ ἙΚΑΣΤΈΡΩ ΑΥ̓͂ΛΙΝ ἙΛΈΣΘΑΙ·
ἘΝ ΔῈ ΚΆΡΗ ΠΈΠΛΟΙΣΙ ΚΑΛΥΨΆΜΕΝΟΙ ΣΦΕΤΈΡΟΙΣΙΝ,
ἌΚΜΗΝΟΙ ΚΑῚ ἌΠΑΣΤΟΙ ἘΚΕΊΑΤΟ ΝΎΧΘ' ὍΛΗΝ ΠΑ͂ΣΑΝ
ΚΑῚ ΦΆΟΣ· ΟἸΚΤΊΣΤῼ ΘΑΝΆΤῼ ἘΠΙ. ΝΌΣΦΙ ΔῈ ΚΟΥ͂ΡΑΙ
ἈΘΡΌΑΙ ΑἸΉΤΑΟ ΠΑΡΕΣΤΕΝΆΧΟΝΤΟ ΘΥΓΑΤΡΊ.
ὩΣ Δ' ὍΤ' ἘΡΗΜΑΙ͂ΟΙ· ΠΕΠΤΗΌΤΕΣ ἜΚΤΟΘΙ ΠΈΤΡΗΣ

Τῷ θυγατρὶ τὸ αἰήταο συνάπτε.

Χηραμὸς· καταδῦσις. Ἀπτῆνες· οἱ μὴ ἵπτασθαι δυνάμενοι. Πακτωλοῖο· Πακτωλὸς ποταμὸς Λυδίας ὁ νῦν Χρυσορρόας λεγόμενος. Ἰήλεμον· ἀντὶ τοῦ θρῆνον· εἴρηται ἀπὸ Ἰαλέμου τοῦ Μούσης παιδός. Ελίασθεν· ἀντὶ τοῦ ἀπέθανον ἐνταῦθα. Ηρῶσσαι· προπερισπωμένως Ἡρωδιανὸς ἐν δεκάτῳ φησὶν ἐκ συναλοιφῆς τοῦ ἡρωίσσαι. τοῦ ἥρως δὲ τὸ θηλυκὸν γίνεται ἡρῶσσα.

ΧΗΡΑΜΟΥ ΑΠΤΗΝΕΣ ΛΙΓΕΩΣ ΚΛΑΖΟΥΣΙ ΝΕΟΣΣΟΙ.
Η ΟΤΕ ΚΑΛΑ ΝΑΟΝΤΟΣ ΕΠ ΟΦΡΥΣΙ ΠΑΚΤΩΛΟΙΟ
ΚΥΚΝΟΙ ΚΙΝΗΣΩΣΙΝ ΕΟΝ ΜΕΛΟΣ. ΑΜΦΙ ΔΕ ΛΕΙΜΩΝ
ΕΡΣΗΕΙΣ ΒΡΕΜΕΤΑΙ. ΠΟΤΑΜΟΙΟ ΤΕ ΚΑΛΑ ΡΕΕΘΡΑ.
ΩΣ ΟΙ ΕΠΙ ΞΑΝΘΑΣ ΘΕΜΕΝΟΙ ΚΟΝΙΗΙΣΙΝ ΕΘΕΙΡΑΣ
ΠΑΝΝΥΧΙΟΙ ΕΛΕΕΙΝΟΝ ΙΗΛΕΜΟΝ ΩΔΥΡΟΝΤΟ.
ΚΑΙ ΝΥ ΚΕΝ ΑΥΤΟΥ ΠΑΝΤΕΣ ΑΠΟ ΖΩΗΣ ΕΛΙΑΣΘΕΝ
ΝΩΝΥΜΝΟΙ. ΚΑΙ ΑΦΑΝΤΟΙ ΕΠΙΧΘΟΝΙΟΙΣΙ ΔΑΗΝΑΙ
ΗΡΩΩΝ ΟΙ ΑΡΙΣΤΟΙ ΑΝΗΝΥΣΤΩΙ ΥΠ ΑΕΘΛΩΙ.
ΑΛΛΑ ΣΦΕΑΣ ΕΛΕΗΡΑΝ ΑΜΗΧΑΝΙΗΙ ΜΙΝΥΘΟΝΤΑΣ
ΗΡΩΙΣΣΑΙ ΛΙΒΥΗΣ ΤΙΜΗΟΡΟΙ. ΑΙ ΠΟΤ ΑΘΗΝΗΝ
ΗΜΟΣ Ο Τ ΕΚ ΠΑΤΡΟΣ ΚΕΦΑΛΗΣ ΘΟΡΕ ΠΑΜΦΑΙΝΟΥΣΑ
ΑΝΤΟΜΕΝΑΙ ΤΡΙΤΩΝΟΣ ΕΦ ΥΔΑΣΙ ΧΥΤΛΩΣΑΝΤΟ
ΕΝΔΙΟΝ ΗΜΑΡ ΕΗΝ ΠΕΡΙ Δ ΟΞΥΤΑΤΑΙ ΘΕΡΟΝ ΑΥΓΑΙ
ΗΕΛΙΟΥ ΛΙΒΥΗΝ. ΑΙ ΔΕ ΣΧΕΔΟΝ ΑΙΣΟΝΙΔΑΟ
ΕΣΤΑΝ. ΕΛΟΝ Δ ΑΠΟ ΧΕΡΣΙ ΚΑΡΗΑΤΟΣ ΗΡΕΜΑ ΠΕΠΛΟΝ.
ΑΥΤΑΡ Ο Γ ΕΙΣ ΕΤΕΡΩΣΕ ΠΑΛΙΜΠΕΤΕΣ ΟΜΜΑΤ ΕΝΕΙΚΕ.
ΔΑΙΜΟΝΑΣ ΑΙΔΕΣΘΕΙΣ. ΑΥΤΟΝ ΔΕ ΜΙΝ ΑΜΦΑΔΟΝ ΟΙΟΝ
ΜΕΙΛΙΧΙΟΙΣ ΕΠΕΕΣΣΙΝ ΑΤΥΖΟΜΕΝΟΝ ΠΡΟΣΕΕΙΠΑΝ.

ἢ ἀντὶ τοῦ πρωΐνας. τιμήοροι δὲ ἔκδικοι καὶ ἔφοροι τῆς Λιβύης. ἢ ἐμ Λιβύῃ τιμώμεναι ἡρωΐναι. Ημος ὅτ᾽ ἐκ πατρός· πρῶτος Στησίχορος ἔφη σὺν ὅπλοις ἐκ τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς ἀναπηδῆσαι τὴν Ἀθηνᾶν. Τρίτωνος· Τρίτων πόλις Λιβύης ἔστι δὲ καὶ Βοιωτίας. δοκεῖ δὲ ἡ Ἀθηνᾶ παρὰ θαλέρᾳ αὐτοῦ γεγενῆσθαι. ἀφ᾽ οὗ καὶ Τριτογένεια λέγεται. οὕτω τινές. οἱ δὲ, ἐκ τὸ τρεῖν ἤγουν τὸ φοβεῖσθαι τοῖς ἐναντίοις ποιοῦσα. Εθαιρον· ἐθέρμαινον καὶ ἔκαιον. Πέπλος· κυρίως ἐπὶ γυναικῶν. Παλιμπετὲς· παλιγκινὲς εἰς τοὐπίσω· παλίγκαμπες. Ατυζόμενον· ἀτύζω παρὰ τὴν ἄτην γίνεται ῥῆμα ἀτῶ οὗ παράγωγον ἀτύω. ὡς ὀλῶ ὀλύω καὶ ὀλλύω. πλεονάσαντος δὲ τοῦ ζ. ἀτύζω. ὡς καὶ παρὰ τὸ ἀτίω ἀτίζω. Αμηχανίᾳ· ἀπορίᾳ.

ΚΆΜΜΟΡΕ. ΤΊΠΤ' ἜΤΙ ΤΌΣΣΟΝ ἈΜΗΧΑΝΊῌ ΒΕΒΌΛΗΣΑΙ·
ἼΔΜΕΝ ἘΠΟΙΧΟΜΈΝΟΥΣ ΧΡΎΣΕΟΝ ΔΈΡΑΣ. ἼΔΜΕΝ ἝΚΑΣΤ'
ὙΜΕΤΈΡΩΝ ΚΑΜΆΤΩΝ ὍΣ' ἘΠῚ ΧΘΟΝῸΣ. ὍΣΣΑ Τ' ἘΦ' ὙΓΡΆ
ΠΛΑΖΌΜΕΝΟΙ ΚΑΤᾺ ΠΌΝΤΟΝ ὙΠΈΡΒΙΑ ἜΡΓΑ ΚΆΜΕΤ'. ἨΝ
ΟἸΟΠΌΛΟΙ Δ' ΕἸΜῈΝ ΧΘΌΝΙΑΙ ΘΕΑῚ ΑὐΔΉΕΣΣΑΙ. ἩΘΕ.
ἩΡῼΣΣΑΙ ΛΙΒΎΗΣ ΤΙΜΉΟΡΟΙ ἨΔῈ ΘΎΓΑΤΡΕΣ.
ἈΛΛ' ἌΝΑ· ΜΗ ΔΈ ΤΙ ΤΟΙ͂ΟΝ ὈΪΖΎΩΝ ἈΚΆΧΗΣΟ.
ἌΝΣΤΗΣΟΝ Δ' ἙΤΆΡΟΥΣ. ΕὖΤ' ἊΝ ΔΈ ΤΟΙ ἈΜΦΙΤΡΊΤΗ
ἍΡΜΑ ΠΟΣΕΙΔΆΩΝΟΣ ἘΫ́ΤΡΟΧΟΝ ΑὐΤΊΚΑ ΛΎΣῌ,
ΔΉ ῬΑ ΤΌΤΕ ΣΦΕΤΈΡῌ ἈΠῸ ΜΗΤΈΡΙ ΤΊΝΕΤ' ἈΜΟΙΒῊΝ
ὯΝ ἜΚΑΜΕΝ ΔΗΡῸΝ ΚΑΤᾺ ΝΗΔΎΟΣ ὔΜΜΕ ΦΈΡΟΥΣΑ.
ΚΑΊ ΜΕΝ Κ' ἘΤ' ἨΓΑΘΈῌ ἘΣ ἈΧΑΙΐΔΑ ΝΟΣΤΉΣΑΙΤΕ·
ὪΣ ἌΡ ἜΦΑΝ· ΚΑῚ ἌΦΑΝΤΟΙ ἽΝ' ἙΣΤΑΘΕΝ. ἘΝΘ' ἌΡΑ ΤΑΊΓΕ
ΦΘΟΓΓῆ ὉΜΟῦ ἘΓΈΝΟΝΤΟ ΠΑΡΑΣΧΕΔΌΝ. ΑὐΤᾺΡ Ὁ ΓΉΣ Ε
ΠΑΠΤΉΝΑΣ, ἈΝΆ Τ' ἜΖΕΤ' ἘΠῚ ΧΘΟΝῸΣ ὯΔΕ Τ' ἜΕΙΠΕΝ· ὬΝ
ἼΛΑΤ' ἘΡΗΜΟΝΌΜΟΙ ΚΥΔΡΑῚ ΘΕΑΊ. ἈΜΦῚ ΔῈ ΝΌΣΤΩ
ΟὔΤΙ ΜΆΛ' ἈΝΤΙΚΡῪ ΝΟΈΩ ΦΆΤΙΝ. Ἦ ΜῈΝ ἙΤΑΊΡΟΥΣ
ΕἸΣ ἛΝ ἈΓΕΙΡΆΜΕΝΟΣ ΜΥΘΉΣΟΜΑΙ. ΕἸ ΝΎ ΤΙ ΤΈΚΜΩΡ
ΔΉΩΜΕΝ ΚΟΜΙΔῆΣ. ΠΟΛΈΩΝ ΔΈ ΤΕ ΜῆΤΙΣ ἈΡΕΊΩΝ.
Ἦ ΚΑῚ ἈΝΑΐΞΑΣ ἙΤΆΡΟΥΣ ἘΠῚ ΜΑΚΡῸΝ ἄΫΤΕΙ
ΑὐΣΤΑΛΈΟΣ ΚΟΝΊῌΣΙ ΛΈΩΝ ὪΣ. ὍΣ ῬΑ ΤΆΝΥΛΗΝ

Ἀμηχανία· ἀπορία· Οἰοπόλοι· περὶ τὰς οἶς πολοῦσαι. χθονίας δὲ αὐτὰς ἔφη, διὰ τὸ θυγατέρας εἶναι τῆς λιβύης. εἰσὶ δὲ αἱ ἐπιμηλίδες. ἢ χθόνιοι γηγενεῖς. αὐδήεσσαι δὲ, αἱ ἐς λόγον ἀνθρώποις ἐρχόμεναι. περὶ δὲ τῶν νυμφῶν, μέμνηται καλλίμαχος οὕτω λέγων. Δέσποιναι λιβύης ἡρωΐδες. αἱ νασαμώνων αὖλιν καὶ δολιχὰς θῖνας ἐπιβλέπετε, μητέρα μοι ζώουσαν ὀφέλλετε· Σφετέρῃ ἄπο μητέρι· ἐστὶ ἀπὸ τὴν ὑμετέρᾳ. λέγει δὲ τῇ νηΐ. φέρει γὰρ αὐτοὺς ἐν τῷ κύτει, ὥσπερ ἐν γαστρὶ μήτηρ· Ἀχαιΐδα. ἀχαιΐδα λέγει ἢ τὴν θεσσαλίαν ἢ τὴν ἑλλάδα. βέλτιον δὲ τὴν θεσσαλίαν. οἱ δὲ οἰκοῦντες, ἀχαιοὶ λέγονται ὅμηρος. Νῦν δ' αὖ τοὺς ὅσοι τὸ πελασγικὸν ἄργος ἔναιον εἶτα. μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ ἕλληνες καὶ ἀχαιοί· Ἰλατ' ἐρημονόμοι· ἰλαδὸν ἤτοι αἱ νεμόμεναι ἐν τῇ ἐρήμῳ·

ΣΥΝΝΟΜΟΝ ΗΝ ΜΕΘΕΠΩΝ ΩΡΥΕΤΑΙ. ΑΙ ΔΕ ΒΑΡΕΙΗι
ΦΘΟΓΓΗι ΥΠΟΤΡΟΜΕΟΥΣΙΝ ΑΝΟΥΡΕΑ ΤΗΛΟΘΙ ΒΗΣΣΑΙ.
ΔΕΙΜΑΤΙ Δ' ΑΓΡΑΥΛΟΙ ΤΕ ΒΟΕΣ ΜΕΓΑ ΠΕΦΡΙΚΑΣΙ
ΒΟΥΠΕΛΑΤΑΙ ΤΕ ΒΟΩΝ. ΤΟΙΣ Δ' ΟΥ ΝΥ ΤΙ ΓΗΡΥΣ ΕΤΥΧΘΗ
ΡΙΓΕΔΑΝΗ ΕΤΑΡΟΙΟ ΦΙΛΟΥΣ ΕΠΙΚΕΚΛΟΜΕΝΟΙΟ.
ΑΓΧΟΥ Δ' ΗΓΕΡΕΘΟΝΤΟ ΚΑΤΗΦΕΕΣ. ΑΥΤΑΡ Ο ΤΟΥΣ ΓΕ
ΑΧΝΥΜΕΝΟΥΣ ΟΡΜΟΙΟ ΠΕΛΑΣ ΜΙΓΑ ΘΗΛΥΤΕΡΗιΣΙΝ
ΙΔΡΥΣΑΣ, ΜΥΘΕΙΤΟ ΠΙΦΑΥΣΚΟΜΕΝΟΣ ΤΑ ΕΚΑΣΤΑ.
ΚΛΥΤΕ ΦΙΛΟΙ. ΤΡΕΙΣ ΓΑΡ ΜΟΙ ΑΝΙΑΖΟΝΤΙ ΘΕΑΩΝ
ΣΤΕΡΦΕΣΙΝ ΑΙΓΕΙΟΙΣ ΕΖΩΣΜΕΝΑΙ. ΕΞ ΥΠΑΤΟΙΟ
ΑΥΧΕΝΟΣ ΑΜΦΙ ΤΕ ΝΩΤΑ ΚΑΙ ΙΞΥΟΣ ΗΥΤΕ ΚΟΥΡΑΙ,
ΕΣΤΑΝ ΥΠΕΡ ΚΕΦΑΛΗΣ ΜΑΛ' ΕΠΙΣΧΕΔΟΝ. ΑΝ Δ' ΕΚΑΛΥΨΑΝ
ΠΕΠΛΟΝ ΕΡΥΣΣΑΜΕΝΑΙ ΚΟΥΦΗι ΧΕΡΙ. ΚΑΙ Μ' ΕΚΕΛΟΝΤΟ
ΑΥΤΟΝ Τ' ΕΓΡΕΣΘΑΙ. ΑΝΑ Θ' ΥΜΕΑΣ ΟΡΣΑΙ ΙΟΝΤΑ.
ΜΗΤΕΡΙ ΔΕ ΣΦΕΤΕΡΗι ΜΕΝΟΕΙΚΕΑ ΤΙΣΑΙ ΑΜΟΙΒΗΝ
ΩΝ ΕΚΑΜΕΝ ΔΗΡΟΝ ΚΑΤΑ ΝΗΔΥΟΣ ΑΜΜΕ ΦΕΡΟΥΣΑ.
ΟΠΠΟΤΕ ΔΗ ΛΥΣΗιΣΙΝ ΕΥΤΡΟΧΟΝ ΑΜΦΙΤΡΙΤΗ
ΑΡΜΑ ΠΟΣΕΙΔΑΩΝΟΣ. ΕΓΩ Δ' ΟΥ ΠΑΓΧΥ ΝΟΗΣΑΙ
ΤΗΣΓΕ ΘΕΟΠΡΟΠΙΑΣ ΠΕΡΙ. ΦΑΝ ΓΕ ΜΕΝ ΕΙΝΑΙ
ΗΡΩΙΣΣΑΙ ΛΙΒΥΗΣ ΤΙΜΗΟΡΟΙ ΗΔΕ ΘΥΓΑΤΡΕΣ.
ΚΑΙ Δ' ΟΠΟΣ' ΑΥΤΟΙ ΠΡΟΣΘΕΝ ΕΠΙ ΧΘΟΝΟΣ. ΗΔ' ΟΣ' ΕΦ' ΥΓΡΗΝ
ΕΤΛΗΜΕΝ, ΤΑ ΕΚΑΣΤΑ ΔΙΙΔΜΕΝΑΙ ΕΥΧΕΤΟΩΝΤΟ.
ΟΥ ΔΕ ΤΙ ΤΑΣΔ' ΑΝΑ ΧΩΡΟΝ ΕΣΕΔΡΑΚΟΝ. ΑΛΛΑ ΤΙΣ ΑΧΛΥΣ
ΗΕ ΝΕΦΟΣ ΜΕΣΣΗΓΥ ΦΑΕΙΝΟΜΕΝΑΣ ΕΚΑΛΥΨΕΝ.
ΩΣ ΕΦΑΘ'. ΟΙ Δ' ΑΡΑ ΠΑΝΤΕΣ ΕΘΑΜΒΕΟΝ ΕΙΣΑΙΟΝΤΕΣ.
ΕΝΘΑ ΤΟ ΜΗΚΙΣΤΟΝ ΤΕΡΑΩΝ ΜΙΝΥΕΣΣΙΝ ΕΤΥΧΘΗ.
ΕΞ ΑΛΟΣ ΗΠΕΙΡΟΝΔΕ ΠΕΛΩΡΙΟΣ ΑΝΘΟΡΕΝ ΙΠΠΟΣ.
ΑΜΦΙΛΑΦΗΣ. ΧΡΥΣΕΗιΣΙ ΜΕΤΗΟΡΟΣ ΑΥΧΕΝΑ ΧΑΙΤΑΙΣ.

Ὠρύεται· ἀντὶ τοῦ βοᾷ· ἔστι δὲ τῆς τῶν λεόντων φωνῆς. Βουπελάται. οἱ βουκόλοι. εἴρηνται ἤτοι τοῦ· π· πωριατεύοντος. βουηλάται γάρ εἰσιν· ἢ παρὰ τὸ πέλας τῶν βοῶν εἶναι· ὃ καὶ βέλτιον. Στέρφεσιν αἰγείοις· τοῖς δέρμασιν· ἔνθεν καὶ στέρφωσαι. ἴβυκος δὲ, στερφωτῆρα στρατὸν εἴρηκε τὸν ἔχοντα δέρματα. ὅθεν καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἀξιοῦσι γράφειν μελανοστέρφων γένος οὐχ ὥς τινες μελανοστέρνων· οὐ γὰρ μόνα τὰ στέρνα μέλανα ἔχουσιν· ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸ σῶμα· ὅθεν καὶ τὸ κεράμιον στέρφος λέγεται.

Ἀμφιλαφής. ἀντὶ τοῦ ποικίλος. ἢ μέγας. ἢ ἀμφοτέρωθεν θριξὶ στεγαζόμενος. Νήχυτος· περίχυτος. Ἐπήβολος. ἐπιβάλλουσα. ἐπιτυχής. Μουσάων ὅδε μῦθος. καθὰ πέπλασαι φησὶ μυσάων ὅδε μῦθος. ἐγὼ δ' ὑπήκοος τῶν μουσῶν. ἐμπνευσθέν. πνεῦμα γὰρ πρὸς αὐτῶν ὡς τῷ ἰκγήσασθαι. Θῖνας. τοὺς τῆς ψάμμου σωρούς.

ῥίμφα δὲ σεισάμενος γυίων ἄπο νήχυτον ἅλμην.
ὦρτο θέειν πνοιῇ ἴκελος πόδας. αἶψα δὲ πηλεὺς,
γηθήσας ἑτάροισιν ὁμηγερέεσσι μετηύδα.
Ἅρματα μὲν δὴ φημὶ ποσειδάωνος ἔγωγε
ἤδη νῦν ἀλόχοιο φίλοι ὑπὸ χερσὶ λελύσθαι.
μητέρα δ' οὐκ ἄλλην προτιόσσομ' ἠέ περ αὐτὴν
νῆα πελεῖν. ἢ γὰρ κατὰ νηδύος ἄμμε φέρουσα
ἡμέας ἀργαλέοισιν ὀϊζύει καμάτοισιν.
ἀλλά μιν ἀστεμφεῖ τε βίῃ καὶ ἀτειρέσσιν ὤμοις
ὑψόθεν ἀνθέμενοι ψαμαθώδεος ἔνδοθι γαίης
οἴσομεν ᾗ προτέρωσε ταχὺς πόδας ἤλασεν ἵππος.
οὐ γὰρ ὅγε ξηρὴν ὑποδύσσεται. ἴχνια δ' ἧμιν
σημανέειν τινέολπα μυχὸν καθύπερθε θαλάσσης.
Ὣς ηὔδα. πάντεσσι δ' ἐπήβολος ἥνδανε μῆτις
μουσάων ὅδε μῦθος. ἐγὼ δ' ὑπακουὸς ἀείδω
πιερίδων. καὶ τήνδε πανατρεκὲς ἔκλυον ὀμφήν.
ὑμέας. ὦ πέρι δὴ μέγα φέρτατοι υἷες ἀνάκτων.
ᾗ βίῃ ᾗ ἀρετῇ λιβύης ἀνὰ θῖνας ἐρήμους.
νῆα μεταχθονίην. ὅσα τ' ἔνδοθι νηὸς ἄγεσθε.
ἀνθεμένους ὤμοισι φέρειν δυοκαίδεκα πάντα
ἤμαθ' ὁμοῦ νύκτας τε. δύην γε μὲν ἢ καὶ ὀϊζὺν
τίς κ' ἐνέποι τὴν κεῖνοι ἀνέτλησαν μογέοντες.
ἔμπεδον ἀθανάτων ἔσαν αἵματος. οἷον ὑπέσταν
ἔργον. ἀναγκαίῃ βεβιημένοι. αὐτὰρ ἐπιπρὸ
τῆλε μάλ' ἀσπασίως τριτωνίδος ὕδασι λίμνης
ὡς φέρον ὣς εἰσβάντες ἀπὸ στιβαρῶν θέσαν ὤμων.
λυσσαλέοις δ' ἤπειτ' ἴκελοι κυσὶν ἀΐσσοντες,
πίδακα μαστεύεσκον ἐπὶ ξηρῇ γὰρ ἔκειντο.

ῷ ἔνι λάδων· τὸν δράκοντα λάδωνα ἐκάλουν. τοῦτον δὲ Πείσανδρος ὑπει-
ληφεν ἀπὸ τῆς γῆς γεγενῆσθαι. ἡσίοδος δὲ ἐκ τυφῶνος φησίν. ἀγροίτας δὲ ἐν
γ΄ λιβυκῶν φησί, μὴ μῆλα εἶναι ἀλλὰ πρόβατα κάλλιστα ἃ χρυσᾶ ὠνομά-
σθη. ἔχειν δὲ ταῦτα ποιμένα ἄγριον· ὃν διὰ τὸ ἀνήμερον δράκοντα ὠνομά-
σθαι. φερεκύδης ἐν δεκάτῳ τῆς ἥρας γαμουμένης φησὶ τὴν γῆν ἀναδοῦναι
ἐν τῷ ὠκεανῷ μῆλα χρυσᾶ ἢ μηλέας χρυσοῦν καρπὸν φερούσας. φυλάττειν
δὲ αὐτὰ δράκοντα τὸν τυφῶνος καὶ ἐχίδνης· ἔχοντα κεφαλὰς ἑκατὸν καὶ φω-
νὰς παντοίας. καὶ ὅτι αἱ νύμφαι αἱ διὸς καὶ θέμιδος οἰκοῦσαι ἐν σπηλαίῳ πε-
ρὶ τὸν ἠριδανὸν ὑπέθεντο ἡρακλεῖ ἀγνοοῦντι μαθεῖν παρὰ νηρέως ποῦ ἂν
εἴη τὰ χρύσεα μῆλα. λαβεῖν δὲ αὐτὸν βίᾳ. πρῶτον μὲν μεταμορφούμενον
εἰς ὕδωρ καὶ πῦρ. εἶτα ἐς τὴν παλαιὰν ὄψιν καταστάντα δηλῶσαι τὸν τόπον·
ὁ δὲ ἔρχεται οὕτως ἐπὶ τὰ χρυσᾶ μῆλα. ἀφικόμενος δὲ εἰς ταρτησσὸν πορεύε-

ΑΥΤΗΙ ΔΥΗΠΑΘΙΗΙ ΤΕ ΚΑΙ ἈΛΓΕΣΙΝ· ΟΥ ΔΕ ΜΑΤΗΣΑΝ
ΠΛΑΖΟΜΕΝΟΙ· ἼΞΟΝ Δ' ἹΕΡΟΝ ΠΕΔΟΝ· ὯΙ ἘΝΙ ΛΑΔΩΝ
ΕἸΣΕΤΙ ΠΟΥ ΧΘΙΖΟΝ ΠΑΓΧΡΥΣΕΑ ῬΥΕΤΟ ΜΗΛΑ·
ΧΩΡΩΙ ἘΝ ἈΤΛΑΝΤΟΣ ΧΘΟΝΙΟΣ ὌΦΙΣ· ἈΜΦΙ ΔΕ ΝΥΜΦΑΙ

ται εἰς λιβύην· ἔνθα ἀναιρεῖ ἀνταῖον τὸν ποσειδῶνος ὑβριστὴν ὄντα· εἶτα ἀφικνεῖται ἐπὶ τὸν νεῖλον εἰς μέμ-
φιν παρὰ βούσιριν τὸν ποσειδῶνος· ὃν κτείνει· καὶ τὸν παῖδα αὐτοῦ ἰφιδάμαν-
τα· καὶ τὸν κήρυκα χάλβην· καὶ τοὺς ὀπάονας πρὸς τῷ βωμῷ τοῦ διὸς ἔνθα ἦν
ξενοκτονῶν. ἀφικόμενος δὲ εἰς θήβας καὶ διὰ τῶν ὀρῶν εἰς τὴν ἔξω λιβύην ἧς
ἐν τοῖς ἐρήμοις πολλὰ τῶν θηρίων τοξεύων ἀναιρεῖ· καθήρας δὲ τὴν λιβύ-
ην κατέβη ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ἔξω κειμένην· καὶ λαβὼν χρυσοῦν δέπας πα-
ρὰ ἡλίου. διαβαίνει ἐν αὐτῷ εἰς πέραν διά τε τῆς ἔξω τῆς γῆς θαλάσσης· καὶ
διὰ τοῦ ὠκεανοῦ πλέων. ἐπελθὼν δὲ παρὰ προμηθέα καὶ ὀφθεὶς ὑπ' αὐ-
τοῦ οἰκτείρει αὐτὸν ἱκετεύοντα. καὶ κτείνει τὸν αἰετὸν ὃς αὐτοῦ τὸ ἧπαρ
ἤσθιε τοξεύσας προσπετόμενον· ἀντὶ δὲ τούτου προμηθεὺς μὴ ἀ-
πιέναι ἐπὶ τὰ μῆλα ὑποτίθεται· ἐλθόντα δὲ πρὸς ἄτλαντα κελεύειν
ἐνέγκαι αὐτῷ. καὶ ἀντὶ ἄτλαντος αὐτὸν ἀνέχειν τὸν οὐρανόν· ἕως ἂν ἐνέγκῃ
τὰ μῆλα παρὰ τῶν ἑσπερίδων·

ἡρακλῆς δὲ ἀκούσας ἔρχεται πρὸς ἄτλαντα. καὶ ἐκέλευε αὐτὸν ἐνεγκεῖν τὰ μῆλα παρὰ τῶν ἑσπερίδων. τρία λαβόντα διηγησάμενος τὸμ ἄθλον. δοὺς δὲ ἄτλας ἐπὶ τῶν ὤμων ἡρακλεῖ τὸν οὐρανὸν καὶ ἐλθὼν πρὸς τὰς ἑσπερίδας, δεξάμενος παρ᾽ αὐτῶν τὰ μῆλα. ἐλθώμ τε πρὸς τὸν ἡρακλέα. τὰ μὲν μῆλα αὐτός φησιν ἀποίσειν εὐρυσθεῖ. τὸμ δ᾽ οὐρανὸμ ἐκέλευσεν ἐκεῖνον ἔχειν ἀντ᾽ αὐτοῦ. ὁ δὲ ἡρακλῆς ὑποσχόμενος δόλῳ ἀντεπέθηκεν αὐτὸν τῷ ἄτλαντι. ἦν γὰρ εἰπὼν αὐτῷ, ὁ προμηθεὺς ὑποθέμενος κελεύειν δέξασθαι τὸν οὐρανὸν ἕως οὗ σπεῖραν ἐπὶ τὴν κωφαλὴν ποιήσηται. ὁ δὲ καταθεὶς τὰ μῆλα εἰς τὴν γῆν, ὑποδέχεται τὸν οὐρανόν. ἡρακλῆς δὲ λαβὼμ τὰ μῆλα χαίρειν εἰπὼν τῷ ἄτλαντι. ἀπέρχεται εἰς μυκήνας παρ᾽ εὐρυσθέα καὶ δείκνυσιν αὐτῷ ταῦτα.

ἙΣΠΕΡΙΔΕΣ ΠΟΙΠΝΥΟΝ ἘΦΙΜΕΡΟΝ ἈΕΙΔΟΥΣΑΙ.
ΔΗ ΤΟΤΕ Γ᾽ ἮΔΗ ΚΕῖΝΟΣ ὙΦ᾽ ἩΡΑΚΛΗΪ ΔΑΪΧΘΕΙΣ,
ΜΗΛΙΟΝ ΒΕΒΛΗΤΟ ΠΟΤῚ ΣΤΥΠΟΣ. ΟἸΟΘΙ Δ᾽ ἌΚΡΗ
ΟΥΡῊ ἜΤΙ ΣΚΑΙΡΕΣΚΕΝ. ἈΠῸ ΚΡΑΤΟΣ ΔΕ ΚΕΛΑΙΝΗΝ
ἌΧΡΙΣ ἘΠ᾽ ἌΚΝΗΣΤΙΝ ΚΕῖΤ᾽ ἌΠΝΟΟΣ. ἘΚ ΔΕ ΛΙΠΟΝΤΩΝ
ὝΔΡΗΣ ΛΕΡΝΑΙΗΣ ΧΟΛΟΝ ΑἽΜΑΤΙ ΠΙΚΡΟΝ ὈΪΣΤΩΝ
ΜΥῖΑΙ ΠΥΘΟΜΕΝΟΙΣΙΝ ἘΦ᾽ ἝΛΚΕΣΙ ΤΕΡΣΑΙΝΟΝΤΟ
ἌΓΧΟΥ Δ᾽ ἙΣΠΕΡΙΔΕΣ ΚΕΦΑΛΑῖΣ ἘΠῚ ΧΕῖΡΑΣ ἜΧΟΥΣΑΙ
ἈΡΓΥΦΕΑΣ ΞΑΝΘῆΙΣΙ ΛΙΓ᾽ ἘΣΤΕΝΟΝ. ΟἹ ΔΕ ΠΕΛΑΣΣΑΝ
ἌΦΝΩ ὉΜΟῦ. ΤΑΙ Δ᾽ ΑἾΨΑ ΚΟΝΙΣ ΚΑῚ ΓΑῖΑ ΚΙΟΝΤΩΝ
ἘΣΣΥΜΕΝΩΣ ἘΓΕΝΟΝΤΟ ΚΑΤ᾽ ΑΥΤΟΘΙ. ΝΩΣΑΤΟ Δ᾽ ὈΡΦΕΥΣ

Ἑσπερίδων ποίπνυον. ἀπὸ τοῦ ἑσπέρας ἐπιφαίνεσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ἑσπερίᾳ κατοικεῖν. ἦσαν δὲ φόρκου καὶ κήτους αἱ ἑσπερίδες. ἀπὸ μιᾶς δὲ αὐτῶν εἴρηται ἡ νῆσος ἣν κατῴκει γηρυονεύς. ἔχων κύνα ὄρθον ἀδελφὸν κερβέρου. ὃν ἡρακλῆς ἀπέκτεινεν. οἱ δὲ, ἄτλαντος λέγουσιν εἶναι τὸν κύνα. Στύπος τὸ στέλεχος. Χόλον. ἀντὶ τὴν χολήν. ὅμηρος. χόλον ἄρα σ᾽ ἔτρεφε. Πυθομένοις ἀμτὶ τοῦ σηπομένοις. καὶ τὸ πύον ἐντεῦθεν φησὶ λέγεσθαι μύκλος ὁ νεαπολίτης. ἔστι γὰρ τοῦτο σεσηπὸς αἷμα. καὶ ἡ πυθὼ δὲ κατά τινας. ἢ ἀπὸ τοῦ πνευστικῶς ἔχοντας ἐπὶ τοὺς χρησμοὺς ἔρχεσθαι. ἢ καὶ ἀπὸ παιδός τινος πυθικῆς. ὄνομα πυθὶς. θυγατρὸς δελφοῦ. Ἐσσυμένως ἐγένοντο. διὰ τύπου σημαίνει ὅπως ἀφανεῖς ἐγένοντο.

θεῖα τέρα. τὰς δ' αἶψα παρηγορέεσκε λιτῇσι·
Δαίμονες ὦ καλαὶ καὶ εὔφρονες ἱλατάνασσαι·
εἴτ' οὖν οὐρανίαις ἐναρίθμιοι ἐστὲ θεῇσιν,
εἴτε καταχθονίαις. εἴτ' οἰοπόλοι καλέεσθε·
νύμφαι ἴτ' ὦ νύμφαι ἱερὸν γένος ὠκεανοῖο.
δείξατ' ἐελδομένοισιν ἐνωπαδὶς ἄμμι φανεῖσαι,
ἤ τινα πετραίην χύσιν ὕδατος. ἤ τινα γαίης
ἱερὸν ἐκβλύοντα θεαὶ ῥόον. ᾧ ἄπο δίψαν
αἰθομένην ἄμοτον λωφήσομεν. εἰ δέ κεν αὖθις
δή ποτ' ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκώμεθα ναυτιλίῃσι,
δὴ τότε μυρία δῶρα μετὰ πρώτῃσι θεάων,
λοιβάς τ' εἰλαπίνας τε παρέξομεν εὐμενέοντες.
Ὣς φάτο λισσόμενος ἀδινῇ ὀπί. ταὶ δ' ἐλέαιρον
ἐγγύθεν ἀχνυμένους. καὶ δὴ χθονὸς ἐξανέτειλαν,
ποίην πάμπρωτον. ποίης γε μὲν ὑψόθι μακροὶ
βλάστεον ὄρπηκες. μετὰ δ' ἔρνεα τηλεθάοντα,
πολλὸν ὑπὲρ γαίης ὀρθοσταδὸν ἠέξοντο.
ἑσπέρη. αἴγειρος. πτελέη δ' ἐρυθηὶς ἔγεντο.
αἴγλη δ' ἰτείης ἱερὸν στύπος. ἐκ δέ νυ κείνων
δενδρέων οἷαι ἔσαν, τοῖαι πάλιν ἔμπεδον αὔτως
ἐξέφανεν θάμβος περιώσιον. ἔκφατο δ' αἴγλη
μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀμειβομένη χατέοντας.
Ἦ ἄρα δὴ μέγα πάμπαν ἐφ' ὑμετέροισιν ὄνειαρ
δεῦρ' ἔμολεν καμάτοισιν ὁ κύντατος. ὅστις ἀπούρ
φρουρὸν ὄφιν ζωῆς παγχρύσεα μῆλα θεάων, ΑΣ

Εἴτ' οὖν οὐρανίαις· τοῦτό φησιν ἐπεὶ τῶν νυμφῶν, αἱ μὲν εἰσὶν οὐράνιαι. αἱ δὲ ἐπίγειοι. αἱ δὲ ποτάμιοι. αἱ δὲ λιμνᾶιαι. αἱ δὲ θαλάσσιαι. ἢ καθόλου δὲ τὸ τῶν νυμφῶν γένος πολλὰ διῄρηται ὥς φησι μνησίμαχος ὁ φασηλίτης ἐν διακόσμοις. Ἐνωπαδίς· κατ' ὄψιν. φανερῶς. Λωφήσομεν· ἀντὶ τοῦ παύσομεν. κυρίως δὲ λέγεται λωφῆσαι τὸ βάρος ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἀποβαλέσθαι. λόφος γὰρ ὁ τράχηλος. Εἰλαπίνας· τὰς θυσίας λέγει. Ἀδινῇ ὀπί· τὴν ἀθρόαν φωνὴν διὰ τὴν δίψαν. Κύντατος· ὁ χείριστος ἢ ἔσχατος.

Παίφασσων· ἐψηλάφα. ἢ ἀνῆι τοῦ ἐνθουσιωδῶς ἐφέρετο. Χηραμός· ἡ τῶν μυρμήκων κατάδυσις. Γειομόροι. οἱ περὶ τὴν κακοπαθοῦντες. Λίβα· λέγει τὴν σταγόνα. ἢ εὐθεῖα λὶψ ἀρσενικῶς. Δήομεν· εὕρομεν·

ΟἼΧΕΤ' ἈΕΙΡΌΜΕΝΟΣ· ΣΤΥΓΕΡῸΝ Δ' ἌΧΟΣ ἌΜΜΙ ΛΕΛΕΙΠΤ
ἨΛΥΘΕ ΓᾺΡ ΧΘΙΖΌΣ ΤΙΣ ἈΝῊΡ ὈΛΟΏΤΑΤΟΣ ὝΒΡΙΝ ΑΙ.
ΚΑῚ ΔΈΜΑΣ· ὌΣΣΕ ΔΈ ΟἹ ΒΛΟΣΥΡῼ ὙΠΈΛΑΜΠΕ ΜΕΤΏΠῼ
ΝΗΛΉΣ· ἈΜΦῚ ΔῈ ΔΈΡΜΑ ΠΕΛΩΡΊΟΥ ἝΣΤΟ ΛΈΟΝΤΟΣ·
ὨΜῸΝ ἈΔΈΨΗΤΟΝ· ΣΤΙΒΑΡῸΝ Δ' ἜΧΕΝ ὌΖΟΝ ἘΛΑΊΗΣ·
ΤΌΞΑ ΤΕ ΤΟῖΣΙ ΠΈΛΩΡ ΤΌΔ' ἈΠΈΦΘΙΣΕ ἸΟΒΟΛΉΣΑΣ
ἬΛΥΘΕ Δ' ΟὖΝ Κ' ἈΚΕῖΝΟΣ· ἍΤΕ ΧΘΌΝΑ ΠΕΖῸΣ ὉΔΕΎΩΝ
ΔΊΨῌ ΚΑΡΦΑΛΈΟΣ· ΠΑΊΦΑΣΣΕ ΔῈ ΤΌΝΔ' ἈΝᾺ ΧῶΡΟΝ
ὝΔΩΡ ἘΞΕΡΈΩΝ· ΤῸ ΜῈΝ ΟὔΠΟΘΙ ΜΈΛΛΕΝ ἸΔΈΣΘΑΙ·
ἫΔΕ ΔΈ ΤΙΣ ΠΈΤΡΗ ΤΡΙΤΩΝΊΔΟΣ ἘΓΓΎΘΙ ΛΊΜΝΗΣ
ΤῊΝ ὌΓ' ἘΠΙΦΡΑΣΘΕῚΣ Ἢ ΚΑῚ ΘΕΟῦ ἈΙΝΕΣΊῌΣΙ·
ΛᾺΞ ΠΟΔῚ ΤΎΨΕΝ ἘΝΕΡΘΕ· ΤῸ Δ' ἈΘΡΌΟΝ ἜΒΛΥΣΕΝ ὝΔΩΡ·
ΑὐΤᾺΡ ὍΓ' ἌΜΦΩ ΧΕῖΡΕ ΠΈΔῼ ΚΑῚ ΣΤΈΡΝΟΝ ἘΡΕΊΣΑΣ,
ῬΩΓΆΔΟΣ ἘΚ ΠΈΤΡΗΣ ΠΊΕΝ ἌΣΠΕΤΟΝ· ὌΦΡΑ ΒΑΘΕῖΑΝ
ΝΗΔΥΝ ΦΟΡΒΆΔΙ ἾΣΟΣ ἘΠΙΠΡΟΠΕΣΩΝ ἘΚΟΡΈΣΘΗ
ὮΣ ΦΆΤΟ· ΤΟῚ Δ' ἈΣΠΑΣΤῸΝ ἽΝΑ ΣΦΙΣΙ ΠΈΦΡΑΔΕΝ ΑἼΓΛΗ
ΠΊΔΑΚΑ, ΤῇΘΈΟΝ ΑἾΨΑ ΚΕΧΑΡΜΈΝΟΙ· ὌΦΡ' ἘΠΈΚΥΡΣΑΝ·
ὮΣ Δ' ὉΠΌΤΕ ΣΤΕΙΝῊΝ ΠΕΡῚ ΧΗΡΑΜῸΝ ΕἸΛΊΣΣΟΝΤΑΙ
ΓΕΙΟΤΌΜΟΙ ΜΎΡΜΗΚΕΣ ὉΜΙΛΑΔῸΝ Ἢ ὍΤΕ ΜΥῖΑΙ
ἈΜΦ' ὈΛΊΓΗΝ ΜΈΛΙΤΟΣ ΓΛΥΚΕΡΟῦ ΛΊΒΑ ΠΕΠΤΗΥῖΑΙ
ἌΠΛΗΚΤΟΝ ΜΕΜΆΑΣΙΝ ἘΠΗΤΡΙΜΟΙ, ὯΣ ΤΌΤ' ἈΟΛΛΕῖΣ
ΠΕΤΡΑΊῌ ΜΙΝΎΑΙ ΠΕΡῚ ΠΊΔΑΚΙ ΔΙΝΕΎΕΣΚΟΝ·
ΚΑΊ ΠΟΥ ΤΊΣ ΔΙΕΡΟῖΣ ἘΠῚ ΧΕΊΛΕΣΙΝ ΕἾΠΕΝ ἸΑΝΘΕΊΣ.
Ὢ ΠΌΠΟΙ· Ἦ ΚΑῚ ΝΟΣΦΙΝ ἘΩΝ ἘΣΆΩΣΕΝ ἙΤΑΊΡΟΥΣ
ἩΡΑΚΛΈΗΣ ΔΊΨῌ ΚΕΚΜΗΚΌΤΑΣ· ἈΛΛᾺ ΜΙΝ ΕἼ ΠΩΣ
ΔΉΟΜΕΝ ΣΤΕΊΧΟΝΤΑ ΔΙ' ἨΠΕΊΡΟΙΟ ΚΥΌΝΤΕΣ·
Ἦ· ΚΑῚ ἈΜΕΙΒΟΜΈΝΩΝ· ΟἹ Θ' ἌΡΜΕΝΟΙ ἘΣ ΤΌΔΕ ἜΡΓΟΝ

ἔκριθεν, ἄλλυδις ἄλλος ἐπαΐξας ἐρεείνων·
ἴχνια γὰρ νυχίοισιν ἐπηλίνδετ' ἀνέμοισι
κινυμένης ἀμάθου. Βορέαο μὲν ὡρμήθησαν
υἷε δύω πτερύγεσσι πεποιθότες, ποσσί τε κούφοις
Εὔφημος πίσυνος. Λυγκεύς γε μὲν ὀξέα τηλοῦ
ὄσσε βαλεῖν. πέμπτος δὲ μετὰ σφίσιν ἔσσυτο Κάνθος·
τὸν μὲν ἄρ' αἶσα θεῶν κείνην ὁδὸν ἠνορέη ος·
ὦρσεν ἵν' Ἡρακλῆος ἀπηλεγέως πεπύθοιτο· τε
Εἰλατίδην Πολύφημον ὅπῃ λίπε· μέμβλετο γάρ οἱ
οὗ ἕθεν ἀμφ' ἑτάροιο μεταλλῆσαι τὰ ἕκαστα.
ἀλλ' ὁ μὲν οὖν Μυσοῖσιν ἐπικλεὲς ἄστυ πολίσσας
νόστου κηδοσύνῃσιν ἔβη διζήμενος Ἀργὼ
τῆλε δι' ἠπείροιο· τέως δ' ἐξίκετο γαῖαν
ἀγχιάλων Χαλύβων. τόθι μιν καὶ μοῖρ' ἐδάμασσε.
καί οἱ ὑπὸ βλωθρὴν ἀχερωΐδα σῆμα τέτυκται.
τυτθὸν ἁλὸς προπάροιθεν. ἀτὰρ τότε γ' Ἡρακλῆα
μοῦνον ἀπειρεσίης τῆλε χθονὸς εἴσατο Λυγκεὺς
τὼς ἰδέειν, ὥς τίς τε νέῳ ἐνὶ ἤματι μήνην
ἢ ἴδεν ἢ ἐδόκησεν ἐπαχλύουσαν ἰδέσθαι.
ἐς δ' ἑτάρους ἀνιὼν μυθήσατο· μή μιν ἔτ' ἄλλον
μαστῆρα στείχοντα κιχησέμεν. οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
ἤλυθον· Εὔφημός τε πόδας ταχὺς· υἷέ τε δοιὼ
Θρηϊκίου Βορέω μεταμώνια μοχθίζοντες.
Κάνθε· σὲ δ' οὐλόμεναι Λιβύῃ ἔνι Κῆρες ἕλοντο,
πώεσι φερβομένοισι συνήντεες. εἵπετο δ' ἀνὴρ
αὐλείτης. ὅς ἑῶν μήλων πέρι ὄφρ' ἑτάροισι
δευομένοις κομίσειας, ἀλεξόμενος κατέπεφνε.
λᾶϊ βαλών· ἐπεὶ οὔ μιν ἀφαυρότερός γ' ἐτέτυκτο.

Ἐπηλίνδητο· ἐκεκάλυπτο·

Εἰλατίδην τὸν Πολύφημον· τὸν Πολύφημος ἐν Μυσίᾳ καταλειφθεὶς ἔκτισε πόλιν Κίον· τὴν οὕτως ὠνόμασαν ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ· μαχόμενος πρὸς Χάλυβας· οὗτος ἐτελεύτησεν ὥς φησι Νυμφόδωρος· ὅτι δὲ τὴν Κίον ἔκτισεν, εἴρηκεν αὐτὸ Χάρις ἐν πρώτῳ χρόνων·

Οὗ ἕθεν· ἑαυτοῦ·

Αὐλείτης· ὁ ἀπὸ τῆς ἐπαύλεως· ὁ ἄγροικος· ἔστι δὲ παρὰ τὴν αὐλὴν τὸ ὄνομα·

Λυκωρείοιο· ἀντὶ τοῦ δελφικοῦ. οἱ γὰρ δελφοὶ τὸ πρῶτον λυκωρεῖς ἐκαλοῦντο. ἀπό τινος κώμης λυκωρείας. Κῦμα. ἀντὶ τοῦ κύημα κατὰ συγκοπήν. ἀλέξανδρος δὲ ἐν πρώτῳ κρητικῶν τῇ ἀκακαλλίδι συνελθεῖν φησὶ τὸν ἑρμῆν καὶ τὸν ἀπόλλωνα. καὶ ἐκ μὲν ἀπόλλωνος γενέσθαι νάξον ἐκ δὲ ἑρμοῦ κύδωνα. ἀφ' οὗ καὶ πόλις κυδωνία καλεῖται ἐν κρήτῃ. τὸν δὲ ἀκακαλλίδος υἱὸν ἀμφίθεμιν καὶ γαράμαντα κληθῆναι φησὶν ἄδηλον δὲ πότερον ἀπὸ τοῦ γαράμαντος τούτου οἱ ἐν τῇ λιβύῃ γαράμαντες ὠνομάσθησαν, ἢ οὕτως ἀπὸ τοῦ ἔθνους ἔστι δὲ καὶ νάσος παρ' αὐτοῖς καὶ γαράμας, μνημονεύει τοῦ ἔθνους.

ΥΙΩΝΟΣ ΦΟΙΒΟΙΟ ΛΥΚΩΡΕΙΟΙΟ ΚΑΦΑΥΡΟΣ
ΚΟΥΡΗΣ Τ' ΑΙΔΟΙΗΣ ΑΚΑΚΑΛΛΙΔΟΣ. ΗΝ ΠΟΤΕ ΜΙΝΩΣ
ΕΣ ΛΙΒΥΗΝ ΑΠΕΝΑΣΣΕ ΘΕΟΥ ΒΑΡΥ ΚΥΜΑ ΦΕΡΟΥΣΑΝ
ΘΥΓΑΤΕΡΑ, ΣΦΕΤΕΡΗΝ. Η Δ' ΑΓΛΑΟΝ ΥΙΕΑ ΦΟΙΒΩΙ
ΤΙΚΤΕΝ. ΟΝ ΑΜΦΙΘΕΜΙΝ ΓΑΡΑΜΑΝΤΑ ΤΕ ΚΙΚΛΗΣΚΟΥΣΙΝ.
ΑΜΦΙΘΕΜΙΣ Δ' ΑΡ ΕΠΕΙΤΑ ΜΙΓΗ ΤΡΙΤΩΝΙΔΙ ΝΥΜΦΗΙ.
Η Δ' ΑΡΑ ΟΙ ΝΑΣΑΜΩΝΑ ΤΕΚΕ ΚΡΑΤΕΡΟΝ ΤΕ ΚΑΦΑΥΡΟΝ.
ΟΣ ΤΟΤΕ ΚΑΝΘΟΝ ΕΠΕΦΝΕΝ ΕΠΙ ΡΗΝΕΣΣΙΝ ΕΟΙΣΙΝ·
ΟΥ Δ' ΟΓ' ΑΡΙΣΤΗΩΝ ΧΑΛΕΠΑΣ ΗΛΕΥΑΤΟ ΧΕΙΡΑΣ.
ΩΣ ΜΑΘΟΝ ΟΙΟΝ ΕΡΕΞΕ ΝΕΚΥΝ Δ' ΑΝΑΕΙΡΑΝ ΟΠΙΣΣΩ
ΠΥΘΟΜΕΝΟΙ ΜΙΝΥΑΙ· ΓΑΙΗΙ Δ' ΕΝΙ ΤΑΡΧΥΣΑΝΤΟ
ΜΥΡΟΜΕΝΟΙ ΔΕ ΤΑ ΜΗΛΑ ΜΕΤΑ ΣΦΕΑΣ ΟΙ Γ' ΕΚΟΜΙΣΣΑΝ.
ΕΝΘΑ ΚΑΙ ΑΜΠΥΚΙΔΗΝ ΑΥΤΩΙ ΕΝΙ ΗΜΑΤΙ ΜΟΨΟΝ
ΝΗΛΕΙΗΣ ΕΛΕ ΠΟΤΜΟΣ· ΑΔΕΥΚΕΑ Δ' ΟΥ ΦΥΓΕΝ ΑΙΣΑΝ
ΜΑΝΤΟΣΥΝΑΙΣ· ΟΥ ΓΑΡ ΤΙΣ ΑΠΟΤΡΟΠΙΗ ΘΑΝΑΤΟΙΟ.
ΚΕΙΤΟ Δ' ΕΠΙ ΨΑΜΑΘΟΙΣΙ ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΝ ΗΜΑΡ ΑΛΥΣΚΩΝ
ΔΕΙΝΟΣ ΟΦΙΣ. ΝΩΘΗΣ ΜΕΝ ΕΚΩΝ ΑΕΚΟΝΤΑ ΧΑΛΕΨΑΙ.
ΟΥΔ' ΑΝ ΥΠΟΤΡΕΣΣΑΝΤΟΣ ΕΝΩΠΑΔΙΣ ΑΙΞΕΙΕΝ.
ΑΛΛ' Α ΚΕΝ ΩΙ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΜΕΛΑΓΧΙΜΟΝ ΙΟΝ ΕΝΕΙΗ
ΖΩΟΝΤΩΝ ΟΣΑ ΓΑΙΑ ΦΕΡΕΣΒΙΟΣ ΕΜΠΝΟΑ ΒΟΣΚΕΙ.
ΟΥΔ' ΟΠΟΣΟΝ ΠΗΧΥΙΟΝ ΕΣ ΑΙΔΑ, ΓΙΓΝΕΤΑΙ ΟΙΜΟΣ.
ΟΥΔ' ΕΙ ΠΑΙΗΩΝ ΕΙ ΜΟΙ ΘΕΜΙΣ ΑΜΦΑΔΟΝ ΕΙΠΕΙΝ
ΦΑΡΜΑΣΣΟΙ ΟΤΕ ΜΟΥΝΟΝ ΕΝΙ ΧΡΙΜΨΗΙΣΙΝ ΟΔΟΥΣΙΝ.
ΕΥΤΕ ΓΑΡ ΙΣΟΘΕΟΣ ΛΙΒΥΗΝ ΥΠΕΡΕΠΤΑΤΟ ΠΕΡΣΕΥΣ
ΕΥΡΥΜΕΔΩΝ. ΚΑΙ ΓΑΡ ΤΟ, ΚΑΛΕΣΚΕ ΜΙΝ ΟΥΝΟΜΑ ΜΗΤΗΡ

Γοργόνος ἀρτίτομον· Περσέως ἐν σερίφῳ μετὰ τῆς μητρὸς διαγομένου παρὰ δίκτυϊ καὶ ἡβήσαντος, πολυδέκτης ὁ δίκτυος ὁμομήτριος ἀδελφὸς βασιλεὺς σερίφου τυγχάνων, ἰδὼν τὴν δανάην ἠράσθη αὐτῆς· ἠπόρει δὲ συγκοιμηθῆναι. καὶ παρασκευάσας ἄριστον ἐκάλει ἄλλους τε φίλους καὶ αὐτὸν περσέα. περσέως δὲ πυθομένου ἐπὶ τίνι ὁ ἔρανος εὐωχεῖται. τοῦ δὲ φήσαντος ἐπὶ ἵππῳ, περσεὺς εἶπεν ἐπὶ τῇ τῆς γοργόνος κεφαλῇ. μετὰ δὲ τὸν ἔρανον τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ ὅτε οἱ ἄλλοι ἐρανισταὶ τὸν ἵππον ἀπεκόμιζον, καὶ περσεὺς, ὁ δὲ οὐκ ἐδέχετο. ἀπῄτει δὲ τὴν τῆς γοργόνος κεφαλὴν κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν. ἐὰν δὲ μὴ κομίσῃ, τὴν μητέρα αὐτοῦ λήψεσθαι ἔφη. ὁ δὲ ἀνιαθεὶς ἀπέρχεται ὀλοφυρόμενος τὴν συμφορὰν εἰς τὸ ἔσχατον τῆς νήσου. ἑρμῆς δὲ αὐτῷ ὀφθεὶς καὶ πεῦσιν αὐτῷ προσαγαγὼν, μανθάνει τὴν αἰτίαν τοῦ θρήνου. ὁ δὲ ἡγεῖται θαρρεῖν εἰπών. καὶ πρῶτον μὲν ἡγεῖται αὐτῷ πρὸς τὰς τοῦ φόρκου γραίας. Γεμφρηδὼ καὶ Ἐμτὼ καὶ Ἰανώ. ἀθηνᾶς φρασάσης καὶ αὐτῶν μὲν ὑφαιρεῖται τὸν ὀφθαλμὸν καὶ τὸν ὀδόντα ὀρεγουσῶν ἀλλήλαις. αἱ δὲ αἰσθανόμεναι βοῶσι καὶ ἱκετεύουσι τὸν ὀφθαλμὸν καὶ τὸν ὀδόντα ἀποδοῦναι. ἑνὶ γὰρ αἱ τρεῖς ἐκ διαδοχῆς ἐκέχρηντο.

ΓΟΡΓΌΝΟΣ ἈΡΤΊΤΟΜΟΝ ΚΕΦΑΛῊΝ ΒΑΣΙΛΗ͂Ι ΚΟΜΊΖΩΝ.
ὉΣΣΑΙ ΚΥΑΝΈΟΥ ΣΤΆΓΕΣ ΑἽΜΑΤΟΣ ΟὖΔΑΣ ἽΚΟΝΤΟ,
ΑἹ ΠΑ͂ΣΑΙ ΚΕΊΝΩΝ ὈΦΊΩΝ ΓΈΝΟΣ ἘΒΛΆΣΤΗΣΑΝ.
ΤΩ͂Ι Δ' ἌΚΡΗΝ ἘΠ' ἌΚΑΝΘΑΝ ἘΝΕΣΤΗΡΊΞΑΤΟ ΜΌΨΟΣ
ΛΑΙῸΝ ἘΠΙΠΡΟΦΈΡΩΝ ΤΑΡΣῸΝ ΠΟΔΌΣ. ΑὐΤᾺΡ Ὁ ΜΈΣΣΗΝ
ΚΕΡΚΊΔΑ ΚΑῚ ΜΥΩ͂ΝΑ ΠΈΡΙΞ ὈΔΎΝΗΙΣΙΝ ἙΛΙΧΘΕΊΣ
ΣΆΡΚΑ ΔΑΚῺΝ ἘΧΆΡΑΞΕΝ. ἈΤᾺΡ ΜΉΔΕΙΑ ΚΑῚ ἌΛΛΑΙ
ἜΤΡΕΣΑΝ ἈΜΦΊΠΟΛΟΙ· Ὁ ΔῈ ΦΟΊΝΙΟΝ ἝΛΚΟΣ ἌΦΑΣΣΕ
ΘΑΡΣΑΛΈΩΣ ἘΝΕΚ' Οὔ ΜΙΝ ὙΠΈΡΒΙΟΝ ἝΛΚΟΣ ἜΤΕΙΡΕ
ΣΧΈΤΛΙΟΣ. Ἦ ΤΈ ΟἹ ἬΔΗ ὙΠῸ ΧΡΟῚ ΔΎΕΤΟ ΚΩ͂ΜΑ
ΛΥΣΙΜΕΛῈΣ, ΠΟΛΛῊ ΔῈ ΚΑΤ' ὈΦΘΑΛΜΩ͂Ν ΧΈΕΤ' ἈΧΛΎΣ.
ΑὐΤΊΚΑ ΔῈ ΚΛΊΝΑΣ ΔΑΠΈΔΩΙ ΒΕΒΑΡΗΌΤΑ ΓΥΙ͂Α
ΨΎΧΕΤ' ἈΜΗΧΑΝΊΗΙΣ. ἙΤΑΡΟΙ ΔΈ ΜΙΝ ἈΜΦΑΓΈΡΟΝΤΟ
ἭΡΩΣ Τ' ΑἸΣΟΝΊΔΗΣ. ἈΔΙΝΗ͂Ι ΠΕΡΙΘΑΜΒΈΕΣ ἌΤΗΙ.
ΟΥ ΔῈ ΜῈΝ ΟὐΔ' ἘΠῚ ΤΥΤΘῸΝ ἈΠΟΦΘΊΜΕΝΌΣ ΠΕΡ ἜΜΕΛΛΕ
ΚΕΙ͂ΣΘΑΙ ὙΠ' ἨΕΛΊΩΙ. ΠΎΘΕΣΚΕ ΓᾺΡ ἜΝΔΟΘΙ ΣΆΡΚΑΣ
ἸῸΣ ἌΦΑΡ. ΜΥΔΌΩΣΑ Δ' ἈΠῸ ΧΡΟῸΣ ἜΡΡΕΕ ΛΆΧΝΗ

ΑἼΨΑ ΔῈ ΧΑΛΚΕΊΗΙΣΙ ΒΑΘῪΝ ΤΆΦΟΝ ἘΞΕΛΆΧΑΙΝΟΝ
ἘΣΣΥΜΈΝΩΣ ΜΑΚΈΛΗΙΣΙΝ· ἘΜΟΙΡΉΣΑΝΤΟ ΔῈ ΧΑΊΤΑΣ
ΑΥ̓ΤΟῚ ὉΜῶΣ ΚΟῦΡΑΙ ΤῈ ΝΈΚΥΝ ἘΛΕΕΙΝᾺ ΠΑΘΌΝΤΑ
ΜΥΡΌΜΕΝΟΙ· ΤΡῚΣ Δ᾽ ἈΜΦῚ ΣῪΝ ἜΝΤΕΣΙ ΔΙΝΗΘΈΝΤΕΣ
Εὖ ΚΤΕΡΈΩΝ ἼΣΧΟΝΤΑ, ΧΥΤῊΝ ἘΠῚ ΓΑῖΑΝ ἜΘΕΝΤΟ.

ὁ δὲ περσεὺς αὐτὸν ἔχειν ἔφη καὶ ἀποδώσειν, ἐὰν αὐτῷ ὑποδείξωσι τὰς νύμφας. αἳ ἔχουσι τὴν ἄϊδος κυνῆν. καὶ τὰ πέδιλα τὰ ὑπόπτερα. καὶ τὴν κίβησιν. αἱ δὲ αὐτῷ φράζουσι. καὶ ὁ περσεὺς ἀποδίδωσι. καὶ ἀπελθὼν πρὸς τὰς νύμφας σὺν ἑρμῇ. αἰτήσας τε καὶ λαβὼν ὑποδεσμεῖται τὰ ὑπόπτερα πέδιλα. καὶ τὴν κίβησιν περιβάλλει κατὰ τῶν ὤμων. καὶ τὴν ἄϊδος κυνῆν τῇ κεφαλῇ περιτίθησιν. εἶτα ἔρχεται πετώμενος κατὰ τὸν ὠκεανόν. καὶ τὰς γοργόνας συνεπομένων αὐτῷ ἑρμοῦ τε καὶ ἀθηνᾶς. ταύτας δὲ κοιμωμένας εὑρίσκει. ὑποτίθενται δὲ αὐτῷ οὗτοι οἱ θεοὶ ὅπως χρὴ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνειν ἀπεστραμμένον. καὶ δεικνύουσιν ἐν τῷ κατόπτρῳ τὴν μέδουσαν. ἣ μόνη ἦν θνητὴ τῶν γοργόνων. ὁ δὲ, πλησίον γενόμενος ἀποτέμνει τῇ ἅρπῃ τὴν κεφαλήν. καὶ ἐνθεὶς εἰς τὴν κίβησιν φεύγει. αἱ δὲ αἰσθόμεναι διώκουσιν. οὐχ ὁρῶσι μέντοι αὐτὸν διὰ τὴν ἄϊδος κυνῆν. Περσεὺς δὲ εἰς σέριφον γενόμενος, ἔρχεται παρὰ πολυδέκτην. καὶ κελεύει συναθροῖσαι τὸν λαόν, ὅπως δείξῃ αὐτοῖς τὴν τῆς γοργόνος κεφαλήν. εἰδὼς ὅτι ἰδόντες ἀπολιθωθήσονται. ὁ δὲ Πολυδέκτης ἀολλίσας τὸν ὄχλον, κελεύει αὐτὸν δεικνύειν. ὁ δὲ ἀποστρεφόμενος ἐξαίρει ἐκ τῆς κιβήσεως καὶ δείκνυσιν. οἱ δὲ ἰδόντες, λίθοι ἐγένοντο. ἡ δὲ ἀθηνᾶ παρὰ περσέως λαβοῦσα τὴν κεφαλήν, ἐντίθησιν εἰς τὴν ἑαυτῆς αἰγίδα. τὴν δὲ κίβησιν ἑρμῇ ἀποδίδωσι καὶ τὰ πέδιλα. καὶ τὴν κυνῆν ταῖς νύμφαις. ἱστορεῖ φερεκύδης ἐν τῇ δευτέρᾳ. ἄλλοι δέ φασι τὸν περσέα καρατομήσαντα τὴν γοργόνα ὑπὲρ τῆς λιβύης πεταθῆναι. ἐκ δὲ τῶν κατενεχθέντων σταγόνων τοῦ αἵματος γενέσθαι θηρία. διὸ καὶ τὴν λιβύην πολύθηρον εἶναι. τὸ αὐτό φησι καὶ ἀλέξανδρος.

Χαλκείησι. τοῖς χαλκείοις σκαφίοις ἐλάχαινον. ὅ ἐστιν ἔσκαπτον.

Μάκελλα. δίκελλα. Εὖ κτερέων ἴσχοντα. ἀντὶ τοῦ λαβόντα.

Χυτὴν δὲ ὁμηρικῶς τὴν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς χωομένην γῆν.

Πρηστοῦντος. φυσῶντος. Ῥοίζῳ. ἀντὶ τοῦ μετὰ συριγμοῦ. Σπινθάρυγες. αἱ λαμπηδόνες. Ῥωχμοῖο. ῥωχμοὶ εἰσὶν αἱ κατὰ τὴν γῆν ῥήξεις. Μειλία

ἌΛΛΟΤΕ ΔῊ ῬΕΡῚ ΝΗῸΣ ἜΒΑΝ ΡΡΗΣΣΟΝΤΟΣ ἈΉΤΕΩ.
ἈΜΡΈΛΑΓΟΣ ΝΟΤΊΟΙΟ. ΡΌΡΩ ΤἈΡΟΤΕΚΜΉΡΑΝΤΟ
ΛΊΜΝΗΣ ἘΚΠΡΟΜΟΛΕῖΝ ΤΡΙΤΩΝΊΔΟΣ, ὈΎΤΙΝΑ ΜῆΤΙΝ
ΔῊΝ ἜΧΟΝ ἈΦΡΑΔΈΩΣ ΔῈ ΡΑΝΗΜΈΡΙΟΙ ΦΟΡΈΟΝΤΟ.
ὩΣ ΔῈ ΔΡΆΚΩΝ ΣΚΟΛΙῊΝ ΕἸΛΙΓΜΈΝΟΣ ἜΡΧΕΤΑΙ ΟἾΜΟΝ
ΕὖΤΈ ΜΙΝ ὈΞΎΤΑΤΟΝ ΘΆΛΡΕΙ ΣΈΛΑΣ ἨΕΛΊΟΙΟ. Ν
ῬΟΊΖΩ, ΔἜΝΘΑ ΚΑῚ ἜΝΘΑ ΚΆΡΗ ΣΤΡΈΦΕΙ. ἘΝ ΔΈ ΟἹ ὌΣΣΕ
ΣΠΙΝΘΆΡΥΓΕΣ ΠΥΡῸΣ ἘΝΑΛΙΓΚΊΑ ΜΑΙΜΏΟΝΤΙ
ΛΆΜΠΕΤΑΙ. ὌΦΡΑ ΜΥΧΌΝΔΕ ΔΙᾺ ῬΡΩΧΜΟῖΟ ΔΎΗΤΑΙ,
ὩΣ ἈΡΓῺ ΛΊΜΝΗΣ ΣΤΌΜΑ ΝΑΎΠΟΡΟΝ ἘΞΕΡΈΟΥΣΑ.
ἈΜΦΕΠΌΛΕΙ ΔΗΝΑΙΟΝ ἘΠῚ ΧΡΌΝΟΝ. ΑὐΤΊΚΑ Δ' ὈΡΦΕΥΣ
ΚΈΚΛΕΤ' ἈΡΌΛΛΩΝΟΣ ΤΡΊΠΟΔΑ ΜΈΓΑΝ ἜΚΤΟΘΙ ΝΗῸΣ
ΔΑΊΜΟΣΙΝ ἘΓΓΕΝΈΤΑΙΣ ΝΌΣΤΩ ἘΡΙΜΕΊΛΙΑ ΘΈΣΘΑΙ.
ΚΑῚ ΤΟῚ ΜῈΝ ΦΟῚ ΒΟΥ ΚΤΈΡΑΣ ἼΔΡΥΟΝ ἘΝ ΧΘΟΝῚ ΒΆΝ
ΤΟῖΣΙΝ Δ' ἈΙΖΗῶΙ ἘΝΑΛΊΓΚΙΟΣ ἈΝΤΕΒΌΛΗΣΕ. ΤΕΣ.
ΤΡΊΤΩΝ ΕὐΡΥΒΊΗΣ. ΓΑῖΑΝ Δ' ἈΝᾺ ΒῶΛΟΝ ἈΕΊΡΑΣ
ΞΕΊΝΙ' ἈΡΙΣΤΉΕΣΣΙ ΠΡΟΐΣΧΕΤΟ ΦΏΝΗΣΈΝ ΤΕ.
ΔΈΧΘΕ ΦΊΛΟΙ ἘΠΕῚ ΟὐΡΕΡΙΏΣΙΟΝ ἘΓΓΥΑΛΊΞΑΙ
ἘΝΘΆΔΕ ΝῦΝ ΡΆΡ' ἘΜΟῚ ΞΕΙΝΉΪΟΝ ἈΝΤΟΜΈΝΟΙΣΙΝ.
ΕἸ ΔΈ ΤΙ ΤῆΣΔΕ ΡΌΡΟΥΣ ΜΑΊΕΣΘ' ἉΛῸΣ ΟἿΑ ΤΕ ΡΟΛΛᾺ
ἌΝΘΡΩΡΟΙ ΧΑΤΈΟΥΣΙΝ ἘΠ' ἈΛΛΟΔΑΠῆΙ ΠΕΡΌΩΝΤΕΣ
ἘΞΕΡΈΩ ΔῊ ΓᾺΡ ΜΕ ΡΑΤῊΡ ἘΡΙΊΣΤΟΡΑ ΠΌΝΤΟΥ
ΘῆΚΕ ΡΟΣΕΙΔΆΩΝ ΤΟῦΔ' ἜΜΜΕΝΑΙ. ΑὐΤᾺΡ ἈΝΆΣΣΩ
ΡΑΡΡΑΛΊΗΣ. ΕἼ ΔΉ ΤΙΝ' ἈΚΟΎΕΤΕ ΝΌΣΦΙΝ ἘΌΝΤΕΣ.
ΕὐΡΎΡΥΛΟΝ ΛΙΒΎΗΙ ΘΗΡΟΤΡΌΦΩΙ ἘΓΓΕΓΑῶΤΑ.

τὰ ἐκμειλίξασθαι δυνάμενα δῶρα. τὰ ἱλαστήρια. Τρίτων δ' ἀΐζηῷ. καὶ Πίνδαρος ἐν Πυθιονίκαις ἐν τῇ εἰς Ἀρκεσίλαον ᾠδῇ τὴν τοῦ Τρίτωνος ἐπιφάνειαν λέγει. ἔστι δὲ παρὰ τοῖς γεγραφόσι τὰ περὶ Κύπρου καὶ Λιβύης. Ἐπιίστορα. ἀντὶ τοῦ κριτὴν ἐπιμελητὴν ἐπίσκοπον. ὅταν δὲ Ὅμηρος περὶ Ἀγαμέμνονος λέγῃ. ἴστορα δ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα. ἀντὶ τοῦ μάρτυρα συνθηκοφύλακα. Εὐρύπυλον Λιβύης. Εὐρύπυλος Ποσειδῶνος υἱὸς καὶ Κελαινοῦς τῆς Ἄτλαντος, βασιλεὺς δὲ Κυρήνης.

φύλαρχος δὲ ἐν ἑβδόμῳ εὐρύτον αὐτὸν καλεῖ· καὶ ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀναγράφει λυκάονα· Ἀκεσάνδρος δὲ ἐν πρώτῳ περὶ κυρήνης τῆς ὑψέως, μετὰ τὸν βασιλεῦσαι φησὶ λιβύης κυρήνην τὴν ὑψέως. μνημονεύει τοῦ εὐρυπύλου καὶ καλλίμαχος λέγων· βοῶν σίνιν εὐρυπύλοιο· περὶ κυρήνης ποιούμενος τὸν λόγον· Πρόφρων δ᾽ ὑπερέσχεθε· τὸν εὔφημον ἐποίησε δεχόμενον τὴν βῶλον διὰ οἰκειότητα. ἐστὶ ποσειδῶνος καὶ εὐρώπης τῆς τιτυοῦ· καὶ εὐρύπυλος δὲ οὗτος· οὗ εἰς τὴν χώραν παρεγένοντο ποσειδῶνος ἐστὶν υἱός. λέγεται δὲ καὶ παρὰ πινδάρῳ ὅτι ἐδέξατο τὴν βῶλον ὁ εὔφημος· Παραβλήδην· παλαμήδης ἐξ ἀντιβολῆς· ἢ παραλογιστικῶς. νῦν δὲ ἐξ ἀποκρίσεως·

ὯΣ ἬΥΔΑ. ΠΡΌΦΡΩΝ Δ᾽ ὙΠΕΡΈΣΧΕΘΕ ΒΏΛΑΚΙ ΧΕῖΡΑΣ
ΕὔΦΗΜΟΣ· ΚΑῚ ΤΟῖΑ ΠΑΡΑΒΛΉΔΗΝ ΠΡΟΣΈΕΙΠΕΝ.
ἈΤΘΊΔΑ. ΚΑῚ ΠΈΛΑΓΟΣ ΜΙΝΏΙΟΝ. ΕἸ ΝΎ ΠΟΥ ἭΡΩΣ
ἘΞΕΔΆΗΣ, ΝΗΜΕΡΤῈΣ ἈΝΕΙΡΟΜΈΝΟΙΣΙΝ ἜΝΙΣΠΕ.
ΔΕῦΡΟ ΓᾺΡ ΟὐΚ ἘΘΈΛΟΝΤΕΣ ἹΚΆΝΟΜΕΝ. ἈΛΛᾺ ΒΑΡΕΊΑΙΣ
ΧΡΊΜΨΑΝΤΕΣ ΓΑΊΗΣ ἘΠῚ ΠΕΊΡΑΣΙ ΤῆΣΔΕ ΘΥΈΛΛΑΙΣ Σ
ΝῆΑ ΜΕΤΑΧΘΟΝΊΗΝ ἘΚΟΜΊΣΣΑΜΕΝ ΕἸΣ ΤΌΔΕ ΛΊΜΝΗΣ
ΧΕῦΜΑ ΔΙ᾽ ἨΠΕΊΡΟΥ ΒΕΒΑΡΗΜΈΝΟΙ· ΟὐΔΈ ΤΙ ἼΔΜΕΝ
ΠῆΙ ΠΛΌΟΣ ἘΞΑΝΈΧΕΙ ΠΕΛΟΠΗΪ́ΔΑ ΓΑῖΑΝ ἹΚΈΣΘΑΙ.
ὯΣ ἌΡ᾽ ἜΦΗ· Ὁ ΔῈ ΧΕῖΡΑ ΤΑΝΎΣΣΑΤΟ· ΔΕῖΞΕ Δ᾽ ἌΠΩΘΕΝ
ΦΩΝΉΣΑΣ ΠΌΝΤΟΝ ΤῈ ΚΑῚ ἈΓΧΙΒΑΘῈΣ ΣΤΌΜΑ ΛΊΜΝΗΣ
ΚΕΊΝΗ ΜῈΝ ΠΌΝΤΟΙΟ ΔΙΉΛΥΣΙΣ. ἜΝΘΑ ΜΆΛΙΣΤΑ Σ.
ΒΈΝΘΟΣ ἈΚΊΝΗΤΟΝ ΜΕΛΑΝΕῖ. ἙΚΆΤΕΡΘΕ ΔῈ ΛΕΥΚΑῚ

Ἀτθίδα· γράφεται ἀπίδα καὶ πέλαγος μινώϊον· Ἀπὶς νῆσος κειμένη πρὸ τῆς κρήτης· μινώιον δὲ πέλαγος πρὸ τῆς κρήτης· αὕτη γὰρ μίνωος ἦν βασίλεια· ἢ ἐπεὶ θαλαττοκρατῶν, ὑφ᾽ αὑτὸν τὰς νήσους ἐποίησε. μετὰ δὲ τὸ κρητικὸν τὸ αἰγύπτιον· Χεῦμα δι᾽ ἠπείρου βεβαρημένοι· ἄδηλον πότερον κατὰ τὸ κοινὸν ἤπειρον εἴρηκε τὴν γῆν, ἢ ὅτι πᾶσα ἡ οἰκουμένη εἰς ἠπείρους τρεῖς διῄρηται· ἀσίαν, εὐρώπην, λιβύην. ἡ δὲ αἴγυπτος, κατὰ μέν τινας τῆς ἀσίας ἐστὶ κατὰ δέ τινας τῆς λιβύης· Ἄπωθεν· ἀπὸ διαστήματος· Διήλυσις· ἡ διεξέλευσις, καὶ ἔξοδος·

ΡΗΓΜΙΝΕΣ ΦΡΙΣΣΟΥΣΙ ΔΙΑΥΓΕΕΣ. ΗΔΕ ΜΕΣΗΓΥ
ΡΗΓΜΙΝΩΝ ΣΤΕΙΝΗ ΤΕΛΕΘΕΙ ΟΔΟΣ ΕΚΤΟΣ ΕΛΑΣΣΑΙ.
ΚΕΙΝΟ ΔΥΠΗΕΡΙΟΝ ΘΕΙΗΝ ΠΕΛΟΠΗΙΔΑ ΓΑΙΑΝ
ΕΙΣΑΝΕΧΕΙ ΠΕΛΑΓΟΣ ΚΡΗΤΗΣ ΥΠΕΡ. ΑΛΛΕΠΙ ΧΕΙΡΟΣ
ΔΕΞΙΤΕΡΗΣ ΛΙΜΝΗΘΕΝ. ΟΤΕΙΣ ΑΛΟΣ ΟΙΔΜΑ ΒΑΛΗΤΕ
ΤΟΦΡΑΥΤΗΝ ΠΑΡΑ ΧΕΡΣΟΝ ΕΕΡΓΜΕΝΟΙ ΙΘΥΝΕΣΘΕ
ΕΣΤΑΝ ΑΝΩ ΤΕΙΝΗΙΣΙ. ΠΕΡΙΡΡΗΔΗΝ ΔΕΤΕΡΩΣΕ
ΚΛΙΝΟΜΕΝΗΣ ΧΕΡΣΟΙΟ. ΤΟΤΕ ΠΛΟΟΣ ΥΜΜΙΝ ΑΠΗΜΩΝ
ΑΓΚΩΝΟΣ ΤΕΤΑΝΥΣΤΑΙ ΙΘΥΣ ΠΡΟΥΧΟΝΤΟΣ ΙΟΥΣΙΝ.
ΑΛΛΙΤΕ ΓΗΘΟΣΥΝΟΙ. ΚΑΜΑΤΟΙΟ ΔΕ ΜΗΤΙΣ ΑΝΙΗ
ΓΙΝΕΣΘΩ ΝΕΟΤΗΤΙ ΚΕΚΑΣΜΕΝΑ ΓΥΙΑ ΜΟΓΗΣΑΙ.
ΙΣΚΕΝ ΕΥΦΡΟΝΕΩΝ. ΟΙ ΔΑΙΨΕΠΙ ΝΗΟΣ ΕΒΗΣΑΝ
ΛΙΜΝΗΣ ΕΚΠΡΟΜΟΛΕΙΝ ΛΕΛΙΗΜΕΝΟΙ ΕΙΡΕΣΙΗΙΣΙΝ.
ΚΑΙ ΔΗ ΕΠΙΠΡΟΝΕΟΝΤΟ ΜΕΜΑΟΤΕΣ. ΑΥΤΑΡ Ο ΤΕΙΩΣ
ΤΡΙΤΩΝ ΑΝΘΕΜΕΝΟΣ ΤΡΙΠΟΔΑ ΜΕΓΑΝ. ΕΙΣΑΤΟ ΛΙΜΝΗΝ
ΕΙΣΒΑΙΝΕΙΝ. ΜΕΤΑ ΔΟΥΤΙΣ ΕΣΕΔΡΑΚΕΝ ΟΙΟΝ ΑΦΑΝΤΟΣ
ΑΥΤΩΙ ΣΥΝ ΤΡΙΠΟΔΙ ΣΧΕΔΟΝ ΕΠΛΕΤΟ. ΤΟΙΣΙ ΔΙΑΝΘΗ
ΘΥΜΟΣ. Ο ΔΗ ΜΑΚΑΡΩΝ ΤΙΣ ΕΝΑΙΣΙΜΟΣ ΑΝΤΕΒΟΛΗΣΕΝ.
ΚΑΙ ΡΑ ΟΙ ΑΙΣΟΝΙΔΗΝ ΜΗΛΩΝ ΟΤΙ ΦΕΡΤΑΤΟΝ ΑΛΛΩΝ
ΗΝΩΓΟΝ ΡΕΞΑΙ ΚΑΙ ΕΠΕΥΦΗΜΗΣΑΙ ΕΛΟΝΤΑ.
ΑΙΨΑ ΔΟΓΕΣΣΥΜΕΝΩΣ ΕΚΡΙΝΑΤΟ. ΚΑΙ ΜΙΝ ΑΕΙΡΑΣ
ΣΦΑΞΕ ΚΑΤΑ ΠΡΥΜΝΗΣ. ΕΠΙ ΔΕΝΝΕΠΕΝ ΕΥΧΩΛΗΙΣΙ.
ΔΑΙΜΟΝ. ΟΤΙΣ ΛΙΜΝΗΣ ΕΠΙ ΠΕΙΡΑΣΙ ΤΗΣΔΕ ΦΑΑΝΘΗΣ.
ΕΙΤΕ ΣΥ ΓΕ ΤΡΙΤΩΝ ΑΛΙΟΝ ΤΕΡΑΣ. ΕΙ ΤΕ ΣΕ ΦΟΡΚΥΝ
Η ΝΗΡΗΑ ΘΥΓΑΤΡΕΣ ΕΠΙΚΛΕΙΟΥΣ ΑΛΟΣΥΔΝΑΙ,
ΙΛΑΘΙ ΚΑΙ ΝΟΣΤΟΙΟ ΤΕΛΟΣ ΘΥΜΗΔΕΣ ΟΠΑΖΕ.
ΗΡ ΑΜΑ ΔΕΥΧΩΛΗΙΣΙΝ ΕΣ ΥΔΑΤΑ ΛΑΙΜΟΤΟΜΗΣΑΣ
ΗΚΕ ΚΑΤΑ ΠΡΥΜΝΗΣ. Ο ΔΕ ΒΕΝΘΕΟΣ ΕΞΕΦΑΑΝΘΗ.

Φρίσσουσι ἀντὶ τοῦ εἰς ὕψος αἴρονται. Περιρρηδὴν τὸ κατὰ περιφέρειαν δηλοῖ. Εἴσατο ὥρμησεν. Ἁλοσύδναι θαλάσσιαι. ἀπὸ τοῦ ἐν ἁλὶ δύνειν. ὅ ἐστιν ἐν τῇ θαλάσσῃ ὁρμᾶν.

τοῖος ἐών, οἷός περ ἐτήτυμον ἦεν ἰδέσθαι.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ θοὸν ἵππον ἐς εὐρέα κύκλον ἀγῶνο
στέλλει ὀρεξάμενος λασίης εὐγειθέα χαίτης σ
εἶθαρ ἐπιτροχάων· ὁ δ' αὐχένι γαῦρος ἀερθεὶς
ἕσπεται· ἀργινόεντα δ' ἐνὶ στόματεσσι χαλινὰ
ἀμφὶς ὀδακτάζοντι παραβλήδην κροτέονται·
Ὡς ὅγ' ἐπισχόμενος γλαφυρῆς ὁλκήιον ἀργοῦς
ἦγ' ἄλαδε προτέρωσε. δέμας δέ οἱ ἐξ ὑπάτοιο
κράατος ἀμφί τε νῶτα καὶ ἰξύας· ἐς τε περὶ νηδὺν
ἀντικρὺ μακάρεσσι φυὴν ἔκπαγλον ἔϊκτο·
αὐτὰρ ὑπαὶ λαγόνων δικραίρα οἱ ἔνθα καὶ ἔνθα
κήτεος ἀλκαίη μηκύνετο· κόπτε δ' ἀκάνθαις
ἄκρον ὕδωρ αἵ τε σκολιοῖς ἐπὶ νείοθι κέντροις

Ὀδακτάζοντι· δάκνοντι·

Ὁλκήϊον ἀργοῦς· τὸ κάτω τοῦ πλοίου ξύλον τὸ πρὸς τῇ τρόπιδι· οὗ καὶ μαῦς ἕλκεται· ὃ πήγνυται πρῶτον ἐπὶ γῆς κατασκευαζομένου πλοίου·

Δικραίρα οἱ· ἡ διπλῆ τοιαύτη γὰρ καὶ τοῦ τρίτωνος οὐρὰ διηρημένη εἰς δύο· ἔτεμνε δὲ τὸ ἄκρον τοῦ ὕδατος ταῖς ἀκάνθαις· αἵτινες κάτωθεν ἐπὶ τοῖς κέντροις τοῖς σκαμβοῖς ἐδιχάζοντο. ὅμοιαι οὖσαι τοῖς τῆς σελήνης κέρασιν. ἅτινα ἡμικύκλιά ἐστι· τοιούτῳ δὲ σχήματι καὶ τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς τῶν ἰχθύων ἐστὶν ἡμικυκλίῳ·

Κήτεος ἀλκαίη· ἀλκαίη λέγεται κυρίως ἡ τοῦ λέοντος οὐρὰ ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς εἰς ἀλκὴν τρέπεσθαι· καὶ ὁ ποιητής· Οὐρῇ μὲν πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν μαστίεται· καλλίμαχος δὲ κακῶς ἐπὶ τῶν μυῶν τέθεικεν. ἀλκαίας ἀφύσσα. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλκεῖν ὅ ἐστι βοηθεῖν. ἢ εἰς ἀλκὴν παρορμῶσα. ὥσπερ καὶ οὐρὰ παρὰ τὸ οὐρεῖν ὅ ἐστι φυλάττειν. ἢ διὰ τὸ ὀρίνειν ἑαυτὰ τὰ ζῶα τῇ οὐρᾷ. ὡς ὁ λέων. καὶ ὁ ταῦρος. καὶ ὁ κύων. καὶ τὰ λοιπά· κυρίως δὲ ἡ τοῦ λέοντος οὐρὰ ἀλκαία λέγεται. ἐν δὲ τῷ κωμικῷ λεξικῷ οὐ μόνον ἡ τοῦ λέοντος οὐρὰ ἀλκαία· ἀλλὰ καὶ ἵππου. καὶ βοός. καὶ τῶν ἐμφερῶν ὅσα ὥσπερ ἀλεξητηρίῳ τῇ οὐρᾷ χρῆται.

Τέρας· τὸν τρίτωνα λέγει τέρας· ἐπεὶ τὰ μὲν. ἀνδρὸς ἔχει. τὰ δὲ κήτους·

ΜΉΝΗΣ ὩΣ ΚΕΡΆΕΣΣΙΝ ἘΕΙΔΟΜΈΝΑΙ ΔΙΧΌΩΝΤΟ.
ΤΌΦΡΑ Δ' ἌΓΕ ΤΕΊΩΣ ΜΙΝ ἘΠΙΠΡΟΈΗΚΕ ΘΑΛΆΣΣῌ
ΝΕΙΣΟΜΈΝΗΝ· ΔΥ̃ Δ' ΑἾΨΑ ΜΈΓΑΝ ΒΥΘΌΝ· ΟἹ Δ' ὉΜΆΔΗΣΑΝ
ἭΡΩΕΣ ΤΈΡΑΣ ΑἸΝῸΝ ἘΝ ὈΦΘΑΛΜΟΙ͂ΣΙΝ ἸΔΌΝΤΕΣ.
ἜΝΘΑ ΜῈΝ ἈΡΓΩ͂ΙΟΣ ΤῈ ΛΙΜῊΝ ΚΑῚ ΣΉΜΑΤΑ ΝΗΌΣ.
ἨΔῈ ΠΟΣΕΙΔΆΩΝΟΣ ἸΔῈ ΤΡΊΤΩΝΟΣ ἜΑΣΙ
ΒΩΜΟΊ. ἘΠΕῚ ΚΕΙ͂ΝΟΝ ἮΜΑΡ ἘΠΈΣΧΕΘΟΝ. ΑΥ̓ΤᾺΡ ἘΣ ἨΩ͂
ΛΑΊΦΕΣΣΙ ΠΕΠΤΑΜΈΝΟΙΣ ΑΥ̓ΤῊΝ ἘΠῚ ΔΕΞΙ' ἜΧΟΝΤΕΣ
ΓΑΙ͂ΑΝ ἘΡΗΜΑΊΗΝ, ΠΝΟΙῇ ΖΕΦΎΡΟΙΟ ΘΈΕΣΚΟΝ·
ἮΡΙ Δ' ἜΠΕΙΤ' ἈΓΚΩ͂ΝΑ Θ' ὉΜΟΥ͂ ΜΥΧΆΤΗΝ ΤΕ ΘΆΛΑΣΣΑΝ
ΚΕΚΛΙΜΈΝΗΝ ἈΓΚΩ͂ΝΟΣ ὙΠῈΡ ΠΡΟΥ̓́ΧΟΝΤΟΣ ἼΔΟΝΤΟ
ΑΥ̓ΤΊΚΑ ΔῈ ΖΈΦΥΡΟΣ ΜῈΝ ἘΛΏΦΕΕΝ· ἬΛΥΘΕ Δ' ΑΥ̓́ΡΗ
ΠΡΥΜΝΉΤΑΟ ΝΌΤΟΥ. ΚΕΧΆΡΟΝΤΟ ΔῈ ΘΥΜῸΝ ἸΩῇ.
ἮΜΟΣ Δ' ἨΈΛΙΟΣ ΜῈΝ ἜΔΥ· ἈΝᾺ Δ' ἬΛΥΘΕΝ ἈΣΤῊΡ
ΑΥ̓́ΛΙΟΣ· ὍΣΤ' ἈΝΈΠΑΥΣΕΝ ὈΙΖΥΡΟῪΣ ἈΡΟΤΗ͂ΡΑΣ·
ΔῊ ΤΌΤ' ἜΠΕΙΤ' ἈΝΈΜΟΙΟ ΚΕΛΑΙΝῇ ΝΥΚΤῚ ΛΙΠΌΝΤΟΣ.
ἹΣΤΊΑ ΛΥΣΆΜΕΝΟΙ ΠΕΡΙΜΉΚΕΆ ΤΕ ΚΛΊΝΑΝΤΕΣ
ἹΣΤῸΝ ἘΫΞΕΣΤῌΣΙΝ ἘΠΕΡΡΏΟΝΤ' ἘΛΑΤῌΣΙ
ΠΑΝΝΎΧΙΟΙ ΚΑῚ ἘΠ' ἮΜΑΡ, ἘΠ' ἬΜΑΤΙ Δ' ΑΥ̓͂ΤΙΣ ἸΟΥ͂ΣΙ
ΝΎΧΘ' ἙΤΈΡΗΝ· ὙΠΈΔΕΚΤΟ Δ' ἈΠΌΠΡΟΘΙ ΠΑΙΠΑΛΌΕΣΣΑ
ΚΆΡΠΑΘΟΣ· ἜΝΘΕΝ Δ' ΟἼ ΓΕ ΠΕΡΑΙΏΣΕΣΘΑΙ ἜΜΕΛΛΟΝ
ΚΡΉΤΗΝ ἭΤ' ἌΛΛΩΝ ὙΠΕΡΈΠΛΕΤΟ ΕἸΝ ἉΛῚ ΝΉΣΩΝ.
ΤΟῪΣ ΔῈ ΤΆΛΩΣ ΧΆΛΚΕΙΟΣ ἈΠῸ ΣΤΙΒΑΡΟΥ͂ ΣΚΟΠΈΛΟΙΟ
ῬΗΓΝΎΜΕΝΟΣ ΠΈΤΡΑΣ ΕἼΡΓΕ ΧΘΟΝῚ ΠΕΊΣΜΑΤ' ἈΝΆΨΑΙ
ΔΙΚΤΑΊΗΝ ὍΡΜΟΙΟ ΚΑΤΕΡΧΟΜΈΝΟΥΣ ἘΠΙΩΓῊΝ

Ἀργῷος τε λιμήν· παρὰ τὸ Τριτωνίδι λίμνη ἐστὶν ἀργῷος καλούμενος· Αὔλιον ἀστέρα τὸν ἕσπερον λέγει· ἢ παρὰ τὸ αὐλίζεσθαι ὅ ἐστι κοιμᾶσθαι· ἢ παρὰ τὸ ἐν αὐλαῖς διατρίβειν κατὰ τὴν ὥραν ὅτε ἀστὴρ ἀνατέλλει.

Ἐπερρώοντο· ἐρρωμένως ἤλαυνον· Κάρπαθος νῆσός ἐστι τῶν σποράδων· πλησίον τῆς Κῶ· περὶ ἧς ὅμηρος εἴρηκε, Κάρπαθόν τε Κάσον τε καὶ Κῶν. ἄλλοι πλησίον κρήτης αὐτὴν εἶναι λέγουσιν· Ἐπιωγήν· σκέπην. ὑφ' ἧς ὁ ἄνεμος ἄγνυται·

Τάλως· ὁ τάλως ἦν μὲν τοῦ γένους ἐκείνου τοῦ χαλκοῦ· ὅλος δὲ ὢν χαλκοῦς. ἐπὶ τοῦ σφυροῦ σύριγγα εἶχεν ὑμένι περιεχομένην. σύριγξ δὲ λέγεται ἡ περόνη. ὅτι δὲ εἵμαρτο αὐτῷ τελευτῆσαι παραβαλείσης τῆς σύριγγος, λέγει ἡ σοφοκλῆς ἐν Τάλῳ·

Ὑπὲκ βελέων· ἤγουν τῶν πετρῶν· καὶ γὰρ ὅμηρος βέλος εἴρηκε τὴν πέτραν τὴν ὑπὸ τοῦ κύκλωπος βληθεῖσαν· καὶ πᾶν τὸ πεμπόμενον φησίν·

Ἀνωίστως· ἀγνώστως· ἐξαίφνης· Ἐπὶ ζώοισι· διὰ τῶν φαρμάκων τοῖς ζώοισιν ἐπάγονται·

ΤῸΝ ΜῈΝ ΧΑΛΚΕΊΗΣ ΜΕΛΙΗΓΕΝΈΩΝ ἈΝΘΡΏΠΩΝ
ῬΊΖΗΣ ΛΟΙΠῸΝ ἘΌΝΤΑ ΜΕΤ' ἈΝΔΡΆΣΙΝ ἩΜΙΘΈΟΙΣΙΝ
ΕὐΡΏΠῌ ΚΡΟΝΊΔΗΣ ΝΉΣΟΥ ΠΌΡΕΝ ἜΜΜΕΝΑΙ ΟὖΡΟΝ·
ΤΡῚΣ ΠΕΡῚ ΧΑΛΚΕΊΟΙΣ ΚΡΉΤΗΝ ΠΟΣῚ ΔΙΝΕΎΟΝΤΑ·
ἈΛΛ' ἬΤΟΙ ΤῸ ΜῈΝ ἌΛΛΟ ΔΈΜΑΣ ΚΑῚ ΓΥῖΑ ΤΈΤΥΚΤΟ
ΧΆΛΚΕΟΣ ἨΔ' ἌΡΡΗΚΤΟΣ. ὙΠΑῚ ΔΈ ΟἹ ἜΣΚΕ ΤΈΝΟΝΤΟΣ,
ΣΎΡΙΓΞ ΑἹΜΑΤΌΕΣΣΑ ΚΑΤᾺ ΣΦΥΡΌΝ. ΑὐΤᾺΡ Ὁ ΤΉΝ ΓΕ
ΛΕΠΤῸΣ ὙΜῊΝ ΖΩῆΣ ἜΧΕ ΠΕΊΡΑΤΑ ΚΑῚ ΘΑΝΆΤΟΙΟ.
ΟἹ ΔῈ ΔΎῌ ΜΆΛΑ ΠΕΡ ΔΕΔΜΗΜΈΝΟΙ, ΑἶΨ' ἈΠῸ ΧΈΡΣΟΥ
ΝῆΑ ΠΕΡΙΔΔΕΊΣΑΝΤΕΣ, ἈΝΑΚΡΟΎΕΣΚΟΝ ἘΡΕΤΜΟῖΣ.
ΚΑῚ ΝΎΚΤ' ἘΠΙΣΜΥΓΕΡῶΣ, ΚΡΉΤΗΣ ἙΚᾺΣ ἨΈΡΘΗΣΑΝ.
ἈΜΦΌΤΕΡΟΝ ΔΊΨῌ ΤΕ ΚΑῚ ἌΛΓΕΣΙ ΜΟΧΘΊΖΟΝΤΕΣ,
ΕἸ ΜῊ ΣΦΙΝ ΜΉΔΕΙΑ ΛΙΑΖΟΜΈΝΟΙΣ ἈΓΌΡΕΥΣΕ.
ΚΈΚΛΥΤΈ ΜΕΥ. ΜΟΎΝΗ ΓᾺΡ ὈΊΟΜΑΙ ὔΜΜΙ ΔΑΜΆΣΣΕΙΝ
ἌΝΔΡΑ ΤΌΝ. ὍΣΤΙΣ ὋΔ' ἘΣΤΊ. ΚΑῚ ΕἸ ΠΑΓΧΆΛΚΕΟΝ ἼΣΧΕΙ
ὋΝ ΔΈΜΑΣ. ὉΠΠΌΤΕ ΜΉ ΟἹ ἘΠ' ἈΚΆΜΑΤΟΣ ΠΈΛΕΙ ΑἸΏΝ·
ἈΛΛ' ἜΧΕΤ' ΑὐΤΟῦ ΝῆΑ ΘΕΛΉΜΟΝΕΣ ἘΚΤῸΣ ἘΡΩῆΣ
ΠΕΤΡΆΩΝ. ΕἽΩΣ ΚΕΝ ἘΜΟῚ ΕἼΞΕΙΕ ΔΑΜῆΝΑΙ.
ὪΣ ἊΡ ἜΦΗ. ΚΑῚ ΤΟῚ ΜῈΝ ὙΠῈΚ ΒΕΛΈΩΝ ἘΡΎΟΝΤΟ
Νῆ' ἘΠ' ἘΡΕΤΜΟῖΣΙΝ ΔΕΔΟΚΗΜΈΝΟΙ ἭΝ ΤΙΝΑ ῬΈΞΕΙ
ΜῆΤΙΝ ἈΝΩΊΣΤΩΣ. ἩΔῈ ΠΤΎΧΑ ΠΟΡΦΥΡΈΟΙΟ
ΠΡΟΣΧΟΜΈΝΗ ΠΈΠΛΟΙΟ ΠΑΡΕΙΆΩΝ ἙΚΆΤΕΡΘΕ,
ΒΉΣΑΤ' ἘΠ' ἸΚΡΙΌΦΙΝ. ΧΕΙΡῸΣ ΔΈ Ἑ ΧΕΙΡῚ ΜΕΜΑΡΠῺΣ
ΑἸΣΟΝΊΔΗΣ ἘΚΌΜΙΖΕ ΔΙᾺ ΚΛΗΪ́ΔΟΣ ἸΟῦΣΑΝ·
ἜΝΘΑ Δ' ἈΟΙΔῇΣΙΝ ΜΕΙΛΊΣΣΕΤΟ· ΘΈΛΓΕ ΔῈ ΚῆΡΑΣ
ΘΥΜΟΒΌΡΟΥΣ ἈΊΔΑΟ ΘΟᾺΣ ΚΎΝΑΣ. Αἳ ΠΕΡῚ ΠᾶΣΑΝ
ἨΈΡΑ ΔΙΝΕΎΟΥΣΑΙ ἘΠῚ ΖΩΟῖΣΙΝ ἌΓΟΝΤΑΙ.

τὰς γουναζομένη, τρὶς μὲν παρεκέκλετ᾽ ἀοιδαῖς.
τρὶς δὲ λιταῖς. θεμένη δὲ κακὸν νόον ἐχθοδοποῖσιν
ὄμμασι χαλκείοιο τάλω ἐμέγηρεν ὀπωπάς.
λευγαλέον δ᾽ ἐπί οἱ πρίεν χόλον. ἐν δ᾽ ἀΐδηλα
δείκηλα προΐαλλεν. ἐπιζάφελον κοτέουσα.
Ζεῦ πάτερ. ἦ μέγα δή μοι ἐνὶ φρεσὶ θάμβος ἄηται.
εἰ δὴ μὴ νούσοισι τυπῇσί τε μοῦνον ὄλεθρος
ἀντιάει. καὶ δή τις ἀπόπροθεν ἄμμε χαλέπτει·
ὣς ὅγε χάλκειός περ ἐὼν ὑπόειξε δαμῆναι
μηδείης βρίμῃ πολυφαρμάκου. ἂν δὲ βαρείας
ὀχλίζων λάϊγγας ἐρυκέμεν ὅρμον ἱκέσθαι
πετραίῳ στόνυχι χρίμψε σχεδόν· ἐκ δέ οἱ ἰχὼρ
τηκομένῳ ἴκελος μολίβῳ ῥέεν· οὐ δέ τι δηρὸν
εἱστήκει προβλῆτος ἐπεμβεβαὼς σκοπέλοιο.
ἀλλ᾽ ὥς τίς τ᾽ ἐν ὄρεσσι πελωρίη ὑψόθι πεύκη·
ἥν τε θοοῖς πελέκεσσιν ἔθ᾽ ἡμιπλῆγα λιπόντες
ὑλοτόμοι. δρυμοῖο κατήλυθον. ἡ δ᾽ ὑπὸ νυκτὶ
ῥιπῇσιν μὲν πρώτιστα τινάσσεται. ὕστερον αὖτε
πρυμνόθεν ἐξεαγεῖσα κατήριπεν, ὣς ὅ γε ποσσὶν
ἀκαμάτοις τείως μὲν ἐπισταδὸν ἠωρεῖτο·
ὕστερον αὖτ᾽ ἀμενηνὸς ἀπείρονι κάππεσε δούπῳ.
κεῖνο μὲν οὖν κρήτῃ ἔνι δὴ κνέφας ηὐλίζοντο
ἥρωες· μετὰ δ᾽ οἵ γε νέον φαέθουσαν ἐς ἠῶ.
ἱρὸν ἀθηναίης μινωΐδος ἱδρύσαντο·
ὕδωρ τ᾽ εἰσαφύσαντο καὶ εἴσεβαν. ὥς κεν ἐρετμοῖς
παμπρώτιστα βάλοιεν ὑπὲρ σαλμωνίδος ἄκρης.
αὐτίκα δὲ κρηταῖον ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θέοντας
νὺξ ἐφόβει· τήν πέρ τε κατουλάδα κικλήσκουσι

Δείκηλα· εἴδωλα φαντάσματα. Ἄηται· φέρεται· κινεῖται. Βρίμῃ· τῇ ἰσχύϊ· παρὰ δὲ τὸ βρῖ· ἐπίτω κε ῥῆμα τὸ βρίθω· οὗ ὁ μέλλων βρίσω. καὶ ῥηματικὸν ὄνομα βρίμη. τὰ γὰρ διὰ τοῦ μη λήγοντα ὀνόματα. ἑνὶ φωνήεντι παραληγόμενα βαρύνεται. οἷον, κρήνη. φήμη. κνήμη. πλὴν τοῦ τιμή. τὰ δὲ ἔχοντα πρὸ τοῦ μ. ἕτερον σύμφωνον, ὀξύνεται. οἷον γραμμή. Πετραίῳ στόνυχι· στόνυξ ἐστὶ κυρίως τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος καταχρηστικῶς δὲ πᾶν τὸ ἐς ὀξὺ λῆγον· Σαλμωνίς. καὶ σαλμώνιον. ἀκρωτήριον κρήτης· Κατουλάδα. σκοτεινὴ νὺξ κατουλὰξ καλεῖται. παρὰ τὸ οὐλόμ. σοφοκλῆς ἐν ναυπάκτῳ νυκτὶ κατουλάδι·

ΝΥΚΤΟΛΟΗΝ ΟΥΚ ΑΣΤΡΑ ΔΙΙΣΧΑΝΕΝ, ΟΥΔ ΑΜΑΡΥΓΑΙ
ΜΗΝΗΣ. ΟΥΡΑΝΟΘΕΝ ΔΕ ΜΕΛΑΝ ΧΑΟΣ. ΗΕ ΤΙΣ ΑΛΛΗ
ΩΡΩΡΕΙ ΣΚΟΤΙΗ ΜΥΧΑΤΩΝ ΑΝΙΟΥΣΑ ΒΕΡΕΘΡΩΝ.
ΑΥΤΟΙ Δ ΕΙΤ ΑΙΔΗΙ, ΕΙΘ ΥΔΑΣΙΝ ΕΜΦΟΡΕΟΝΤΟ
ΗΕΙΔΕΙΝ ΟΥΔ ΟΣΣΟΝ. ΕΠΕΤΡΕΨΑΝ ΔΕ ΘΑΛΑΣΣΗΙ
ΝΟΣΤΟΝ ΑΜΗΧΑΝΕΟΝΤΕΣ ΟΠΗΙ ΦΕΡΟΙ. ΑΥΤΑΡ ΙΗΣΩΝ
ΧΕΙΡΑΣ ΑΝΑΣΧΟΜΕΝΟΣ ΜΕΓΑΛΗΙ ΟΠΙ ΦΟΙΒΟΝ ΑΥΤΕΙ
ΡΥΣΑΣΘΑΙ ΚΑΛΕΩΝ. ΚΑΤΑ Δ ΕΡΡΕΕΝ ΑΣΧΑΛΟΩΝΤΙ
ΔΑΚΡΥΑ. ΠΟΛΛΑ ΔΕ ΠΥΘΟΙ ΥΠΕΣΧΕΤΟ. ΠΟΛΛΑ Δ ΑΜΥΚΛΑΙΣ
ΠΟΛΛΑ Δ ΕΣ ΟΡΤΥΓΙΗΝ ΑΠΕΡΕΙΣΙΑ ΔΩΡΑ ΚΟΜΙΣΣΕΙΝ.
ΛΗΤΟΙΔΗ. ΤΥΝΗ ΔΕ ΚΑΤ ΟΥΡΑΝΟΝ ΙΚΕΟ ΠΕΤΡΑΣ.
ΡΙΜΦΑ ΜΕΛΑΝΤΙΟΥΣ ΑΡΙΗΚΟΟΣ. ΑΙ Τ ΕΝΙ ΠΟΝΤΩΙ
ΗΝΤΑΙ. ΔΟΙΑΩΝ ΔΕ ΜΙΗΣ ΕΦΥΠΕΡΘΕΝ ΟΡΟΥΣΑΣ
ΔΕΞΙΤΕΡΗΙ ΧΡΥΣΕΙΟΝ ΑΝΕΣΧΕΘΕΣ ΥΨΟΘΙ ΤΟΞΟΝ.
ΜΑΡΜΑΡΕΗΝ Δ ΑΠΕΛΑΜΨΕ ΒΙΟΣ ΠΕΡΙ ΠΑΝΤΟΘΕΝ ΑΙΓΛΗΝ.
ΤΟΙΣΙ ΔΕ ΤΙΣ ΣΠΟΡΑΔΩΝ ΒΑΙΗ ΑΠΟ ΤΟΦΡ ΕΦΑΑΝΘΗ
ΝΗΣΟΣ ΙΔΕΙΝ ΟΛΙΓΗΣ ΙΠΠΟΥΡΙΔΟΣ ΑΓΧΟΘΙ ΝΗΣΟΥ.
ΕΝΘ ΕΥΝΑΣ ΕΒΑΛΟΝΤΟ ΚΑΙ ΕΣΧΕΘΟΝ. ΑΥΤΙΚΑ Δ ΗΩΣ
ΦΕΓΓΕΝ ΑΝΕΡΧΟΜΕΝΗ. ΤΟΙ Δ ΑΓΛΑΟΝ ΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΑΛΣΕΙ ΕΝΙ ΣΚΙΕΡΩΙ, ΤΕΜΕΝΟΣ ΣΚΙΟΕΝΤΑ ΤΕ ΒΩΜΟΝ
ΠΟΙΕΟΝ. ΑΙΓΛΗΤΗΝ ΜΕΝ, ΕΥΣΚΟΠΟΥ ΕΙΝΕΚΕΝ ΑΙΓΛΗΣ
ΦΟΙΒΟΝ ΚΕΚΛΟΜΕΝΟΙ. ΑΝΑΦΗΝ ΔΕ ΤΕ ΛΙΣΣΑΔΑ ΝΗΣΟΝ
ΙΣΚΟΝ Ο ΔΗ ΦΟΙΒΟΣ ΜΕΝ ΑΤΥΖΟΜΕΝΟΙΣ ΑΝΕΦΗΝΕ.
ΡΕΖΟΝ Δ ΟΣΣΑ ΠΕΡ ΑΝΔΡΕΣ ΕΡΗΜΑΙΗΙ ΕΝΙ ΡΕΖΕΙΝ
ΑΚΤΗΙ ΕΦΟΠΛΙΣΣΕΙΑΝ Ο ΔΗ ΣΦΕΑΣ ΟΠΠΟΤΕ ΔΑΛΟΙΣ
ΥΔΩΡ ΑΙΘΟΜΕΝΟΙΣΙΝ ΕΠΙΛΛΕΙΒΟΝΤΑΣ ΙΔΟΝΤΟ
ΜΗΔΕΙΗΣ ΔΜΩΑΙ ΦΑΙΗΚΙΔΕΣ, ΟΥΚ ΕΤ ΕΠΕΙΤΑ
ΙΣΧΕΙΝ ΕΝ ΣΤΗΘΕΣΣΙ ΓΕΛΩ ΣΘΕΝΟΝ. ΟΙΑ ΘΑΜΕΙΑΣ
ΑΙΕΝ ΕΝ ΑΛΚΙΝΟΟΙΟ ΒΟΟΚΤΑΣΙΑΣ ΟΡΟΩΣΑΙ.
ΤΑΣ Δ ΑΙΣΧΡΟΙΣ ΗΡΩΕΣ ΕΠΕΣΤΟΒΕΕΣΚΟΝ ΕΠΕΣΣΙ

Μυχάτων· ἐσχάτων. Ἠ ὠίδειν· ἀντὶ τοῦ ᾔδεσαν. Ἀριήκοος· λίαν ἐπήκοος. Μελάντιοι δειράσι· δύο σκόπελοι πρὸς τῇ Θήρᾳ οὕτως ὀνομαζόμενοι ἀπὸ Μέλαντος τοῦ κατασχόντος τὴν χώραν ταύτην προσηγορίαν ἔχοντες. Σποράδων βαιή· νῆσος βαιὴ ἡ Ἀνάφη κληθεῖσα πλησίον Θήρας. Νῆσος ἰδεῖν· νῆσος ἡ Ἱππουρὶς πλησίον Θήρας. μνημονεύει δὲ αὐτῆς καὶ Τιμοσθένης καὶ Πυθαίνετος ἐν πρώτῳ περὶ Αἰγίνης. Ἐπιστοβέεσκον· ἐπεσιν ἐλοιδόρουν· ὕβριζον.

ΧΛΕΥΗΙ ΓΗΘΟΣΥΝΟΙ· ΓΛΥΚΕΡΗ ΔΑΝΕΔΑΙΕΤΟ ΜΕΣΣΩΙ
ΚΕΡΤΟΜΙΗ· ΚΑΙ ΝΕΙΚΟΣ ΕΠΕΣΒΟΛΟΝ. ΕΚ ΔΕ ΝΥ ΚΕΙΝΗΣ
ΜΟΛΠΗΣ ΗΡΩΩΝ ΝΗΣΩΙ ΕΝΙ ΤΟΙΑ ΓΥΝΑΙΚΕΣ
ΑΝΔΡΑΣΙ ΔΗΡΙΟΩΝΤΑΙ. ΟΤ' ΑΠΟΛΛΩΝΑ ΘΥΗΛΑΙΣ
ΑΙΓΛΗΤΗΝ ΑΝΑΦΗΣ ΤΙΜΗΟΡΟΝ ΙΛΑΣΚΟΝΤΑΙ·
ΑΛΛ' ΟΤΕ ΔΗ ΚΑ'ΚΕΙΘΕΝ ΥΠΕΥΔΙΑ ΠΕΙΣΜΑΤ' ΕΛΥΣΑΝ
ΜΝΗΣΑΤ' ΕΠΕΙΤ' ΕΥΦΗΜΟΣ ΟΝΕΙΡΑΤΟΣ ΕΝΝΥΧΙΟΙΟ
ΑΖΟΜΕΝΟΣ ΜΑΙΗΣ ΥΙΑ ΚΛΥΤΟΝ. ΕΙΣΑΤΟ ΓΑΡ ΟΙ
ΔΑΙΜΟΝΙΗ ΒΩΛΑΞ ΕΠΙΜΑΣΤΙΟΣ ΩΙ ΕΝ ΑΓΟΣΤΩΙ
ΑΡΔΕΣΘΑΙ ΛΕΥΚΗΙΣΙΝ ΥΠΑΙ ΛΙΒΑΔΕΣΣΙ ΓΑΛΑΚΤΟΣ.
ΕΚ ΔΕ ΓΥΝΗ ΒΩΛΟΙΟ ΠΕΛΕΙΝ ΟΛΙΓΗΣ ΠΕΡ ΕΟΥΣΗΣ
ΠΑΡΘΕΝΙΚΗΙ ΙΚΕΛΗΙ· ΜΙΧΘΗ ΔΕ ΟΙ ΕΝ ΦΙΛΟΤΗΤΙ
ΑΣΧΕΤΟΝ ΙΜΕΡΘΕΙΣ. ΟΛΟΦΥΡΕΤΟ Δ' ΗΥΤΕ ΚΟΥΡΗΝ
ΖΕΥΞΑΜΕΝΟΣ, ΤΗΝ ΑΥΤΟΣ ΕΩΙ ΑΤΙΤΑΛΛΕ ΓΑΛΑΚΤΙ.
Η ΔΕ Ε ΜΕΙΛΙΧΙΟΙΣΙ ΠΑΡΗΓΟΡΕΕΣΚΕΝ ΕΠΕΣΣΙ·
ΤΡΙΤΩΝΟΣ ΓΕΝΟΣ ΕΙΜΙ ΤΕΩΝ ΤΡΟΦΟΣ Ω ΦΙΛΕ ΠΑΙΔΩΝ.
ΟΥ ΚΟΥΡΗ. ΤΡΙΤΩΝ ΓΑΡ ΕΜΟΙ ΛΙΒΥΗ ΤΕ ΤΟΚΗΕΣ·
ΑΛΛΑ ΜΕ ΝΗΡΗΟΣ ΠΑΡΑΚΑΤΘΕΟ ΠΑΡΘΕΝΙΚΗΙΣΙΝ
ΑΜ ΠΕΛΑΓΟΣ ΝΑΙΕΙΝ ΑΝΑΦΗΣ ΣΧΕΔΟΝ. ΕΙΜΙ Δ' ΕΣ ΑΥΓΑΣ
ΗΕΛΙΟΥ ΜΕΤΟΠΙΣΘΕ ΤΕΟΙΣΙ ΝΕΠΟΔΕΣΣΙΝ ΕΤΟΙΜΗ
ΤΩΙ Δ' ΑΡ ΕΠΙ ΜΝΗΣΤΙΝ ΚΡΑΔΙΗΙ ΒΑΛΕΝ ΕΚ Τ' ΟΝΟΜΗΝΕΝ
ΑΙΣΟΝΙΔΗΝ. Ο Δ' ΕΠΕΙΤΑ ΘΕΟΠΡΟΠΙΑΣ ΕΚΑΤΟΙΟ
ΘΥΜΩΙ ΠΕΜΠΑΖΩΝ. ΑΝΕΝΕΙΚΑΤΟ ΦΩΝΗΣΕΝ ΤΕ·
Ω ΠΟΠΟΙ. Η ΜΕΓΑ ΔΗ ΣΕ ΚΑΙ ΑΓΛΑΟΝ ΕΜΜΟΡΕ ΚΥΔΟΣ
ΒΩΛΑΚΑ ΓΑΡ ΤΕΥΞΟΥΣΙ ΘΕΟΙ ΠΟΝΤΟΝΔΕ ΒΑΛΟΝΤΙ
ΝΗΣΟΝ, ΙΝ' ΟΠΛΟΤΕΡΟΙ ΠΑΙΔΩΝ ΣΕΘΕΝ ΕΥΝΑΣΣΟΝΤΑΙ·

Τὸν ἑρμῆν φησὶν ἐξιλάσασθαι τὸν εὔφημον διὰ τὸ θεάσασθαι ὄνειρον. οὗτος γὰρ ἐπὶ τῶν ὀνείρων ὁ θεός. τοὺς γὰρ ὀνείρους ἑρμῇ ἀνατιθέασιν.

Ἡ τοῦ τρίτωνος βῶλος ἐπὶ τῶν μαστῶν. δαίμονα γὰρ τοῦτον εἶπεν.

Εὔφημος ᾤκει τὴν λακωνικὴν παρὰ τὸν αἰγιαλόν. εἷς δὲ τῆς αὐτοῦ τῶν ἀπογόνων σήσαμος ἀπῴκησε θήραμ. οὗ ἀπόγονος γέγονεν ἀριστοτέλης. ὃς τῆς περὶ κυρήνην ἀφρικίας ἡγήσατο. ἱστορεῖται ταῦτα παρὰ πινδάρῳ ἐν πυθιονίκαις ἐπιμελέστερον δὲ παρὰ θεοχρήστῳ ἐν πρώτῳ λιβυκῶν.

καὶ παρὰ Ἀκεσάνδρῳ ἐν πρώτῳ Κυρήνης. λέγει δὲ τὴν Θήραν, ὡς ἐκ τῆς τότε ῥιφείσης βώλου γεγενημένης ἐν αὐξήσει καὶ ἀναπεφυκυίας ἐν τῇ θαλάσσῃ. καὶ Πίνδαρος μὲν τακῆναί φησι τὴν βῶλον καὶ περὶ τὴν νῦν καλουμένην Θήραν νῆσον διαρρυῆναι, ἐπιλαθομένων τῶν θεραπόντων. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ἑκουσίως φησὶ τὸν Εὔφημον ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν βῶλον βαλεῖν, συμβουλίᾳ Ἰάσονος. Καλλίστην ἐπὶ νῆσον. ἤλλαξε δὲ τοὔνομα. ἡ Καλλίστη νῆσος καὶ ὠνομάσθη Θήρα, ἀπὸ Θήρα υἱοῦ Αὐτεσίωνος. ἐκ τῆς ἀπὸ Σπάρτης ἀποικίαν ποιήσαντος καὶ μωιμάντος. Ἐξελαθέντες. ἐκβληθέντες ὑπὸ Τυρσηνῶν ἀπῆλθον εἰς Σπάρτην ἔποικοι. Ἐξ ἔθεν. ἀπὸ Εὐφήμου γενόμενος καὶ αὐτὸς καὶ Ἀριστοτέλης εἰς Λιβύην τὴν ἀποικίαν ἠγάγοντο. ἦν δὲ ὁ Θήρας ἀπὸ Οἰδίποδος ἔχων τὸ γένος. Αὐτεσίωνος γὰρ ἦν τοῦ Τισαμενοῦ τοῦ Θερσάνδρου τοῦ Πολυνείκους τοῦ Οἰδίποδος. συνηκολούθησαν δὲ εἰς τὴν ἀποικίαν τῷ Θήρᾳ καὶ Λήμνιοι ἐκβληθέντες ὑπὸ Τυρρηνῶν ἐκ τῆς Λήμνου. Ἀπτερέως. ταχίστα. Χρείαν τῶν ὑδρευσιν. Φθαίη. προφθάσοι. δηλονότι πρῶτος λάβοι ἢ ὑδρεύσοι.

ΠΑΙ͂ΔΕΣ. ἘΠΕῚ ΤΡΙΤΩΝ ΞΕΙΝΗ͂ΙΟΝ ἘΓΓΥΑΛΙΞΕ
ΤΗ͂ΝΔΕ ΤΟΙ͂ ἩΠΕΙΡΟΙΟ ΛΙΒΥΣΤΙΔΟΣ ΟΥ ΔΕΤΙΣ ἌΛΛΟΣ
ἈΘΑΝΑΤΩΝ Ἢ ΚΕΙ͂ΝΟΣ Ὅ ΜΙΝ ΠΟΡΕΝ ἈΝΤΙΒΟΛΗΣΑΣ.
ὯΣ ἜΦΑΤ᾽. ΟΥ̓Δ᾽ ἈΛΙΏΣΕΝ ὙΠΟΚΡΙΣΙΝ ΑἸΣΟΝΙΔΑΟ
ΕὔΦΗΜΟΣ. ΒΩ͂ΛΟΝ ΔΈ ΘΕΟΠΡΟΠΙ͂ΗΣΙΝ ἸΑΝΘΕΙΣ,
ἭΚΕΝ ὙΠΟΒΡΥΧΙΗΝ. ΤΗ͂Σ Δ᾽ ἜΚΤΟΘΙ ΝΗ͂ΣΟΣ ἈΕΡΘΗ
ΚΑΛΛΙΣΤΗ ΠΑΙΔΩΝ ἹΕΡΗ ΤΡΟΦΟΣ ΕὐΦΗΜΟΙΟ.
ΟἿ ΠΡῚΝ ΜΕΝ ΠΟΤΕ ΔΗ ΣΙΝΤΙΑΔΑ ΛΗ͂ΜΝΟΝ ἜΝΑΙΟΝ.
ΛΗΜΝΟΥ Τ᾽ ἘΞΕΛΑΘΕΝΤΕΣ ὙΠ᾽ ἈΝΔΡΑΣΙ ΤΥΡΣΗΝΟΙ͂ΣΙ,
ΣΠΑΡΤΗΝ ΕἸΣΑΦΙΚΑΝΟΝ ἘΦΕΣΤΙΟΙ. ἘΚ ΔῈ ΛΙΠΟΝΤΑΣ
ΣΠΑΡΤΗΝ ἈΥΤΕΣΙΩΝΟΣ ἘΥ̃Σ ΠΑΙ͂Σ ἬΓΑΓΕ ΘΗΡΑΣ.
ΚΑΛΛΙΣΤΗΝ ἘΠῚ ΝΗ͂ΣΟΝ. ἈΜΕΙΨΑΤΟ Δ᾽ ΟὔΝΟΜΑ ΘΗΡΗΣ
ἘΞ ἜΘΕΝ. ἈΛΛᾺ ΤᾺ ΜῈΝ ΜΕΤΟΠΙΝ ΓΕΝΕΤ᾽ ΕὐΦΗΜΟΙΟ
ΚΕΙ͂ΘΕΝ Δ᾽ ἈΠΤΕΡΕΩΣ ΔΙᾺ ΜΥΡΙΟΝ ΟἾΔΜΑ ΛΙΠΟΝΤΕΣ
ΑἸΓΙΝΗΣ ἈΚΤΗ͂ΙΣΙΝ ἘΠΕΣΧΕΘΟΝ. ΑἾΨΑ ΔΈ ΤΟΙ ΓΕ
ὙΔΡΕΙΗΣ ΠΕΡΙ ΔΗ͂ΡΙΝ ἈΜΕΜΦΕΑ ΔΗΡΙΟΩΝΤΟ
ὍΣ ΚΕΝ, ἈΦΥΣΣΑΜΕΝΟΣ, ΦΘΑΙΗ ΜΕΤᾺ ΝΗ͂Α Δ᾽ ἹΚΕΣΘΑΙ.

Ἐπεὶ γὰρ νῦν τις ὑμῖν ἄεθλος· ἐπεὶ γὰρ εἴ τις ὑμῖν ἕτερος ἆθλος καὶ ἀγὼν ἀναχωρήσασιν ἀπὸ τῆς αἰγίνης γέγονεν ἕως οὗ ἐπανήλθετε. ἀλλ᾽ οὔτε σφοδροὶ ἄνεμοι ἐκινήθησαν καὶ ἔπνευσαν. ἀλλ᾽ ἥσυχοι παραπλεύσαντες τήν τε ἀττικὴν καὶ τὴν αὐλίδα. τὴν εὔβοιαν καὶ τὰς πόλεις τῶν λοκρῶν, χαριέντως καὶ εὐγαλήνως εἰς τοὺς λιμένας τῶν παγασῶν εἰσήλθετε. ὅθεν καὶ ἀπεπλεύσατε ἀπιόντες ἐπὶ σκυθίαν διὰ τὸ χρυσοῦν δέρας·

ΑΜΦΩ ΓΑΡ ΧΡΕΙΩ ΤΕ ΚΑΙ ΑΣΠΕΤΟΣ ΟΥΡΟΣ ΕΠΕΙΓΕΝ·
ΕΝΘΕΤΙ ΝΥΝ ΠΛΗΘΟΝΤΑΣ ΕΠΩΜΑΔΟΝ ΑΜΦΙΦΟΡΗΑΣ
ΕΝΘΕΜΕΝΟΙ ΚΟΥΦΟΙΣΙΝ ΑΦΑΡ ΚΑΤΑΓΩΝΑ ΠΟΔΕΣΣΙ
ΚΟΥΡΟΙ ΜΥΡΜΙΔΟΝΩΝ ΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙ ΔΗΡΙΟΩΝΤΑΙ.
ΙΛΑΤ ΑΡΙΣΤΗΩΝ ΜΑΚΑΡΩΝ ΓΕΝΟΣ. ΑΙΔΕ ΑΟΙΔΑΙ
ΕΙΣ ΕΤΟΣ ΕΞ ΕΤΕΟΣ ΓΛΥΚΕΡΩΤΕΡΑΙ ΕΙΕΝ ΑΕΙΔΕΙΝ
ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ. ΗΔΗ ΓΑΡ ΕΠΙ ΚΛΥΤΑ ΠΕΙΡΑΘ ΙΚΑΝΩ
ΥΜΕΤΕΡΩΝ ΚΑΜΑΤΩΝ· ΕΠΕΙ ΟΥ ΝΥ ΤΙΣ ΥΜΜΙΝ ΑΕΘΛΟΣ
ΑΥΘΙΣ ΑΠ ΑΙΓΙΝΗΘΕΝ ΑΝΕΡΧΟΜΕΝΟΙΣΙΝ ΕΤΥΧΘΗ·
ΟΥΤ ΑΝΕΜΩΝ ΕΡΙΩΛΑΙ ΑΝΕΣΤΑΘΕΝ· ΑΛΛΑ ΕΚΗΛΟΙ
ΓΑΙΗΝ ΚΕΚΡΟΠΙΗΝ ΠΑΡΑ Τ ΑΥΛΙΔΑ ΜΕΤΡΗΣΑΝΤΕΣ
ΕΥΒΟΙΗΣ ΕΝΤΟΣΘΕΝ· ΟΠΟΥΝΤΙΑ Τ ΑΣΤΕΑ ΛΟΚΡΩΝ,
ΑΣΠΑΣΙΩΣ ΑΚΤΑΣ ΠΑΓΑΣΗΙΔΑΣ ΕΙΣΑΠΕΒΗΤΕ·

Ἐριωλαί· αἱ τῶν μεγάλων ἀνέμων καταιγίδες καὶ συστροφαί·

Ἡ αὐλὶς πόλις βοιωτίας καταντικρὺ τῆς εὐβοίας κειμένη· Ὀπούντια ἄστεα· τὰ ὑπὸ τοῦ ὀποῦντος ποτὲ ἐχόμενα· τοῦ διὸς υἱοῦ καὶ πρωτογενείας. οὗ καὶ ἡ πόλις ἐπώνυμος· ὀποῦς δὲ καὶ ποταμὸς λοκρίδος· Ἀσπασίως ἀκτὰς παγασηΐδας· εἰς τοὺς αἰγιαλοὺς τῶν παγασῶν εἰσήλθετε, ὅθεν καὶ τὴν ἀρχὴν ἀπεπλεύσατε·

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ.

ΕΝ ΦΛΩΡΕΝΤΙΑΙ ΕΤΕΙ ΧΙΛΙΟΣΤΩΙ ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΟΣΤΩΙ ΕΝΕΝΗΚΟΣΤΩΙ ΕΚΤΩΙ.

